

LABAS, Janko, predavač na Gospodarsko - Šumarskom učilištu u Križevcima.

Bio je po zanimanju županijski perovođa u Križevcima. Predavao je *zakonoslovlje* jednu školsku godinu - od listopada 1882. do konca srpnja 1883.

LITEBATUBA

*** Š\, s. 42.

LACH, (LAH), Gustav, iz Varosa, Duga Resa, Sum. nadsavjetnik.

Šumarstvo je apsolvirao 1881. na Gospodarsko - Šumarskom učilištu u Križevcima.

Kao kotarski Šumar Slunjske imovne općine u Karlovcu imenovan je 1895. kotarskim Šumarom kod Đurđevačke imovne općine u Bjelovaru. Kod iste imovne općine 1903. imenovan je nadsumarom, 1904. nadsumarom-procjeniteljem, 1909. Sumarnikom i zamjenikom upravitelja Gospodarstvenog ureda, 1920. nadsumarnikom, 1921. savjetnikom, a 1923. postavljen je za Šumarskoga nadsavjetnika i upravitelja Šumsko - gospodarstvenog ureda u Bjelovaru. Umirovljen je 1924. godine.

Nakon toga, prema dostupnim podacima, 1925. postavljen je za Sum. nadsavjetnika i referenta kod poglavara kotara u Čakovcu.

Godine 1886. pristupio je

Hrvatsko - slavonskom Sum. društvu i bio njegov dugogodišnji elan, a kasnije i elan Jugosl. Sum. udruženja.

Imenovan je (1922.) povjerenikom Zakladnice za uzgoj djece Šumarskih činovnika.

Odlikovan je Ordenom Sv. Save 4. reda. Umro je u Bjelovaru 1938.

LITEBATUBA

*** SL: 1895., s. 35, 502; 1903., s. 83; 1904., s. 92; 1905., s. 462; 1909., s. 110; 1921., s. 148; 1922., s. 352; 1923., s. 253, 257; 1925., s. 697; 1926., s. 401; 1930., s. 95; 1938., s. 107, 290, (Lach).

Borosić, J.: SIS, s. 17, (Lah).

*** Sto godina sumarstva Bilogorsko-podravске regije. Bjelovar 1974., s. 70.

LACH, Jakov, (VaroS, Duga Resa, /1858.2/ - Duga Resa, 8.VI.1884.), Šumarski vježbenik.

Šumarstvo je apsolvirao 1883. na Gospodarsko-Sumarskom učilištu u Križevcima, gdje je bio jedan od najboljih pitomaca.

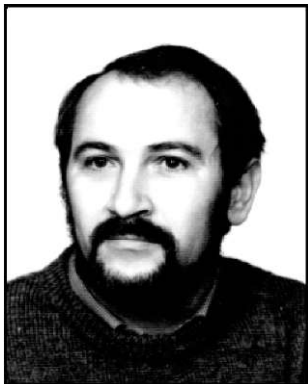
Godinu dana nakon završenog školovanja preminuo je u 27. godini kao Šumarski vježbenik Otočke imovne općine. Pokopan je u Dugoj Resi.

LITEBATUBA

*** Bazlicite viesti. Umrla. Sum. list 4/1884., s. 222.

*** Bazlicite viesti. Žalosni memento. Sum. list 9/1905., s. 417-418.

Borosić, J.: SIS, s. 17 (Lah).

LACINA, Vladimir, (Poljani, Grubisno Polje, Hrvatska, 18.1.1943.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Bogumila i Ane r. Rab. Ceske narodnosti, hrvatskoga državljanstva, baptista. Potječe iz seoske obitelji. Osnovnu je školu završio u Grubišnom Polju 1957., a gimnaziju u Daruvaru 1961. god.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1966. godine.

Od 4.1.1947. do 30.XI.1975. radio je kao referent uzgoja u Šumariji Đulovac, a zatim do 31.VII. 1985. u Šumariji Daruvar. Poslije toga ponovno je premješten kao referent uzgoja u Šumariju Đulovac i na tome mjestu ostaje do 31.XII.1990. godine, kada je postavljen za upravitelja iste Šumarije i na tom se mjestu nalazio u vrijeme prikupljanja podataka (1995.).

LITEBATUBA

*** Sto god. šumarstva Bilogorsko-podrav. regije. Bjelovar 1974., s. 439.

*** ŠL 1-2/95., s. 62.

*** Poslov. izvješće "HŠ" 1995., s. 61.

LACKOVIĆ, Vinko, Vinkina, (Kalinovac, Đurđevac, 1911. - ? 1985.), dipl. ing. Šumarstva, Šumarski inspektor.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakulte-

tu u Zagrebu. Apsolvirao je Skol. g. 1934.-35., a diplomirao 1936.

Prve dane službovanja provodi u Bosni kao umni nadničar u Direkciji Suma u Tuzli, u Sumama Romanije i Majevice. Ljubav za rodnom Podravinom vraća ga 1941. godine u zavičaj gdje radi kao upravitelj Šumarije u Pitomaci do odlaska u NOB.

Nakon rata (1945.) vraća se Šumarstvu - u državnu administrativnu kontrolu. Zatim radi u Bjelovaru na dužnosti tehničkoga direktora u izgradnji Drvnoga kombinata "Česma" i kao Šumarski inspektor. Spajanjem Šumskih gospodarstava Bjelovar, Daruvar, Križevci i kasnije Koprivnica i Varaždin zauzima rukovodna mjesta sve do odlaska u mirovinu 1976. godine.

Bio je osnivač, urednik i pisac "Biltena", a kasnije "Šumarskoga vjesnika". Suradivao je u "Šumarskom listu" i "Drвноj industriji". Bio je urednik monografije "Sto godina Šumarstva Bilogorsko-podravске regije" (Bjelovar 1974.).

Iste godine primio je u znak priznanja plaketu Šumskoga Gospodarstva Bjelovar i Šumarije Veliki Grđevac. Godine 1976., prigodom proslave 130. obljetnice Šumarskoga društva i stote obljetnice "Šumarskoga lista", Savez ITŠDI od-

likovao ga je Poveljom i Zlatnom medaljom društva. Naime, bio je aktivan elan HŠD, a biran je za odbornika i potpredsjednika. Bio je i predsjednik Šumarskoga kluba u Bjelovaru (1955.-1959., 1967.).

LITEBATUBA

*** ŠN, s. 358.

*** Sto godina sumarstva Bilogorsko-podravске regije. Bjelovar 1974., s. 4, 41, 393, 410, 442, 431.

ZemČak, Z.: In memoriam - Lacković, Vinko, Vinkina, dipl. inž. sumarstva (1911.-1985.), ŠL 11-12/85., s. 617-619.

*** HŠD 1846-1996., s. 253, 262, 277, 281, 394-396, 411.

LAGINJA, Robert, (Klana, Riječka, 27.VIII.1958.), dipl. ing. Sum.

Sin Franje i Antonije. Hrvat, rimokatolik. Potječe iz radničke obitelji. Osnovnu je školu završio u Klani 1973., a Srednju Šumarsku školu u Delnicama 1977. godine.

Šumarstvo je upisao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu škol.g. 1977.-78. Diplomirao je 13.VII.1982. iz hortikulture, znanstvenoga područja *parkiranje i oblikovanje prostora*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Opatijski park i njegova funkcija".

Zaposlio se nakon reguliranja vojne obveze (I.XII.1983.) na mjestu referenta za zaštitu prirode u Republičkom zavodu za zaštitu prirode Zagreb. Škol. g. 1982-83. upisao se na poslijediplomski studij na Šumarskom fakultetu u Zagrebu iz znanstvenog područja *uređivanje Suma*. Dana I.IV.1986. primjen je za asistenta u Katedru za uređivanje Suma Šumarskoga fakulteta Zagreb. Prijavio je i temu magistarskoga rada "Uređivanje park-Suma u Hrvatskoj s posebnim osvrtom na Park-Sumu TrakoŠcan", ali je nije obranio. Naime, I.IX.1990. osniva vlastito poduzeće u Sesvetama kod Zagreba

- "Mirta", koje je u početku bilo hortikulturno poduzeće, a od 1993. krenulo je u poslove uređivanja Suma i projektiranje parkova i vrtova kojemu je direktor. U njegovom poduzeću zaposleno je pet Šumarskih stručnjaka, među njima i jedan magistar znanosti, kako bi bio zadovoljen zakonski uvjet da samo magistar može službeno izrađivati osnove gospodarenja, te petnaestak radnika.

Iz ljubavi prema Šumarskoj struci dipl. ing. R. Laginja proširio je svoju djelatnost i na područje uređivanja Suma, iako je to manje isplativo, jer su cijene poslova određene, porez velik, a materijalna osnova rada skupa. Počeli su najprije u Šumariji Sinj, UŠ Split, gdje su uredili i predali četiri gospodarske osnove, a zatim su radili na uređivanju Suma u Šumariji Imotski.

Član je HŠD u Zagrebu. Živi u sretnom braku i ima petoro djece.

LAHNER, Dragutin, Šumarski nadinženjer.

Šumarstvo je apsolvirao 1890. na Visokoj Šumarskoj i rudarskoj školi u Banskjoj Štiavnici (Slovačka).

Kao Šumarski vježbenik kod Šumarskog ravnateljstva u Zagrebu, imenovan je 1899. Šumarskim kandidatom, a 1901. Šumarom. Kao upravitelj Šumarije Kalje, Šum. ravnateljstva u Zagrebu, premješten je 1906. u Šumariju Ivanovo selo, istog ravnateljstva. Gr. 1907. imenovan je nadsumarom, a 1915., imenovan je Sum. nadinženjerom. U tom svojstvu odriješen je iz službe 1918. godine.

Bio je elan Hrvatsko-slavonskog Šumarskoga društva.

LITEBATUBA

*** ŠL: 1899., s. 375; 1901., s. 97; 1906., s. 406; 1907., s. 387; 1915., s. 262; 1918., s. 349.

Boiosić, J.: SIS, s. 25, (Laner).

LAJER, Josip, bio je tajnik i učitelj Gospodarsko-Šumarskog učilišta u Križevcima od XI./1864. do umirovljenja XII./1883., a predavao je *Šumarsko knjigovodstvo* pitomcima učilišta.

Koliko se brinuo za svoj predmet, pokazuje podatak da je napisao udžbenik "Gospodarsko i Šumarsko knjigovodstvo" (Zagreb, 1881.). U "Gospodarskom listu" (Zagreb, 8/1860., 48, s. 222) objavio je članak "Otvaranje Gospodarskog učilišta".

LITEBATUBA

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 169, (pod Layer).

*** SN, s. 42.

Husinec, S., Delić, P.: Gospodarsko i sum. učilište u Križevcima. MH Križevci 1995., s. 23, 25, 35, 52, 63, 114.

LAJER, pl. Šandor (Aleksandar), iz Križevaca, Sum. nadsavjetnik.

Šumarstvo je apsolvirao 1884. na Gospodarsko-Šumarskom učilištu u Križevcima.

Kao Šumarski pristav Križ. imovne općine u Bjelovaru, imenovan je 1902. računarskim oficijalom, a 1903. računarskim revidentom kod Računarskog ureda Zemaljske vlade u Zagrebu, gdje je 1912. imenovan računarskim savjetnikom i gdje se nalazio, prema nepotpunim podacima, i 1915. Godine 1920. i dalje napreduje, pa je imenovan računarskim nadsavjetnikom kod Šumarskog odsjeka Povjerenstva Suma i rudnika u Zagrebu. Umirovljen je 1922. pri navedenom odsjeku u svojstvu Šumarskog računarskog nadsavjetnika.

Bio je dugogodišnji član Hrvatsko-slavonskoga Sum. društva, odnosno HŠD. Biran je za društvenoga blagajnika 1919.-1921.

LITEBATUBA

*** SL: 1902., s. 160; 1903., s. 358; 1912., s. 241; 1919., s. 188; 1920., s. 292, 309; 1921., s. 90; 1922., s. 114, 115.

Borosić, J.: SIS, s. 17.

*** HSD 1846-1996., s. 155.

LAKIC, Ivan, (Kutina, 1908. - Rijeka, 1983.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa. Hrvat, rimokatoličke vjeroispovijesti. Potječe iz zemljoradničke obitelji. Osnovnu i srednju Školu završio je u Kutini.

Studirao je na Poljoprivredno-Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Apsolvirao je na ŠG odjelu skol. g. 1935.-36., a diplomirao 20.VI.1938.

Za Šumarskog vježbenika postavljen je 1940. kod Direkcije Suma u Zagrebu, Šumarija Novska, 1941.g. premješten je za upravitelja Državne Šumarije u Glini, a 1942., kao Šumarski vježbenik, premješten je iz Gline za upravitelja Državne Šumarije u Rajicu, gdje se nalazio i 1943. godine.

Nakon rata (1946.) zapošljava se u Šumariji Karlobag, gdje ostaje do 1949., kad je premješten na Zumberak, radeći neko vrijeme u Šumariji Galgovo. Od 1953. do 1959. ponovno je upravitelj Šumarije Karlobag, a od 1959. do 1961. radi u Šumsko - građevnom poduzeću u Novom Vinodolskom. S reputacijom vrsnoga praktičara trajno se zapošljava kao taksator u Sekciji za uređivanje Suma Rijeka, gdje ostaje do umirovljenja 1972.g. Pod vodstvom uvaženoga taksatora dipl. ing. Ive Navratila ta je sekcija izrađivala Šumsko - gospodarske osnove za cijelo područje tadašnjih Šumskih gospodarstava Delnice, Senj i Buzet.

Kao umirovljenik živio je u Rijeci, prateći s velikim zanimanjem provedbu zacrtanih mjera gospodarstva iz važećih Šumskih elaborata u Sumama Gorskoga kotara, Hrvatskoga primorja i Istre.

Od 1939. član je Jugosl. Sum. udruženja, kasnije HŠD, redovno prateći glasilo saveza "Šumarski list".

LITEBATUBA

*** SL: 1939., s. 257; 1940., s. 184, 268; 1941., s. 328; 1942., s. 93.; 1943., s. 23.

*** SN, s. 359.

LAKSAR, Dragutin, iz Križevaca, upravitelj Gospodar, ureda Đurđevačke imovne općine u Bjelovaru.

Šumarstvo je apsolvirao 1872. na Gospodarsko-Sumarskom učilištu u Križevcima.

Prema pronađenim podacima, 1874. sudjeluje kod primopredaje Suma Križevačke imovne općine u Bjelovaru, a 1879. bio je Šumar u istoj imovnoj općini, gdje se nalazi i 1882.

Zatim je radio kao nadsumar kod Slunjske imovne općine, a 1888. vraćen je u Bjelovar za upravitelja Gospodarstvenog ureda Đurđevačke imovne općine (1888.-1901.). Godine 1897. imenovan je Sumarnikom, a 1901. je umirovljen na vlastitu zamolbu, ali se ubrzo vraća u službu, pa je od 1903. do 1905. obnašao dužnost upravitelja Gospodarstvenog ureda Križevačke imovne općine u Bjelovaru. Nakon toga je umirovljen.

Bio je suradnik Šumarskog lista (1879.-1908.) s temama iz područja uzgajanja Suma (1880.), očekorisknih funkcija Suma i zakona o Sumama (1883.), te o pripadnosti činovnika imovnih općina (1907.).

Hrvatsko-slav. Sum. društvu pristupio je 1877. - bio je članom i nakon umirovljenja, te njegov odbornik (1907.).

Prisustvuje (1879.) Velikoj kraškoj skupštini (Rijeka, Senj) i o tom savjetovanju objavljuje izvješće u Narodnim novinama. Na društvenoj skupštini u Vinkovcima (1880.) koreferent je o pitanju uvođenja uzgajanja Suma četinjača u Hrvatskoj i Slavoniji.

Na skupštini u Zagrebu (1882.) referent je (sa V. Dojko-

vicem) o "osnovama za Šumski zakon", a na skupštini, također u Zagrebu, 1884. "pospješuje shodnu reorganizaciju učilišta u Križevcima". Zabilježena je i njegova aktivnost na skupštinama u Varaždinu (1892.), u Zagrebu (1903.) i 1921. na društvenoj sjednici.

BADOVI

Da li se preporučuje u najnovije doba uvađanje cetinjaskih suma u Hrvatskoj? Sum. list 1880., s. 198-202.

Obrazloženje k nacrtu novog sumskog zakona. Sum. list 1883., s. 43-74.

Odgovor na nekoliko primjedabih k nacrtu osnove novog sumskog zakona. Sum. list 1884., s. 135-141.

Sto nam valja činiti, da si nakon svršenih sumarskih nauka dotienik pribavi potrebito znanje za samostalno vođenje sumskog gospodarstva. Sum. list 1879., s. 141.

Putni paušal, dnevnice, zamjenicke i selidbene pristojbe činovnikah im. obeina. Sum. list 1900., s. 297-303.

LITEBATUBA

*** SL: 1879, s. 156; 1880., s. 143; 1882., s. 225, 233, 234, 238; 1886., s. 226; 1888., s. 151; 1897., s. 569; 1900., s. 572; 1905; s. 462; 1907., s. 37.

BorosiC, J.: SIS, s. 16

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 56, 158, 169, 181.

*** Sto godina sumarstva Bilogorsko-podravske regije, Bjelovar 1974., s. 47, 70, 71, 406.

Povijest sumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 80, 103, 408.

*** HSD 1846-1996, s. 44, 48, 51, 56, 74, 77, 96, 116, 160.

LALIĆ, Davor, (Split, 20.XI.1967.). dipl. ing. Sumarstva.

Sin Borivoja i Maje r. Bezic. Otac mu je bio novinar, a majka Šef računovodstva. I osnovnu i srednju školu završio je u Makarskoj. Maturirao je na srednjoj Strojarskoj školi 1986. godine.

Na Šumarski fakultet u Zagrebu upisao se nakon odsluženja vojnog roka u jesen 1987. Diplomirao je na ŠG odjelu 9.XII.1994. iz područja *Šumske melioracije krsa*, obranivši diplomski rad pod

naslovom 'PoSumljavanje primorskim i crnim borom na sličnim ekološkim prilikama na Biokovu".

Prvo zaposlenje, kao pripravnik, dobiva u JP "Hrvatske Šume" UŠ Split - Šumarija Makarska (15.1.1995.). Nakon šest mjeseci nastavlja pripravnički staž u Šumariji Vrgorac, a po njegovom okončanju dobiva radno mjesto revirnika. Od 1.VI.1997. upravitelj je Šumarije Vrgorac.

Član je HŠD.

LALIĆ, Đuro, (Homoljac, Korenica, 19.1.1949.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Bude, srpske je narodnosti. Gimnaziju je završio u Korenici 1969., a Šumarstvo je diplomirao 22.V.1975. godine.

LALIĆ, BUKOVAC, Maja, (Slavonski Brod, 17.V.1971.), dipl. ing. Sumarstva.

Kći Dubravka i Radmile r. Macura. Hrvatica, rimokatoličke vjeroispovijesti. Otac joj je dipl. ing. strojarstva, a majka dipl. pravica. Osnovnu i srednju obrazbu stječe u Slavonskom Brodu. Osnovnu školu završila je 1985., a maturirala je na SŠC 'Zlatko Šnajder' 1989.

Iste godine u jesen upisuje se na Šumarski fakultet Sveuc. u Zagrebu, gdje je diplomirala 29. IV.1994. na Šumarskom odsjeku iz znanstvenoga područja *parkiranje i uređivanje okoliša*. Napisala je i obranila diplomski rad pod naslovom "Kritički osvrt na uređenje parka Dječje bolnice >Zlatni cikin< u Slavonskom Brodu".

U državnu službu stupa 1.VI. 1994. kao pripravnik u Šumariji Delnice, UŠ Delnice. Godinu dana kasnije (1.VII.1995.) raspoređena je na radno mjesto revirnika u Šumariji Ravna Gora u Gorskom

kotar, gdje se nalazila i do kraja 1997. godine.

Članica je HŠD, ogranak Delnice. Živi u Delnicama.

LALIĆ, Zlatko, (Makarska, 26.11.1963.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin oca Ljube, po zanimanju profesora i majke laborantice. Hrvatske je narodnosti. Nakon završene srednje škole, 1983. upisao se na Šum. fakultet u Zagrebu gdje je diplomirao 17.1.1990. na ŠG odjelu iz područja *Šumske melioracije krša*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Dalmatinski crni bor kao vrsta za pošumljavanje na području Biokova".

Zaposlen je u JP Hrvatske Šume UŠ Split, u Odjelu za uređivanje Šuma kao pomoćnik taksatora (1995.).

LALIĆ rođ. 2AMIĆ, Nevena, (Makarska, 28.VII.1967.), dipl. ing. Sumarstva.

Kći Stjepana i Marije r. Kuzmanić. Hrvatica. Osnovnu i srednju školu polazila je i završila u Makarskoj. Maturirala je na Ugoštiteljsko - turističkoj školi 1986. godine.

Šumarstvo je upisala skol. g. 1987./88. na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirala je na ŠG odsjeku 1995. iz znanstvenoga područja *parkiranje i uređenje okoliša*. Napisala je i obranila diplomski rad pod naslovom "Sadašnje stanje parkova grada Makarske".

Prvo zaposlenje dobiva odmah nakon diplomiranja u UŠ Split - Šumarija Makarska. Uz stanku zbog porodijskoga dopusta nastavlja s pripravničkim stažom u istoj Šumariji.

Članica je HŠD. Živi u Makarskoj.

LAMBL, Dragutin, (Česka ?- Osteel, Ferrara, Italija, 30.IV.1884.), prvi ravnatelj Gospodarsko - Šumarskog učilišta u Križevcima.

Po narodnosti Čeh. Česki agrarni ekonomist, došao je u nasu zemlju s izvanrednim poznavanjem agrarne ekonomije. Bio je profesor gospodarskih znanosti na poljoprivrednoj školi u Liberecu (Česka).

U Hrvatskoj, koju je prihvatio kao svoju novu domovinu, imenovala ga je Zemaljska vlada prvim ravnateljem Gospodarsko - Šumarskog učilišta u Križevcima, pa je tu dužnost obnašao od studenoga 1860. do 11. siječnja 1874. godine. Na višem odjelu predavao je *knjigovodstvo* (gospodarski i šumarski smjer) te *gospodarsku upravu*, *živinogojstvo*, *vinogradarstvo* i *voćarstvo* (gospodarski smjer).

Umirovljen je 1876.g., prigodom preustrojbe zavoda, i od tada je većinom živio u Pragu, ali je često dolazio u Hrvatsku, posebno u Križevce.

Napisao je nekoliko stručnih radova na hrvatskom jeziku.

Bio je predsjednik Gospodarske podružnice u Križevcima, a 1870-ih godina sudjelovao je u obnovi Hrvatsko - slavonskoga šumarskoga društva (obnovljenoga 1876.). Bio je i član Hrvatsko-slav. gospodarskoga društva i urednik društvenoga glasila "Gospodarski list".

Za svoj rad primio je odličje Viteza reda cara Franje Josipa.

BADOVI

Osnove gospodarske i težne. Gospodarski list 1881.

Gospodarstveno putovanje Podravinom i Vojničkom krajinom u Viroviticu i natrag. Zagreb 1864.

Pravokutni riez vinove loze i preinaka ogradah iliti brajdah. Zagreb 1867.

Bolnik (ratar) novoga vieka, (na Češkom.).

LITEBATUBA

*** Izbor prvih nastavnika za gospodarsko učilište. Gospodarski list, Zagreb 1860., s. 200.

Lajer, L.: Otvaranje gospodarskog učilišta. Gospodarski list 8, 48, Zagreb 1860., s. 222.

*** Treće Izvješće o Kr. gospodarskom i sumarskom učilištu i ratarnici u Križevcima za sk. god. 1869/70 do 1875/76, Zagreb 1876., s. 66-68.

*** Bazlicite vjesti. Umrli. Lambl Dragutin. SL 4/1884., s. 222.

*** Spomenica o pedesetgodisnjem postojanju Kr. višeg gospodarskog učilišta i ratarnice u Križevcu. Križevac 1910., s. 38, 39, 147.

*** Sum. nastava, s. 17, 18, 42.

Piskorić, O.: Proslava 25. i 50. godišnjice rada Gospod.-sumarskog učilišta u Križevcu. SL 3-4/1986., s. 133.

Husinec, S., Delić, P.: Gospodarsko i sumarsko učilište u Križevcima. MH Križevci 1995., s. 23, 24, 29, 35, 49, 51, 63, 114.

LAMPE, Albert, (Cetinje, Crna Gora, 2.IV.1928. - 4.VII.1999.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Jožefa i Ivanke r. Pivk. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je bio činovnik, a majka domaćica. Osnovnu školu završio je u Sarajevu 1940., a gimnaziju u Bjelevaru 1948. godine.

Šumarstvo studirao je na šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1952.-53., a diplomirao 1954. godine.

Stručni ispit položio je 1958.g. iz područja *oplemenjivanje Šum-*

skoga drveća. Tema rada za ispit nosila je naslov "Klonsko plantaziranje topola".

Priravnčki staž stekao je u Šumariji Đurđevac od 15.11. do 30.IX.1955.g., a od 1.X.1955. do 31.VIII.1956. bio je zaposlen u Šumskoj upravi Bosanski Brod, na radnome mjestu referenta za uzgoj i zaštitu Suma.

Čitav radni vijek proveo je na radu u BiH. Tako je od 1.IX.1956. do 30.VI.1987. (više od 30 godina) bio upravitelj Šumarije Derвента, a od 1.VII. 1987. do 31.III.1992., kad je umirovljen, radio je u pogonu za Šumarstvo kombinata >Natron< Maglaj na mjestu specijaliste za uzgoj i zaštitu Suma.

U njegovom dugogodišnjem radu posebno se ističe podizanje osam vrsta kultura četinjača na oko 3800 ha te izgradnja tvrdih kamionskih Šumskih cesta (oko 112 km.) u planini Vučjak i dijelu planine Motajice. Radio je i na osnivanju sjemenskih plantaža bijelog bora, borovca, duglazije i smreke - svake vrste na hektaru površine sa 20 klonova.

Kao elan sudjelovao je na mnogo stručnih skupova genetičara i oplemenjivaca Šumskoga drveća.

Bio je dugogodišnji elan bivše Jug. sekcije za genetiku i oplemenjivanje Šumskoga drveća.

Dobitnik je najvećeg stručnog priznanja u BiH - Plakete, kojom je proglašen za zaslužnog člana< DIT-a Bosne i Hercegovine.

Član je DIT-a, Sekcije Šumara, u Slavonskom Brodu. Kao umirovljenik živi u Slavonskom Brodu.

LITEBATUBA

*** ŠN, s. 367.

LAMPE, Albin, (Derventa, BiH, 15. VI.1962.) dipl. ing. Sumarstva.

Sin Alberta i Milke r. Jan-kovic. Hrvat, hrvatskoga državljanstva. Potječe iz Šumarske obitelji. Otac mu je dipl. ing. Sumarstva, a majka Šumarski tehničar. Osnovnu i srednju školu pohađao je u rodnoj Derventi. Maturirao je na Gimnaziji "Vlado Šuput" 1981. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Sarajevu, obranivši diplomski rad pod naslovom Varijabilnost različitih provenijencija ariša u pogledu produkcionih mogućnosti na oglednoj plohi Arboretuma >Slatina< Šumarskog fakulteta u Sarajevu". Diplomirao je na Šumarskom odjelu 1990. godine.

Odmah po okončanju studija, 1.IV.1991.g. zapošljava se u DD "Ozrenka" Gracanica - Poslovni centar Sarajevo, gdje u svojstvu komercijaliste radi prve četiri godine. Sredinom svibnja 1995. prelazi u Hrvatsku, gdje na kratko radi u tvrtki "Zagrex" d.o.o. Zagreb, da bi 15.IX.1995. dobio mjesto u Puli u Uredu za gospodarstvo Županije istarske, na radnome mjestu stručnog suradnika za Šumarstvo i lovstvo, pristav prve vrste, gdje se nalazio i 1997. godine.

Državni stručni ispit za pristava prve vrste zvanja položio je

25.X.1996. godine pred Državnom ispitnom komisijom pri Ministarstvu uprave u Zagrebu.

Već kao gimnazijalac i kasnije kao student dipl. ing. Albin Lampe aktivno sudjeluje u pokretu "Nauka mladima - savez mladih istraživača", u okviru kojeg je izradio tri zapažena rada na temu ispitivanja klijavosti, čistoće i uporabne vrijednosti sjemena nekih vrsta četinjača (1980.), proučavanja morfolosko-fizioloških karakteristika cesera i sjemena bijelog bora (1981.) te proučavanja genetičke promjenljivosti nekih morfolosko-fizioloških karakteristika klonova bijelog bora (1982.).

Živi i radi u Puli.

LAMPL, Franjo, (Bolzano, Italija, 2.1.1915.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Adolfa i Helene r. Haslinger. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je po zanimanju bio poljoprivredni stručnjak, a majka domaćica. Osnovnu je Školu završio u Kuzmincu kod Koprivnice 1927., a realnu gimnaziju u Varaždinu 1934. godine.

Šumarstvo je studirao u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1938.-39. i diplomirao 1941. na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu.

Po završetku II. svjetskog rata bio je zaposlen najprije u NOK Zelina kod Zagreba (1945.-46.), a zatim je radio u Šumariji Zavalje kod Korenice (1946.-1947.).

Od 1947. do 1952. bio je u Šumariji Novi Vinodolski, ŠG "Visevica" Rijeka, pa u ŠG Ogulin (1952.-53.). Uslijedio je premještaj u Šumariju Ludbreg, gdje je radio od 1953. do 1960. Ostatak radnoga vijeka proveo je u Šumariji Varaždin i ŠG Varaždin - do 1980., kada odlazi u mirovinu.

Kao umirovljenik živi u Varaždinu (1997.).

Godine 1948. objavio je u Lo-

vačkom vjesniku članak "Rijedak uspjeh u trovanju" koji se odnosi na područje Šumarije Novi Vinodolski.

Na godišnjoj skupštini (1957.) Šumarskoga društva Varaždin referent je s temom "Gospodarenje u privatnim Sumama Slovenije i prijedlog za gospodarenje u našim uvjetima", a 1961.g. izabran je za predsjednika društva.

LITEBATUBA

*** SL: 1939., s. 591; 1952., s. 74.

*** SN, s. 360.

Frković, A.: Bibliografija LBV, s. 77, 420.

*** HSD 1846-1996, s. 432, 433.

LANDSMAN, Marina, (Bjelovar, 24.IV.1960.), dipl. ing. Sumarstva.

Kći Ivana, po zanimanju automehaničara i majke cvjećarke. Hrvatica. Školovala se u Bjelovaru. Gimnaziju je završila 1978.g., a u jesen se upisala na studij Sumarstva na Šum. fakultetu u Zagrebu.

Diplomirala je 18.VII.1983. iz područja *uređivanja Suma*, obrativši diplomski rad pod naslovom "Obračun prirasta po kontrolnoj metodi na pokusnoj plohi 155 I gospodarske jedinice >Josip Kozarac< za vremensko razdoblje od 1950. do 1981. godine". Podaci o kretanju u službi nisu nam dostavljeni.

LANG, Rikard, Sumarnik.

O završenom školovanju nismo pronašli podatke. Prema dostupnim podacima, 1882. radio je u svojstvu nadSumara u Bjelovaru, 1890. bio je nadsumar, a 1896. Sumarnik u Vinkovcima. U istom svojstvu premješten je 1897. od NadSumarskog ureda u Vinkovcima k Šumarskom ravateljstvu u Zagreb. Iste godine imenovan je predstojnikom NadSumarskog ureda u Vinkovcima i na toj dužnosti ostaje do 1899. Postoji još samo podatak da je i 1901. radio kao Sumarnik.

Bio je član Hrvatsko - slav. Sum. društva od 1876. godine.

LITEBATUBA

*** SL: 1882., s. 225; 1896., s. 372; 1897., s. 568; 1901., s. 97.

LANGHOFFER, August, (Kisec, 17.IX.1861. - Zagreb, 29.III.1940.), dr. filozofije, honorarni prof. na Bum. akademiji i Gospodarsko-Sum. fakultetu u Zagrebu.

Prirodne znanosti studirao je u Zagrebu i Jeni.

Kao srednjoškolski profesor služio je u Rijeci, Bakru, Senju, Osijeku i Zagrebu. Od 1901. do 1925. bio je profesor *zoologije* na Sveučilištu u Zagrebu, i profesor na Šumarskoj akademiji 1918./1919. Bavio se pretežito faunom pećina i štetnim insektima, *entomologijom* (proučavanjem dvokrilaca), koju je predavao na Gospodarsko - Šumarskom fakultetu u Zagrebu (1919.-1930.) i bio predstojnik entomološkog kabineta.

Bio je suradnik Šumarskog lista (1899.-1928.) i LRV (1900.-1914.). Bio je i dugogodišnji član Hrvatsko-slav. Sum. društva, a kasnije u Jug. Sum. udruženja. Prigodom održavanja društvene skupštine u Zagrebu (1926.) bio je tumač uzroka sušenja Suma na ek-skurziji u Sumu Trstika kraj Novske.

Godine 1925. odlikovan je državnim Ordenom Sv. Save 3. reda.

VAŽNIJI BADOVI

U sumama štetni kukci Hrvatske i Slavonije. Sum. list, 1899., s. 225-240; 1900., s. 259-274.

iTos nešto o bagremovom crvcu. Ibid., 1900., s. 176-177.

Lov i ribarstvo na svjetskoj izložbi u Parizu. LV 11, 1900., s. 132-134.

iTos koju o bolesti srna. LV 8, 1901., s. 95-96.

Entomološki pabirci iz Dalmacije. Glasnik Hrvatskoga prirodoslovnoga društva, 1906., s. 346-358.

Nametnici divljaci. LV 5, 1910., s. 49-52.

Redarstveni pas u službi redarstva, većih posjeda, šumarija, lovačkih revira.

LV 8, 1910., s. 91-92; 9, s. 100-102.

iTos koja o zaštiti prirode. LV 7, 1912., s. 76-77.

Iskaz korisne divljaci i ovaj štetnih životinja poubijanih u Hrvatskoj i Slavoniji. LV 11, 1912., s. 122-124; 12, s. 134-135.

Muflon kao zgodna divljač. LV 8, 1912., s. 86-87.

Teragraf, sprava za motrenje životinja. LV 12, 1913., s. 135-136.

Lovstvo i zaštita životinja. LV 1, 1914., s. 2-3.

Lovstvo i kultura tla. LV 5, 1914., s. 49-50.

O našim šljukama. LV 1914., 1, s. 13-15; 3, s. 32-34; 6, s. 65-66.

Kukci koji su dobili ime po Hrvatskoj. GHPD, 1916., br. 3/4.

Podkornjaci. Sum. list, 1921., s. 21-47.

Oubar i sušenje naših hrastovih suma. Glasnik za sum. pokuse, 1926., s. 149-223; 1927., s. 1-94.

Najvažniji štetnici hrastovih suma. Pola stoljeća sumarstva, Zagreb, 1926.

Jos o gubaru. Sum. list, 1927., s. 525-526.

O insektima štetocinama na području inspektorata u Senju. Ibid., 1928. s. 198-200.

Hrastov moljac u našim sumama. Ibid., 1928., s. 442-443.

Le dperissement du chene en Yougoslavie, specialement dans la Slavonie. Bevue des Eaux et Forêts, 1929. s. 763-765.

LITEBATUBA

*** SL: 1919., s. 358; 1925., s. 208; 1994., s. 125; 1926., s. 200-206; 1927., s. 141; 1932., s. 438-459.

Hirtz, M.: Biografije zoologa. Glasnik HPD 1-2, 1924.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 76, 77, 82, 194, 223.

*** SN, s. 98, 106, 119, 169, 202, 206, 384, 451.

*** Sto godina sumarstva Bilogorsko-podrav. regije, Bjelovar 1974., s. 230.

Povijest sum. Hrvatske 1846-1976., s. 110-113, 115, 184, 299, 329, 335, 376, 408.

*** SE 2, 1983, s. 338.

Frković, A.: Bibliografija LBV, s. 148, 155, 171, 188, 210, 243, 249, 255, 269, 283, 420, 456, 464, 469.

*** HSD 1846-1996., s. 179.

LAPAJNE, Dušan, (Idrija, Slovenija, 23.I.1899. - Bosna, 1942.), dipl. ing. Sumarstva.

Nakon sto je završio pučku Školu i gimnaziju u rodnoj Idriji (Slovenija), studirao je Šumarstvo na Gospodarsko-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Skol. g. 1924.-25., a diplomirao 10.X.1932.

Nakon apsolviranja prima mjesto ugovornog činovnika, a kasnije dnevnicara sve do pod konac 1932. kod Ravnateljstva Suma Brodske imovne općine u Vinkovcima. Dana 19.XII.1932. imenovan je činovničkim pripravnikom kod istog ravnateljstva.

Iz političkih razloga više je puta premještan. Godine 1937. bio je kao Šumarski pristav postavljen za upravitelja Šumarije Brodske imovne općine u Trnjanima, a 1938. premješten je za upravitelja Šumarije Ogulinske imovne općine u Krivom putu. Godine 1939. iz Krivog Puta dolazi za upravitelja Šumarije Novi (Vinodolski), gdje je 1941. promaknut za Šumarskog višeg pristava. Već u vrijeme službovanja u Vinkovcima družio se sa Šumarima Hrvatima-rodoljubima i poprimio njihov duh. "Tako oblikovan prenapunjen voljom i ambicijom radi i stvara na stručnoj i narodnoj njivi", (I. Rukavina). Obratunavajući se odlučno sa protivnicima hrvatske državne misli, snosio je posljedice.

Sve svoje znanje ulagao je u stručni rad sa velikom ljubavlju za svoje Sume i svoj narod. Još i prije nastanka NDH obavljao je političke zadatke koje mu je povjerila središnica u Zagrebu. Kad je stvorena NDH, imenovan je pomoćnikom logornika u Novom, a 1942. u svojstvu domobranskog poručnika odlazi u Bosnu, gdje ga je zadesila neumitna sudbina - pri prvom izlazu na teren pao je od neprijateljskog metka.

Iako Slovenac po rođenju "bio je čelik Hrvat", (I. Rukavina).

LITEBATUBA

*** SL: 1933., s. 157; 1937., s. 223; 1938., s. 104, 1939., s. 714; 1940., s. 268., 1941., s. 458.

BorosiC, J.: SIS, s. 6, 65, 116.

Rukavina, I.: + Ing. Dušan Lapajne, SL 1942., s. 154.

*** SN, s. 355.

*** Zbornik, Vinkovci 1974., s. 537, 541.

LASLO, Zvonimir, (Nova Gradiška, 15.VIII.1964.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Juana, po zanimanju strojobravar. Hrvatske je narodnosti i državljanstva. Obitelj mu živi u Novoj Kapeli. Srednju školu završio je u Novoj Gradiški 1982. godine. Šumarstvo je studirao na Šum. fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 8.II.1988.

Godine 1995. bio je zaposlen u UŠ Požega, Informatički odjel, kao programer Šumskih obrada, zatim kao sef odjela.

LASMAN, Dragutin, (Otočac, 3. VI.1864. - Karlovac, 13.XI.1930.), Šumarski savjetnik.

Osnovnu Školu polazio je u Otočcu, a realnu gimnaziju u Gospiću i Zagrebu.

Šumarstvo je apsolvirao na Gospod.-Šumarskom učilištu u Križevcima 1882. godine.

Odmah nakon završenog Školovanja imenovan je besplatnim Šumarskim vježbenikom kod Gospodarstvenog ureda Otočke imovne općine. Nedugo zatim preuzima upravu kotarske Šumarije u Otočcu kao privremeni upravitelj. Godine 1886. položio je u Zagrebu državni ispit za samostalno vođenje Šumskoga gospodarstva, a 1887. postavljen je za stalnog upravi-

telja Šumarije Otočac te je imenovan kotarskim Šumarom. Naredne godine imenovan je kotarskim Šumarom Đurđevačke imovne općine i upraviteljem Šumarije u Novigradu Podravskom. Nakon godinu dana (1889.) imenovan je Šumarskim procjeniteljem kod Gospodarstvenog ureda Ogulinske imovne općine, gdje je sastavio gospodarske osnove za Sume te imovne općine. Zatim je imenovan nadŠumarom-taksatorom, 1908. Šumarnikom i privremenim upraviteljem Šumsko-gospodarstvenog ureda iste imovne općine, a nakon godinu dana (1909.) stalnim upraviteljem. NadŠumarnikom je imenovan 1911. godine.

Nakon I. svjetskog rata, 1920. imenovan je Šumarskim savjetnikom kao upravitelj Ogulinske imovne općine. Na tom je položaju i umirovljen dvije godine kasnije (1922.) nakon punog radnog staža. Nastanio se u Karlovcu, gdje umire 1930. godine.

U Šum. listu objavio je 1906. članak "Šumarenje na otoku Rabu" (s. 138-163), u kojem je sažeto obradio stanište, vrste drveća, sastav sastojina, način iskoriscivanja, prava služnosti, sjetvu i sadnju, problem pašarenja, potrošnju drva u vapnicama, drvnu masu i prirast panjaca.

Bio je član Hrvatsko-slavonskog Sum. društva od 1886, a biran je više puta i odbornikom (1909.-1918.). Bio je i potpredsjednik Hrvatskoga slušateljskog pjevačkog društva "Slavulj" u Križevcima.

LITEBATUBA

*** Sum. list, 1886., s. 226; 1895., s. 325; 1905., s. 462; 1908., s. 119; 1909., s. 329; 1911., s. 31; 1913., s. 31; 1914., s. 46, 388; 1915., s. 293; 1916., s. 320; 1917., s. 40; 1918., s. 139, 189; 1921., s. 51; 1922., s. 775.

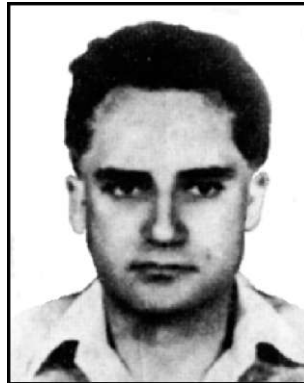
D.H.: Dragutin, Lasman. In memorandum. SL 2/1931., s. 79-80.

Borosić, J.: SIS, s. 17.

Kauders, A.: Sum. bibliogr. I, s. 211.

*** Pov. sumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 82, 194, 367, 408.

Husinec, S., Delić, P.: Gospodarsko i sumarsko učilište u Križevcima. MH Križevci 1995., s. 100.

LATAL, Antun, (Foča, 1935. - Nova Gradiška, 21.IX.1989.), dipl. ing. Sumarstva.

Rođen je u Foči u BiH. Nakon očeve smrti majka mu se doselila u Novu Gradišku, gdje Antun završava osnovnu i srednju školu.

Nakon završene gimnazije godinu dana radi u Filijali Narodne banke u Novoj Gradiški, zatim upisuje Šumarstvo na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1958.-1959., a diplomirao 10.11.1961.

Poslije odsluženja vojnog roka zaposlio se u ŠG "Josip Kozarac" u Novoj Gradiški, gdje je proveo cijeli svoj radni vijek radeći najprije kao vježbenik, a zatim kao referent uzgoja. Od 1970. do 1977. bio je rukovoditelj Sekcije za uređivanje Suma, gdje se razvio u vrsnoga taksatora. Godine 1978. postao je direktor OOUR-a uzgoja čitavoga ŠG i tu je dužnost obavljao sve do svoje smrti. Kao direktor OOUR-a uspostavio je suradnju sa stručnjacima Šum. fakulteta u Zagrebu, Šum. instituta

u Jastrebarskom i Zavodom za topole Novi Sad, nastojeći da se znanstvena dostignuća tih institucija primijene na područje njegovoga Šumskoga gospodarstva.

Bio je i aktivan društveno-politički djelatnik, a kao pričuvni vojni časnik, instruktor u svojoj teritorijalnoj postrojbi.

LITEBATUBA

*** ŠN, s. 371.

Babić, V.: In memoriam - Latal, Antun, Toni, dipl. inž. sumarstva (1935.-1981.), SL 11-12/89.

LAZARINI, Franc, barun, (Ljubljana, 17.V.1911. - Smlednik, 27. XII.1943.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Franca baruna Lazarinija i Leopoldine r. Gregoric. Slovenske narodnosti, rimokatolik. Otac mu je po struci bio dipl. pravnik. Osnovnu je Školu polazio u Kamniku, a gimnaziju u Ljubljani, gdje je maturirao 28.VI. 1929. godine.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1932.-1933., a diplomirao 6. 11.1934.

Nakon diplome služio je vojnički rok god. 1934.-1935. u Sarajevu i dobio cin poručnika.

Prvo zaposlenje bilo mu je (8.VI.1936.) u Šumskoj upravi Kr-

sko. Nakon sto je odradio pripravnički staž u Kostanjevcu, položio je 20.V.1938. stručni ispit pri Ministarstvu Suma i ruda u Beogradu. Od prosinca mjeseca 1939. god. radio je u Bohinjskim Sumama koje su bile u vlasti Ljubljanske biskupije. To mu je bilo i posljednje radno mjesto. Naime, naišao je rat i pri kraju 1943. godine dipl. ing. Lazarini je ubijen.

(Podatke smo dobili zahvaljujući ljubaznosti snahe ga. Evgenije Lazarini.)

LITEBATUBA

*** ŠN, s. 357.

*** SL: 1937., s. 480; 1940., s. 280.

LAZAROF, Dmitrij, iz Vidima, (Bugarska), Šumarski inženjer.

Šumarstvo je studirao na Šumarskoj akademiji prislonjenoj uz Mudroslovni fakultet u Zagrebu. Apsolvirao je 1910. godine, kad je akademija trajala osam semestara pa je Dmitrij stekao titulu inženjera.

Kako o njemu nema vise nikakvih podataka, za pretpostaviti je da je nakon diplomiranja otišao u svoju domovinu. God. 1915. vodio se kao elan Hrvatsko-slav. Sum. društva sa prebivalištem u mjestu Pehtera (Bugarska).

LITEBATUBA

Borosić, J.: SIS, s. 4.

LAZIĆ, Jovan, (Previsac, Mecenani, Petrinja, 24.III.1877. - Zagreb 4.IV.1931.), ing. Sumarstva, Šumarski nadsavjetnik.

Osnovnu Školu polazio je u rodnome mjestu, a realnu gimnaziju u Petrinji. Šumarstvo je završio 1896. na Gospodarsko-Sumarskom učilištu u Križevcima.

Po završetku Školovanja imenovan je Šumarskim vježbenikom kod II. banske imovne općine u Petrinji 1899. i dodijeljen Kotar-

skoj Šumariji u Blinju. Godine 1902. polaže državni ispit za samostalno vođenje Šumskoga gospodarstva i biva 1903.g. imenovan Šumarskim pristavom.

Godine 1905. imenovan je kotarskim Šumarom pa mu je povjereni uprava Šumarije Dubica, gdje radi deset godina. Postigavši lijepe gospodarske rezultate, 1916. imenovan je nadŠumarom - taksatorom iste imovne općine, pa su njegovi uspjesi došli do još većeg izražaja tako da je 1919.g. kao Sumarnik naslijedio tadašnjeg sefa imovne općine, Šumarskog nadsavjetnika Reinera, a 1922. imenovan je nad-Sumarnikom.

Pod upravom nadSumarnika Lazića došlo je, zbog štednje, 1923. do spajanja gospodarstvenih ureda Banske imovne općine iz Petrinje i Gline s Gospodarstvenim uredom Slunjske imovne općine u Rakovcu, pa je ustrojen zajednički ured u Petrinji, na čije čelo je postavljen J. Lazić, kao Šumarski savjetnik.

Godine 1926. premješten je kao Šumarski nadsavjetnik Primorsko - krajiškoj oblasti Karlovac, odakle je, nakon kratkog vremena, po vlastitoj želji umirovljen (1927.).

Bio je marljiv službenik, obiljubljen i štovan. Kao dobar lovac, nastojao je da se na području II. banske imovne općine uredi lovne prilike, pa je bio cijenjen i u lovačkim krugovima. Od početka službovanja do svoje smrti bio je redovit član Šumarskoga društva i društveni odbornik (1919. - 1920.). Kao umirovljenik živio je u Hrv. Kostajnici.

Umro je u bolnici u Zagrebu 4. travnja 1931. u svojoj 54. godini života. Cijeli svoj životni vijek posvetio je s najvećom ljubavi Šumarstvu i lovu.

LITEBATUBA

*** SL: 1899., s. 268; 1902., s. 299; 1903., s. 288; 1911., s. 350; 1919., s. 357; 1920., s. 31, 292; 1922., s. 38, 352; 1923., s. 312; 1925., s. 343; 1927., s. 266.

Hradil, D.: Jovan Lazić, sum. nadsavjetnik u p., SL 6/1931., s. 299-300.

Borosić, J.- SIS, s. 20.

LEAKOVIĆ, Antun, (Bošnjaci, Županja, 19.V.1958.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Ivana i Katarine r. Vinokovic.

Hrvat, rimokatolik. Roditelji su mu poljodjelci. Osnovnu je Školu završio u Bošnjacima 1973., a gimnaziju u Županji 1977. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1982.

Nakon diplomiranja zaposlio se kao pripravnik u rasadniku "Bjelovarski vrt" i tu je radio od I.VI. do 14.VII.1982. Preostali dio pripravničkog staža odradio je u Šumariji StroSinci ŠG "Hrast" Vinokovci od 7.II.1984. do 7.II.1985., a nakon toga zaposlen je na mjestu stručnog suradnika u PJ iskoriscivanja Suma StroSinci, OOUR Vrbanja ROŠ "Slavonska Suma". Na tom je mjestu ostao do 15.VII. 1986. kad je postavljen za upravitelja PJ StroSinci. Tu se zadržao do 31.XII.1988.g. Od 1.I.1989. do 15. II.1994. bio je inspektor Šumarstva

i lovstva na općini Županja, a od 1.1.1992. i na općini Vinkovci, odnosno - od osnutka županija - u Županiji vukovarsko-srijemskoj. Od 16.11.1994. na mjestu je revirnika u Šumariji Županja, a od 1. VII.1995. upravitelj je Šumarije Otok, UŠ Vinkovci.

Član je HŠD.

LITEBATUBA

*** ŠL 1-2/95., s. 58.

*** Posl. izvješće 1995., "HŠ", s. 59.

LEAKOVIĆ, Zdravko, vid. **LES KOVIC**, s. 22.

LEDIĆ, Ante, (Aržano, Imotski, 12.X.1939.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ljubomira i Filipe r. Batinić. Hrvat, katolik. Potječe iz zemljoradničke obitelji. Nakon završene osnovne škole 1955. u Aržano-Lovreću, Srednju Šumarsku Školu završio je u Splitu 1959. godine.

Po završetku srednje škole upisao se na Šumarski fakultet u Zagrebu. Bavljenje vrhunskim Sportom u atletici omogućilo mu je na-

stavak školovanja. Bio je prvak države u skoku u dalj i desetoboju te višestruki prvak države u boćanju. Uz bavljenje Sportom završio je fakultet 1968.

Zaposlao se 1968. kao trener u atletskom Sportu i nakon nekoliko mjeseci našao zaposlenje u struci u Rasadniku Jankomir kao rukovoditelj proizvodnje. Pri objedinjavanju hortikulturnih komunalnih djelatnosti u Zagrebu rukovodio je tim poslom i osnovan je 'Zrinjevac'. U njemu je radio kao tehnički direktor sve do izbora za glavnoga direktora 1988. god.

Apsolvirao je na poslijediplomskom studiju *pejsažnu arhitekturu*.

Angažirao se u hortikulturnoj djelatnosti na održavanju zelenila, izgradnji zelenih površina, biljnoj proizvodnji, organizaciji izložbi cvijeća "Floraart", planiranju i izgradnji dva kompostista - u Jankomiru i MarkuSevcu, i dr.

Organizator je izložbe "Vino u Hrvata". Sudjeluje u pripremi, organizaciji i izgradnji Sportskih objekata u Zagrebu, organizira mnoge Sportske manifestacije od interesa za grad Zagreb i državu Hrvatsku.

Aktivno je sudjelovao u obrani Hrvatske kao dragovoljac domovinskog rata.

Predsjednik je Košarkaškog kluba "Zrinjevac", predsjednik Boćarskog kluba "Zrinjevac", direktor Hrvatske boćarske reprezentacije, član Izvršnog odbora Košarkaškog saveza Hrvatske, član Izvršnog odbora Sportskog saveza Zagreb i član Hrvatskog olimpijskog odbora.

Glavni je direktor JP "Zrinjevac" u Zagrebu..

U prigodi Dana državnosti i pete obljetnice samostalne i suverene države Hrvatske Predsjednik Republike Hrvatske dr. Franjo

Tuđman odlikovao je dipl. ing. Antu LediCa Spomenicom domovinske zahvalnosti za časnu i uzornu službu za razdoblje od pet godina, Spomenicom domovinskog rata za sudjelovanje u domovinskom ratu kao dragovoljac borac Hrvatske vojske i Redom Danice hrvatske s likom Blaža Lorkovica za osobite zasluge u gospodarstvu.

LITEBATUBA

*** ŠL 1-2/95., s. 70.

*** ŠL 11-12/95., s. 430.

*** SIB, s. 30, 66.

LEDINSKI, Tomislav, (Novigrad Podravski, Koprivnica, 17.VI.1968.), dipl. ing. Sumarstva.

Potječe iz poljodjelske obitelji: otac Ivan bavio se ratarstvom. Srednju ekonomsku Školu završio je u Koprivnici 1987. i upisao se na studij Sumarstva na Šumarski fakultet u Zagrebu, gdje je diplomirao 21.IV.1993. godine iz *ekologije Suma*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Sastojbinski razlozi sušenja Šumskog drveća u Šumskom predjelu Preložnički berek".

Godine 1995. bio je zaposlen kao pomoćnik revirnika - poslovođa u Šumariji Đurdevac, UŠ Koprivnica.

LEDINSKI, Vinko, (Ferežane, Križevci, 8.VI.1951.), dipl. ing. Sumarstva.

Hrvatske je narodnosti. Srednju Školu završio je u Križevcima 1970.g., a Sumarstvo je studirao na Šum. fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 24. IX.1975. godine.

Prema nepotpunim podacima, godine 1995. bio je zaposlen u Odjelu za uređivanje Suma UŠ Zagreb, na mjestu samostalnoga taksatora.

LEDINSKI, Zeljko, (Kovacevac, Bjelovar, 13.V.1960.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ota i Milke r. Damjan. Hrvat, katolik. Potječe iz seljačke obitelji. Osnovnu je školu završio u Roviscu kod Bjelovara 1975., a srednju Šumarsku Školu u Karlovcu 1979. god.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1984.g. iz područja *mehanizacija Sumarstva*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Ispitivanje potrošnje goriva pri prijevozu, utovaru i istovaru drvnih sortimenata na području ŠG Bjelovar".

Nakon diplomiranja od 1.V. 1984. zaposlen je u tadašnjem ŠG "Mojica Birta" Bjelovar u Odjelu za uređivanje Suma, na poslovima taksatora, a kasnije samostalnog taksatora. Od 1.VI.1993. radio je u Proizvodnom odjelu UŠ Bjelovar na radnome mjestu stručnog suradnika za uzgajanje Suma. Dana 30.VI.1994. izabran je za župana Županije bjelovarsko - bilogorske na kojemu je mjestu ostao do izbora 1997. godine. Od 16.VII.1997. radi u UŠ Bjelovar kao stručni suradnik za uzgajanje Suma.

Sudionik je domovinskog rata od 29.VI.1991. do 31.VII.1992., kao jedan od zapovjednika 1. bataljuna 105. brigade HV. Godine 1992.

dobio je cin pričuvnoga satnika. Od 15.IY.1993. do 30.YI.1994. obnašao je funkciju prvoga predsjednika Županijske skupštine Županije bjelovarsko-bilogorske. Po obiteljskoj tradiciji elan je Hrvatske seljačke stranke (HSS) te u njoj obnaša nekoliko stranačkih funkcija.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 61.

*** HSD 1846-1996., s. 403.

*** Šumarska škola Karlovac, Monografija, Karlovac 1997., s. 91, 93, 130.

LEGAC, Božidar, (Velika, Požega, 14.XII.1939.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Jakoba i Milice r. Jurčić. Hrvat, katolik. Potječe iz službeničke obitelji. Osnovnu je školu završio u Velikoj 1950., a realnu gimnaziju u Požegi 1958. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1963. godine.

Poslije diplomiranja bio je pripravnik u Šumariji Kutjevo. Nakon jednogodišnjeg staža, na istoj je Šumariji postavljen za upravitelja, obnašajući tu dužnost punih 11 godina - do 1975. Slijedi premještaj u upravu ŠG Požega, u kojoj je najprije referent prodaje, a zatim, u netom osnovanoj UŠ Požega, Šef Komercijalnog odjela. Savjetnikom za plan i analizu imenovan je 1996.g., baveći se pretežito

poslovima lovstva, posebno uzgojem divljaci u lovištu "Zvecevo".

LITEBATUBA

*** SL 1-2/1995., s. 60.

LEKO, Ivan, (Proložac Donji, Split, 13.1.1948.), mr. sc., dipl. ing. Sum.

Sin Stipe i Slave r. Piric., Hrvatske narodnosti i državljanstva. Otac mu je bio građevinski poslovođa, a majka domaćica. Osnovnu je školu završio u ProloScu Donjem, a gimnaziju u Splitu. Maturirao je na Realnoj gimnaziji "Marko Marulic" 1967. godine.

U jesen 1968. upisao se na Šumarski fakultet Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odsjeku 27.XII.1974. godine. Na istom fakultetu u studenome 1985. završio je i poslijediplomski studij iz područja *bujice i vodogradnja*. Napisao je i obranio magistarski rad pod naslovom "Primjena poboljšanih metoda kod uređenja bujica u Dalmaciji".

Po završetku studija prvo zaposlenje u državnoj službi prima u poduzeću "Hrvatska vodoprivreda", kasnije "Hrvatske vode", organizacijska jedinica Split, radeći na mjestu stručnog suradnika za melioracije i uređenje bujica. U novoosnovano JP "Hrvatske Sume" UŠ Split prelazi 1.VI. 1992., radeći gotovo tri godine kao stručni suradnik za uzgajanje Suma u Odjelu za proizvodnju. Odlukom Upravnog odbora "Hrvatskih Suma", a na prijedlog direktora poduzeća, 24. III.1995. imenovan je upraviteljem UŠ Split, na kojoj se dužnosti nalazio i prigodom prikupljanja ovih podataka za životopis.

Član je HŠD. Živi u Splitu.

LITEBATUBA

*** SL 1-2,1995., s. 69.

*** Posl. izvješće 1995., "HS", S. 66.

*** HSD 1846-1996, s. 404.

LEKO, Jure, (Pasticevo, Kupres, BiH, 20.XII.1962.), dipl. ing. Sum.

Sin Stipe i Antonije r. Tokić. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je stolar, a majka domaćica. Osnovnu je Školu završio u Đakovačkoj Satnici 1977., a srednju u Građevinskom školskom centru u Osijeku 1981. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1987. godine.

Tehnički je rukovoditelj Sektora održavanja zelenih površina JP "Zrinjevac" Zagreb (1994.).

LITEBATUBA

*** SL 1-2,1995., s. 70.

LEKO, Vladimir, (Corle, Prnjavor, BiH, 23.IV.1937.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Antona i Anice r. Bebek. Hrvat, rimokatolik. Osnovnu Školu završio je u KoSutarićama kod Novske 1947., a srednju Šumarsku školu u Karlovcu 1951. godine.

Prije upisa na Poljoprivredno - Šumarski fakultet Sveuc. u Zagrebu jednu godinu radio je kao Šumarski tehničar u Šumariji Novska. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu, biološkog usmjerenja 1959.-60., a diplomirao na već osamostaljenom Šumarskom fakultetu 14. IX.1962. godine.

Prvo zaposlenje dobiva u

listopadu 1962. u ŠG Gospić - Šumarija Gračac. Nakon odsluženog vojnog roka nastavlja s radom u istoj Šumariji kao referent eksploatacije Suma i zamjenik upravitelja. Zbog potrebe službe biva premješten u Šumariju Donji Lapac, pa u Šumariju Korenica i konačno u upravu gospodarstva u Gospić, radeći u taksaciji na geodetskom premjeru zemljišta za podizanje plantaže crnogorice u Medaku. Nakon godinu i pol rada u Lici, putem javnog natječaja seli se u ŠG Požega, zaposlivši se u Šumariji Pleternica kao referent za iskorišćivanje Suma i zamjenik upravitelja Šumarije. Tu ostaje sedam godina, a 1970. imenovan je direktorom OOUR-a Mehanizacije u Požegi, obavljajući i dužnost predsjednika Radničkog savjeta gospodarstva. Slomom "Hrvatskoga proljeća" za dipl. ing. Vladu Leku, kao osvjedočenog Hrvata, nastaju teški dani. Ostaje bez posla u struci. Da bi prehranio obitelj, četiri godine radi kao autoprijevoznik u Kupresu.

Godine 1985. teškom mukom zapošljava se u poduzeću "Šuma" Zagreb RJ Nova Gradiška, koja tijekom njegovog upravljanja (1985-1990.) doživljava pun poslovni uspjeh. Reorganizacijom Sumarstva i osnivanjem JP "Hrvatske Sume", 1991. imenovan je upraviteljem Šumarije Caglin, da bi se nakon pet godina 1996. preselio u UŠ Požega, na mjesto Šumarskoga savjetnika.

Pri stvaranju nove samostalne države Hrvatske bio je jedan od osnivača HDZ u Pleternici i Požegi, sačuvavši Šumariju Caglin svo vrijeme Domovinskog rata.

Kao vrsni poznavalac ljekovitog i drugog bilja, amaterski se bavi farmakologijom. U svojoj biljnoj ljekarni "Feroleko" u Požegi (proizvodnja u Pleternici) stavio je u promet od Zavoda za kontrolu

lijekova odobren sirup protiv niskog tlaka, a na putu je proizvodnje i plasmana prirodnoga lijeka "antidijabetes".

LITEBATUBA

*** SL 1-2,1995., s. 61.

LEKO-KVESIĆ, Vladimira, (Požega, 3.X.1965.), dipl. ing. Sum.

Potječe iz Šumarske obitelji. Otac Vladimir dipl. je ing. Sumarstva, a majka joj je po zanimanju nastavnica. Hrvatske je narodnosti. Srednju školu - pedagoško usmjerenja, završila je u Požegi 1984.g.

Šumarstvo je studirala na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirala je 5.VI.1992. iz područja *ekologija Suma*. Diplomski rad nosi joj naslov "Ostecenost raznih vrsta drveća u centru grada Zagreba".

Prema nepotpunim podacima, 1995. bila je zaposlena u svojstvu revirnika u Šumariji Pleternica, UŠ Požega.

LELJAK, Zdravko, (Križevci, 26. 1.1956.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Slavka i Štefanije r. Vesligaj. Hrvat, katolik. Potječe iz obrtničke obitelji. Osnovnu i srednju naobrazbu stekao je u rodnim Križevcima: osnovnu je školu završio 1970., a srednju tehničku 1974. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1981.

Nakon diplomiranja bio je pripravnik u Šumariji Križevci, zatim referent za uzgoj Suma, tehnolog za uzgoj i zaštitu Suma i upravitelj Šumarije, na kojem se mjestu nalazio i u vrijeme prikupljanja ovih podataka (1995.).

LITEBATUBA

*** ŠL 1-2/95., s. 63.

*** Poslovno izvješće "HS" za 1995., s. 61.

LELJAK, PETRICUŠIĆ, Marija, (Zagorje, Posušje, BiH, 30.VII. 1963.), dipl. ing. Sumarstva.

Kći Štipana i Pavice r. Lažeta. Hrvatica, hrvatskoga državljanstva, rimokatoličke vjere. Otac joj je grad. radnik, a majka domaćica. Osnovnu je školu završila u Roviscu kod Bjelovara 1978., a srednju u CUO Bjelovar 1982. godine.

Šumarstvo je studirala na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirala je 1986.

Pripravnički staž odradila je u ŠG "Mojica Birta" Bjelovar, u Šumariji Ivanska, u razdoblju od 11.V.1987. do 11.V.1988.g. Tu je ostala na zamjeni do 12.IX.1988., a 1.XII.1988. odlazi na zamjenu u Šumariju Križevci i tu ostaje do 25.VI.1990.

Nakon prekida od godinu i po dana zapošljava se 1.1.1992. u Šumariji Koprivnica, UŠ Koprivnica na mjestu revirnika. Dana 1. VI.1994. prelazi u UŠ Koprivnica na radno mjesto stručnog suradnika za analizu, kalkulacije i raspodjelu, (vid. PETRICUŠIĆ, 4. knjiga.).

LITEBATUBA

*** ŠL 1-2/95., s. 63.

LEMAIĆ, Rajo, tajnik Gospodarsko-Sumarskog učilišta u Križevcima od srpnja 1884. do smrti 29.VI.1896.

Predavao je na višem odjelu *gospodarsko i Šumarsko knjigovodstvo*.

LITEBATUBA

*** Spomenica o pedesetgodisnjem postojanju višeg gospodarskog učilišta i ratarice u Križevcima. Križevci 1910., s. 147.

LEMEŠIĆ, Nikola, (Korać, Bosanski Brod, BiH, 12.XI.1928.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ilijin, Hrvat, BiH državljanstva. Realnu gimnaziju polazio je i završio u Derventi 1948. Kao stipendist Ministarstva za kulturu NR BiH, Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Skol. g. 1951.-52., a diplomirao 14.I.1953.

LENARČIĆ, Andrija, predavač na Gospodarsko-Sumarskom učilištu u Križevcima i na Šumarskoj akademiji u Zagrebu.

Bio je upraviteljem križevackoga zavoda od 15.XI.1898. dok nije 6.X.1902.g. postao ravnateljem. Bio je i predstojnik Postaje za istraživanje sjemena (1893.-1906.). U tijeku I. svjetskog rata predavao je na Šumarskoj akademiji od 1913.-1919. *melioraciju tla, kulturu livada i pašnjaka*.

Surađivao je u Šumarskom listu.

NEKIBADOVI

Pravila postaje za istraživanje sjemena u Kralj. gosp. i sum. učilištu u Križevc. SL 1893., s. 447-456.

KesterCanek kao nastavnik na Kr. gosp. i sum. učilištu u Križevcima. Zalobni broj SL, s. 9-11, Zagreb 1915.

LITEBATUBA

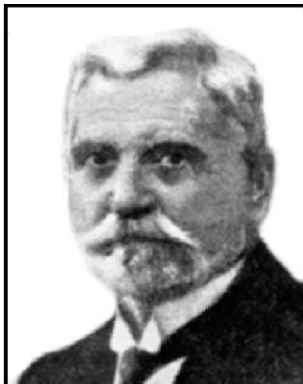
*** Spomenica o pedesetgodisnjem postojanju višeg gospodarskog učilišta u Križevcu. Križevac 1910., s. 61, 75, 84, 147, 148.

Kauders, A.: Sum. bibliograf. I, s. 181.

*** SN, S. 42, 100.

Husinec, R., DeliC, P.: MH Križevci 1995., s. 29, 30, 35, 56, 63, 64, 75, 99, 100-106, 114.

*** HSD 1846-1996., s. 99.

LENARCIC, Josip, (Verd, Vrhnika, Slovenija, 22.11.1856. - Verd, 26.V.1939.), ing. Sumarstva i ing. agronomije.

Gimnaziju je završio u Ljubljani. Apsolvirao je agronomiju i Šumarstvo na Visokoj Školi za kulturu tla u Beču. Bio je veleposjednik i industrijalac u Vrhniku, kod Ljubljane. Njegova moderno opremljena tvornica parketa i drugih finalnih drvnih proizvoda bila je poznata i u inozemstvu.

Od 1900. do 1918.g. elan je Kranjsko-primorskog Šumarskoga društva, a 1919. njegov predsjednik. Društvo je prestalo radom 1922., kada je stvorena prva podružnica Jugoslovenskoga Šumarskog udruženja (JŠU) u Ljubljani. Lenarcic je izabran predsjednikom podružnice i potpredsjednikom JŠU, koje je imalo sjedište u Zagrebu. Predsjednik JŠU bio je od 1926. do 1928.

Za hrvatsko Šumarstvo značajno je da je udruženje pod njegovim predsjedanjem, između ostalog, uspjelo spriječiti provedbu uredbe Ministarskog savjeta iz Beograda o ukidanju Šumarskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, a podržao je i akciju oko kompletiranja tehnološke zbirke Šumarskoga muzeja u Zagrebu, posebno zbirke drvnih sortimenata i zbirke grešaka drveta.

Napisao je i objavio nekoliko stručnih članaka iz drvne industrije i kritike nekih zakona (Kauders: Bum. bibl. I, s. 105, 158-159) i raspravu o valutnom pitanju u Jugoslaviji.

Za zasluge oko unapređenja Sumarstva, kao elan JŠU, odlikovan je Ordenom jugoslavenske krunice 3. reda, Ordenom Sv. Save 3. reda i Ordenom bijelog orla 5. reda.

LITEBATUBA

Sustia: Sedamdesetpetletnica gospoda inž. Josipa Lenarčića. SL 3, 1926., s. 196-197.

Ugrenović, A.: Šumarski muzej - Društvene vijesti. SL 4/1927., s. 196-197.

*** Bad vanredne skupštine JSU. SL (posebno izd.), Bgd 1928.

B.: Ing. Josip Lenarčić - Lične vijesti. SL 2-4/1936., s. 213.

Odlikovanja - Lične vijesti. SL 10/1936., s. 585.

Iz Udruženja.: SL 4/1937., s. 213.

*** Josip Lenarčić - Lične vijesti. In memoriam. SL 6/1939., s. 325.

Udruženje: Josip Lenarčić. In memoriam. SL 8-9/1939., s. 413.

Sustercic, M.: Josip Lenarčić. In memoriam. Ibid., s. 490.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 105, 158-159, 262.

*** Pov. sumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 376, 388, 412.

*** HSD 1846-1996., s. 167, 169, 173, 178-180, 185.

LENTIĆ, Ana-Rachele, (Zagreb, 11. III. 1948.), dipl. ing. Sumarstva.

Kćerka Milana, po struci glazbenika. Hrvatske narodnosti i državljanstva. Maturirala je (1969.) na VI. gimnaziji u Zagrebu. Diplomirala je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 12.XI.1976. na ŠG odjelu.

LEPUŠIĆ, Milan, iz Remetinaca, Hrvatska, Šumarski nadzornik.

Šumarstvo je apsolvirao 1893. na Gospodarsko-Sumarskom učilištu u Križevcima, a 1898. položio je državni ispit za samostalno vođenje Šumskoga gospodarstva.

Kao Šumarski vježbenik kod Kotarske oblasti na Sušaku, ime-

novan je 1902. kotarskim Šumarom kod iste oblasti, gdje se, prema nepotpunim podacima, nalazio i 1915. godine u istom svojstvu, a 1917. imenovan je županijskim Sum. nadzornikom kod iste oblasti, gdje se nalazi i 1919. god. U zvanju nadzornika zadržao se očito dugo, jer smo pronašli podatak da je 1925. radio na tome mjestu.

Bio je dugogodišnji elan Hrvatsko - slavonskoga Šumarskoga društva.

LITEBATUBA

+++ SL: 1898., s. 462; 1902., s. 681; 1908., s. 352; 1917., s. 127; 1919., s. 54; 1925., s. 343.

Borosić, J.: SIS, s. 19.

LEPUŠIĆ, Mirko, (Zagreb, 1861.-Eemete, Zagreb, 27.XI.1902.), nad-Sumar.

Šumarstvo je završio 1880. na Gospodarsko - Šumarskom učilištu u Križevcima.

Službovanje je započeo kao općinski Šumar u tadašnjem Provincijalu (civilna Hrvatska). Oko 1887. godine stupio je u službu kod Otočke imovne općine i bio duže vrijeme kotarski Šumar u Perušicu i Zavalju, gdje je 1902.g. imenovan nadŠumarom. Nakon toga radio je kraće vrijeme u Gospodarstvenom uredu u Otočcu, ali zbog bolesti odlazi na liječenje u Zagreb, gdje umire u 42. godini života. Sahranjen je u Zagrebu.

Bio je dugogodišnji elan Hrvatsko - slavonskoga Šumarskoga društva.

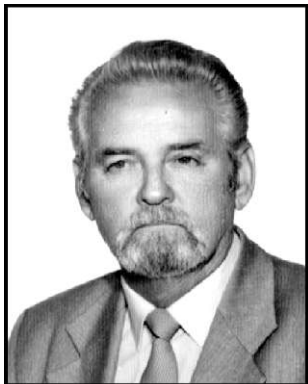
LITEBATUBA

Sum. list: 1982., s. 226; 1902., s. 383.

Osobne vijesti: Umrla. SL 12, 1902., s. 762-763.

Bazlicite vijesti: Žalosni memento. SL 9, 1905., s. 418.

Borosić, J.: SIS, s. 17.

LESKOVIĆ, Zdravko, (Zagreb. 24.1.1927.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Blaža i Mace r. Klukovic. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je bio dimnjačarski obrtnik, a majka domaćica. I osnovnu i srednju školu pohađao je i završio u Zagrebu. Maturirao je na IV. muškoj realnoj gimnaziji 1946. godine.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1949.-50. Diplomirao je na Šumarskom odjelu, Šumsko-uzgojni odsjek 1952.g.

Po završetku studija prvo zaposlenje u državnoj službi dobiva u ŠG "Visevica" Rijeka 1.VII. 1952. Pripravnički staž u zvanju referenta obavlja u Šumariji Ravna Gora, a 1.XI.1953. premješten je u Šumariju Gerovo, na radno mjesto v.d. upravitelja Šumarije. Prve četiri godine (1954.-1958.) tu funkciju obavlja i kad je Šumarija djelovala kao ustanova sa samostalnim financiranjem, da bi kraće vrijeme bio i njezin upravitelj (II.VII. -31.XII.1958.). Ustanovljenjem Centralne Šumarije za tadašnji kotar Čabar, sa sjedištem u Gerovu, nepunu je godinu dana zamjenik upravitelja te Šumarije. Dana 1.XI.1959., na vlastiti zahtjev, napušta Gorski kotar, honorarno se zaposlivši u zagrebačkom "Sljemenu", ustanovi za upravljanje park Sumama grada Zagreba.

Reorganizacijom Šumarstva i ustanovljenjem Šumskih gospodarstava, dipl. ing. Zdravko Lesković prelazi na rad u ŠG "Papuk" VoCin (1.V.1960.). Do kraja 1961. upravitelj je Šumarije VoCin, a od 1.1.1962. do 31.XII.1963. rukovodilac je Ekonomske jedinice Šumskog radilišta Ceralije i njezin prvi upravitelj.

Kad je osnovano ŠG "Papuk" Podravska Slatina, najprije je referent eksploatacije Suma pri upravi gospodarstva (1.X.1963.-31.VIII. 1965.), pa v.d. upravitelja pogona Podr. Slatina i na kraju referent za eksploataciju Suma Pogona Podr. Slatina (2.X.1965.-22.II.1970.).

Posljednje godine aktivne službe proveo je u ŠPP "Slavonska Suma" Vinkovci u svojstvu savjetnika za eksploataciju Suma u RZ Zajedničkih službi u Osijeku. Sa toga radnog mjesta 1.III.1988. odlazi u mirovinu.

Za zasluge na organizaciji i unapređenju natjecanja Šumskih radnika sjekača nagrađen je brončanim i zlatnim odličjem Nar. tehnike Hrvatske.

Umirovljeničke dane provodi u Zagrebu.

LITEBATUBA

*** ŠN, s. 364.

LEUSTEK, Albin, rodом iz Koprivnice, ing. Šumarstva, Sum. nadzornik.

Šumarstvo je apsolvirao skol. g. 1912.-13. na Šum. akademiji u Zagrebu koja je bila u sastavu Mudroslovnoga fakulteta.

Prema dostupnim podacima, 1913. imenovani je Šumarskim vježenikom pri Šumarskom nadzornstvu u Valpovu. Državni ispit za samostalno vođenje Sum. gospodarstva položio je 1916.g. u Zagrebu. Iste godine vodi se kao Šumarski

pristav valpovackog vlastelinstva. Kao ispitani i osposobljeni Šumar imenovan je 1918. kotarskim Šumarom kod Kotarske oblasti u Dugom Selu, gdje je 1919. imenovan Šumarskim povjerenikom. Od 1920.g. radi kao gradski Šumar u Zagrebu, gdje se nalazi i od 1926. do 1940.g. u svojstvu Šumarskoga nadzornika grada Zagreba.

Kao suradnik javlja se u Bum. listu 1919. i 1920. god. U LRV objavio je temu iz lova.

Bio je redoviti i aktivan elan Jugosl. Sum. udruženja, odnosno HSD i donator društvenim zakladama.

BADOVI

Suma malih sastojina, (s Maj'erom). SL 1919., s. 350-357.

Suma i suma. S. list 1920., s. 15-18.

Lov na divlje svinje u lovištu podpo-garčkome. LBV 1914., XXIII, 2. s. 21-22.

LITEBATUBA

*** SL: 1913., s. 439; 1916., s. 130; 1918., s. 47; 1919., s. 55, 245; 1920., s. 250; 1926., s. 220; 1940., s. 181, 268, 517; 1943., s. 23.

Borosić, J.: SIS, s. 4.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 57, 194.

*** Povijest sumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 83, 325, 326, 369, 412.

Frković, A.: Bibliografija LBV 1892-1991., s. 328, 420.

*** HSD 1846-1996., s. 148, 226.

LEVAKOVIĆ, Antun, (Rokovci, Vinkovci, 31.I.1885. - Zagreb, 2.III. 1955.), prof. Šumarske akademije, Gospodarsko - Sum. fakulteta, Poljoprivredno-Sum. fakulteta u Zagrebu, dr. Šumarskih znanosti.

Sin Vida i Janje r. Štimac. Potječe iz zemljoradničke obitelji. Osnovnu Školu završio je u Andrijasevcima 1896., a maturirao je na klasičnoj gimnaziji u Vinkovcima skol. g. 1903.-04.

Godine 1907. završio je Šumarske znanosti na Šumarskoj akademiji u Zagrebu. Nakon položenog državnog stručnog ispita odlazi na

Visoku školu za kulturu tla u Beču, gdje mora ponovno polagati sve ispite, jer u Beču nisu priznavali rang zagrebačke akademije i ondje 1913. godine, kao prvi Hrvat, doktorira Šumarske znanosti s disertacijom pod naslovom: *Vergleichende Untersuchungen tiber die Zuwachsleistungen der slawonischen Eiche, Esche und Ulme*".

Najprije službuje u Gradiškoj imovnoj općini i vlastelinstvu Valpovo te na području Brodske imovne općine i u Sumi zvanoj >Merolino< započinje prva znanstvena istraživanja rasta i prirasta hrasta lužnjaka, poljskog jasena i nizin-skoga brijesta. Upravo ta istraživanja bila su temelj za spomenutu disertaciju.

Nakon stjecanja doktorata, radi u Brodskoj imov. općini (Otok, Pleternica, Rajevo selo).

God. 1917. pozvan je za suplen-ta na Šumarsku akademiju u Zagrebu, gdje predaje više predmeta i uporno radi na podizanju kvaliteta i ugleda te ustanove. Od 1920. profesor je na Gospodarsko - Šumarskom fakultetu u Zagrebu u koji je prerasla akademija; predaje do umirovljenja 1952. godine *den-drometriju*.

Bio je dekan Gospodarsko-Sumarskoga fakulteta 1921. - 22.

"Antun Levaković odgojio je velik broj Šumarskih inženjera. Uredio je 10 knjiga Glasnika za Šumske pokuse na 3374 stranice. Bio je urednik Šumarskog lista i to sa prof. Petrčićem od 1920. do 1921., a samostalno od 1929. do 1940. Napisao je 50 znanstvenih radova iz područja *dendrometrije*. Najveći je hrvatski Šumarski znanstvenik u prvoj polovici XX. stoljeća. Najviše se proslavio svojim funkcijama rastenja drveća, jednakžbom za sastojinsku visinsku krivulju te novijim oblikom frekvencijske funkcije", (D. Klepac, 1992.).

Bio je predstojnik Zavoda za dendrometriju i Zavoda za Šumske pokuse. Stvorio je znanstvena djela rijetke vrijednosti, uživajući velik ugled i u stranom znanstvenom svijetu.

Od 1926.g. dopisni je elan Akademie Zemedelske u Pragu i gost profesor na Poljoprivredno-Šumarskom fakultetu u Sofiji (1936.).

Godine 1937. odlikovan je bugarskim Ordenom Sv. Aleksandra 3. stupnja.

Njegovi studenti, među kojima su i nasi akademici, hrvatski Šumarski znanstvenici i svi hrvatski Šumarski stručnjaci odaju dužno priznanje prof. dr. A. Levakoviću i obilježavaju dostojno njegove obljetnice. Tako je 1990. u Vinkovcima obilježena 45. obljetnica njegove smrti simpozijem u njegovu čast, a tri godine kasnije objavljeni su svi prilozi sa savjetovanja u poznatom "Zborniku o Antunu Levakoviću".

"Jedan znanstvenik - hrast hrvatske ravnice - dobio je danas krunu od hrastova lisca" - kaže o zborniku dr. Katica Corkalo. "Još mnogi čekaju da ih ovjenčamo. Neki to u Hrvatskoj, na Jugu, cine lovor-vijencima od mirisna lisca. Mi u Slavoniji imamo svoj znak - list plemenita hrasta, kako doli-

kuje Šumaru Slavoncu, kojim se danas dičimo," (Šum. list 1-2, 1993., s. 73).

Bio je dugogodišnji elan HŠD i zaslužni elan Šum. društva u Vinkovcima.

VAŽNIJI BADOVI

Vergleichende Untersuchungen ilber die Zuwachstleistungen der Eiche, Esche und Ulme (disertacija). Prevedeni izvadak u Sum. listu 1913., s. 321-342.

Ustanovljenje kockovne sadržine sastojina po tzv. vinkovackom načinu. Ibid., 1915, s. 1-23.

O ustanovljivanju srednje sastojinske starosti. Ibid. 1917., s. 357-394.

Zaokruživanje promjera kod klupovanja sastojina. Sum. list 1919., s. 343-350; 1920., s. 7-14, 179-185.

O točnosti i praktičnosti raznih metoda za kubiranje sastojina. Ibid., 1920., s. 197-225, 257-281, 317-350.

Die Bestandesmassenaufnahme mittels Probestämmen Bisherige und neue Gesichtspunkte, Wien, p. 1-102, 1922.

Dendrometrija, (udžbenik i priručnik) Zagreb, 1922., s. 1-356.; SL 1922., s. 219 (Bef. Ugrenović); Centralbl. f. d. ges. F., pag. 76-80, Wien, 1923., (Schmied); Forstw. Centralbl., pag. 395-398, Berlin 1923, (Bef. Schilpfer).

iTos nešto o veličini dopustivog zaokruživanja u očitovanju promjera prigodom klupovanja sastojina. Sum. list 1923., s. 199-203.

O ustanovljivanju drvene količine sortimenata pomoću apstraktnih primjernih stabala i tzv. dendrometra. Sum. list, 1923., s. 697-721.

Prilog k pitanju izmjere promjera na nepravilnim poprečnim prerezima debila. Sum. list 1924., s. 123-136, 180-190, 225-241.

O pogreškama skopčanim sa mjerenjem stabala u oborenim i osnovnom stanju. Ibid., 1924., s. 645-662.

O količini otpatka pri obdjelavanju oblovine u ostrobridne grede. Sum. list 1925., s. 213-228, 267-284.

O ustanovljivanju periodičnog sastojinskog prirasta. Pola stoljeća sumarstva, Zagreb, 1926.

Über zwei neuerdings aufgetauchte dendrometrische Fragen. Forstwissenschaftliches Centralblatt, 1926., s. 791 -798.

Einiges a us der Zuwachstheorie. Ibid. 1927., p. 555-560.

Ein neuer Begriff des Standortsweisers. Glasnik za sum pokuse 1927., s. 100-149.

Zakon o prenošenju pogrešaka u no-

vom svjetlu. Godišnjak Sveučilišta 1929., s. 753-772.

Jedna nova jednadžba rasteinje. Spomenica vinkovacke gimnazije, Osijek 1930., s. 120-130.

O srednjoj pogreški sume. Sum. list 1930., s. 379-382.

Kubisanje sastojina s pomoću slobodno izabranih primjernih stabala. Sum. list 1930., s. 492-495.

O grupiranju sastojine oko slobodno izabranih primjernih stabala. Sum. list, 1931., s. 368-380.

O debljinsko-visinskim skupinama u dendrometriji. Ibid., 1931., s. 672-686.

K pitanju raspoređivanja primjernih stabala među pojedine debljinske skupine. Glasnik za sum. pokuse 1931., s. 281-303.

K pitanju kombinovane upotrebe konkretnih i apstraktnih stabala pri kubisanju sastojina. Glasnik za sum. pokuse 1931., s. 314-325.

O srednjoj pogreški sume. Sum. list 1933., s. 706-717.

Analitički oblik zakona rasteinje. Glasnik za sum. pokuse, 1935., s. 189-282.

Analitički izraz za sastojinsku visinsku krivulju. Glasnik za sum. pokuse 1935., s. 283-310.

Über den bei der Bestandeskubierung zu befürchtenden mittleren Fehler. Lesovodska misi, Sofia 1937., br. 2, 3, 4.

O srednjoj mogućoj pogreški pri kubisanju sastojine. Sum. list 1937., s. 567-598.

O izgledima i mogućnostima numeričkog bonitiranja stojbina. Glasnik za šumske pokuse, 1938., s. 374-389.

Fiziološko-dinamički osnovi funkcije rasteinje. Glasnik za sum. pokuse 1938., s. 374-389.

O nekim formulama za prosječni postotak prirasta. Sum. list 1939., s. 215-225.

O racionalnom postotku primjernih stabala. Sum. list 1939., s. 226-228.

Metode ubrzanog izračunavanja parametara za neke novije funkcije rasteinje. Sum. list 1939., s. 299-309.

O analitičkom izražavanju sastojinske strukture. Glasnik za sum. pokuse 1948., s. 293-366. Dodatak, ibid. 1952., s. 1-24.

LITEBATUBA

*** SL: 1908., s. 33, 352; 1909., s. 485; 1911., s. 234; 1913., s. 309; 1919., s. 118, 188, 358; 1920., s. 31, 368; 1926., s. 665; 1936., s. 585; 1937., s. 213, 695.

Borosić, J.: SIS, 1, 3, 23, 133, 136.

Petracic, A.: K seždesetogodišnjici prof. dr. Ante Levakovića. Sum. list 1945., s. 71.

Kauders, A.: 77, 116, 177, 124, 159, 181, 200, 248, 249, 262.

*** SN, S. XII, 98-100, 105, 107, 111, 116-119, 121-123, 157, 180, 181, 187, 200, 202,

217, 222, 234, 256, 300-302, 305, 306, 382-384, 452-453, 464.

Neidhardt, N.: Dr. Antun Levaković. In memoriam. SL 5-6, 1955., s. 153-155.

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoist. Slavonije. Vinkovci - Slav. brod 1974., s. 533, 534, 538, 542, 703, 719.

Povijest sumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 10-12, 133, 134, 142, 319, 336, 376, 408.

*** SE 2, 1983., s. 341.

Prpić, B.: Znanstveni skup o Antunu Levakoviću. SL 6-9, 1991., s. 381-383.

Piskorić, O.: Zbornik radova o Antunu Levakoviću, HAZU Centar Vinkovci, 1992., s. XXVI+200. SL 3-5, 1993., s. 180-182, (prikaz zbornika).

*** Znanstveni i stručni skupovi - Zbornik o Antunu Levakoviću, (B. Šabadi, D. Klepac, A. Pranjic, M. Vidaković i K. Corkalo), SL 1-2, 1993., s. 66-73.

Klepac, D.: Šumarski znanstvenici iz Vinkovaca i vinkovacke okolice. HAZU, Centar za znanstveni rad Vinkovci, 1996., s. 20-22.

Lukić, N.: Značenje prof. dr. Antuna Levakovića u prevođenju Šumarske akademije u Gospodarsko-sumarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. SL 1-2, 1997., s. 48-52.

LEVANIĆ, KUCAN, Nada, (Škrišnjari, Križevci, 31.VIII.1958.), dipl. ing. Sumarstva.

Kći Cirila, po zanimanju lugara i majke domaćice. Gimnaziju je završila 1977.

Studirala je Šumarstvo na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirala je 14.VI.1983.g. iz *Šumarske fitocenologije*. Napisala je diplomski rad pod naslovom Degradacija zajednice hrasta lužnjaka i običnoga graba s bukvom na području Šumarije Vrbovec".

Zaposlena je kao revirnik u Šumariji Vrbovec, UŠ Bjelovar (1995.).

LITEBATUBA

*** SL 1-2, 1995., s. 62 (Kucan).

LEVICKI, Leonid, iz Busije, dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvoje apsolvirao 1925.-26. skol. g. na Šumarskom odjelu Gospodarsko-Sumarskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Kao diplomirani Šumarski inženjer i ugovorni činovnik Direkcije Suma Sarajevo, Kotarsko nacestvo Ljubija, 1932. postavljen je za ugovornog činovnika Odjeljenja za Šumarstvo, Ministarstva Suma i rudnika u Beogradu i određen da radi kod navedenog nacestva, gdje je, kao ugovorni činovnik, 1933. bio Sef - Šumarski referent. Godine 1934. postavljen je za činovničkog pripravnika kod Direkcije Suma u Aleksincu (Srbija), a 1937. za Šumarskoga pristava kod Direkcije Suma u Nisu, gdje je 1941. unapređen za Šumarskoga višeg pristava. Daljnje podatke o njemu nismo pronašli.

Bio je član Jug. Sum. udruženja.

LITEBATUBA

*** SL: 1932., s. 758; 1934., s. 454; 1937., s. 615, 682; 1941., s. 44.

Borosić, J.: SIS, s. 6, 49.

LINDIĆ, **Vladimir**, (Zagreb, 16.X. 1949.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Stjepana i Marije r. Matos. Hrvat, katolik. Otac mu je službenik, a majka medicinska sestra. Školovao se u Zagrebu. Osnovnu je školu završio 1964., VII. gimnaziju 1968.g., a diplomirao je na Šum. fakultetu 15.X. 1975.g.

Od 1.X.1977. zaposlen je u Šu-

marskom institutu Jastrebarsko u Odjelu za tipologiju Suma. Stručni ispit položio je 1979. Vec 1978. uvršten je u kategoriju pomoćnog istraživača, 1984. u kategoriju istraživača, a 1988. izabran je u zvanje istraživač - suradnik na poslovima Šumarske fitocenologije i tipologije Suma. Do 1997. radi na mjestu istraživaca-suradnika u Odjelu za tipologiju Suma Šumarskog instituta Jastrebarsko, a nakon toga zaposlio se u Odjelu inspekcije Šumarstva i lovstva, Ministarstva poljoprivrede i Sumarstva R. Hrvatske.

Sudjelovao je na IUFRO kongresima, savjetovanjima i znanstvenim skupovima u zemlji i inozemstvu.

Član je HŠD i Hrvatskog ekološkog društva.

BADOVI

Cestar, D., Hren, V., Kovačević, Z., Martinović, J., Bezak, K., Krznar, A., Lindić, V., Vrbek, B., Krejci, V., 1982.: *Prirodni sumski rezervat Medvedak*. Badovi 50, s. 1-76, SiJ.

Cestar, D., Hren, V., Kovačević, Z., Martinović, J., Pelcer, Z., Bezak, K., Krejci, V., Krznar, A., Lindić, V., Medvedović, J., Vrbek, B., 1983.: *Prirodni sumski rezervat Corkova uvala - Cudinka*. Badovi 53, s. 1-44, SiJ.

Cestar, D., Hren, V., Kovačević, Z., Martinović, J., Pelcer, Z., Bezak, K., Krejci, V., Krznar, A., Lindić, V., Medvedović, J., Vrbek, B., 1984.: *Prirodni sumski rezervat Kik-Visibaba*. Badovi 58, s. 1-40, SiJ.

Cestar, D., Hren, V., Kovačević, Z., Martinović, J., Pelcer, Z., Bezak, K., Krejci, V., Krznar, A., Lindić, V., Medvedović, J., Vrbek, B., 1984.: *Prirodni sumski rezervat Sjecica-Javornik*. Badovi 58, s. 41-76, SiJ.

Pelcer, Z., Lindić, V.: 1990.: *Karlovacko-slunjska krška ploča specifičan ekološko-vegetacijski i sumsko-gospodarski kompleks*. Bad. sum. inat. 25, (2), Zagreb, a. 354-363.

Vrbek, B., Lindić, V., Krznar, A., 1992.: *Forest Typology in Croatian forestry*. Proceedinga Centennial, a. 328, 100 years IUFBO, Berlin-Eberwalde, 3188 - -4.09, Berlin.

Martinović, J., Medvedović, J., Krznar, A., Krejci, V., Vrbek, B., Bilandžija, J.,

- Benko, M., Lindić, V., Vuletić, D., Dolenec, S., Littvay, T., Novotny, V., Dubravac, T., Vilčić, V., 1993.: *Tipologija suma jučer, danas, sutra*. Savjetovanje "Znanstveno-istraživački rad i razvoj sumarstva Hrvatske", Stubice Toplice 3.-5. XI.
- Krznar, A., Krejci, V., Vrbek, B., Bilandžija, J., Benko, M., Lindić, V., Vuletić, D., Littvay, T., Novotny, V., Dubravac, T., 1993.: *Normativni model klasifikacije ekološko - okolišnih funkcija tipova suma (OEFT)*. Savjetovanje "Znanstveno-istraživački rad i razvoj sumarstva", Stubice Toplice 3.-5. XI.
- Gradecki, M., Krejci, V., Lindić, V., Poštenjak, K., Vrbek, B., 1993.: *Ekološko-gospodarske i neke druge osobine jele na Biokovu*. Kongres "Prirodoslovna istraživanja biokovskog područja", Makarska 11.-16. listopada. Knjiga sažetaka, s. 71.
- Lindić, V., Vrbek, B., 1993.: *Prilog poznavanju ekoloških prilika staništa crnog bora na južnim obroncima Biokova*. Kongres Prirodoslovna istraživanja Biokovskog područja, Makarska 11.-16. X., Knjiga sažetaka, s. 71-72.
- Gradecki, M., Lindić, V., Krejci, V., Poštenjak, K., Vrbek, B., 1993.: *Stojbinske prilike suma u nacionalnom parku Bisnjak*". Savjetovanje u povodu 40-godisnjice osnutka i rada KP 'Bisnjak', Crni Lug 16.-17. IX. Zbornik radova, s. 34-46.
- Ananić, M., Belusić, B., Benko, M., Biondić, B., Butigan, A., Krznar, A., Kusan, V., Lindić, V., Lončarić, J., Lovrić, P., Singer, D., Vrbek, B., 1993.: *Uspostava geografskog informacijskog sustava za Nacionalni park "Bisnjak" kao dijela programa zaštićenih područja Hrvatske*. Savjetovanje u povodu 40-godisnjice osnutka i rada NP "Bisnjak", Crni Lug 16.-17. IX. Zbornik radova, s. 112-115.
- Lindić, V., Vrbek, B., Medvedović, J., 1993.: *Ekološko - gospodarski tipovi suma srednje Podravine*. Znanstveni simpozij Flora i vegetacija Hrvatske u povodu 100-godisnjice rođenja akademika Ive Pavleka, Koprivnica - Novigrad Podravski 20.-22., Knjiga sažetaka.
- Bilandžija, J., Lindić, V., 1993.: *Utjecaj strukture šumskoga goriva na vjerojatnost pojave i razvoj požara u sastojinama alepskoga bora*. Bad. sum. inst. 28, (1/2), s. 215-224, Jastrebarsko.
- Benko, M., Kusan, V., Lindić, V., 1993.: *Primjena OIS tehnologije pri razvrstavanju suma Hrvatske za potrebe sjemenarstva*. Zbornik radova, s. 77-85, 4. Međunarodni skup o razvoju i primjeni kompjuterskih sustava, 12.-16. V., Zagreb.
- Lovrić, S., Lindić, V., Singer, D., 1994.: *Uspostava geografskog informacijskog sustava (OIS) za zaštićena područja u Be-*
- publici Hrvatskoj* Zbornik radova, 5. međunarodni skup o razvoju i primjeni kompjuterskih sustava, 26.-29. VI., Zagreb, s. 68-72.
- Krznar, A., Dolenec, S., Bilandžija, J., Krejci, V., Vrbek, B., Lindić, V., Littvay, T., 1995.: *Model of Evaluating of Environmental Capital of Forest Ecosystem*, (Model vrednovanja okolišnog kapitala sumskog ekosustava). Carring for the forest Research in a changing World - Abstracts of Invited Papers: 484. IUFBO XX World Congress, 6-12, August, Tampere, Finland.
- Bilandžija, J., Lindić, V., 1996.: *Sadržaj teških kovina u sastojinama međunca, cera i crnog bora*. HŠD, "Skrb za hrvatske sume od 1846-1996. Unapređenje proizvodnje biomase sumskih ekosustava, knj. 1., Zagreb, s. 385-390.
- Bilandžija, J., Lindić, V., 1996.: *Ekološke promjene u panjaci hrasta međunca i cera izazvane požarom*. HSD 1846-1996., Zastiza suma i pridobivanje drva, knj. 2., Zagreb, s. 29-34.
- Krznar, A., Lindić, V., Bilandžija, J., Vrbek, B., Dolenec, S., 1996.: *Bačunanje vrijednosti suma kao okolišno ekološkog kapitala na primjeru dva ekološko - gospodarska tipa suma*. Mehanizacija u sumarstvu 21, (4), Zagreb, s. 223-230.
- Jelavić, V., Dolenec, S., Martinović, J., Vranković, A., Pernar, N., Krznar, A., Lindić, V., 1997.: *Calculation and mapping of critical thresholds in Europe - Status report coordination center for effects, of the United Nations Economic Commission for Europe*, 63-65.
- Lindić, V., 1997.: *Krajobraz i rasprostiranje vrsta*. 29-33, 40, 85. poglavlje u knjizi "Šumsko drveće i grmlje jestivih plodova": Satalić, S., Stambuk, S., Drsavna uprava za zaštitu okoliša, Zagreb, s. 1-144.

TISKANE KABTE

- Pelcer, Z., Medvedović, J., Lindić, V., 1982.: *Karta sumskih zajednica rezervata Medvedak*. Badovi 50,1:10.000, SIJ.
- Pelcer, Z., Medvedović, J., Lindić, V., 1983.: *Karta biljnih zajednica rezervata Corkova uvala - čudinka*. Badovi 53, 1:10.000, Karta 1-2, Zagreb, SIJ.
- Isti, 1984.: *Karta sumskih zajednica Kik-Visibaba*. Badovi 58, 1:10.000, Karta 1-2, SIJ.
- Pelcer, Z., Lindić, V., 1984.: *Karta biljnih zajednica rezervata Bijecica-Javornik*. radovi 58,1:10.000, Karta 1-2, SIJ.
- Pelcer, Z., Medvedović, J., Lindić, V., 1989.: *Karta sumskih zajednica sjeverozapadne Hrvatske (dio)*, 1:100.000, disertacija Vukelić, J. "Šumske zajednice i staništa hrasta kitnjaka (*Quercus petraea* Liebl.) u

gorju sjeverozapadne Hrvatske, Sum. fakultet Sveuc. u Zagrebu.

Pelcer, Z., Lindić, V., 1990.: Vegetacijska karta Karlovačko-slunjska krska ploča 1:100.000. *Had. sum. inat.* 25,(2), a. 361-362.

Pelcer, Z., Medvedović, J., Lindić, V. 1990.: *Macelj*, 1:35.000. Badovi, Vol. 25, br.2, a. 393, SIJ.

Lindić, V., 1997.: *Karte zona šumskog drveća Republike Hrvatske*. Knjiga DÜZO: "Šumsko drveće i gmlje jestivih plodova", Satalić, S., Stambuk, A., s. 30-136., 52 karte.

Osim ovih radova, kao autor i suradnik sudjelovao je u izradbi 57 studija, projekata i elaborata. Kao autor i suradnik izradio je karte raznih mjerila sumskih zajednica, ekološko - gospodarskih tipova suma i ostalih vegetacijskih karata - ukupno 247 karata.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 56.

*** SIB, s. 1, 2, 5, 13, 30, 32, 51, 59, 137, 138.

*** SIM, s. 33, 55, 59, 118, 137, 138, 178.

*** HSD 1846-1996, s. 29, 381, 385.

LIOVIĆ, Boris, (Zagreb, 18.1.1956.), mr. sc., dipl. ing. Sumarstva.

Sin Marka i Anice r. Buljan. Otac mu je elektrotehničar, a majka domaćica. Hrvat. Školovao se u Zagrebu: osnovnu je školu završio 1970., a VI. gimnaziju 1974. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1982. iz područja zaštite prirode. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Problemi zaštite i korištenja specijalnog ornitološkog rezervata Crna Mlaka".

Nakon diplomiranja upisao je poslijediplomski studij iz zaštite

Suma na istom fakultetu i postigao stupanj magistra znanosti iz područja *herbologije*. Izabran je u zvanje znanstveni asistent i zaposlio se (I.II.1983.) kao suradnik za zaštitu Suma u Šumarskom institutu Jastrebarsko. Od 1989.g. radi kao istraživač - suradnik na poslovima integralne zaštite Suma.

God. 1996. prijavio je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu temu doktorske disertacije pod naslovom "Utjecaj sirove nafte na klijanje, rast i razvoj hrasta, jasena i johe te mogućnosti ubrzanja njene mikrobiološke razgradnje u tlu".

Sudjelovao je na savjetovanjima o primjeni pesticida u Šumarstvu u Opatiji 1987., 1988. i 1989. godine.

Član je Hrvatskog entomološkog društva, Hrvatskog ekološkog društva i HŠD.

Godine 1995. provodi dva mjeseca na specijalizaciji u SAD iz biološke borbe protiv Sumske štetnika.

HŠD mu je 1997.g. dodijelilo pismeno priznanje i Srebrnjak Kralj Tomislav za višegodišnji rad na dobrobit Šumarske struke.

BADOVI

Liović, B., Halambek, M., 1988.: *Suzbijanje bagremca (Amorpha fruticosa Lj.)*. Zbornik Badova Si Jastrebarsko, br. 75, s. 141-145.

Halambek, M., Liović, B., 1988.: *Propadanje crnog bora (Pinus nigra Arn.) na području Istre, Primorja i Dalmacije*. Zbornik Badova Si Jastrebarsko br. 75, s. 135-139.

Liović, B., 1989.: *Suzbijanje bagremca premazivanjem panjića*. Jugosl. savjetovanje o primjeni pesticida, Opatija, s. 257-260.

Liović, B., 1991.: *Primjena plastičnih štinki za zaštitu sadnica hrasta*. Badovi Si Jastrebarsko, Vol. 26, br. 1, s. 129-134.

Liović, B., 1993.: *Zaštita sadnica sumskog drveća polipropilenskim štiticima*. Badovi Si Jastrebarsko, Vol. 28, br. 1-2, s. 255-262.

Liović, B., 1994.: *Djelovanje herbicida na drvenaste vrste biljaka u priobalnom*

jadranskom području. Badovi Si Jastrebarsko, Vol. 29, br. 1, s. 17-37.

Novak-Agbaba, 8., LioviC, B., MatoseviC, D.: 1994: *Novi fungicidi u suzbijanju pepelnice na hrastovom podmlatku.* Kadovi SiJ, Vol. 29, br. 1, s. 37-49.

Halambek, M., Harapin, M., LioviC, B., Novak-Agbaba, 8., MatoseviC, D., 1996.: *Hvesti'u iic metode suzbijanja biljnih bolesti, kukaca i korova.* Znanstvena knjiga Zaštita suma i pridobivanje drva 2, Zagreb, s. 11-19.

Halambek, M., Harapin, M., Novak-Agbaba, 8., LioviC, B., 1996.: *Ujjecaj biot-skih cinbenika na zdravstveno stanje sum-skih vrsta drveCa.* Ibid., s. 19-29.

Halambek, M., Harapin, M., Novak-Agbaba, 8., LioviC, B., MatoseviC, D., 1996.: *Dijagnoza i prognoza u sumarskoj patologiji.* Ibid., s. 69-75.

Harapin, M., Halambek, M., LioviC, B., Novak, Agbaba, 8., MatoseviC, D., 1996.: *Uzroci izostanka uroda žira u Hrvatskoj u razdoblju 1991-1995. godine.* Ibid., s. 75-81.

LITEBATUBA

*** SIM, s. 33,118.

DiminiC, D.: Prilog poznavanja mikoza borovih kultura u Istri. Glasnik za sum. pokuse 30, SF Zagreb 1994., s. 21-60.

*** SL 1-2/95., s. 56.

*** SIB, s. 15, 30-31, 44, 66.

*** SL 5-6,1997., s. 322.

LIPICANIN, Mirjana, (Novska, 21.YIII.1970.), dipl. ing. Sumarstva.

Kci Luke, po zanimanju skretničara na željeznici. Hrvatica. Matematicko-informatičko usmjerenje u CUO Novska završila je 1990. godine.

Studirala je na ŠG odjelu Šumarskoga fakulteta u Zagrebu i diplomirala 15.VII.1997., a promovirana je 14.X.1997. god. iz *lovstva*. Napisala je i obranila diplomski rad pod naslovom "Oštećenje hrasta i jasena od jelenske i srneće divljaci".

LIPOŠČAK, Dragutin, (Zagreb, 23.YII.1944.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ivana i Dragice r. Brozović. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je po struci poštanski tehničar, a majka domaćica. Školovao se u Zagrebu: osnovnu je školu završio

1959., a na III. gimnaziji "Vladimir Vitasović" u Kuslanovoj ulici maturirao je 1965. god.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu, gdje je diplomirao 1975.g.

Prvo stalno zaposlenje dobio je u Rasadniku Šljukingon (1976.) u ŠG Bjelovar, gdje je radio do 1978.

Sada (1997.) je revirnik u Šumariji Valpovo, UŠ Osijek. Živi u BeliŠću.

Član je Saveza ITŠID, odnosno HŠD.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 59.

LIPOVAC, Bojan, (Tršće, Čabar, 6.1.1961.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Branka i Šonje r. Lisac. Hrvat, rimokatoličke vjere. Odras-

tao je u Šumarskoj obitelji. Otac Branko mu je dipl. ing. Sumarstva, a majka trgovkinja. Osnovnu Školu završio je u rodnom TrSCu 1975., a Srednju Šumarsku Školu u Delnicama 1979. godine.

Studij Sumarstva upisao je na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na Šumarskom odjelu 1987., iz područja iskoriscivanja Suma, uspješno obranivši diplomski rad pod naslovom "Prijevoz tehničke oblovine jele i bukve kamionom".

U svojstvu Sumarnika - pravnika zapošljava se 1.VII.1987. u OOUR za iskoriscivanje Suma TrSCe, tadašnjeg Goransko-primorskoga ŠG Delnice. U Sumarstvu ostaje do 20.VIII.1990., kada prelazi u DI "Goranprodukt" Čabar, pogon Gerovo, gdje ostaje nepune dvije godine. Tijekom Domovinskog rata od 18.IV.1992. do 25.11.1995. profesionalno radi u Ministarstvu obrane Republike Hrvatske, a 22.1.1996. prelazi u privatnike (Ljekarna Čabar).

LIPOVAC, Branko, (Ravnice, Čabar, 14.Y.1940.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ivana i Josipe r. Hribar. Hrvat, rimokatoličke vjere. Otac mu je bio Sumski radnik-kirijas, a majka domaćica. Osnovnu je Školu završio u Čabru 1956.g., a srednju

Šumarsku Školu u Karlovcu 1960.g.

Šumarstvo je upisao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je iz oblasti fotogrametrije na ŠG odsjeku krajem 1970.g.

Pripravnički staž odradio je u Šumariji TrSCe ŠG Delnice, gdje se zapošljava 1.II.1971. Nakon jednogodišnjeg staža dobiva dužnost referenta za eksploataciju Suma, a od 30.YI.1973. do 31.XII.1976. upravitelj je Šumarije TrSCe. Reorganizacijom Sumarstva, a u sastavu ŠG Delnice jednu godinu radi u Zajednici Šumarija TrSCe, da bi od I.Y.1978. do 31.XII.1984.g. obnašao dužnost upravitelja Šumarije Prezid. Osnivanjem Goransko-primorskoga ŠG Delnice direktor je OOUR-a za iskoriscivanje Suma TrSCe (1.I.1985.-31.XII.1990.). U novoj organizaciji JP "Hrvatske Sume" - UŠ Delnice upravitelj je Šumarije TrSCe (1.1.1991-31.VIII.1995.), a od sredine 1996. postavljen je na dužnost stručnog suradnika za lovstvo u Odjelu za lovstvo UŠ Delnice.

Član je HŠD, ogranak Delnice. Živi u TrSCu.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 67.

*** Šumarska škola (Monografija), Karlovac 1997., s. 82,130.

LIPOVAC, Josip, iz Čabra, Gorski kotar, dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1935.-1936., a diplomirao 6. II.1939. na Šumarskom odsjeku.

Prema dostupnim podacima, 1940.g. postavljen je za ugovornog činovnika kod povjerenika za likvidaciju ekspropriiranih Suma u Delnicama, a kao Šumarski vježbenik premješten je 1941. iz Delnica za upravitelja Šumarije Križevac-ke imovne općine u Garešnici.

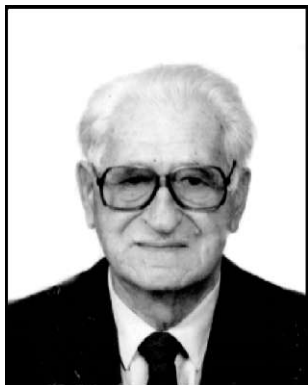
Bio je član HŠD.

LITEBATUBA

*** SL: 1940., s. 325; 1941., s. 404; 1943., s. 23.

*** SN, s. 359.

Klepac, D.: Iz sumarske povijesti Gorskoga kotara..., Zagreb 1997., s. 207, 229.

LIPOVŠČAK, Juraj, (Ozalj, 27.VI. 1916.-7.III.1999.), dipl. ing. Sum., profesor na Šumarskoj Školi u Karlovcu.

Sin Ivana i Jelene r. Pavlič. Hrvat, rimokatolik, hrvatskoga državljanstva. Otac mu je bio željezničar, a majka domaćica. Osnovnu je školu završio u Draganicima (kod Karlovca) 1927., a realnu gimnaziju u Karlovcu 1935. godine.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 9.X.1939.

Dana 30.VIII.1940.g. postavljen je za Šumarskog vježbenika kod Ravnateljstva Suma II. banske imovne općine u Petrinji, a 18. III.1942. premješten je za upravitelja na Šumariju Petrinja. Osim dužnosti upravitelja Šumarije imovne općine, preuzeo je i dužnost upravitelja gradskih Suma zvanih "Kotar". Posebnim mu je rješenjem Ministarstva Suma odobreno obavljanje dužnosti upravitelja Imovne Šumarije i Šumarije grada Petrinje, jer nije imao položen državni stručni ispit, za koji je bio uvjet tri godine radnog staža. Osim toga u Petrinji je istodobno obnašao

dužnost i kotarskog i županijskog Šumarskog referenta.

Za upravitelja Šumarije Virovitica premješten je 18.III.1943., ali dužnost preuzima tek u listopadu 1944., jer je u međuvremenu bio u domobranstvu kao nastavnik u školi za pričuvene inženjerijske časnike u Sremskoj Kamenici. Državni ispit za samostalno vođenje Šumskoga gospodarstva položio je 1943. godine.

Po završetku II. svjetskog rata (1945.) nalazio se u Grubisnom Polju sa zadatkom osnivanja Šumarije. Vec 1.IX.1945. premješten je u Koprivnicu u svojstvu kotarskoga Šumarskog referenta, a 8. IV.1946. preuzima dužnost upravitelja Šumarije Koprivnica. Istodobno obnaša dužnosti gradskog i kotarskog Šumarskog referenta i upravitelja gradskih Suma. Dana 24.III.1947. premješten je za upravitelja Šumarije Sokolovac. Uz tu dužnost 1.XII.1948. dodijeljena mu je i uprava Šumske manipulacije Poduzeća za iskoriscivanje Suma u Bjelovaru, koja je, između ostalog, izrađivala bukove željezničke pragove. Tada su preuzimaci pragova iz Švicarske, koji su imali vrlo stroge kriterije, preuzeli više od sto tisuća pragova bez primjedbi na kvalitetu i izradu.

Dana 3.III.1949.g. postavljen je za tehničkog direktora Šumskog poduzeća u Vinkovcima, povremeno zamjenjujući glavnoga direktora. Zbog nesređenih radnih i životnih uvjeta traži premještaj i 1.X. 1949. prelazi u svojstvu nastavnika na Drvno-industrijsku Školu u Belisce, ali vec naredne godine (31. XII.1950.) premješten je na dužnost direktora Šumarske škole u Karlovcu. Njegovom inicijativom uz podršku profesora, posebno Šumara (Čuvaj, J., Herman, J., Majer, D. i Slovic, Z.) spriječena je provedba naredbe Ministarstva Su-

ma u Zagrebu o preseljenju Šumarske škole iz Karlovca u Gospić. Ponajviše zbog toga, razriješen je dužnosti direktora i postavljen (10. IX.1951.) za profesora Šumarske struke. Kao glavne predmete predavao je *dendrometriju, uređivanje Suma i matematiku*. Svoj pedagoški rad završava zaključno sa 1965./66. skol. godine.

Zatim preuzima dužnost direktora plana i analize u Export-drvu u Zagrebu. Nakon tri godine rada u Zagrebu, vraća se u Karlovac, gdje je u Drvno-industrijskom poduzeću bio upravitelj plana, razvoja i investicija do odlaska u mirovinu 30.II.1976.

Bio je elan i tajnik Društva inženjera i tehničara, elan Društva matematičara u Karlovcu i elan Hrvatskoga Šumarskoga društva u Zagrebu.

Živi u Karlovcu.

BADOVI

Dendrologija, (skripta). Drvno-industrij. škola Belisće, 1950.

Šumarska škola Karlovac. Šumarska nastava u Hrvatskoj 1860-1960, Zagreb 1963., s. 543-554.

Dendrometrija, (skripta za III. razr.). Sum. škola Karlovac, 1964., s. 170.

Uređivanje suma, (skripta za IV razr.). Sum. škola Karlovac, 1966., s. 200+26 s. tablica.

Srednja i niža nastava. Sum. enciklopedija 1, Zagreb 1959., s. 580. (I. izd.); Sum. enciklopedija 2, Zagreb 1983., s. 102, (II. izd.).

LITEBATUBA

*** Sum. list: 1940, s. 609; 1942., s. 127; 1943., s. 128, 244 i 331; 1956., s. 198.

*** SN, S. XII, 360, 550, 551, 576.

Perić, N.: Svi rakovački maturanti 1882-1995, Impresum Karlovac, 1995., s. 31.

*** Šumarska škola Karlovac 1947 - 1997, 1997., s. 11, 52, 59-61, 69.

LISAC r. KRALJ, Vlasta, (Ples, Bednja, Hrvatska, 23.VIII.1942.), dipl. ing. Sumarstva.

Kći Stjepana i Zdenke r. Pichler. Hrvatica, rimokatoličke vjere. Potječe iz trgovačke obitelji.

Školovala se u Zagrebu: osnovnu je školu završila 1957., a III. gimnaziju 1961. godine.

Šumarstvo je studirala na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirala je 19.III.1969. godine.

U tijeku studija sudjelovala je na I. i II. svjetskom seminaru studenata Sumarstva (1962. u Sopronu, Mađarska, 1964. u Zvolenu, Ceska). Stručnu je praksu obavila u Plzenu u Ceskoj.

Nakon dvije godine pripravničkog staža u ŠG Gospić, Šumarija Otočac, nije bilo slobodnoga radnog mjesta, pa je prešla u drvnu industriju gdje je počela raditi kao referent nabave, zatim rukovoditelj nabave, rukovoditelj razvoja i do umirovljenja 1991. kao komercijalni direktor.

Kao umirovljenica živi u Lepoglavi., (vid. KRALJ, 2. knjiga).

LITEBATUBA

*** HSZL 2, s. 395., (Kralj).

LISJAK, Zlatko, (Požega, 26.VII. 1948.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa i Yjekoslave r. Jankovic. Hrvat, katolik. Roditelji su mu bili službenici. Osnovnu i srednju naobrazbu stekao je u Požegi: osnovnu školu završio je 1963., a realnu gimnaziju 1967. godine.

Šumarstvo je studirao na Šu-

marškom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1973.

Od 1.VIII.1973. bio je zaposlen u Odjelu za uređivanje Suma ŠG Požega, a od 1.XII.1975.g. radi u Šumariji Velika. Dana 1.II.1982.g. postavljen je za njezinog upravitelja i na tom se mjestu nalazi do bilježenja ovih podataka (1994.).

Uz redovne obveze na radnome mjestu u Šumarstvu, bavio se i uzgojem gljiva i napisao knjige o tome.

Dugogodišnji je član Društva inženjera i tehničara, odnosno HŠD.

BADOVI

Priručnik za proizvodnju šampinjona. Požega 1980., s. 1-100.

Izložba fotografija "Šumarstvo iz bližine". Muzej požeške kotline 1-7.II.1984.

Uzgoj gljiva. Zadruga štampa, Zagreb 1984., 1989., s. 1-175.

Izbor dopunskih zanimanja, (sa M. Zgela). IGP "August Senoa", Zagreb 1991., s. 1-144.

LITEBATUBA

Kispatič, iL: Nova izdanja, Glasnik zaštite bilja, br. 6., s. 81.

Hanzl, D.: Knjige i Časopisi. SL 7-8 1984., s. 351-353.

*** SL 1-2/95., s. 61.

LIST, Zlatko, (Bjelovar, 30.III. 1955.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Tome i Cecilije r. Sobota. Potječe iz obrtničke obitelji: otac

mu je bio stolar, a majka domaćica. Hrvat, rimokatolik. Osnovnu je školu završio u Kalinovcu 1970., a gimnaziju u Đurđevcu 1974. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1980.

Nakon diplomiranja radio je kao pripravnik u Šumskom građevinarstvu u Bjelovaru, a zatim kratko vrijeme kao referent za uzgoj u Šumariji Suhopolje. Dvije godine bio je na istom radnome mjestu u Šumariji Kloštar Podravski. Od 1985. tehnolog je za uzgoj u Šumariji Đurđevac, a od 1991. upravitelj je Šumarice Pitomaca. Od 1992. upravitelj je u Šumariji Kloštar Podravski, UŠ Koprivnica.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 63.

*** Poslovno izvješće 1995., JP Hrvatske sume, Zagreb 1996., s. 61.

LIST, r. SOKAC, Đurđica, (Bjelovar, 16.IV.1955.), dipl. ing. Sum.

Kći Mije i Marije r. Topolčić. Hrvatica, rimokatoličke vjere. Iz obrtničke je obitelji. Osnovnu je školu završila 1970., a gimnaziju 1974. u Đurđevcu.

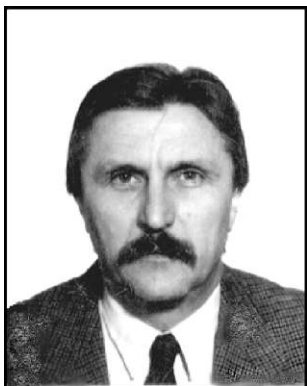
Šumarstvo je studirala na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirala je 1980., a 1992. upisala je poslijediplomski studij na Šumarskom fakultetu u Zagrebu.

LITASSY, pl. Stjepan, ing. sum.

Kao Šumarski inženjerski prištav bio je zaposlen kod Šumarskog ravnateljstva u Zagrebu. Sudjelovao je u II. svjetskom ratu i poginuo je 1915. u bitci kod Jaroslawa (Galicija, Poljska) kao pričuvni kadet kr. ugarske 31. domobranske pješačke pukovnije.

LITEBATUBA

*** Osobne viesti. Umrli. SL 5-6, 1915., s. 153.

LITTYAY, Tibor, (Svetožar Miletic, Sombor, Vojvodina, 26.XI. 1948.), mr. sc., dipl. ing. Šumarstva.

Sin Ladislava i Roze r. Rajnovic. Mađar, hrvatskoga državljanstva, rimokatolik. Majka mu je po zanimanju bila službenica, a otac trgovac. Osnovnu i srednju naobrazbu stekao je u Somboru: osnovnu školu završio je 1963., a gimnaziju 1967. godine.

Na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu diplomirao je 1976.

Godine 1977. zaposlio se u Šumarskom institutu Jastrebarsko, u Odjelu za oplemenjivanje i sjemenarstvo gdje i danas (1997.) radi.

Nakon pripravničkog staža položio je stručni ispit pred komisijom Poslovne zajednice za Šumarstvo i drvnu industriju u Zagrebu 1979.

Godine 1994. obranio je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu magistarski rad pod naslovom "Varijabilnost nekih kvantitativnih svojstava običnog bora (*Pinus sylvestris* L.) uzgojenog iz sjemena zracenog gama zrakama", (mentor akademik prof. dr. sc. M. Vidakovic).

Suradivao je na projektima i zadacima Odjela za oplemenjivanje i sjemenarstvo, Odjela za ekologiju i Odjela za tipologiju.

Od 1979. godine intenzivno ra-

di na oplemenjivanju domaćeg oraha, selekciji matičnih stabala, osnivanju pokusa i vegetativnom razmnožavanju (cijepljenju). Cilj radova na oplemenjivanju domaćeg oraha bio je da se tijekom godina dođe do hrvatske selekcije oraha. Radeći na strojnom cijepljenju oraha, došao je na ideju da pocijepi na sličan način i hrast, koji se vrlo teško, a osobito starija stabla, vegetativno razmnožavao. Cijepljenje je uspješno provedeno (u suradnji s prof. dr. sc. Ž. Borzanom) 1989. godine i referirano na svjetskom IUFRO kongresu u Montrealu. Na temelju tog iskustva osnovana je sjemenska plantaža hrasta lužnjaka (Vidakovic, 1992., 1996., Hrast lužnjak).

Sudjelovao je na svjetskom Šumarskom IUFRO kongresu u Ljubljani 1986., godine, koautor je znanstvenoga rada na svjetskom IUFRO kongresu u Montrealu, Kanada, 1990., a na svjetskom IUFRO kongresu u Tampereu, Finska, 1995., godine samostalni je autor posterata i suradnik na dva pozivna referata.

Prisustvovao je i sudjelovao na vise domaćih i međunarodnih simpozija i savjetovanja, stručnim ekskurzijama: u Italiji, Slovačkoj, Ceskoj, Mađarskoj, Kanadi i Belgiji. Sudjelovao je u razmjeni stručnjaka s Institutom u Zvolenu 1988. godine.

Mr. sc. Tibor Littvay društveno je i strukovno aktivan. Član je HŠD od 1978. i elan predsjedništva toga društva u Zagrebu od 1986. do 1990. godine. Član je Hrvatskoga genetičkoga društva, Hrvatskog ekološkoga društva, Hrvatskoga biološkoga društva, Pokreta prijatelja prirode Lijepa naša", osnivač i predsjednik ogranka "Maksimir". Državna uprava za zaštitu okoliša imenovala ga je u komisiju za izobrazbu ekoloških kadrova Republike Hrvatske.

Član je IUFRO - Division 2 (Fiziologija i oplemenjivanje šumskoga drveća). Rezultate istraživanja objavljuje u domaćim i stranim časopisima i zbornicima znanstvenih skupova.

Odlikovan je Spomenicom domovinskog rata.

BADOVI

Vidaković, M., Littvay, T., 1986.: *First hybrid trial of larch*. 18th IUFBO congress Ljubljana, excursion No.4, Topics 1, Experiment No.1, Jastrebarsko, (posterno izlaganje).

Vidaković, M., Littvay, T., 1986.: *Hybrids P. omorika x P. sitchensis*. 18th IUFBO congress Ljubljana, excursion No.4, Topics 1, Experiment No.2, Jastrebarsko, (posterno izlaganje).

Mrva, F., Littvay, T., 1988.: *Oplemenjivanje običnog oraha*. Badovi 75, s. 103-113, SIJ (stručni rad).

Borzan, Z., Littvay, T., 1989.: *Vegetativno razmnožavanje hrasta lužnjaka strojnim cijepljenjem*. Sum. list 11-12, s. 557-566, (izvorni znanstveni rad).

Mrva, F., Littvay, T., 1990.: *Teskoće u selekciji plus stabala smreke u populacijama oštećenim od zračnih zagađivanja*. Badovi, Vol. 25, 2, s. 277 - 284, SIJ (izvorni znanstveni rad, izlaganje sa znanstvenoga skupa).

Borzan, Z., Littvay, T., 1990.: *Vegetative Propagation of English Oak using Drafting Device*. XIX World Congress IUFBO, Montreal, (izvorni znanstveni rad).

Littvay, Tibor, Bilandžija, J., 1991.: *A Letter from Friends in Croatia*, (Pismo prijatelja iz Hrvatske). IUFBO News, 20 (3): 6-6, gablitz.

Dolenec, 8., Littvay, T., 1991.: *Proučavanje sakupljanja šumskog sjemena*. Badovi, Vol. 26, 2, s. 277-313, SIJ, (stručni rad).

Gracan, J., Vidaković, M., Littvay, T., Komlenović, N., Bastovski, P., 1991.: *Prilog sanaciji erozije na području izvorišta rijeke Une*. Badovi, Vol. 26, 1, s. 5-23, SIJ, (izvorni znanstveni rad).

Littvay, T., Gradecki, M., Poštenjak, K., Papež, D., 1993.: *Prikaz programa i prvih rezultata istraživanja plodonosjenja hrasta lužnjaka (Quercus robur Lj.) u različitim stupnjevima oštećenja krošnje*. Badovi, Vol. 28, 1-2, s. 289-297, SIJ, (izlaganje sa znanstvenog skupa).

Zoldos, V., Littvay, T., Besendorfer, V., Jelenić, 8., Lorković, Z., Papes, D., 1993.: *Cytogenetic damages as an indicator of common oak forest decline*. IUFBO Sym-

posium Cytogenetics Working Party, 82. 04-08, Brijuni, Croatia, (izvorni znanstveni rad, izlaganje sa znanstvenoga skupa).

Zoldos, V., Littvay, T., Besendorfer, V., Jelenić, 8., Lorković, Z., Papes, D., 1994.: *Primjena citogenetskih i biokemijskih analiza u utvrđivanju stupnja oštećenja suma hrasta lužnjaka*. Badovi, Vol. 29, 1, s. 151-160, SIJ, (prethodno priopćenje, izlaganje sa znanstvenoga skupa).

Zoldos, V., Besendorfer, V., Littvay, T., Papes, D., 1994.: *Hrast lužnjak (Quercus robur Lj.) kao potencijalna test-biljka za praćenje štetnog utjecaja okoliša*. Zbornik sažetaka priopćenja, Peti kongres biologa s međunarodnim sudjelovanjem, Pula, (posterno izlaganje).

Littvay, T., 1994.: *Varijabilnost nekih kvantitativnih svojstava običnog bora (Pinus sylvestris Lj.) uzgojenog iz sjemena zračenog gama zrakama*. Badovi, Vol. 29, 2, s. 207-246, SIJ, (izvorni znanstveni rad).

Zoldos, V., Besendorfer, V., Littvay, T., Papes, D., 1994.: *The common oak (Quercus robur L.) as a potential test plant for cytotoxicity monitoring*. Periodicum biologorum Vol. 96, No. 4, p. 490-491. Presented at the 5th Congress of Croatian Biologists, Pula.

Littvay, T., 1995.: *Device-Drafting of Narrow - Leaved (Fraxinus angustifolia Vahl.) and Common (Quercus Robur Lj.)*. XX IUFBO WOBLD Congress Tampere, Finland, (poster - izvorni znanstveni rad).

Besendorfer, V., Zoldos, V., Littvay, T., Papes, D., 1995.: *Karyological Characteristic of the Common Oak (Quercus robur Lj.)*. XX IUFBO World Congress Tampere, Finland, (Invited Papers, izvorni znanstveni rad).

Krznar, A., Dolenec, 8., Bilandžija, J., Krejci, V., Vrbek, B., Lindić, V., Littvay, T. 1995.: *Model of Evaluating of Environmental Capital of Forest Ecosystem*. XX IUFBO World Congress Tampere (Invited Papers, izvorni znanstveni rad).

Littvay, T., Krznar, A., Papes, D., 1995.: *Methodology survey of integral research of changes in forest ecosystem. Proceedings of the International Colloquium on Bioindication of Forest Site Pollution: Development of Methodology and training*, 267-271, TEMPUS, Ljubljana, (pozivni referat, izvorni znanstveni rad).

Papes, D., Besendorfer, V., Zoldos, V., Littvay, T., Peskan, M., Krsnik - Basol, M., 1995.: *Cytogenetical and biochemical investigations in bioindication of common oak forest*. Proceedings of the International Colloquium on Bioindication of Forest Site Pollution: Development of Methodology and training, 221-226, TEMPUS,

Ljubljana, (pozivni referat, izvorni znanstveni rad).

Perić, Z., Littvay, T., 1995.: *Seed Orchards in Croatia*. ECE/FAO, Workshop on 'Forest seed collection and storage', Opatovo, Czech Republic, 4-8 june 1995., (izlaganje sa znanstvenog skupa, poster).

Littvay, T., 1996.: *Selection and preservation of Common Oak (Quercus robur L.)*. Plus Trees Adopted to the Changed Ecological condition, IUFBO Symposium (S2.04-01): Diversity and Adaptation in Forest Ecosystems in A Changing World. Vancouver, Canada. Abstracts 46, (poster-no izlaganje).

Besendorfer, V., Zoldos, V., Peskan, T., Kršnik-Basol, M., Littvay, T., Papes, D., 1996.: *Identification of Potential Cytogenetical and Biochemical Markers in Bioindication of Common Oak Forests*. Phytion (Horn, Australia). Special issue: "Bioindication...", Vol. 36. Fasc. 3, p. 139-146.

Littvay, T., Perić, Z., 1997.: *Štete od voluharica u klonskoj sjemenskoj plantaži običnog bora (Pinus sylvestris L.)*. Šesti kongres Biologa Hrvatske s međunarodnim sudjelovanjem, Opatija, Zbornik sažetaka priopćenja, s. 180.

LITEBATUBA

Vidaković, M., Bećarević, J., Hajek, I., Keceli, S. i Podnar, V., (1992.): *Badovi na podizanju klonske sjemenske plantaže hrasta lužnjaka na području SG 'Krnjica' i SG 'Papuk'*. Zbornik o Antunu Levakoviću, HAZU, Centar Vinkovci, (200), s. 153-170.

*** SIM, s. 33, 118.

*** SL 1-2/95., s. 56.

*** SIB, s. 2, 5, 7, 11, 30, 31, 43, 50, 51, 55, 60, 66.

*** *Hrast lužnjak u Hrvatskoj, (monografija)*, 1996. Poglavlja: Vegetativno razmnožavanje hrasta lužnjaka, s. 111, Cijepljenje plus stabala, s. 135, citirana lit., s. 499, 504, 521, 546.

Martinović, J., 1997: *Tloznanstvo u zaštiti okoliša*. Priručnik za inženjere, cit. literatura, Glava 8.1.3. Biološka sanacija erodiranih tala, s. 268.

***SL 3-4, 1997., s. 186.

*** HSD 1996., s. 329, 350.

LNENICEK, Zvonimir, (Zagreb, 20. XII.1936.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Franje i Stojke r. Anić. Hrvat, rimokatolik. Potječe iz radničke obitelji. Školovao se u Zagrebu: osnovnu je školu završio 1943., a I. mušku gimnaziju 1955.

Šumarstvo je studirao na Šu-

marском fakultetu u Zagrebu i diplomirao 1961. godine.

Radni vijek započeo je u ŠLG "Jelen" - LŠU Tikves u Baranji. Tu je bio najprije referent za uzgoj, a zatim referent za lov (1962.-1966.). Od 1966. do 1973. bio je referent uzgoja i upravitelj te referent iskorišćavanja Suma u ŠG Bjelovar, Šumarija Pakrac, a od 1973. do 1978. bio je upravitelj RJ za građevinarstvo u ŠG Bjelovar. Nakon toga (1978.-1986.) prelazi u Radnu zajednicu, na poslove planiranja u ŠG Bjelovar, potom prelazi na mjesto savjetnika u Poslovno udruženje Sumarstva i drvne industrije Hrvatske Zagreb, gdje se zadržao od 1986. do 1991.

Od 1991. stručni je suradnik za planiranje u Direkciji JP "Hrvatske Šume" u Zagrebu.

Studirao je i apsolvirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu poslijediplomski studij iz ekonomike i znanstvene organizacije rada u Šumarstvu.

Bio je na stručnoj praksi u Finskoj i na svjetskom lovačkom kongresu 1964.

Suradivao je u Šum. listu i Lovačkom vjesniku. Član je HŠD.

BADOVI

Zima na Belju. LV 11, 1965./66., s. 251-252.

Mlada lisica. LV 6, 1965./66., s. 140-141.

Sto s jelenima. LV 12, 1966./67., s. 339-340.

Neka istraživanja ponašanja jelenske divljaci. LV 1-2, 1968./69., s. 35-37.

Sto je kapacitet u šumarstvu? Sum. list 5-6, 1983., s. 247-252.

*** Zbornik priopćenja IV. kongresa biologa Hrvatske - XI./1993., s. 341-343.

Razvoj sustava planiranja u JP "Hrvatske šume", (Development of Planning systems in JP "HS"). Sum. list 7-8/94., s. 235-239.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 57.

*** Povijest šumar. Hrvatske 1846-1976., s. 76, 417.

Frković, A.: Bibliografija LBV, Zagreb 1993., s. 145, 198, 328, 420.

*** SL 3-4., 1997., s. 186.

LOBOREC, Božidar, (Zagreb, 19. XI.1953. - Zagreb, 14. VIII.1989.), dipl. ing. Sumarstva, predavač na Šumarskoj Školi u Karlovcu.

Sin Vjekoslava i Veronike r. Križanić. Hrvatske narodnosti i državljanstva. Rimokatoličke vjere. Otac mu je bio radnik, a majka domaćica. U Zagrebu je 1968. završio osnovnu Školu i IX. gimnaziju 1972. godine, a na Šumarskom fakultetu u Zagrebu diplomirao je na ŠG odjelu 27. XI. 1978. g.

Nakon diplomiranja više godina radio je u Poljoprivrednoj zdruzi Zacretje. Od 1. IX. 1986. pa do smrti 14. VIII. 1989. na Šumarskoj školi u Karlovcu predavao je Šumarske stručne predmete: *radni strojevi i alati* i *Šumske komunikacije*.

LITEBATUBA

*** Sum. škola Karlovac 1947-1997., Karlovac 1997., s. 65, 66, 69.

LOCHERT, Viktor, (Zagreb, 25. XII.1940.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Rudolfa i Štefice r. Baric. Hrvat, hrvatskoga i njemačkoga državljanstva. Rimokatoličke vjeroispovijesti. Potječe iz obitelji intelektualaca: otac mu je ekonomist, a majka - knjigovotkinja.

Završio je osnovnu Školu (1947.) i gimnaziju u Zagrebu na kojoj i maturira 1959. Godine 1959.-1960. uci njemački i engleski u školi za strane jezike u Zagrebu.

Od 1960. g. studira na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odsjeku 1966. godine.

Poslije diplomiranja zaposlen je kao tehnički suradnik na Katedri za Šumarsku genetiku i dendrologiju na Šum. fakultetu u Zagrebu (1966.-1967.).

Nakon odsluženoga vojnog roka u Mariboru (Slovenija) (1967.-1968.), zaposlen je u ŠG Buzet u

Istri (1969.-1974.), početno na mjestu referenta za plan, a od 1972. godine upravitelj je Šumarije Labin.

Škol. g. 1971.-72. upisuje poslijediplomski studij iz oblikovanja parkovnih i rekreacijskih objekata na Šumarskom fakultetu u Zagrebu (od toga Sest kolegija na Arhitektonskom i Poljoprivrednom fakultetu u Zagrebu), gdje je položio sve ispite predviđene nastavnim programom studija i prijavio magistarski rad pod naslovom "Zelenilo gradskih prostora Ntirnberga, bitan čimbenik zaštite okoliša".

Godine 1974. zapošljava se u Njemačkoj kod tvrtke Krftmer u Hamburgu, kao voditelj gradilišta (dječja igrališta), a 1975. prelazi u Ured za zelenilo grada Ntirnberga, gdje od 1975. do 1978. obavlja poslove nadzora izgradnje javnog zelenila i Sportskih objekata. Od 1979. do 1997. u istom uredu, neprekidno, rukovodi Odjelom za njegu i održavanje ukupnog javnoga zelenila grada Ntirnberga.

Dipl. ing. Viktor Lochert sudjelovao je na nekoliko međunarodnih seminara i kongresa: 1984. sudjeluje na I. Internacionalnom seminaru Baumpflege, Heidelberg, u Njemačkoj, a 1985. na XVIII. Svjetskom IUFRO kongresu u Ljubljani (Slovenija).

Od većeg broja njegovih struč-

Cnih aktivnosti valja pripomenuti da je 1987.g. bio inicijator i suorganizator Međunarodnog savjetovanja o zaštiti i njezi stabala u gradovima, (nositelji: Bum. fakultet Zagreb i JP "Zrinjevac" Zagreb). Godine 1995. bio je suinicijator i sudionik radova na ispitivanju i sanaciji markantnijih soliternih stabala u gradu Zadru i okolici ("Zeleni hrast"), u kojima su sudjelovali stručnjaci specijalisti iz Njemačke i Vel. Britanije. Nositelji projekta bili su tadašnja Županija zadarsko-kninska i "Nasadi" Zadar, uz znanstvenu potporu prof. dr. sc. Želimira Borzana sa Šumarskoga fakulteta u Zagrebu.

Dipl. ing. Viktor Lochert elan je Hrvatskoga hortikulturnog društva Zagreb i Frankische Gartenbaugesellschaft, Ntirnberg.

BADOVI

Sofortprogramm filr Sanierung des Stassenbaumbestandes in Nlirnberg, (Kratkoročni program za sanaciju alejnih stabala u Niirnbergu). Gartenbauamt Niirnberg. Bericht, 1985., p. 1-11.

Stabla na ulicama suvremenoga grada. Hortikultura 3-4, 1986., Zagreb., s. 33-37.

Njega stabala u praksi. Ibid., 3-4, 1987. *Zelenilo Nlirnberga kroz stoljeća*. Ibid., 1-4, 1989., s. 43-46

Kompostiranje otpadaka iz gradskih nasada. Ibid., s. 78-79.

Mali vrtovi - KleingUrten. Ibid., 3-4, 1990., s. 28-29.

LITEBATUBA

Dr. Mladen Obad - Scitaroci, Istraživanje metodologije obnove povijesnih perivoja, (disertacija). Arhitektonski fakultet, Zagreb 1989., s. 253.

LOGAR, Alfonz, (Bohinjska Bistrica, Bohinj, Slovenija, 3.VIII. 1916. - Soteska pri Bohinju, 25. VIII. 1969.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Janeza i Franciske r. Smukavec. Slovenske narodnosti, rimokatoličke vjere. Osnovnu je Školu završio u Bohinjskoj Bistrici 1931., a realnu gimnaziju u

Ljubljani 1935. godine.

Iz materijalnih se razloga morao nakon završene gimnazije zaposliti na posti u Ljubljani - do 1941. godine, a zatim na posti u Spittalu na Dravi (Austrija) - do 1943. Kako bi izbjegao mobilizaciju u njemačku vojsku, dragovoljno je otišao u NOB i tu je u Gradnikovoj brigadi ostao do kraja rata.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1948.-49., a diplomirao 4.III.1954.

Odmah nakon diplomiranja nastupa u teško dočekanu Šumarsku službu, najprije u Kocevju na Gospodarsko - Šumarskom odjelu, gdje je kao većina početnika provodio praksu na uređenju Suma, ponajviše na području privatnoga sektora. Završivši praksu (13.VII. 1955.), vratio se u svoj rodni gorenjski kraj, gdje se zaposlio kao revirni Šumar za privatne Sume Bohinja u Šumskoj upravi pri Okružnom NO Kranj. Od 1957. do 1962. godine bio je sef za privatne Sume cijeloga bohinskoga područja, najprije pri Poslovnom savezu za Šumsko i drvarsko gospodarstvo, a kasnije nakon reorganizacije u Šumsko - gospodarskoj zdruzi. To je bilo vrijeme traženja prava i mjesta privatnih Suma u društveni sustav. Od 1.1.1963. radio

je kao pomoćnik direktora i sefa za privatne Sume u GG Bled, sve do svoje prerane smrti u prometnoj nesreći (1969.).

Dipl. ing. Alfonz Logar izabrao je zaseban sektor za svoje stručno i radno područje, vrlo zahtjevno i odgovorno, posebno u sustavu nenaklonjenom vlasnicima privatnih Suma. On je tim ljudima ostao u trajnom sjećanju kao njihov Šumar, prijatelj, učitelj i savjetodavac.

Višegodišnji je član Društva inženjera i tehničara Slovenije.

(Podatke smo dobili zahvaljujući ljubaznosti supruge Ivanke i sina Janeza).

LITEBATUBA

*** ŠN, s. 363.

LOGGER, Lavoslav, (Ozalj, 28.1. 1899.-4.X.1968.), dipl. ing. Sumarstva.

Gimnaziju je završio u Karlovcu 1917.g. Šumarstvo je počeo studirati 1917. na četvorogodišnjoj Šumarskoj akademiji u Zagrebu, koja je skol. g. 1919.-1920. prerasla u Gospodarsko - Šumarski fakultet Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je tek 1935.g.

Prije diplomiranja postavljen je 18.11.1926. za činovničkog pripravnika pri Direkciji Suma Brodske imovne općine u Vinkovcima, gdje se, u istom svojstvu, nalazio i 1933. Za tehničkog pomoćnika unaprijeđen je 1934. kod iste direkcije.

Nakon diplomiranja postavljen je za Šumarskoga pristava kod iste direkcije u Vinkovcima, gdje je 1939. unaprijeđen za Šumarskog višeg pristava.

Početkom II. svjet. rata (1941.) premješten je za v.d. ravnatelja Ravnateljstva Suma Slunjske imovne općine u Karlovcu. Iste godine prelazi za Šumarskoga nadzornika u Odjel za Šumarstvo Ministarstva

Suma i ruda u Zagrebu. Poslije rata zaposlen je kod ŠG Nova Gradiška, gdje se nalazio i 1954. Umirovljen je 1964.

Bio je stručnjak za uređivanje Suma. Šumarstvu je dao velik broj Sumskouredajnih osnova za slavonske Sume, a svoje je bogato znanje i iskustvo prenosio generacijama mladih Šumara.

Napisao je nekoliko poglavlja u Velikom Šumarsko - tehničkom priručniku" 1946. (dendrometrija, uređivanje Suma, Šumska prometna sredstva), tada neophodnih za Šumare - studente i praktičare.

Suradivao je u Šumarskom listu 1941. s temama iz uređivanja Suma i vodogradnje.

Bio je redoviti i aktivan član Hrvatskoga Sum. društva.

BADOVI

Prilog k pitanju odvodnjavanja u sumama donje Posavine. Sum. list. 1941., s. 522-524.

Savremeni problemi uređivanja suma u Njemačkoj. (Osvrt na članak ing. Franciskovica). Sum. list 1941., s. 264-266, 490.

Vodno graditeljstvo u sumarstvu. 1942.

Dendrometrija. S.P., II., Zagreb 1946., s. 875-900.

Uređivanje suma. S.P. II, Zagreb 1946., s. 901-928.

Vodno graditeljstvo. S.P. I, Zagreb 1946., s. 227-242.

Šumarsko zgradarstvo. S.P. I, Zagreb 1946., s. 191-225.

Tehnička i građevna mehanika. S.P. I, Zagreb 1946., s. 127-189.

Šumska prometna sredstva. S.P. I, Zagreb 1946., s. 263-312.

LITEBATUBA

*** SL: 1926., s. 285; 1934., s. 126; 1936., s. 213; 1939., s. 265; 1940., s. 268; 1941., s. 154, 325, 326; 1943., s. 23; 1952., s. 73., 1954., s. 254.

BorosiC, J.: SIS, s. 65,122.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 18, 117,124,135,138, 200.

PetroviC, F. i SpolariC, V.: Ing. Lavoslav Loger. Nekrolog. SL 11-12,1968., s. 478.

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoistočne Slavonije. Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 538.

Povijest sumarstva Hrvatske 1846-

1976., s. 275, 277, 280, 412.

Perić, N.: Svi rakovacki maturanti 1882-1995. Impressum, Karlovac 1995., s. 18 (Leger Leopold).

*** HSD 1846-1996., s. 231, 232, 241.

LOJAN, Ivan, (Jagnjedovac, Koprivnica 4.X.1944.), dipl. ing. Sum.

Sin Ivanov. Hrvatske narodnosti i državljanstva. Završio je srednju Šumarsku Školu u Karlovcu 1963., a diplomirao je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu na ŠG odjelu 22.XII.1971. godine.

Prema nepotpunim podacima, zaposlen je u Informatičkoj službi JP Hrvatske Sume p.o. Zagreb (1995.) kao specijalist za razvoj.

LITEBATUBA

*** SL 1-2, 1995., s. 57.

*** Šumarska škola Karlovac. Monografija, Karlovac 1997., s. 83, 130.

LOJDA, r. SIMON, Margareta, (Gospić, 24.V.1933. - Zagreb, 1969.), dipl. ing. Sumarstva, asistentica Zavoda za zaštitu Suma Šumarskoga fakulteta u Zagrebu.

Kći Božidara. Hrvatica. Gimnaziju je završila 1952.g. Obitelj joj je živjela u Osijeku.

Šumarstvo je studirala na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirala je skol. g. 1955.-56., a diplomirala na ŠG odjelu 29.XII.1958. U tijeku studija bila je demonstrator na ana-

tomiji drva.

Nakon diplomiranja radila je u ŠG Gospić kao pripravnica, zatim djeluje kao nastavnica srednje Šumarske Škole u Karlovcu, a godine 1962. prelazi na rad u Institut za četinjače u Jastrebarsko, gdje počinje proučavati Šumarsku fitopatologiju. Suradujući već tada sa stručnjacima fitopatologije na Šumarskom fakultetu, proširuje svoje znanje iz fitopatologije.

Od 12.1.1962. do 15.11.1965. bila je zaposlena u Šumarskom institutu Jastrebarsko, gdje odmah započinje s fitopatološkim istraživanjima, a rješava i mnoge probleme u praksi, osobito bolesti četinjača. U godini 1965. prelazi na Šumarski fakultet u svojstvu asistenta iz Šumarske fitopatologije, u Zavod za zaštitu Suma, gdje proširuje svoj rad, ali i dalje ostaje u uskoj suradnji s Institutom za četinjače i sa Šumarskom praksom. Na tom mjestu ostala je sve do prerane smrti.

U tijeku svoga kratkog radnog vijeka najviše je radila na problemima bolesti četinjača, osobito bolesti u rasadnicima i mladim nasadima. U svezi s tim bolestima vrlo je često odlazila na teren gdje je brzo uspostavljala usku suradnju s operativom i stekla priznanje kao dobar stručnjak i suradnik. U svojim radovima obradila je pitanje poznavanja *Coleosporium* spp. na iglicama borova u Hrvatskoj, crvenu pjegavost iglica (*Scirrhia pini* Funk i Park) na crnom boru, a istodobno je objavila velik broj znanstvenih izvješća u svezi s radom u Institutu za četinjače.

Suradnjom i savjetovanjem prakse na mnogo je mjesta znatno pridonijela da su nasadi četinjača s uspjehom podignuti i očuvani.

"Pok. inž. Lojda ne samo da je bila odličan stručnjak, nego je imala mnoge vrline zbog kojih su

joj se svi radi savjeta i suradnje obraćali", (J. KiSpatic, 1969.).

BADOVI

Uništavanje korova u rasadnicima četinjača upotrebom herbicida. Badovi Jug. instituta za četinjače 2, Zagreb 1969., s. 48-55.

LITEBATUBA

*** SN, s. 369, (Simon); 551 (Lojda).

Kispatić, iT.: Nekrolozi - Margareta Lojda, dipl. inž. sum. - In memoriam. SL 9-10, 1969., s. 361.

*** SIM, s. 76, 88, 118, 150, 178.

*** Šumarska škola Karlovac (1947-1997), (Monografija), Karlovac 1997., s. 60, 69, 130.

LOKNAR, Kazimir, (Čabar, Gorski kotar, 22.X.1913. - Delnice, 1.1.1998.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Miroslava i Vjekoslave r. Žurga. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je bio obrtnik, a majka domaćica. Pučku Školu završio je u rodnom Čabru, a gimnaziju je pohađao u Sušaku i Subotici. Maturirao je na realnoj gimnaziji na Sušaku 1932. godine.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je uoči II. svjetskog rata 7.X.1940.

Iste se godine i zapošljava u svojstvu dnevnicara kod Uprave Suma u Zagrebu. Vec slijedeće godine unaprijeđen je na poslove pomoćnog Šumarnika. Pred kraj rata

vraća se u svoj Gorski kotar i 1944.g. - kad je položio državni stručni ispit - imenovan je upraviteljem Šumarije Skrad, a 1947. upraviteljem Šumarije Mrkopalj.

U jeku opsežnih poslijeratnih sječa u svrhu obnove zemlje 1948.g. preuzima upravu manipulacije u Ogulinu, a zatim u Vrhovinama, dajući značajan doprinos da radovi na sječi Sume i privlačenju drvnih sortimenata Sto manje naruše proizvodnu snagu sastojina. Godine 1952. na kratko napušta službu u Šumarstvu, preuzevši tehničku službu u OPZ Čabar.

Do reorganizacije Sumarstva i osnivanja ŠG Delnice (1960.) neko je vrijeme upravitelj Šumarije Mrkopalj, a od 1960. do 1965. Šumarski je inspektor i povjerenik za zaštitu prirode Republičkoga zavoda za zaštitu prirode u Ogulinu i Delnicama. Sa tog radnog mjesta 1.X.1965. prelazi u ŠG Delnice, za Sefa eksploatacije Suma, a potom za pomoćnika glavnoga direktora.

Umirovljen je 1973. godine. Provevši 25 godina u mirovini, umro je u Delnicama 1.1.1998.

LITEBATUBA

*** SL: 1944., s. 114.

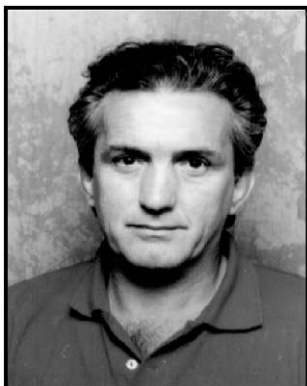
Klepac, D.: Iz sumarske povijesti Gorskoga kotara ..., Zagreb 1997., s. 207, 229.

Frković, A.: In memoriam. Kazimir Loknar, dipl. ing. sumarstva (1913. - 1998.). SL 1-2, 1998.

LONČAR, Borislav, (Skopje, 18.1.1952.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Gojka i Katice r. Pavlak. Hrvatski državljanin. Otac mu je umirovljenik, a majka domaćica. Osnovnu i srednju Školu pohađao je i završio u Karlovcu, maturiravši na srednjoj Šumarskoj Školi 1970. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 1975.

Prvo zaposlenje dobiva 10.XI. 1975. u ŠG Ogulin - Šumarija Brinje. Nakon jednogodišnjeg pripravničkog staža, najprije radi kao inženjer pripreme rada, a zatim kao upravitelj Šumarije. Nakon devet godina rada u Lici, 19.XI.1984. prelazi u Šumsko hortikulturno gospodarstvo "Istra" Buzet, a od 1.I. 1985. prvi je upravitelj nove Šumarije Cres-Lošinj sa sjedištem u Cresu. Ta mu je funkcija potvrđena i pri ustanovljenju nove UŠ Buzet, JP "Hrvatske Sume" p.o. Zagreb i na tome mjestu ostaje sve do 1.VII.1995. kad je imenovan revirnikom Šumarije Cres-Lošinj za Sume otoka Cresa.

Živi u Cresu.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/1995., s. 68.

*** Posl. izvješće 1995., "HS", s. 65.

*** Sum. škola Karlovac, (Monografija), Karlovac 1997., s. 86,130.

LONČAR, Ilija, (Slavsko Polje, Gvozd, 2.VIII.1890. - Zagreb, 2.V. 1971.), visi Šumarski savjetnik.

Potječe iz Šumarske obitelji. Zavolio je Sume, pa je nakon završene gimnazije u Bjelovaru posao na studij Sumarstva.

Šumarstvo je završio u Banskog Stičnici 1913. god. Od 1913. do 1916. radio je kod Direkcije Suma u Žarnovici (tada Mađarska, a sada Slovačka). Kasnije je bio upra-

vitelj Šumarija Sveti Rok, Vranovina i Sokolovac. Od 1927. god. bio je rukovoditelj Odsjeka za uređivanje Suma kod Zagrebačke direkcije. Od 1941. na celu je Direkcije Suma na Sušaku, a nakon 1945. radi u Odsjeku za uređivanje Suma Ministarstva Sumarstva. Od 1949. god. radi u Institutu za Šumarska i lovna istraživanja NRH u Zagrebu, 1950. odlazi u mirovinu.

Opsežan znanstveni i stručan rad mu se odnosi uglavnom na uzgajanje i uređivanje Suma. U stručnim krugovima poznat je kao odličan poznavalac rasta i razvoja sastojina.

Napisao je nekoliko knjiga i velik broj znanstvenih, stručnih i poučnih članaka u Šum. listu, Šumarskim novinama, Lovacko-ribarskom vjesniku i Gozdarskom vestniku.

"Od osobite su vrijednosti radovi o uzgoju mješovitih i otpornijih sastojina. Vrlo su zanimljivi članci o pretvorbi čistih sastojina, uzrocima degradacije sastojina, važnosti grmlja u sastojini i ulozi pomoćnih stabala u sastojini. Vrijedan doprinos proučavanju obnove Suma daje svojim radovima o sadnji prikraćenih biljaka, presađivanju, pošumljavanju i oplodnim sječama. U studiji o kestenu i bagremu zalaže se za siru upotrebu tih dviju vrsta kod obnove naših suma", (Hren, V., 1971.).

Obnašao je važne dužnosti u Šumarskom društvu. Za svoj predani rad proglašen je 1961. zaslužnim članom Saveza ITSID.

Za vrijeme školovanja i studija bavio se slikarstvom (ugljen i akvarel), a naročito se isticao kao portretist. Bio je istaknuti stručnjak za lov i pčelarstvo.

VAŽNIJI BADOVI

Nešto o piojedama. Sum. list 10-11, 1937., s. 557-566.

Srneći strk. LHV 12, 1940., s. 560-564.
Oplođna sječa u bukovim sastojinama. Sum. list., 1946.
Uzajamno otpornije sastojine. Ibid., 1946.
Presadivanje bukovih biljaka. Ibid., 1947., s. 296-297.
Srne kod nas. LHV 2, Zagreb 1947., s. 7-9.
Vrebanje srnjaka. LHV 5, Zagreb 1947., s. 3-6.
Lov na divlje svinje. Ibid. 7., s. 8-10.
Medena rosa. Sum. list 1947., s. 157.
Posumljavanje nizinskih suma. Ibid., 1948., s. 289-296.
O pravilnoj obnovi sastojina lužnjaka i graba. Ibid., 1949.
Potreba većeg rasprostiranja pitomog kestena. Ibid., 1950., s. 58-64.
Pretvorba čistih nizinskih hrastika u mješovite sastojine. Ibid., 1950., s. 441-446.
Borovac (Pinus strobus L.). Ibid. 1950., s. 157-158.
Njega suma proredom. Inst. za sum. i lov. istraživanja, Zagreb, 1951., sv. 5., s. 59.
O postopni sečnji v bukovih gozdovih. Gozd. vestnik, Ljubljana 1951.
Uzgoj bagrema u svrhu povećanja proizvodnje rudničkog drveta. Sum. list 1951., s. 250-255.
Njega suma čišćenjem. Sum. novine, Zagreb 1952., 8/9, s. 2-3.
Prikaz knjige: >Ing. Ivo Podhorski: Uzgoj topola<. Sum. list 1952., s. 189.
O posumljavanju. Institut za sum. i lovna istraživanja, Zagreb, 1953., sv. 13.
Mješovite sastojine su mnogo korisnije. Sum. novine, Zagreb 1953., 3, s.1.
U našim sumama više uzgajati bagrem. Ibid., 5, s. 1-2.
Da li se smije proredom prekidati sklop sastojine? Ibid., 11, s. 6.
Prijedlog za organizaciju tržišta. Ibid., 9, s. 2.
Važnost grmlja i mekih vrsta u šumskoj biljnoj zajednici. Ibid., 11, s. 2-3.
Prorede. Ibid. 1954.
Sedčenje. Gozd. vestnik, Ljublj. 1955.
Da li šikare mogu postati produktivne. Sum. novine, Zagreb 1955.
Pomoćna stabla u sastojini. Ibid., 1955.
Sastojina nam govori da li je valjano njegovana. Ibid. 1955.
Upotreba prikraćenih sadnica. Ibid. 1955.
Njega gozda v SS Hrvatski. Gozd. vestnik, Ljubljana 1956.
Mješoviti uzgoj nizinskih vrsta drveća. Sum. list 9-10, 1957., s. 379-382.
O njezi bukovih mladika. Ibid., 5-6, 1958., s. 157-163.
Predrast i njega sastojina. Ibid., 1959.
Uzroci degradacije sastojina. S.L., 1960.

LITEKATUKA

SL: 1919., s. 314; 1921., s. 208; 1923., s. 64, 186, 569; 1925., s. 554; 1927., s. 433; 1929., s. 302; 1932., s. 642; 1936., s. 586; 1937., s. 268; 1940., s. 261, 515; 1941., s. 112, 408.
Borosić, J.: SIS, s. 26, 39, 86, 133.
Kauders, A.: Sum. bibliograf. I, s. 56, 211.
Povijest sumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 76, 84, 85, 91, 92, 96, 97, 118, 330, 412.
**** SIM,* s. 83-84, 118, 150-151, 178.
**** SE 2,* 1983., s. 366.
V. Hren (in memoriam). Sum. list 11.-12, 1971., s. 480-482.
Frković, A.: Bibliografija LHV, Zagreb 1993., s. 171, 198, 219, 420.
**** HSD 1846-1996.,* s. 221, 230, 241. 276.

LONČAR, Milutin, r. 7.VIII.1891. u Sisku, Šumarski inženjer, Šumarski savjetnik.

Šumarstvo je studirao na Šumarskoj akademiji u Zagrebu i absolvirao 1919. godine u posljednjoj generaciji akademaca. Diplomirao je, uz prekid zbog vojske, (3.5 god.), 1920.

Privremenim Šumarskim povjerenikom imenovan je 20.VII. 1920. kod Županijske oblasti u Varaždinu, a zatim je bio ekonom Županijskog agrarnog ureda u Ogučinu. God. 1922. postavljen je za privremenog Šumarskog povjerenika kod Kotarske oblasti u Dugom Selu. Iste je godine položio državni ispit za samostalno vođenje Šumskoga gospodarstva, godine 1923. unaprijeđen je za Šumarskog nadpovjerenika i postavljen kod Kotarske oblasti u Delnicama sa sjedištem u Fužinama, a 1925. premješten je u Delnice. Naredne godine (1926.) premješten je Kotarskom poglavarstvu u Gračac, a zatim iste godine u Kumanovo (Makedonija). Godine 1927. najprije prelazi Direkciji Suma u Skopje, a zatim kao okružni Šumar u Gevgeliju. Godine 1928. upravitelj je Šumarije u Skopju, zatim okružni Šumar u Gevgeliji, a 7.VII.1928.g. otpušten je iz službe.

Nakon kraćeg prekida, 24.XI. 1928.g. postavljen je za okružnog

Šumara kod Šumarije Kumanovo, a zatim za Šumarskog inženjera i upravitelja iste Šumarije. Godine 1930., kao visi Šumarski pristav, premješten je Banskoj upravi u Nis, a 1.VIII.1932. imenovan je Šumarskim savjetnikom i v.d. upraviteljem u Šumarskom odsjeku. Prema nepotpunim podacima, 1939. još uvijek radi kao Šumarski savjetnik, ali tada kod Direkcije Suma u Nisu. U tijeku II. svj. rata konačno se mogao vratiti u Hrvatsku. Zaposlen je 1941. kao kotarski Šumar kod Kotarskog nacelstva u Biogradu, a 1943. nalazio se u Novoj Gradiški. O njegovom daljnjem životnom putu nismo pronašli podatke.

Bio je član Jugosl. Sum. udruženja, odnosno HŠD.

LITEBATUBA

*** SL: 1920., s. 238; 1922., s. 242, 688; 1923., s. 256, 570; 1925., s. 210; 1926., s. 343, 615; 1927., s. 263, 433; 1928., s. 59, 103, 390; 1929., 50, 303; 1930., s. 262; 1932., 639; 1935., s. 533; 1939., s. 397; 1941., s. 42; 1943., s. 23.

Borosić, J.: SIS, s. 5, 61, 94.

*** SN, s. 104.

LONČAR, Nikola, (M. Poljane, Sisak, 10.1.1945.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Nikole, po zanimanju zemljoradnika. Šumarsku školu završio je 1963. godine u Delnicama.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu i diplomirao 27.1.1972.

LONČAR, Rajka, (Ravensburg, Njemačka, 3.IV.1971.), dipl. ing. Sumarstva.

Po nacionalnosti je Hrvatica. Završivši srednju školu - matematičko usmjerenje (1988.), skol. g. 1989.-90. upisala se na Šumarski fakultet u Zagrebu.

Diplomirala je na ŠG odjelu 24.11.1995. godine.

LONČAR, Stjepan, (Otok, Vinkovci, 1.1.1953.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Marijana i Ane r. Todoric. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je strojarski tehničar, a majka domaćica. Osnovnu je školu polazio u Otoku i završio je 1968., a Gimnaziju "M. A. Reljkovic" u Vinkovcima. Ispit zrelosti položio je 1972. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1978. godine.

Nakon diplomiranja prvo radno mjesto dobiva 26.IX.1978. u Šumariji Spacva. Slijedi promaknuće na mjesto inženjera operative, pa referenta za iskoriscivanje Suma i konačno upravitelja Šumarije Spacva. Reorganizacijom Sumarstva uslijedilo je mjesto direktora OOUR-a za iskoriscivanje Suma Vrbanja (1985.-1990.). Osnivanjem JP "Hrvatske Sume" UŠ Vinkovci, postavljen je za stručnog suradnika za iskoriscivanje Suma u Odjelu za proizvodnju. Na toj dužnosti ostaje do listopada 1995., kad je premješten na isto mjesto u Službi za proizvodnju Direkcije HŠ u Zagrebu. Zbog potreba u matičnoj organizaciji 21.XI.1996., nakon nešto više od godine dana, vraća se u svoje Vinkovce, preuzevši dužnost pomoćnika upravitelja Uprave za plan, proizvodnju i komercijalne poslove te rukovoditelja Odjela za pro-

izvodnju UŠ Vinkovci, na kojem se mjestu nalazio i u vrijeme pisanja ovoga životopisa (1997.).

Dipl. ing. Stjepan Lončar, aktivan je i na planu lovstva, nastojeći da nekad čuvenim lovištima "Kunjevci" i "Spacva" vrati stari sjaj. Prisno surađujući sa Šumarskim fakultetom u Zagrebu, bio je član tima za ispitivanje dvostruke bijeli hrasta lužnjaka, čiji su rezultati iznijeti 1996. prigodom 150. obljetnice organiziranoga Sumarstva u Hrvatskoj.

Uz druga priznanja i nagrade nosilac je Spomenice Domovinskog rata 1991.-1992.

Član je HŠD. Živi u Vinkovcima.

BADOVI

Dvostruka bijel hrasta lužnjaka, (sa Krpan, A., Baus, Đ. i Segedi, N.). Zbornik radova 2 "Zaštita suma i pridobivanje drva", Sum. fakultet Zagreb i Sum. institut Jastrebarsko, Zagreb 1996., s. 323- 333.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 58.

LONČAR, Vladimir, (Titel, Vojvodina, 25.XII.1902. - Beograd, 1943.), dipl. ing. Sumarstva, kotarski Šumar.

Studirao je Šumarstvo na Gospodarsko - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odsjeku 1924.-25. škol. godine, a diplomirao 13.11.1928.

Zaposlio se u Šumarskoj struci 23.V.1929. Državni stručni ispit za samostalno vođenje Šumarskoga gospodarstva položio je pri Ministarstvu Suma i ruda u Beogradu 1931. godine. Kao Šumarski pristav, od Kotarskoga nacelstva u Jastrebarskom premješten je 24.VI.1932. za Šumarskoga pristava i kotarskog Šumarskog referenta u Kotarsko nacelstvo Donja Stubica (Hrv. Zagorje), koje je pripadalo Odsjeku za Šumarstvo Banske uprave Zagreb gdje se, prema nepotpunim

podacima, nalazio i 1933. Godine 1935. premješten je za upravitelja Šumarije Nemila (BiH). Nakon toga u službi je kod Kotarskoga nacelstva u Pakracu, odakle je, kao visi Šumarski pristav, 1939. premješten za kotarskoga Šumara Kotarskom nacelstvu u Samobor. Godine 1940. ponovno je na dužnosti kotarskog Šumara u Pakracu, a 1942. otpušten je iz državne službe.

Godine 1943. ubijen je u logoru na Banjici u Beogradu.

LITEBATUBA

*** SL: 1932., s. 565; 1935., s. 233; 1939., s. 597; 1940., 190., 609; 1942., s. 129; 1947., s. 173.

Borosić, J.: SIS, s. 6, 58, 106.

*** SN, s. 355.

LONČAR, Žarko, (Bačka Palanka, Vojvodina, 8.XI.1956.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Mirka i Anđelke Karacic. Hrvatske narodnosti i državljanstva, katolik. Otac mu je bio radnik vinogradar-voćar, a majka domaćica. Osnovnu Školu završio je u Iloku 1971., a srednju Šumarsku školu u Karlovcu 1975. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Sarajevu - opći smjer. Diplomirao je 1983.g. iz područja *uzgoj - genetika*. Izradio je i obranio diplomski rad pod naslovom "Visine i visinski prirast, debljine i debljinski prirast od 5 do 10 god. sitkanske smreke pokusne plohe Šumarskoga fakulteta Sarajevo".

Po diplomiranju zaposlen je 1983. u taksaciji ŠG Srednje podunavlje Novi Sad. Tu se zadržao samo šest mjeseci, a zatim je prešao u LŠG "Jelen" Apatin za rukovoditelja iskoriscivanja Suma (1984-1987.). Od 1987. do 1991. rukovoditelj je lovstva i zaštite Suma (specijalnost uzgoj jelena lopatara) u LŠG "Jelen" Ilok.

Od 1992. do 1997. zaposlen je u JP "Hrvatske Sume", UŠ Bjelo-

var u Šumariji Bjelovar na mjestu revirnika za nizinske Sume hrasta lužnjaka. U 1997.g. postavljen je za upravitelja Šumarije Ilok, UŠ Vinkovci.

LITEBATUBA

*** ŠL 1-2,1995., s. 62.

*** Sum. škola Karlovac, (Monografija), Karlovac 1997., s. 89,130.

LONCAREVIC, Andrija, (Županja, 1865. - Ilok, 30.VIII.1909.), kotarski Šumar.

Nakon završenih pet razreda gimnazije u Osijeku, pohađao je Gospodarsko - Šumarsko učilište u Križevcima, gdje je 1887. završio Šumarstvo.

Počeo je raditi kao Šumarski vježbenik, najprije kod II. banske imovne općine, a zatim kod Šumarije Brodske imovne općine u Easjevu Selu, gdje je 1894. imenovan Šumarskim pristavom. Državni ispit za samostalno vođenje Šumskog gospodarstva položio je 1893. s odličnim uspjehom, a 1896. imenovan je privremenim kotarskim Šumarom kod Kotarske oblasti u Jastrebarskom sa sjedištem u Kostanjevcu. Godine 1897. premješten je Kotarskoj oblasti u Đakovu, a 1900. Kotarskoj oblasti u Bjelovaru, gdje se zadržao do 1902., kada je, kao kotarski Šumar I. razreda, premješten Kotarskoj oblasti u Koprivnici, zatim 1906. Županjskoj oblasti u Osijeku i konačno 1908. premješten je u Ilok, gdje umire 1909. godine.

Bio je član Hrvatsko-slavonskog Šumarskoga društva od 1891, a prisustvovao je i društvenim skupštinama.

LITEBATUBA

*** SL: 1893., s. 537; 1894., s. 116; 1895., s. 325, 502; 1896., s. 97; 1900., s. 481; 1902., s. 681; 1906., s. 406; 1908., s. 351.

Osobne viesti. Umro Andrija Lončarević, kotarski šumar. SL 10,1909., s. 387.

Borosić, J.: SIS, s. 18.

Zbornik o 100. obljetnici sumarstva jugoistočne Slavonije. Vinkovci - Slavonski Brod, 1974., s. 538.

LONCAREVIĆ, Stjepan, iz Požege, dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Gospodarsko - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odsjeku skol. g. 1923-24., a diplomirao tek 22.X.1934.

Prema dostupnim podacima, premješten je, kao Šumarski vježbenik, 1939. godine od Šumske manipulacije Međurice k Šumariji u Lipovljane, gdje je 1940. bio v.d. upravitelja, a 1941. postavljen je za Šumarskoga pristava i upravitelja državne Šumarije Lipovljani. Kao Šumarski visi pristav premješten je 1942. iz Lipovljana Odjelu za Šumarstvo Ministarstva Suma i ruda u Zagrebu. U istom svojstvu nalazi se 1943. u službi kod Glavnog ravnateljstva za Šumarstvo u Zagrebu.

Bio je član HŠD. Ostali podaci nisu nam poznati.

LITEBATUBA

*** SL: 1939., s. 714; 1940., s. 268; 1941., s. 112; 1942., s. 31,127; 1943., s. 23, 331.

*** SN, s. 354.

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoistočne Slavonije. Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 546, 550.

LONČARIĆ, Andrija, iz Selaca, nadŠumar.

Šumarstvo je apsolvirao 1895. na Gospodarsko-Sumarskom učilištu u Križevcima.

Privremenim Šumarskim vježbenikom imenovan je 1899.g. kod Đurđevačke imovne općine u Bjelovaru. Državni ispit za samostalno vođenje Šumskog gospodarstva položio je 1902. Šumarskim pristavom imenovan je 1903. U istom svojstvu 1905. radi u Šumariji Nova Raca kod Bjelovara, a kao kotarski Šumar imenovan je 1912. godine nadŠumarom kod Đurđevačke imovne općine.

Bio je član Hrvatsko-slavonskoga Šumarskoga društva.

LITEBATUBA:

*** SL: 1899., s. 86; 1902., s. 299; 1903., s. 83; 1905., s. 462; 1912., s. 194.

BorosiC, J.: SIS, s. 20.

LONCARIĆ, Marijanka, (Beka, Koprivnica, 1.II.1958.), dipl. ing. Sum.

Kći Stjepana, po zanimanju zemljoradnika. Hrvatica. Majka joj je domaćica.

Završila srednju školu 1977., upisala se skol. g. 1977.-78. na Šumarski fakultet u Zagrebu. Diplomirala je 7.IV.1983. iz *genetike s oplemenjivanjem drveća*. Napisala je i obranila diplomski rad pod naslovom "Prikaz dostignuća na oplemenjivanju listaca brzog rasta kontroliranom hibridizacijom", (vid. PAVIČIĆ, 4. knjiga).

LONCARIĆ, Tanja, (Sisak, 28.VI.1964.), dipl. ing. Sumarstva.

Kći Đure i Milanke r. RadoVIC. Hrvatske narodnosti i državljanstva. Otac joj je električar, a majka službenica. Osnovnu je školu završila u Sunji, a CUO u Sisku.

Šumarstvo je studirala na Šumarskom fakultetu u Zagrebu, na kojem je diplomirala 1987.g.

Prema nepotpunim podacima, zaposlena je kao taksator.

Članica je Hrvatskoga Šumarskoga društva.

LONCARIĆ, Vinko, (Fužine, Gorski kotar, 1860. - Zlatar, Hrv. Zagorje, 14.IV.1909.), kotarski Šumar.

Nakon završenih pet razreda gimnazije pohađao je Gospodarsko-Šumarsko učilište u Križevcima, u kojem je 1879. završio Šumarstvo.

Godine 1880. imenovan je kotarskim Šumarom moslavačkim sa sjedištem u Vojnom Križu, 1883. kotarskim Šumarom Križevacke imovne općine u Sv. Ivanu Zelini, 1890. kotarskim Šumarom za urbarske

općine sa sjedištem u Delnicama, gdje je 1896. kod Kotarske oblasti imenovan kotarskim Šumarom. Godine 1900. premješten je Kotarskoj oblasti na Sušaku, a zatim u Zlatar, gdje ga je zatekla prerana smrt i gdje je sahranjen.

Posebno se bavio geodetskim radovima. Omedasio je Sume zemljišnih zajednica kojima je upravljao.

Bio je član Hrvatsko-slavonskoga Šumarskoga društva. Povremeno se javljao i u tisku (ŠL 1883.) i popularizirao rad društva, (izleti članova društva).

LITEBATUBA

Sum. list: 1880., s. 143; 1882., s. 226; 1898., s. 72, 73; 1900., s. 369.

Osobne vijesti: Umrli. SL 5, 1909., s. 186-187.

BorosiC, J.: SIS, s. 16.

Kaudeis, A.: Sum. bibliogr. I, s. 226.

*** Povijest sumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 408.

Klepac, D.: Iz sumarske povijesti Gorskoga kotara u sadašnjost..., Zagreb 1997., s. 207, 229.

LONGIN, Božidar, (Zadar, 17.III.1960.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ante i Danice r. KukuruZovic. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je strojobravar, a majka medicinska sestra. Osnovnu i srednju obrazbu postigao je u Zadru. Maturirao je skol. g. 1978.-79. u Gimnaziji Vladimir Nazor".

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 1986. Na istom fakultetu specijalizira pejzažnu arhitekturu.

Nakon diplomiranja radi na hortikulturi i rasadničarstvu, proizvodeći prijeko potreban sadni materijal za poSumljavanje goleti.

Početkom Domovinskog rata, u siječnju 1991. dragovoljno se javlja u obrambene formacije na zadarskom području. Kao časnik Zbora narodne garde, kasnije HV, obnašao je više odgovornih dužnosti, aktivno sudjelujući u akcijama "Maslenica", "Oluja" i "Ljeto 95".

Svoju Šumarsku karijeru nastavlja u UŠ Split - Šumarija Zadar, gdje od prvog dana obnaša dužnost upravitelja Šumarije.

Uz obnovu ratom stradalih i spaljenih kultura (Musapstan), posebno se zalagao da se u okviru "Hrvatskih Suma" i Šumarija Zadar bavi lovnom gospodarstvom na području državnog lovišta "Bokanjacko blato".

Od godine 1995. dipl. ing. Božidar Longin elan je Upravnog odbora HŠD, elan Uređivačkog savjeta "Šum. lista" i postdiplomant na Šum. fakultetu u Zagrebu.

Ustrojem novih županija, 1997. godine imenovan je dožupanom Županije zadarske.

Od mnogih priznanja i nagrada ističemo odlikovanje Reda hrvatskoga pletera, kojim ga je odlikovao predsjednik RH 1996. za osobit doprinos razvoju i ugledu R. Hrvatske i dobrobiti njezinih građana.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 69, 1999., s. 593.

Posl. izvješće "HS" 1995., s. 66.

Jakovac, H.: Odlikovani sumarski stručnjaci. Božidar Longin, dipl. ing. sum. SL 9-10, 1996., s. 436.

*** HSD 1846-1996., s. 371-375, 377, 381, 383, 386, 387, 404.

LOPARIĆ, Nikola, iz Cvetkovica, Jastrebarsko, dipl. ing. Sumarstva, kotarski Šumar.

Studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odsjeku skol. g. 1930.-31., a diplomirao 10.X.1932.

Prema dostupnim podacima, godine 1937. postavljen je za Šumarskoga pristava kod državne Šumarije u Konjicu (BiH), a 1939. u istom svojstvu premješten je u Direkciju Suma Mostar, ali i otpušten iz državne službe.

Kao Sumarski pristav, 1941. premješten je Ravnateljstvu Suma Petrovaradinske imovne općine u tadašnjoj Hrvatskoj Mitrovici, a 1942. za upravitelja državne Šumarije u Konjicu. Iste godine, kao visi Sumarski pristav, preuzima dužnost kotarskoga Šumara kod Kotarske oblasti u Donjoj Stubici, gdje se nalazio i 1943.

Podatke o njegovu radu poslije II. sv. rata nismo pronašli.

Bio je elan Jugosl. Šumarskog udruženja i HŠD.

LITEBATUBA

*** SL: 1937., s. 614, 696; 1939., s. 265, 597; 1940., s. 268; 1941., s. 405; 1942., s. 93, 270; 1943., s. 23, 268.

Borosić, J.: SIS, s. 8.

*** SN, s. 357.

LORINCZ, Tibor, (Šibenik, 5.III. 1967.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Juraja, po zanimanju službenika, i majke nastavnice. Po narodnosti je Mađar, hrvatskoga državljanstva. Srednju školu polazio je i završio u CUO Pakrac 1985.g.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 22.11.1993. iz *uređivanja Suma*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Promjene strukturnih odnosa u GJ >CrnovSeak< tijekom posljednjih 30 godina (1957.-1986.)".

Prema nepotpunim podacima, radio je neko vrijeme u privatnom hortikulturnom poduzeću "Mirta" u Sesvetama kod Zagreba, a 1997.g. zaposlio se u JP "Hrvatske Sume" UŠ Zagreb u Šumariji Velika Gorica.

LORKOVIC, Zdravko, rođen u Zagrebu, 3.1.1900., dr. zoologije, red. prof. Medic. fakulteta, honorarni nastavnik na Poljopr. Sum. fakultetu.

Diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1924. godine, a doktorirao 1928. na Filozofskom fakultetu u Ljubljani.

Od 1923. do 1927. bio je kustos Mineralo-Sko-petrografskog muzeja u Zagrebu, a od 1938. do 1942. godine honorarni je nastavnik *entomologije* i *zoologije* na Poljoprivredno-Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Istodobno do 1943.g. izv. je profesor *biologije*, god. 1943.-1951. redovni profesor na Veterinarskom fakultetu u Zagrebu, a istodobno od 1942. do 1951. honorarni je profesor istoga predmeta i predstojnik Zavoda za biologiju Medicinskoga fakulteta u Zagrebu. Bio je i honorarni nastavnik za *genetiku* na PMF-u.

Lorković dr. Zdravko bio je i suradnik Instituta za eksperimentalnu biologiju JAZU u Zagrebu i pročelnik Odsjeka za zoologiju. Od 1958. dopisni je član JAZU, Odjel za prirodne znanosti. Godine 1960. izabran je za člana Indijske akademije za zoologiju. Vrlo je zapažen i u svijetu: obnašao je razne funkcije u međunarodnim udruženjima, sudjelovao na međunarodnim simpozijima i kongresima te radio u stranim institucijama, poglavito u prirodoslovnim muzejima.

Napisao je i objavio, ponajviše na stranim jezicima i u stranim časopisima i edicijama, velik broj zapaženih i vrijednih znanstvenih

i stručnih radova iz svoje uže i šire struke.

LITEBATUBA

*** ŠN, s. 121, 169, 202, 296, 302, 382, 384, 454-456.

Ivancević, V.: Velebitski botanički vrt. Senj 1997., s. 21.

LOSERT, Adolfo, Šumar.

Šumarstvo je završio u Šumarskoj akademiji u Mariabrunnu u Austriji. Prema nepotpunim podacima, radio je u Vojnoj krajini od 1871., a osamdesetih godina u Šumskoj upravi u Jasenovcu kao Šumar.

Stradao je nesretnim slučajem 16.XII.1885. godine u Jasenovcu.

LITEBATUBA

Sum. list: 1880., s. 143; 1882., s. 226; 1901., s. 47.

Osobne viesti: Umro šumar Adolfo Losert. SL 1,1886., s. 46.

LOVAŠ, Ondrej, (Glozan, Bački Petrovac, Vojvodina, 27.X.1944. - 20.11.2000.), dipl. ing. Šumarstva, mr. sc.

Sin Ondreja i Ane r. Cipkar. Slovak, hrvatskoga državljanstva, evangelik. Potječe iz seoske obitelji. Osnovnu je školu završio u Glozanu 1959., a prirodno-matematički smjer gimnazije u Bačkom Petrovcu 1963. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Beogradu. Diplomirao je 1967.g. Magistrirao je na Šum. fakultetu u Zagrebu 1997. godine iz znanstvenoga područja zaštita Suma. Obranio je magistarski rad na temu: "Mikoze i štetni kukci topola na području Uprave Suma Osijek".

Priravnčki staž odradio je u LŠPG "Jelen" Beograd, Šumarija Darda, 1970. Nakon toga zaposlio se kao stručni suradnik za uzgoj Suma, zaštitu i iskoriscivanje Suma u ŠG Osijek, Šumarija Valpovo (1970.-1980.).

Nakon toga postavljen je na mjesto stručnog suradnika za zaštitu Suma u Stručnim službama ŠG Osijek (1981.-1990.). Od 1991. rukovoditelj je Proizvodnog odjela u UŠ Osijek JP "Hrvatske Sume".

U tijeku radnog vijeka redovito je sudjelovao na savjetovanjima o zaštiti bilja u Opatiji. Sudjelovao je na zasjedanju Međunarodne komisije za topolu u Zragozi (Španjolska) 1992. i u Budimpešti 1996. godine.

BADOVI

Lovaš, O.: *Proizvodnja drveta topole i vrbe u namjenskim zasadima na području ŠG Osijek*. Topola br. 143-144, Novi Sad 1985.

Avramović, G., Gojković, G., Lovaš, O., Vidaković, S.: *Suzbijanje gljive Dothichiza populea Sacc. et Br. u topolovim rasadnicima na području Osijeka*. Badovi Instituta za topole, Knjiga 18, Novi Sad 1987.

Lovaš, O.: *Mogućnosti primjene nekih translokacionih herbicida u njezi mladika i kultura hrasta lužnjaka*. Zbornik radova sa savjetovanja o primjeni pesticida, Opatija 1988.

Kalinović, I., Zimmer, B., Banaj, Đ., Pancić, S., Lovaš, O.: *Značenje suzbijanja glodavaca na poljoprivrednim i sumskim površinama antikoagulantima prve i druge generacije*. Praxis veterinaria, godište 43, 1995.

Lovaš, O.: *Zaštita topola i vrba na području Uprave suma Osijek*. Ministarstvo poljoprivrede i sumarstva, Hrvatska komisija za topolu, Kondrić 1995.

Lovaš, O.: Utjecaj intenzivnog uzgoja topola na gospodarenje sumama osječko-valpovackog područja. Ministarstvo poljoprivrede i sumarstva, Hrvatska komisija za topolu, Kondrić 1995.

Hrasovec, B., Lovaš, O.: *Lisothrips crassipes Jabl. - štetnik topola u sjeveroistočnom dijelu Hrvatske*. Zasjedanje Međunarodne komisije za topolu, Budimpešta 1996.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 59.

LOVREKOVIĆ, Duško, (Beograd, 12.V.1944.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Stjepana, po zanimanju službenika. Poslije II. svjetskog rata preselili su se u Sisak, gdje je Duško završio gimnaziju i maturirao 1963. god.

Studirao je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 12.VII.1972.

Prema našoj evidenciji, 1995. nije radio u hrvatskom Šumarstvu.

LOVREKOVIĆ, Mario, (Sisak, 5. I.1974.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa, po zanimanju službenika i majke maticarke. Hrvatske je narodnosti i državljanstva. Srednju Šumarsku Školu završio je u Karlovcu 1992.

Na Šumarski fakultet u Zagrebu upisao se škol. g. 1992.-93. Diplomirao je na ŠG odjelu 21.V.1997. iz organizacije proizvodnje u Šumarstvu. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Organizacija i korištenje izvora Šumarskih informacija".

Kao prilog radu sastavio je kazalo suradnika u časopisu Mehanizacija Sumarstva, sa popisom naslova radova, koji koristimo u ovom "Leksikonu", pa dipl. ing. Lovrekovića smatramo suradnikom.

LITEBATUBA

*** Sum. škola Karlovac, Monografija, Karlovac 1997., s. 114,130.

LOVRIĆ, Andrija, Željko, vid. 5. knjiga.

LOVRIĆ, Ante, (Novalja, Pag, 16. IX.1904. - Zagreb, 17.11.1993.), diplomirani Sumarstvenik.

Maturirao je na senjskoj gimnaziji, a studirao je na Gospodarsko - Šumarskom fakultetu u Zagrebu, gdje je apsolvirao škol. g. 1928.-29., a diplomirao 1929. Državni stručni ispit položio je 1933.g.

Do 1945. radio je kao kotarski referent, upravitelj Šumarije i taksator (Delnice, Pakrac, Vranovina, Zagreb, Sarajevo) pa kao referent za iskoriscivanje Suma u Ministarstvu poljoprivrede i Sumarstva u Zagrebu, ravnatelj SG Sušak, načelnik Uprave za Šumarstvo Privrednoga savjeta NR Hrvatske i član Privrednog savjeta Hrvatske.

Od 27.11.1958. do 15.11.1968. zaposlen je u Institutu za Šumarska i lovna istraživanja u Zagrebu. Najprije je postavljen za ravnatelja instituta, gdje sređuje financijsko stanje i daje poticaj i doprinos unapređenju tipoloških i klimatoloških istraživanja. Zatim, postavljen je (1.1.1961.) za ravnatelja Zavoda za četinjače.

Suosnivač je Šumarskog instituta u Jastrebarskom, gdje ostaje raditi kao ravnatelj i ustrojiva ga po najboljim svjetskim uzorima.

Dobro je govorio engleski, njemački i talijanski. Sudjelovao je na velikom broju znanstvenih i

stručnih skupova u zemlji i inozemstvu (SAD, Cehoslovačka, Italija, Skandinavija). Bio je na više studijski putovanja i napisao vrijedna izvješća s tih putovanja. Objavio je velik broj znanstvenih i stručnih radova.

Bio je aktivan u Savezu ITSID Hrvatske i Jugoslavije.

U mirovinu odlazi 1968. godine, ali aktivan je i dalje: radi u organima Skupštine općine Pag posebno na području poSumljavanja i razvoja turizma otoka Paga.

Odlikovan je Ordenom zaslu- ga za narod sa srebrnim zracima.

BADOVI

Opći pregled gumarskih prilika u SAD - školstvo, organizacija šumarske službe i znanstvenoistraživački rad. Izvješće grupe sumarskih stručnjaka sa puta po SAD, Bgd 1953.

Present conditions and more important occurring in Yugoslavian silviculture. Međunarodni seminar, Prag 1956.

Četinari brzog rasta. Jug. savjetodavni centar za poljoprivredu i sumarstvo, br. 17, Bgd 1958.

Uzgoj i selekcija topola u Italiji, (sa I. Herpkom.), Topola br. 9, 1959.

Plantažni uzgoj topola u Italiji, (sa I. Herpkom), Topola br. 9, 1959.

Sumarstvo NB Hrvatske. Bazvoj sumarstva i drvne industrije Jugoslavije 1945.-1956. g., Bgd 1959.

Izvještaj o poslovanju Instituta za šumarska i lovna istraživanja NBH za 1958. godinu. Obavijesti Si, Zagreb 1959.

Plan i program radova Instituta za šumarska i lovna istraživanja za 1959. godinu. Zagreb 1959.

Problemi očetinjavanja Jugoslavije. Savjetovanje povodom 100-godisnjice šumarske nastave, Zagreb 1960.

Uputstva za osnivanje rasadnika četinjača ubrzanog rasta, (rukopis predan Jug. savjetodavnom centru za poljop. i sumarstvo), Zagreb 1960.

Privremena uputstva (Podsjetnik) za osnivanje produkcijskih četinjača brzog rasta s poljoprivrednim međukulturama, (rukopis predan Jug. savjetodavnom centru za poljop. i sumarstvo), Zagreb 1960.

Sjeme i rasadnička proizvodnja četinjača ubrzanog rasta, (rukopis), Jastrebarsko 1960.

Zelena duglazija u njezinoj postojbi-

ni, (Prijevod s talijanskog rada A. Pavaria, Jug. savjetodavni centar za poljop. i šumarstvo), br. 24, 1960.

Četinari - južnoafričke metode uzgoja, (sa Z. Hajdinom). Prijevod knjige N.E. Hiley: Conifers - South African methods of cultivation. Jug. savjetodavni centar za poljoprivredu i šumarstvo, 1960.

Uzgoj i njega pojedinih vrsta cvijeća, ukrasnog raslinstva i ukrasnog grmlja. Klasifikacija cvjetnih kultura, razmnožavanje cvjetnog i ostalog materijala, (priručnik, ostao u rukopisu).

LITEBATUBA

Borosić, J.: SIS, s. 7, 58, 112.

*** SL: 1933., s. 492; 1934., s. 532; 1938., s. 299; 1941., s. 154, 403, 502; 1942., s. 270., s. 333; 1954., s. 254.

*** SN, s. 161, 242, 356, 592.

*** Povijest šumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 382, 383, 388, 417.

*** SIM, s. 25, 36, 115, 118, 151, 178.

*** SE 2, 1983., s. 372.

Komlenović, X. i Oraćan, J.: In memoriam - Ante Lovrić, dipl. ing. šumarstva (1904-1993.). SL 6-8/93., s. 350-352.

*** HSD 1846-1996., s. 255, 264, 265, 279.

LOVRIC, Darko, (Glina, 26.VII. 1957.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Antuna. Hrvatske narodnosti. Maturirao je 1976. na gimnaziji u Sisku.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu, gdje je i diplomirao na ŠG odjelu 4.II. 1987. godine iz područja *uzgajanje Suma*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Njega i proreda u starim hrastovim sastojinama". O njegovom zaposlenju nemamo podataka.

LOVRIC, Ivo, (Stratinska, Banja Luka, BiH, 1.1.1952.), dipl. ing. Šumarstva, mr. sc.

Sin Nikole i Kate r. Jurić. Hrvat, rimokatolik. Potječe iz radničke obitelji. Osnovnu je školu završio u Novskoj 1967., a Srednju kemijsku školu u Kutini 1970.g.

Po završetku srednje škole radio je u "Plivi" Zagreb i Tvornici metalnih proizvoda "Kozara" u Novskoj.

Na Šumarski fakultet upisao se 1974.g. i prvu godinu završio uz rad. Diplomirao je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 1979.

Pripravnički staž odradio je u Šumariji Jasenovac od 18.VI. 1979. do 18.VI.1980. gdje je nastavio raditi uglavnom na poslovima uzgajanja Suma do 15.III.1984. kada prelazi u Šumariju Lipovljani gdje je na poslovima rukovoditelja RJ Uzgoja i zaštite Suma, a od 8.1.1991.g. radi u Šumariji Novska na mjestu upravitelja Šumarije. Od 4.XI.1996. raspoređen je na poslove stručnog suradnika za zaštitu Suma i ekologiju u UŠ Nova Gradiška gdje i sada radi (1997.).

U međuvremenu završio je poslijediplomski studij na Šum. fakultetu u Zagrebu 1989. iz znanstvenog područja *zaštite Suma*.

Za svoj rad primio je priznanja i nagrade.

Član je Hrvatskog entomološkog društva.

BADOVI

Prilog bioekološkim istraživanjima zelenog hrastovog savijača u lipovljanskim nizinskim sumama, (magistarski rad). Šumarski fakultet, Zagreb 1989.

Kratak osvrt na pojavu nekih defolijatora iz reda C'oleoptera na bijeloj vrbi (Salix alba L.) kod Lipovljana. S.L. 9-10/92.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 64.

LOVRIĆ, Lavoslav (Slavko), rođen u Gospiću 7.VIII.1904., dipl. ing. Sumarstva, Sum. nadzornik, predavač na Bum. Školi u Karlovcu.

Šumarstvo je diplomirao 1931. godine na Šumarskom odjelu Poljoprivredno-Sumarskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Kao činovnički pripravnik započeo je služiti 26.V.1931. kod Šumarskoga odsjeka Banske uprave u Zagrebu, a 1932. premješten je za činovničkoga pripravnika i v.d. kotarskoga Šumarskog referenta kod Kotarskog nacelnstva u Pakracu, gdje se, u istom svojstvu, nalazi i 1933. Naredne (1934.) godine položio je stručni ispit. Za Šumarskoga pristava postavljen je 1935. kod Kotarskog nacelnstva u Delnicama i iste godine premješten za upravitelja Šumarije u Fužinama.

Godine 1939. unaprijeđen je za Šumarskoga višeg pristava u Fužinama, odakle je 1940., premješten, u istom svojstvu, Ravnateljstvu banovinskih Suma na Sušaku, a 1941. Ravnateljstvu banovinskih Suma u Vinkovce. Iste je godine premješten Odjeljenju za Šumarstvo Ministarstva Suma i ruda u Zagrebu i promaknut za Šumarskoga nadzornika, na kojem se mjestu nalazio i 1943. godine.

Na Šumarskoj Školi u Karlovcu predavao je Šumarske stručne predmete skol. g. 1947./48. i 1951./52. - 1954./55.

Bavio se i lovom. U LRV surađivao je od 1935. do 1944. s temama iz područja lova i lovstva i sa dva članka iz područja slatkovodnog ribarstva. Pisao je o potrebi osnutka zavoda za lovna istraživanja u Hrvatskoj. Teme iz lova odnose se ponajviše na područje Gorskoga kotara, Bilogore i Psunja. Napisao je i tri nekrologa.

Bio je dugogodišnji redoviti elan Hrvatskoga Šumarskoga društva.

BADOVI

U spomen drugu Schreiberu. LHV 1935., XLIV, 7, s. 291-294.

Jedan iz stare garde manje. (Andrija Lousin iz Lokava). LBV 1937., XLVI, 6, s. 289-290.

O uzgoju i zaštiti slatkovodnih riba u Ličanki i Lokvarki. LBV 1938., XLVII, 7, s. 493-498.

Lov i ribolov u Gorskom kotaru. LBV 1937., XLVI, 9, s. 402-412.

Divna je ta suma. LBV 1938., XLVII, 4, s. 149-150.

Čekanje na Visevici. LBV 1938., XLVII, 10, s. 513-518.

Jesenski lovovi. LBV 1938., XLVII, 12, s. 625-629.

Lovišta Gorskog kotara. LBV 1938., XLVII, 7, s. 363-368.

Na Bitoraju puške pucaju. LBV 1938., XLVII, 3, s. 107-108.

Prvi snijeg. LBV 1939., XLVIII, 1, s. 3-5.

Kroz Suhu Rječinu. LBV 1939., XLVIII, 5, s. 219-228.

Lovstvo u ND Hrvatskoj. LBV 1941., L, 11, s. 500-505.

Zaštita i prehrana divljaci za vrijeme zime. LBV 1942., LI, 11, s. 288-295.

Hranilista za divljač. LBV 1942., LI, 12, s. 314-323.

Užitci lova. LBV 1942., LI, 5, s. 155-157.

Lov na tetrebe u Gorskom kotaru. LBV 1943., LII, 3, s. 74-82.

Potreba osnutka zavoda za lovna istraživanja. LBV 1943., LII, 5, s. 129-130.

Državno uzgojno lovište Kunjevci. LBV 1943., LII, 6, s. 164-170.

Desetgodisnjica LD Sokovci. LBV 1943., LII, 8, s. 254-256.

Izjednačenje lovnog sustava na području ciele države. LBV 1942., LI, 11, s. 281-188.

Nova godina - novi putevi. (Uz izmjene zakona o lovu). LBV 1943., LII, 1, s. 1-3.

Preustrojstvo našega lovstva. (Uz osnivanje državnih uzgojnih lovišta). LBV 1943., LII, 1, s. 8-11.

Trovanje vrana i ostalih grabežljivaca. LBV 1943., LII, 3, s. 65-67.

Nadopune zakona o lovu. LBV 1943., LII, 4, s. 107-108.

Izjednačenje lovnog sustava na području ciele države. (Polemika). LBV 1943., LII, 4, s. 109-115.

Upute za uzgoj i ishranu fazana uzgojenih u fazanerijama. LBV 1943., LII, 5, s. 135-139.

Uspomene na riku jelena u Bilogori. LBV 1943., LII, 10, s. 309-317.

Prilog uređenju lovstva u ND Hr-

vatskoj. LBV 1944., LIII, 4, s. 65-72.

Dr. Schumacher Siegmund. LBV 1944., LIII, 9, s. 255.

Uprava i gospodarenje ribarstvom u pastirskim vodama NDH. LBV 1945., s. 1-4.

LITEBATUBA

*** SL: 1932., s. 566; 1935., s. 72, 112; 1939., s. 53; 1940., 268, 345; 1941., s. 112, 325, 327; 1943., s. 23 (Lavoslav).

BorosiC, J.: SIS, s. 6, 58, 114 (Lavoslav).

gx, s. 355 (Lavoslav), 550 (Slavko).

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoistočne Slavonije, Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 546 (Lavoslav).

Frković, A.: Bibliografija LBV, s. 45, 77, 122, 188, 204, 211, 219, 283, 328, 364, 421, 459, 460, 469 (Slavko).

*** Šumarska škola Karlovac 1947-1997. Monografija. Karlovac 1997., s. 59, 60, 69 (LovriC, Lavoslav i LovriC, Slavko).

LOVRIC, Ninoslav, (Tuzla, I.IX. 1907. - Zagreb, 14.XI.1990.), dr. sc., dipl. ing. Sumarstva, redovni sveuc. profesor.

Otac dr. Ante bio je poznati slavist, profesor i pisac. Osnovnu Školu i realnu gimnaziju Ninoslav završio je u Sarajevu 1926. godine.

Šumarstvo je studirao na Gospodarsko - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Skol. g. 1929.-30., a diplomirao 1930.

Od 1932. do 1940. službovao je u Direkciji Suma Zagreb, gdje se bavio Šumskim građevinarstvom. Uz redovitu službu i dalje je studirao, pa je 1942.g. diplomirao na Građevinskom odsjeku Tehničkoga fakulteta u Zagrebu. Za vrijeme II. svjetskog rata radio je kao građevinski inženjer na poslovima regulacije Save i na aerodromskim objektima hrvatskoga zrakoplovstva.

Po završetku rata, kao domobranski časnik, prošao je mukotrpni "križni put" od Bjelovara do VrSca u Banatu.

Najveći dio svog radnog vijeka, od 1940. pa do umirovljenja 1978.g., a i kasnije, proveo je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu,

na kojem je bio isprva asistent, nakon habilitacije 1958. - docent, od 1960, izvanredni profesor, a od 1964. redovni sveučilišni profesor.

Doktorat biotehničkih znanosti postigao je 1977.g. s disertacijom "Mogućnost primjene centralnog izvlačenja kod planiranja Šumskih transportnih sustava".

Od 1960. do 1978.g. bio je predstojnik Zavoda za Šumsko građevinarstvo i komunikacije, odnosno kasnije Katedre za Šumska transportna sredstva na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Redovno je predavao kolegije: *Šumske komunikacije, mostovi, Šumarsko i drvno - industrijsko građevinarstvo, honorarno tehničku mehaniku i uređivanje bujica*, a na poslijediplomskoj nastavi iz "Iskorišćivanja Suma" kolegij *projektiranja Šumskih prometnica*.

U svom 40-godišnjem predanom nastavno - pedagoškom radu bavi se i stručnim i znanstvenim temama i zadacima u svezi s izradom elaborata, trasiranja i izgradnje Šumskih cesta, željeznica i mostova; zatim radi na projektiranju i statističkim proračunima gospodarskih i industrijskih zgrada, crpnih stanica i trafostanica te na izradi financijskih i investicijskih programa.

Bio je vrlo angažiran oko gradnje novih fakultetskih zgrada u Maksimiru i Nastavno-pokusnih školskih objekata na terenu. Izradio je mnoge elaborate, projekte i financijsko-investicijske programe, već tada uvažavajući ekološke standarde.

S referatima i koreferatima sudjelovao je na mnogim domaćim i stranim kongresima, simpozijima i savjetovanjima: Zagreb (1955., 1969., 1971.), Žvlen (1973.), Vinkovci (1974.), Cavtat (1977., 1989.), Portorož, Gospić i Zadar - Plitvice (1979.), Poreč (1981.), Opatija (1982.,

1983.), Sarajevo (1982., 1984.), Bled (1986.) i dr.

Izradio je mnoge stručne recenzije rukopisa, knjiga i projekata, mnoge ekspertize i projekte te oko osamdesetak znanstvenih, stručnih i stručno popularnih studija i članaka u časopisima i publikacijama: u "Malom Šumarskom priručniku", "Šumsko-tehničkom priručniku", "Šumarskoj enciklopediji", "Šumarskom listu", "Drvnoj industriji", "Mehanizaciji Sumarstva", "Tehničkom pregledu", "Glasniku za Šumske pokuse" Šum. fakulteta u Zagrebu, u "Radovima" Šum. fakulteta i instituta u Sarajevu i drugdje.

Za svoj rad prof. dr. sc. Ninoslav Lovrić dobio je Zlatnu plaketu i povelju Saveza ITŠDI u povodu 130. obljetnice osnutka Hrvatsko-slavonskoga Šumarskoga društva (1976.); primio je i počasnu diplomu Šumarskoga fakulteta u Zagrebu prigodom 125. obljetnice Šumarske nastave u Hrvatskoj "u znak priznanja i zahvalnosti za doprinose razvoju ŠF u Zagrebu, za ostvarenje uloge fakulteta u obrazovanju visoko stručnih kadrova i znanstvenih radnika, za uspjehe postignute u znanstvenom radu, za doprinose razvoju svestrane suradnje i ugleda ŠF u našoj zemlji i inozemstvu, za doprinose razvoju Sumarstva i prerade drva," (1985.).

BADOVI

Komparativna ispitivanja nekih padomjera, (sa Z. Tomasegovićem). Sum. list 7, 1948., s. 230-238.

Opći pojmovi mehanike: Zgradarstvo, Šumsko-prometna sredstva, Drveni mostovi, Novije konstrukcije nosača, Propusti. Mali sumarski priručnik, Zagreb 1949., s. 671-804, 817-822.

Naprave za utovar u sumi, (sa S. FIOglom). Tehnički pregled I, 1, Zagreb 1949., s. 30-31.

Vrijeme u radnom procesu. Sum. list 9-10, 1950., s. 369-383; Tehnički pregled 6, Zagreb 1950., s. 418-426.

Neka dizala kod primjene skidera. Sum. list 1950., s. 487-498.

Šumski transport i motorna vozila. Drvna industrija, Zagreb 1951., s. 21-23.

Upotreba skidera za privlačenje oblovin, (sa B. BeniĆem). Drvna industrija III, 10-12, Zagreb 1952., s. 1-11.

Srednja daljina i obračun troškova transporta, (habilitacijski rad). Sum. list 7, 1954., s. 301-316.

Nastavni program i tehnički predmeti na Poljoprivredno-sumarskom fakultetu u Zagrebu, (referat na savjetovanju šumarskih inženjera građevinarstva, 21.III.1950.), Zagreb 1955.

Šumarski inženjeri i tehničari kao projektanti i izvođači građevinskih objekata. Sum. list 5-6, 1955., s. 191-194.

Mehanizacija izgradnje sumskih putova, (habilitacijsko predavanje). Drvna industrija, Zagreb 1959., s. 20-21.

Vremenski plan rada. Sum. list., 8-9, 1959., s. 291-299.

Flogl Stanko, Orađenje, Građevne konstrukcije, Građevni materijali. Sum. enciklopedija I, Zagreb 1959., s. 477-484, 486-497, 497-507.

Šumarsko građevinarstvo, (skripta, rukopis), Zagreb 1960.

Plantaže suma. Knjiga radosti II, Zagreb 1960., s. 101-102.

Zadaci iz tehničke mehanike, (rukopis). Zagreb 1961.

Smjernice za izračunavanje srednjeg nagiba terena za potrebe analize privlačenja. Sum. list 9-10, 1963., s. 354-363.

Određivanje srednje daljine prijenosa kod centralnog privlačenja pomoću težišta. Sum. list 11-12, 1964., s. 496-506.

Točnost određivanja centrickih kutova izmjerom duljina kod trasiranja sumskih putova, (sa N. Neidhardtom). Sum. list 7-8, 1965., s. 277-283.

Građevinarstvo. Šumarsko - tehnički priručnik, Zagreb 1966., s. 543-568.

Termička izolacija zidanih komornih sušionica za drvenu građu, (sa Đ. Hammom). Drvna industrija 8-9, Zagreb 1967., s. 115-142.

O nekim tipovima vibracijskih nabijača s vise ploča koji služe pri izgradnji i održavanju sumskih putova. Sum. list 1-2, 1968., s. 50-59.

Dimenzioniranje kolničkih konstrukcija sumskih puteva. Sum. list 7-8, 1970., s. 221-228.

Parionice za bukovu piljenu građu, (sa Đ. Hammom). Drvna industrija 9-10, 11-12, Zagreb 1971.

Dimenzioniranje kolničkih konstrukcija sumskih puteva. Suвременa izgradnja i održavanje prometnih površina na pilanskom prostoru. Materijali Drvarskoga sim-

pozija prigodom 300-godisnjice Sveučilišta i 50-godisnjice sumarske fakultetske nastave u Zagrebu, Zagreb 1971., s. 17-21, 68-74.

Bacionalna izgradnja transportne mreže na otvorenim površinama pilanskog prostora, (referat na Internac. simpoziju u Zvolenu, 11-14.9.72.). Drvena industrija 3-4, Zagreb 1973.

Planiranje mreže sumskih puteva u okviru nastavnog programa Zagrebačkoga sumarskoga fakulteta. Sum. list 3-4, 1973., s. 132-136.

Die Anwendung der befestigten Erde in Forstwegebau. Zbornik referatov vedcke Zvolenu 1973., s. 132-148.

Zum Ausbau eines innenbetrieblichen Transportnetzes in Schnittholzbetrieben. Holzindustrie 5, Leipzig 1973., s. 141-142.

Primjena stabilizacijskih materijala u izgradnji sumskih putova na području Šumskoga gospodarstva >Mojica Birta< Bjelovar. Materijali Simpozija o mehanizaciji tehnoloških procesa u suvremenim procesima gospodarenja u sumama (29.-31. X. 74.), Bjelovar 1974., s. 1-11.

Dosadašnja izgrađenost i perspektiva izgradnje mreže sumskih putova na području jugoistočne Slavonije. Centar za znanstveni rad JAZU, 1, Vinkovci 1954., s. 159-184.

Nova metoda gradnje kolničkog zasto-ra i mogućnost njene primjene u jugoistočnoj Slavoniji. Centar za znanstveni rad JAZU, 2, 1975., s. 389-401.

Prof. Ing. Stanko Flogel - in memoriam. Sum. list 7-10, 1975., s. 395-396.

Armirano tlo u izgradnji sumske putne mreže. Mehanizacija sumarstva 1-2, Zagreb 1976.

Šumsko-građevinska tehnika i transport. Povijest sumarstva Hrvatske 1846-1976. kroz stranice Sum. lista, Zagreb 1976., s. 267-286.

Racionalna izgradnja kolničkih konstrukcija sumskih putova u suvremenom gospodarenju sumama (referat na proslavi 25. godišnjice rada Šumarskog fakulteta Univ. u Sarajevu, 23.X.74). Badovi Šumarskog fakulteta i Instituta za sumarstvo Sarajevo, Sarajevo 1976.

Primjena lijepljenoga prenapregnutog drvnog materijala u izgradnji građevinskih objekata. Drvena industrija 11-12, Zagreb 1977.

Savjetovanje o stabilizaciji vapnom u niskogradnji. Mehanizacija sumarstva 3-4, Zagreb 1977.

Izgradnja sumskih transportnih sustava primjenom stabilizacije tla vapnom. Sum. list 10-12, 1977., s. 488-496.

Problematika primjene konstrukcionog drva u izgradnji objekata sumskih transportnih sustava. Materijali simpozija

Drvene inženjerske konstrukcije i njihova sigurnost", B 9-6, Cavtat 1977., s. 1-10.

Prilog problematici planiranja i izgradnje sumskih transportnih sustava (referat na X. kongresu Saveza društava za puteve Jugoslavije, Arandelovac 19.-21.X. 78.). Mehanizacija sumarstva 11-12, Zagreb 1978.

Prikaz izgradnje sumske putne mreže na području Like. Zbornik radova II. znanstvenoga simpozija, Centar >Nikola Tesla", 13, Gospić 1979., s. 5-11.

Prostorno planiranje sumskih prometnica s aspekta zaštite Čovjekove okoline. Zbornik radova II. kongresa ekologe Jugoslavije (Zadar - Plitvice 1979.), Zagreb 1979., s. 253-259.

Primjena konstrukcionog drva u izgradnji objekata sumskih transportnih sustava. Sum. list 1-2, 1980., s. 17-24.

Kameni materijali u izgradnji sumske putne mreže, (referat na simpoziju o primjeni kamenih materijala u kolovoznim konstrukcijama, Portorož 1979.). Mehanizacija sumarstva 3-4, Zagreb 1980.

Flogl Stanko. Sum. enciklopedija 1, Zagreb 1980., s. 398.

Određivanje i mogućnosti primjene srednje daljine centralnoga linijskog izvlačenja. Zbornik materijala sekcije iskiscivanja suma Zajednice sumarskih fakulteta i Instituta za sumarstvo i drvenu industriju SFBJ, Bgd 1981., s. 11-20.

Neka rješenja izgradnje sumske cestovne mreže u nizinskim sumama poplavnog područja; Obnova i održavanje sumske cestovne mreže. Mehanizacija sumarstva 3-4, Zagreb 1981., s. 85-96, 97-106.

Sigurnost izgradnje i odvijanja prometa sumskih transportnih sustava izvlačenja i prijevoza. Mehanizacija sumarstva 11-12, Zagreb 1981., s. 343-349.

Teorijska razmatranja o primjeni plastične netlon mreže u cestogradnji nizinskih sumskih sustava. Mehanizacija sumarstva 3-4, Zagreb 1982., s. 62-74.

Klasifikacija sumskih terena s aspekta novih propisa građenja sumskih cestovnih transportnih sustava. Mehanizacija sumarstva 9-10, Zagreb 1982., s. 237-247.

Mogućnosti primjene ekološko-bioloških stajališta u izgradnji sumskih transportnih sustava, (referat na I. kongresu biologa Hrvatske, Poreč 21.-26.IX.81.). Sum. list 9-10, 1982., s. 392-402.

Ocjena kvalitete kolničke vozne površine sumskih kamionskih cestovnih prometnica; Utjecaj motornih vozila na gradnju i održavanje sumskih cestovnih transportnih sustava. Zbornik radova savjetovanja Mehanizacija sumarstva u teoriji i praksi, Opatija 1983., s. 433-438, 439-447.

Primjena logistike kod otvaranja sumskih predjela cestovnim prometnica-

ma. Mehanizacija sumarstva 9-10, Zagreb 1983., s. 254-260.

Konstruktivska i prometna sigurnost sumskih prometnica. Drvna industrija 9-10, Zagreb 1983., s. 217-274.

Mogućnost primjene centralnog izvlačenja kod planiranja i projektiranja sumskih transportnih sustava, (disertacija). Glas. za sum. pokuse, XXI, Zagreb 1983., s. 79-120.

Građenje. Most. Sum. enciklopedija 2., Zagreb 1983., s. 1-18, 427-428.

Gradnja sumskih cestovnih prometnica za transport drvene mase, odnosno sitnog drva, s aspekta potrošnje energije. Mehanizacija sumarstva 9-10, Zagreb 1984., s. 196-200.

Utjecaj građenja sumske cestovne mreže, odnosno cestovnih pravaca, na ekološke sustave okoline. Knjiga referata III. kongresa ekologa Jugoslavije, I, Sarajevo 1984., s. 447-450.

Analiza transportnih cestovnih i gospodarskih sustava u procesu planiranja otvorenosti sumskih predjela. Mehanizacija sumarstva 9-10, Zagreb 1985., s. 225-227.

Izvedba drvenih konstrukcija lijepljenim prednapregnutim materijalom. Građevinar 8, Zagreb 1986., s. 319-323.; Drvna industrija 7-8, Zagreb 1986., s. 175-180.

Problematika planiranja i projektiranja sumskih cestovnih prometnica sa stajališta zaštite čovjekove okoline. Mehanizacija sumarstva 9-10, Zagreb 1986., s. 137-160.

Razvojna iskustva u izgradnji sumskih cestovnih prometnica nizinskih i brdskih predjela primjenom građevinske opreme u razdoblju od 1945. do 1985. godine. Mehanizacija sumarstva 9-10, Zagreb 1987., s. 135-140.

Put sumski, trasiranje. Sum. enciklopedija 3, Zagreb 1987., s. 105-115., 529-531.

Metoda planiranja otvorenosti sumskih predjela i cestovne infrastrukture za potrebe prorjeđivanja sastojina u nizin-skim poplavnim područjima. Sum. list 3-4, 1987., s. 125

Građenje mostova na sumskim cestovnim prometnicama primjenom lameliranog drva. Zbornik simpozija - Cavtat II.-13.X. 1989.

LITEBATUBA

BorosiC, J.: SIS, s. 7, 40, 115.

*** SL: 1937., s. 614, 696; 1940., s. 181, 560.

*** SN, s. 178, 179, 280, 306, 350, 383, 384, 456-457..

Povijest sum. Hrvatske 1846-1976., s. 2, 143, 280, 374, 417.

***SE 2, 1983., s. 372.

Bertović, Š.: In memoriam - Prof. Dr.

Ninoslav LovriC (1907-1990). SL 3-5/91., s. 233-237.

Lovreković, M.: Organizacija i korištenje izvora sumarskih informacija, S.F. Zagreb 1997., s. 12.

*** HSD 1846-1996., s. 242, 248, 249, 253, 285, 295.

LOVRIĆ, Tihoraj, vid. 5. knjiga.

LOZJANIN, Milorad, iz Grka, Derventa, BiH, r. 10.XI.1897., dipl. ing. Sumarstva, Sumarski savjetnik.

Šumarstvo je započeo studirati 1918. na četvorogodišnjoj Šumarskoj akademiji u Zagrebu, koja je 1919./20. skol. g. prerasla u Gospodarsko-Sumarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odsjeku skol. g. 1921.-22., a diplomirao 8.VI.1923.

U Šumarskoj struci zaposlio se 29.VII.1923. Postavljen je za Šumarskog inženjerskog asistenta u privremenom stanju kod Direkcije Suma u Sarajevu. Godine 1924. premješten je u istom svojstvu Direkciji Suma Petrovaradinske imovne općine u Mitrovici, a zatim kotarskoj Šumariji u Klenku. Nakon odrađenoga pripravničkog staža položio je u Beogradu (1926.) državni ispit.

Usljedilo je promaknuće za Sum. inženjera (1927.) i premješten je iz Klenka Šumariji Bosut u Moroviću (Srijem). U istom svojstvu služi 1928. u Šumarijama Petrovaradinske imovne općine: Klenak i Kupinovo. Iste je godine premješten za upravitelja Brodske imovne općine Trnjani. Slijedi premještaj (1930.) za Šumarskoga nadinženjera i upravitelja Šumarije Bosut u Moroviću. Dana I.VIII. 1932. kao Sumarski visi pristav promaknut je za Šumarskog savjetnika i upravitelja Šumarije Jamska Morović, Direkcija Suma Vin-kovci. Godine 1935. premješten je u Šumariju Sv. Rok, pa iste godine Kotarskom nacelstvu u Ilok i Direkciji Suma u Skopju, u svojstvu

Sum. savjetnika, gdje se nalazi i 1937. godine.

O daljnjem kretanju u službi nismo pronašli podatke.

Bio je član Jugosl. Sum. udruženja od 1924. i odbornik podružnice u Skopju (1937.).

LITEBATUBA

*** SL: 1923., s. 569; 1924., s. 370, 435; 1925., s. 210; 1927., s. 154, 490; 1928., s. 59, 104, 158; 1930., s. 201; 1932., s. 641; 1935., s. 233, 280, 480, 533; 1938./31.

Borosić, J.: SIS, s. 5, 45, 95.

*** Sum. nastava, s. 354.

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoistočne Slavonije, Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 538, 541, 546, 552.

LUC, r. VUKIĆ, Danica, (Selci, Samobor, 17.X.1952.), dipl. ing. Sum.

Kći Ilije i Zore r. Delivuk. Hrvatica, rimokatoličke vjere. Potječe iz zemljoradničke obitelji. Školovala se u Samoboru: osnovnu je školu završila 1967., a gimnaziju 1971.

Šumarstvo je studirala na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirala je 1978.g.

Nakon diplomiranja bila je zaposlena na COUO "Rade Koncar" Slav. Brod od 1978. do 1992. Tada je postavljena za Šumarskog i lovskog inspektora Općine Nova Gradiška, a od 1993. je Šumarski i lovni inspektor Brodsko-posavske županije sa sjedištem u Slav. Brodu, (vid. VUKIĆ, 5. knjiga).

LITEBATUBA

*** SL 1-2,1995., s. 55.

LUC, Miroslav, (Slavonski Brod, 26. IX.1953.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Franje, po zanimanju automehaničara i Nedeljke r. Ostojic, trgovkinje. Hrvatske narodnosti, rimokatolik. Školovao se u Slav. Brodu: osnovnu je školu završio 1968., a na Gimnaziji "Zlatko Šnajder" maturirao je 1972. godine.

Šumarstvo je upisao skol. g. 1972.-73. na Šumarskom fakultetu

u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 8.V.1978. godine.

Nakon diplomiranja zaposlio se 1978. kao pripravnik u Tvornici furnira DI "Slavonija", a naredne godine otišao je na odsluženje vojnog roka. God. 1980. nastavio je raditi kao pripravnik u ŠG "Josip Kozarac" Nova Gradiška - Šumarija Nova Kapela. Poslije odradene pripravnничkog staža ostao je raditi u istoj Šumariji na radnome mjestu referenta za iskoriscivanje Suma. Od 1985. radi kao rukovoditelj RJ za uzgoj Suma Nova Kapela, a od 1990. upravitelj je Šumarije Nova Kapela JP "Hrvatske Sume" p.o. Zagreb, UŠ Požega. God. 1993. postavljen je za stručnog suradnika za zaštitu Suma i ekologiju u Proizvodnom odjelu UP Požega, a od 1995. na mjestu je stručnog suradnika za mehanizaciju UŠ Nova Gradiška. Od početka 1998. stručni je suradnik za iskoriscivanje Suma UŠ Nova Gradiška.

LITEBATUBA

*** SL 1-2,1995., s. 60.

Tomčić, I.: Čamcima do sjecine. Časopis "Hrvatske sume" 57-57,1996., Zagreb, s. 24-25.

LUCARIC, Tomo, (Retkovci, Vinkovci, 1915. - 16.VII.1990.), dipl. ing. Sumarstva.

Osnovnu školu polazio je u Retkovcima, a maturirao je na gimnaziji u Vinkovcima.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Skol. g. 1936.-37., a diplomirao 10.X.1938.

Počeo je raditi u Državnoj direkciji Suma u Vinkovcima na poslovima taksatora (1939.), a zatim kao upravitelj Šumarije Otok (1942.). Državni stručni ispit položio je 1943.g. Poslije rata bio je upravitelj manipulacije "Spacva" (1947.), a naredne godine tehnički je direktor DIP-a Novoselec (1948.).

Nakon toga radi kao taksator u ŠG "Spacva" (1953.), te kao Sumarski inspektor općine Vinkovci (1954.) Dugi niz godina bio je glavni taksator, odnosno direktor Službe za uređivanje Suma u ŠPIK-u "Spacva" (1960.), u SG "Hrast" Vinkovci (1969.) i u ŠPP "Slavonska Suma" (1971.-1976.), kada odlazi u mirovinu.

"Bio je Šokac, zaljubljenik u slavonsku Sumu koja mu je bila najdraži radni kabinet. Za sobom ostavio je neizbrisivi trag ljudskosti i stručnosti," (M. Andrasek, 1990.).

LITEBATUBA

*** SL: 1940., s. 184, 268; 1941., s. 402; 1943., s. 23, 332; 1944., s. 75.

*** SN, s. 359.

Zbornik o stotoj obl. sumarstva, Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 546, 551.

Povijest sumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 148, 374, 417.

Tonković, D.: Nakon 50 godina ponovo na okupu. SL 3-5, 1989., s. 215-223.

Andrasek, M.: Nekrolog - Lucarić, Tomo - Toso, dipl. inž. sumarstva (1915-1990), SL. 9-10/90., s. 435-436.

*** HSD 1846-1996., s. 436.

LUCIĆ, Drago, (Požega, 17.V.1965.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa, po zanimanju zemljoradnika i majke radnice. Hrvatske je narodnosti. Srednju Šumarsku Školu završio je u Karlovcu 1984. godine. Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je na Šum. odjelu 30.III.1992.g. iz područja *ekonomske Šumarstva*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Način promjene djelatnosti gospodarenja Sumama hipotetičkog većeg Šumarskog posjeda".

LITEBATUBA

*** Sum. škola Karlovac, (Monografija), Karlovac 1997., s. 103, 130.

LUCKMAN, Ferdinand, iz Murskog Središća, Međimurje, dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Poljoprivred-

no-Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Aplsolvirao je Šumarstvo Skol. g. 1942.-43., a diplomirao 20.III.1944.

Dipl. ing. F. Luckman poginuo je 1944. kod Virovitice, nakon što je diplomirao.

LITEBATUBA

*** SL: 1943., s. 25.

*** SN. s. 336, 361.

LUCENCIĆ, Tomislav, (Petrijevci, Valpovo, 8.X.1949.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Matije, po zanimanju službenika. Hrvatske narodnosti. U Delnicama završio je Srednju Šumarsku školu 1968. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 20.VI.1975.

Kako nam nije dostavio podatke o kretanju u službi, poznato nam je samo da je 1995. bio zaposlen u "Exportdrvu" d.d. Zagreb kao rukovoditelj odjela.

LITEBATUBA

*** SL 1-2, 1995., s. 71.

LUČIĆ, Frano, (Aržano, Imotski, 7.I. 1943.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Mate i Matije r. Knežević. Hrvat, rimokatolik. Potječe iz radničko-seljačke obitelji. Osnovnu je školu završio u Aržanu 1957., a Šumarsku u Splitu 1961. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je 16.II.1967.

Nakon diplomiranja zaposlio se kao pripravnik na mjestu samostalnog referenta, a zatim radi kao samostalni referent u Trgovačkom d.d. "Šuma" Zagreb. Potom, radio je kao pomoćnik upravitelja skladišta, a onda kao upravitelj skladišta. Unaprijeđen je za komercijalnog direktora, a sada (1997.) direktor je istog poduzeća u Zagrebu.

LUKAC, Đorđe, (Petrinja, 13.11.1965.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Đure. Srpske je narodnosti. Odrastao je u obitelji prosvjetnih djelatnika. Srednju je školu završio 1982. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu, gdje je i diplomirao na ŠG odjelu 22.XI.1987.

LUKACEVIĆ, Fadil, (Podgorica, Crna Gora, 9.XI.1924.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Halila. U fakultetskoj dokumentaciji stoji da je crnogorske narodnosti i državljanstva. Realnu gimnaziju završio je u tadašnjem Titogradu.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu kao stipendist Ministarstva prosvjete NR Crne Gore. Diplomirao je na ŠG odjelu 12.XI.1951. godine.

0 kretanju u službi nemamo podatke.

LUKACIĆ, Petar, (Mala Svarca, Karlovac, 1908. - Cleveland, Ohio, SAD 2.IV.1974.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Stjepana i Dore r. Busije. Hrvat, rimokatolik, hrvatskoga državljanstva. Roditelji su mu bili poljodjelci. Osnovnu je školu završio na Turnju (Karlovac), a realnu gimnaziju u Karlovcu 1928.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 11.11.1935. godine.

Za Šumarskog vježbenika kod Državne Šumarije u Karlovcu postavljen je tek 1940., a naredne godine premješten je u istom svojstvu za upravitelja Šumarije Slunjske imovne općine u Karlovcu. Godine 1943. imenovan je za Šumarskog pristava. Iste godine premješten je iz Šumarije Karlovac za kotarskoga Šumara kod kotarske oblasti u Ivancu, ali i vraćen u Šumariju Karlovac.

Po završetku rata odlazi iz domovine. Nakon kraćeg boravka u Argentini odlazi u SAD, gdje je proživio ostali dio života i umro 1974. godine.

Bio je redoviti elan HŠD.

LITEBATUBA

Borosić, J.: SIS, s. 8.

*** SL 1940., s. 183, 268; 1941., s. 404; 1943., s. 23, 95, 128.

*** SN., S. 357 (pogrešno: Lukarić).

Perić, N.: Svi rakovacki maturanti 1882-1995. Impressum, Karlovac 1995., s. 25, 202.

LUKACIĆ, Radovan, (Novi Vinodolski, 23.1.1936.). dipl. ing. Sum.

Sin Ivana i Živke r. Dorčić. Hrvat, rimokatoličke vjeroispovijesti. Otac mu je bio veterinar, a majka domaćica. Osnovnu je školu završio u Crikvenici 1946., a srednju u Novoj Gradiški, maturiravši na realnoj gimnaziji 1954. godine.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je na upravo osamostaljenom Šumarskom fakultetu na ŠG odjelu 18.VII.1960.

Nakon odsluženja vojnog roka prvo zaposlenje dobiva u Istri, u ŠG Buzet, 15.X.1961. u svojstvu referenta za plan i analizu. Na tim poslovima radi gotovo osam godina, kad 1.IV.1969. biva premješten

u Pulu, najprije na mjesto zamjenika upravitelja, a od 1.VIII.1969. za upravitelja Šumarije Pula. Poslije tragične smrti direktora ŠG "Istra" Buzet dipl. ing. Ivice Kisićeka, dipl. ing. Radovan Lukacić postavljen je 15.VIII.1990. za v.d. direktora ŠG "Istra" Buzet, a ustanovljenjem JP "Hrvatske Sume", od 6.XII.1990. opunomoćenik je za UŠ Buzet. Konsolidacijom UŠ Buzet, 1.XI.1991. imenovan je rukovoditeljem Odjela za proizvodnju i plan, na kojoj dužnosti ostaje do 31.III.1997., kad preuzima radno mjesto rukovoditelja Odjela za ekologiju s dislokacijom u Šumariji Pula.

Za vrijeme rada u Istri vodio je poŠumljavanje goleti (1969.-1975.) i podizanje kultura primorskih borova na području Kamenjaka (Premanturski poluotok) na oko 150 ha, vodio je hortikulturna uređenja hotelskoga kompleksa Medulin, uslužno poŠumljavanje odraslim stablasticama za AC "Kažela", uređenje TN "Barbariga", Dječjeg rekreacijskog centra i dr., te ostale stručne poslove koje su zahtijevale okolnosti.

Sudjelovao je na vise savjetovanja u zemlji.

Član je HŠD. Živi u Puli.

BADOVI

Kratak prikaz o šumarstvu Istre od osnivanja sumskog gospodarstva do danas. SL 1-2, 1970., s. 57-62.

Šumarstvo u Buzetini, (sa Kisicek I.). Istarski mozaik 3, 1967., s. 146-150.

LITEBATUBA

*** Povijest sumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 174, 417.

*** HSD 1846-1996., s. 331, 337.

LUKAčič, Stjepan, (Mala Švarca, Karlovac, 15.I.1929.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ivana i Bare, r. Graho. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je

bio službenik, a majka kućanica. Osnovnu i srednju Školu završio je u Karlovcu: pučku 1940., a osmogodišnju gimnaziju 1948.g.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Škol. g. 1951.-52., a diplomirao je 5.II.1953.

Nakon odsluženoga vojnog roka zaposlio se u Šumariji Karlovac II, koja je gospodarila Sumama na području Netretića, Ribnika, Ozlja i Radatovića. Bio je pomoćnik upravitelja i vodio referadu privatnih Suma.

Stručni ispit položio je 1957. u Zagrebu, a 1.IV.1959. postavljen je za upravitelja Šumarije Duga Resa. Glavni poslovi bili su mu podizanje, njega i zaštita Suma. Posađeno je oko 2500 ha crnogoricnih kultura. Radio je i na unapređenju privatnih Suma kojih je na tom području bilo oko 9400 ha. Dana 1.II.1992. premješten je u UŠ Karlovac na radno mjesto savjetnika za uzgoj i zaštitu Suma. Na tom je mjestu ostao do umirovljenja 30. IX.1994. godine.

Umirovljeničke dane provodi u svom rodnome gradu Karlovcu.

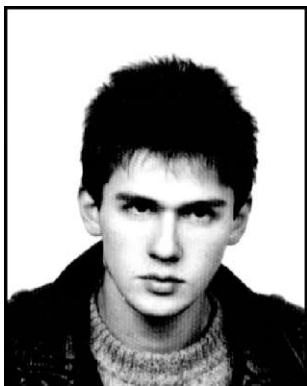
Član je HŠD, koje mu je 1997. dodijelilo pismo priznanje i Srebrnjak Kralj Tomislav za višegodišnji rad na dobrobit Šumarske struke, (ŠL 1997., s. 322.).

Bio je i predsjednik Šumarskoga kluba u Karlovcu.

LITEBATUBA

*** ŠN, s. 366.

Perić, N.: Svi rakovacki maturanti 1882-1995, Impressum, Karlovac 1995, s. 40, 202.

LUKETIĆ, Miroslav, (Ogulin, 12. X.1968.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Stjepana i Nade r. Špoljar. Hrvat, rimokatolik. Potječe iz Šumarske obitelji. I otac i majka su mu diplomirani inženjeri Sumarstva. Osnovnu školu pohađao je i završio u Ogulinu 1983., a na Zrakoplovnoj srednjoj vojnoj školi u Mostaru maturirao je 1987. godine.

Odbacivši vojni poziv, opredjeljuje se za Sumarstvo. Studij je upisao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je iz oblasti *đendrologije* 1994.g. napisavši i obranivši diplomski rad o rodu *Berberis*.

Prvo zaposlenje u struci dobiva u JP "Hrvatske Sume", u UŠ Ogulin. Nakon pripravničkog staža na radnom je mjestu stručnog suradnika za iskoriscivanje Suma.

Za zasluge u Domovinskom ratu odlikovan je Spomenicom i Medaljom "Oluja".

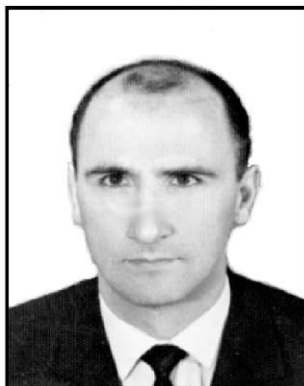
LUKETIĆ, Stjepan, (Ogulin, 2.IV. 1930.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa i Katarine r. Jurasic. Hrvat, rimokatoličke vjero-

ispovijesti. Otac mu je bio službenik, a majka domaćica. Osnovnu školu završio je u Ogulinu 1946., a srednju u Karlovcu. Maturirao je na Šumarskoj školi Karlovac 1950.

Do upisa na Poljoprivredno-Sumarski fakultet skol. g. 1954.-55. radio je kao Sumarski tehničar. U tom svojstvu prvo zaposlenje dobiva 1.VII.1950. u ŠG Visevica' Rijeku, odakle odlazi na odsluženje vojnog roka. Od 1952. do jeseni 1954. zaposlen je u Sekciji za uređivanje Suma ŠG "Javornica" Ogulin.

Na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu apsolvirao je skol. g. 1957.-58., a diplomirao je na ŠG odjelu vec osamostaljenoga Šumarskoga fakulteta 22.XI.1960.g.

I kao diplomirani inženjer Sumarstva nastavlja rad u novo osnovanom ŠG Ogulin (1.XII.1960.), radeći u prvo vrijeme na poslovima iskoriscivanja i uređivanja Suma, a zatim, duži niz godina (1962.-1984.) kao upravitelj pogona za građevinarstvo, odnosno pogona za mehanizaciju u sastavu ŠG Ogulin. Tih godina uspješno surađuje s Katedrom za Šumsku mehanizaciju Šumarskoga fakulteta (prof. dr. S. Sever), obnašajući članstvo u Komisiji za Šumsku mehanizaciju OpCeg udruženja Sumarstva i drvne industrije Hrvatske.

Osnivanjem Goransko-primorskoga ŠG Delnice i ukinućem rada ŠG Ogulin dipl. ing. Stjepan Luketic imenovan je direktorom Sektora za proizvodnju i na tom radnom mjestu ostaje pet godina (1985-1990.).

Početak Domovinskog rata i osnivanjem JP "Hrvatske Sume" povjerena mu je dužnost opunomoćenika direktora UŠ Ogulin, a zatim, od 15.XI.1991., savjetnika pri istoj upravi.

Umirovljen je 30.IY.1995.

BADOVI

Gradnja sumskih prometnica, (s Nežić, P.). Priroda i šumarstvo ogulinskog kraja (preisak iz Sum. lista 7-9, 1987., s. 508-516).

LITEBATUBA

*** SN, s. 371.

*** SL 1-2/1995., s. 66.

*** SL 3-4, 1997., s. 186.

*** Sum. škola Karlovac, (Monografija), Karlovac 1997., s. 79, 130.

LUKETIĆ, SPOLJAR, Nada, (Oroslavje, Donja Stubica, 6.II. 1936.), dipl. ing. Šumarstva.

Kći Mije i Zlate r. Šuk. Hrvatica rimokatoličke vjere. Potječe iz radničke obitelji. Osnovnu školu završila je u Zagrebu 1950. Maturirala je na IX. mješovitoj gimnaziji 1955.g.

Šumarstvo je studirala na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirala je skol. g. 1959.-60., a diplomirala na Šumarskom odsjeku 7.IV.1962.g.

Prvo zaposlenje dobiva u ŠG Ogulin, gdje se udaje za dipl. ing. Stjepana Luketica i trajno nastanjuje. Nakon jednogodišnjeg pripravnčkog staža opredjeljuje se za rad u Odjelu za uređivanje Suma, gdje kao taksator provodi 23 godine. Nakon toga, 1987. preuzima poslove uzgajanja Suma, a osnivanjem JP "Hrvatske Sume" u Upravi Suma Ogulin stručni je suradnik za ekologiju i zaštitu Suma. Na tom se mjestu nalazila i prigodom sastavljanja njezinog životopisa (1997.). Članica je HŠD, (vid. ŠPOLJAR, 4. knjiga).

LITEBATUBA

*** SN, s. 373.

*** SL 1-2/95., s. 66.

LUKIĆ, Nikola, (Osijek, 2.XII. 1948.), dr. sc., dipl. ing. Šumarstva, izv. prof. na Šumarskom fakultetu u Zagrebu.

Sin Matije i Katarine r. Beran. Hrvatske narodnosti i državljanstva, rimokatolik. Otac mu je bio službenik, a majka domaćica. Osnovnu je školu završio u Osijeku 1963., a "VI. gimnaziju (Gornjogradsku) u Zagrebu 1968. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1975., a poslijediplomski studij završio je na istom fakultetu iz *uređivanja Suma* područje dendrometrije 20.VII.1983. Napisao je i obranio magistarski rad pod naslovom "Izmjera jednodobnih sastojina primjenom uzoraka promjenljive vjerojatnosti selekcije". Doktorat znanosti postigao je 11.VII.1990. na Šumarskom fakultetu u Zagrebu u znanstvenom području biotehničkih zna-

nosti, znanstvenom polju Šumarstvo, znanstvena grana uređivanje Suma, znanstveni ogranak dendrometrija, Šumarska biometrika, dendrokronologija, rast i prirast, obrativši disertaciju pod naslovom "Utjecaj strukturnih promjena jednodobnih borovih sastojina na visinski i debljinski prirast".

Od I.X.1977. zaposlen je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu u Katedri za dendrometriju. Započeo je raditi na mjestu asistenta, a nakon postignutog magisterija na mjestu višeg asistenta. Stekavši doktorat Šumarskih znanosti, izabran je za docenta 3.XII.1991., a 10.VI.1993. za izvanrednog profesora iz predmeta *dendrometrija*. U tijeku je njegov reizbor za redovnog sveučilišnoga profesora.

Sudjelovao je na većem broju kongresa i stručnih skupova u zemlji i inozemstvu: IUFRO Sekcija S.04.-01. (Bec 1984.), Kolokvij o bukvi (Velika 1984.), na simpozijima (Brijuni i Rab 1985.), na XVIII IUFRO kongresu (Ljubljana 1986.), Savjetovanju o sušenju (Zagreb 1987.), Savjetovanju o ekologiji (Makarska 1988.), Simpoziju na Brijunima (1992.), na IUFRO kongresu u Tampere-u (1995.), na IUFRO konferenciji u Kopenhagenu (1996.) i na IUFRO konferenciji u Portugalu (1997.).

Član je Hrvatskoga Šumarskog društva, Hrvatskog ekološkog društva, Hrvatskoga biometrijskoga društva i Hrvatske Šumarske akademije.

HŠD dodijelilo mu je pismeno priznanje i Srebrnjak Kralj Tomislav za višegodišnji rad na dobrobit Šumarske struke, (ŠL 1997., s. 322).

BADOVI

Daljinska istraživanja u suborbitalnim i orbitalnim snimcima. Zagreb 1978., Sum. list 11-12, s. 532-534.

Zloutekova elektronska promjerka. Zagreb 1978., Sum. list 11-12, s. 535-536.

Karta gospodarske jedinice "Vinica - KobiljaCa. Zagreb 1980., karta veličine 1800 x 1050 mm u mjerilu 1:10000, prilog Osnovi gospodarenja gosp. jed. "Vinica - KobiljaCa - Šumar. Pokupsko. US Sisak.

Ispitivanje pouzdanosti fotointerpretacijske inventure drvnih masa suma jele u odnosu na listu podataka dobivenu mjernom foto - interpretacijom. Zagreb 1981., Sum. list 3-4, s. 133-145.

Zohrer F.: Forstinventur, Fin Leitfaden filr Studium und Praxis. Zagreb 1984., Sum. list 5-6, s. 251-252.

Izmjera jednodobnih sastojina primjenom uzoraka promjenljive vrijednosti selekcije. Zagreb 1984., Glasnik za sum. pokuse 22, s. 5-377.

O visinomjeru SUUNTO. Zagreb 1985., Sum. list 1-2, s. 80-83.

Primjena racunara kod izjednjacavanja sastojinske visinske krivulje. Zagreb 1986., Kolokvij o bukvi, Sum. fakultet, s. 73-76.

Sistem "Digitalpositionimetar" - nova mogućnost očitavanja godina. Zagreb 1986., Sum. list 1-2, s. 69-73.

Proslava 125 godina sumarske nastave i znanstvene nagrade u SB Hrvatskoj. Zagreb 1986., Sum. list 3-4, s. 105-119.

Jan Jenih: Vel'ki obrazovy atlas lesa. Zagreb 1986., Sum. list 3-4, s. 147-148.

Oblicni broj i dvoulazne tablice volumena crnike (Quercus ilex L.). Zagreb 1986., Glasnik za sum. pokuse, Posebno izd. 2, s. 169-177.

Doprinos pripadnika narodnosti u razvoju sumarskih društvenih organizacija i obrazovnih ustanova u Hrvatskoj. Zagreb 1987., Sum. list 3-4, s. 149-157.

Lipovljanski susreti 86. Zagreb 1987., Sum. list 3-4, s. 167-170.

Prof. dr. Ana Pranjic: Šumarska biometrika. Zagreb 1987., Sum. list 3-4, s. 171-172.

Izmjera sastojina sa uzorcima promjenljive vjerojatnosti selekcije. Sarajevo 1987., Šumarstvo i prerada drveta 7-9, s. 227-288.

Praćenje razvoja sastojina hrasta lužnjaka tehnikom simuliranja. Zagreb 1988., Glasnik za sum. pokuse 24, s. 133-149.

Udaljenosti između dominantnih stabala obične bukve (Fagus silvatica LJ.) U jednodobnim sastojinama. Zagreb 1988., Sum. list 3-4, s. 115-124.

Prirast stabala hrasta lužnjaka kao indikator stanišnih promjena. Zagreb 1989., Glasnik za sum. pokuse 25, s. 79-94.

Savjetovanje "Sume Hrvatske u današnjim ekološkim i gospodarskim uvjetima" Drvenik. Zagreb 1989., Sum. list 1-2, s. 75-76.

Razvoj stabala crnog bora i hrasta medunca istarskog područja. Zagreb 1990., Glasnik za sum. pokuse 26, s. 433-446.

Utjecaj strukturnih promjena jednodobnih bukovih sastojina na visinski i debljinski prirast, (disertacija). Zagreb 1992., Glasnik za sum. pokuse 28, s. 1-48.

Prirast obične bukve u panonskom dijelu Hrvatske (Utjecaj emisije ili Čovjekovog rada). Zagreb 1992., Sum. list 3-5, s. 113-121.

Jos nešto o jubilarnoj Oposadarsko-sumarskoj izložbi 1891. u Zagrebu. Zagreb 1992., Sum. list 6-8, s. 327-330.

Razvoj obične bukve (Fagus silvatica LJ.) na trajnoj plohi Medvedjak. Zagreb 1992., Sum. list 11-12, s. 501-513.

Primjena Levakovićeve formule rasta u dendrokronologiji. Vinkovci 1992., Zbornik Centra HAZU, s. 117-123.

Šumarski i lovački muzeji. Zagreb 1992. Monografija "Sume u Hrvatskoj", s. 295-296.

Inventarizacija suma u sklopu višenamjenskog korištenja suma. Zagreb 1993., Glasnik za sum. pokuse, Posebno izd. 4, s. 133-138.

The increment of Black alder as monitoring forest conditions in the Turropoljski lug forest. Proceedings of the 16th International Conference on Information Technology Interfaces, p. 435-440.

Primjena Levakovićeve formule rasta u dendrokronologiji. Zbornik radova o Antunu Levakoviću, s. 117-123. HAZU Centar za znanstveni rad Vinkovci, Vinkovci 1992.

Dendrološka istraživanja dvostruke bijeli na hrastovim stablima, (sa Pranjić, A., Kružić, T i Babić, S.). Zagreb 1994., Glasnik za sum. pokuse, Posebno izd. 3., s. 415-437.

Procjena distribucije visine obične bukve (Fagus silvatica LJ.) pomoću Markovljevih lanaca, (sa Segotić, K. i Kružić,

T.). Zbornik radova 1 "Unapređenje proizvodnje biomase sumskih ekosustava", Sum. fakultet Zagreb i Sum. institut Jastrebarsko, Zagreb 1996., s. 125-131.

Procjena biomase obične bukve (Fagus silvatica LJ.) U panonskom dijelu Hrvatske, (s Kružić, T.). Zbornik radova 1 "Unapređenje proizvodnje biomase sumskih ekosustava", Sum. fakultet Zagreb i Sum. institut Jastrebarsko, Zagreb 1996., s. 131-137.

Dendrokronološka istraživanja dvostruke bijeli na hrastovim stablima, (sa Kružić, T. i Babić, S.). Zbornik radova 2 "Zaštita suma i pridobivanje drva", Sum. fakultet Zagreb i Sum. institut Jastrebarsko, Zagreb 1996., s. 135-142.

Utjecaj kolebanja podzemnih i površinskih voda na promjenljivost širine godova i sušenje hrasta lužnjaka (Quercus robur LJ.) U Varoskom lugu, Česmi i Bolcanskom lugu, (s Mayer, B. i Busić, G.). Zbornik radova 2 "Zaštita suma i pridobivanje drva", Sum. fakultet Zagreb i Sum. institut Jastrebarsko, Zagreb 1996., s. 191-210.

LITEBATUBA

Klepac, D.: Prof. dr. Antun Levaković, utemeljitelj moderne dendrometrije. Zbornik o Antunu Levakoviću, HAZU Centar za znanstveni rad Vinkovci, Vinkovci 1992., s. 5-22.

Raus, Z.: Značenje i uloga Glasnika za sum. pokuse tijekom 66 godina (1926.-1992.) u Zagrebu. Zagreb 1993., Glasnik za sum. pokuse, Posebno izdanje 4, s. 410.

*** Hrast lužnjak u Hrvatskoj. HAZU, Centar za znanstveni rad Vinkovci i J.P. "Hrvatske sume". Vinkovci - Zagreb 1996., s. 522.

*** Hrvatsko sumarsko društvo 1846.-1996., s. 321, 382-384.

*** SL 3-4, 1997., s. 181, 185-186.

LUKIĆ, Petar, iz Paklareva, Travnik, dipl. ing. Šumarstva.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsoviraio je skol. g. 1942.-43., a diplomirao poslije rata 25.XI.1946. godine.

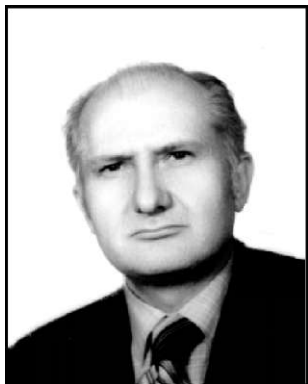
LITEBATUBA

*** SN, s. 361.

LUKIĆ, Stanislav, (Đakovo, 4.V. 1936.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Matije i Katarine r. Beran. Hrvat, rimokatolik. Otac mu

je po zanimanju službenik, a majka domaćica. Osnovnu i srednju naobrazbu stekao je u Osijeku: osnovnu je školu završio 1951., a realnu gimnaziju 1956.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Skol. g. 1959.-60., a diplomirao 24.IX.1962.

Od 1.III.1963. do 20.III.1964. radio je kao pripravnik u ŠIP-u Kozara u Bosanskoj Dubici. Preostali dio pripravničkog staža (20. III.-10.VI.1964.) odradio je u Šumariji Vrhovine, ŠG Gospić, a nakon toga od 10.VI.1964. do 10.XII. 1968. bio je referent za uzgoj u Šumariji Otočac.

Po odluci organa upravljanja bio je prisilni upravitelj u tadašnjoj Šumariji Titova Korenica (10. XII.1968.-30.IV.1969.), a zatim ponovno referent za uzgoj Suma u Šumariji Otočac sve do 31.XII. 1984. Dana 1.I.1985. postavljen je za redovnog upravitelja iste Šumarije te kasnije OOUR-a Uzgoja u vrijeme funkcionalne organizacije Sumarstva u Hrvatskoj sve do 31. XII.1990. godine.

Nakon organiziranja JP "Hrvatske Sume" ponovno je upravitelj Šumarije Otočac od 1.I.1991. do 1. IX.1992.g. kad je postavljen za revirnika u istoj Šumariji i na tome mjestu ostaje do 2.XI.1994. kada je

premješten za stručnog suradnika za uzgajanje Suma u Proizvodnom odjelu Uprave Suma Gospić.

Član je HŠD.

LITEBATUBA

*** ŠN, s. 373.

*** SL 1-2,1995., s. 68.

LUKOMSKI, Đorđe, r. u Brekom (BiH), 26.II.1940., dipl. ing. Sum.

Prema nepotpunim podacima, studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje je i diplomirao na ŠG odjelu. (Datum diplomiranja u dokumentaciji nije čitljiv.)

LULIĆ, Stjepan, iz Perušica u Lici, rod. II.X.1908., dipl. ing. Sumarstva, kotarski Šumar.

Studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu skol. g. 1930.-31., a diplomirao 10.X.1932.

Dana 7.XII.1932. postavljen je za činovničkog pripravnika kod Odjeljenja za Sumarstvo Ministarstva Suma i rudnika u Beogradu, a 1933. premješten je, u istom svojstvu, u Šumariju Gospić, Direkcije Suma na Sušaku. Godine 1936. postavljen je za Šumarskoga pristava kod Kotarskoga nacestva u Zlataru i premješten Kotarskom nacestvu u Ivanec, kod Varaždina, gdje je 1939. unaprijeđen za višega Šumarskoga pristava. Kao kotarski Šumar, 1941. premješten je iz Ivanca u istom svojstvu Kotarskom nacestvu u Veliku Goricu, a 1943. Ravnateljstvu Suma u tadašnju Hrvatsku Mitrovicu. Prema nepotpunim podacima bio je 1952. djelatnik ŠG Zagreb.

U tijeku radnog vijeka bio je redoviti elan HŠD, a 1955. izabran je za društvenoga tajnika II. Na godišnjoj skupštini društva 1959. podnosi izvješće Nadzornog odbora.

LITEBATUBA

*** SL: 1933., s. 155, 210; 1936., s. 503, 704; 1939., s. 596; 1940., 268, 281; 1941., 154; 1943., s. 23, 128, 188; 1952., s. 75.

Borosić, J.: SIS, s. 8, 42, 116.

*** HSD 1846-1996., s. 262, 269.

LUNACEK, Valdemar (Vladimir), r. u Petrinji, 26.X.1893., profesor na Šumarskom fakultetu u Zagrebu, dr. sc., pravnik.

U tijeku II. svjetskog rata predavao je od 1942. do 1945. *političku ekonomiju*, naslijedivši na tom predmetu dr. V. BeloSevića, dr. J. Belobrka i neposredno dr. S. IvSića.

LITEBATUBA

*** SN, s. 232, 382, 457.

LUNIC, Renata, (Drniš, 14.11.1968.), dipl. ing. Sumarstva.

Kći Dušana, po zanimanju zidara. Srpske narodnosti, hrvatskoga državljanstva. Srednju školu za-

vršila je u CUO - pedagoški smjer u Drnišu 1985.

Na Šumarski fakultet upisala se skol. g. 1986.-87. Diplomirala je na ŠG odjelu 21.11.1994. godine. Napisala je i obranila diplomski rad pod naslovom "Administrativne i tehničke zaštitne mjere na očuvanju Suma Republike Hrvatske kroz povijest Sumarstva".

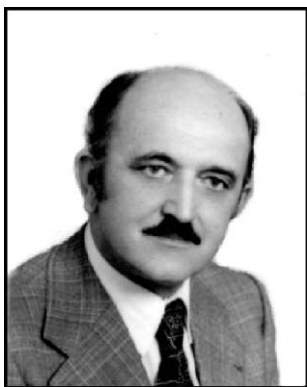
LYPOLD, Herman, učitelj tehničke struke na Gospodarsko-Sumarskom učilištu u Križevcima.

Radio je na Kr. gospodarsko-Sumarskom učilištu od 1860. do 1870. godine. Predavao je *aritmetiku, algebru, mehaniku, strojarstvo i risanje*.

LITEBATUBA

*** SN, s. 24, 25, 27, 42.

Husinec, S., Delić, P.: Gospodarsko i sumarsko učilište u Križevcima, MH Križevci 1995., s. 63-64.

LJEVAK, Stjepan, (Ravno, BiH, 22. XII.1927.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Pere i Stane r. Matijić. Hrvat, hrvatskoga državljanstva, rimokatolik. Otac mu je biougar, a majka domaćica. Osnovnu je školu završio u Ravnom 1938., a osmogodišnju realnu gimnaziju u Dubrovniku 1947.g.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je škol. g. 1950.-51., a diplomirao 1952.

Nakon diplomiranja radio je godinu dana u drvnjoj industriji "Vrbas" Banja Luka na poslovima planiranja proizvodnje. Početkom 1954. preselio se u Sarajevo i oko pet godina radio u sarajevskoj taksaciji, koja je u to vrijeme bila središnja republička ustanova.

Tu je brzo izučio posao tak-

satora, pa je nakon godinu i pol dana postavljen za samostalnoga taksatora i sefa sekcije.

Početkom 1959.g. prelazi u Sekciju za uređivanje Suma Zagreb, koja je obavljala poslove gotovo po cijeloj Hrvatskog. Ing. Ljevak od 1959. do 1975.g. radi u sekciji kao samostalni taksator, a tada je izabran za njenog sefa. Na tom je poslu ostao sve do preranog umirovljenja 1990. (radi amputacije noge).

Osim uređivanja društvenih Suma Sekcija Zagreb izrađivala je programe za privatne Sume. Prvi program u Hrvatskoj sekcija je izradila 1969.g. po metodi koju je razradio ing. Stjepan Ljevak za GJ "Gornje Medimurje". Zagrebačka taksacija se bavila i izračunavanjem vrijednosti Suma na panju. Te poslove dugi niz godina obavljao je ing. Ljevak po cijeloj Hrvatskoj (i sire), naročito radi izgradnje cesta, dalekovoda i naftovoda, pa je tom prigodom izradio vlastitu metodologiju koja se dugo primjenjivala.

U tijeku radnog vijeka sudjelovao je na nekoliko Šumarskih i jednom kongresu ekologa te većem broju simpozija i raznih stručnih skupova u zemlji i inozemstvu.

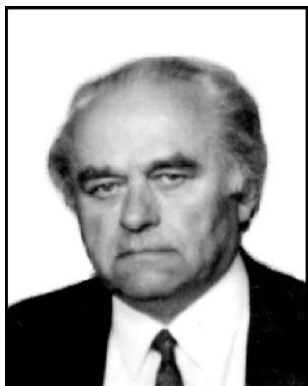
Član je HŠD.

LITEBATUBA

*** ŠN, s. 365.

LJOKAJ, Miftar, (Prelec, Decane, Kosovo, 27.XI.1954.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Sahita, zemljoradnika. Po narodnosti je Albanac. Završivši gimnaziju, upisao se na Šumarski fakultet u Sarajevu, ali skol. g. 1975.-76. prelazi na Šumarski fakultet u Zagreb, gdje diplomira na ŠG odjelu 13.IX.1978.

LJUBIČIĆ, Branko, (Oblaj, Glina, 8.IX.1932.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Uroša i Stane r. Ljubicić. Srbin, pravoslavne vjere. Roditelji su mu bili zemljoradnici. Osnovnu je školu završio u Glini 1948., a Srednju Šumarsku Školu u Plaskom 1951.g.

Radeći pune tri godine kao Sumarski tehničar, u jesen 1954. upisuje se na Poljoprivredno-Sumarski fakultet u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1957.-58., a diplomirao je na ŠG odjelu osamostaljenoga Šumarskog fakulteta 1960. godine.

U državnu službu stupa odmah po okončanju studija, zaposlivši se u Lovno-Sumskoj upravi Zrnajevac u Baranji, gdje u svojstvu zamjenika upravitelja uprave ostaje dvije godine. Nakon toga, 1962. vraća se u svoju rodnu Baniju,

zaposlivši se u ŠG Sisak kao upravitelj Šumarije Glina. Na toj dužnosti ostaje do 1987.g. Slijedeće četiri godine (1987.-1991.) radi u drvnjoj industriji i to cijelo vrijeme kao direktor DIP-a Glina. Napustivši drvenu industriju, vraća se na staro radno mjesto upravitelja Šumarije Glina. Početkom Domovinskog rata 26.VI.1991. prestaje mu radni odnos, a 10.III.1996. odlazi u mirovinu.

Od više priznanja, koja je dobio za doprinos Šumarskoj struci, najdraža mu je plaketa njegove matične organizacije ŠG Sisak.

Bio je dugogodišnji član SIT-a Sumarstva i drvne industrije i SKH.

Kao umirovljenik živi u Glini.

LITEBATUBA

*** ŠN, s. 371.

*** Spomen-knjiga Srednje sumarske škole Plaski. Zagreb, 1991., s. 76.

LJUBIČIĆ, Mile, (Brnjavac, Gvozd, 23.VIII.1949.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Toše, po zanimanju zemljoradnika. Majka mu je bila domaćica. U dokumentaciji nije naveo nacionalnost. Srednju Šumarsku Školu završio je u Karlovcu 1968. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 20.XI.1974.g. na ŠG odjelu. Prema našoj evidenciji 1995. nije radio u hrvatskom Šumarstvu.

LJUBIŠIĆ, Vlaho, (Lisac, Dubrovnik, 28.VIII.1929.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Antunov, hrvatske je narodnosti. Gimnaziju je polazio u Dubrovniku, gdje je i maturirao 1949. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 8.X.1959.

O kretanju u službi nemamo podataka.

LJULJKA, Boris, (Takovo, I.V. 1937.), dr. sc., dipl. ing. drvne tehnologije, redovni prof. i dekan Bum. fakulteta u Zagrebu. Redoviti je elan Hrv. akademije tehničkih znanosti i Akademije Šumarskih znanosti.

Osnovnu Školu pohađao je u Petrinji, a gimnaziju u Sisku. Diplomirao je na Drvno - industrijskom odjelu Bum. fakulteta u Zagrebu 1960.

Godine 1961. zaposlio se u DIP "Brezovica" u Sisku, gdje je radio na poslovima Sefa pripreme rada i upravitelja pogona za proizvodnju namještaja.

Od 1963. asistent je na Sum. fakultetu u Zagrebu iz predmeta proizvodnja namještaja. Magistrirao je na istom Fakultetu 1970.g., obranivši temu pod naslovom "Otpornost sistema lak - drvo prema utjecaju svjetla".

Doktorirao je 1974. također na Bum. fakultetu u Zagrebu, obranivši temu pod naslovom "Utjecaj drva i njegove vlažnosti na obradu poliuretanskim lakovima". U zvanje docenta izabran je 1975., u zvanje izvanrednoga profesora 1979., te u zvanje redovitoga profesora 1983. godine, a 1991. pozitivno mu je ocijenjen petogodišnji rad i ponovno je biran u isto zvanje.

Godine 1997. izabran je, odlukom Sveučilišnog senata, u trajno

zvanje redoviti sveučilišni profesor.

Kao asistent na Sum. fakultetu pohađao je u skol. g. 1964./65. na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu predavanja iz predmeta *interieur i arhitektura* novog doba.

Bio je na nekoliko studijskih boravaka: kao DAAD stipendist u SR Njemačkoj - Institut für Holzforschung München (1965./66.), godinu dana; u DDR na Technische Universität Dresden (1971.), tri mjeseca i u Norveškoj - Statens teknologiske institut Oslo (1974.), tri mjeseca. U okviru međuniverzitetske suradnje Zagreb - München Sest puta proveo je jednodnevni studijski boravak u Institut für Holzforschung u Münchenu.

Obnašao je velik broj funkcija i obavljao mnoge znanstvene i stručne aktivnosti. Bio je tajnik ZIDI (1970.-1972.) i njegov predstojnik (1979.-1983.). Od 1984. do 1986. bio je dekan Šumarskoga fakulteta, a zatim (1986.-1988.) prodekan DT odjela.

Kao elan delegacije bivše SFRJ i zamjenik "glavnog opunomoćenog" za znanstveni projekt Kompleksno korišćenje drvne sirovine pri SEV u razdoblju 1968.-1972. sudjelovao je na sastancima u Berlinu, Moskvi, Beogradu, Zagrebu i Herceg-Novom.

Od 1975. projektira, suosniva i vodi razvoj Laboratorija za ispitivanje namještaja pri Institutu za drvo - Zagreb. Sudjelovao je u radu Komisije za namještaj i u ISO TC-136 na zasjedanjima u Kopenhagenu i Kolnu. Bio je elan Tehničkog odbora za namještaj pri asocijaciji drvne industrije Hrvatske.

Godine 1980. osnovao je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu Katedru za finalnu obradu drva.

Od 1982. u interdisciplinarnoj suradnji s Institutom za spavanje

kliničke bolnice Vrapce, razvija istraživanje optimalnih konstrukcija ležaja na temelju somnoloskih, psiholoških i mehaničkih ispitivanja spavaća i ležaja te osniva laboratorij za ispitivanje kreveta na Bum. fakultetu u Zagrebu.

Golema radna energija prof. dr. sc. Borisa Ljuljke ogleda se i u narednim aktivnostima: bio je voditelj sedam projekata / podprojekata i glavni istraživač dva znanstveno - istraživačka projekta; bio je predsjednik organizacijskog odbora četiri znanstvena skupa i elan organizacijskog odbora 12 skupova. U IUFRO na 18. kongresu u Ljubljani jugosl. je koordinator (18th IUFRO World Congress, Division 5 - Forest products); elan je Matičnog povjerenstva za biotehničke znanosti od 1982. do 1985. i od 1987. godine do danas; elan je Znanstvenonastavnoga vijeća Arhitek. fakulteta za studij dizajna i elan Koordinacijskog odbora za taj studij; bio je predsjednik Izdavačkog savjeta časopisa "Drvena industrija" (1992.-1996.), a od 1996. elan je izdavačkog savjeta; više od dvadeset godina (1974.-1997.) elan je Uredničkog odbora toga časopisa; bio je dugogodišnji elan Uređivačkog odbora i časopisa "Bilten" ZIDI (1971.-1989.), elan je Prosudbene skupine za ocjenu znanstvenih projekata u području biotehničkih znanosti.

Dobio je Zahvalnicu saveznog zavoda za standardizaciju za suradnju u izradi nacionalnih standarda (1978.)

Godine 1994. izabran je za redovitoga elana Hrvatske akademije tehničkih znanosti, a 1997. za redovitoga elana Akademije Šumarskih znanosti.

Od 1996. elan je europske asocijacije ispitivača i istraživača namještaja EURIFI, a od 1997. predsjednik je Tehničkog odbora za namještaj pri Državnom zavodu

za normizaciju i mjeriteljstvo.

U ZNANSTVENOM RADU u području površinske obrade bavi se interakcijom sustava lak - drvo, činiteljima koji utječu na trajnost sustava i njegove estetske karakteristike. Isto tako istražuje područje tehnologije površinske obrade drva, kvalitet površinske obrade i metode ispitivanja. U području tehnologije finalnih proizvoda bavi se problemima lijepljenja masivnog drva, taljivim ljepilima, trajnošću slijepljenih spojeva i nekim teorijskim aspektima lijepljenja. U istom području bavi se problemima brušenja ploča, problemima razvoja proizvoda, razvoja tehnologije i tehnoloških sustava, te kvalitetom namještaja.

Objavio je više od 70 znanstvenih i 85 stručnih radova. U časopisima izvan zemlje objavio je pet znanstvenih radova, a u zbornicima radova izvan zemlje tri rada. Izradio je osnove za nekoliko jugosl. standarda za ispitivanje kvalitete namještaja, koji su kasnije preuzeti kao hrvatske norme. Izradio je osnovu i za norveški standard za ispitivanje otpornosti površine namještaja na ogrebotine.

Objavio je 11 znanstvenih i stručnih knjiga i 4 poglavlja u enciklopediji.

Njegova PEDAGOŠKA I NASTAVNA AKTIVNOST također je na visokoj razini. Predaje tri predmeta dodiplomske i tri predmeta poslijediplomske nastave na Bum. fakultetu, jedan predmet dodiplomske nastave na Studiju dizajna u Zagrebu i jedan predmet na poslijediplomskoj nastavi Biotehničkog fakulteta u Ljubljani. Dugi je niz godina voditelj poslijediplomske nastave na području tehnologije finalnih proizvoda.

Bio je mentor u 160 diplomskih radova, 9 magistarskih rado-

va i 7 disertacija obranjenih na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Povrh toga bio je i elan velikoga broja komisija za obranu magistrskih radova i disertacija na Biotehničkom fakultetu u Ljubljani te na Građevinskom i Ekonomskom fakultetu u Zagrebu.

VAŽNIJI BADOVI

Ispitivanje obrade pločastih elemenata na cilindričnoj brusilici. Drvna industrija 16, 5-6, Zagreb 1965., s. 66-74.

Utjecaj strukturne naravnosti drva i laka na glatkoću površine. Drvna industrija 17, 11-12, Zagreb 1966., s. 180-186.

Ispitivanje postojanosti lakova i boja. Simpozij povodom 50-godisnjice fakultetske nastave i nauke, Zbornik radova, Zagreb 1969., s. 67-80.

Wplyw czasu suszenia blon lakierowych na ich wytrzymałość i elastyczność. (sa K. Nowak). *Boczniki wyższej szkoły rolniczej w Poznaniu*, 39, 1968., p. 141-150.

Bezračno štrcanje. Drvna industrija 21, 7-8, Zagreb 1970., s. 127-134.

Der Einfluss von Licht auf lackierte Holzoberflächen. Holz als Boh-u. Werkstoff 29, 1971., s. 224-231.

Einfluss der Anfangsfeuchtigkeit von Buchenholz auf die Haftfestigkeit von Polyurethanlack. Farbe + Lack 77, 8, 1971., s. 776-778.

Povrsinska obrada drva i drvnih materijala, (skripta). Zagreb 1975., s. 1-239.

Lakkerte platers ripefasthet. (s E. Baknes). *Tre og møbler* 7, 6, 1975., p. 199-202.

Utjecaj atmosferilija na lakom zaštićeno drvo. Drvna industrija 26, 9-10, Zagreb 1975., s. 229-230.

Namještaj za sjedenje, neka njegova svojstva i metode ispitivanja. Drvna industrija 27, 1-2, Zagreb 1976., s. 13-20.

Ispitivanje CvrstoCe i trajnosti naslonjača (fotelja) i pocivaljki (sofa i kaučeva). Drvna industrija 27, 1-2, Zagreb 1976., s. 21-25.

Tehnologija proizvodnje namještaja, (skripta). Zagreb 1977., s. 1-257.

Lakkerte platers ripefasthet. (s E. Baknes). *Tre og møbler* 9, 7, 1977., p. 271-275.

Suvremeni procesi i strojevi u proizvodnji namještaja. BIAM 78, Zbornik radova, Zagreb 1978., s. 201-212.

Faktori kvalitete naslonjača i visesjede. (sa B. Sinković). Drvna industrija 29, 1-2, Zagreb 1978., s. 5-12.

Lijepljenje u tehnologiji finalnih pro-

izvoda, (udžbenik). Zagreb 1978., s. 1-219.

Prilog ispitivanju kvalitete korpusnog namještaja, (sa D. Biondić i B. Sinković). Drvna industrija 29, 11-12, Zagreb 1978., s. 297-308.

Faktori kvalitete namještaja. Drvna industrija 29, 11-12, Zagreb 1978., s. 309-312.

Izrada shema krojenja ploča pomoću elektronskog računala, (sa V. Hitrec i dr.). "Bilten" ZIDI 6, 1, Zagreb 1978., s. 1-21.

Faktori kvalitete stolova, (sa B. Sinković i dr.). Drvna industrija 30, 11-12, Zagreb 1979., s. 391-395.

Karakteristike suvremene proizvodnje namještaja u Jugoslaviji i tendencije njenog razvoja. "30. Kongres Evropske unije za namještaj", Zbornik radova, Dubrovnik 1979., s. 1-22.

Uroven razvija mebelnoj promišljenosti kak garantija kaCestva mebelji. Simpozij UNO - Tehnički i ekonomski razvoj industrije namještaja, Poznan 1979., p. 1-3.

Postojanost spojeva sljepljenih PVA ljeplima u vanjskim uvjetima, (sa Z. Šonje). Drvna industrija 30, 4, Zagreb 1979., s. 104-104.

Ispitivanje otpornosti površina namještaja na udar, (sa B. Spoljarom). Zbornik radova, Virovitica 1980., s. 1-38.

Planierung und Entwicklung der Holzverarbeitung und Bearbeitung in SB Kroatien. XVII IUFO Kongres, Kyoto 1981., p. 1-6.

Komparativno istraživanje CvrstoCe i trajnosti sljepljenih spojeva u proizvodima za građevinarstvo, (s A. Bogner, I. Grbac i Z. Pugar). Drvna industrija 32, 7-8, Zagreb 1981., s. 183-190.

Zahteve o visji kvaliteti pohistva za pridobivanje kvaliteta znaka, (sa V. Mihevc i dr.). Znanstvena studija, Biotehnički fakultet Ljubljana 1982., s. 1-355.

Razvoj tehnologije. "Bilten" ZIDI 11, 6, Zagreb 1983., s. 1-11.

Utjecaj drva i njegove vlažnosti na obradu poliuretanskim lakovima. Glas. za sum. pokuse 21, Zagreb 1983., s. 121-127.

Optimizacija procesa lijepljenja ploča iz masivnog drva u proizvodnji namještaja, (s A. Bogner, I. grbac i V. Kostal). "Bilten" ZIDI 12, 4, Zagreb 1984., s. 1-50.

Akruelle Probleme der Ausbildung von Ingenierien fuer die Jugoslawische (Kroatische) Holzindustrie. VI Holztechnologisches Kolloquium, Technische Universität Dresden 1985., p. 1-13.

Interakcija Čovjek - ležaj, (s I. Grbac). "Bilten" ZIDI 13, 6, Zagreb 1985., s. 51-90.

Lijepljenje bukovine i jelovine aktiviranjem površine sljubnica natrij hidroksidom uz primjenu punila na bazi lignina, (s A. Bogner i dr.). Drvna industrija 38, 3-4, Zagreb 1987., s. 51-58.

Ispitivanje mogućnosti primjene VF - struje za plastifikaciju i savijanje masivnog drva, (s A. Bogner i dr.). Znanstvena studija. Sum. fakultet, Zagreb 1986., s. 1-63.

Utrjevanje površinskih premazov u proizvodnji pohistva, (sa V. Mihevcom i dr.). Znanstvena studija, Ljubljana 1988., s. 1-64.

Studij parametara koji utječu na sušenje i utrjevanje pohistvenih lakova, (sa V. Mihevcom i dr.). Znanstvena studija, Ljubljana 1989., s. 1-46.

Lamelirana građevinska stolarija, (sa H. Turkulinom). Monografija, Sum. fakultet, Zagreb 1989., s. 1-182.

Površinska obrada drva, (sveuc. udžbenik). Zagreb 1990., s. 1-450.

Istraživanje tehnoloških i mehaničkih osobina reaktivnih poliuretanskih taljivih ljepila, (sa Z. Šonje), Drvna industrija 41, 9-10, Zagreb 1990., s. 163-169.

Identifikacija perspektivnih tehnologija u proizvodnji namještaja, (znanstvena monografija). "Proizvodni sustavi u drvn. ind.", Sum. fakultet, Zagreb 1992., s. 75-81.

Otpornost na promjenu temperature i trajnost taljivih ljepila, (sa Z. Šonje), Drvna industrija 45,1, Zagreb 1994., s. 11-15.

Čvrstoća spoja različitih materijala i ljepila za oblaganje rubova, (sa Z. Šonje), drvna industrija 45, 2, Zagreb 1994., s. 59-63.

Vodeni lakovi, (sa V. Jirous). Drvna industrija 45,1, Zagreb 1994., s. 20-26.

Zapaljivost ojaštucenog namještaja, (s I. Grbac). Drvna industrija 45, 1, Zagreb 1994., s. 27-33.

Kut kvaženja i adhezija, (s A. Bogner i H. Turkulin). 13. Dani plasticara i gumaraca, Zbornik radova, Zagreb 1995., s. 206-210.

Metode ispitivanja otpornosti taljivih ljepila na temperature i klimatske promjene, (s A. Bogner). "Uporaba drva" - savjetovanje u povodu 150. obljetnice Sum. društva, Zbornik radova, Zagreb 1996., s. 87-97.

pH površine drva, (sa V. Jirous i V. Sertić). "Uporaba drva", savjetovanje u povodu 150. obljetnice Sum. društva. Zbornik radova, Zagreb 1996., s. 65-77.

Improving the Glued Joint Strength by Modifying the Beechwood (Fagus sylvatica L.) with Oamma Saps, (s A. Bogner i I. Grbac). Drvna industrija 47, 2, Zagreb 1996., s. 68-73.

Methods for Testing the Resistance of Wood Adhesive to Temperature Changes and Weathering, (s A. Bogner i dr.). Drvna industrija 47, 3, Zagreb 1996., s. 108-113.

LJUSTINA, Mihajlo, r. 24.IV. 1883., Sum. inženjer, Sum. nadsavjetnik.

Šumarstvo je apsolvirao 1906. na Visokoj Šumarskoj i rudarskoj školi u Banskjoj Stavnici (Slovačka).

U Šumarskoj je službi od 30. X.1906. Državni ispit za samostalno vođenje Šumskoga gospodarstva položio je 1908. u Budimpešti. Kao Sumarski vježbenik Nadšumarskog ureda u Vinkovcima (1908.-1909.), imenovan je godine 1909. Sumarsko-inženjerskim kandidatom.

Prema nepotpunim podacima, 1920. u Glavnoj Šumarskoj direkciji Ministarstva Suma i rudnika imenovan je tajnikom prvog razreda, 1923. postavljen je za Šumarskoga savjetnika kod Direkcije Suma u Sarajevu, a 1925. za Šumarskog nadsavjetnika kod Direkcije Suma u Zagrebu. Iste je godine umirovljen, ali se ponovno vraća u službu za inspektora Generalne direkcije Suma u Beogradu. God. 1926. direktor je Direkcije Suma u Skopju, zatim je direktor Direkcije Suma u Otočcu u Lici, odakle je 1928. premješten u Aleksinac u Srbiju. Naredne godine (1929.) postavljen je za sefa Odsjeka za Šumarstvo pri Banskjoj upravi Novi Sad, gdje se nalazio i 1933. godine.

Bio je odbornik (1926.-1930.) i dugogodišnji član Jugosl. Sum. udruženja.

Odlikovan je (1923.) Ordenom Sv. Save 4. reda.

LITEBATUBA

*** SL: 1909., s. 152; 1920., s. 29; 1923., s. 252, 383; 1925., s. 135, 136, 697; 1926., s. 70; 1927., s. 105; 1928., s. 388.

*** Izvještaj Jugosl. sum. udruženja: 1926./27., s. 3, 28; 1929./30., s. 3.

Borosić, J.: SIS, s. 25, 60, 82.

Zbornik o 100. obljetnici sumarstva jugostoene Slavonije, Vinkovci - Slav. Brod 1974., s. 546.

MACEK, Stjepan, (Zagreb, 29.IX. 1912. - Zagreb, 1962.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Stjepana. Hrvat, rimokatoličke vjeroispovijesti. Osnovnu i srednju školu završio je u Zagrebu.

Sumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1934.-35., a diplomirao 5.X. 1936. godine.

Prema nepotpunim podacima, državni stručni ispit položio je 1940. Naredne godine radio je kao Sumarski pristav kod Odjela za Sumarstvo Banovine Hrvatske u Zagrebu, a zatim kao upravitelj Šumarije u Zvorniku (BiH) i kao kotarski Šumar u Dugom Selu. Poslije II. svj. rata prvo zaposlenje dobio je u Istri, u Šumariji Poreč. Početkom 1954. prelazi u SG "Vi-Sevica" Rijeka, dobivši radno mjesto upravitelja Šumarije Skrad (13.1.1954.). Tu je dočekao i prvu značajniju reorganizaciju Sumarstva, osnivanje SG Delnice, u kojem i dalje vodi Šumariju Skrad. Posjed te Šumarije (7600 ha) ne samo da se vertikalno protezao od kanjona rijeke Kupe (190 mnm) do Skradskog vrha (1044 mnm), nego je bio prepun enklava i poluenklava te rascjepkan, sto je dodatno otežavalo normalno gospodarenje. Kako je uz to bio i slabo otvoren,

prva briga dipl. ing. Stjepana Mačeta bila je njegovo otvaranje Šumskim cestama. Mnoge degradirane sastojine uspješnim meliorativnim zahvatima postupno su prevodene u visoko vrijedne četinjače (Zavr-sje).

Skrhan teškom bolešću, 31.V. 1962. napušta Gorski kotar, zaposlivši se u Velikoj Gorici. Ne dočekavši mirovinu, krajem iste godine umire. Sahranjen je na zagrebačkom groblju Mirogoj.

Bio je aktivan elan HŠD.

LITEBATUBA

Borosić, J.: 81S, s. 9 (II. god.)

SL: 1940., s. 20; 1941., s. 20, 112, 403, 503; 1952., s. 74.

*** ŠN, s. 358.

*** HSD 1846-1996., s. 241.

MAČEŠIĆ, Božidar, (Johnstown, SAD, 1917. - Zagreb, 17.1.1993.), dipl. ing. Sumarstva.

U najranijoj mladosti ostao je bez roditelja. Godine 1935. završio je gimnaziju u Karlovcu. Studirao je Sumarstvo na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Skol. g. 1938.-39., a diplomirao 1940.

Nakon diplomiranja pa sve do umirovljenja 1980. godine radio je u struci po čitavoj Hrvatskoj i dijelu Bosne, obavljajući stručne i rukovodne poslove. Pretežito je ra-

dio u primarnoj preradi drveta i finalnoj drvenoj proizvodnji i bio priznat kao eminentni stručnjak i ekspert u zemlji i inozemstvu.

Od 1958. do 1964. radi kao samostalni savjetnik u Republičkom sekretarijatu za industriju, a od 1965. do 1969. zaposlen je kao ekspert FAO u Tanzaniji u Africi.

Do kraja aktivnoga djelovanja bio je predstavnik Poslovne zajednice drvene industrije i Exportdrva na Filipinima i New Yorku, a posljednji posao bio mu je na značajnoj rukovodnoj funkciji u "Exportdrvu".

LITEBATUBA

*** SN, s. 360, 595.

m Povijest sum. Hrvatske 1846-1976., s. 174, 262, 384, 388, 417.

Živković, V.: In memoriam - MaCesić, Božidar, Božo, dipl. inž. sumarstva (1917-1993.), SL 3-5/93., s. 220.

Perić, N.: Svi rakovački maturanti. Impresum, Karlovac 1995., s. 31, 202.

*** HSD 1848-1996., s. 271, 276, 277, 283.

MAĐAREVIĆ, MAJER, Srećko, (Vukovar, 19.XI.1880. - 1941.) ing. Sumarstva, Šumarski nadzornik, novinar.

Maturirao je na osječkoj gimnaziji. Šumarstvo je apsolvirao na Šumarskoj akademiji u Zagrebu 1902., u trajanju od šest semestara.

Kao privremeni asistent na Šumarskoj akademiji u Zagrebu, imenovan je 1906. privremenim šumarskim vježbenikom kod Zemaljske vlade, odjel za unutrašnje poslove u Zagrebu. Asistent je geodezije na Šumarskoj akademiji od 1909. do 1912. godine.

Kao Šumarski vježbenik, 1911. imenovan je kotarskim šumarom kod Kotarske oblasti u Kutini. Iste je godine premješten kao kotarski šumar Kotarskoj oblasti u Čabar, a 1917., u istom svojstvu, Kotarskoj oblasti u Križevcima. Poslije rata 1919. imenovan je šu-

marskim nadpovjerenikom i premješten iz Križevaca u Povjerenstvo za narodno gospodarstvo. U statusu Šumarskoga činovnika kod političke uprave, 1920. je Šumarski nadzornik kod Šumarskog odsjeka Ministarstva Suma i rudnika u Zagrebu, kod kojeg je 1923. odlikovan Ordenom Sv. Save 4. reda i iste godine umirovljen.

Nakon umirovljenja obavljao je stručne šumarske poslove kod velikih šumovlasnika. Bio je i prvi upravitelj Središnjice za ogrev, a smrt ga je 1941. zatekla na dužnosti tajnika Saveza veleobrtnika i trgovaca šumskim proizvodima.

Osim rada u državnoj šumarskoj službi zanimali su ga i opći gospodarski problemi. Bavio se i novinarstvom. Osnovao je gospodarski dnevnik Hrvatski Lloyd", bio je nakladnik časopisa "Narodno gospodarstvo", "Narodno bogatstvo" i "Nase Sume". Bio je suradnik u časopisima "Hrvatska smotra" i "Trgovački glasnik", a pokrenuo je i satirički list "CauS".

U šum. listu javlja se 1908. i 1919. Godine 1932. izdao je knjigu "Nase Sume", bogato opremljenu slikama i kartama, sa svrhom da prikaže značenje naših suma, njihov uzgoj i iskoriscivanje sa šumarskog, industrijskog i trgovačkog aspekta, s obzirom na tadašnju ekonomsku krizu. Prikaz knjige dao je A. Panov (ŠL 1933.) s primjedbama na općenite prikaze suma i na pojmove, statističke podatke, stil, termine i metode obrade problematike u šumarstvu.

Godine 1936. izdaje sadržajno originalno djelo "Svjetska kriza, kako je nastala i kako se razvija", koje je djelo pobudilo pozornost hrvatske javnosti, posebno zbog jasnoće prosuđivanja tadašnje gospodarske krize.

Bio je dugogodišnji elan HŠD,

društveni tajnik (1919.-1920.) i odbornik (1920.-1921.), a kao član Jug. Sum. udruženja bio je predsjednik Odsjeka za propagandu i financije (1926.). Na skupštini 1928. u Beogradu sudjeluje u poznatoj raspravi o (loSem) gospodarenju Sumama.

BADOVI

Pitanje koza u Lici. (Narodno gosp. razmatranja) - Zagreb 1907.

Tehnika u sumarstvu. Sum. list 1908., s. 99-118.

Reorganizacija šumarstva. Sum. list 1919., s. 26-35.

Agrarna reforma i nase sume. Sum. list 1919., s. 44-54.

Država kao poduzetnik u sumskoj privredi. P.S.S., Zagreb 1926., s. 511-518.

Nase sume. Zagreb 1932., s. 1-292.

LITEBATUBA

*** SL: 1906., s. 498; 1911., 294; 1917., s. 188; 1919., s. 55, 118, 188; 1920., s. 159, 238, 292; 1921., s. 90; 1923., s. 253, 571; 1926., s. 661; 1940., s. 38, 268, (Majer, Mayer, Mađarević).

Borosić, J.: SIS, s. 3, (Majer).

Panov: Mađarević, S.: Nase sume. Zagreb 1932. - SL 1933., s. 147-152.

L.: Mađarević S.: Svjetska kriza, kako je nastala i kako se razvija. Zagreb 1936., SL 1936., s. 364.

M.I.: Nasi pokojnici u 1941. godini. Uspomeni pok. ing. Srećka Mađarevića. SL 3, 1942., s. 90-91.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 105, 138, 144, 169, 211, 249, 262.

*** SN, s. 99 (Mađarević), 102 (Mayer).

*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976, s. 271, 314, 339, 409, (Majer, Mađarević).

MADER, Ignac, iz Novigrada Podravskoga, dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Apsolvirao je škol. g. 1945.-46., a diplomirao 21.YIII.1947.

LITEBATUBA

*** SN, s. 362

MAGDIĆ, Marica, (Koprivnica, 18.YIII.1968.), dipl. ing. Sumarstva.

Kći Ivana i Barbare r. Bukovčan. Hrvatica. Potječe iz zemljo-

radničke obitelji. Osnovno obrazovanje završila je u Đurđevcu 1983., a srednje u Bjelovaru 1987. godine.

Šumarstvo je studirala na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirala je 1992. iz područja *parkiranje i oblikovanje prostora*, napisavši i obranivši diplomski rad pod naslovom "Parkovi Đurđevca i njihova obnova".

Kao pripravnica zaposlila se u Odjelu za uređivanje UŠ Bjelovar, gdje i danas (1997.) obavlja poslove taksatora.

MAGDIĆ, Nikola, (Slunj, 7.III. 1967.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ivana i Ane r. Pavličić. Hrvat, katolik. Otac mu je bio radnik, sada (1997.) umirovljenik, a pokojna majka - domaćica. Osnovnu je školu završio u Rakovici 1982., a srednju Šumarsku školu u Karlovcu 1986. god.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 18.XI.1993. godine iz područja *ekologije*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Općekorisne funkcije Suma okoliša Medvedgrada".

Nakon diplomiranja prvo zaposlenje dobiva 4.V.1994. godine u Šumariji Krasno Polje UŠ Senj. Po završetku jednogodišnjeg pripravničkog staža imenovan je zamjenikom upravitelja Šumarije. Oslobađanjem Plitvica i oživljavanjem rada NP Plitvička jezera, 12.Y.1997. prelazi na rad u Upravu parka u Sektor za zaštitu i upravljanje nacionalnim parkom.

LITEBATUBA

*** SL 1-2,1995., s. 68.

*** Sum. škola Karlovac, Monografija, Karlovac 1997., s. 106,107,131.

MAGDIĆ, Vilim, (Ogulin, 15.YIII. 1957.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Vladimira i Monike r. Zbiljski. Hrvat, rimokatolik. Otac

mu je službenik, a majka medicinska sestra. Osnovnu i srednju obrazobrazbu postigao je u Ogulinu: osnovnu školu završio je 1972., a Gimnaziju 1976. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1982. iz područja *uređivanje Suma*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Štete od ledoloma na Medvednici 1981. godine".

Nakon diplomiranja zaposlio se 1982. u Ogulinu u Sekciji za uređivanje Suma. Godine 1984. radi u ŠG Vrbovsko, a 1985. upravitelj je radilišta Šumarije Gomirje. U Hrvatskim Sumama zaposlio se 1991. na mjestu Sefa Proizvodno-tehničkog odjela UŠ Ogulin. Potkraj godine postavljen je za upravitelja UŠ Ogulin. Na tome mjestu ostaje sve do 24.11.1995. godine, kada, nakon kraćeg rada u Odjelu za uređivanje Suma, napušta državnu službu i odlazi u privatnike. Krajem 1997. obnaša dužnost dogradonacelnika grada Ogulina.

Član je HŠD i HDZ.

LITEBATUBA

*** ŠL 1-2/95., s. 66.

Posl. izvješće 1995., "HS", s. 63.

MAGJAREVIC, Ivan, Sumarnik.

Podaci o školovanju nisu nam poznati.

Prema dostupnim podacima umro je 18.VIII.1919. u Zagrebu u 88-oj godini života, kao državni Sumarnik u miru. Bio je elan Hrv.-slavonskog Šumarskoga društva. Prema iskazu članova za 1908. godinu, tada je već bio u mirovini.

LITEBATUBA

*** Magjarević, Ivan, (iskaz članova). SL 1890., 1897., 1908., 1915.

*** Umro u Zagrebu Magjarević, Ivan, državni sumarnik u m. SL 1919., s. 245.

MAGLIČIĆ, Antun, iz Zvečaja, Duga Resa, dipl. ing. Sumarstva.

Gimnaziju je završio u Karlovcu 1943. godine.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Skol. g. 1948.-49., a diplomirao 11.11.1950.

LITEBATUBA

*** SN, s. 363, 595.

Perić, N.: Svi rakovacki maturanti. Impressum, Karlovac 1995., s. 36, 203.

MAHOVLIĆ, Josip, iz Gornjeg Ostrca, rođ. 5.VII.1902., dipl. ing. Sumarstva, Sumarski nadzornik,

Šumarstvo je apsolvirao skol. g. 1924.-25, a diplomirao 25.VI.1928. na Šumarskom odjelu Poljoprivredno-Sumarskoga fakulteta Sveuc. u Zagrebu.

Zaposlio se 23.V.1929. godine. Kod Šumarije Petrovaradinske imovne općine Morović nalazio se 1933. kao Sumarski pristav. Od 1933. do 1939. u službi je kod Brodske imovne općine kao upravitelj Šumarije u Mikanovcima i Pleternici. Prema dostupnim podacima, kao Sumarski visi pristav nalazio se 1940. kod Ravnateljstva banovinskih Suma na Sušaku. Godine 1941. Sumarski je nadzornik kod Odjela za Sumarstvo Ministarstva Suma i ruda u Zagrebu, a zatim ravnatelj Ravnateljstva državnih Suma u Gospiću gdje se nalazio i 1943.

Bio je član HŠD.

LITEBATUBA

Borosić, J.: SIS, s. 6, 67, 106.

*** SL: 1935., s. 279, 533; 1940., s. 327; 1941., s. 327, 406; 1942., s. 220.

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoist. Slavonije, Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 538, 543.

MAIER (MAJER), Bela, (Feričanci, Našice, 1874. - Osijek, 28.11.1930.), ing. Sumarstva, vlastelinski Sum. savjetnik.

Šumarstvo je apsolvirao 1895.

na Visokoj Šumarskoj i rudarskoj školi u Banskoj Štiavnici (Slovačka).

Prema pronađenim podacima 1899. imenovan je, kao Šumarski vježbenik kod Šumarskog ravnateljstva u Zagrebu, Šumarskim kandidatom. Od 1908. do 1917. kao državni Šumar služi kod Šumarije Rajić, Direkcije Suma u Vinkovcima, a 1909. imenovan je Šumarskim inženjerom.

Umirovljen je 1917. godine kao Sum. nadinženjer i imenovan Sumarnikom Vlastelinstva donjomiholjackog. Konačno u mirovinu odlazi 1923. nakon što je vlastelinstvo prešlo u ruke "Podravine" d.d. Kao umirovljenik živio je u Donjem Miholjcu. Umro je u Osijeku 1930., a sahranjen je u rodnom Feričancima.

Bio je član Hrvatsko-slavonskoga Šumarskoga društva.

LITEBATUBA

*** SL: 1899., s. 375; 1900., s. 481; 1909., s. 152; 1917., s. 395; 1918., s. 47, (Maier Bela).

Krsković, L.: Umrli. Bela Maier, sum. savjetnik. SL 5, 1930., s. 261.

Borosić, J.: SIS, s. 25, (Majer Bela).

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoistočne Slavonije. Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 546, 550, (Maier).

MAJCEN, Zoran, (Zagreb, 18.V. 1940.), dipl. ing. Sumarstva, dr. sc., znanstveni suradnik.

Sin Antuna i Josipe r. Presecki. Hrvatske narodnosti, hrvatskoga i kanadskoga državljanstva, rimokatolik. Otac mu je bio profesor hrvatskoga jezika i književnosti, a majka domaćica. Školovao se u Zagrebu: osnovnu je školu završio 1950., a maturirao je na Klasičnoj gimnaziji 1958. godine.

Studirao je Sumarstvo na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 28.1.1964.

Nakon diplomiranja zaposlio se u Šumariji Delnice. Poslije pripravnčkog staža, odlazi u vojsku i vraća se u istu Šumariju, gdje radi

do rujna 1967. godine. Tada prelazi u Šumarski institut Zagreb i radi u njemu do listopada 1968. kada odlazi u Kanadu. U Kanadi radi u firmi Gauthier, Poulin, Theriault Itee od siječnja 1969. godine do prosinca 1973. uz prekid jedne godine kad je bio asistent iz ekologije na Šumarskom fakultetu u Quebecu. Istodobno završio je i posljediplomski studij 1972.-73. na Université Laval Quebec i postigao stupanj magistra iz *ekologije* (Mr. sc.).

Od prosinca 1973. do danas (1997.) radi u Ministère des ressources naturelles, Direction de la Recherche forestière (Ministartvo prirodnih bogatstava, Uprava za Šumarska istraživanja u Quebecu).

U međuvremenu 1979. postigao je doktorat znanosti iz područja *ekologije i dendrometrije* (Ph. D.) na Université Laval Quebec.

Kao znanstveni djelatnik postigao je stupanj "znanstveni suradnik", (Charge de recherche). Godine 1989. i 1990. bio je honorarni profesor uzgoja listaca na Šumarskom fakultetu u Quebecu (Université Laval, Faculté de foresterie), a posljednjih deset godina pridružen je profesor terenske nastave uzgoja prebornih Suma na istom fakultetu.

BADOVI

Objavio je od 1971. do 1998. na francuskom jeziku veći broj znanstvenih i stručnih radova s područja ekologije, dendrometrije i prebornog gopsodarenja listacima. Od toga su 24 publikacije i 18 stručnih raporta kojima treba pribrojiti magistarski rad i doktorsku disertaciju.

LITEBATUBA

Klepac, D.: Z. Majcen, Y. Bichard et M. Menard: Ekologie et dendrometrie dans le sud-ouest du Quebec, 1984., p. 335, (recenzija). SL 5-6, 1986., s. 239.

Klepac, D.: Z. Majcen, Y. Bichard et M. Menard: Composition, structure et rendement des erablières dans cinq secteurs de la région de l'outaouais, Quebec, 1985., p. 129, (recenzija). SL 5-6, 1986., s. 239-240.

MAJER, Dragutin, (Virovitica, 12. X.1908. - Rijeka, 26.VI.2000.), dipl. ing. Sumarstva, prof. Šumarske Škole, Sum. savjetnik.

Sin Ivana i Marije r. Baugut. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je bio odvjetnik solicitor, a majka domaćica. Osnovnu je Školu polazio i završio u Virovitici 1916., a III. realnu gimnaziju u Zagrebu 1928.

Studirao je Sumarstvo na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 1932.

Rad u Šumarskoj struci otpočeo je već kao teh. dnevnicar 16. VII.1931. Ni nakon završetka studija nije dobio stalno zaposlenje: od 4.I. do 4.IX.1934.g. bio je službeni dnevnicar u zagrebačkoj ispostavi Ministarstva Suma i ruda Beograd.

Tek 5.IX.1934. dobiva mjesto pripravnika u Šumskoj upravi Rujevac. Radio je na eksploataciji Suma i Šumskih prometnih sredstava u Bosanskom Novom do 7.VIII. 1937. godine kada je premješten u Vojnić za Sefa Šumske manipulacije eksploatacije Suma.

Godine 1936., položio je državni stručni ispit u Beogradu. Napisa je rad pod naslovom "Šumsko-uzgojne osobine bukve, hrasta i kestena u mješovitim sastojinama s analizom primjernog stabla (visina-volumen) na području Šumarije Rujevac".

Dana 16.V.1940. biva premješten u Šumsku upravu Garešnica, na mjesto sefa uprave za uzgoj i eksploataciju Suma.

Od 23.I.1943. do 27.VIII.1944. radio je u Ravnateljstvu Suma Bjelovar. Bio je referent Odsjeka za režiju i Odsjeka za građevinarstvo u zvanju višeg Šumarskog pristava.

Od 28.VIII.1944. do 1.V.1945. u Domobranskoj je doknadnoj bojni u Bjelovaru. Kao pričuvni pješadijski poručnik bio je na građenju fortifikacijskih objekata obrane.

Dana 13.V.1945. poslan je za v.d. upravitelja Šumarije "Štorgina greda" Pitomaca - u svojstvu pristava. Brinuo se za uzgoj i eksploataciju na području Podravine. Tu se zadržao dvije godine - do 1.VII. 1947. kad je premješten u ŠG Bjelovar, gdje je tri mjeseca bio referent Proizvodnog odsjeka.

Čitavu 1948. godinu bio je tehnički direktor za eksploataciju Suma Poduzeća za iskoriscivanje Suma Karlovac. Godinu i po bio je tehnički direktor u DI "Petrova Gora" Karlovac (1.I.1949. - 14.VI. 1950.). Nekoliko je mjeseci bio sef manipulacije i iskoriscivanja na radilištu Draganic u istom poduzeću, pa na radilištu Sošice.

Od 1.II.1951. do 31.III.1954. bio je profesor na srednjoj Šumarskoj školi u Karlovcu. Predavao je veći broj stručnih predmeta: iskoriscivanje Suma, *Šumsko građevinarstvo i pomoćna sredstva, organizacija Sumarstva, dendrometrija*.

Napustio je prosvjetnu struku i postao direktor Karlovačke industrije drva (1.IV.1954.-3.X.1956.). Nakon sto je mjesec dana bio na mjestu zamjenika sefa uprave DIP Karlovac, prelazi u Šumariju Karlovac I za režijskog referenta sa komercijalnom službom Šumskih proizvoda (16.X.1956. - 31.I.1959.).

Konačno prelazi u Sekciju za uređivanje Suma Zagreb, gdje je

najprije visi referent za uređivanje Suma, a od 1.XII.1959. sef sekcije i savjetnik do umirovljenja 31.V.1975. godine.

Bio je na specijalizaciji u Austriji na teret FAO iz područja eksploatacije i transporta u Sumarstvu.

Iako je dipl. ing. Dragutin Majer bio često premještan i mijenjao radna mjesta, on je svagdje gdje je radio ostavio trag. Uz neposredan rad u struci on je dao golem doprinos hrvatskom Sumarstvu izradivši od 1959. do 1975. na desetke gospodarskih osnova od Istre do Našica.

Bio je suradnik "Bum. lista" i "Šumarskih novina", u kojima je objavio desetak članaka. Napisao je i petnaestak referata i raznih priopćenja.

Sudjelovao je u radu raznih komisija za izradu pravilnika, normi, sistematizacije za područje uređivanja Suma. Osnivač je i tajnik Šumarskoga kluba Karlovac (1952.-54.), član Savjeta za komunalne poslove NO grada Karlovca, predsjednik školskog odbora srednje Šumarske Škole Karlovac, prisegnuti vještak Kotarskog suda Karlovac, član Upravnog odbora Saveza Šumarskih društava Zagreb i član Savjeta za komunalne poslove NO grada Karlovca. Sudjelovao je u radu mnogih komisija državnih organa, Sumarstva i drvne industrije grada i kotara Karlovac.

Godine 1976. prigodom 130. obljetnice osnutka Hrvatsko-slavenskoga Šumarskoga društva dodijeljena mu je povelja.

BADOVI

Mjesto sum. tehničara u privrediumarstva. Sum. list 12,1952., s. 474-480.

Izlučenje zelenog pojasa oko grada Karlovca, (s Berlekovićem), (prijedlog) NO grada, Karlovac 1953.

Sumarstvo na području kotara Karlovac, (s Berlekovićem), referat za NO kotara, Karlovac 1955.

Privredno-ekonomska geografija Austrije s osvrtom na Sumarstvo i drvnu industriju, Izvješće za Sekretarijat za industriju NBH - za FAO Zagreb i predavanje u Sum. klubu Karlovac, 1957.

Pojednostavljenje i smanjenje obima ured. elaborata. - O obilježbi i doznaci (konsignaciji) stabala za sječju. Sum. list 1-2,1964.

Da li revizija ili obnova sum. priv. osnova. Sum. list 3-4,1964.

Primjena ručne prese kod punjenja stabala - izvrtaka. Sum. list 5-6, 1964.

Sto su pokazale prve revizije sum. privr. osnova. Sum. list 1-2,1965., s. 79-82.

O 20-god. službe uređivanja suma. Sum. list 11-12,1965., s. 518-522.

Uređivanje Suma, transporta sum. proizvoda, sredstava transporta i uređenje stovarišta. Skripta za obrazovanje sumskih radnika, Posl. udruženje, Zagreb 1967.

Pravilnik o izradi sum. privr. osnova gospodarenja i programa za unapređivanje suma (NN. br. 47/68) - sa suradnicima. Poslovno udruženje, Zagreb 1968.

Cilj i smjernice gospodarenja u sumama Medvednice. Bilten Posl. udruženja, Zagreb 1969.

Analiza sumskog fonda revidiranih osnova gospodarenja u Sum. gospodarstvu Zagreb. Bilten Posl. udruženja, Zagreb 1970.

Program za unapređenje suma - Pionirski grad. (Za "Inžinjering" Zagreb), Zagreb 1971.

Osnova gospodarenja za OJ "Slatinske podravske sume". SG "Papuk", Podravska Slatina 1971.

Sirovinska baza za stadij projekta o novoj tvornici celuloze "Savacel - Dravacel". Ekonomski institut, Zagreb 1976.

Zelene površine grada Zagreba. Zavod za zaštitu prirode i Sekcija za uređenje suma, Zagreb 1977.

Park prirode - Medvednica, (studija za zaštitu prirode). Bepub. zavod za zaštitu prirode, Zagreb 1978.-79.

Provjera podatakaumarstva SS Hrvatske za kompjutersku obradu sa korekcijama i dopunama. Bepublicki zavod za statistiku, Zagreb 1979.

Uredajna osnova NP "Mljet" sa prostornim planom i zaštitom objekata. NP "Mljet", Govedari 1980.

Sume Medvednice kao rekreacijsko područje grada Zagreba. Sum. list 7-8, 1980.

Uredajne osnove za sume Nacionalnog parka "Mljet". Sum. list 1-2, 1983.

Sumskogospodarska osnova za Prigor-

sko - zagorko sumskogospodarsko područje 1986-1995. Šumarija Zagreb 1986.

*Sume Maceljske gore prema gospodar-
skim osnovama od 1888-1986.* Sum. list 3-5,
1992., s. 141-149.

LITEBATUBA

BorosiC, J.: SIS, s. 8.

*** SL: 1934., s. 453; 1937., s. 615; 1938., s. 45; 1940., s. 327; 1941., s. 502; 1943., s. 268.

*** SN, s. 357, 550.

*** Povijest sumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 386, 387, 417.

*** SL 3-4/97., s. 186

*** HSD 1846-1996., s. 262, 331.

MAJER, Milan, (Mirko), (Zagreb, 1873. - Zagreb, 2.VI.1930.), Sumarski nadsavjetnik.

U Zagrebu je polazio osnovnu školu i niže razrede velike realne gimnazije.

Šumarstvo je apsolvirao 1891. na Gospodarsko-Sumarskom učilištu u Križevcima.

Šumarsku službu započeo je 1891. kao Sumarski vježbenik kod Križevacke imovne općine u Bjelovaru, kod koje je službovao neprekidno do 1925. U tom razdoblju 1902. imenovan je kotarskim Sumarnikom, radio je u Šumariji Sv. Ivan Žabno, bio je upravitelj Šumarija u Bjelovaru i Kloster-Ivanicu, a 1910. premješten je u Bjelovar i imenovan taksatorom. God. 1917. imenovan je Sumarnikom, a 1921. nadsumarnikom.

Za Šumarskog savjetnika postavljen je 1924., a 1925. promaknut je za Šumarskoga nadsavjetnika kod Gospodarstvenog ureda Križevacke imovne općine u Bjelovaru. Iste je godine postavljen za direktora Direkcije Suma Đurđevačke imovne općine u Bjelovaru, ali je i premješten kao Sumarski nadsavjetnik za Šumarskog referenta Kotarskom poglavarstvu u Zagreb, kod kojeg je umirovljen 1926., nakon 35 godina službovanja. G. 1923. odlikovan je Ordenom Sv. Save 4. reda.

Bio je dugogodišnji član Hrvatsko-slavonskog Šumarskog dru-

štva, kasnije Jug. Sum. udruženja, a biran je i za odbornika.

LITEBATUBA

*** SL: 1902., s. 120; 1909., s. 184; 1917., s. 347; 1921., s. 93; 1923., s. 253; 1925., s. 53, 402, 554, 698; 1927, s. 265 (Majer Mirko).

Ferencić, S.: Majer Mirko. In memori-
am. SL 7,1930., s. 357.

BorosiC, J.: SIS, s. 19 (Majer Milan).

*** SN, S. 52 (Majer Milan).

MAJER, Srećko, vid. MADABE-
Vlć, MAJER, s. 75.

MAJERA, Miroslav, (Bački Petrovac, Vojvodina. 23.IV.1931. - Osijek, 18.X.1993.), dipl. ing. Sum., dr. sc.

Sin Mihajla i Zuzane r. Vida. Slovak, hrvatskoga državljanstva, evangelik. Otac mu je bio trgovac, a majka službenica. Osnovnu je školu završio u Kuplinu 1942., a Slovačku realnu gimnaziju u Bačkom Petrovcu, na kojoj je maturirao 1950. godine.

Studij Sumarstva upisao je na Šumarskom fakultetu u Beogradu. Diplomirao je 1955. Na istom fakultetu pohađao je poslijediplomski studij. Magistrirao je 1966. i doktorirao 1982. iz oblasti *ekonomske i organizacije Šumarstva*.

Šumarsku karijeru započinje u Lovno - Šumskom gospodarstvu "Jelen" 1.II.1957., najprije u Šumariji Zmajevac, a potom (tijekom 1959.) u Lovno-Sumskoj upravi Tikves u svojstvu zamjenika upravi-

telja. Od 1959. do 1964. obnaša dužnost upravitelja Lovno - Šumske uprave Kopacevo, od kada, pa do zaključno 1971.g., radi u Operativno-naucnom institutu "Dr. I. Đuricic". Od 1972. do 1991. tehnički je direktor radne organizacije i član Poslovnog odbora LŠG "Jelen".

Osnivanjem JP "Hrvatske Sume" imenovan je rukovoditeljem Razvojno-planskog odjela UŠ Osijek, na kojoj dužnosti ostaje sve do smrti.

Napisao je velik broj znanstvenih i stručnih radova.

"Svi njegovi uspjesi u stručnom i znanstvenom radu prije svega mogu se pripisati osobinama ukorjenjenima u njegovu karakteru: znatiželji, spremnosti za suradnju i dobroj organizaciji posla, a prije svega u visokoj stručnoj svijesti" (J. Brna, 1993.).

VAŽNIJI BADOVI

Majera, M.: *Usklađivanje plana seca s kalendarskom godinom*. Bilten LSF "Jelen" br. 21, Bgd 1964.

Majera, M.: *Planiranje u našoj organizaciji*. Bilten LSG "Jelen" br. 24, Bgd 1965.

Majera, M.: *Činioci proizvodnje i njihov utjecaj na rezultate poslovanja Lovno-sumskog gospodarstva "Košutnjak" Bilje od 1952.-1963. godine*, (magistarski rad), SF Beograd 1966., s. 1-160.

Majera, M.: *Organizacija i ekonomika proizvodnje mekih lisčara i značaj ove proizvodnje za Šumarstvo i drvenu industriju SFBJ*, (disertacija). SF Beograd 1981., s. 1-475.

Majera, M.: *Gajenje sadnica 2/3 cv. Populus robusta i uticaj navodnjavanja*. Bilten JNK T "Topola" br. 20-21, Bgd 1961.

Tepić, S., Majera, M.: *Sume Baranje - uloga i značaj*. "Tri stoljeća Belja", Osijek, JAZU, Zavod za znanstveni rad. Posebno izdanje 1986.

Brna, J., Nikolandić, Đ., Majera, M.: *Juvenilni i subadultni razvoj jelencića (C. elaphus L.) u ograđenom uzgajalištu*. "Znanost i praksa u poljoprivredi i prehrambenoj tehnologiji" 19/1-2, Osijek 1989.

Majera, M., Brna, J., Nikolandić, Đ.: *Biološka, tržišna i ekonomska opravdanost intenzivnog uzgoja divljih svinja*. Privreda 5-6, Osijek 1990.

Cvetić, Lj., Majera, M., Kalinka, M.: *Proučavanje odnosa idealnog i realnog prirasta prasadi (Sus scrofa L.) U baranjsko-backom lovno-sumskom području*. Veterinarski glasnik br. 45 (2), Beograd 1991.

Manojlović, L., Brna, J., Majera, M.: *Utjecaj prihranjivanja na porast težine prasadi s posebnim osvrtom na kasno rođenu prasadu (Sus scrofa)*. Sum. list 9-10, 1992.

Brna, J., Nikolandić, Đ., Majera, M.: *Prilog poznavanju reproduktivnih svojstava jelena (C. elaphus) u farmskom uzgoju divljaci*. Znanost i praksa u poljoprivredi i prehrambenoj tehnologiji, 22 (1), Osijek, 1992.

Majera, M., Manojlović, L., Brna, J.: *Prilog izučavanju gospodarske opravdanosti farmskog uzgoja lopatara (Dama dama L.)*. Sum. list 1-2, 1994.

LITEBATUBA

*** In memoriam, Miroslav Majera, dipl. ing. sumarstva (1931-1993.). Glasilo "Hrvatske sume" 20.X.1993., s. 12.

*** SL 3-4, 1997., s. 186.

MAJIĆ, Ivan, (Kongora, Tomislav-grad, BiH, 14.VII.1963.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ante, umirovljenika. Hrvatske je nacionalnosti, BiH državljanstva. Maturirao je 1983. godine.

Šumarstvo je diplomirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 23.XII.1991. god. iz znanstvenog područja uređivanje Suma s temom diplomskog rada "Groblja u području zapadne Hercegovine".

MAJNARIĆ, Dario, (Rijeka, 7.1.1957.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Marija i Zlate r. Pleše. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je ekonomist, a majka službenica. Osnovnu i srednju školu pohađao je u Delnicama. Maturirao je na Gimnaziji "Ilonka Golik" 1975. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Na ŠG odjelu diplomirao je 1985. iz područja Šumske komunikacije. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Gospodarska opravdanost izgradnje Sumskih prometnica".

Prvo zaposlenje dobiva u ŠG Delnice, u odjelu za uređivanje Suma (I.VII.1985.), u kojem, nakon jednogodišnjeg pripravničkog staža, radi kao samostalni taksator punili deset godina. U to vrijeme izuzetno je dobro upoznao problematiku prebornih Suma Gorskoga kotara, ugradiVSi u uređajne elaborate više korisnih naputaka za održavanje njihove proizvodnosti i zaštite.

Kao pasionirani lovac, u veljači 1994. popunjava ispražnjeno mjesto stručnog suradnika za lovstvo u Proizvodnom odjelu UŠ Delnice, da bi novom organizacijom "Hrvatskih Suma" 1.VII.1995. bio postavljen na radno mjesto rukovoditelja Odjela za lovstvo pri UŠ Delnice.

Tijekom protekle četiri godine rada u lovstvu dipl. ing. Dario Majnarić izradio je više lovno-gospodarskih osnova, a 18.XII.1996. pred ispitnom komisijom HLS položio je ispit za ocjenjivača lovačkih trofeja.

Član je HŠD, ogranak Delnice.

LITEBATUBA

*** ŠL 1-2/95., s. 66.

MAJNARIĆ, Josip, (Delnice, 26. VIII.1872. - Zagreb, 1.IX.1944.), istaknuti goranski Šumarski stručnjak, županijski Sum. nadzornik.

Šumarstvo je apsolvirao na Gospodarsko - Šumarskom učilištu u Križevcima 1889. godine. Državni stručni ispit položio je 1893.

Od 1891. do 1912. službovao je na području kotara Sušak i Delnice kao kotarski Šumar (Čavle, Sušak, Fužine, Delnice).

Šumarskim povjerenikom imenovan je 1912. kod Kotarske oblasti u Delnicama, a 1917., kod iste oblasti, županijskim Šumarskim nadzornikom. Iste je godine premješ-

ten Odjelu za narodno gospodarstvo, Kr. zemaljske vlade.

Kao Sumarski nadzornik, u statusu agrarnih činovnika, imenovan je 1920. upraviteljem Županijskog agrarnog ureda u Ogulinu, u svojstvu agrarnog inspektora, gdje radi na agrarnim pitanjima.

Godine 1932. nalazio se na dužnosti inspektora za agrarnu reformu i predsjednika privremene državne uprave ekspropriranih Suma.

Bio je dobar poznavalac Suma Gorskoga kotara. Sastavio je gospodarske osnove za zemljišne zajednice. U svoje je vrijeme bio najbolji poznavatelj prirasta prebornih Suma, utvrđujući prirast po Hufnaglovoj metodi. Bavio se i poSumljavanjem krSa. Pokrenuo je problem segregacije i radio na njezinoj reviziji (veliki posjedi Thurn-Taxis i Ghyczy).

Mnogi rezultati njegovoga rada na uređivanju prebornih Suma Gorskoga kotara nalazili su se zaboravljeni u starim gospodarskim osnovama, ali dobrim su dijelom sačuvani za Šumarsku javnost, jer ih je objavio Ž. Miletic 1957. godine.

"Njegov rad na uređivanju prebirnih Suma navedenog područja obuhvata, prema našem pregledu stvari, punih 27 godina. Iz Majnaricevih ruku proizišlo je više dobrih elaborata. On je ujedno

jedan od najstarijih i najplodnijih uređivaca prebirne Sume po metodu normale. Majnarić je bio u mogućnosti da izrađuje uređajne elaborate kako za jednostavne tako i za zamršene sastojinske privredne prilike Suma Gorskoga Kotara", (Miletić, 1957.).

Bio je suradnik Bum. lista od 1891. do 1914. Obuhvatio je teme iz područja dendrometrije, uređivanja Suma, poSumljavanja krsa, Šumarske politike i uprave te Sumarstva stranih zemalja. Bio je elan HSSD od 1890., a biran je i za odbornika.

BADOVI

Distancijalni hypsometar. Sum. list 1893., s. 180-185.

Kulturno-historički odnosi, te nacrt ekonomične osnove grobničkog krasa. Ibid. s. 169-178.

Kulture na Grobnikom polju. Ibid., 1897., s. 534-536.

Šumarska služba kod političke uprave nakon provedene organizacije i lugarsko pitanje zemlji. zajednica. Sum. list 1903., s. 410-445, 673-683.

Prilog k procjeni naših jelovih i bukovih sastojina. Ibid., 1904., s. 28-41.

Crte o sumama tropskih krajeva i o nekim inim osobitim inozemnim drvećem. Sum. list 1907., s. 438-459.

Pravilnici zemljišnih zajednica. Ibid., 1910., s. 84-111.

Obnova segregacije. Zagreb 1920.

Na obranu naših narodnih suma. Oguštin 1926.

LITEBATUBA

*** SL: 1893., s. 537; 1895., s. 502; 1899., s. 268; 1900., s. 369; 1912., s. 451; 1917., s. 127, 271; 1919., s. 54, 56; 1920., s. 238.

*** SL: Iskaz članova HSSD 1891.-1908.

Majnarić, J. Obnova segregacije, 1920. SL 1921., s. 47, (recenzija).

Borosić, J.: SIS, s. 18.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 66, 117, 124, 142, 143, 169, 200.

Miletić, Ž.: Metod normale uređivanja prebirne sume na krsu. Anali za eksperimentalno sumarstvo JAZU, vol. II, Zagreb 1957., s. 61-247.

Klepac, D.: Uređivanje suma. Zagreb 1965., s. 272.

Povijest sum. Hrvatske 1846-1976.,

s. 27, 122, 131, 150, 165, 193, 194, 305, 315, 337, 368, 408.

*** SE 2, 1983., s. 388.

Francisković, S.: Velikani nase povijesti i kulture - Josip Majnarić, Gorski kotar, monografija. Delnice 1981., s. 838-841.

*** HSD 1846-1996., s. 77, 119.

Klepac, D.: Iz sumarske povijesti Gorskoga kotara ..., Zagreb 1997., s. 9, 47, 48-52, 117, 118, 121, 140, 207, 229.

MAJNARIĆ, Marijan, iz Ravne Gore, Gorski kotar, rođ. 9.VIII. 1890., ing. Sumarstva, Sum. savjetnik.

Šumarstvo je apsolvirao na četvorogodišnjoj Šumarskoj akademiji u Zagrebu 1914.

Šumarsku je službu započeo 13.XII.1917., kao Sumarski vježbenik, kod Đurđevačke imovne općine u Bjelovaru. Kao Sumarski inženjerski pristav 1919. upravitelj je Šumarije Ravna Gora, Šumarskog ravnateljstva Zagreb.

Nakon položenog državnog stručnog ispita 1920. imenovan je Šumarskim inženjerom. Godine 1929. kao Sumarski savjetnik još uvijek se nalazi na mjestu upravitelja Šumarije u Ravnoj Gori. U svojstvu savjetnika 1934. nalazi se kod Direkcije Suma, a 1943. kod Ravnateljstva Suma u Zagrebu.

Bio je elan ispitnog povjerenstva pri državnim stručnim ispitima (1940.) i dugogodišnji elan Jug. Sum. udruženja, kasnije HŠD.

LITEBATUBA

*** SL: 1917., s. 348; 1919., s. 55, 116; 1920., s. 163; 1929., s. 303; 1934., s. 530; 1940., s. 181, 268, 322; 1943., s. 23, 267.

Borosić, J.: SIS, s. 4, 39, 88.

*** SN, s. 104.

Klepac, D.: Iz sum. povijesti Gorskoga kotara..., Zagreb 1997., s. 207, 229.

MAJNARIĆ, Milivoj, (Lokve, Gorski kotar 7.VII.1911. - Lokve, 15.11.1978.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ljudevita i Emilije r. Radosević. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je bio poštanski činovnik, a majka domaćica. Osnovnu Školu za-

vršio je u Lokvama 1922., a gimnaziju na Sušaku, maturiravši na Državnoj realnoj gimnaziji 1930.g.

U jesen 1930. upisao je Sumarstvo na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Za vrijeme studija bio je na praksi kao volonter kod Privremene državne uprave ekspropriranih Suma Delnice, pretežito kod Šumske uprave u Lokvama. Apsolvirao je Skol. g. 1933.-34., a diplomirao na Sumarskom odjelu u studenome 1935. Državni Sumarski ispit položio je 1940.

Provevši u vojsci (Bileća) samo tri mjeseca, prvo zaposlenje u državnoj službi dobiva kao honorarni tehnički dnevnicar kod već spomenute Priv. državne uprave u Delnicama svibnja 1936., pretežno radeći na utvrđivanju drvnog fonda i na drugim taksacijskim poslovima. Nakon dvije godine (IX./1938.) premješten je za zamjenika Sefa ekspropriranih Suma u Čavle kod Rijeke, gdje, uz ostale poslove, radi na izgradnji nove lugarnice na Platku (stara je izgorjela). Rješenjem Ministarstva Suma i rudnika 29.IV.1939. premješten je u Direkciju Suma Sušak, gdje u okviru građevnog odjeljka, a kao Sumarski vježbenik, radi na trasiranju ceste Crna Rijeka - Plitvički Ljeskovac, Kameniti vrh - Rudopolje i Široka draga - Mošunje. Od 16.V. 1940. do 20.IX.1944. upravitelj je Šumarije Fužine, pa Sum. referent NO Fužine (21.IX.1944. - 5.V.1945.) i upravitelj Šumarije Mrkopalj (15.VIII.1945. - 10.IV.1947.). Slijedi služba u novo ustanovljenom ŠG "Gorski kotar" Delnice na mjestu referenta za uzgoj i Čuvanje Suma.

Od 16.II.1948. pa sve do 31.XII.1954. zaposlen je u DIP-u Delnice, najprije kao šef Šumske manipulacije u Lokvama pa kao planer u pogonima Vrata, Mrkopalj i Lokve. Osnivanjem Šumarije Lokve, kao ustanove sa samostalnim

financiranjem, 1.I.1955. imenovan je njenim prvim upraviteljem. Novom reorganizacijom Sumarstva, kad biva ukinuta Šumarija Lokve (30.VI.1960.) i osnovano ŠG Delnice, 1.VII.1960. prelazi u RZ Zajedničke službe na poslove referenta eksploatacije Suma. Do umirovljenja 1972. najviše je radio na kategorizaciji Sumskih sjecina i godišnjim inventurama drvnih sortimenata.

Za svoga službovanja u Lokvama dipl. ing. Milivoj Majnarić zaslužan je što je Šumski predjel Golubinjak proglašen park-Sumom, a spilja Lokvarka uređena i otvorena za javnost. Trasirao je i izgradio mnoge ceste i mostove na širem području Lokvarskog jezera, osnovao Šumski rasadnik u Homeru i podigao vrijedne kulture uz Križpotok. Savjestan u službi uživao je simpatije svojih kolega i mještana.

LITEBATUBA

Borosić, J.: 8IS, s. 8 (III. god.).

*** SL: 1940., s. 322, 326; 1942., s. 334.

*** ŠN, s. 358.

Lončar, D.: In memoriam, Milivoj Majnarić, dipl. ing., Drvosječa 84, 1978., s. 24.

Klepac, D.: Iz sumarske povijesti Gorskoga kotara, Zagreb 1997., s. 207.

MAJNARIĆ, Vjeran, (Zagreb, 16. II. 1973.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ivice, dipl. ing. strojarstva i majke, zanimanjem polj. tehničarke. Hrvatske je nacionalnosti i državljanstva. Srednju Školu završio je 1991. godine.

Šumarstvo je diplomirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 26.IX.1996. s diplomskim radom pod naslovom "Štetnici cesera obične jele (*Abies alba* Mili.) na području Gorskog kotara", znanstvenog područja zaštita Suma.

MAJSTORVIĆ, Ivan, Sum. nad savjetnik.

Rođen je u Lici. Podaci o školovanju nisu poznati. Prema do-

stupnim podacima, 22 godine radio je na području Otočke imovne općine i to pretežno u Šumariji Zavalje. Godine 1908. bio je Sumarski pristav, 1910. imenovan je Šumarom, zatim je kao kotarski Šumar 1918. imenovan nadsumarom, a 1922. postavljen je za Sumarnika.

Umro je kao Sumarski nadsavjetnik Otočke imovne općine 23. V.1930. u Zagrebu, u 52. godini života.

Bio je član Hrv.-slavonskog Sum. društva, kasnije Jugosl. Sum. udruženja.

LITEBATUBA

*** SL: 1910., s. 195; 1918., s. 138; 1922., s. 38.

*** Izvještaj Jug. šumar, udruženja 1926/27., s. 29.

*** Ivan Majstorović. In memoriam. SL 8,1930., s. 391.

MAJSTOROVIĆ, Marko, (Dobra Voda, Modrica, BiH, 30.VIII.1960.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Luke i Ruže r. Martić. Hrvatske narodnosti i državljanstva, katolik. Osnovnu je školu polazio u Šiskovci-Cerna i završio ju je 1975., a srednju u CUO Vinkovci 1979. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 11.VI.1984. godine.

Nakon diplomiranja pripravnički staž obavio je u Šumariji Vinkovci od 1.VIII.1985. do 1.VIII.1986.g. U stalni radni odnos primljen je u Šumariji Cerna kao stručni suradnik na iskorišćivanju Suma i na tome mjestu ostaje do 1.II.1991. kad je premješten za revirnika u GJ "Banov dol". Od 1.II.1993. upravitelj je Šumarije Cerna i na tom se mjestu nalazio i 1997. godine.

Član je DIT, odnosno HŠD.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 58.

*** Poslovno izvješće "HS" za 1995., s. 59.

MAJSTOROVIĆ, Svetozar, (Sombor, Vojvodina, 11.V.1959.), dipl. ing. Sumarstva, mr. sc.

Sin Dušana, djelatnika SUP-a i majke radnice, srpske nacionalnosti.

Završivši gimnaziju Skol. g. 1977.-78., upisao se na Šumarski fakultet u Zagrebu. Diplomirao je 14.XII.1981., nakon što je napisao i obranio diplomski rad pod naslovom "Retrospektivna i perspektivna sjeća Suma u SRH, SFRJ". Na istom fakultetu studirao je i poslijediplomski studij iz *znanstvene organizacije i ekonomike Sumarstva*. Magistarski rad obranio je 28. V.1991.

U hrvatskom Šumarstvu nije zaposlen (1995.).

MAJSTOROVIĆ, Vladimir, iz Duvnjaka, rod. 11.1.1896., dipl. ing. Sumarstva, Sumarski savjetnik.

Šumarstvo je diplomirao 6. IV.1922. na Šumarskom odjelu Gospodarsko - Šumarskoga fakulteta Sveuc. u Zagrebu.

Šumarsku službu započeo je 25.IX.1922. god. kod Gospodarstvenog ureda II. Banske imovne općine u Petrinji, odakle je premješten u Novu Gradišku. Državni stručni ispit položio je 1924., a 1926., kao Sumarski inženjer dobiva stalnost pri Direkciji Suma Gradiške imovne općine u Novoj Gradiški. Od 1929. god. upravitelj je u Šumariji Okucani, iste imovne općine, gdje je 1932. postavljen za Šumarskog savjetnika. Od 1935. do 1938. vršilac je dužnosti direktora Direkcije Suma Slunjske imovne općine u Karlovcu, zatim je premješten u istom svojstvu u Novu Gradišku, a 1940., kao Sumarski savjetnik k Direkciji Suma Petrovaradinske imovne općine u Srem. Mitrovici.

Godine 1941. premješten je za Šumarskoga nadzornika Ravnatelj-

stvu Suma Križevacke imovne općine u Bjelovaru, pa iste godine otpušten iz državne službe.

Bio je elan Jug. Sum. udruženja.

LITEBATUBA

*** SL: 1922., s. 776; 1924., s. 383; 1925., s. 345; 1926., s. 556; 1927., s. 432; 1929., s. 303; 1932., s. 406; 1935., s. 121; 1938., s. 46, 47, 299, 595; 1940., s. 251, 421; 1941., s. 405, 459.

BorosiC, J. SIS, s. 5, 71, 94.

*** ŠN, s. 353.

MAKAJ, Milan, (Varaždin, 18.X.1954.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Stanka, Hrvat. Potječe iz radničke obitelji. Hrvat, hrvatskoga državljanstva. Rimokatolik. Osnovnu Školu završio je u Sv. Iliji 1968., a gimnaziju u Varaždinu 1972. Studirao je Sumarstvo na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na Šumskogospodarskom odsjeku 26.VI.1978.

U državnu službu stupa odmah nakon diplomiranja, zaposlivši se u varaždinskom "Mundus-u", gdje ubrzo postaje rukovodilac RJ "Primarna prerada". Nakon deset godina (1988.) prelazi u "Drvozahteks" dd Varaždin na radno mjesto rukovodioca "Tehničke pripreme". Godine 1994. prelazi u JP "Hrvatske Sume" - UŠ Koprivnica za revirnika u Šumariji Ludbreg, da bi 1996. prešao u Stručne službe up-

rave za rukovoditelja Komercijalnog ocHela UŠ Koprivnica.

Član je HŠD. Živi u Varaždinu

LITEBATUBA

*** SL 1-2,1995., s. 63.

MAKAR, Mirko, (Sigetec, Ludbreg, 19.VIII.1959.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Marka i Ane r. Matija-Sec. Hrvat, rimokatolik. Potječe iz radničke obitelji. Osnovnu je školu završio 1973. u Ludbregu, a Geotehničku školu u Varaždinu 1978.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1988. na Šumarskom odjelu iz uređivanja Suma. Napisao je i obranio diplomski rad naslova "Sušenje jele i smreke u GJ >TrakoSCan<".

Od 1.VIII.1988. zaposlen je u Odjelu taksacije ŠG Varaždin, a od 9.XII.1991. radi u Šumariji Ludbreg, UŠ Koprivnica, kao revirnik.

Od strukovnih udruga elan je HŠD, a od političkih elan je HDZ,

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 63.

MAKIC, Srećko, (Bos. Brod, 21.VIII.1960.), dipl. ing. Sumarstva.

Prema nepotpunim podacima, studirao je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 11.XII.1986. na ŠG odjelu. Nismo pronašli podatak da je radio u Hrvatskoj.

MAKIR, Ivica, (Đakovo, 28.1.1951.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Dragutina i Anke r. Medvedarovic. Hrvat, ateista. Po struci otac mu je bio pravnik, a majka daktilografkinja.

Školovao se u Zagrebu. Osnovnu je školu završio 1966., IV. gimnaziju 1970., a Šumarski fakultet 1977.

Nakon diplomiranja zaposlio se u Šumariji Đakovo na mjestu

referenta za uzgajanje i zaštitu Suma. Godine 1985. imenovan je za v.d. rukovoditelja PJ Šumarije Đakovo OOUR za uzgajanje Suma Osijek, a naredne godine postavljen je za stručnog suradnika za uzgoj Suma u PJ Šumarija Đakovo. Od 1.1.1992. revirnik je u Šumariji Đakovo, a 1.VIII.1992. postavljen je za pomoćnika upravitelja iste Šumarije. Od 1.1.1994. radi na mjestu stručnog suradnika za uzgajanje Suma u JP Hrvatske Sume" UŠ Osijek.

Godine 1993. bio je na stručnom skupu u Sloveniji.

LITEBATUBA

*** ŠL 1-2/95., s. 59.

MAKJANIC, Berislav, (Zagreb, 25.XI.1922. - Split, 9.X.1988.), geofizicar i meteorolog, dr. sc., sveučilišni profesor.

Rođen je u obitelji porijeklom s otoka Hvara. Godine 1940. završio je klasičnu gimnaziju u Splitu. Od 1945. do 1947. radio je u Meteorološkom odsjeku Hidrografskog instituta ratne mornarice u Splitu i kao motritelj na Brijunima.

Kako 1947. godine diplomira *teorijsku matematiku*, slijedećih 11 godina radi u Upravi hidrometeoroloske službe u Zagrebu na dužnostima načelnika sektora i pomoćnika direktora.

Doktorsku disertaciju obranio je 1958.g. na PMF-u u Zagrebu s temom "Obalni sistem cirkulacije u dnevnom periodu - prilog matematičkoj teoriji i analizi pojava na primorju Jugoslavije". Vec od 1950. predavao je na Geofizičkom zavodu, a 1958. godine na PMF-u izabran je za asistenta, 1961. za docenta, 1966. za izvanrednog profesora, a 1971. za redovnog profesora *geofizike s meteorologijom*. Predavao je *klimatologiju, meteorološku statistiku, uvod u geofiziku i meteorologiju*, a od 1966. sva četiri tečaja *dinamičku meteorologiju*.

Predavao je i na poslijediplomskom studiju. Vodio je 15. diplomskih, 11 magistarskih i 6 doktorskih radova.

Od 1966. do 1972. bio je predavač i na Šumarskom fakultetu u Zagrebu iz predmeta *meteorologija s klimatologijom*. Njegovom je podrškom došlo do transformacije sadržaja nastave i uvođenja novog predmeta *fitoloska bioklimatologija* na Šum. fakultetu.

Od 1955. do 1956. bio je na studijskim putovanjima u Francuskoj, Engleskoj, SR Njemačkoj, 1961. i 1962. u Los Angelesu, a 1967./68. u Boulderu (SAD).

Od 1967.g. bio je predstojnik Geofizičkog zavoda, 1970. predsjednik je fakultetskog savjeta, 1970.-72. dekan, a 1979.-81. direktor OOUR-a prirodoslovni odjeli na PMF-u.

Umirovljen je 1984.

Obnašao je mnoge dužnosti i obavljao razne funkcije. Bio je potpredsjednik Saveza meteoroloških društava SFRJ (1966.), direktor Instituta za fiziku atmosfere JAZU (1966.-1974.), potpredsjednik Nacionalnoga komiteta za geodeziju i geofiziku SFRJ (1969.), predsjednik interfakultetskog odbora nastavnika meteorologije jugoslavenskih sveučilišta (1969.-1971.), izvanredni elan JAZU (od 1977.),

predsjednik Savjeta za daljinska istraživanja i fotointerpretaciju JAZU; u nekoliko mandata član je Upravnog odbora Društva matematičara i fizičara, član Društva za proučavanje pomorstva, urednik je za meteorološku struku u Pomorskoj enciklopediji, urednik Klimatologije Saveza hidrometeoroloških zavoda, član uredništva časopisa Geofizika i suradnik istraživačkoga programa ALPEX.

Godine 1972. za znanstveni rad nagrađen je nagradom "Ruder Bosković", 1977. i 1987. dobio je priznanja i nagrade od Republičkoga hidrometeorološkog zavoda u Zagrebu, a 1983.g. od Zajednice za seizmologiju SFRJ zahvalnicu s Plaketom "Andrija Mohorovićić".

Objavio je oko šezdesetak znanstvenih i stručnih radova, udžbenika i skriptata.

LITEBATUBA

Dekanić, I.: S. Bertović. SL 7-8, 1972., s. 293.

Poje, D.: In memoriam - Prof. dr. Berislav Makjanić. Vijesti iz hidrometeorol. službe SBH, br. 4, Zagreb 1988., (sa popisom publ. radova).

Bertović, Sln memoriam - Prof. dr. Berislav Makjanić. SL 9-10/89., s. 540-543, (s izborom iz bibliografije).

MAKSIC, Branko, (Zagreb, 16.X. 1909. - Zagreb, 20.IX.1966.), sveuc. prof., dr. sc.

U Zagrebu je završio osnovnu školu, realnu gimnaziju i diplomirao na Filozofskom fakultetu (1933.) iz grupe predmeta: *teorijska matematika, racionalna mehanika, teorijska fizika i eksperimentalna fizika*.

Za doktora fizičkih znanosti promoviran je 1952. godine. Obratio je disertaciju "Atmosferska vlaga u specijalnim uvjetima i njeno mjerenje".

Najprije je osam godina bio u službi kao srednjoškolski profesor *matematike i fizike* u gimnazi-

ji u Visokom (Bosna) i Bitola (Makedonija). Od 1941. asistent je Geofizičkog zavoda u Zagrebu, a od 1954. docent. Od 1956. izvanredni je profesor, a od 1961. redovni profesor geofizike na PMF-u.

Od skol. g. 1953./54. predaje *meteorologiju i klimatologiju* na Šumarskom odjelu Poljoprivredno-Šumarskog, odnosno Šumarskoga, fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Isti predmet honorarno je predavao i studentima geodezije na Tehničkom, odnosno Arhitektonsko - građevinsko - geodetskom fakultetu u Zagrebu.

Bio je izvrstan suradnik Zavoda za uzgajanje Suma Šum. fakulteta.

Kao nastavnik na Šum. fakultetu znatno je pridonio izobrazbi naših studenata iz oblasti meteorologije i klimatologije. Prerana smrt onemogućila je njegova nastojanja da se prošire mikroklimatska istraživanja i u našim Sumama; prekinula je planove da se zajedničkim snagama organiziraju mikroklimatske stanice i otpočinu u njima sakupljati podaci iz naših Suma.

Godine 1955. postaje predstojnik Geofizičkog zavoda, a 1960. izabran je za v.d. direktora Geofizičkog instituta PMF-a. Od 1959. direktor je Instituta za fiziku atmosfere i kozmičku fiziku JAZU. Izabran je za dopisnog člana Akademije. Bio je urednik časopisa "Rasprave" Odjela za matematičke, fizičke i tehničke znanosti. Bio je i predsjednik Društva matematičara i fizičara NRH 1957. i 1958. godine.

Prof. Maksic napisao je velik broj znanstvenih i stručnih radova. Oni su objavljeni u domaćim i stranim publikacijama. Hrvatskoj javnosti poznat je kao autor srednjoškolskih udžbenika iz fizike. Kao suradnik Šum. enciklopedije

napisao je vrijedan članak "Klima Krša" (SE 2,1963.).

LITEBATUBA

*** SN, s. 161,197, 383, 457-459.

Penzar, I.: Prof. dr. Branko Maksić (1909.-1966.), Vijesti iz Hidromet. službe SBH, br. 9-10,1966, Zagreb, s. 51-55.

Kasumović, M.: Branko Maksić - 16. X.1909- 20.IX.1966., s. 277-279.

Anić, M.: Dr. Branko Maksić - in memoriam. SL 7-8/67., s. 346-347, (s pregledom važnijih radova).

*** Branko Maksić. Ljetopis JAZU, 73, Zagreb 1969.

MAKSIĆ, Ratislav, iz Udbine, Lička, Šumarski nadpovjerenik.

Šumarstvo je apsolvirao 1892. na Gospodarsko-Šumarskom učilištu u Križevcima.

Kao vlastelinski Šumarski pristav u Valpovu, položio je 1894. državni ispit za samostalno vođenje Šumskoga gospodarstva. God. 1897, kao kotarski Šumar kod Kotarske oblasti u Požegi, premješten je Kotarskoj oblasti u Koprivnici. U istom svojstvu premješten je 1903. Kotarskoj oblasti u Jastrebarskom, gdje se nalazio do 1908., kad je premješten Županijskoj oblasti u Bjelovar, a 1911. Kotarskoj oblasti u Velikoj Gorici. Tu je 1916. imenovan povjerenikom, a 1919. županijskim Šumarskim nadzornikom. Godine 1923. postavljen je za Šumarskog nadzornika kod Županijske oblasti u Bjelovaru. Smrt ga je zatekla 1925. na mjestu Šumarskog nadpovjerenika kod Kotarske oblasti u Velikoj Gorici.

Godine 1893. učlanio se u Hrvatsko - slavonsko Šumarsko društvo i ostao njegov dugogodišnji član.

LITEBATUBA

*** SL: 1894., s. 544; 1895., s. 502; 1897., s. 36; 1902., s. 682; 1903., s. 288; 1905., s. 462; 1907., s. 239; 1908., s. 351; 1911., s. 294; 1916., s. 187; 1917., s. 127; 1919., s. 54; 1923., s. 188.

*** Umrli. Umro Bratislav Maksić. SL 1925., s. 266.

Borosić, J.: SIS, s. 19.

MAKSIMOVIĆ, Vladimir, iz Rusije, rođen 7.XII.1891., dipl. ing. Šumarstva.

Šumarstvo je studirao na Gospodarsko - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1926.-27., a diplomirao 10.X. 1928.

Nakon diplomiranja zaposlio se kao pripravnik kod Sreskoga nacelstva u Gostivaru (Makedonija) dana 23.V.1929. i na tome mjestu radi do 2.X.1931. Stručni državni ispit položio je u Beogradu 1932. Prema nepotpunim podacima, kad je položio državni ispit, nakon pauze od godinu dana, ponovno je dobio mjesto u Šumarskoj struci 20.XI.1932. godine te se 1933. kao pripravnik nalazi u Gostivaru.

BADOVI

Narodno posumljavanje na teritoriji Pologa. Sum. list 1934., s. 231-237.

LITEBATUBA

Borosić, J.: SIS, s. 7, 63,112.

Kauders, A.: Sum. bibliogr. I, s. 194.

*** SN, s. 355.

*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976., s. 412.

MALBOHAN, Eduard, (Goldenstein, Šleska, 8.XI.1844.-Karlovac, 27.I.1931.), Šumarski stručnjak.

Otac mu je bio Šumarnik kneza Lihtensteina. Realnu gimna-

ziju završio je 1862. u Troppa-u, a Šumarske znanosti u Šumarskom učilištu u Ausseu (Njemačka) s odličnim uspjehom.

Nakon završenog školovanja dvije je godine u službi kneza Lichtensteina, zatim kod francuskog društva za iskoriscivanje Suma, koje je radilo u slavonskim Sumama kod Pakraca.

Godine 1871. stupio je u državnu Šumarsku službu, gdje radi vise godina kao taksator u Sumama Vojne krajine i na poSumljavanju krSa.

U Senju je radio od 1874., i njegovom je zaslugom 1875. osnovan rasadnik u Sv. Mihovilu. Od 1878.g. upravitelj je netom osnovanog Nadzornistva za poSumljavanje krSa u Senju. Izradio je prve osnove za poSumljavanje krSa, koje se provodilo sustavno po uputstvima uglednog Šumarskog stručnjaka toga doba Josipa Weselyja. Malbohan je inzistirao na donošenju zakona o krSu. God. 1879. prisustvuje, kao nadsumar i upravitelj Nadzornistva, Velikoj kraškoj skupštini (Rijeka, Senj), na kojoj je jedan od govornika. Šumarnikom je imenovan 1886. godine.

Od 1893. do 1899. predstojnik je Šumarskog ureda u Otočcu u Lici, kada je umirovljen i nastanio se u Karlovcu, gdje umire 1931. godine. Sahranjen je na karlovačkom groblju na Dubovcu.

Bavio se i lovom i bio dobar poznavalac lova.

Objavio je nekoliko radova kod nas i u svijetu o poSumljavanju krSa. U radu "PoSumljavanje hrvatskog krasa" govori o Sumsko-uzgojnim radovima na ozelenjavanju krSa, podizanju ograda, sadnji dvogodišnjih četinjača i jednogodišnjih listaca i zonama poSumljavanja.

Surađivao je u Šumarskom listu (1885. - 1896.), a bio je i član Jugosl. Sum. udruženja.

BADOVI

Der Karst in dem ehemaligen Militargrenz-Litorale und dessen Aufforstung. Centralblatt für das gesamte Forstwesen, 1885., s. 358-364.

PoSumljavanje hrvatskog krasa. Sum. list, 1885., s. 403-410.

Karstaufforstung. Centralblatt für das gesamte Forstwesen, 1886., s. 343-344.

Hrvatsko-primorski kras i posumljenje istoga u području Vojne krajine. Sum. list, 1892., str. 211-220.

Poslovanje kr. nadzornistva za posumljenje primorskoga krasa u Senju tečajem godine 1894. Ibid., 1896., s. 86-95.

LITEBATUBA:

*** SL: 1879., s. 156, 173-176; 1886., s. 47; 1891., s. 278; 1893., s. 70; 1895., s. 254; 1896., 496; 1986., s. 337., 1992., s. 328.

Hradil, D.: Eduard Malbohan. In memoriam. SL 5, 1931., s. 252-253.

Kauders, A.: Sum. bibliogr. I, s. 66.

Povijest sumarstva Hrvatske 1846-1976, s. 123, 321, 408.

IvanCević, V.: Stota obljetnica osnivanja i rada Nadzornistva za poSumljavanje primorskog krasa. SL 1-3, 1979., s. 31-46.

*** SE 2, 1983., s. 397.

*** HSD 1846-1996., s. 44, 69.

MALCIĆ, Mladen, (Zagreb, II.X. 1957.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ivanov. U Zagrebu je završio osnovnu i srednju tehničku školu (1977.) i upisao se na Šumarski fakultet Sveuc. u Zagrebu.

Diplomirao je 21.XII.1982. nakon što je napisao i obranio diplomski rad pod naslovom "Zelene površine sportsko-rekreacijskog centra >Jarun< s prijedlogom konkretnog rješenja".

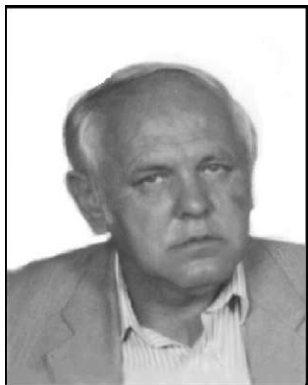
O kretanju u službi, nismo pronašli podatke.

MALEK, Adolf, (Končanica, Daruvar, I.XII.1944. - Zagreb, 18.I. 1997.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Adolfa i Zdenke r. Zakora. Ceske nacionalnosti, hrvatskoga državljanstva, katolik. Osnovnu školu polazio je i završio 1959. u Končanici. Srednju Šumarsku Školu u Karlovcu završio je 1963. Iste godine započeo je rad u struci kao

Šumarski revirnik u Šumariji Daruvar.

Studij Sumarstva na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu započeo je 1964., gdje je 1969. promoviran u diplomiranog inženjera Sumarstva.

Radni vijek nastavio je u Šumariji Sirac ŠG Bjelovar, najprije kao voditelj poslova u uzgajanju Suma (1970.-1971.), a zatim kao voditelj poslova iskoriscivanja Suma (1971.-1977.). Rad nastavlja kao referent transporta u RJ Transport Šumarije Bjelovar (1977.-1983.), odnosno kao upravitelj RJ Transport (1983.-1991.).

Svoj rad, kao zaposlenik Direkcije JP Hrvatske Sume" u Zagrebu započeo je kao stručni suradnik za razvoj gospodarskog sustava (1991.-1995.), a nastavio kao rukovoditelj plansko - analitičke službe Direkcije (1995.-1997.). Iznenađna smrt zatekla ga je na tom radnom mjestu.

"Za sve vrijeme Sumarnickoga posla Ado nije bio samo zaposlenik; bio je i djelatnik i promicatelj struke. Tako su nakon njega ostale pošumljene i njegovane Šumske papucke površine, uzorno vođeni poslovi Šumarske žetve iskorištavanja Suma, pa i danas primjer-na bjelovarska jedinica za prometanje drvom u >Hrvatskim Suma-

ma<. Zato je postala učilištem Šumarskoga fakulteta, mjestom pokazivanja raznovrsnosti i odgovornosti posla, neodvojive sastavnice Šumarske djelatnosti" (B.T. i S.S.).

Svoja iskustva iz područja Šumske mehanizacije učinio je dostupnim, pisuci i objavljujući članke u časopisu "Mehanizacija Sumarstva". Gospodarski tajnik toga časopisa postao je 1991., a potom je postao tajnik i elan uređivačkog vijeća časopisa.

Godine 1986. Narodna tehnika Hrvatske proglasila ga je istaknutim inventivnim djelatnikom Hrvatske na temu "Unapređivanje tehnologije i organizacije rada Šumskog transporta".

"... Njegovom strpljivošću i domisljatošću iz bjelovarske RJ >Transport< potekla je spoznaja o stvarnom opterećenju kamionskih hidrauličkih dizalica. O tome je svjedočio na domaćim i međunarodnim skupovima, bilo onim u Vinkovcima i Splitu 1988. ili u dalekoj Švedskoj 1993." (B.T. i S.S.).

U 1994. dodijeljena mu je godišnja nagrada tehničke kulture "Faust Vrancic" JP "Hrvatske Sume", a u tu nagradu ugrađen je njegov promicateljski rad.

Na svom radnome mjestu ostavio je izratke desetak nacrtova pretvorbi neŠumarskih radnih jedinica i usustavljeno planiranje i analitiku JP "Hrvatske Sume", u okviru zadanih okolnosti.

Bio je usko vezan uz natjecanja Šumskih radnika Hrvatske (voditelj momčadi, kasnije organizator natjecanja), a s tim u svezi, i sa ustrojem Dana hrvatskoga Sumarstva 1994. i 1995. godine.

Bio je elan HŠD.

Umro je u 52. godini života i sahranjen je u rodnoj Končanici.

"Ado je bio Ceh. Te je korišćene svjedočio na mnogi način. Ali, domovinu je Hrvatsku Štovao i

služio joj. Obitelj mu je bila temelj i poticaj za mnogi napor. Sa suprugom Radmilom svojstvenom je brižnošću podizao i Hrvatskoj podario, danas dvoje intelektualaca - kćer Vlatku i sina Jaroslava, koji kreću očevim stazama "Šumarske i drvodjelske struke", (B.T. i S.S.).

BADOVI

Poluprikolica (šleper) za prijevoz prostornog drva. Mehanizacija sumarstva 5, 1980., s. 47-49.

Analiza rada i troškova kod prijevoza drvnih sortimenata u SO "Mojica Birta" Bjelovar. Zbornik savjetovanja Mehanizacije sumarstva u teoriji i praksi, Opatija 1993., s. 203-212.

Frekvencija hidrauličnih operacija - jedan od pokazatelja opterećenja i trajnosti elemenata hidrostatskog prijenosa energije, (sa D. Horvatom i S. Severom). IX. savjetovanje mehanizatora Slavonije i Baranje 1987., s. 91-102.

LITEBATUBA

B.T. i S.S.: In memoriam - Adolf Ado Malek, 1944.-1997. Meh. šumar. 21(1996) 4, s. 243-244.

in memoriam - Adolf Malek, Časopis Hrvatske sume 1/2, 1997., s. 32.

***SL 1-2, 1995., s. 57.

*** Sum. škola Karlovac, Monografija. Karlovac 1997., s. 83, 131.

MALEK, Ivan, (Bjelovar, 12.1. 1930. - Bjelovar, 1983.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Stjepana i Paule r. Dije-balo. Hrvat, rimokatolik. Roditelji su mu bili obrtnici. Cetvorogodišnju pučku školu i osmogodišnju Državnu realnu gimnaziju završio je u Bjelovaru.

Sumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1952.-53., a diplomirao 1.IV.1955. na Šumsko - uzgojnom odsjeku, Šumarskoga odjela.

Od 1955. do 1960. radio je u Šumariji Bjelovar, a od 1960. do 1964. u SG Bjelovar. Od 1964. rukovodilac je OOUR-a Transport i mehanizacija, ŠG Bjelovar, u Bjelo-

varu. Na toj je dužnosti ostao do svoje prerane smrti 1983. godine.

Posebno se bavio primjenom mehanizacije u Šumarstvu (motorne pile, traktori, utovar).

Za natjecanja Šumskih radnika pripremao je reprezentacije ŠG Bjelovar, Hrvatske i biv. Jugoslavije. I. svjetsko natjecanje održano je 1974. u Daruvaru.

Za rad na razvoju natjecanja Šumskih radnika primio je odlikovanje Narodne tehnike Zagreb, a 1974. i Zlatnu plaketu ŠG "Mojica Birta" Bjelovar za zasluge na razvoju i primjeni mehanizacije u Šumarstvu.

Bio je elan, a jedno vrijeme i predsjednik, HŠD u Bjelovaru.

LITEBATUBA

*** SN, s. 367.

*** Sto godina sumarstva Bilogorsko-podravske regije. Bjelovar 1974., s. 417, 465.

MALENICA, Zeljko, (Nova Gradiška, 10.V.1962.), dipl. ing. Sum.

Sin Ivana, Hrvat po nacionalnosti i državljanstvu. SŠC "I. L. Ribar" završio je u Novoj Gradiški godine 1981.

Diplomirao je Sumarstvo na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 27.IX.1989. s naslovom diplomskog rada "Poslovni rezultati Šumskog gospodarstva >Josip Kozarac< Nova Gradiška prije i poslije donošenja Zakona o Sumama (1983.) s posebnim osvrtom na izvoz i uvoz", znanstvenoga područja *ekonomika Sumarstva*.

G. 1994. nalazio se na radnome mjestu revirnika RJ Mehanizacija i građevinarstvo, UŠ Požega.

LITEBATUBA

*** SL 1-2, 1995., s. 61.

MALETIĆ, Joco, (Pakrani, Daruvar, 31.VIII.1945.), dipl. ing. Sum.

Sin Petrov. Roditelji su mu bili službenici. Osnovnu je školu

završio u Kutjevu, a gimnaziju u Požegi.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1971. godine. Na istom fakultetu studirao je i poslijediplomski studij iz područja *iskoriscivanje Suma*.

Položio je sve ispite ali nije dovršio magistarski rad.

Kao pripravnik počeo je raditi u Šumariji Velika, zatim kao referent u taksaciji, referent za pripremu rada u uzgoju Suma i referent za pripremu rada u iskoriscivanju Suma. Bio je upravitelj Šumarije, referent iskoriscivanja Suma u OOUR-u, rukovoditelj proizvodnog odjela u stručnim službama u "Slavonskoj Sumi", Šef Proizvodnog odjela u UŠ Požega, JP "Hrvatske Sume" gdje i danas (1997.) radi kao rukovoditelj Razvojnoplanskog odjela.

U tijeku radnog vijeka sudjelovao je na mnogim stručnim skupovima, a bio je i dva mjeseca na stručnoj praksi u Finskoj (1970.).

Član je HŠD.

MALETIC, Milan, (Pakrani, Daruvar, 29.V.1959.), dipl. ing. Sum.

Sin Mirka, zanimanjem radnika. Srednju Školu završio je u CUO Daruvar. Maturirao je skol. g. 1978.-79. i odmah se upisao na Šumarski fakultet Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 29.IV.1983.g.

U JP "Hrvatske Sume" nije zaposlen (1995.).

MALEZ, Vladimir, (Vrsac, Vojvodina, 10.VII.1939.), dipl. ing. Sum.

Sin Adama i Milke r. Vrcek. Hrvat, hrvatskoga državljanstva, rimokatoličke vjere. Otac mu je profesor glazbe, a majka domaćica. Osnovnu i srednju naobrazbu stekao je u Varaždinu: osnovnu Školu završio je 1954., a na gimnaziji u Varaždinu maturirao je 1958.g.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1963. godine.

Od 1964. zaposlen je u ŠG Varaždin, Šumarija Varaždin, u svojstvu revirnika (GJ Varaždinske podravske Sume, GJ Zelendvor, GJ Vinica-breg, Rasadnik Zelendvor). Od 1977. inspektor je za Sumarstvo, lovstvo i zaštitu prirode, a od 1981. direktor je komunalne radne organizacije "Parkovi" Varaždin. Od 1986. samostalni je taksator u ŠG Varaždin, a zatim, u istom svojstvu radi od 1991. godine u UŠ Koprivnica, Odjel za uređivanje Suma Varaždin (do pisanja ovih redaka 1997.).

LITEBATUBA

***SL 1-2/95., s. 63.

MALLIN, pl. Ivo, (Zagreb, 17.IV.1853. - Zagreb, 21.II.1907.), doktor prava, banski savjetnik.

Od 1896. do 1907. godine bio je Predstojnik Narodno-gospodarskog odsjeka Hrvatske zemaljske vlade u Zagrebu. Zalaganjem dr. Ive Mallina i Frana Kestercaneka savladane su sve prepreke sa strane ugarske vlade oko prihvaćanja visokoškolske Šumarske nastave u Hrvatskoj, pa je 1898. u Zagrebu osnovana Kraljevska Šumarska akademija pri Mudroslovnom fakultetu. Zaslužan je i za osiguranje nastavničkog kadra (Nenadic, Petracic, Ugrenovic). Njegovom je zaslugom 1897.g. kupljeno u znanstvenonastavne svrhe dobro Božjakovina kod Zagreba, koje je, pored poljoprivrednoga zemljišta, imalo i Sumu i Šumsko - botanički vrt sa domaćim i stranim vrstama drveća.

Križevačko Gospodarsko-Sumarsko učilište podigao je na stupanj višega gospodarskog učilišta, otvorio je vinogradarske i voćarske škole u Iloku i Petrinji, Gospodarsku postaju u Gospiću, a teca-

jeve u Božjakovini. Zaslužan je za podizanje stočarstva, a razvio je djelatnost i na području agrarnoga zakonodavstva (1906.).

Kao zemaljski povjerenik za služan je za realizaciju izložbi, na kojima je bilo zastupljeno i Sumarstvo (Zagreb 1891., Bec 1894., Budimpešta 1896., Pariz 1900.), pa je 1896. odlikovan Redom željezne krunice, francuska ga je vlada odlikovala 1900. Časničkim križem počasne legije, a carskim rješenjem od 9. 1.1907. odlikovan je dodjeljenjem plemstva. Umro je u Zagrebu 1907. i sahranjen je na Mirogoju.

Zemaljska vlada je na skupštinu Hrvatsko-slav. Sum. društva 1898. u Zagrebu, po prvi puta uopće, izaslala svoga predstavnika, i to dr. Ivu Mallina, pokazujući time da prati i odobrava rad društva kao zalag razvoja hrvatskoga Sumarstva.

LITEBATUBA:

*** Osobne viesti. Dr Ivo pl. Mallin. In memoriam. SL 3,1907., s. 115.

*** Dr Ivo pl. Mallin. In memoriam. LBV 3,1907., s. 36.

J. Silović: Dr Ivo Mallin, Mjesečnik pravničkog društva, br. 3, Zagreb 1907., s. 232-233.

*** Spomenica o 50. god. postojanju Višeg Gospodarskog učilišta i ratarnice u Križevcu. Križevac 1910., s. 67.

Kauders, A.: Sum. bibliograf. I, s. 262.

*** SN, s. 59.

*** SE 2,1983., s. 397-398.

Ljuljka, B.: 125 godina sumarske nastave i znanstvenog rada u SB Hrvatskoj. SL 3-4,1986., s. 96.

Husinec, S., Delić, P.: Gospodarsko i sumarsko učilište u Križevcima. MH Križevci 1995., s. 29,102.

*** HSD 1846-1996., s. 95, 96, 98, 99,104, 105.

Lukić, N.: Značenje prof. dr. A. Levakovića u prevođenju Sumarske akademije u Gospodarsko-sumarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. SL 1-2,1997., s. 49.

MALLIN, Virgil, (Semeljci, Slavonija, 23.X.1837. - Zagreb, 19.11.1905.), upravitelj gospodarstvenog ureda.

Gimnaziju je završio u Vin-

kovcima 1859., a Sumarstvo na Šumarskoj akademiji u Mariabrunnu (Austrija). Nakon toga polazi još dva semestra na Sveučilištu i Politehniku u Pragu.

Državni ispit položio je u Zagrebu. Počeo je službovati 1.1.1865. kod vlastelinstva Đakovačke biskupije kao Sumarski pristav, zatim kao arhivar i kao okružni Šumar u Vuki (kod Osijeka) do 1871.

Od 1871. do 1874. u službi je kod Kaptola zagrebačkog kao nad-Sumar. Nakon toga je kao vještak i elan centralnog povjerenstva u Zagrebu sudjelovao kod segregacije u državnim krajiškim Sumama. Tada dolazi do osnivanja krajiških imovnih općina, pa je 1874. imenovan nadSumarom-upraviteljem Gospodarstvenog ureda Đurdevačke imovne općine u Bjelovaru i na toj dužnosti ostaje do 1886.g. Kasnije, sve do smrti 1905., bio je upravitelj Šumarije u Raci kod Bjelovara.

Sahrnjen je na Mirogoju.

Bio je počasni građanin grada Bjelovara, gdje je njegovom zaslugom osnovano Dobrovoljno vatrogasno društvo. Član Hrvatsko-slav. Sum. društva bio je od njegove obnove 1876.g., te je za društvo "stekao velike i neprolazne zasluge. Igrao je veliku ulogu kod osnivanja, kao jedan od prvaka, a kasnije je bio jedan od onih koji su najživlje zastupali interese domaćeg Sumarstva i pripadnika Šumarskog staleža sto svjedoče mnogi prijedlozi sadržani u starijim društvenim zapisima", (ŠL 1905.). Na prvoj društvenoj skupštini 1876. izabran je za društvenog poslovođu; na trećoj 1878. referent je o problematici segregiranih Suma; na Velikoj kraškoj skupštini 1879. jedini je govornik na hrvatskom jeziku; na vinkovskoj godišnjoj skupštini 1880. sudjeluje u strukovnoj raspravi; na krapinskoj 1881. referent je s temom "O preustrojtstvu gospodarenja i up-

rave naših občinskih Suma"; na zagrebačkoj skupštini 1882. prihvaćen je njegov prijedlog za ustrojstvo Sumarstva, a 1883. pokreće osnivanje pripomoćne "KOrOskonyijeve zaklade", koja je te godine i osnovana.

BADOVI

Kraljevina Hrvatska, Imovna občina gjurjevačka, Iskaz pirovnih stabala posadenih 24.IV.1879. Sum. list 1, 1880., s. 34-35.

LITEBATUBA

*** SL: 1879., s. 156; 1882., s. 226, 234; 1890., s. 374., 1900., s. 51.

*** Osobne viesti. Virgil Mallin. In memoriam. Si. 4, 1905., s. 190-192.

*** Sto godina sumarstva Bilogorsko-podravске regije. Bjelovar 1974., s. 70, 406.

Povijest sumarstva hrvatske 1846 - 1976, s. 408.

*** HSD 1846-1996., s. 32, 43, 45, 48, 49, 52.

MALNAR, Franjo, (Srem. Mitrovića 30.VIII.1956.), dipl. ing. Sum.

Prema nepotpunim podacima, Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 24.III.1982. godine na Šumarskom odjelu.

MALNAR, Ivan, (Crni Lug, Gorski kotar, 23.XI.1946.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Branka i Vilke r. Štimac. Hrvat. Otac mu je bio radnik, a majka domaćica. Osnovnu Školu završio je u Crnom Lugu 1962., a srednju Šumarsku školu u Delnicama 1966. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na Šumsko-gospodarskom odsjeku 21.VI.1972.g.

U državnu službu stupio je 1. VIII.1972. Pripravnički staž odradio je u mjesnoj Šumariji Crni Lug ŠG Delnice, gdje je kraće vrijeme radio i kao Šumarski tehničar. Nakon položenog stručnog Šumarskog ispita iz područja uzgajanja Suma, u istoj Šumariji radi na poslovima referenta uzgajanja Suma i referen-

ta pripreme proizvodnje. "Po potrebi službe" 13.II.1979. imenovan je upraviteljem Šumarije Fužine, na kojoj dužnosti ostaje do 15.IV.1980.g.

Na svoju današnju dužnost ravnatelja Uprave NP "Risnjak" sa sjedištem u Crnom Lugu dolazi 16. IV.1980., koju dužnost uspješno obavlja već sedamnaest godina. Za njegova mandata, ponovno aktualizirano proširenje NP na masiv hrvatskoga Snježnika i izvorišnog dijela rijeke Kupe, u povodu proslave 40. godišnjice NP Risnjak, 1993. konačno je urodilo plodom. Zakonom o izmjenama Zakona o proglašenju Sume Risnjak nacionalnim parkom od 24.I.1997. "prostor planinskih masiva Risnjaka i Snježnika te izvorišna područja Kupe i sljevno područje potoka Krasicevica, kao područje osobitih prirodnih vrijednosti i znanstvenoga značaja, u površini od 6400 ha, proglašuje se nacionalnim parkom" (Narodne novine 13, 1997.).

Dipl. ing. Ivan Malnar ima položen ispit za ocjenjivača lovačkih trofeja. Član je Izvršnog odbora LS Primorsko-goranske županije i Hrvatskoga Šumarskog društva.

BADOVI

Nacionalni park "Bisnjak" 1953-1993. Zbornik radova 40 godina NP Bisnjak" Crni Lug, 1994., s. 13-16.

Jelenska divljač u Nacionalnom parku "Bisnjak" (s Baguž, D.). Zbornik "40 godina NP Bisnjak". Crni Lug 1994., s. 103-105.

Prijedlog proširenja Nacionalnog parka "Bisnjak" na izvorišni dio rijeke Kupe i masiv hrvatskog Snježnika (s Frković, A., Safar, N. i Stahan, Z.). Zbornik radova "40 godina NP Bisnjak", Crni Lug 1994., s. 145-149.

Vodič "Nacionalni park Bisnjak" (s Božicević, S., Frković, A. i Stahan, Z.) Nakladnik NP Bisnjak i JIVTOUB, Zagreb 1993., s. 1-48.

MALNAR, Josip, najstariji, vlastelinski Šumar.

Podaci o Školovanju nisu nam poznati. Prema iskazu članova Hrv-

slav. Sum. društva od 1880. do 1882. radio je kao pomoćni Šumar u Klani (Hrv. primorje), gdje se 1885. nalazi kao vlastelinski Šumar. Od 1886. do 1897. obnaša dužnost Šumara Vlastelinstva Čabar plem. obitelji Ghyczy u Policama, a od 1898. u istom svojstvu radi u VrSicama sve do svoje smrti 6.IX.1899.

Bio je redoviti član HSŠ društva od 1879. godine.

LITEBATUBA

*** SL: Iskaz članova HSSD 1880.-1899.

*** Osobne viesti: Umro Malnar Josip, vlastelinski šumar. SL 10-11, 1899, 584.

*** Iskaz preminulih članova HSSD 1876.-1900. SL 1, 1901, s. 48 (Molnar).

MALNAR, Josip, stariji, iz Gerova, Gorski kotar, županijski nadsumar.

Otac Josip bio mu je Šumar Vlastelinstva Čabar plem. obitelji Ghyczy u Polici. Šumarstvo je apsolvirao na Gospodarsko - Šumarskom učilištu u Križevcima 1882.

Neko vrijeme radio je u Dalmaciji. Prema dostupnim podacima, od 1885. do 1888. kao kotarski Šumar u Ivanu zastupao je službu varaždinskoga županijskoga nadsumara, kad je (1888.) imenovan županijskim nadsumarom u Varaždinu i tu je dužnost obnašao do svoje smrti (4.VIII.1890.).

Bio je član HSŠD od 1885.g.

LITEBATUBA

*** SL: Iskaz članova HSSD 1886-1890.

*** Osobne viesti. Umrli. Malnar Josip, nadsumar Županije varaždinske. SL 9-10, 1890., s. 467.

*** Iskaz preminulih članova HSSD od 1876. do 1900. Umro Molnar Josip. SL 1, 1901., s. 48.

Borosić, J.: SIS, s. 17.

Klepac, D.: Iz sumarske prošlosti Gorskoga kotara..., Zagreb 1997., s. 207, 229.

MALNAR, Josip, ml. (Selo, Čabar, 21.1.1956.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa i Marije r. Hudolin. Hrvat, rimokatoličke vjero-

ispovijesti. Otac mu je bio lovocvar, a majka domaćica. Osnovnu je školu završio u TrSCu 1969., a srednju Šumarsko-tehničku školu u Delnicama 1974. godine.

Studij Sumarstva pohađao je na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na SG odjelu 1.III.1983.

Kao mladi Sumarnik prvo zaposlenje dobiva u SG Delnice, Šumarija Gerovo, 14.III.1983. Nakon jednogodišnjeg pripravničkog staža, od 1984. do 1985. tehnički je rukovodilac Šumarije Gerovo, a osnivanjem Goransko-primorskog ŠG Delnice pomoćnik je direktora OOUR-a za iskoriscivanje Suma TrSCe (1985.-1990.).

Novom reorganizacijom Sumarstva i uspostavom JP "Hrvatske Sume" u UŠ Delnice, najprije je upravitelj Šumarije Prezid (1990.-1991.), a od 1.1.1992. upravitelj je Šumarije Gerovo, na kojoj se dužnosti nalazio i u vrijeme izrade ovoga životopisa (kraj 1997.).

Pred povjerenstvom HLS 14. VII.1983. položio je ispit za ocjenjivača trofeja divljaci, a 17.X.1983. stručni Sumarski ispit. Završio je poslijediplomski studij iz znanstvenoga područja *lovstvo* i 1998. obranio je magistarski rad pod naslovom "Istraživanje stojbinskih uvjeta za naseljavanje malog tetri-

jeba (*Lyriirns tatrix* L.) na području Gorskog kotara".

Kao pasionirani lovac, elan je, a neko vrijeme bio je i elan predsjedništva, LD "Tetrijev" Gerovo, elan predsjedništva LS Županije primorsko-goranske, elan skupštine LSH i ovlašteni dužnosnik za obavljanje poslova stručne službe za provedbu lovnogospodarske osnove za lovište "Snježnik" koncesionara tvrtke Finvest Corporation" d.d. Čabar. Izradio je sam ili u koautorstvu više lovnogospodarskih osnova i programa uzgoja divljaci. U posljednje četiri godine redovno se javlja u stručnim lovačkim glasilima.

Član je HŠD, ogranak Delnice. Živi u TrScu.

BADOVI

Raste uzgajalište divljih svinja Livi-draga. LV 1-2, 1995., s. 19.

Medvjed kao prva lasta. LV 5, 1996., s. 41.
Zlatni srnjak u "Snježniku". Lovac 6, 1996., s. 17.

Kako štititi vuka. LV 6, 1996., s. 21.

Jelen i medvjed kao zaštitni znakovi. LV 6, 1996., s. 34-35.

Čabar pun zlata. LV 11, 1996., s. 16-17.

Ponovno u Hrvatskoj (alpski kozorog). LV 12, 1996., s. 16.

Zimske nepravilike i vuk. Lovac 2-3, 1997., s. 20.

Nerazumna odluka (o zaštiti vuka). LV 3, 1997., s. 15.

Uporni sretnik (iz LD "Tetrijev" Gerovo). LV 3, 1997., s. 38.

Redoviti odstrjel jelena. Lovac 9, 1997., s. 19-21.

Životinjski svijet Gorskog kotara. Iz sumarske prošlosti Gorskoga kotara u sadašnjost (autora D. Klepca). Zagreb 1997., s. 177-199.

LITEBATUBA

*** ŠL 1-2/95., s. 67.

*** Posl. izvješće 1995., "HŠ", s. 64.

Klepac, D.: Iz sumarske povijesti Gorskoga kotara... Zagreb 1997., s. 8, 10, 75, 76, 102, 113, 126, 177, 187, 194-196, 198, 189-199, 207, 223, 229.

MALNAR, Ljudevit, iz Čabra, Gorski kotar, ing. Sumarstva, kotarski Šumar.

Šumarstvo je apsolvirao 1917. na četvorogodišnjoj Šumarskoj akademiji u Zagrebu.

Kod Županijske oblasti u Ogulinu imenovan je 1917. Šumarskim vježbenikom, a 1919. privremenim Šumarskim povjerenikom.

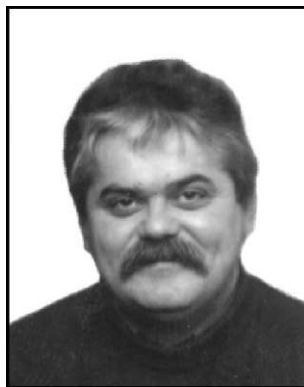
Nakon položenog državnog stručnog ispita u službi je kod Šumarije Brodske imovne općine u Trnjanima (1920.-1923.), kada je kao kotarski Šumar umirovljen.

LITEBATUBA

*** SL: 1917., s. 395; 1918., s. 191; 1919., s. 55; 1923., s. 118.

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoist. Slavonije. Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 538.

Klepac, D.: Iz sumarske povijesti Gorskoga kotara u sadašnjost, Zagreb 1997., s. 207, 229.

MALNAR, Marijan, (Selo, Trsce, Gorski kotar, 12.11.1958.), dipl. ing. Sum.

Sin Josipa i Marije r. Hudolin. Hrvat, rimokatoličke vjeroispovijesti. Otac mu je bio lovocvar, a majka domaćica. Osnovnu školu je pohađao i završio u TrScu 1973., a Srednju Šumarsku školu u Delnicama 1977. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 1983. iz *lovstva*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Jelen obični na području uzgojnog lovišta >Snježnik<".

Pripravnički staž je obavio u ŠG Delnice - Šumarija TrSCe, stupivši u radni odnos 1.IV.1983. Osnivanjem Goransko-primorskoga ŠG Delnice, tehničkim rukovoditeljem u OOUR za uzgoj i zaštitu Suma imenovan je 1.1.1985., a nakon godinu dana (1.1.1986.) primio je dužnost upravitelja RJ Prezid OOUR-a za iskoriscivanje Suma TrSCe. Osnivanjem JP "Hrvatske Sume od 1.1.1991. najprije obavlja posao revirnika u Šumariji TrSCe, a od 15.1.1992. upravitelj je Šumarije Prezid UŠ Delnice, na kojoj se dužnosti nalazio i 1997. godine.

Dipl. ing. Marijan Malnar do predsjednik je Gradskog odbora HDZ-a Čabar i elan HŠD. Kao angažirani lovac zalaže se za osnivanje ogradenog zimovališta za jelenšku divljač u lovištu "Smrekova draga", čime bi se spriječile pojačane zimske migracije ove i druge divljaci u tuđa lovišta. Za njegova rukovođenja Šumarijom Prezid Republika Slovenija ponovno je aktualizirala spor oko vlasništva granične parcele (60 ha) između dviju država.

U okviru stručnog osposobljavanja djelatnika "Hrvatskih Suma" 10.XII.1997.g. pred povjerenstvom HLS položio je ispit za ocjenjivača lovačkih trofeja.

LITEBATUBA

*** ŠL 1-2/95., s. 67.

*** Poslovno izvješće 1995., "HŠ", s. 65.

Vuković, M.: Nikada toliko medvjeda, (razgovor s upraviteljem Šumarije Prezid dipl. ing. Marijanom Malnarom). Lovac 1996., 4, s. 47-49.

MALJKOVIĆ, Mirko, (Županjol, Otočac, Lika, 13.11.1949.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Nikole i Milosave r. Rajacic. Srpske je narodnosti, slovenskoga državljanstva, pravoslavne vjeroispovijesti. Potječe iz poljodjelske obitelji. Osnovnu je školu polazio i završio u Brinju u Lici

1963., a maturirao je na X. gimnaziji u Zagrebu 1967.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 19.IV.1974. na Šumarsko-gospodarskom odjelu.

Nakon diplomiranja (1974.) zaposlio se u Sloveniji u GG Brežice, gdje radi četiri godine kao taksator projektant. Od 1978. do 1988. upravitelj je Šumarije Sevnica, a od 1988. do danas (1997.) direktor je tvrtke "Hortikultura, plantaže in gradnja" Brežice, Gornji Lenart u Brežicama.

MALJKO, Sergej, iz Rusije, dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je apsolvirao 1926.-27. na Šumarskom odjelu Gospodarsko-Sumarskoga fakulteta Sveuc. u Zagrebu, a diplomirao je 10.X.1930.

Prema dostupnim podacima, godine 1937., kao Sumarski pristav, premješten je od Šumarije Dragane k Direkciji Suma u Mostaru. Godine 1940. unaprijeđen je za Sum. višeg pristava kod Ravnateljstva banovinskih Suma u Mostaru i premješten za upravitelja Šumske uprave u Karlobagu, gdje se nalazio i 1943.g.

Pronašli smo i podatak da je 1952. radio u ŠG Bjelovar. Bio je redoviti član Jug. Sum. udruženja, a kasnije HŠD, od 1938.

LITEBATUBA

*** SL: 1937., s. 547; 1938., s. 288; 1940., s. 561, 610; 1943., s. 268; 1952., s. 73.

MAMIC (BALAŠKO), Inga, (Zagreb, 8.VII.1966.), dipl. ing. Sum.

Kći Franje i Verice r. Fiket. Hrvatica, rimokatoličke vjere. Potječe iz obrtničke obitelji: otac joj je kovinotokar, a majka krojica. Školovala se u Zagrebu: osnovnu je školu završila 1981., a srednju u Pedagoškom obrazovnom centru "Bogdan Ogrizovic" 1985.g.

Šumarstvo je studirala na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirala je 1990. godine.

Prvo radno mjesto, gdje je položila i pripravnčki ispit, bilo joj je u Šumarskom institutu Jastrebarsko, u Odjelu za tipologiju Suma. Nakon pripravnčkog staža prelazi na rad u Šumariju Zagreb na mjesto revirnika te u Komercijalni odjel UŠ Zagreb na mjestu stručnog suradnika za prodaju, (vid. BALAŠKO, 1. knjiga).

LITEBATUBA

*** SL 1-2, 1995., s. 65.

MAMULA, Dragomir iz Hrv. Kostajnice, dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Apsolvirao je Skol.

g. 1953.-54., a diplomirao 1.IX.1954. na Šumarskom odjelu, biološki odsjek.

LITEBATUBA

*** SN, s. 368.

MAMULA, Veljko, (Beka, Koprivnica, 27.VIII.1937.), dipl. ing. Sum.

Sin Milana i Desanke r. Kekic. Srbin, hrvatskoga državljanstva i pravoslavne vjere. Otac mu je bio službenik na željeznici, a majka domaćica. Osnovnu školu završio je u rodnom selu 1948., a realnu gimnaziju u Koprivnici 1957.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 21.1.1974.

Prvo zaposlenje u struci dobiva 15.1.1976. u ŠG Koprivnica. Nakon nepotpunog jednogodišnjeg staža, 1.XI.1976. premješten je u Šumariju Sokolovac na radno mjesto referenta za uzgoj i zaštitu Suma. Deset godina kasnije (1985.), ukinućem Šumarije Sokolovac, prelazi u Šumariju Koprivnica, radeći na istim poslovima. Kad je ustanovljeno JP "Hrvatske Sume" p.o. Zagreb i uspostavljena Šumarija Sokolovac, vraća se u svoju staru sredinu, sada na radno mjesto revirnika.

Tijekom svog 20-godišnjeg rada u Šumarstvu prisustvovao je velikom broju stručnih skupova, obogaćujući svoja praktična znanja novim dostignućima Sumarske znanosti i struke.

Član je HŠD, ogranak Koprivnica.

LITEBATUBA

*** SL 1-2, s. 63.

MANC, Eduard iz Blatnica, dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je apsolvirao 1933.-34. na Šumarskom odjelu Poljoprivredno-Sum. fakulteta Sveuc. u Zagrebu, a diplomirao je 22.X.1934.

Državni stručni ispit položio je 1940. i postavljen je za Šumarskoga pristava kod Ravnateljstva banovinskih Suma na Sušaku. Zatim je 1941. premješten Ravnateljstvu Suma u Gospiću, a 1942. Odjelu za Sumarstvo Ministarstva Suma i ruda u Zagrebu. Iste je godine promaknut za Sum. višeg pristava kod Glavnog ravnateljstva za Sumarstvo u Zagrebu. Godine 1943. nalazio se u Gospiću.

Bio je elan HŠD.

LITEBATUBA

*** SL: 1938., s. 340; 1940., s. 268, 322, 609; 1941., s. 329; 1942., s. 219, 333; 1943., s. 24.
Borosić, J.: SIS, s. 8 (III. god.)

*** SN, s. 358.

MANDEKIĆ, Vinko, dr. prof.

Na Šumarskom odjelu novootvorenoga Gospodarsko - Sum. fakulteta Sveuc. u Zagrebu predavao je 1919./20. *enciklopediju gospodarstva* kao preporučeni predmet, a na Gospodarskom odjelu dodijeljena mu je suplentura 1919. iz *gajenja bilja, livadarstva i bolesti bilja*.

LITEBATUBA

*** SL: 1919., s. 315, 358.

*** SN. s. 119, 385.

MANDIĆ, Branko, (Velimirovac, Našice, 27.VIII.1962.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Milana i Anđelije r. Novkovic. Srpske narodnosti, hrvatskoga državljanstva. Otac mu je bio kriminalistički tehničar, a majka domaćica. Osnovnu i srednju naobrazbu stekao je u Našicama: osnovnu je školu završio 1977., a srednju u COUO "August Cesarec", matematičko-informatički smjer, 1981. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Godine 1985. nagrađen je na prijedlog dekana Šumarskoga fakulteta Rektorovom sveučilišnom nagradom Sveuc. u Zagrebu kao najbolji student na Šumarskom fakultetu. Diplomirao je 1987. iz područja *iskorscivanje Suma*.

Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Primjena žicare Urus tip Mini na privlačenje drvnog materijala u prorednim sječama".

Pripravnički staž odradio je na području UŠ Našice u OOUR-u za eksploataciju Suma. Prvo zaposlenje kao inženjer operative dobio je u RJ Transport i mehanizacija Zoljani. Kratko vrijeme radio je kao referent za eksploataciju pri Šumariji Slatinski Drenovac. Od 1992.g. stručni je suradnik za mehanizaciju pri UŠ Našice u stručnim službama.

Član je HŠD.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 60.

MANOJLOVIĆ, Branko, (Novi Slankamen, Srijem, 21.I.1891. - Zagreb, V.1976.), ing. Sumarstva, viši Sum. savjetnik.

Gimnaziju je završio u Novom Sadu 1909. Šumarstvo je studirao na Šumarskoj akademiji u Banskjoj Štiavnici (Slovačka), a diplomirao na četvorogodišnjoj Šum. akademiji u Zagrebu 1913. godine.

U Šumarstvu je radio od 1914. do 1952. Od 25.11.1914. do 1919. radio je u Sisku kao Sumarski vještbenik, a zatim kao kotarski Sumarski referent. Od 1919. do 1926. radi kao Sumarski nadpovjerenik kod Povjerenstva za Međimurje u Čakovcu, gdje je 1923. postavljen za Sum. nadzornika. Državni stručni ispit položio je 1922. u Zagrebu.

Kao Sumarski nadinženjer premješten je 1926. iz Čakovca u Pisarovinu. Iste je godine postavljen za upravitelja državne Šumarije u Jasenku kod Ogulina, gdje se nalazi do 1938.g. U međuvremenu unaprijeđen je 1929. za Sum. savjetnika, a 1930. za Sum. nadsavjetnika. Kao visi Sum. savjetnik, od 1938. do 1945. nalazi se kod Direkcije Suma u Zagrebu, a od 1946. do umirovljenja (1952.) u istom svojstvu kod Ministarstva Sumarstva u Zagrebu.

Bio je poznat kao vrstan, vrijedan i pošten Sumarski stručnjak. Nastojao je organizacijski, ali i racionalnim gospodarenjem Suma ma, unaprijediti hrvatsko Sumarstvo.

Već kao gimnazijalac suprotstavljao se protunarodnim postupcima Mađara koji su tada gušili nacionalne slobode i prava Hrvata u Vojvodini. Bio je uspješan društveni radnik, član je HSD od 1919. pa sve do smrti. Biran je za odbornika, potpredsjednika i tehničkoga tajnika društva. Uredio je društvenu knjižnicu i vodio društvene četvrtke. Kao kozer, pjevač i recitator unosio je raspoloženje i vedrinu, čineći društveni rad sadržajnijim i privlačnijim. Bio je i član kulturnih, kulturno-umjetničkih i sportskih društava.

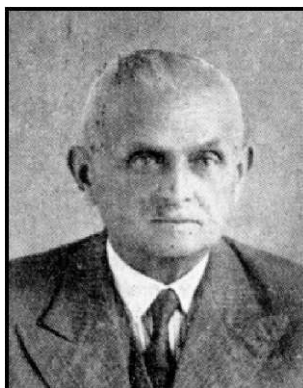
LITEBATUBA

*** SL: 1914., s. 150; 1918., s. 47; 1919., s. 55; 1920., s. 26, 239; 1922., s. 688; 1923., s. 188, 189; 1926., s. 145, 400; 1927., s. 263; 1929., s. 303; 1930., s. 197; 1934., s. 530; 1938., s. 657; 1940., s. 181; 1945., s. 78; 1946., s. 182.

Borosić, J.: SIS, s. 4, 42, 88, 133.

*** In memoriam. Branko Manojlović, dipl. ing. sum. (1891-1976.). SL 10-12, 1976., s. 567-568.

*** HSD 1886-1996, s. 189, 236, 241, 242, 248, 249.

MANOJLOVIĆ, Petar, (Čemernica, Gvozd, 13.XII.1881. - Zagreb, 1. XII.1945.), ing. Sumarstva, Sum. nadsavjetnik.

Šumarstvo je studirao na Šumarskoj akademiji u Zagrebu, u trajanju od šest semestara. Apsolvirao je 1904. godine.

U Šumarsku službu stupio je 23.X.1905. kod vlastelinstva Turkovic u Kutjevu. Nakon toga radio je u Srbiji, i to 1906. kao Šumař u Kraljevu, a 1908. kao okružni Šumař u Prokuplju kod NiSa. Državni stručni ispit položio je 1907. u Zagrebu, a 1908. imenovan je Šumarskim pristavom kod Otočke imovne općine u Otočcu gdje je, kao taksator, uređivao preborne Sume na Kapeli i Velebitu.

Godine 1910. prelazi Petrovaradinskoj imovnoj općini u Srem. Mitrovici, gdje radi kao upravitelj Šumarije Morović, a kasnije kao nadsumar - taksator radio je na uređivanju starih hrastovih sastojina i likvidaciji tada šetnog Šumsko - poljskoga gospodarenja. Kao protivnik čistih hrastovih sastojina, provodi prirodno pomlađivanje mješovitih hrastovih, jaseno-

vih i brijestovih sastojina, o čemu je pisao u Šumarskom listu.

U tijeku I. svj. rata premješten je II. Banskoj imovnoj općini u Petrinji. Po završetku rata postaje upraviteljem Petrovaradinske imovne općine, a 1921. imenovan je Sumarnikom. Iste je godine, kao Sumarski nadzornik, imenovan Šumarskim savjetnikom kod državnog Šumarskog ureda u Vinkovcima, a zatim Šumarskim nadsavjetnikom i predstojnikom tog ureda. God. 1924. postavljen je za direktora Direkcije Suma u Vinkovcima. Kao direktor direkcije Suma službovao je 1925. u Cacku (Srbija), nakon toga u Zagrebu, a 1930. u Sarajevu (BiH). Godine 1934. inspektor je Odjeljenja za Sumarstvo Ministarstva Suma i rudnika u Beogradu. Od 1935. ponovno je direktor Suma u Zagrebu, gdje je umirovljen 1937. godine.

Na tim položajima dolaze do izražaja njegova nastojanja da se zaustavi tada neracionalno i lose gospodarenje i uprava državnim Sumama, posebno na izvanrednoj skupštini Jugosl. Sum. udruženja u Beogradu 1928. (zajedno sa prof. dr. Đ. Nenadicem).

God. 1922. elan je ispitnog povjerenstva Šumarskih državnih ispita, a 1923. odlikovan je Ordenom Sv. Save 3. reda.

U Šum. listu surađivao je od 1906. do 1933., obuhvativši problematiku zaštite Suma, uređivanja Suma, Sumarske politike i uprave, te geodezije. God. 1924. i narednih godina upozorava na uzroke sušenja hrasta lužnjaka (pepelnica, gubar).

Bio je dugogodišnji i aktivan elan Jugosl. Šumar, udruženja. Dvadesetih godina bio je biran za odbornika, a 1927. za društvenoga dopredsjednika. Na skupštinama udruženja 1924. (Sarajevo) i 1926. (Zagreb) održao je referat o suše-

VAŽNIJI BADOVI

Beambulacija međa šumskog posjeda. Sum. list., 1906., s. 471-473.

Imovne općine. Sum. glasnik, 1909., br. 1., Beograd.

Uređenje preborne sume. Sum. list, 1909., s. 175-184.

U gospodarstvu razdijeljene brdske sume. Ibid., 1909., s. 401-412.

Sumske štete u gosp. osnovama za preborne sume. Ibid., 1910., s. 24-27, 41-52.

Šumsko gazdinstvo i budžetsko rješavanje. Ibid., 1922., s. 203-209.

Sušenje hrastovih suma. Ibid., 1924., s. 502-505.

Sadašnje stanje hrastovih suma u Slavoniji. Pola stoljeća sumarstva, 1926., s. 372-385.

Uništenje gubara i Trombidiidae. Sum. list 1926., s. 608-609. (Cir.)

Sušenje posavskih hrastika. Ibid., 1927., s. 7-16 (Cir.)

Uzroci sušenja naših hrastovih suma. Sum. list 1927., s. 231-238.

LITEBATUBA

*** SL: 1906., s. 350; 1908., s. 351; 1910., s. 28; 1911., s. 147; 1917., s. 348; 1920., s. 309-310; 1921., s. 93, 148, 208; 1922., s. 784; 1923., s. 253; 1924., s. 614; 1925., s. 210, 556; 1929., s. 302; 1930., s. 92; 1934., s. 415; 1935., s. 170; 1937., s. 614; 1939., s. 50.

Skorić: Manojlović, P.: Sušenje posavskih hrastovih suma. Ministarstvo suma i rudnika, Beograd 1927. - SL 1928., s. 55.

Borosić, J.: SIS, s. 3, 45, 81.

Nenadić, Đ.: Ing. Petar Manojlović, SL 1-2, 1946., s. 53-54.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 82, 124, 131, 143, 169, 249, 262.

*** SN, s. 102.

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoistočne Slavonije. Vinkovci - Slav. Brod 1974., s. 546, 549.

Povijest sumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 110, 112, 115, 190, 408.

*** SE 2, 1983., s. 399.

*** HSD 1846-1996., s. 168, 171, 173, 175, 177, 182, 187.

MANOJLOVIĆ, Sinisa, (Sisak, 13. VII.1966.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Sime, hrvatskog je državljanstva. Potječe iz službeničke obitelji. Srednju školu završio je 1985. godine.

Šumarstvo je diplomirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 8.VII.1997. s naslovom diplomskog rada "Ispitivanje statičke sigurnos-

ti stabala platana u ulici Tuskanac", znanstvenoga područja *uređivanje Suma*.

MARADIN, Josip, (Vinski Vrh, Duga Resa, 5.II.1951.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Stjepana, zanimanjem tesar i majke domaćice. Hrvat. Srednju Šumarsku školu polazio je i završio u Karlovcu 1970. godine. Na Šumarski fakultet upisao se skol. g. 1970.-71., a diplomirao je na ŠG odjelu 11.VI.1975.

Pripravnički staž odradio je u ŠG Karlovac, gdje nekoliko godina radi u odjelu za uređivanje Suma. Uzgojem i zaštitom bavio se u Šumariji Duga Resa

Zaposlen je u JP "Hrvatske Sume", UŠ Karlovac, na mjestu upravitelja (1998.).

LITEBATUBA

*** SL 1-2, 1995., s. 65.

*** Posl. izvješće "HS" 1995., s. 63.

*** Sum. škola Karlovac, Monografija. Karlovac 1997., s. 86, 131.

MARAKOVIC, Rudolf, iz Koštajnice, Sum. savjetnik.

Šumarstvo je apsolvirao 1896. na Gospodarsko-Šumarskom učilištu u Križevcima.

Prema dostupnim podacima, bio je u službi kod Vlastelinstva Biskupije đakovačke, gdje je 1906. imenovan nadsumarom, 1918. bio je Sumarnik, ali i zamjenik odbornika u "Zemaljskom gospodarskom povjerenstvu za Šumske proizvode" u Zagrebu, 1920. imenovan je nadsu-marnikom, a 1921. Šumarskim savjetnikom kod istog vlastelinstva.

Godine 1923. odlikovan je Ordenom Sv. Save 4. reda. Bio je elan HSŠD, a 1918. bio je odbornik.

LITEBATUBA

*** SL: 1906., s. 70; 1918., s. 47; 1920., s. 369; 1921., s. 93; 1923., s. 253.

Borosić, J.: SIS, s. 20.

*** HSD 1846-1996., s. 150.

MARAS, Antun, (Vocin, 5.I.1938.), dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je Sumarstvo na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 13.VI.1968. na Šumsko-gospodarskom odjelu.

MARAVIĆ, Dragan, (Ljubosina, Vrbovsko, Gorski kotar, 26.IV.1933.), dipl. ing. drvne tehnologije.

Sin Josipa i Milke r. Manojlović. Srpske narodnosti, hrvatskoga državljanstva, pravoslavne vjere. Roditelji su mu bili zemljoradnici. Školovao se u Ogulinu: osnovnu je školu završio 1949., a gimnaziju 1954. god.

Studirao je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je drveno - industrijski smjer 1961., ali bio je zaposlen u Šumarstvu.

Pripravnički staž odradio je u ŠG Ogulin (1961.-1962.). U istom gospodarstvu bio je i referent za mehanizaciju (1964.-1968.), a zatim dugi niz godina (1969.-1988.) bio je referent za građevinarstvo i investicije u ŠG Ogulin.

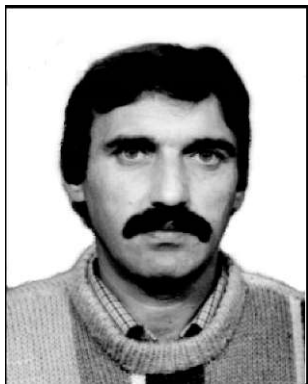
U godini 1989. i 1990. bio je u Goransko-primorskom ŠG Delnice referent za vanjsku trgovinu, a od 1991. stručni je suradnik za mehanizaciju UŠ Ogulin. Na tom je radnom mjestu bio i prilikom prikupljanja podataka (1997.).

Član je HŠD. Zivi u Ogulinu.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 66.

Klepac, D.: Iz sum. prošlosti Gorskoga kotara..., Zagreb 1997., s. 207, 229.

MARAVIĆ, Mihajlo, (Ogulin, 3.II.1950.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Milana i Sare r. Tatalovic. Srbin, pravoslavne vjere. Otac mu je bio radnik, a majka domaćica. Osnovnu je školu pohađao i završio u Drežnici, a Srednju Šumarsku školu u Delnicama, maturiravši 1969. godine.

Kao Sumarski tehničar neko je vrijeme radio u Šumariji Drežnica ŠG Ogulin (1969.-1970.). U jesen 1970. upisao je studij Sumarstva na Šum. fakultetu u Beogradu. Napisavši i obranivši diplomski rad iz područja *uzgajanja Suma* pod naslovom "Značaj i funkcija Suma gosp. jedinice Bojcin", diplomirao je 1976. godine.

Po završetku studija zapošljava se kao referent pripreme rada u Šumariji Gomirje ŠG Ogulin (1977.-1978.), a od 1979., vrativši se u Šumariju Drežnica, najprije radi kao zamjenik upravitelja Šumarije, a od 1986. do 1990. kao upravitelj Šumarije (za uzgoj i zaštitu Suma).

Osnivanjem JP Hrvatske Sume", 1991. raspoređen je na poslove revirnika, na kojoj se dužnosti nalazi i krajem 1997. godine.

Živi u Drežnici.

MARAVIĆ, Nedjeljko, (Drežnica, Ogulin, 6.V.1944.), dipl. ing. Sum.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 28.IV.1969.

Zaposlen je kao revirnik u Šumariji Drežnica, UŠ Ogulin (1995.).

LITEBATUBA

*** SL 1-2,1995., s. 66.

MARAVIĆ, Nikola, dipl. ing. Sum.

Prema nepotpunim podacima, Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 19.IX.1952.

MARAVIĆ, Simo, (Drežnica, Ogulin, 16.VII.1932.), dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 26.XII.1967.

MARCIUS, Adela iz Zagreba, dipl. ing. Sumarstva.

Prema nepotpunim podacima, Sumarstvo je studirala na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirala je skol. g. 1951.-52., a diplomirala 28.IX.1953.

LITEBATUBA

*** SN, s. 366.

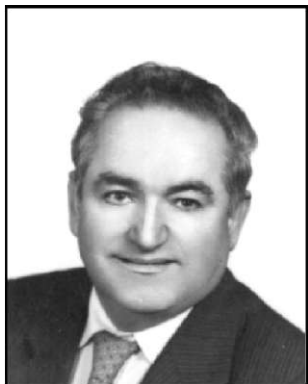
MARCINJAŠ, Julije, dipl. ing. Sumarstva.

Prema šturim podacima (njegovu ime ne nalazimo ni u knjizi "Šum. nastava") diplomirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, na Šumarskom odjelu 7.III.1951. godine.

MARČEC, Branko, (Vel. Easinica, Koprivnica, 3.XI.1937.), dipl. ing. Sumarstva i dipl. oec., mr. sc. i dr. sc.

Sin Izidora i Emilije r. Mlinaric. Otac mu je bio kovacki obrt-

nik, majka domaćica, a bavili su se i poljodjelstvom. Osnovnu je Školu završio u Dugoj Rijeci 1949.g., a srednju Šumarsku Školu u Karlovcu 1963. god.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 16.11.1970. godine. Ekonomski studij započeo je na Ekonomskom fakultetu Zagreb - Centar za ekonomske studije u Varaždinu, a diplomirao je na Fakultetu za komercijalne i organizacijske znanosti u Mariboru - Univerzitet Maribor, Republika Slovenija.

Poslijediplomski studij završio je 1976. na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu i magistrirao iz područja *ekonomske poduzeća*, a 1982. postigao je na istom fakultetu doktorat znanosti iz područja *regionalna ekonomija*.

Bio je na specijalističkoj praksi u Han. Mtindenu, Univerzitet Gottingen, Njemačka i na Šumarskoj akademiji u Lenjingradu, Rusija.

U tijeku radnoga vijeka bio je najprije stručni referent za Šumarstvo i upravitelj Šumskog revira, a zatim bio je pomoćnik direktora u drvnjoj industriji, rukovoditelj stručne službe za upravne poslove i društveno planiranje na razini općine i regije, direktor industrijskog poduzeća, pročelnik Up-

ravnog odjela za gospodarski razvoj i poljoprivredu Varaždinske županije, a u novije vrijeme obavlja dužnost savjetnika za gospodarstvo u Upravnom odjelu za gospodarski razvoj i poljoprivredu Županije varaždinske.

Imenovan je visim znanstvenim suradnikom Ekonomskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Iz oblasti Šumarstva objavio je 2 znanstvena rada (1 sa prof. dr. H. Kramerom) i šest znanstvenih radova iz područja ekonomije, a na području stručnih radova objavio je 60-ak radova iz oblasti makroekonomije.

Član je Hrvatskoga društva ekonomista.

LITEBATUBA

*** Šumarska škola Karlovac, 1997., s. 83, 131.

MARČIĆ, Josip, iz Zadra, rod. 12. IX.1886., Sum. inspektor.

Šumarstvo je apsolvirao na Visokoj školi za kulturu tla u Beču 1922.

Prema dostupnim podacima, počeo je raditi prije apsolviranja (14.IV.1919.) uz priznavanje prethodne službe nešto više od pet i pol godina.

Kao Sumarski inženjer premješten je iz Makarske 1925. za pomoćnog oblasnog Šumarskog referenta u Split, a 1926. u Dubrovnik. Godine 1930. nalazi se na dužnosti Sum. nadsavjetnika i oblasnog Šumarskog referenta kod Oblasnog velikog župana u Dubrovniku. Iste godine postavljen je za višeg Sum. savjetnika kod Banske uprave, Odsjek za Šumarstvo, Primorske banovine u Splitu.

Za Sum. inspektora imenovan je 1937. kod istog odsjeka u Splitu, gdje se nalazio i 1940. godine. Od 1942. do 1943. nalazio se na mjestu Šumarskog upravitelja Ravnateljstva Suma u Dubrovniku.

Godine 1936. odlikovan je Ordenom Sv. Save 4. reda.

U Bum. listu surađivao je s temama iz područja krsa. Bio je redoviti elan Jug. Sum. udruženja, kasnije HŠD, a biran je i za odbornika (1939., 1940.). Na društvenoj skupštini 1935. u Splitu održao je predavanje "BivSe sadanje i buduće Sume na dalmatinskom krSu".

BADOVI

Bivše, sadanje i buduće sume na Dalmatinskom krsu. Bum. list 1935., s. 564-571.

Sume na dalmatinskom krsu. Glas. Primorske banovine br. 1, Split 1938.

Dubrovački perivoji i vrtovi. Priroda 9, 1954., s. 356-359, 3 si.

Sredozemni Cetinjari na dalmatinskom krsu. Sum. list 1-2, 1955, s. 30-36, 2. si.

Sredozemna makija na dalmatinskom krsu. Ibid. 3-4, s. 118-123, 1 si.

Lazine u južnoj Dalmaciji. Ibid. 9-10, s. 348-349.

LITEBATUBA

*** SL: 1925., s. 630; 1930., s. 155; 1933., s. 215; 1936., s. 586; 1937., s. 213, 612; 1939., s. 506; 1940., s. 168, 268; 1941., s. 262; 1942., s. 220, 333; 1943., s. 24.

BorosiC, J.: SIS, s. 24, 61, 87.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 66, 211.

Kauders, A.: Sum. bibliografija II, s. 44, 61, 185, 268.

*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976., s. 28, 83, 85, 89, 97, 127, 183, 195, 197, 198, 320, 412.

*** HSD 1846-1996., s. 205.

MARECIĆ, Mario, (Marecici, Pazin, Istra, 11.IX.1942.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa i Marije r. Šaina. Hrvatske narodnosti i državljanstva. Potječe iz zemljoradničke obitelji. Osnovnu i srednju naobrazbu postigao je u Pazinu: osnovnu Školu završio je 1957., a na Gimnaziji "O. Keršovani" maturirao je 1961. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1969.g.

Nakon diplomiranja od 1970. do 1972. bio je pripravnik u ŠG Buzet, Šumarija Buzet. Od 1973. do 1974. upravitelj je Šumarije Buzet, a nakon toga do 1989. postavljen je za upravitelja Šumarije Pazin, ŠG "Istra" Buzet.

Godine 1990. i 1991. bio je pomoćnik direktora istog Šumskoga gospodarstva, a nakon toga šef je komercijalnog odjela "HŠ" UŠ Buzet.

Član je HŠD.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 68.

MARENIĆ, Josip, (KoSutarice, Nova Gradiška, 9.III.1929. - 4.XI.1962.) dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ivanov, Hrvat.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1951.-52., a diplomirao 28.1.1954. na Šumsko-uzgojnom odsjeku.

Radio je u Šumariji Sirac kod Daruvara. Kao upravitelj Šumarije stradao je u saobraćajnoj nesreći 4.XI.1962. godine.

Bio je elan DITŠDI, odnosno HŠD, a u Šumarskom klubu Daruvar obnašao je dužnost tajnika (1958.-1961.).

LITEBATUBA

*** HSD 1846-1996., s. 394.

MARENZI, Ferdinand, (Odolina kod Materijo, Kozina, Slovenija, 95.V.1030. - Koper, 14.V.1963.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Riharda i Ljudmile r, Debenjak, Slovenske narodnosti, rimokatoličke vjere. Otac mu je bio službenik, a majka učiteljica. Osnovnu je školu završio u selu Materiji 1097. godine. Nakon toga upisao se na Poljoprivrednu školu u Pazinu u Istri i završio ju je 1935. godine. Po završetku škole u Pazinu prešao je na visu gimnaziju u Trstu, ali je nije dovršio jer je bio pozvan u talijansku vojsku. Ipak, maturirao je na gimnaziji u Casserti (Italija) 1941. u vrijeme služenja vojnoga roka. Nakon kapitulacije Italije, interniran je u njemački logor.

Po završetku rata radio je u policiji (1946.-1947.),

šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, Apsolvirao je na Šumarsko-uzgojnom odsjeku skol. g. 1949.-50., a diplomirao 1953. godine.

Nakon diplomiranja zaposlio se u Sekciji za gospodarenje kraskom u Sezani (1958.-1958.), zatim u Upravi za šumarstvo Koper (1959.-1961.).

Njegovo posljednje radno mjesto (bik) je na Šumarskoj školi u Postojni (1901.-1963.), kada umire zbog prometne nesreće koju je do-

živio u Divači 1958. godine i dugotrajne bolesti, u dobi od 43. godine.

Unatoč kratkom, ali i vrlo jednom životu, dipl. ing. F. Marenzi trajno se ubilježio kao prijatelj krasa i "krasevaca", kao čovjek visokih ljudskih i domoljubnih vrednota, a Šumarstvu kao priznati stručnjak,

LITERATURA

**« SN, a. 364.

Klndler, V.: V. apomiu ing. Ferdinanda Marenziju. Gozd V, 7-8, 1964, Ljubljana, b. aai-aaa.

Afsrcnzj, E.. sestra: usmeni izvori.

MARETIĆ, Mirko iz Kupine kod Jastrebarskoga, dipl. ing. sum.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc, u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu skol. g. 1837.-38., a diplomirao je 14.VI.1947.

Bio je zaposlen, kao nastavnik, u Drvoprerađivačkoj tehničkoj školi u Zagrebu.

LITERATURA

**« 9K", s. 859, 587.

MARGALETIĆ, Josip, (Gornji Varoš, Nova Gradiška. 1.II.1967.), dipl. ing. šumarstva, mr. se., asistent.

Sin Stjepana i Marije r. Pavic. Hrvat, rimokatolik. Otac; mu

je pravnik, a majka ekonomistica. Osnovnu je Školu završio u Staroj Gradiški 1982., a srednju u SŠC "Enver Šiljak" Bosanska Gradiška 1986. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 1992. godine iz područja *Šumske komunikacije*. Tema diplomskog rada nosi naslov "Raspored planiranih Šumskih cesta i njihova veza s planom sjeća u GJ >MarkuSevacka gora< Šumarije Zagreb".

Nakon diplomiranja, od 1.II. 1993. do 30.IV.1994. godine bio je zaposlen u "Exportdrvu" d.d. Zagreb, a od 1.V.1994. radi na Šumarskom fakultetu u Zagrebu u svojstvu mlađeg asistenta, pa asistenta u Zavodu za zaštitu Šuma i lovstvo.

Godine 1997. završio je poslijediplomski studij iz područja *zaštite Šuma* obranivši magistarski rad pod naslovom "MiSoliki glodavci i njihova Štetnost u Turopoljskom lugu i Sumama Hrvatske" i tako stekao akademski naslov magistra znanosti u području biotehničkih znanosti i znanstveno polje Šumarstvo.

Upisan je u registar istraživača Ministarstva znanosti i tehnologije Republike Hrvatske pod brojem 209 741.

U proteklom razdoblju surađivao je na vise istraživačkih projektata JP "Hrvatske Šume". U okviru znanstveno-istraživačkog rada uključen je u projekt "Zaštita i obnova ekosustava" pri Ministarstvu znanosti i tehnologije.

Do sada je sudjelovao na vise domaćih i međunarodnih znanstvenih i stručnih skupova: XX World Congress (Tampere, Finska, 1995.); Simpozij u počast Zdravka Lorkovica (Zagreb, 1995.); III Internationale Conference on Dormice (Moscenicka Draga, 1996.); Obilje-

žavanje 150. obljetnice HŠD 1846.-1996., značajnog čimbenika u razvoju hrvatskoga Šumarstva (Zagreb, 1996.); Simpozij u čast 50 godina postojanja i rada Šumarskog instituta Slovenije (Ljubljana, 1997.); International Scientific Conference Forest - Wood - Environment 97 (Zvolen, Slovačka, 1997.).

U okviru nastavne aktivnosti sudjeluje u izvođenju vježbi iz predmeta *Šumarska entomologija* i dijelom *zaštite Šuma*. Na tim predmetima sudjeluje i u izvođenju terenske nastave.

Do sada je objavio samostalno i u suradnji sa drugim autorima osam znanstvenih radova i pet sažetaka posterskih izlaganja na skupovima u zemlji i inozemstvu.

BADOVI

Hrasovec, B., Margaletić, J., 1995.: *Seed Pests and Their Impact on Beforestation Efforts in Croatia*. Poster Abstracts, IUFBO XX Congress, 6-12. August 1995., p. 87., Tampere, Finland.

Margaletić, J., 1995.: *Štetni utjecaj misolikih glodavaca u nizinskim sumama Hrvatske*. Simpozij u Čast Zdravka Lorkovića. Zbornik sažetaka priopćenja, p. 130-131, Zagreb.

Hrasovec, B., Margaletić, J., 1996.: *Štetnici sjemena i njihov utjecaj na obnovu šuma u Hrvatskoj*. Sum. list 3-4, s. 101-106.

Hrasovec, B., Glavaš, M., Diminić, D., Margaletić, J., 1996.: *Štetnici i bolesti sjemena hrasta, obične jele, smreke i crnog bora*. Zaštita šuma i pridobivanje drveta, 430 s. 35-44, HSD Zagreb.

Diminić, D., Glavaš, M., Hrasovec, B., Margaletić, J., 1996.: *Štetni biotski čimbenici na običnoj jeli i smreci u Gorskom kotaru*. Zaštita i pridobivanje drveta, 430, s. 1-6, HSD, Zagreb.

Glavaš, M., Hrasovec, B., Diminić, D., Margaletić, J., 1996.: *Bolesti i štetnici u šumskim rasadnicima*. Zaštita šuma i pridobivanje drveta, 430, s. 45-52, HSD, Zagreb.

Glavaš, M., Diminić, D., Hrasovec, B., Margaletić, J., 1996.: *Istraživanje štetnika i uzročnika bolesti topola na valpovackom i osječkom području*. Zaštita šuma i pridobivanje drveta, 340, s. 59-68, HSD, Zagreb.

Glavaš, M., Margaletić, J., Hrasovec, B., Diminić, D., 1996.: *Misoliki glodavci, štete i suzbijanje u nizinskim sumama*. Za-

štita i pridobivanje drva, 430, s. 7-10, HŠD, Zagreb.

Margaletić, J., Frković, A., 1996.: *Dormice injuries in Croatian forestry*. III International Conference on Dormice. Book of abstract, p. 17, Zagreb.

Tvrčković, N., Baltić, M., Vuković, M., Grubesić, M., Margaletić, J., 1996.: *Ecology of Myoxus glis in Lividraga (Croatia) - a preliminary data*. III International Conference on Dormice. Book of abstract, p. 45, Zagreb.

Tvrčković, N., Margaletić, J., Vuković, M., Baltić, M., 1996.: *High densities of Muscardinus avellanarius and Dryomyces in tedula in certain type Abieti-fagetum*. III International Conference on Dormice. Book of abstracts, p. 46, Zagreb.

Glavaš, M., Diminić, D., Hrasovec, B., Margaletić, J., 1997.: *Pests and diseases in Croatian forest nurseries in 1996*. Znanje za gozd, Zbornik ob 50. obljetnici obstoja in delovanja Gozdarskega instituta Slovenije, Voli. 1, s. 245-252, Ljubljana.

Glavaš, M., Hrasovec, B., Diminić, D., Margaletić, J., 1997.: *Some biotic agents causing damage on seed of major forest tree species in Croatia*. International Scientific Conference Forest - Wood - Environment 97. Zbornik, 235, Zvolene.

LITEBATUBA

***SL 1-2/95., s. 56.

MARGALETIĆ, r. CONAR Marina, vid. 1. knjiga.

MARGETIC, Đuro, iz Bjelovara, dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je apsolvirao 1933.-34., a diplomirao 21.YI.1939. god. na Šumarskom odjelu Poljoprivredno-Sum. fakulteta Sveuc. u Zagrebu.

Prema dostupnim podacima, počeo je raditi u struci kao Sumarski vježbenik kod Kotarskoga nacelstva u Pakracu, odakle je 1940. premješten, u istom svojstvu, Šumskoj upravi u Kosing (Lika), a zatim je postavljen za Šumarskoga pristava i upravitelja te Šumarije. Godine 1941. otpušten je iz državne službe, a nakon toga i ubijen u Kosingu kao žrtva rata.

LITEBATUBA

*** SL: 1940., s. 190, 325; 1941., s. 43., 114, 276; 1941., s. 128; 1947., s. 172.

*** SN, s. 335, 336, 358.

MARGETIC, Franjo, (Zagreb, 25. XI. 1905. - Zagreb, 15.YI.1990.)

Osnovnu je Školu polazio u Čakovcu, a gimnaziju na Sušaku. Godine 1926. upisuje Strojarski fakultet u Beču. Iz novčanih razloga prekida taj studij i upisuje se na Filozofski fakultet Sveuc. u Zagrebu, gdje diplomira 13.X.1933.g. kao prvi stručni predmet *fiziku*, kao drugi *racionalnu mehaniku i teorijsku fiziku* i kao pomoćni stručni predmet *osnove vise matematike*.

Godine 1930. zaposlen je u Geofizičkom zavodu u Zagrebu, gdje mu je povjerena, prije svega, briga i nadzor nad ombrometrijskom službom. Taj posao bio je pretežito terenski. U stalnom dodiru s prirodom istraživao je i pratio stanje atmosfere kako bi otkrio način djelovanja i odvijanja fizikalnih procesa. Sto dovode do promjena tog stanja. Razvio se u vrhunskog stručnjaka za meteorološke instrumente i izvanrednog poznavatelja njihova dometa i razvoja.

Prigodom polaganja profesorskog ispita izradio je zapaženi rad iz područja proučavanja oborina.

Zajedno s drugim stručnjacima Geofizičkog zavoda surađivao je na pripremanju podataka za do tada najdetaljniju klimu Hrvatske.

Osnivanjem Uprave hidrometeorološke službe Hrvatske (1.I. 1948.), prof. Margetić postaje njezin prvi načelnik. Na tom je mjestu ostao 10 godina. U to je vrijeme uložio velik trud u organiziranju mreže meteoroloških i hidroloških stanica, u povezivanju s drugim službama u zemlji i školovanju kadrova. Uveo je prva mjerenja slobodne atmosfere radiosondama, u Zagrebu 1955. i u Splitu 1956. Uvedena su i pilot - balonska mjerenja na raznim lokacijama.

Pokrenuo je izdavanje Viješti hidrometeorološke službe Hrvatske". U to vrijeme predaje studentima geografije *meteorologiju*, a studentima geofizike kolegij *meteorološki instrumenti*. Ustrojio je meteorološki laboratorij i radionicu.

Nakon 1958. prof. Margetić radi u svojstvu savjetnika zavoda i posebno je aktivan u studijskim i istraživačkim poslovima. Intenzivno surađuje i sa Leksikografskim zavodom u Zagrebu i piše članke za enciklopedijska izdanja. Ovdje naglašavamo da je obradio desetak tema za Bum. enciklopediju i da je surađivao sa Šumarskim znanstvenicima i stručnjacima. Mnoga njegova znanja koristila su hrvatskom Šumarstvu.

Prof. Margetić odlazi u mirovinu 1966., ali ostaje i dalje aktivan na području meteorologije. U to vrijeme radi na ustroju protugradne zaštite i obnovi i restauraciji instrumenata Geofizičkoga zavoda.

Objavio je četrdesetak ponajviše samostalnih radova.

Za svoj dugogodišnji i predani rad dobio je veći broj priznanja: Pohvalnicu Sindikata (1949.), Diplomu Jugosl. društva za hidrologiju kao zaslužan elan (1976.), Zahvalnicu sa plaketom Geofizičkoga zavoda Hrvatske (1977.) i Orden rada sa zlatnim vijencem (1977.).

BADOVI u SUM. ENCIKLOPEDIJI

Klima i klimatologije. Sum. enciklopedija 2, Zagreb 1983., s. 260-262.

Meteorologija. Ibid., s. 410-412.

Oblaci i magla. Ibid., s. 518.

Temperatura. Sum. enciklopedija 3, Zagreb 1987., s. 459-461.

Vjetar. Ibid., s. 579.

Voda. Ibid., s. 582-584.

Zračni elektricitet. Ibid., s. 643-644.

Zrak. Ibid., s. 644-645.

LITEBATUBA

Margetić, Franjo i dr., Geofizika, Vol. 3, Zagreb 1986., s. 1-134.

MARIANYI, Ivan, ing. Sumarstva, Sum. nadsavjetnik.

Šumarstvo je apsolvirao 1888. na Visokoj Šumarskoj i rudarskoj školi u Banskoj Štiavnici (Slovačka).

Prema dostupnim podacima, godine 1894. imenovan je Šumarom, a 1899.g. nadsumarom pri Šumarskom ravnateljstvu u Zagrebu. Nakon toga neko vrijeme radi kod ministarstva u Budimpešti. Kao Sumarski nadsavjetnik, 1910. premješten je na Sušak za predstojnika Šumarskog ureda. Od 1915.g. bio je predstojnik Nadsumarskog ureda u Vinkovcima, gdje je 1918. odriješen iz službe.

Bio je član Hrvatsko-slavonskoga Šumarskoga društva od 1896. i društveni odbornik (1916., 1917.).

BADOVI

Tamanjenje miševa pomoću seruma, (u "Erdeszeti lapok-u" priopćio G. Craus, preveo I. Marinyi). Sum. list 6, 1899., s. 321-325.

LITEBATUBA

SL: 1894., s. 430; 1895., s. 502; 1898., s. 354; 1899., s. 325; 1901., s. 426; 1910., s. 281; 1915., s. 263; 1917., s. 40, 272; 1918., s. 348.

Borosić, iT: SIS, s. 25 (Marijanji Janos).

Povijest sum. Hrvatske 1846.-1976., s. 408.

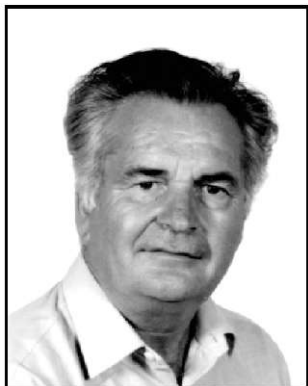
*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoistočne Slavonije, Vinkovci - SI. Brod 1974., s. 547-549.

MARICEVIĆ, Ivan, (Srednji Lipovac, Nova Kapela, 29.VIII.1929.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Slavka, zanimanjem obrtnika i majke Kate r. Fickovic, domaćice. Hrvat, rimokatolik. Pučku školu završio je 1940. u Srednjem Lipovcu, a realnu gimnaziju u Novoj Gradiški, gdje je maturirao 1948.

Studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu - na Šumsko-uzgoj-

nom odsjeku. Apsolvirao je Skol. g. 1951.-52., a diplomirao 20.VI.1953.

Godine 1966. upisao je poslijediplomski studij iz *organizacije i ekonomike Šumarstva i drvne industrije* na Šumarskom fakultetu u Zagrebu, ali nije branio magistarski rad.

Nakon diplomiranja zaposlen je kao pripravnik za uređivanje suma (I.VIII.1954. - 31.III.1955.) u Bum. inspektoratu Nova Gradiška, a zatim radi (I.IV.1955. - 31.I.1957.) kao referent u Šumariji Požega. Uskoro je unaprijeđen za upravitelja Šumarije Kamenska, gdje radi od I.II.1957. do 31.III.1960., kada prelazi za tehničkoga direktora DIP "Lipa" u Požegi (do listopada 1961.), zatim je direktor i pomoćnik direktora do 31.I.1969.g.

Narednih desetak godina (1.11.1969. - 8.V.1980.) zaposlen je u strukovnom sindikatu, na mjestu stručnog suradnika u Republičkom odboru Sindikata radnika industrije i rudarstva Hrvatske, odnosno Sindikata radnika Šumarstva i drvne industrije Hrvatske.

Od 9.V.1980. do 31.X.1982. godine obnašao je dužnost generalnoga direktora, a nakon toga do kraja 1983. pomoćnik je gen. direktora DIK u Novoj Gradiški.

Dipl. ing. Ivan Maricević bio je narednih desetak godina (I.I.

1984.-31.XII.1994.) poslovni tajnik HŠD i tehnički urednik Šumarskoga lista (1986.-1994.), a 1.I.1995. odlazi u mirovinu.

Prva stručna iskustva stjecao je dipl. ing. Ivan Maricević u Šumarstvu uz neposrednu suradnju i pomoć naših Šumarskih stručnjaka (K. Yucetić, Y. Špoljarić, B. Hruska...). To je vrijeme kad se osniva ŠG Požega od Šest Šumarija (Caglin, Kamenska, Kutjevo, Pleternica, Velika i Požega i jedne uprave sa stručnim službama). Šumarija Kamenska ima dodatna opterećenja - preuzima, uz ostalo, Šumsku željeznicu. Ima i povećanu obvezu za sječu i uklanjanje breze, kao manje vrijedne vrste, i drugih, po tadašnjem kriteriju, manje vrijednih vrsta drveća, radi unošenja vrijednih vrsta drveća (bukva, jel-la, hrast).

Šezdesetih godina dipl. ing. Ivan Maricević zasniva radni odnos sa DIP "Lipa" u Požegi.

Dosljedan i temeljit u radu, poslove tehničkoga direktora i direktora poduzeća obavljao je uz otvorenu i korektnu suradnju sa vanjskim suradnicima i suradnicima u poduzeću. Imao je intenzivnu suradnju s Institutom za drvo u Zagrebu (M. Gjaić, T. Barisic, D. Kirasic, Z. Etinger i dr.), sa ŠG Požega, Exportdrvom Zagreb, kao i drugim važnim poslovnim partnerima i organizacijama. Rezultati poslovanja u prvih pet godina bili su dobri, a u 1964. ostvareni su natprosječni u okviru drvne industrije Slavonije i Hrvatske.

Kao vanjski suradnik Instituta za drvo, radio je na više projektnih zadataka. Programe za industrijsku preradu tanke oblovi-ne u Velikoj, Pleternici i Novoj Kapeli izradio je sa suradnicima.

U 1963. i slijedećim godinama Privredna komora Osijek, na

temelju prijedloga Ekonomskog instituta Osijek, nastojala je nametnuti poduzećima drvne industrije da se pilanska oblovinu proizvedena u Sumama Slavonije i Baranje prerađuje u Đurđenovcu i Slav. Brodu, a u ostalim poduzećima da se programira osposobljavanje pogona za finalnu proizvodnju. Taj prijedlog dipl. ing. I. Maricevic nije prihvatio, jer nije bio utemeljen na iskustvima suvremene prakse ni u zemlji ni u inozemstvu. U 1967. i 1968. godini poslovni rezultati nisu bili zadovoljavajući iz objektivnih razloga. Poremećeni međuljudski odnosi prouzročili su razlaz stručnih kadrova.

Godine 1969. dipl. ing. I. Maricevic primljen je na radno mjesto stručnog suradnika u Sindikatu radnika industrije i rudarstva Hrvatske u Zagrebu. Uz biografiju priložio je studiju pod naslovom "Racionalizacija primarne prerade drva počinje u Sumi krojenjem i izradom Sumskih sortimenata". Uz redovne poslove radio je u radnim grupama na izradbi potrebnih materijala - uvodnih izlaganja, referata, kriterija raspodjele, primjene ZUR-a, Zakona o Sumama, Zakona o radnim odnosima i drugim aktualnim temama i problemima.

Godine 1980. dipl. ing. I. Maricevic se kandidirao za generalnog direktora DIK-a "Stjepan Sekulic - Jucko" u Novoj Gradiški. Vjerovao je da će probleme u kombinatu moći riješiti uz osiguranje pozajmica i kredita. Naime, 2200 uposlenika, bez potrebnih financijskih sredstava za reprodukciju, nije moglo popraviti stanje u OOUR-ima. Bila je potrebna intervencija izvana. Ipak je zasnovao radni odnos, vjerujući da će sa suradnicima riješiti probleme, ali to se nije dogodilo.

Unatoč svim poteškoćama, 1982. Privredna komora Hrvatske

dodjeljuje "Zlatni globus" Tvornici namještaja za najveći izvoz u 1981. godini.

Godine 1982. tadašnji Privredni sud u Slav. Brodu kažnjava 11 direktora sa zabranom obavljanja te dužnosti. Iako nije bio kažnjen, dipl. ing. I. Maricevic podnosi neopozivu ostavku i zbog solidarnosti sa kažnjenim direktorima.

Od 1984. do 1994. najplodnije je razdoblje dip. ing. I. Maricevica na literarnom planu. Naime, kao poslovni tajnik HŠD vodio je sve zapisnike, pisao mnoga izvješća, pripremao i pisao razne informacije i velik broj njih objavljivao u Bum. listu. Objavio je više od 60 naslova, a čitava dokumentacija čuva se u pismohrani HSD U Zagrebu.

U 1996. godini objavljena je knjiga pod naslovom "Hrvatsko Šumarsko društvo 1846 - 1996." Bivši tajnik HŠD dipl. ing. I. Maricevic, bio je suradnik pri pisanju te knjige i prikupljanju materijala za nju, a kao autor pripremio je rukopis od 293. do 383. stranice.

U 1997.g. u Bum. listu broj 3-4 (s. 179-194) objavljen je njegov članak sa naslovom "Kazalo autora i struktura sadržaja Šumarskoga lista 1976. - 1995." koji ima veliku bibliografsku i leksičku vrijednost.

Upravo spomenuta dva rada koristili su i urednici ovoga "Leksikona" i cesto citrali njihovog autora, pa je dipl. ing. I. Maricevic posredno i nas suradnik.

Pripomenuti je da zapisi iz njegovoga "Dnevnika rada", neki rukopisi o zbivanjima u Šumarstvu i drvnoj industriji i veći broj dokumenata iz različitih područja iz razdoblja 1954.-1994. biti će ponuđeni Arhivu HŠD, da ih se sačuva kao svjedočanstva o povijesnoj istini na našem prostoru.

Cijelo radno razdoblje, osim u struci, djelovao je u raznim

tijelima, komisijama i odborima na razini od općine do Republike.

Za stručna postignuća dobio je više pohvala i priznanja: Poslovnog udruženja Šumarstva i Narodne tehnike, Drvne industrije, Sindikata radnika Šumarstva i drvne industrije Hrvatske i Jugosl., Saveza pronalazača INOVA YU 74, HŠD i dr.

Kao umirovljenik živi u Zagrebu i elan je HŠD.

BADOVI

Hrvatsko gumarsko društvo 1846 - 1992.
Sume u Hrvatskoj, Zagreb 1992., s. 291-294.
Kazalo autora i struktura sadržaja Šumarskog lista 1976.-1995. Sum. list 3-4, 1997., s. 179-194.

LITEBATUBA

*** SN, s. 366.
*** SIB, s. 25, 67.
*** HSD 1846-1996., s. 310, 315-318, 321, 322, 324-329, 331-336, 338-359, 362, 364-366, 368-370, 372-377, 379, 381-386, 421.
*** SL 3-4, 1997., s. 186
*** Sume u Hrvatskoj. Zagreb 1992., s. 291.
*** SL, godišta 1984.-1994. i 1997., s. 179-194.

MARİČIĆ, Damir, (Vinkovci, 23.1. 1967.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Ivana i Dubravke r. Šarcevic. Hrvat, katolik. Otac mu je službenik, a majka nastavnica. Osnovnu i srednju naobrazbu posti-

gao je u Vinkovcima: osnovnu je školu završio 1981., a srednju u CUO M. A. Reljkovic" 1985.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1994. godine.

Nakon završenog studija Šumarstva dobio je posao u firmi "Exportdrvo" d.d. Zagreb, kao pripravnik u Šumskom odjelu koji se bavi prodajom trupaca za inozemstvo. Nakon sto je završio pripravnički staž radi na mjestu komercijalnog referenta u istom odjelu. Iako ovaj posao nije tipično "Šumarski", zbog prirode posla ostao je u kontaktu sa Šumarima, a naročito sa komercijalnim službama "Hrvatskih Šuma".

MARİČIĆ, Dušan, (Vrelo, 5.VI. 1940.), dipl. ing. Šumarstva.

Prema nepotpunim podacima, studirao je Šumarstvo na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 13.VII.1970.

Zivi u Kanadi.

MARIJAN, Boško, (Livno, BiH, 16.XII.1970.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Markov, hrvatske nacionalnosti i hrvatskoga državljanstva. Srednju školu završio je god. 1991.

Šumarstvo je diplomirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 6.III.1997. s naslovom diplomskog rada "Razvoj metoda stabilizacije tla pri izgradnji Šumskih prometnica", znanstvenog područja *Šumske kom unikacije*.

Škol. god. 1996./97. upisao je poslijediplomski studij na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu.

MARIJAN, Petar, iz Pothuma, Otočac, Lika, ing. Šumarstva, kotarski Šumar.

Šumarstvo je apsolvirao 1910. na Šumarskoj akademiji u Zagrebu, u trajanju 8 semestara.

Godine 1910. imenovan je privremenim Šumarskim vježbenikom Otočke imovne općine, kod koje je radio do svoje prerane smrti 1918. Šumarskim pristavom imenovan je 1914., kotarskim Šumarom 1917, a u međuvremenu od 1915. do 1917. nalazio se na ratištu. Godine 1918. imenovan je Šumarskim inženjerom kod Uprave državnih Suma u Hrvatskoj i Slavoniji.

Umro je u Sincu kod Otočca 2.XI.1918. godine.

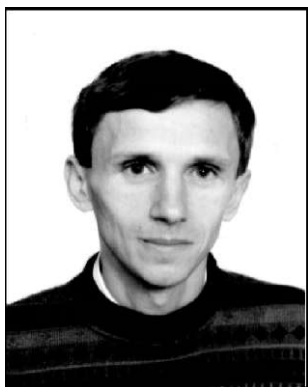
LITEBATUBA

*** SL: 1910., s. 388; 1914., s. 320; 1917., s. 39, 276; 1918., s. 241; 1919., s. 314.

*** Umro kotarski šumar Marijan Petar. SL 11-12, 1918., s. 349-350.

Borosić, J.: SIS, s. 4.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 262.

MARINAC, Tomica, (Djedina Rijeka, Požega, 3.1.1966.) dipl. ing. Sum.

Sin Antuna i Marije r. Buturac. Hrvat, katolik. Potječe iz Sumarske obitelji: otac mu je Sumarski tehničar, a majka domaćica. Osnovnu je školu završio u Pleternici 1979., a srednju Šumarsku školu u Karlovcu 1983. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1987. iz područja *ekologije*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Intenzitet sušenja hrasta kitnjaka na području Šumarije Kutjevo".

Na istom fakultetu upisao je i poslijediplomski studij iz *silvikulture*.

Bio je 1985. i 1986. na stručnoj praksi u Poljskoj.

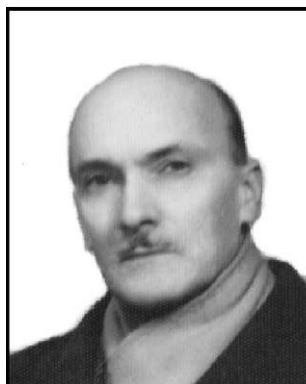
Nakon diplomiranja radio je u Šumariji Caglin od 1989. do 1992. kao revirnik, a nakon toga u Šumariji Pleternica od 1992. do 1995.g. na istom radnom mjestu, a od 1995. upravitelj je Šumarije.

Gradski je vijećnik grada Pleternice.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 61.

*** Sum. škola Karlovac, 1997., s. 101, 138.

MARINKOVIĆ, Branimir, (Sv. Filip - Jakov, Biograd, 9.IX.1911.), dipl. ing. Sumarstva, prof. srednje Sumarske škole.

Sin Nikole i Anke r. Kremenic. Hrvatske narodnosti i državljanstva, rimokatolik. Otac mu je bio učitelj, a majka domaćica. Osnovnu je školu završio u Sv. Filip-Jakovu 1923., a Veliku realku u Splitu 1929.g.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zemunu. Diplomirao je 1934.

Zaposlio se 1936. najprije kao dnevnicar u "Šipadu" (3 mjeseca), zatim u Direkciji Suma Sušak (5 mjeseci). Nakon toga bio je pri-

pravnik u Odsjeku za bujicarstvo Banovine Hrvatske.

Godine 1941. doselio se u Makarsku i radio u Odjelu za bujicarstvo, a 1943. preselio se u Split i zaposlio u Odjelu za bujicarstvo i Sumarstvo.

Poslije rata radio je na inventarizaciji Suma u Dalmaciji. Godine 1948. radi u Šumariji Mljet-Nacionalni park, a 1948. premješten je na Korčulu gdje obavlja poslove općinskog referenta za Sumarstvo. Nakon toga 1951. premješten je na otok Brač, gdje je najprije upravitelj Šumarije, a zatim referent za Sumarstvo u Kotaru Brač.

Od 1951. do 1955. obavljao je, uz ostalo, smolarenje na Braču, a od 1955. do 1965. godine profesor je Srednje Sumarske škole za krs u Splitu.

U Šumarskoj školi u Splitu obavljao je praktični rad s učenicima u rasadniku, arboretumu i na poSumljavanju (u Splitu, na otoku Visu i dr.).

Pet godina bio je voditelj arboretuma Srednje Sumarske škole za krs u Splitu.

Nakon ukinuća Šumarske škole u Splitu (1965.), profesor je ugostiteljske škole i predavač *biologije* na medicinskoj školi u Splitu. Godine 1969. imenovan je sudskim vještakom za Sumarstvo splitske općine.

Umirovljen je na vlastiti zahtjev 1973. godine.

Sudjelovao je na seminaru za zaštitu Suma u Zagrebu.

Suradivao je s pisanim člancima u Sasopisu "Priroda", "Šumarski list" (1950.-1987.), "Hortikultura" i u dnevnom listu "Slobodna Dalmacija". Od 1974. do 1982., stalni je suradnik časopisa "Hortikultura" u Zagrebu.

Za svoje učenike i slušače napisao je nekoliko skriptata: za zvanje lugaara dvojca, za srednju Su-

marsku školu za predmet zaštita Suma dvojca i za ugostiteljsku školu dvojca skriptata.

Umirovljeničke dane provodi u Splitu.

BADOVI

Nekoliko mišljenja i prijedloga k pitanju amelioracije devastiranih makija u Dalmaciji. Sum. list 5, 1950., s. 177-187 i br. 6, s. 259-267.

Problem propadanja Česmine (Quercus ilex L.) u Dalmaciji. Sum. list 10-11. 1952., s. 403-408.

Upotreba drva u brodograđevnom obrtu. Drvna industrija 7-8, Zagreb 1953., s. 1-7.

Nešto o smolarenju na otoku Braču, (Odgovor na članak ing. M. Simića). Sum. list. 12, 1953., s. 527-530.

Mnogostruka upotreba bagremovog drveta. Drvarski glasnik 15, 1955., s. 6-7 (M.M.M.).

Prilog poznavanju biljke Opuntia Ficus indica Mili. Sum. list 1-2, 1955., s. 42-44.

LITEBATUBA

*** SL: 1941., s. 20, 57, 459, 538; 1942., s. 218; 1952., s. 74; 1954., s. 530.

Kauders, A.: Sum. bibliografija II., s. 44, 62, 76, 110, 128, 427.

*** SN, s. 562, 570.

*** Povijestumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 28, 84, 86, 97, 116, 118, 119, 127, 330, 417.

*** SL. 3-4, 1997., s. 182, 186.

MARINOVIĆ, Josip, iz Gline, Banovina, kotarski Šumar i protustavnik.

Šumarstvo je apsolvirao 1885. godine na Gospodarsko-Sumarskom učilištu u Križevcima.

Prema nepotpunim podacima, kao kotarski Šumar bio je u službi kod I. Banske imovne općine u Glini od 1886. do 1889., a kao protustavnik nalazio se kod II. Banske imovne općine u Petrinji od 1890. do 1893. god.

Bio je član HSŠD.

LITEBATUBA

*** SL: Iskaz članova HSSD od 1886. do 1893.

Borosić, J.: SIS, s. 18.

MARINOVIĆ, Milan, (Trnava, Đakovo, 3.IX.1887. - Zagreb, 5.VIII.1951.), dipl. ing. Sumarstva, dr sc., redovni sveuc. profesor.

Potječe iz Sumarske obitelji: bio je sin vlastelinskog Šumara. Djetinjstvo je proživio kod djeda, umirovljenog nadlugara u Moroviću u Srijemu. Nakon gimnazije, studira na Visokoj Šumarskoj i rudarskoj Školi u Banskjoj Štiavnici u Slovačkoj gdje 1910. god. završava školovanje na Šumarskom odsjeku.

Prvih osam godina službuje na Karpatima, Tatrama i Budimpešti (1911.-1919.), a nakon rata prelazi u Hrvatsku za upravitelja Šumarije Fužine. Godine 1922. prelazi u Zagreb za tajnika Jugoslavenškoga Šumarskoga društva i urednika "Šumarskoga lista", ali se 1924. seli u Beograd i radi u Ministarstvu Suma i rudnika u Odsjeku za trgovinu i industriju drvetom te istodobno predaje *šumsko-privrednu politiku, upravu Suma i trgovinu drvetom* na Šumarskom fakultetu u Zemunu.

Godine 1926. u Brnu stječe znanstveni stupanj doktora agrarnih znanosti. Nakon toga 1928. posve se posvećuje sveučilišnoj nastavi: izvanredni je profesor Šumarskoga fakulteta u Beogradu. Godine 1941. prelazi u Zagreb kao referent za trgovinu i Šumarsku politiku. Nakon rata (1945.) imenovan je izvanrednim, a ubrzo zatim i redovnim profesorom na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu, gdje predaje *Šumarsku geografiju, Sum. politiku i trgovinu drvetom*, a nakon reorganizacije nastave predaje predmet *ekonomika Sumarstva*.

Njegovo opredjeljenje znanosti počinje već 1918.g., istodobno studira i *statistiku* te u domaćim i stranim publikacijama objavljuje više od 360 radova. Osim stručnih i znanstvenih radova, objavio je velik broj novinskih članaka u beogradskoj "Politici".

Napisao je i objavio "Šumsko privrednu geografiju" 1934. godine, jedno od prvih djela u svijetu, tada mlade znanosti. Djelo je zapaženo u inozemstvu. Ostala je neobjavljena građa za knjigu "Povijest Sumarstva Jugoslavije" i drugi radovi.

Stručno, znanstveno i publicistički djelovao je na tri područja: Šumska, drvnoindustrijska i drvnotrgovinska politika, zatim Šumskoprivredna i lovnoprivredna statistika i propaganda Sumarstva. Najistaknutiji su mu radovi o svjetskoj razmjeni Šumskih i drvnoindustrijskih proizvoda. Kod Lige naroda u Ženevi surađivao je na problemima međunarodne trgovine drvom.

Bio je poznat kao lovni stručnjak i ljubitelj lova. Održao je referate na sastancima Međunarodnog lovačkoga savjeta (Pariz, Varšava, Prag, Berlin). Izradio je zoogeografsku kartu bivše Jugoslavije izloženu na više lovačkih izložbi. Sudjelovao je na nekoliko lovačkih izložbi i bio suradnik Lovacko-ribarskoga vjesnika. Od 1931.g. dr. M. Marinović elan je stalnog jugosl. povjerenstva u Međunarodnom savjetu za lovstvo (CIC), na čijem je redovnom zasjedanju 1934. u Varšavi nastupio s referatom "Pitanje lovne zoogeografije".

Odlikovan je Ordenom Sv. Save 3. i 4. reda i Merite Agricole (officiers).

VAŽNIJI BADOVI

Šumski pokusi u Mađarskoj. Sum, list 1911.

Evolucija našeg šumarstva. Sum, list 1919.

Načela šumske organizacije u našoj državi. Sum, list 1922.

Šumarstvo naše države. Sum, list 1923.
Iskoriscivanje suma u vlastitoj režiji. Wiener Allgemeine Forst und Jagdzeitung.

Studija šumarstva u našoj državi. Ekonomist, Bgd 1924.

Kriza u sumarskoj trgovini i industri-

ji. Ekonomist, Bgd 1925.

Sume u SHS - prva statistika naših suma. Statistički godišnjak 1926.

Prilog proučavanju izvoza i uvoza sumskih proizvoda. Statistički godišnjak 1926.

Državne sume. Ekonomist, BGD 1927.
Die FOrderung des Oenossenschaftswesens und der Forstwirtschaft. II intern. kongres, Budapest 1936., II. Vol., s. 298-309.

Kratak pregled nase vanjske trgovine sumskim proizvodima. Statistički god. 1928.

Nasa izvozna trgovina drvetom i njene potrebe. Ibid. 1929.

Osnovi nauke o upravi sumama. I. knj.: Organizacija uprave, Bgd 1939.

Privredni značaj lova u Jugoslaviji. Bgd 1930.

Olovu u Cehoslovakiji. Bgd 1935.

Da li je razvitak lova u suprotnosti sa razvitkom poljoprivrede i sumarstva. Bgd 1939.

Šumsko gospodarstvo, (skripta). Stručni odsjek N.S.O-e Zagreb, sveučilišta, Zagreb 1948., s. 1-249, 62 si.

Je li razvitak lova u suprotnosti s razvitkom poljoprivrede i sumarstva. LV 11, 1939., s. 523-530.

Pitanje lovne zoogeografije. LV 10, 1934., s. 445-451.

Život sume. LV 2, 1936., s. 49-56.

Faktori od kojih ovisi opstanak i rasirenje divljaci. LV 11-12, 1951., 2. 207-218.

Nasa najvažnija staništa. LV 1, 1952., s. 16-18.

LITEBATUBA

*** SL.: 1919., s. 116; 1920., 31, 159, 367; 1921., 90, 208, 213; 1922., s. 615, 686, 784; 1923., s. 175, 253; 1926., 384, 401, 166; 1927., s. 262; 1928., s. 493; 1930., s. 431; 1932., s. 470, 537, 679, 735; 1935., s. 113; 1936., s. 193, 346; 1937., s. 600, 601; 1938., s. 593; 1940., s. 89, 369; 1943., s. 24.

Zoricic, M.: Privredni značaj lova u Jugoslaviji (prikaz knjige M. MarinoviCa). LV 8, 1930., s. 378-380.

BorosiC, J.: SIS, s. 9, 26, 135.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 57, 105, 106, 117, 135, 138, 143, 144, 155, 159, 169, 181, 194, 200, 211, 226, 238, 249, 250.

Z.P.: Nekrolog - MarinoviC, Milan (1887-1951), SL 12, 1951., s. 424-425.

Kauders, A.: Sum. bibliografija II, s. 185, 186, 298, 427.

*** Povijest sum. Hrv. 1846-1976, s. 10, 63, 70, 95, 133, 174, 190, 248, 251, 274, 275, 291, 295, 297-300, 306, 308, 312, 314, 315, 337, 375, 376, 388, 409.

***SE 2, 1983., s. 399-400.

Frković, A.: Bibliografija LBV, Zag-

reb 1993., s. 179, 198, 300, 308, 376, 423.

*** HSD 1846-1996., s. 157, 158, 161, 167-169, 177, 228, 233, 241.

Klepac, D.: Iz sum. povijesti Gorskoga kotara..., Zagreb 1997., s. 179, 229.

MARINOVIC, Stjepan, iz Stare Gradiške, vlastelinski Šumar.

Šumarstvo je apsolvirao 1882. na Gospodarsko-Sumarskom učilištu u Križevcima. Prema dostupnim podacima, bio je Šumar kod đakovačkog vlastelinstva u Trnavi. Vrlo mlad smrtno je stradao na službenoj dužnosti 14.11.1888.

Bio je elan HSSD od 1886.

LITEBATUBA

*** SL: Iskaz članova HSSD 1886. - 1888.

*** Osobne viesti. Umrli. Stjepan MarinoviC. SL 5, 1888., s. 223.

*** Iskaz preminulih članova HSSD 1876-1900. Umro Stjepan MarinoviC, šumar Vlastelinstva đakovačkog. SL 1, 1901., s. 48.

BorosiC, J.: SIS, s. 17.

MARK, Antun, iz Bjelovara, Sumarski savjetnik.

Šumarstvo je apsolvirao 1887. na Gospodarsko-Sumarskom učilištu u Križevcima.

Prema dostupnim podacima, 1891. - kao Sumarski pristav Križevacke imovne općine u Bjelovaru, položio je državni stručni ispit. Iste je godine imenovan kotarskim Šumarom u Čazmi, a 1900.g. imenovan je nadŠumarom i procjeniteljem kod Đurdevačke imovne općine u Bjelovaru. Godine 1903. imenovan je Sumarnikom i upraviteljem Gospodarstvenog ureda Križevacke imovne općine u Bjelovaru i na toj dužnosti ostaje do 3.1. 1923. U međuvremenu imenovan je nadsumarnikom (1909.) i Šumarskim savjetnikom (1921.).

Godine 1923. postavljen je kao Sumarski savjetnik kod Šumarskog odsjeka Ministarstva Suma i rudnika u Zagrebu (u likvidaciji), a zatim iste godine za izvjestitelja

Županijske oblasti u Gospiću, gdje je kao Sum. savjetnik umirovljen 1925. godine.

U svom članku "Poučno putovanje na Deliblatske pjeskulje" (ŠL 1902., s. 721-733) između ostalog piše kako je Đurđevačke peske kupila Đurđevačka imovna općina, koji su nakon razvojačenja Vojne krajine ostali državno vlasništvo i kako se radi na poSumljavanju tih pjesaka od 1899.g.

Bio je član HSŠD od 1888.

LITEBATUBA

SL: 1891., s. 239, 457; 1895., s. 325, 502; 1900., s. 51; 1902., s. 721; 1903., s. 82; 1905., s. 462; 1909., s. 109; 1921., s. 51; 1922., s. 848; 1923., s. 629; 1925., s. 136.

Borosić, J.: SIS, s. 18.

Kauders, A.: Sum. bibliogr. I, s. 66.

*** Sto godina sumarstva Bilogorsko-podravске regije. Bjelovar 1974., s. 71, 237, 239, 250, 406.

Povijest sum. Hrvatske 1846-1976., s. 409.

MARKALJEVIĆ, Danijela, (Brčko, BiH, 12.V.1969.), dipl. ing. Sumarstva.

Kćer Marijana, zanimanjem upravnika kooperacije. Hrvatica je po nacionalnosti i državljanstvu. Srednju Šumarsku Školu završila je u Karlovcu godine 1988.

Šumarstvo je diplomirala na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 9.1.1996. s naslovom diplomskog rada "Vegetacija šire okolice svetišta Šumanovci i prijedlog za zaštitu prirode", znanstvenoga područja *Šumarska fitocenologija*.

MARKOVIC, Luka, (Ličko Lesce, Gospić, 18.X.1939.), dipl. ing. Sum.

Sin Franjin, Hrvat. Gimnaziju je završio u Karlovcu Škol. g. 1969.-70. Obitelj mu je u vrijeme studija živjela u Voćinu: otac mu je bio penzioner, a majka domaćica.

Studirao je Sumarstvo na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1.VII.1982. god.

MARKANOVIC, Mato, (Trenkovo, Požega, 1932. - Lipovljani, 3.IV. 1975.), dipl. ing. Sumarstva.

Gimnaziju je završio u Požegi 1951. Iste godine upisuje se na Poljoprivredno-Sumarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Šumarski odjel, na kojem je apsolvirao škol. g. 1955.-56. i diplomirao 31.X.1957.

Službovao je u Šumariji Garešnica i ŠG Garešnica, a zatim prelazi u Šumariju Lipovljani na mjesto zamjenika upravitelja. Od 1961. do svoje prerane smrti upravitelj je Šumarije Lipovljani, ŠG "Josip Kozarac" Nova Gradiška.

"Svoju ljubav prema Sumi, koja je izvirala iz svakog njegovog postupka, temeljio je na njenom izvanrednom poznavanju. Koristio je svaku priliku da proširi svoje znanje o prirodi Sume i njenom životu, a kao dobar organizator i ekonomista znao je razumnim postupcima izuzetno dobro voditi svoj kolektiv. Utjecaj energičnog i kreativnog duha ing. Mate Markanovića osjećao se u čitavom Šumskom gospodarstvu >Josip Kozarac<.

Ing. Mato Markanović posvećivao je veliku pažnju težnjama Sumarske znanosti za unapređivanje nizinskih i prigorskih Suma. U tome smislu bio je izvrstan suradnik Šumarskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Zahvaljujući upravo njemu, u području kojim je rukovodio ostvareni su brojni naučni radovi, čijim rezultatima se obilno služio", (B. Prpic, 1975.).

Bio je član Redakcijskog odbora "Šumarskoga lista" i predsjednik Društva ITŠDI Nova Gradiška. Zalagao se za objedinjenje Sumarstva i drvne industrije.

Odlikovan je Ordenom rada sa srebrnim vijencem.

LITEBATUBA

*** SN, s. 369.

Prpić, B.: In memoriam - Ing. Mato Markanović. SL 7-10, 1975., s. 397-398.

MARKIĆ, Mihovil, (Split, 11.XII. 1886. - Zagreb, 28.X.1961.), ing. Sumarstva, Sum. inspektor.

U Splitu je završio osnovnu školu i veliku realku.

Šumarstvo je studirao na Šumarskoj akademiji u Zagrebu i Visokoj školi za kulturu tla u Beču. Apsolvirao je 1906. na trogodišnjoj Šum. akademiji u Zagrebu.

U Šumarstvu radi od 15.VIII. 1906. god., najprije kod Gradiške imovne općine kao tehnički dnevnicar, a zatim kod Šumarije Slunjske imovne općine u Valis-selu (Cetingrad) kao privremeni Sumarski vježbenik. Kod te imovne općine ostaje u službi do kraja 1922. Državni stručni ispit položio je već 1909. u Zagrebu. Šumarskim pristavom imenovan je 1910., kotarskim Šumarom 1911., nadŠumarom 1917., a Sumarnikom 1921. godine.

Kao upravitelj Šumarije Slunjske imovne općine u Karlovcu, imenovan je 1923. Sum. nadinženjerom kod Gospodarstvenog ureda Brodske imovne općine u Vinkovcima, gdje ostaje do 1925.g. Pri Slunjskoj i Brodskoj imovnoj općini radio je pretežno kao taksator. U Vinkovcima je nastojao uvesti više reda u uzgoju, uređivanju i iskoriscivanju Suma i riješiti problem iskoriscivanja starih hrasnovih sastojina. Godine 1925. premješten je za inspektora pri Generalnoj direkciji Suma u Beogradu. Od tada pa do 1932. i od 1933. dalje obnaša dužnost sefa Taksacijskog odsjeka i načelnika drugih odsjeka pri Ministarstvu Suma i rudnika u Beogradu. Od 1932. do 1933. bio je generalni direktor ŠIPAD-a u Sarajevu, gdje je nastojao iskorisciti

vanje Suma usmjeriti tako da se sačuavaju bosanske Sume.

Po povratku u Ministarstvo u Beograd bavio se problematikom krajiških imovnih općina. Godine 1937. izdao je dobro dokumentiranu monografiju "Krajiške imovne općine", gdje je prikazao gospodarski i financijski razvitak, stvarno stanje, ali i zabrinjavajuću perspektivu imovnih općina.

Nakon stvaranja Banovine Hrvatske 1939., premješten je Odjelu za Sumarstvo Banske vlasti u Zagrebu kao sef za taksaciju. Za vrijeme II. svj. rata bio je Pročelnik Odjela za uzgoj i uređivanje Suma kod Glavnog ravnateljstva za Sumarstvo u Zagrebu, a bio je i predsjednik ispitnog povjerenstva za polaganje državnih struč. ispita. Po završetku rata bio je referent u Odjelu za uređivanje Suma, a zatim referent u Odjelu za plansku privredu.

Od 1946. do 1949. radi u Institutu za Šumarska i lovna istraživanja u Zagrebu u svojstvu referenta za problematiku uređivanja Suma, gdje je 1949. umirovljen. Nakon umirovljenja nastavio je rad na uređivanju Suma kod općina Jastrebarsko i Ludbreg, a zatim kod ŠG Sisak.

U tijeku radnog vijeka ing. Mihovil Markić bavio se problematikom uređivanja Suma. Prema navodu D. Klepca (1997.) prije II. svj. rata izradio je više gospodarskih osnova prema načelima kontrolne metode za uređivanje prebornih Suma (prema instrukciji iz 1931., ali kasnije nije uspio tom metodom, a modificirao je naputak za sastavak gospodarskih osnova iz 1903. koji se primjenjivao na Sume pod osobitim javnim nadzorom. Nakon rata izradio je metodu za sekcioniranje stabala u svrhu prikupljanja podataka za izradu na-

sih drveno - gromadnih tablica. Za djedno s Emrović, B. i Špiranec, M. objavio je tablice drvnih masa za hrast lužnjak, kao jedinstvene dvo-ulazne tablice i koristan priručnik za Sumarske i drvarske stručnjake.

Odlikovan je Ordenom Sv. Save 5. reda i Ordenom Belog orla 5. reda. Bio je suradnik Bum. lista i dugogodišnji i vrlo aktivan elan HŠD te društveni odbornik (1918., 1919., 1940.-1945.).

BADOVI

Agrarna reforma obzirom na prilike Gornje krajine. Sum. list 1919., s. 217-233.

Doprinosi Biđ-Bosutske vodne zadruge sa strane Brodske i Petrovaradinske imovne općine i državnog erara. Sum. list 1937., s. 253-286.

O krajiškim imovnim općinama. Zagreb 1937., s. 1-81.

Tablice drvnih masa za hrast lužnjak u SpaCvanskom bazenu, (sa Spiranec, M. i Emrović, B.) - Iz Instituta za sum. lovna istraživanja. Sum. list 4-5, 1959., s. 91-105.

Tablice drvnih masa za hrast lužnjak u NS Hrvatskoj, (sa Spiranec, M. i Emrović, B.), Savez sum. društava Hrvatske. Zagreb 1961., s. 1-20.

LITEBATUBA

*** SL: 1907., s. 116; 1909., s. 485; 1910., s. 155; 1911., s. 198; 1917., s. 348; 1919., s. 189; 1921., s. 93; 1923., s. 62, 253; 1925., s. 698; 1926., s. 71, 145, 614; 1930., s. 50; 1934., s. 73; 1940., s. 261, 268, 515; 1941., s. 267, 325; 1943., s. 24, 38, 128; 1944., s. 75.

Borosić, J. SIS, s. 3, 30, 82.

Kauders, A. Sum. bibliografija I., s. 144, 250.

Pere, L. Ing. M. Markić, Ing. M. Spiranec i dr. B. Emrović *Tablice drvnih masa za hrast lužnjak u NB Hrvatskoj*". SL 7-8, 1961., s. 324-325.

*** Ing. Mihovil Markić. *Nekrolog.* SL 9-10, 1961., s. 402-403.

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoistočne Slavonije. Vinkovci - SL Brod 1974., s. 538.

*** Povijest sumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 158, 159, 200, 412.

*** SE 2, 1983., s. 400.

*** SIM, s. 93, 118, 151, 178.

*** HSD 1846-1996., s. 150, 160, 186, 221-223, 227, 232, 233, 235.

Klepac, D. Iz sum. povijesti Gorskoga kotara..., Zagreb 1997., s. 120, 122, 229.

MARKOJA, Đuro, (Ferdinando-vac, Đurdevac, 10.IY.1939.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin učitelja Stanislava i učiteljice Marije r. Pavić. Hrvat, katolik. Osnovnu je Školu završio u Nedeliscu u Međimurju 1950., a gimnaziju u Bjelovaru 1958. godine.

Šumarstvo je počeo studirati na Poljoprivredno-Sumarском fakultetu Sveuc. u Zagrebu, a diplomirao je na osamostaljenom Šumarском fakultetu, na ŠG odjelu, 28.1.1964. godine.

Od završetka studija pa sve do danas (1997.) radi u struci na projektantskim poslovima, na izvođenju radova vezanih za urbano Sumarstvo (hortikulturu) i rasadnicku proizvodnju. Badove je obavljao u zemlji i inozemstvu (Slovenija, Italija). Najviše je učinio za Istru. Dokumentaciju je sastavio za šezdesetak objekata, za 16 objekata sačinio je urbanističku dokumentaciju, a sudjelovao je u izvođenju radova na pedesetak objekata. Badove je obavljao direktno sa investitorom preko autorskih agencija Zagreb i Ljubljana i projektnih biroa (Brijuni, Zavod za očuvanje prirode Zagreb, ABH Zagreb, Studio u Izoli, Kopar, Ljubljana, Pula, Nova Gorica, Postojna, Bovinji).

Na području Istre i otoka izradio je nekoliko desetaka proje-

kata okoliša stambenih objekata, vikendica, terasa, interijera i balkona. Na Brijunima je 17 godina imao patronat nad stručnom hortikulturnom i rasadničkom proizvodnjom i dao je niz rješenja koja su dio nacionalnog parka.

Od većih radova u inozemstvu pripomenut ćemo u Italiji Golf igralište "Venecija" na 28 ha i u Kuvajtu okoliš i interijer bolnice Physical medicine and Rehabilitation center project.

Pedologiju za sve projekte, recepturu za poboljšanje tala te probleme ishrane radio je sam i u suradnji sa Šumarskim institutom Jastrebarsko (dr. sc. N. Komlenović i dr. sc. P. Rastovski).

Zbog uvođenja i savladavanja raznih novih tehnika iz hortikulture i rasadničarstva te projektiranja bio je u nekoliko navrata 10-15 dana na praksi u Italiji ("Sgaravatti" Saonara i "Vivai associati" Padova i "Bardella" Vivai, San Michele al Tagliamento Venezia) i Finskoj ("Lanen tehtat oy" Iso Vima).

Član je HŠD, a bio je i elan predsjedništva Saveza ITŠDIH.

Zaposlen je na mjestu upravitelja Šumarije Buje.

Živi u Umagu.

BADOVI

Legenda: D - dokumentacija
U - urbanistička dokumentacija
B - izvedbeni radovi

a) Republika Hrvatska

Autokamp "Borozija", (DB).

Tvornica cementa, (DB).

Umag naselje "Kanegra", (DB).

Umag IKB - upravna zgrada, (DUB).

KATOBO - "Polinezia", (DUB); Shopping-centar, (DUB); hoteli "Koral" i "Aurora", (DUB); "Zabavni centar", (DUB); Komplex "Istra" (hoteli depandanse), "St. Mariš" - Tenis centar - "Bungalovi" I, II, III faza (D).

"Punta" - hoteli "Umag", (DB); "Sipar" (DUB); i "Adriatic" (B); ACY Marina (DUB).

UMAG - Bobna kuća, (DB); PUP Punt, (D); UP "Servisno - komunalna zona, (D); PUP "Moela", (D); PUP "Centar", (D); PUP "Komunela", (D); PUP "Obala", (D); sportska zona (nogom, igralište, (DB); PUP "J. Bakovac", (U); škola "Marija i Lina", (D); dječji vrtić, (DB); park na obali, (D); autobusna stanica, (D).

NOVIGBAD - naselje "Mareda", (D); hrvatska i talijanska osnovna škola, (DB); dom umirovljenika, (D).

BUJE - Stanica, (U); Školsko brdo - Srednjoškolski centar, (U); hotel, dječji vrtić, (DB); sportska zona (nogom, i tenis), (DB).

NOVA VAS - Dom Talijana, (DB).

POBEC - naselje "Cervar", (B); gradski hotel, robna kuća, autobusna stanica, (DB); hotel "Mediteran", (B).

VBSAB - Hacijenda Đamonja, (B).

PULA - "Tehnomont" (okoliš tvornice), (DB); hotel "Brioni", (B); "Duga Uvala" (apartmani, hotel, sportska zona), (DB).

MEDULIN - Medulinska rivijera, (hoteli, bungalovi, autokamp), (DB).

LABIN - Bekonstruktija gradskih parkova, (DB), brana "Letaj" - okoliš, (DB).

BABAC - Turistička naselja "Girandela", "Hedera, sportska zona, (DB).

SELCE - hotel Varaždin, (DB),

LOŠINJ - "Sunčana uvala" - "Cikat", (DB).

BUZET - Dom zdravlja, (DB).

b) Republika Slovenija

ANKABAN - Bolnica - rekonstrukcija parka, (D).

LIPICA - zelenilo golf-terena, (D).

KOPEB - "Markovac" osmogodišnja škola, (DB); "Markovac" stambeno naselje od 1.000 stanova, (DB); "Istra-benz", benzinske crpke: Tar, Plovanija, Savudrija, Novigrad, Umag, (DB); Željeznicko-autobusna stanica, (D).

IZOLA - Nova bolnica, (B); Naselje - industrijska zona, (B); Naselje - hotel Belveder, (DB); ekološka studija farma "Belvedur", (D).

POBTOBOŽ - okoliš "Splosne plovbe", (B); hotel Bernardin, američki projekt, (B); Marina, parking, restoran i sportska zona, (DB); gradski parkovi, (B); hotel "Metropol" Casino, (B); Aerodrom Sečovlje, (DB); Bobni magazin - diskont "Lucija", (DB).

POSTOJNA - Osmogodišnja škola, (B); Autokamp "Jama", (B).

CBNI KAL - Treći pas (hortikultura) autoput, (D).

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 68.

Posl. izvješće 1995., "HS", s. 65.

*** SIM, s. 149, 150, 178.

*** HSD 1846-1996., s. 299, 306.

MARKOTIĆ, Stjepan, iz Grabovnika, Ljubuski, BiH, dipl. ing. Sum.

Prema nepotpunim podacima, studirao je Sumarstvo na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1950.-51., a diplomirao na Šumarskom odjelu 28.11. 1953.

LITEBATUBA

*** SN, 365.

MARKOVIĆ, Ivan, iz Burne, Srijem, dipl. ing. Sumarstva, Sum. savjetnik.

Šumarstvo je diplomirao 17. 11. 1922. na Šumarskom odjelu Gospodarsko-Sum. fakulteta u Zagrebu.

U Šumarstvu je počeo raditi 30. IV. 1922. godine. Prema dostupnim podacima, 1923. postavljen je za Sum. inženjerskog pristava kod Gospodarstvenog ureda Križevacke imovne općine u Bjelovaru, a zatim dodijeljen Šumariji Garešnica iste imovne općine kod koje se nalazio i 1933. godine. U međuvremenu unaprijeđen je za Sum. inženjera i upravitelja Šumarije (1926.), za Sum. nadinženjera (1930.) te za Sum. savjetnika (1933.)

Godine 1939. nalazio se kod Šumarskog odsjeka Banske uprave na Cetinju (Crna Gora), kao Sumarski savjetnik, a 1941. premješten je za Sum. nadzornika kod Ravnateljstva Suma Gradiške imovne općine u Novoj Gradiški, gdje se nalazi i 1943.

Bio je član HŠD. Pribilježio je da je prisustvovao društvenoj skupštini 1946. g. u Zagrebu.

LITEBATUBA

*** SL: 1923., s. 119, 382; 1926., s. 145; 1930., s. 309; 1933., s. 285; 1939., s. 326; 1941., s. 501; 1943., s. 267.

Borosić, J.: SIS, s. 5, 70, 95.

*** Prilog SL br. 12, 1946., s. 25.

MARKOVIĆ, Jovan iz Rume, Vojvodina, dipl. ing. Sumarstva, mr. sc.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1950.-51., a diplomirao 19. VI. 1952. na Šumarskom odjelu. Na istom je fakultetu upisao i poslije-diplomski studij i magistrirao 18. XI. 1970. godine iz područja *mehanizacija i racionalizacija rada u Šumarstvu*.

BADOVI

Pojava oštećenja sadnica topola od niskih temperatura. Osvrt na članak dr. M. Vasića (sa Zivanov, N.). Sum. list 5-6, 1968., s. 199-214.

Iskoriscivanje drveta topola i vrba malih dimenzija primenom sistema iveranja u sumi, (sa Đoković, P. i M. Zeremski). *Mehanizacija sumarstva*, Zagreb 1986., s. 69.

Mehanizacija radova u zasadima topola i vrba, (sa Đoković, P.). *Zbornik Opatija*, s. 591.

LITEBATUBA

Povijest šumar. Hrvatske 1846-1976., s. 118, 417.

*** SN, s. 365.

Lovreković, M.: Organizacija i korištenje izvora sumarskih informacija, Zagreb 1997., s. 12.

MARKOVIĆ, Milan, (Osijek, 29. VI. 1945.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Milana i Terezije r. Zager. Hrvat, katolik. Otac mu je bio VKV bravar, a majka domaćica. Školovao se u Osijeku: osnovnu je školu završio 1960., a na Gimnaziji "Sara Bertić" maturirao je 1964. godine.

Studirao je na Šumarskom fakultetu u Beogradu. Diplomirao je na Šumarskom smjeru 1968.

Nakon diplomiranja počeo je raditi 1970. na ORA "Zeleni pojas Đerdapa". Od 1971. radio je u taksaciji u ŠIP "Južni Kucaj" - Zaječar (Srbija). Od 1972. zaposlen je

na mjestu rukovoditelja projektantskog biroa u istom poduzeću. Radio je na uređivanju Suma po metodi grupimicnoga gospodarenja, autora prof. dra MlinSeka sa Fakulteta u Ljubljani.

Godine 1976. došao je u Valpovo na mjesto tehničara - poslovođe radilišta. Od 1977. do 1983. radi kao referent za iskoriscivanje Suma u Šumariji Valpovo, a nakon toga kao referent za uzgajanje Suma. Od 1986. do 1991. na mjestu je upravitelja PJ Uzgoja Suma u Šumariji Valpovo, a nakon toga je revirnik u istoj Šumariji.

LITEBATUBA

*** ŠL 1-2,1995., s. 59.

MARKOVIĆ, Petar, (Mariolana, Vrsac, Srbija, 26.IX.1926. - Senj, 1995.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Luke i Ruže r. Pfeifer. Hrvat, rimokatoličke vjere. Otac mu je bio hrvatski časnik, a majka domaćica. Osnovnu Školu završio je u Beogradu 1941., a realnu gimnaziju u Senju 1945. godine.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1949.-50., a diplomirao je na Šumsko - gospodarskom odjelu 27. V.1955. god.

U državnu službu stupa od-

mah po okončanju studija, zaposlivši se (1955.) u Šumariji Jablanac. Nakon skraćenoga pripravničkog staža ubrzo postaje zamjenikom upravitelja Šumarije, radeći pretežno na poslovima uzgajanja i uređivanja Suma. Godine 1957. postavljen je za upravitelja Šumarije Krasno Polje, tada pod nazivom Šumarija Jelovac (po nazivu jednog ovećeg Šumskog kompleksa na području Sjevernog Velebita), a 1959., na vlastiti zahtjev, imenovan je zamjenikom Šumarije Senj. Reorganizacijom Sumarstva i osnivanjem posebnih Šumskih gospodarstava, 1960. postavljen je za upravitelja Šumarije Senj u sastavu ŠG Senj. Na toj dužnosti ostaje do umirovljenja 1985., savjesno i s marom dobrog gospodarstva obavljajući sve poslove u okviru ovlasti za to radno mjesto.

Umro je u Senju u 69. godini života.

LITEBATUBA

*** SN, s. 364.

MARKOVIĆ, Stevan, (Vukovar, 6.II.1896. - 26.XI.1971.), dipl. ing. Sumarstva, visi Sum. savjetnik.

Srednjoškolsku naobrazbu stekao je u Vukovaru. Šumarstvo je apsolvirao 1920.-21., a diplomirao 1.III.1926. godine na Gospodarsko-Sum. fakultetu Sveuc. u Zagrebu.

U Šumarsku službu stupio je 30.III.1926. kao Sumarski inženjerski asistent kod Direkcije Suma Brodske imovne općine u Vinkovcima, gdje ostaje u službi do 1941. godine: 1926.-1927. bio je upravitelj Šumarije Trnjani, od 1928. do 1930. procjenitelj-taksator, a od 1931. do 1941. radi kao upravitelj Šumarije Sirac-Piljenice i Daruvar, i to od 1937. u svojstvu Sum. savjetnika.

Godine 1941. premješten je za Šumarskog nadzornika i upravitelja Suma Križevacke imovne općine

u Bjelovaru, odmah zatim Odjelu za Šumarstvo pri Ministarstvu Suma i ruda u Zagrebu, a 1943. premješten je za ravnatelja Suma u Ogulin.

U razdoblju prije II. svj. rata pristupio je organizaciji vlastite Šumske režije, provodio intenzivne uzgojne zahvate, te introdukcijom četinjača nastojao povećati vrijednost Suma.

Nakon II. svj. rata radio je kod Zemaljskog Sum. poduzeća, jedinica u Karlovcu. Kad su osnovane sekcije za uređivanje Suma u Hrvatskoj, postavljen je za rukovodioca Sekcije u Splitu i duže vrijeme djeluje u Dalmaciji na uređivanju Suma. Rezultat tog rada mnogobrojni su Šumsko - uredajni elaborati inventarizacije širokog područja od Knina i Zadra do Dubrovnika, kao i radovi na rješavanju uzurpacija. Iz Splita odlazi u Zagreb i preuzima Sekciju za uređivanje Suma i nakon nekoliko godina rada odlazi u mirovinu.

Bio je član Jugosl. Sum. udruženja, kasnije HŠD od 1938. godine.

LITEBATUBA

*** SL: 1926., s. 340, 614; 1929., s. 421; 1932., s. 60; 1937., s. 103; 1938., s. 526; 1940., s. 610; 1941., s. 17, 325; 1943., s. 244; 1952., s. 74; 1954., s. 255.

BorosiC, J.: SIS, s. 5, 66, 99.

*** SN, s. 363.

Strineka, M.: Ing. Stevo Marković. In memoriam. SL 11-12, 1971., s. 483-484.

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoistočne Slavonije, Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 538, 541, 543.

MARKOVIĆ, Vladimir, iz Lacavka, Slavonija, Sum. inspektor.

Šumarstvo je apsolvirao 1892. na Gospodarsko - Sum. učilištu u Križevcima. Pronašli smo podatke da je 1923. bio inspektor u Ministarstvu Suma i rudnika pri generalnoj direkciji Suma u Beogradu.

Iste je godine odlikovan Ordenom Sv. Save 4. reda i umirovljen.

LITEBATUBA

*** SL: 1923., s. 252, 571.

BorosiC, J.: SIS, s. 19.

*** SN, s. 52.

MARKOVIĆ, Trifun, iz Usca, Srbija, rod. 24.1.1904., dipl. ing. Šumarstva, Sum. savjetnik.

Šumarstvo je diplomirao 1930. na Šum. odjelu Poljoprivredno-Sum. fakulteta u Zemunu.

U službi je od 7V.1930.g. Državni ispit položio je 1932. Kao Sum. pristav nalazio se 1933. pri Odsjeku za Šumarstvo Banske uprave u Nisu. Godine 1934. premješten je za kotarskoga Šumarskoga referenta u Andrijevicu (Crna Gora) i k Direkciji Suma u Banja Luku. Od 1936. do 1938. nalazi se u Direkciji Suma u Vinkovcima kao Šumarski visi pristav, a 1939. kod Šumarije u Beogradu kao Sum. savjetnik.

Poslije rata, od 1.IX.1948. do 31.1.1952.g. stalni je nastavnik na Šum. Školi za krS u Splitu. Predavao je: *botaniku, biologiju bilja, zoologiju, uzgajanje Suma, zaštitu Suma, lovstvo, tehničko crtanje i osnove hidrotehnike*. Ostali podaci o kretanju u službi nisu nam poznati.

LITEBATUBA

*** SL: 1932., s. 565; 1934., s. 531, 589; 1936., s. 578; 1938., s. 104; 1939., s. 265.

BorosiC, J.: SIS, s. 11, 61, 111.

*** SN, s. 563.

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoistočne Slavonije, Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 547.

MARKOVINOVIĆ, Katica, vid. OPALICKI, S. 309.

MARKUNOVIĆ, Josip, iz Radića Brda, dipl. ing. Šumarstva.

Šumarstvo je apsolvirao 1932-33., a diplomirao 11.11.1935. god. na Šumarskom odjelu Poljoprivredno-Sum. fakulteta Sveuc. u Zagrebu.

Prema pronađenim podacima, nalazio se 1939., kao činovnički pripravnik, kod Direkcije Suma u

Sarajevu. Iste je godine položio državni struc. ispit, a 1941., premješten je Šumskoj upravi u Turbetu, a zatim u Fojnicu. Iste je godine postavljen, kao Sumarski pristav, za upravitelja Šumarije Gradiške imovne općine Šumetlica-Begovica sa sjedištem u Novoj Gradiški. Godine 1942. unaprijeđen je za Sum. višeg pristava kod iste Šumarije, gdje je bio u službi i 1943. godine.

Bio je član Jug. Sum. udruženja, kasnije HŠD, od 1939.

LITEBATUBA

*** SL: 1939., s. 256, 410; 1941., s. 17, 18, 406; 1942., s. 31.

Borosić, J.: SIS, s. 8. (IV. god.).

*** SN, s. 357.

MARMAR, Željko, st., (Slatina, 5. IV.1929.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Mije i Magdalene r. Jusić. Hrvat, rimokatoličke vjeroispovijesti. Potječe iz obrtničke obitelji: otac mu je bio mlinar, a majka domaćica. Osnovnu je školu završio u Našicama 1940., a realnu gimnaziju u Osijeku, gdje je maturirao 1949. godine.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 30.V.1954.

Prvo zaposlenje u državnoj službi dobio je u Inspektoratu za Sumarstvo Nova Gradiška, u Sekci-

ji za uređivanje Suma (10.VII. 1954.). Nakon odsluženoga vojnog roka, I.X.1955. nastavlja rad u istoj sekciji da bi I.V.1957. bio premješten u Šumariju Okučani i postavljen na radno mjesto referenta za uzgoj i zaštitu Suma. Pokazavši posebno zanimanje za lovstvo, osnivanjem ŠG Nova Gradiška, I.I. 1960 biva imenovan referentom za uzgoj i zaštitu Suma te lovstvo pri RZ Zajedničkih službi u Novoj Gradiški. Zbog sve većih zadataka na planu lovne privrede postupno biva oslobođen poslova na uzgoju i zaštiti Suma, da bi, počevši od 1965. godine, pretežito radio na uzgoju, zaštiti i koriscenju divljaci. Kad je osnovano JP "Hrvatske Sume", I.I. 1991. imenovan je stručnim suradnikom za lovstvo, na kojoj dužnosti ostaje do umirovljenja I.V.1994. godine.

Tijekom svoje bogate lovne aktivnosti dipl. ing., Željko Marmar st. bio je dugogodišnji revnosni član komisije za lovstvo i komisije za zaštitu Suma Općeg udruženja Sumarstva i drvne industrije, član skupštine i radnih tijela HLS. Od nekad zapuštenih državno-uzgojnih lovišta "Radinje", "Međustrugovi" i Psunj stvorio je, u odnosu na broj i trofejnu vrijednost divljaci, čuvena lovišta za jelensku, muflonsku i srneću divljač. Izgradio je nekoliko "uzgajališta za divlje svinje" (gatera), stvorivši dobre uvjete za lov divljih svinja putem lovnog turizma. Ima položen ispit za ocjenjivača lovačkih trofeja i ovlašten je sastavljač lovnogospodarskih osnova i programa uzgoja divljaci.

Za samoprijegoran rad na unapređenju lovnoga gospodarstva, posebice lovnog turizma, dobitnik je zlatnog odličja LS Hrvatske i Srebrnog ordena LS biv. Jugoslavije.

Dugogodišnji je član HŠD i HLS. Živi u Novoj Gradiški.

MARMAN, Zeljko, ml. (Orahovica, 6.XI.1960.), dipl. ing. Sumarstva, mr. sc.

Sin Zlatka i Elizabete r. Benčak. Hrvat, rimokatolik. Osnovnu i srednju školu završio je u Našicama. Maturiravši na SŠC Našice 1979. stekao je zvanje suradnika u odgojno-obrazovnom procesu.

Studij Sumarstva pohađao je na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Obrativši diplomski rad iz područja *lovstva*, diplomirao je na ŠG odjelu 27.XII.1984. Poslije-diplomski studij polazio je na istom fakultetu i uspješno ga okončao obranom rada pod naslovom "Trofejna struktura populacije jelena običnog (*Cervus elaphus* L.) i njena ovisnost o izboru odstrjela" (30.YI.1995.).

Nakon odsluženoga vojnog roka kao mladi Sumarnik prvo zaposlenje u državnoj službi dobiva 1. YI.1986. u BOŠ "Slavonska Suma" Vinkovci. OOUR za uzgoj i zaštitu Suma "Krndija", najprije kao pripravnik, a od 1.VI.1987. kao rukovoditelj obračunske jedinice Donji Miholjac. Od 1.IX.1989. premješten je na rad u Šumariju Koska, a kad je ustanovljeno JP "Hrvatske Sume" p.o. Zagreb, 1991. bio je postavljen na radno mjesto stručnog suradnika za lovstvo pri Stručnim službama UŠ Našice. Od 1.VII.

1995. rukovoditelj je Odjela za lovstvo iste uprave, na kojoj je dužnosti bio i u vrijeme pisanja životopisa (1997.).

Lovstvu, kao stručnom opredjeljenju, posvećuje sve svoje radne i intelektualne sposobnosti. Kao član Komisije za ustanovljenje državnih lovišta pri Ministarstvu poljoprivrede i Sumarstva izradio je više prijedloga za ustanovljenje lovišta za područje Županije virovitičko-podravске i osječko-baranjske. Posebno težište u stručnom radu stavlja na obnovu i zaštitu poslijeratnim djelovanjima uništenoga fonda jelenske divljaci u području lovišta UŠ Našice.

Neposredno prije priprema za Izložbu hrvatskoga lovstva Zagreb '96 dipl. ing. Zeljko Marman ulaže napore da se pronađe i vrati u zemlju kapitalno rogovlje jelena običnog, poznatije kao "Kosmack Hirsch" stečeno u lovištu "Đurđenica" 1894. god. (253,30 CIC točaka). Posebno se zanima za povijest lovstva i lovačke organizacije nasičkoga kraja, prikupivši više vrijednih dokumenata.

Uz položen ispit za ocjenjivača lovačkih trofeja, u posljednje vrijeme izradio je 17 lovnogospodarskih osnova kako za državna tako i za zajednička lovišta područnih lovačkih društava.

Predsjednik je Šumarskoga društva Našice.

BADOVI

Jelen na lio stranica.. LV 7-8, 1993., s. 29.

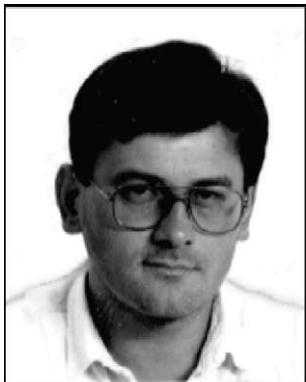
Kosmackov jelen nad jelenima. LV 3, 1994., s. 33.

In memoriam, Vladimir Dimitrijević, dipl. inž. sumarstva (1930.-1996.). SL 11-12, 1996., s. 547.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 60.

*** HS br. 31,1999., s. 17.

MAROVIĆ, Tihomir, (Slatina, 25. V.1963.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Vladimira i Kate r. Jelio. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je bio drveni tehničar, a majka kvalificirana radnica. U Slatini je 1978. završio osnovnu školu i 1982. Opću srednju školu elektrotehničkog usmjerenja.

Šumarstvo Je studirao na Šumarskom odjelu Šumarskoga fakulteta Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 1996. iz znanstvenoga područja *uređivanje suma*. Napisao je i obratio diplomski rad pod naslovom "Usporedba prirasta jele na donjem i srednjem položaju u GJ >Sljeme< - NPSO Zagreb".

Kao pripravnik, zaposlen je na, određeno vrijeme (9.IV.1996. - 20.V.1997.) pri US Našice. Pripravnički staž obavljao je u Šumarijama Slatina, Orahovica i Đurđevac. Za vrijeme pripravničkog staža od 10.V. do 31.VI.1996. sudjelovao je u taksacijskim terenskim radovima (primjerne pruge) potrebnim za sastav osnove gospodarenja 1997.-2007. ("Slatinske podravske sume"), a od 10.X.1996. do 31.III. 1997. obavljao je potrebna mjerenja i prikupljanje podataka za istraživanje udjela drvnih sortimenata u volumenu krupnog drva rior 7 em promjera /a hrast lužnjak, hrast kitnjak i poljski jasen - suši tip,

Nakon obavljenog pripravničkog staža, uposlenik je radio na određeno vrijeme od 21. v. do 30.XI. 1997. pri US Našice, Šumarija Voćin, kao Šumski radnik. Od 1.XII. 1997. je nezaposlen.

Član je HDZ, Živi u Slatini.

HAnovi

Odnos prirasti/vu"ju stabala jute »u NPSO 'Sljeme", (su Cavlovc, .). Sum, list 1-10, 1997., (i. 47B-47S.

LITERATURA

Btefaneie, A.: Udio drvnih aortimenatu li volumenu krupmtg drvu do 7 Cm promjera /ti hrast lužnjak, hrast kitnjak i poljski jasen - suai tip. SL 9-10,1997., s. 490,

MARTINCEVIĆ, Dražen, (Đurđevac, 17.II.1970.), dipl. ing. sum.

Sin Mirka, hrvatske nacionalnosti i državljanstva. Potječe iz zemljoradničke obitelji, Srednju školu završio je u Đurđevcu 1990.g.

Diplomirao je Šumarstvo na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 4.XII.1995. s naslovom diplomskog rada Usporedba taksacijskili elemenata dobivenih sustavnim uzorkom kvadratičnih ploha te uzorkom primjernih pruga u GJ >Mo-krice-Lug<,"

MARTINCIC, Branko, (BakovCice, Koprivnica, 4.VII.1956.), dipl. ing. sumarstva.

Sin Mirka i Marije r, MandiC.

Hrvat, katolik. Otac mu je po zanimanju bio Šumarski tehničar, a majka domaćica. Osnovnu je Školu polazio i završio u Koprivnici 1971., a srednju Šumarsku Školu završio je u Karlovcu 1975. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 15.XII.1981.

Kako se nije uspio zaposliti u Šumarstvu, počeo je raditi kao tehnolog u proizvodnji u pilani i doradi u DI Koprivnica (1982.-1987.), zatim je tehnolog za razvoj u SOUR-u "Bilokalnik" u Koprivnici do 1989., a nakon toga postavljen je za upravitelja Pilane - "Bilokalnik-Holding" Koprivnica. Godine 1993. unaprijeđen je za pomoćnika direktora istoga poduzeća, a od 1997. direktor je RJ Pilana - Dorada Bilokalnik-Drvo Koprivnica.

LITEBATUBA

Sum. škola Karlovac 1947 - 1997., (monografija). Karlovac 1997., s. 89.

MARTINIĆ, Ivan, (Zabok, 22.IV. 1960.), dr. sc., dipl. ing. Šumarstva, docent na Šum. fakultetu u Zagrebu.

Osnovnu je Školu završio u Sv. Križu Zacretje. Tu je kod likovnog pedagoga I. Vuka usvojio temeljne estetske i stilističke standarde. U to je vrijeme više puta nagrađivan za likovne i literarne radove. Završio je dva razreda zabočke gimnazije, a potom dvogodišnje pedagoško - nastavno usmjerenje u Zaboku. Za maturalni rad "Primjena interne televizije u nastavi" snimio je (zajedno sa D. Candrlićem i T. Golubanom) polsatni nastavni video-film.

Studij Šumarstva upisao je 1979. na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Tijekom studiranja nagrađen je Rektorovom nagradom. Diplomirao je 1983. godine.

Od 1984. zaposlen je u Katedri za organizaciju proizvodnje u Šumarstvu Šum. fakulteta u Zagre-

bu kao stručni suradnik, asistent i visi asistent. Završio je poslijediplomski studij iz područja *znanstvena organizacija i ekonomika Šumarstva*. Magistrirao je 1990., a doktorirao 1996. iz istoga znanstvenoga područja. Godine 1997. izabran je za docenta u Zavodu za *organizaciju i ekonomiku* na Šumarskom fakultetu u Zagrebu.

U Šumarskoj nastavi je među prvima primijenio videotehnike. Bio je voditelj i istraživač-suradnik u više istraživačkih zadataka iz područja *iskorišćivanja Šuma, Šumarske ekonomike, Šumarske politike, organizacije proizvodnje, znanosti o radu, ergonomije i informatike*.

Vise je puta boravio u inozemstvu (Njemačka, Švedska, Francuska, Austrija, **Ceska**, Turska) na studijskim boravcima, kongresima, znanstvenim skupovima, radionicama i strukovnim izložbama.

Kao autor ili suautor objavio je sedamdesetak znanstvenih radova te više stručnih prikaza, prijevoda, novinskih članaka i bibliografija.

Uredio je i grafički oblikovao više knjiga, publikacija i časopisa. Od 1991. godine je tehnički, a od 1994. odgovorni urednik časopisa "Mehanizacija Šumarstva". Član je Uredivačkog odbora "Šumarskoga lista" i suradnik "Bibliografskoga leksikona" LZ Miroslav Krležina te član više strukovnih, kulturnih i Sportskih udruga.

VAŽNIJI BADOVI

Martinić, I., 1988.: *Utjecaj snijega na sječu i izradu drva u sumama Gorskog kotara*. Sum. list 112 (11-12), s. 497-506.

Martinić, I., 1990.: *Interakcija metoda rada, radnih uvjeta i proizvodnosti rada pri sječi i izradi drva u proredama sastojina*, (magist. rad). Glas. za sum. pokuse 28, Zagreb, s. 133-178.

Martinić, I., 1991.: *Ostećivanje sastojina pri obaranju stabala, izradi i privlačenju drva*. Sum. list 115 (1-2), s. 33-47.

MartiniC, I., 1994.: *Fizičko opterećenje radnika pri radu uređajem za busenje Stihl BT 308 i motornim čistačem Stihl FS360*. Meh. šumar. 19 (4), Zagreb, s. 179-189.

MartiniC, I., 1994.: *Ocjena fizičkog opterećenja radnika na privlačenju drva*. Meh. sum. 19 (3), Zagreb, s. 151-160.

MartiniC, I., 1995.: *Prilog proučavanju opterećenja radnika bukom pri mehaniziranom privlačenju drva*. Meh. sum. 20(1), Zagreb, s. 11-16.

MartiniC, I. i M. StojiC, 1996.: *Analiza pulsa sumarskih radnika obradom podataka EKO-a*. Meh. sum. 21 (3), Zagreb, s. 129-138.

MartiniC, I., 1996.: *Ekonomski i organizacijski kriteriji za oblikovanje sumskih radova*, (disertacija). Glas. sum. pokuse 33, Zagreb, s. 215-299.

MartiniC, I., 1997.: *Vegetacijski pokrov i parkovna baština Bedekovcine*. U knjizi Bedekovcina, stara i plemenita, s. 39-50.

MartiniC, I., 1988.: *Stanje i razvoj nezavisnih izvođača sumskih radova u Hrvatskoj*. Meh. sum. 23(1), Zagreb, s. 3-10.

MartiniC, I.: 1998.: *Hrvatski proizvod za svjetsku upotrebu*, (prikaz knjige "Cytogenetic studies of forest trees species"). Časopis Hrv. sume 13/14, s. 34-35.

LITEBATUBA

*** Meh. sum.: (1987.), s. 85; (1989.), s. 3, 11, 19, 65, 165; (1992.), s. 3, 15, 75; (1993.), s. 17, 29, 135, 142, 168, 179, 191, 216, 224; (1994.), s. 73, 81, 149, 151, 290; (1995.), s. 11, 59, 156, 182, 197.

*** SL 1-2, 1995., s. 56., 1998., s. 570-571.

Jakovac, H.: *Novi doktori sumarskih znanosti - Ivan MartiniC*. Sum. list 7-8, 1996., s. 375-376.

*** HSD 1846-1996., s. 382.

Lovreković, M.: *Organiz. i korištenje izvora sum. informacija*, Zagreb 1997., s. 12.

*** HSD 1846-1996., s. 382.

MARTINOVIĆ, Antun, (Tivat, Boka kotorska, 20.YIII.1939.), dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 1.IV.1970. g.

MARTINOVIĆ, Ivan, (Ilok, Vukovar, 3.XI.1952.), dipl. ing. Sum.

Sin Mirka, zanimanjem službenika. Hrvat. Završivši gimnaziju skol. godine 1973.-74., upisao se

na Šumarski fakultet Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 12.III.1979.

Nije zaposlen u JP "Hrvatske Sume" (1995.).

MARTINOVIĆ, Jakob, (Dubrovnik, 9.VII.1929.), dr. sc., dipl. ing. Sumarstva, pedolog, znanstveni savjetnik.

Studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu skol. g. 1953.-54., diplomirao 15.I.1955. Na istom fakultetu upisao je poslijediplomski studij iz *pedologije* i magistrirao 2.VII.1964. godine.

Doktorirao je 1972. godine na Šumarskom fakultetu u Sarajevu.

Badio je u Šumarijama Lipovljani i Banova Jaruga (1955.-1959.), a od 1.III.1961. do umirovljenja u Šumarskom institutu Jastrebarsko.

Bavio se istraživanjima međusobnih odnosa Sumske zajednice i tala, pedološkom kartografijom i izradbom pedoloških karata. Posebnu pozornost posvećuje organskoj materiji Sumske tala, utvrđivanju proizvodnog redoslijeda tala za glavne vrste Šumskog drveća (jela, bukva, hrast lužnjak, hrast kitnjak) i utjecaju Šumskogopodarskih zahvata na plodnost tla. Objavio je samostalno i u suradnji više od sto znanstvenih i stručnih radova.

VAŽNIJI BADOVI

Utjecaj tla na uspijevanje borovca (P. strobus L.) u kulturi Bucice u Hrv. Zagorju. Sum. list 5-6, 1965.

Prilog poznavanju proizvodnih mogućnosti tala u sumskim kulturama Bosiljeva. Sum. list 3-4, 1967.

Prilog poznavanju proizvodnih mogućnosti tala u Hrv. primorju, (u suradnji). Zemljište i biljka 1-3, Zagreb 1967.

Prilog izboru tala i agrotehničkih mjera pri intenzivnom uzgoju CetinjaCa na Kordunu, (u suradnji). Zemljište i biljka, Beograd 1967.

Neke pedološke značajke sumskih fi-

tocenoza u području Visevice i Velike Javornice. Sum. list 9-10, 1968.

Prilog poznavanju promjena plodnosti tla pod utjecajem sumskog drveća. Sum. list 7-8, 1969.

Istraživanje tipova suma na području SB Hrvatske, (u suradnji). Bilten 11, Zagreb 1969.

Savjetovanje o tipološkim istraživanjima u SB Hrvatskoj, (u suradnji). Badovi 16, Zagreb 1970., s. 1-63.

Kvalitativna i kvantitativna produkcija bukovih suma u zapadnom dijelu Hrvatske, (u suradnji). Badovi 18, Zagreb 1971., s. 48.

Istraživanje tipova suma u SB Hrvatskoj, (u suradnji). Simpozij "Aktuelni problemi sumarstva, drvne industrije i hortikulture", Sum. fakultet, Beograd 1972., s. 211-218.

Ekološko-vegetacijske značajke Senjske drage i okolice, (u suradnji). Badovi 20, Zagreb 1972., s. 175.

Utjecaj tla i reljefa na omjer vrsta drveća u sumi bukve i jele na krsu zapadne Hrvatske. Sum. list 9-10, 1973.

Tipološke značajke suma u g. Brod na Kupi, (u suradnji). Badovi 21, Zagreb 1974., s. 119.

Tla sekcije Ogulin 1, Tumač. Osnovna pedološka karta SFBJ, Zagreb 1974.

Ekološko-gospodarski tipovi suma u NP Plitvička jezera, (u suradnji). Plitvička jezera: Čovjek i priroda. 1974., s. 61-66.

Energija nakupljanja bioelemenata u Uscu sumskog drveća u Istri. ANU BiH, izd. XXII, knj. 5, 1975.

Prilog poznavanju zemljišnih kombinata vanjskih Dinarida, (s A. Čolak). ANU BiH, izd. XXVII, knj. 6., 1975.

Neke karakteristike oblikovanja korijenovog sistema četinjača u ilimeriziranom akricnom (vrstinskom) tlu, (sa N. Komlenovićem). Zemljište i biljka, Beograd 1975.

Analiza korelacije između proizvodnosti jele (*Abies Alba* Mili.) i nekih svojstava tala na krsu zapadne Hrvatske, (u suradnji). Simpozij o problemima istraživanja sumskih zemljišta, ANUBiH, Sarajevo 1975.

Tipološke značajke suma u gospodarskoj jedinici Crni lug, (u suradnji). Badovi 26, Zagreb 1976., s. 1-101.

Ekološko-gospodarski tipovi suma na području NP Plitvička jezera, (u suradnji). Badovi 28, Zagreb 1976., s. 1-87.

O terenskim i laboratorijskim radovima pri izradi pedološke karte Jugoslavije, (u suradnji). Trudovi, Skopje 1976.

Tla sumskih ekosistema Slavonije i Baranje, (u suradnji). Tla Slavonije i Baranje, Zagreb 1977.

Istraživanje ekološko - gospodarskih

tipova suma eumediteranskog i sub mediteranskog područja, (u suradnji). Sum. list 3-4, 1977., s. 168-170.

Tipološke značajke suma na profilu Babica - Visočica - Divoselo, (u suradnji). Badovi 32, Zagreb 1977., s. 1-130.

Tla sumskih ekosistema Slavonije i Baranje, (u suradnji). Projektni savjet pedološke karte SB Hrvatske, posebno izd., Zagreb 1977., s. 129-160.

Antropogeni utjecaj na fizikalna svojstva tala u NP Plitvička jezera, (sa Burlica, C.). Sum. list 11-12, 1978., s. 465-476.

Tipološke značajke suma na profilu Stirovaca-Lesce, (u suradnji). Badovi 33, Zagreb 1978., s. 1-103.

Ekološko - gospodarski tipovi suma okoliša Zavižana, (u suradnji). Badovi 34, Zagreb 1978., s. 1-110.

Tipološka istraživanja kao osnov za suvremeno gospodarenje sumama, (u suradnji). Glas. Sum. fakulteta Beograd, 1979., posebno izd. 4, s. 63-65.

Tipološke značajke suma Slavonskoga gorja, (u suradnji). Badovi 39, Zagreb 1979., s. 1-213.

Primjena daljinskih istraživanja i fotointerpretacije u pedologiji, (u suradnji). Savjet za daljinska istraživanja i fotointerpretaciju JAZU, Bilten 2, Zagreb 1980.

Ekološko-gospodarski tipovi suma na području Moslavačke gore, (u suradnji). Badovi 41, Zagreb 1981.

Ekološko - gospodarski tipovi suma gorja Hrv. zagorja, (u suradnji). Badovi 48, Zagreb 1982.

Prirodni sumski rezervat Medvedak, (u suradnji). Badovi 50, Zagreb 1982., s. 1-76.

Ekološko - gospodarska osnova prostora općine Delnice, (sažetak), (u suradnji). Goranski list 122, poseb. izd., Zagreb 1982.

Prirodni sumski rezervat Corkova uvala-Cudinka, (u suradnji). Badovi 53, Zagreb 1983., s. 1-44.

Tipovi nizinskih suma zapadne Posavine, (u suradnji). Badovi 54, Zagreb 1983., s. 1-111.

Ekološko-gospodarski tipovi suma područja Bilogore, (u suradnji). Badovi 57, Zagreb 1983., s. 1-96.

Prirodni sumski rezervat Kik-Visibaba, (u suradnji). Badovi 58, Zagreb 1984., s. 1-40.

Prirodni sumski rezervat Bjecica - Javornik, (u suradnji). Badovi 58, Zagreb 1984., s. 41-76.

Ostećenje zemljišta i problemi njegove zaštite, (u suradnji). Zemljište i biljka, Beograd 1984.

Prikaz dosadašnjih istraživanja na problematici biološke sanacije erozije na području izvorišta Une i na području Is-

tre, (u suradnji). Vodoprivreda, Zagreb 1984., s. 1-23.

Oštećenje šumskog zemljišta i uslovi njegove zaštite, (sa Burlica, C.). Stručno znanstveni skup na temu "Prostorno uređenje i zaštita rijeke Sane i Une", Bos. Novi 1985., Vol. 1, s. 90-99.

Tipovi nizinskih suma sliva Česme i Ilove, (u suradnji). Badovi 64, Zagreb 1985., s. 1-85.

Tipološke značajke nizinskih suma Slavonije, (u suradnji). Badovi 21 (68), SIJ, Zagreb 1986., s. 1-80.

Uputstva za izradu karte ekološko-gospodarskih tipova gorskog područja (I) SB Hrvatske, (u suradnji). Badovi, izvanredno izd. 4, SIJ, Zagreb 1986., s. 1-125.

Tlo. Sum. enciklopedija 3, Zagreb 1987., s. 476-497.

Šumska tla. Sum. list 7-9, 1987., s. 391-402.

Einfluss von Tourismus und der Freizeitwirtschaft auf den Boden der Jugoslawischen Adriaregion. Bayerisches Staatsministerium für Landesentwicklung und Umweltfragen. Kongress bodenschutz 13. und 14. Oktober 1987, 171-191. München.

Pedološki aspekt erozije tla u NP Plitvička jezera. "Erozija" (16) - stručno-inf. bilten, Beograd 1988., s. 133-144.

Novi nalazi o imisijskom opterećenju tala Komolacke kotline. Badovi 23 (75), SIJ, Zagreb 1988., s. 183-187.

Tipovi lužnjakovih suma, (u suradnji). Badovi 23 (75), SIJ, Zagreb 1988., s. 167-176.

Oeneza i svojstva zemljišnog pokrivača na karstu, (u suradnji). VIII. kongres Jug. društva za proučavanje zemljišta, Zbornik radova, Cetinje 1988., s. 13-29.

Uputstvo za izradu karte ekološko-gospodarskih tipova brdskog i nizinskog područja (II) SB Hrvatske, (u suradnji). Badovi 24 (79), SIJ, Zagreb 1989., s. 1-119.

Kulturne i tehnogenetske promjene stanja sumskih tala zagrebačkog područja. Badovi 28 (1/2), SIJ, Zagreb 1993., s. 105-113.

Periodična karakterizacija acidifikacije sumskih tala na krsu Hrvatske. Agromoski glasnik 1/2, Zagreb 1994., s. 121-130.

LITEBATUBA

*** SN, s. 368.

Povijest sumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 1, 40, 47, 52, 53, 54, 55, 56, 77, 119, 165, 417.

*** SE 2, s. 401.

*** SIM, s. 32, 43, 44, 46, 49, 50, 52, 54, 56, 59, 88, 91, 118, 131, 133, 135, 136, 137, 138, 139, 148, 151, 152, 153, 158, 159, 170, 173, 178.

*** SL 1-2, 1995., s. 56.

*** SIB, s. 3, 5, 6, 27, 30, 32, 33, 43, 51, 54,

56, 67.

*** HSD 1846-1996., s. 285.

*** SL 3-4, 1997., s. 181, 186.

MARTINOVIC, Nenad, (Sisak, 2. XI.1970.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Milutina, srpske nacionalnosti, hrvatskoga državljanstva. Srednju Školu prirodoslovno-matematičkog usmjerenja završio je 1989.

Šumarstvo je diplomirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu dana I.VII.1997. s naslovom diplomskog rada "Dendrološka analiza prirasta medunca i cera u G.J. Dubrava - Istra", znanstvenog područja *dendrometrija*.

MARTON, Đuro, Sum. savjetnik.

Šumarstvo je apsolvirao 1889. Visokoj Šumarskoj i rudarskoj školi u Banskoj Štiavnici (Slovačka).

Prema pronađenim podacima, 1893. imenovan je Šumarskim kandidatom, 1898. u službi je kao Šumar pri Šum. ravnateljstvu u Zagrebu, gdje je 1901. imenovan nad-Sumarom, 1909. Šumarskim nadinženjerom, a 1912. Sum. savjetnikom. Pri istom ravnateljstvu i u istom svojstvu nalazi se i nakon I. svj. rata 1919. godine.

Bio je elan HSŠD.

LITEBATUBA

*** SL: 1893., s. 70; 1898., s. 354; 1901., s. 426; 1909., s. 151; 1912., s. 194; 1919., s. 116.

Borosić, J.: SIS, s. 25.

MARUŠIĆ, Dunja, (Zagreb, 16.X. 1965.), dipl. ing. Sumarstva.

Kćer Drage, zanimanjem pravnik i majke nastavnice. Hrvatica po nacionalnosti i državljanstvu. Srednju Školu, jezično usmjerenje, maturirala je 1984. u Samoboru.

Šumarstvo je diplomirala na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 12.VII.1990. s naslovom diplomskog rada "Utjecaj promjene vodnog režima na povećanje sanitarnih sjeća u Sumi Turopoljski lug".

MARUZZI, Ivan, iz Kuželja, Delnice, rođ. 5.1.1888., ing. Sumarstva, Sum. inspektor.

Šumarstvo je apsolvirao 1911. na četvorogodišnjoj Sum. akademiji u Zagrebu.

U Šumarskoj službi nalazi se od 12.11.1913. kao privremeni Sum. vježbenik kod Ogulinske imovne općine. Iste je godine položio i državni stručni ispit. Cesto je premještan: 1915. radio je kao kotarski Šumar u Ogulinu, 1919., kao Šumar, postavljen je za Šumarskog inženjerskog pristava i imenovan Sum. inženjerom, a 1921., kao upravitelj državne Šumarije u Otočcu, unaprijeđen je za Sum. nadinženjera.

Godine 1925., kao Sumarski referent, premješten je iz Berana (Crna Gora), u istom svojstvu, Kotarskom poglavarstvu u Split, zatim u Biograd, da bi iste godine bio premješten Generalnoj direkciji Suma u Beograd kao Sum. inspektor. Vec 1926. upravitelj je Šumske uprave u Kumanovu (Makedonija). Zatim je radio na Sušaku, pa kao Sum. nadsavjetnik 1928. kod Primorsko-krajiške oblasti u Karlovcu, 1930. kao Sum. inspektor kod Odjeljenja za Sumarstvo Ministarstva Suma i rudnika u Beogradu, a nakon toga, kao visi Sumarski savjetnik, kod Šum. odsjeka Banske uprave na Cetinju. Vec je 1932. premješten u Sarajevo k Šum. odsjeku Banske uprave, gdje je 1933. radio kao Sef odsjeka i Sum. inspektor. Iste je godine premješten za višeg Sum. savjetnika i Šumarskog inspektora pri ministarstvu u Beogradu. Godine 1937. postavljen je za direktora Direkcije Suma na Sušaku. Umirovljen je 1940.g., u svojstvu Sum. savjetnika i ravnatelja Ravnateljstva Suma na Sušaku.

Odlikovan je bugarskim Ordenom Sv. Aleksandra 4. reda (1937.).

Bio je elan HSŠD, kasnije

LITEBATUBA

*** SL: 1913., s. 119; 1919., s. 314, 357; 1921., s. 208; 1925., s. 226, 403, 555, 698; 1926., s. 71, 266, 340, 518; 1928., s. 455; 1930., s. 50; 1932., s. 563; 1933., s. 744; 1934., s. 417; 1936., 585; 1937., 222, 695; 1940., 252, 268.

Borosić, J.: SIS, s. 4, 64, 82.

Klepac, D.: Iz sum. povijesti Gorskoga kotara... Zagreb 1997., s. 207, 229.

MASLEK, Mile, (Sjenicak, Gvozd, 8.VIII.1853. - Purkersdorf, Bec, 23. VII.1916.), ing. Sumarstva, nadsu-marnik.

ViSu realku završio je u Karlovcu 1873., a Sumarstvo 1876. na Visokoj školi za kulturu tla u Beču s vrlo dobrim uspjehom.

Dana 2.IX.1976. imenovan je privremenim Šumarskim vježbenikom kod Šumarskog ureda u Otočcu, a nakon toga Šumarskim vježbenikom u Gospiću. Državni stručni ispit položio je u Beču 1879. Iste godine imenovan je Šumarom u Novoj Gradiški, a odatle je premješten u Rajic, gdje se kao državni Šumar nalazio i 1890. Godine 1892. imenovan je nadsumarom kod NadSumarskog ureda u Vinkovcima, a 1897. prelazi u službu kod Brodske imovne općine za kontrolnog nadSumara u Vinkovcima gdje uspostavlja urednu lugarsku službu. Šumarnikom i upraviteljem Gospodarstvenog ureda Brodske imovne općine u Vinkovcima imenovan je 1904., a 1907. nadsumarnikom. Dužnost upravitelja obnašao je do 1915. godine.

Uveo je sustavnu sječu starih sastojina i njihovo pomlađivanje.

U srednjodobnim sastojinama uzgojnim je zahvatima povećavao kvantitativni i kvalitativni prirast, povećavajući na taj način buduću vrijednost Suma u korist imovne općine.

God. 1907. imenovan je ispitnim povjerenikom za državni stručni ispit, a 1911. u Srem. Mitrovici izdao je (s Metlas J.) dvije brošure o krajiškim imov. općinama.

Bio je član HSŠD od 1887. i društveni odbornik 1909. godine.

BADOVI

Savremena opomena, (Historijat i gosp. im. opC.), (sa Metlasem). Mitrovica 1911.

Krajiške imovne općine, (s Metlas, J.). Mitrovica 1911.

LITEBATUBA

*** SL: 1890., s. 375; 1904., s. 342; 1905., 462; 1907., s. 425; 1908. (Iskaz članova); 1909., s. 329.

Maslek - Metlas: Krajiške imovne općine. *Savremena opomena*. Mitrovica 1911., (recenzija). SL 1911., s. 199-200.

Fischbach, S.: Mile Maslek. In memorandum. SL 9-10, 1916., s. 309-310.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 144, 250, 262.

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoist. Slavonije. Vinkovci - Slav. Brod 1974., s. 538, 540.

MASLOVSKY, Mihajlo, iz Poljske, dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu skol. g. 1928.-29., a diplomirao 10.X.1930.

Prema dostupnoj evidenciji nije radio u našim krajevima.

LITEBATUBA

Borosić, J.: SIS, s. 7, (Maslovskij).

*** SN, S. 356, (Maslovskij).

MASTIĆ, Gustav, ing. Sumarstva.

Šumarstvo je apsolvirao 1900. na Visokoj Šumarskoj i rudarskoj školi u Banskjoj Štiavnici (Slovačka).

Prema dostupnim podacima, godine 1900. imenovan je Šumarskim vježbenikom na području Šum. ravnateljstva u Zagrebu, 1905. Šumarskim kandidatom, a 1907. Šumarom. Kao državni Šumar nalazio se u Ravnoj Gori, odakle je 1911., kao Sum. inženjerski pristav premješten u Ivansku, gdje je 1913. imenovan Šumarskim inženjerom i gdje se nalazio i 1915. godine.

Bio je član HSŠD.

LITEBATUBA

*** SL: 1900., s. 610; 1905., s. 41; 1907., s. 387; 1911., s. 116; 1913., s. 73.

Iskaz članova HSŠD za 1908. i 1915., (Mastić, Masztics).

Borosić, J.: SIS, s. 25.

MASA, (MASCHA), Robert, (Ga resnica, 2.IV.1911. - Mostar, 31.VIII. 1943.), dipl. ing. Sumarstva, visi Sum. pristav.

Ispit zrelosti položio je u Slav. Brodu. Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno-Sumarском fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1932.-33., a diplomirao 22.X.1934. na Šumarskom odjelu.

Počeo je raditi u struci (1934.) kao besplatni vježbenik u Odjelu za uređivanje Suma Ravnateljstva Suma u Zagrebu, gdje nastavlja raditi kao nadničar, zatim kao Šumarski vježbenik, Šumarski pristav i kao Šumarski visi pristav, do odlaska u vojsku u svibnju 1943. Iste godine ranjen je nesretnim slučajem i umro u bolnici u Mostaru.

Državni stručni ispit položio je 1939.g. Radeći devet godina u Odjelu za uređivanje Suma usavršio se u radovima oko sastava i revizije gospodarskih osnova, te je kao vođa taksacijske sekcije rukovodio terenskim taksacijskim radovima.

Od 1939. bio je redoviti član Jugosl. Šumar, udruženja, a od 1940. HSŠD.

LITEBATUBA

*** SL: 1939., s. 257; 1940., s. 268, 321; 1942., s. 31; 1943., s. 24, 268, (Masa, Mascha).

Borosić, J.: SIS, s. 8 (IV. g. - Masa).

*** SN, s. 357, (Masa).

Majnarić, M.: Ing. Robert Masa. In memoriam. SL 10-12, 1943., s. 325.

MAŠIĆ, Krunoslav, (Đurđenovac, Našice, 27.IY.1953.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Miroslava i Mirjane. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je službenik, a majka domaćica. Školovao se u Našicama. Osnovnu je školu završio 1968., a gimnaziju 1972. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 27.XI.1979.

Nakon odsluženoga vojnoga roka pripravnički staž obavio je u ŠG "Krndija" Našice. Od 1981. zapošljava se u Šumariji Našice u kojoj radi gotovo na svim poslovima, a ponajviše na iskoriscivanju Suma. Osnivanjem JP "Hrvatske Sume", imenovan je revirnikom Šumarije Našice, na kojoj se dužnosti nalazi i krajem 1997. god.

Član je HŠD.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 60.

MAŠIĆ, Nikola, (Otočac, 1852. - Zagreb, 1902.), akademski slikar, nastavnik na Šumarskoj akademiji.

Slikarstvo je ucio u bečkoj i mtinchenskoj akademiji te u Parizu. Najvrednija djela ostvario je u studijama i skicama, rađenim neposredno u prirodi. Te su skice ingeniozno zahvaćeni motivi iz Posavine i Like, (potleusice, bare, interijeri) i likovi domaćih životinja, nabaćeni olovkom ili predočeni s nekoliko poteza kista, svježi u tonu, prožeti iskrenim osjećajem za prirodu. Takvi su i njegovi motivi iz Caprija i Venecije. Glavna su mu djela žanr-kompozicije Gu-

scarica na Savi, Ljetna idila i Časa vode.

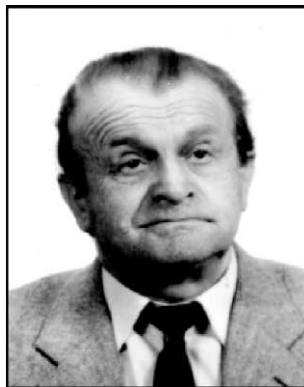
Od 1894. ravnatelj je Strossmayerove galerije u Zagrebu, a od 1898. do 1902. god. predavao je *prostoručno risanje* na netom osnovanoj Šumarskoj akademiji u Zagrebu.

Zadesila ga najveća nesreća koja se može dogoditi slikaru - potkraj života izgubio je vid.

LITEBATUBA

*** SN, s. 100.

*** Enciklop. Leksikografskog zavoda 4, Zagreb 1968., s. 263-264.

MATAN, Stjepan, (Novaki, Karlovac, 8.VIII.1929.), dipl. ing. Šumarstva. Predavač na Bum. školi u Karlovcu.

Sin Petra i Kate r. Volaric. Hrvat, rimokatoličke vjere. Potječe iz zemljoradničke obitelji. Osnovnu je školu završio u Hrnetiću 1940., a realnu gimnaziju u Karlovcu 1948. godine.

Odmah je upisao Šumarstvo na Poljoprivredno-Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Nakon odslusana četiri semestra prekida studij iz materijalnih razloga.

Zaposlio se u kotarskoj Šumariji Karlovac u svojstvu Šumarskog tehničara i (1957.) položio stručni ispit. Radio je pretežito na poslovima uzgajanja Suma i rasad-

nicarstvu. Godine 1973. prelazi na Šumarsku Školu Karlovac, gdje je vodio terenske vježbe (radovi u školskom rasadniku, pošumljavanje).

Uz rad na Šumarskoj Školi u Karlovcu, 1974. nastavlja studij Sumarstva na Šumarskom fakultetu u Zagrebu i diplomira u siječnju 1979.g. Vec kao apsolvent Sumarstva predavao je od 1977. *uzgajanje Suma* i povremeno prateće predmete *klimatologiju* i *pedologiju*. Predavao je i *parkove*, koji su bili u programu 1981.-1991.

Terensku nastavu, u sklopu predmeta *uzgajanje Suma* održavao je na području ŠG Karlovac i Gorskoga kotara, tako da su učenici upoznali Sume i njihovu uzgojnu problematiku od nizinskih vlažnih Suma i brdskih Suma do prebornih Suma Gorskoga kotara. Terenska nastava obuhvaćala je i pošumljavanje, pa je pošumljeno više od tisuću hektara zemljišta i to četinjačama na čistinama i introdukcijom četinjača u Sume bukve (Žumberak), obavljena je priprema staništa za prirodnu obnovu Suma, rekonstrukcija Suma - konverzija te njega mladika i ciscenje gustika s ciljem stvaranja buduće sastojine.

Svoje teorijsko i praktično znanje dipl. ing. S. Matan nesebično je prenosio učenicima i dao im Čvrstu osnovu za njihov rad u struci.

Na Šumarskoj Školi u Karlovcu radio je 18 godina - do umirovljenja 1991. godine. Živi u Karlovcu i bavi se uzgajanjem hortikulturnih vrsta u manjem vlastitom rasadniku.

LITEBATUBA

Perić, N.: Svi rakovacki maturanti 1882-1995. Impressum, Karlovac 1995., s. 40.

*** Sum. škola Karlovac 1947 - 1997., (monografija), Karlovac 1997., s. 35, 62-67, 70, 71.

MATAN, Zoltan, (Zagreb, 27.XI. 1920.), dipl. ing. Sumarstva.

Hrvat, rimokatolik. Otac Koloman bio je željeznički službenik, a majka Gizela r. Halmi (kćerka zagrebačkog učitelja Aleksandra Halmija) domaćica. U Zagrebu je pohađao i završio: osnovnu Školu, III. mušku realnu gimnaziju, na kojoj je maturirao 1940. i Šumarski fakultet Sveučilišta, gdje je diplomirao 31.V.1950.

U gimnazijskim danima bavio se zrakoplovstvom i završio pilotsku jedrilicarsku školu u Zagrebu i na Zlatiboru. Za vrijeme rata služio je redoviti vojni rok u Varaždinu, a zatim u postrojbi "Brzi zdruk" Hrvatskoga domobranstva. Zbog toga je po dovršetku rata bio zatvaran, a u jeseni 1945., nakon amnestije u bjelovarskom zarobljeničkom taboru, oslobođen pa nastavlja započeti studij Sumarstva.

U ekipi Ministarstva Sumarstva NEH sudjeluje (sa S. Bertovicem, D. BOhmom, Z. Pelcerom i J. Pribeticem) godine 1947. u terensko - uredskim poslovima inventarizacije Suma u oslobođenoj Istri, pod vodstvom Šumarskih savjetnika Zvonimira Perca i Stjepana Franciskovica. U razdoblju 1948.-1952. jedan je između glavnih suradnika botaničara Ive Horvata na istraživanju i kartiranju vegetacije u Gorskog kotaru i Hrvat-

skom primorju, koje je radove financirao ondašnji Privredni savjet Vlade FNRJ. Sa prof. dr. I. Horvatom i S. Bertovićem sudjelovao je kasnije i u pripremama za osnutak NP "Bisnjak".

U jeseni 1952. nastupa stalnu službu i počinje radom u terenskoj ekipi zagrebačkog poduzeća "Viadukt", sudjelujući u izradi i provedbi projekta rekonstrukcije dijela ceste Zagreb-Rijeka, obavljajući uz vrijednu pomoć Geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu (prof. dr. S. Macarol). Po dovršetku tih poslova, u travnju 1954., zapošljava se kao projektant - pripravnik u poduzeću "Projekt" u Zagrebu, koje se specijalno bavilo izradom tehničke dokumentacije u području niskogradnji i hidrotehničkih zahvata. U tom poduzeću i na tom poslu ostaje do 1971. godine.

Otad - na temelju mnogih i pouzdanih radova - usavršava se, postupno napreduje u službi i stječe zvanje odgovornog projektanta i odjelnog rukovoditelja u tadašnjoj Direkciji za Savu u Zagrebu, u kojoj ostaje sve do umirovljenja 1984. godine.

Dipl. ing. Z. Matan bio je vanjski suradnik u novoosnovanom Institutu za botaniku Sveučilišta u Zagrebu, na službeno započetoj izradi Vegetacijske karte Hrvatske te u zagrebačkom Šumarskom institutu u nekim tipološkim istraživanjima sa S. Bertovićem i J. Martinovićem.

Prof. dr. ing. Elimir Svetlic sa Katedre za hidrotehniku Građevinskog fakulteta u Zagrebu predložio je Z. Matana za predavača iz vodoprivredne problematike na Šumarskom fakultetu u Zagrebu, što iz nepoznatih razloga nije prihvaćeno.

Tijekom rada dipl. ing. Matan izradio je mnoge stručne elaborate, studije, geodetske izmjere, iskol-

cenja cestovnih trasa (npr. Karlovac-Tušilovic) i projekt objekta za navodnjavanje Konavoskog polja. Bio je jedan od pobornika i predlagaca za osnutak tzv. mikroakumulacija i retardacija u Hrvatskoj. Dragovoljno je vodio obnovu planinarskog doma "Crveni križ" na medvedničkom Sljemeni.

Dipl. ing. Matan bio je član DIT-a, aktivan športaš te dugogodišnji član planinarskih društava "Velebit" i "Gračar". Kao ljubitelj i pobornik zaštite prirode primio je Priznanje sa srebrnom plaketom za doprinos na unapređenju i razvoju NP "Bisnjak", u povodu tridesete obljetnice postojanja (Crni Lug, 1983.).

Od umirovljenja (1984.) živi u Bijeloj Vodici, nedaleko od risnjackoga nacionalnoga parka, a povremeno i u Zagrebu.

ZNAČAJNIJI BADOVI

Vegetacijska i ostala kartiranja

Planinarska karta Bisnjak - Snježnik; Prilog planinarskoj karti Bisnjak - Snježnik, (sa S. Bertovićem i dr.). Planinarski savez Hrvatske, Zagreb 1952.

Karta biljnih zajednica jugozapadne Hrvatske, sekcija Sušak 2a, (kao glavni suradnik I. Horvata). Privredni savjet Vlade FNRJ, Zagreb 1954.

Karta biljnih zajednica narodnog parka Bisnjak, (kao glavni suradnik I. Horvata). Sekretarijat za poslove narodne privrede NBH, Zagreb 1954.

Karta biljnih zajednica jugozapadne Hrvatske, sekcija Sušak 2c, (kao glavni suradnik I. Horvata). Institut za sumarska i lovna istraživanja NBH, Zagreb 1955.

Karta biljnih zajednica jugozapadne Hrvatske, sekcija Sušak 1b, (kao glavni suradnik I. Horvata). Ibid., Zagreb 1957.

Projekti i tehnička dokumentacija iz područja niskogradnje

Projekt rekonstrukcije ceste Zagreb - Bijeka (dionica Vukova Gorica - Brod-Moravice, 1952./53.). Pismohrana Poduzeća "Viadukt" Zagreb.

Begulacija potoka Velikanica kod Požege (1954.), glavni projekt. Pismohrana Poduzeća Projekt, Zagreb.

Prva vodoprivredna osnova rijeke Save, u suradnji s radnom skupinom Geodet-

skog fakulteta (prof. dr. D. Srebrenović). Pismohrana Poduzeća Projekt i Direkcije za Savu", Zagreb.

Vodoprivredna osnova, sliva rijeke Mirne, ibid.

Regulacija donjeg toka rijeke Mirne, glavni projekt, ibid.

Regulacija vodotoka Oomjenica kod Prijedora, idejni projekt, ibid.

Nekoliko manjih projekata sliva HE Tribalj; Projekt nizvodnog pokosa brane "Lokve", ibid.

Ribnjak Lipovljani. (Investitor Sumarstvo EH, Šumarija Lipovljani), idejni i glavni projekt, projektantski nadzor izvedbe, ibid.

Mikroakumulacija Novska, glavni projekt i novo definiranje specifičnih dotoka brdskih slivova u srednjoj Posavini, ibid.

Vukomeričke gorice, studija vodoprivredne problematike, ibid.

Nacionalni park Plitvička jezera: projektna dokumentacija za sedam mikroakumulacija; projekt mreže hidrometeoroloških smjernih postaja u području nac. parka; Čuića Krčevina, glavni projekt mikroakumulacije, ibid.

HE Oojak, sanacija ponora rijeke Dobre od Vrbovskoga do Ogulina, istražni radovi i izvedbeni projekti, ibid.

Spomen - područje Kumrovec: obrana od brdskih voda i odvodnja; Mikroakumulacija Kumrovec. Dokumentacija na razini glavnog projekta, ibid.

Regulacija rijeke Sutle kroz Kumrovecko polje od Zelenjaka do ušća Bistrice, glavni projekt, ibid.

Retardacije na Sljemeni, potoci Bidrovec, Vidovec, glavni projekt, eksperimentalni rad u suradnji sa dr. E. Svetlicem, Građevinski fakultet Sveučilišta, Zagreb.

Potok Toplica, regulacija graničnog vodotoka između Republike Hrvatske i Mađarske, u suradnji s Institutom za vodoprivredu VITUKI, Budimpešta.

Rekreacijski objekt Prepustovec, glavni projekt zaštite od brdskih voda. Pismohrana Poduzeća Projekt i Direkcije za Savu".

Potok Kasina, idejni projekt uređenja, ibid.

Potok Subocka, regulacija vodotoka na dionici km 5+951 do 6+900, glavni projekt, ibid.

Uređenje i korištenje voda slivova vodotoka između rijeka Pakre i Slobošine, idejni projekt, ibid.

Rajić Rijeka, retencijski objekt, glavni projekt, ibid.

Akumulacija Miletinac, ekonomska opravdanost izgradnje brane na rijeci Ilovi, studija, ibid.

Uređenje i korištenje voda potoka Pet-

rinjice, idejni projekt, ibid.

Prijedlog za rekonstrukciju obostranih savskih nasipa od Palanjka do Prevlake, idejni projekt, ibid.

Lateralni kanal i dvije kazete na području novske vodoprivrede, glavni projekt, ibid.

Odvodnja područja od Ilove do Slobošine, idejni projekt, ibid.

Uređenje sliva iznad sistema obrane Autoceste Zagreb-Lipovac od brdskih voda, na sektoru od Ivanje Reke do Ilove, idejni projekt, ibid.

Autocesta Zagreb - Lipovac, dionica Novska-Lipovac: obrana i odvodnja, definiranost svih mostova i niveleta tijela Autoceste, idejni i glavni projekt (1980.-1984.), ibid.

LITEBATUBA

Horvat, I.: Istraživanje i kartiranje vegetacije... Sum. list 3-4, 1950., s. 97-119; ibid. 1951., 6, s. 221-236; ibid. 1955, 11-12, s. 412-422.

Horvat, X.: Vegetacija planina zapadne Hrvatske sa 4 karte biljnih zajednica sekcije Sušak, Zagreb 1962, Acta biologica II, Prirodoslovna istraživanja JAZU, 30, s. 1-179 i posebni ovitak sa 4 vegetacijske karte sekcije Sušak (u boji).

*** SN, s. 362

Findrik, M.: Zavod za hranidbu... (Zavod za botaniku Vet. fakulteta), Zagreb 1969., 50 godina Veterinarskog fakulteta 1919-1969., s. 413-430.

Bohm, D.: Proslava 30-godisnjice Nacionalnog parka 'Bisnjak', Sum. list 1984., s. 176.

Bertović, S.: Vegetacijska kartiranja u Hrvatskoj, s osobitim obzirom na Nacionalni park "Bisnjak" i Gorski kotar, Crni Lug 1994., Zbornik radova - 40 godina nacionalnog parka "Bisnjak", 1953.-1993., s. 11-26.

*** SIM, s. 55.

MATANCIĆ, Josip, (Vel. Trapinska, Virovitica, 12.IX.1965.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa i Mare r. Grman. Hrvat. Potječe iz radničke obitelji. Osnovnu je Školu polazio i završio u Suhopolju 1979., a srednju Šumarsku Školu završio je u Karlovcu 1983. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 1988. iz znanstvenoga područja *parkiranje i pro-*

storno oblikovanje. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Revitalizacija parka Suhopolje".

Pripravnički staž odradio je u Šumariji Suhopolje, gdje je i 1997. zaposlen kao revirnik.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 62.

*** Sum. škola Karlovac, 1997., s. 99, 100, 131.

MATASOVIĆ, Antun, (Gundinci, Slavonija, 29.11.1944.), dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 25.VII. 1967. godine.

I * I

MATEK, Tomislav, (Orahovica, 11.11.1963.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Milana i Irene r. Maruna. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je VKV stolar, a majka domaćica. Osnovnu školu završio je u Orahovici 1977., a srednju Šumarsku školu u Karlovcu 1981. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1994. iz područja *uzgajanja Suma*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Načini obnove opožarenih lužnjakovih sastojina u razvojnom stadiju pomlatka i mladika".

U struci je otpočeo raditi

kao pripravnik tehničar u Šumariji Orahovica 1981. godine, a 1985. započeo je izvanredni studij na Šumarskom fakultetu u Sarajevu, ali 1991. prekida studij u Sarajevu i skol. g. 1992.-93. upisuje se kao redovan student na Šumarski fakultet u Zagrebu. Nakon diplomiranja ponovno se zapošljava u Šumariji Orahovica, ali sada na mjestu revirnika.

Član je DIT, odnosno HŠD.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 60.

*** HSD 1846-1996., s. 414.

*** Sum. škola Karlovac, 1997., s. 95, 96, 131.

MATEŠIĆ, Marinko, (Karlovac, 6.11.1967.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa i Ane r. Furdek. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je službenik, a majka radnica. Školovao se u Karlovcu: osnovnu je školu završio 1981., a srednju Šumarsku školu 1985.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1994. iz područja *Šumske komunikacije*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Plan izgradnje Sumskih cesta u svezi s godišnjim planom sjeća u Šumariji Krasic".

Nakon diplomiranja, 15.VI. 1994. zaposlio se kao pripravnik na Odjelu za uređivanje Suma UŠ Karlovac i u Šumariji Duga Resa. Od 15.VI.1995. dobiva stalno zaposlenje u svojstvu revirnika u Šumariji Duga Resa, ali nakon vojno-redarstvene akcije "Oluja", zbog kadrovskih potreba, postavljen je 5. VIII.1995. za upravitelja Šumarije Gvozd u bivšem Vrginmostu, UŠ Karlovac.

JoS u tijeku studija sudjelovao je kao dragovoljac u Domovinskom ratu od 2.IX.1991. do 1.IX. 1992. godine.

Član je HŠD.

LITERATURA

SL 1-0/1995., b. 65,
 Posl. izv. jisce 1993., "TIS", s. 63.
 Sum., školu Karlovac, 1997., s. 104,
 105,131,

MATEŠIĆ. Matija, (Kamenica, Ogulin, 29.IX.1930. - Požega, 10.IX.1993.), dipl. ing. šumarstva.

Sin Mate i Marije r. Sertic, Hrvat, rimokatolik. Roditelji su mu bili zemljoradnici. Osnovnu je Školu završio u Tounju 1941., a gimnaziju u Ogulinu 1950. godine

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Škol. g. 1953.-54., a diplomirao 1955. godine.

Nakon diplomiranja zaposlio se u ŠG Lika' Gospić, Šumarija Srb u kojoj je od 1.X.1956, do 1.XI.1958. bio upraviteljem. Poslije toga premješten je za upravitelja Šumarije Donji Lapac i na tomu mjestu zadržao se do 1.VIII.1964. kada prelazi na mjesto upravitelja DIK Gospića - pogon Otočac. Dana 1. III.1906. napušta Liku i prelazi u ŠG Požega za upravitelja Šumarije Velika. Na tom je mjestu radio do 1.III.1963., kad prelazi u komercijalu ŠG Požega u Požegi gdje radi u svojstvu stručnog suradnika za prodaju, koju dužnost obnaša sve do 31.X.11.1991. kad odlazi u mirovinu.

Nije dugo uživao u zasluženoj mirovini, jer je 10.IX.1993. pre-

minuo nakon duge i podmukle bolesti,

Istakao se na području uzgajanja suma i otvaranja neprohodnih papuekih Šumskih predjela. Iza njega su ostale mnoge pošumljene površine, osobito četinjačama, koje i danas krasi zelene krajolike Papuka. Suradnici i prijatelji pamte ga kao vještog organizatora proizvodnje i agilnog predsjednika Šumarskoga društva i voditelja uspješno organiziranih ekskurzija. Svoje znanje nesebično je prenosio na mlade suradnike. Ostaje u trajnoj uspomeni kao radišan, staložen i nadasve pošten Čovjek.

LITBBATURA

<W*SN. a. 36».

*** In memoriam - Matija Matesic,

dipl. inž. šumarstva (1930-1998). Glasilo "IL" od IU.IX.1993., s. 12.

Maurin, Z. i Matija Mutnfić, dipl. ing. šumarstva (1930-1993). SL 11-18, 1998., s. 581.

MATEZIC, Mijo, (Mihovil, Mika), (Kutjevo, Požega. 17.IV.1918.), dipl. ing. šumarstva.

Sin Marka i Mando r, Vranić. Hrvat, rimokatolik, Roditelji su mu bili poljodjelci. Osnovnu je školu završio u Kutjevu 1930., a Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju u Zagrebu 1938. godine.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - šumarskom fakultetu

tu u Zagrebu. Apsolvirao je Skol. g. 1941.-42., a diplomirao 10.IX.1943.

Po završetku studija do kraja rata bio je u Hrvatskom domobranstvu. Kao pripadnik Samovozne škole - Ilica 207, Zagreb prijavio se 18.Y.1945. Komandi grada Zagreba.

Zaposlio se nakon II. svjetskog rata. Najprije bio je volonter u Šumariji Kutjevo (1.VIII.1945. - 31.1.1946.), a zatim pripravnik u istoj šumariji (1.II. do 12.III.1946.) Ubrzo biva postavljen za upravitelja Šumarije Kutjevo (13.III.1946-21.YIII.1946.), a zatim je premješten za upravitelja Šumarije Strosinci (22.YIII.1946. - 31.III.1947.) Kratko je vrijeme zamjenik upravitelja Šumarije "Debrinja" u Moroviću (bivša Šumarija Strosinci), a od 1.YII.1947. do 15.Y.1949. bio je upravitelj te Šumarije, kada je premješten za upravitelja Šumarije Lipovac. Bio je prvi upravitelj nove Šumarije Strosinci 1946.g. i prvi upravitelj Šumarije Lipovac 1949. Na tome mjestu zadržao se do 24. YI.1949., kada je premješten na mjesto referenta u Povjereništvo za Sumarstvo Oblasnog NO Osijek, gdje se zadržao do 3.IX.1950. Nešto duže zadržao se na mjestu upravitelja Šumarije Našice (4.IX.1950. - 20.X.1955.). Nakon toga Sumarski je inspektor NOK-a Našice (21.X.1955.-30.YI.1956.), ali se ubrzo vraća na mjesto upravitelja Šumarije Našice i na tom se mjestu zadržao do 30.YI.1960. Te je godine bio suosnivač ŠG "Krndija" Našice i njegov prvi direktor. Godine 1970. bio je suosnivač ŠPP "Slavonska Suma" Vinkovci.

Pola radnoga vijeka bio je direktor ŠG "Krndija" Našice (1.VII.1960. - 30.YI.1983.)

Ing. Matezić, kao stipendist FAO, bio je mjesec dana na stručnoj praksi u Italiji (IX.-X.1960.)

U dva navrata bio je elan Vi-

jeća proizvođača Skupštine općine Našice (1953./54. i 1963./64.) bivšeg NOK-a Našice.

HŠD dodijelilo mu je 1997. pismeno priznanje i srebrnjak Kralj Tomislav za višegodišnji rad na dobrobit Sumarske struke.

Od 1960. do 1983. bio je predsjednik Šahovskog društva "Slavonac" Našice. Sa suradnicima napisao je povijest toga društva pod naslovom "Šahovsko društvo >Slavonac< Našice 1945-1985."

Bavi se i literarnim radom. Ogranak MH u Našicama objavio mu je 1994.g. "Priče bez naslova". Predsjednik je inicijativnog odbora i suosnivač društva "Hrvatski domobran" u Našicama.

Odlikovan je ordenom rada 1981. godine.

LITEBATUBA

*** SN, s. 361.

Piskorić, O.: Knjige i Časopisi - Mijo Matezić: Priče bez naslova, (prikaz knjige), Našice, 1994. SL 7-8/97., s. 439-440.

*** HSD 1996., s. 277, 296, 299, 306, 413.

*** SL 1997., s. 322.

MATICA, Vladimir, iz Koprivnice, dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Apsolvirao je Skol. g. 1953.-54., a diplomirao na biološkom odsjeku Sumarskog odjela 29. XII.1956.

LITEBATUBA

*** SN, s. 368.

MATIC, Branko, (Donji Vuckovici, Gorski kotar, 1916. - Zagreb, 8. XII.1978.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Mihajla. Srbin, pravoslavne vjere. Potječe iz napredne i brojne goranske obitelji. Osnovnu školu završio je u Moravicama, a realnu gimnaziju na Sušaku 1936.

U jesen iste godine upisao se na Poljoprivredno - Sumarski fakul-

tet Sveuc. u Zagrebu. Tu se uključuje u rad studentskog revolucionarnog pokreta, apsolvira skol. g. 1940.-41., a 1942. odlazi u partizane. Demobiliziran kao rezervni pukovnik odmah po okončanju II. svjetskog rata odlazi na razne odgovorne dužnosti, diplomiravši na Šumarskom odjelu 25.VI.1948.g.

Tijekom svoje Sumarske karijere bio je na dužnosti ministra Sumarstva Hrvatske, direktora Glavne uprave za Sumarstvo Hrvatske, direktora "Exportdrva" Zagreb i na drugim visokim funkcijama.

Nositelj je Partizanske spomenice 1941.g. Odlikovan je sa vise visokih ratnih i mirnodopskih odlikovanja.

Umro je u Zagrebu u 62. godini života.

LITEBATUBA

*** SL 1952., s. 129.

*** SN, s. 360.

Rajnović, N.: Učesnici NOB-a s područja općine Vrbovsko. Matić Mihajlo Branko. Monografija Općina Vrbovsko, njena prošlost, njena sadašnjost. SK Zagreb 1984., s. 126-127.

Klepac, D.: Iz sum. povijesti Gorskoga kotara..., Zagreb 1997., s. 208, 229.

MATIC, Cedomir, (Kurjak, Udbin 3.IV. 1959.), dipl. ing. Sum.

Studirao je na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 27.XII. 1984.

MATIĆ, Jovan, (Ivan), (Srem. Karlovci, 1872. - Beograd, 21.X.1930.), Sum. nadsavjetnik.

Šumarstvo je apsolvirao na Gospodarsko - Šumarskom učilištu u Križevcima 1892. godine.

Kao Sumarski vježbenik Petrovaradinske imovne općine u Srem. Mitrovici položio je 1894. državni ispit za samostalno vođenje Šumskoga gospodarstva, i čitav radni vijek bio je u službi kod te imovne općine, od čega 20 godina

kao upravitelj Šumarije u Moroviću, koju je uzorno vodio. Kao Sumarski pristav imenovan je 1902. kotarskim Šumarom, a zatim nad-Sumarom 1909., Sumarnikom 1918. i nadsumarnikom 1922. godine.

Kao upravitelj kotarske Šumarije u Moroviću, postavljen je 1923. za Šumarskoga savjetnika kod Gospodarstvenog ureda iste imovne općine, a 1925. premješten je iz Morovića i promaknut za Šumarskog nadsavjetnika i upravitelja u Srem. Mitrovici. Umirovljen je kao nadsavjetnik (1927.), ali 1928. ponovno je postavljen u istom svojstvu kod Direkcije Suma iste imovne općine, a 9.X.1929. bio je konačno umirovljen.

Poginuo je 1930. u automobilskoj nesreći u Beogradu u 58. godini života,

Bio je izvrstan praktičar i dobro je poznao problematiku iskoriscivanja i podizanja slavonskih hrastika, bilo imovno - općinskih, investicijskih ili državnih. Njegove procjene drvnih masa hrastovih sjecina bile su vrlo pouzdane. Postigao je zapažene rezultate na pošumljavanju i podizanju novih hrastovih sastojina na području Šumarije Morović.

Suradivao je sa Šum. listom (1910., 1926.), u kojem je objavio radove iz područja zaštite Suma i Šumske uprave. Vec 1910. uočio je sušenje hrastovih sastojina, a za glavnog uzročnika smatrao je pepelnicu (medljiku).

Bio je dugogodišnji član Hrvatsko-slavonskog Šumarskoga društva, odnosno Jug. Sum. udruženja.

BADOVI

Posljedice hrastove medljike. Sum. list 1910., s. 241-244.

Sušenje hrastovih sastojina. SL 1926., s. 446-448 (Cir.).

Autonomija ili podržavljenje im. općina. Sum. list 1926., s. 17-21 (Cir.).

LITEBATUBA

*** SL: 1894., s. 544; 1902., s. 160; 1909., s. 184; 1918., s. 47; 1922., s. 38; 1923., s. 255, 381; 125., s. 210, 402; 1926., s. 144; 1927., s. 546; 1928., s. 386., 1929., s. 514, (Matic Jovan, Matić Ivan).

Mettas, iT: Jovan Matić, sum. nadsavjetnik u p. In memoriam. SL 1, 1931., s. 39-40.

BorosiC, J.: SIS, s. 19, (Matić Jovan).

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 50, 82, 169.

*** Povijest sumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 107, 409.

MATIĆ, Marijan, (Požega, 31.VII. 1967.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Juraja i Nade r. Đurđević. Hrvat, rimokatolik. Osnovnu je školu završio u Požegi 1981., a srednju Šumarsku Školu u Karlovcu 1985.g.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1992.g. iz područja *ekonomske Šumarstva*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Pregled i analiza Šumarske politike Njemačke, Francuske i Švicarske?"

Od 19.IV.1993. do 24.X.1994. radi u UŠ Požega u RJ Mehанизacija i građevinarstvo, a nakon toga u Županiji požeško-slavonskoj postavljen je za Šumsko-lovnog inspektora, na kojem mjestu radi i 1997. godine.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 55.

*** Sum. škola Karlovac, 1997., s. 100, 105, 131.

MATIĆ, Slavko, (Livno, BiH, 20.I. 1938.), dipl. ing. Sumarstva, dr. sc., redoviti prof. Šum. fakulteta u Zagrebu.

Hrvatske je nacionalnosti i državljanstva. Pučku školu pohađao je u Kninu. Maturirao je na kninskoj gimnaziji.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1959.-

60., a diplomirao 24.I.1962. Na istom je fakultetu magistrirao 20. XII.1972. i doktorirao 1980. godine.

U roku od pet godina nakon postizanja doktorata (1985.) biran je za redovitog profesora na Šumarskom fakultetu u Zagrebu, čime se ne može pohvaliti ni jedan redovan profesor toga fakulteta. Tri puta je obnašao dužnost prodekana i dva puta dužnost dekana.

"Područje njegova bavljenja znanstvenim radom je uzgajanje prirodnih Suma, Šumske kulture i plantaže, Šumsko sjemenarstvo i rasadnarska i Šumska politika. Originalno je riješio način i intenzitet prorijeda u regularnim Sumama, afirmirao u Šumarskoj struci trajno opredijeljenje za prirodno pomlađivanje i prirodan sastav Sume. Predložio je nov pristup u gospodarenju nizinskim Sumama i definirao ulogu pionirskih vrsta listaca i četinjača kod povratka prirodnih Suma na degradirane stobine.

Profesor Matic razradio je prijedlog kontejnerske proizvodnje hrastovih sadnica s posebnim naglaskom na vrstu kontejnera, substrat i vrijeme sadnje te odredio optimalan broj biljaka i količinu sjemena za prirodnu i umjetnu obnovu sastojine. Uveo je nov pristup u gospodarenje ritškim Suma-

ma Podunavlja i Podravine i dao izvorno rješenje za postupak izlučivanja sjemenskih sastojina i sjemenarske politike kod glavnih vrsta drveća", (Prpic, B., 1996.).

U znanstvenoistraživačkom radu uvijek je bio najopterećeniji znanstvenik - bio je voditelj projekata, podprojekata i pet do deset istraživačkih tema i zadataka istodobno.

Uz velik angažman na vođenju i upravljanju Šumarskim fakultetom, bio je voditelj NPŠO Zagreb, predstojnik ZIŠ-a i Katedre za uzgajanje Suma. Objavio je više od stotinu znanstvenih i stručnih radova u domaćim i stranim časopisima, suradnik je na četiri monografije iz područja Sumarstva. Cijenio je timski rad, tako da je napisao veći broj radova u suradnji sa drugim istraživačima. Izradio je i veći broj studija za potrebe Sumarstva, vodoprivrede i dr.

Sudjelovao je na kongresima IUFRO i svim značajnim znanstvenim skupovima iz područja Sumarstva kod nas i u svijetu.

Zasluguje pozornost i njegov nastavni rad: voditelj je nekoliko kolegija dodiplomskog i poslijediplomskoga studija, ali glavni mu je predmet *uzgajanje Suma*.

Bio je mentor većeg broja disertacija i magisterija te elan povjerenstava za obranu doktorskoga i magistarskoga rada kod nas i u inozemstvu. U više je madata elan Matične komisije za izbor i reizbor nastavnika.

Od 1980. do danas nije priređen nijedan značajniji znanstveni skup u R. Hrvatskoj iz područja Sumarstva, a da prof. dr. sc. Slavko Matic ne bi bio inicijator, organizator ili barem elan organizacijskog odbora skupa.

Bio je elan Upravnog odbora JP "Hrvatske Sume" i njegov predsjednik, te većeg broja znan-

stvenih i stručnih udruga.

Jedan je od osnivača Hrvatskog ekološkog društva i predsjednik je HŠD. U radu Saveza ITSDI aktivan je kao elan od 1976. godine. Povjerenik je za nizinske Sume u IUFRO-u, predsjednik Savjeta za poljoprivredu i Sumarstvo HAZU i predsjednik novoosnovane Akademije Šumarskih znanosti u Zagrebu.

Osim ranijih priznanja prof. dr. sc. Slavko Matic odlikovan je 28.V.1996. sa dva odličja predsjednika Republike Hrvatske dr. Franje Tuđmana: Odličjem reda Danice Hrvatske s likom Blaža Lorkovica za osobite zasluge u gospodarstvu i Odličjem reda Danice Hrvatske s likom Ruđera Boskovicica za osobite zasluge u znanosti.

VAŽNIJI BADOVI

Šumarska genetika; Sjemenarstvo, rasadnicarska proizvodnja, kulture i plan-taže; Melioracija krša i ostalih devastiranih sumskih terena. "Povijest sumarstva Hrvatske 1846-1976 kroz stranice Šumarskog lista, Zagreb 1976., s. 43-45, 59-77, 121-128.

Posljedice narušavanja ekološke ravnoteže nizinskih sumskih ekosistema hidromelioracijskim zahvatima u površine buduće retencije Kupcina, (sa Prpic, B. i Baus, Đ.). Sum. list 5-7 1977., s. 312-319.

Rezervati sumske vegetacije Prasnik i Muški bunar, (sa suradnicima). Studija ekološko-uzgojnih osobina SG Josip Kozarac Nova Gradiška. Sum. fak. u Zagrebu, Zagreb 1979., s. 1-131.

Ekološko-uzgojne osobine specijalnih rezervata sumske vegetacije Prasnik i Muški bunar u Slavoniji, (u suradnji). "Drugi kongres ekologa Jugoslavije", knj. I.: Zagreb 1979., s. 767-823.

Uzgojni radovi u sumama hrasta lužnjaka Slavonije i Baranje kao mjera povećanja kvalitete drvene mase. Zbornik radova "Istraživanje, razvoj i kvaliteta proizvoda u preradi drva Osijek 1984., s. 167-177.

Sume hrasta lužnjaka i njihova prirodna obnova. Bilten Društva ekologa BiH, knj. I., Sarajevo 1984., s. 211-217.

Uzgoj i zaštita suma. "Sume i prerada drva Jugoslavije", Bgd 1986., s. 177-194.

Stanje i problemi na podizanju i uzgajanju suma, Struktura i proizvodne mo-

gućnosti suma, i sumskog zemljišta. Tehnologija i razvoj", Bgd 1988., s. 869-879.

Utjecaj različitih načina pripreme staništa na pomlađivanje naših regularnih sastojina, (u suradnji). Zbornik plenarnih referata i sažetaka priopćenja savjetovanja "Sume Hrvatske u današnjim ekološkim i gospodarskim uvjetima", Zagreb 1988., s. 191.

Uzgojne mjere u sastojinama narušenim sušenjem hrasta lužnjaka. Glasnik za sum. pokuse 25, Zagreb 1989., s. 67-77.

Intenzitet prorede i njegov utjecaj na stabilnost, proizvodnost i pomlađivanje sastojina hrasta lužnjaka. Glasnik za sum. pokuse 25, Zagreb 1989., s. 261-278.

Uzgojni radovi u prirodnim sastojinama i mogućnost njihovog normiranja. Sum. list 1-2, 1989., s. 39-53.

Sume i sumarstvo Hrvatske - jučer, danas, sutra. Glasnik za sum. pokuse 26, Zagreb 1990., s. 33-56.

Njega sastojina proredom u mladim, srednjedobnim i starijim sastojinama hrasta lužnjaka u SpaCvanskom bazenu. Seminar o proredama u lužnjakovim sumama, Zagreb 1990., s. 1-43.

Njega suma proredom. Sum. fakultet Zagreb - JP "Hrvatske sume i US Koprivnica, Zagreb 1991., s. 1-45.

Uzgojanje suma, (sa Skenderović, J.). "Sume u Hrvatskoj", Zagreb 1992., s. 81-95. Šumsko sjemenarstvo. Ibid., s. 97-99.

Šumski rasadnici, (u suradnji). Monografija Sume u Hrvatskoj, Zagreb 1992., s. 101-104.

Šumske kulture i plantaže, (u suradnji). Ibid. s. 105-108.

Unapređenje proizvodnje biomase sumskih ekosustava Hrvatske. Glasnik za sum. pokuse, Posebno izdanje 4, Zagreb 1993., s. 1-6.

Brojnost pomlatka glavne vrste drveća kao temeljni preduvjet kvalitetne obnove, podizanja i njege suma. Ibid., s. 365-379.

Studija biološkog i gospodarskog rješavanja sume Turopoljski lug ugrožene propadanjem, (uzgojna istraživanja sa Skenderović, J.). Glasnik za sum. pokuse 29, Zagreb 1993., s. 295-334.

Basadnicka proizvodnja listaca i njen utjecaj na kvalitetu sumskih kultura, (s Orsanić, M.). Izvješće o znanstvenoistraživačkom radu za 1992. Sum. institut Jastrebarsko i Sum. fakultet Zagreb. JP Hrvatske sume, Zagreb 1993., s. 159-161.

Obnova suma hrasta lužnjaka u SO Sisak, (grupa autora). Glasnik za sum. pokuse 30, Zagreb 1994., s. 299-355.

Prilog poznavanju broja biljaka i količine sjemena za kvalitetno pomlađivanje i posumljavanje. Sum. list 3-4, 1994., s. 71-79.

Utjecaj ekoloških i gospodarskih činilaca na sušenje hrasta lužnjaka u gospodarskoj jedinici Kalje SO Sisak, (grupa autora). Glasnik za sum. pokuse 30, Zagreb 1994., s. 361-419.

Šumski sjemenski rajoni u Hrvatskoj, (grupni rad, rukopis predan u JP "HS"), Zagreb 1995., s. 1-111.

Urod žira u prirodnim sastojinama hrasta lužnjaka u Hrvatskoj, (s Orsanić, M. i Anić, I.). Unapređenje proizvodnje biomase sumskih ekosustava, knj. 1, HSD, Zagreb 1996., s. 105-112.

Bukove sume Hrvatske i njihovo mjesto u kompleksu suma središnje i jugoistočne Europe, (sa Orsanić, M. i Anić, I.). Ibid. s. 113-124.

Prilog poznavanju nekih sumsko-uzgojnih svojstava pionirskih listopadnih vrsta drveća, (s Anić, I. i Orsanić, M.). Ibid., s. 179-186.

Prirodne sastojine topola i vrba u današnjim ekološkim i gospodarskim uvjetima Hrvatske, (s Orsanić, M. i Anić, I.). Ibid., s. 217-228.

Kontejnerska proizvodnja sadnica hrasta lužnjaka i njen utjecaj na kvalitetu sumskih kultura, (s Orsanić, M. i Anić, I.). Ibid., s. 307-312.

Uzgojni zahtjevi u submediteranskim sumama medunca, (s Anić, I. i Orsanić, M.). Ibid. s. 343-354.

LITEBATUBA

*** SN, s. 373.

*** SL 1-2/95., s. 55.

Prpić, P.: Odlikovani sumarski stručnjaci - Prof. dr. sc. Slavko Matic, dipl. inž.umarstva. Sum. list 9-10, 1996., s. 435.

*** HSD 1846-1996, s. 282, 285, 287, 288, 293-295, 299-301, 304, 307, 308, 337, 355, 356, 361, 369-377, 379-389, 392, 391, 413, 424, 436.

*** Hrast lužnjak u Hrvatskoj, s. 504, 507, 423, 524, 531, 523, 533, 534, 535.

*** SIB, s. 6, 34, 67.

Povijest šumar. Hrvatske 1846 - 1976., s. 1, 23, 37, 53, 92, 417.

*** SL 3-4, 1997., s. 182, 186.

Klepac, D.: Iz sum. pov. Gorskoga..., Zagreb 1997., s. 57, 114, 153, 166, 216.

MATIĆ, Vasilije, (Moravice, Gorski kotar, 12.IV. 1906. - Sarajevo, 20.III.1981.), dipl. ing. Sumarstva, redovni sveuc. profesor.

Nakon završene gimnazije u Ogulinu 1926.g., studira Sumarstvo na Gospodarsko-Sumarском fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Skol. g. 1929.-1930., a diplomirao 10.X. 1930.

Dana 12.V.1932. zaposlio se u Direkciji Suma na Sušaku na poslovima uređivanja, 1933.g. prelazi u Direkciju Suma Sarajevo, radi pružanja pomoći prigodom uvođenja suvremenih metoda uređivanja Suma, a 1937. prelazi u Direkciju Suma u Tuzli.

Poslije uspješno obavljenoga posla, 1938.g. vraća se u Sušak i preuzima dužnost rukovoditelja Šumske uprave u Jasenku u Gorskom kotaru, gdje radi do početka II. svjetskog rata, koje je vrijeme (1941.-1945.) proveo kao ratni zarobljenik u Njemačkoj.

Po povratku preuzima rukovođenje poslovima Sumarstva u Okružnom NO u Delnicama. Na traženje vlade NE BiH, 1946. godine premješten je u Sarajevo u Ministarstvo Sumarstva i drvne industrije gdje je rukovodio poslovima planiranja, najprije kao načelnik Odjeljenja (1946.-1947.), a zatim kao pomoćnik ministra (1947.-1949.). Početkom 1950. izabran je za izvanrednoga, a 1958. za redovnoga profesora na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Sarajevu za predmet *uređivanje Suma* gdje je svo vrijeme bio rukovoditelj katedre. Vršio je i dužnost sefa zavoda za uređivanje Suma, odnosno Odjeljenja za uređivanje Suma Instituta za Sumarstvo u Sarajevu, a bio je

prodekan i dekan Poljoprivredno-Šumarskog te dekan osamostaljenoga Šumarskoga fakulteta u Sarajevu.

Bio je aktivan član SITSID SR BiH i jedno je vrijeme bio predsjednik tog saveza.

Za svoj doprinos znanstvenom radu i obrazovanju kadrova dobio je nagradu "27. juli" i nagradu "Veselin Maslesa", a za doprinos razvoju privrede i društva odlikovan je Ordenom rada sa zlatnim vijencem i Ordenom zasluga za narod sa zlatnom zvijezdom.

Školovao je od 1951. do odlaska u mirovinu 1972. godine 22. generacije Šumarskih stručnjaka, ali je i dalje honorarno radio na fakultetu do kraja života.

Objavio je veći broj knjiga, znanstvenih radova, studija i drugih publikacija.

VAŽNIJI BADOVI

Normalno stanje u jelovim i smrčevim sumama. Badovi PŠ fakulteta, Sarajevo 1956, B I/1.

Eine angewandte Methode zur Zuwachsbestimmung Tannen-Fichten-und Buchen-Plenterwälder in Jugoslawien. IUFBO Kongres, Oxford 1956.

Taksacioni elementi prebornih suma jele, smrce i bukve na području Bosne. Badovi ŠF i Inat. za sumarstvo, Sarajevo 1959, IV/4.

Ertragstabellen der Tannen-Fichten-und Buchen - Plenterwälder. IUFBO kongres, Bec 1963.

Osnovi i metod utvrđivanja normalnog sastava za preborne sastojine jele, smrce, bukve i hrasta kitnjaka na području Bosne. Badovi ŠF i Inatit. za sumarstvo, Sarajevo 1963., VIII/8.

Metod inventure suma za velike površine I., II. i III. dio. Sarajevo 1964.

Uređivanje suma I i II dio. Sarajevo 1968. i 1969.

Osnovne smjernice gazdovanja sumama u Bosni i Hercegovini, (sa suradnicima). Sarajevo 1969.

Stanje suma u SB BiH prema inventuri suma na velikim površinama u 1964-1968. godini, (sa suradnicima). Sarajevo 1971.

Prirast i prinos suma. Sarajevo 1979.

Tablice taksacionih elemenata visokih i izdanackih suma u SB BiH, (sa suradnicima). Sarajevo 1980.

LITEBATUBA

BorosiC, J.: SIS, s. 7, 42, 115.

*** SL: 1935., s. 478; 1936., s. 206; 1937., s. 43; 1939., s. 54.

*** SN, s. 356, 593.

Drinić, P.: In memoriam - Vasilije Matic - Vajo (1906-1981). SL 4-5/82., s. 203-204.

*** SE 2, 1983., s. 403.

Klepac, D.: Iz sum. povijesti Gorskoga kotara..., Zagreb 1997., s. 208, 229.

MATIĆ, Vlajko, (Slatina, 26.V. 1965.), dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je Sumarstvo na Šumarskom odjelu 17.VI.1991.

MATIJAŠEVIĆ, Marijan, (Aljmas, Erdut, 8.V.1910. - Rakov Potok, Zagreb, 8/9.VI.1945.), dipl. ing. Sumarstva i književnik.

Prema nepotpunim podacima, osnovnu Školu polazio je u rodnom AljmaSu. Gimnaziju završava u Osijeku, gdje je maturirao 1929. godine.

Šumarstvo studira na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1932.-33., a diplomirao 11.X.1933. Školovao se uz pomoć Hrvatskog kulturnog društva "Napredak".

Radni vijek započinje 1933.g. na pilani u Drvaru BiH. Odatle prelazi Šumskoj upravi državnih Suma u Donjem Kosinju na Velebitu, radeći na Šumskim radilištima (pilanama) u Kosinju, Štirovaci i Jasenku. Godine 1940. premješten je za kotarskoga Šumara u Samobor, a 1941. prelazi u diplomatsku službu kao tajnik Poslanstva NDH u Bratislavi (Slovačka). Godine 1943. vraća se u Zagreb, u Ministarstvo Suma i ruda i tu je dočekao kraj rata, ali i svoga života.

Nove vlasti osudile su ga za "kolaboraciju", proglašen je "narodnim neprijateljem" i u lipnju 1945.

biva uhićen i strijeljan u Rakovom Potoku, nedaleko od Zagreba.

Uz nekoliko stručnih napisa koje je objavio u staleskom glasilu "Šumarski list" (od 1933.) dipl. ing. Marijan Matijasević ogledao se i u književnom stvaralaštvu, kao pjesnik, novelist i dramatik. Vec kao gimnazijalac napisao je pripovijest "Aljmaska gospa". Pjesme, poput "Lirika šestorice" (u suradnji 1930.), "I licu gnjevnom" (1936.), "Nemir samoće" (1941.) objavljivao je u "Hrvatskoj reviji" i drugim časopisima. Za dramu "U brodolomu", koja je 1944. izvedena u HNK u Zagrebu dobio je prestižnu Demetrovu nagradu (1944.).

Velika inspiracija u njegovom književnom radu bile su Sume i priroda, pa su mu mnoge pjesme posvećene toj problematici. Sve su njegove pjesme i novele objavljene u 22 zbornika, časopisa i novina. Objavio je i dvije zbirke u vlastitoj nakladi.

BADOVI IZ STBUKE

Suma i umjetnost. Sum. list 4, 1933.

Obračunavanje ležišta (visine) prizme kod prerade drva na pilanama. Sum. list 10, 1936.

Industrijalizacija i mentalne dispozicije. Sum. list 2, 1939.

Oospodarsko-političke mjere za obranu suma. Sum. list 4, 1940.

Kroz tvornicu celuloze u Drvaru. Osiječki Hrvatski list, br. 24, 1934.

O posumljavanju i poljepsavanju aljmoskih cotova. Ibid. br. 90, 1934.

Oospodarsko-političke mjere za obranu suma. Savremenik, knj. I., br. 11, Bgd 1940.

Nase nizinske sume i gospodarstvo - Najsolidnija podloga gospodarskog uravnoteženja. Spremnost br. 111-112, Zagreb 1944.

LITEBATUBA

BorosiC, J.: SIS, s. 8, (IV. god.).

*** SL: 1936., s. 64; 1938., s. 594; 1939., s. 245; 1940., s. 190; 1943., s. 96.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 117, 194.

*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976., s. 250, 325, 412.

*** SE 2,1983., s. 403.

Piskorić, O.: Portreti - Marijan Matijasević, dipl. inž. sum. i književnik (1910.-1945.), SL 5-6/95., s. 211-214.

Spoljarić, V.: 50 godina od tragične smrti - Marijan Matijasević, dipl. ing. sumarstva i književnik, glasilo "Hrvatske sume", Zagreb 1995., br. 47-48.

Krmpotić, M.: Životopisi i djela hrvatskih književnika šumara. Katalog izložbe slika, kipova i književnih radova. Etnografski muzej, Zagreb 1996.

MATIJAŠIĆ, Nives, (Ogulin, 15. III.1969.), dipl. ing. Sumarstva.

Kćer Josipa, saobraćajnog tehničara, hrvatske nacionalnosti i državljanstva. Srednju matematičko-informatičku školu završila je 1988. god.

Šumarstvo je diplomirala na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 13.X.1993. god. iz znanstvenoga područja *uređivanje Šuma* s naslovom diplomskog rada "Revitalizacija starog parka u Ogulinu", (vid. SALOPEK, MATIJAŠIĆ, 4. knjiga).

MATIJAŠIĆ, Vladimir, (Ogulin 6. X.1908.-Zagreb, 1979.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ivana i Marije r. Cindrić. Hrvat, rimokatoličke vjeroispovijesti. Roditelji su mu bili ugostitelji. Osnovnu i srednju školu polazio je i završio u Ogulinu, maturiravši na Realnoj gimnaziji Ogulin 1927. godine.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je škol. g. 1930.-31., a diplomirao je na Šumarskom odjelu 12.X.1931.

Prema nepotpunim podacima, prvo zaposlenje, kao pripravnik, dobiva 16.1.1932. u Rudopolju, Direkcija Šuma Sušak. Nakon obavljenog pripravničkog staža, 1934. polaže stručni državni ispit za samostalno vođenje Šumskoga gospodarstva. Odmah je dobio mjesto upravitelja Šumarije Rudopolje (1935.), a zatim u Vrhovinama (1937.)

Početkom II. svj. rata premješten je Ravnateljstvu državnih Šuma u Gospić (1941.), a zatim u Ogulin (1942.), radeći u Šumarskoj struci. Poratne dvije godine (1945.-1946.) ponovno je sa službom u Lici (Gospić), da bi se 1947. definitivno preselio u Gorski kotar. Od 1947. do 1952. upravitelj je Šumarije Gerovo, a od 1953. upravitelj Šumarije Delnice. U novo osnovanom ŠG Delnice najprije radi na poslovima interne kontrole, da bi pod kraj svoje Šumarske karijere bio imenovan pomoćnikom direktora gospodarstva. Umirovljen je 1969.g.

Vrsni poznavalac problematike gospodarenja prebornim Šumama na visokom krSu, dipl. ing. Vladimir Matijasević svoje je znanje rado prenosio na mlade kolege, zahtijevajući od njih rigoroznu provedbu svih zadataka koji su proizlazili iz Šumsko-gospodarskih osnova i godišnjih planova gospodarstva.

LITEBATUBA

Borosić, J.: SIS, s. 8, 42, 114.

*** SL: 1933., s. 283; 1935., s. 112, 233; 1937., s. 495; 1941., s. 329, 540; 1942., s. 93.

*** SN, s. 357.

MATIJEVIĆ, Ante, iz Davora, Slavonsija, ing. Sumarstva.

Šumarstvo je apsolvirao 1901. u prvoj generaciji studenata trogodišnje Šum. akademije u Zagrebu.

Prema pronađenim podacima, 1901. imenovan je Šum. vježbenikom kod Brodske imovne općine u Vinkovcima, gdje je službovao do 1910. u Šumarijama Otok i Cerna, s time što je 1907.g. imenovan Šum. pristavom. Bio je član HSŠD.

LITEBATUBA

*** SL: 1901., s. 504; 1907., s. 39; 1908. Iskaz članova HSŠD (Antun).

Borosić, J.: SIS, s. 3 (Ante).

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoistočne Slavonije, Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 538 (Antun).

MATIJEVIĆ, Blaženka, (Bjelovar, 3.III.1969.), dipl. ing. Sum.

Kćer Josipa iz Predavca, sela kraj Bjelovara. Hrvatskoga državljanstva. Srednju školu završila je u CUO - usmjerenje za kulturu i umjetnost - u Bjelovaru 1989.g.

Šumarstvo je diplomirala na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 11.VII.1994. iz znanstvenoga područja *Šumske melioracije krša*, (vid. KULIC, MATIJEVIĆ, 2. knjiga).

MATIJEVIĆ, Ivan, (Kaniža, Gospić, 19.II.1950.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ivankin, zanimanjem službenice. Hrvat, rimokatoličke vjere. Školovao se u Gospiću. Osnovnu školu završio je 1965., a gimnaziju 1969. god.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 20.XII.1973.

Prvo zaposlenje dobiva u DIP Ogulin 1.II.1974. Slijedi služenje vojnog roka i nastavak rada u istom poduzeću. Do 1.II.1976. voditelj je radilišta za potrebe investicija, a nakon toga unaprijeđen je za tehničkog upravitelja doradne pilane. Od 15.VIII.1978. do 1.VIII.1988.g. tehnički je voditelj tvornice montažnih kuća i rukovoditelj gradilišta. Napustivši Ogulin, nešto više od godinu dana (1.VIII.1988. - 15.XI.1989.) radi u Donjoj Stubici u Hrv. zagorju na mjestu v.d. direktora poduzeća "Stolar", da bi naredne tri godine bio "slobodni radnik", radeći najrazličitije poslove. Nakon osnivanja JP "Hrvatske Sume", 1.X.1992. primljen je u stalni radni odnos u UŠ Gospić u Proizvodni odjel, na radno mjesto stručnog suradnika za iskoriscivanje Suma, gdje se nalazio i krajem 1997.g.

Tijekom službovanja u drvenoj industriji bio je nazočan većem broju stručnih skupova, a po-

glavito onih iz domene izgradnje montažnih objekata.

Član je HŠD. Živi u rodnoj Kaniži kod Gospića.

LITEBATUBA

*** SL, 1-2, 1995., s. 68.

MATIJEVIĆ, Marija, (Otočac, 1.IV.1941.), dipl. ing. Sumarstva.

Studirala je na vec osamostaljenom Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirala je na ŠG odjelu 14.X.1966.

MATIŠEVIĆ (MATICEVIĆ), Makso, (Slav. Brod, 1872. - Zagreb, 30.1.1917.), nadsumar.

Šumarstvo je apsolvirao 1891. na Gospodarsko-Sumarskom učilištu u Križevcima.

Prema dostupnim podacima, 1908. radio je kao kotarski Šumar kod Petrovaradinske imovne općine u Srem. Mitrovici, a 1910. imenovan je, kao kotarski Šumar, nadsumarom kod iste imovne općine, gdje se, u istom svojstvu, nalazio i 1917. godine.

Umro je na liječenju u Zagrebu u 45. godini života.

LITEBATUBA

*** SL: 1908. (iskaz članova); 1910., s. 155 (Maticevic).

*** Umro Makso Maticevic. SL. 1917., s. 40.

BorosiC, J.: SIS, s. 19 (MatiseviC).

*** SN, S. 52 (MatiseviC).

MATIZOVIĆ, Dragutin, iz Tovarnika, ing. Sumarstva, Sum. savjetnik.

Šumarstvo je apsolvirao na Visokoj školi za kulturu tla u Beču 1893. godine.

Prema dostupnim podacima, kao kotarski Šumar, premješten je 1904. iz Vukovara Županijskoj oblasti u Ogulin, gdje je 1906. imenovan županijskim Šumarskim nadzornikom i gdje se nalazio i 1915.g. Tada je u istom svojstvu vraćen u

Vukovar. Zemaljskim Šumarskim savjetnikom imenovan je 1920. kod Šumarskog odsjeka Ministarstva Suma i rudnika u Zagrebu, gdje je umirovljen 1923. godine.

U službu se vraća 1925. kada je postavljen za direktora Direkcije Suma u Zagrebu, i u tom svojstvu definitivno je umirovljen 1926. Umro je 1946. god.

Prema D. Klepcu (1965.) Dragutin Matizović pripadao je grupi starih taksatora koji su služili u Sumama Gorskoga kotara, a poznati su po tome što su konstruirali normalu gotovo za svaku Sumu koju su uređivali i te se normale za bivše zemljišne zajednice Gorskoga kotara mogu naći u gospod. osnovama iz toga vremena.

Pronašli smo i podatak da je u Lovacko-ribarskom vjesniku polemizirao sa Z. Turkaljom.

Bio je član HSSD, kasnije i HŠD, od početka stoljeća do svoje smrti, a sudjelovao je u radu društvenih skupština (1919.)

BADOVI

Zabrana lova vrebanjem na srnjake u Županiji modruško - riječkoj, (Odgovor Z. Turkalju). LBV 1910., XIX, 8, s. 87-88; 12, s. 135-139.

LITEBATUBA

*** SL: 1904., s. 644; 1905., s. 462; 1906., s. 39; 1910., s. 76; 1917., s. 273; 1919., s. 54; 1920., s. 163; 1923., s. 627; 1925., s. 697; 1926., s. 557; 1939., s. 50; 1940., s. 38; 1946., s. 64.

*** SL: Iskaz članova HSD (1908., 1915., 1926./27., 1940., 1943.).

Borosić, J.: SIS, s. 22.

Klepac, D.: Uređivanje suma, Zagreb 1965., s. 272.

Frković, A.: Bibliografija LBV 1892-1991., Zagreb 1993., s. 123, 424.

*** HSD 1846-1996., s. 154.

Klepac, D.: Iz sum. povijesti Gorskoga kotara..., Zagreb 1997., s. 117, 229.

MATKOVIC, Petar, (Kučine, Solin, Split, 6.IX.1913. - Split, 20.XII.1988.), dipl. ing. Sumarstva, profesor.

Potječe iz težačke obitelji. Pučku školu polazi u selu Mravinci, a gimnaziju u Splitu.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Skol. g. 1936.-37., a diplomirao 6.II.1939.

Prvo zaposlenje dobiva iste godine u Općini grada Splita, a 1941., radi pod talijanskom upravom u Ravnateljstvu Suma u Makarskoj. Zatim radi u Ravnateljstvu Suma u Senju (1942.) i Omišu (1943.). Državni stručni ispit položio je 1942. Godine 1944. vraća se u Split, gdje 1947. biva postavljen upraviteljem Uprave za posumljavanje i melioraciju krša. Polovinom 1948.g. postaje direktorom Srednje Sumarske škole za krs u Splitu i nastavnik iz predmeta: *geologija, polit, ekonomija i ekonomika krša*.

U lipnju 1951. izabran je za profesora *botanike* Vise pedagoške škole u Splitu, na kojoj dužnosti ostaje do odlaska u mirovinu 1978. Od 1956. do 1960 bio je i direktor te vise škole. Jedno je vrijeme obavljao i dužnost načelnika Odjela za prosvjetu NO grada Splita.

Uz zasluge za organizaciju Uprave za posumljavanje krša i Srednje Sum. škole za krs u Splitu istakao se osnivanjem radnih organizacija, kao npr. osnivanjem rasadnika (MuC, Knin) i botaničkog vrta na Marjanu (1951.), a kao profesor poznat je po zahtjevnosti poznavanja flore kraškoga područja - predočene u vlastitom herbariju. Slovio je kao strog, ali uvidavan i pravedan direktor i nastavnik.

Bio je višegodišnji tajnik, a do kraja života i član uprave društva "Marjan", koje je održavalo park-Sumu Marjan.

Značajan je i njegov spisateljski rad. Izdao je nekoliko samostalnih publikacija - knjiga.

Od 1963. do 1977. glavni je i odgovorni urednik časopisa "Hor-

tikultura" za koji piše i mnoge priloge. Svoje radove objavljivao je i u drugim časopisima i publikacijama: u splitskim "Mogućnostima" (1967., 1971.), u "Arhitekturi i urbanizmu" (Beograd 1969.) u zborniku Florikultura Jugoslavije" (Mostar 1970.) u "Zborniku Petra Hektorovica" (Zagreb 1970.), u "Periodicum biologorum" (Zagreb 1970.), u Zborniku simpozija "Hvar u prirodnim znanostima" (1977.) i u "Zborniku Boberta Visianija Šibenčanina" (Šibenik 1983.).

Bio je aktivan član HŠD i društveni odbornik.

KNJIGE

Vegetacija Marjana. Znanstvena biblioteka Matice hrvatske u Splitu, 1959., s. 1-133.

Biljka-Covjek-prostor. Ukrasne biljke jugosl. obale. Pododbor MH u Splitu, 1970., s. 1-333.

Bobert Visiani Šibenčanin. Izdanje "Arto", Zagreb 1977.

LITEBATUBA

*** SL: 1940., s. 182, 261, 268, 515; 1941., s. 267, 459; 1942., s. 218, 219; 1943., s. 24, 32, 95.

*** SN, s. 359, 563

Piskorić, O.: Prof. Petar Matković, dipl. inž. sum. (1913-1988). SL 9-10, 1989., s. 554-556.

Tonković, D.: Nakon pedeset godina ponovo na okupu. SL 1989., s. 215-223.

*** HSD 1846-1996., s. 221, 223, 228, 235, 236, 295.

MATOC, Ivica, (Sisak, 13.VIII. 1965.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Franje i Milice Milicevic. Hrvat, rimokatolik. Potječe iz visokoobrazovane obitelji: otac mu je liječnik, a majka profesorica. Obrazovao se u Sisku. Osnovnu je školu završio 1979., a srednju ekonomsku 1984.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1992. iz područja *iskorišćivanja Šuma* s temom diplomskog rada "Privlačenje debala hrasta lužnjaka LKT 81".

Pripravnički staž odradio je u UŠ Sisak, pa se zaposlio u Šumariji Jastrebarsko u svojstvu pomoćnika revirnika (1995.). Nakon toga premješten je za revirnika u Šumariju Pisarovana. Sada (1997.) je revirnik u BJ Plešivica, UŠ Karlovac.

LITEBATUBA

***SL 1-2/95., s. 66.

MATOCEC, Petar, (Đurđevac, 16. 1.1948. - Đurđevac, 1992.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Franje, zanimanjem zemljoradnika. Hrvatske nacionalnosti. Školovao se najprije u rodnom Đurđevcu, a studirao je u Zagrebu. U Đurđevcu je završio osnovnu školu (1963.), a maturirao je na Gimnaziji "Vilim Galjer" 1967. godine.

Studirao je Sumarstvo na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Teško se školovao, pa je neko vrijeme radio kao čuvar (BTZ). Diplomirao je 30.VII.1979. godine.

Nakon diplomiranja i odlaska u vojni rok nije odmah dobio posao u Šumarskoj struci, te se zaposlio u D1 "Česma" u Bjelovaru i putovao svakodnevno na posao iz roditeljske kuće u Đurđevcu. Tek nakon više od godinu dana takvog rada zaposlio se u Sumarstvu. Oženio se i dobio dvoje djece, pa je udvostručio napore da svoju obitelj materijalno zbrine, i još je više radio, ali...

Zbog neodgovornosti lokalnog liječnika, koji je konstatirao da izraslina na vratu dipl. ing. Pere Matoceca nije maligna, i naručio ga na kontrolu za godinu dana, stigao je na pregled u Zagreb prekasno, tako da ga ni operacija ni kemoterapija nisu uspjele spasiti. Umro je nedugo iza proslave svoje 25. obljetnice mature, ne vjerujući da će mu se dogoditi najgore. Naime, u nimalo lakom životu bio je nepopravljivi optimist.

MATOKANOVIĆ, Helena, (Bosanska Gradiška, 5.VIII.1968.), dipl. ing. Sumarstva.

Kćer Đure, zanimanjem stolar. Srednju drvnoprerađivačku školu završila je 1987. godine

Šumarstvo je diplomirala na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 1.XII.1993. s naslovom diplomskog rada "Važnije gljive na alepskom (*Pinus halepensis*) i brucijskom boru (*Pinus brutia*) u Istri", znanstvenoga područja *Šumarska fitopatologija*, (vid. PREVOZNIK, 4. knjiga),

MATOLNIK, Ivan, iz Budimaca, Našice, Slavonija, Sumarnik.

Sin je Stjepana Matolnika, vlastelinskoga nadSumara. Šumarstvo je apsolvirao na Gospodarsko-Sum. učilištu u Križevcima 1893.g.

Prema dostupnim podacima, 1898. radio je kao Šumar Vlastelinstva donjomiholjackoga sa sjedištem u Podravskoj Moslavini, gdje radi i 1908. Godine 1915., radio je u svojstvu vlastelinskoga Šumara u Zagrebu, a 1917., kao upravitelj Suma prvostolnoga Kaptola zagrebačkog, imenovan je Sumarnikom. U Zagrebu je živio i 1927. god.

Bio je elan HSŠD, kasnije Jugosl. Sum. udruženja

BADOVI

I opet lija na stablu. LBV 1898, VII, 6, s. 72-73.

LITEBATUBA

*** SL: 1898., s. 407; 1907., s. 116, 388; 1917., s. 39.

Borosić, J.: SIS, s. 19.

Frković, A.: Bibliografija LBV, Zagreb 1993., s. 333.

MATOLNIK, Stjepan, vlastelinski nadSumar.

Rođen je 1844. godine, ali mjesto rođenja nije poznato. Nismo pronašli ni podatke o školovanju.

Bio je u službi kod vlastelinstva u Donjem Miholjcu, gdje je

umro 14.VIII.1907. u 64. godini života kao nadSumar.

Za mnogogodišnje službovanje, a posebno za razvoj lovstva na vlastelinstvu odlikovan je 1901.g. Zlatnim križem.

Bio je elan Hrvatsko - slav. Sum. društva.

LITEBATUBA

*** SL: 1901., s. 614; 1907., s. 118.

Osobne viesti. Umrli. Matolnik Stjepan. SL 9-10, 1907., s. 388.

MATOSEVIĆ, Damir, (Nova Gradiška, 23.IX.1964.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa, zanimanjem profesora. Srednjoškolski odgojno-obrazovni centar završio je god. 1983.

Šumarstvo je diplomirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu 19.V.1989. s naslovom diplomskog rada "Introdukcija muflona u južnom i zapadnom Psunju" iz predmeta *lovstvo*.

Godine 1995. radio je na mjestu revirnika u Šumariji Nova Kapela, UŠ Požega (od 1.X.1995. UŠ Nova Gradiška), a 1996., kao stručni suradnik za lovstvo, izabran je za predsjednika Šum. društva Nova Gradiška.

Pred povjerenstvom HLS 23. X.1996. položio je ispit za ocjenjivača lovačkih trofeja.

LITEBATUBA

*** SL 1-2, 1995., s. 61.

*** HSD 1846-1996., s. 414.

MATOSEVIĆ, Dinka, (Zagreb, 1. VIII.1966.), dipl. ing. Sumarstva.

Kći Vladimira i Veljke r. Car. Hrvatica, rimokatoličke vjere. Otac joj je dipl. ing. arhitekture, a majka profesorica njemačkoga jezika. Školovala se u Zagrebu: osnovnu je školu završila 1982, a srednju u Obrazovnom centru za jezike 1985. godine.

Šumarstvo je studirala na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirala je 16.V.1990. iz područja *đendrologije*. Napisala je i obranila diplomski rad pod naslovom "Značaj rododendrona kao ukrasnog bilja".

Od 1991.g. zaposlena je u Šumarskom institutu Jastrebarsko. Radi u Odjelu za zaštitu i uzgajanje Suma, područje *entomologije*.

BADOVI

Gracan, J., Matosević, D., 1993.: *Common Beech (Fagusta sylvatica II.) forest in Croatia*, (Bukove sume u Hrvatskoj). Proceedings of an EC Workshop, Ahrensburg 1-2 July, 1993.: 39-52.

Matosević, D., 1993.: *Pojava i stetnost hrastovih osa siskarica u našim sumama*, (Occurrence of gall wasps in our oak forests). Badovi 28 (1/2), SIJ, s. 235-246.

Novak Agbaba, S., Liović, B., Matosević, D., 1994.: *Novi fungicidi u suzbijanju pepelnice na hrastovom podmlatku*, (New fungicides in oak mildew control on young oak crop). Badovi 29 (1), SiJ, s. 37-47.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 56.

*** SIB, s. 11, 34, 44, 67.

MATOSEVIĆ, Ivan, (Ilaca, Vinkovci 23.XII.1933. - 1990.), dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1956.-57., a diplomirao 1960. na već osamostaljenom Šumarskom fakultetu.

Odmah nakon diplomiranja počeo je raditi u ŠPIK "Spacva" Vinkovci. Od 1963. uspješno obavlja poslove upravitelja Šumarije Gunja. Od 1970. u ŠG "Hrast" vodi poslove glavnog inženjera za eksploataciju Suma.

Školovao je deset generacija učenika za majstore-sjekace u Poljoprivredno-Sumarском centru u Vinkovcima. Unapredio je zvanje sjekača i uzdigao ga svojom aktivnošću. Bio je elan Republičkog i

Saveznog odbora za natjecanje sjekača. Od 1966. godine, bio je sudac na republičkim, saveznim i međunarodnim prvenstvima od 1965. te 15 puta trener ekipe za SRH. Osam puta bio je vođa savezne ekipe na međunarodnim natjecanjima, predavač na seminarima za natjecanje sjekača i elan komisija za izradbu pravilnika za proizvodna natjecanja sjekača. Bio je i elan tima za obrazovanje radnika uz rad na tečajevima sjekača, dizaličara, traktorista i ostalih specijalnosti.

Za zapaženu aktivnost odlikovan je Ordenom rada, primio je visoka odlikovanja "Narodne tehnike" Hrvatske i Zlatnu plaketu 20. obljetnice ROŠ "Slavonska Suma" Vinkovci i dr.

LITEBATUBA

SarCević, S.: In memoriam - Matosević, Ivan - Kum, dipl. inž. sumarstva (1933-1990.), SL 9-10/90., s. 433-434.

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoist. Slavonije. Vinkovci - Slav. Brod 1974., s. 644.

MATOSEVIĆ, Ratko, (Nova Gradiska, 5.VIII.1964.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Milana, hrvatske nacionalnosti i državljanstva. Potječe iz službeničke obitelji. Osnovnu i srednju školu polazio je i završio u Zagrebu. Maturirao je u OC "Nikola Tesla" 1983.

Šumarstvo je diplomirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 1.IX.1990. iz znanstvenoga područja *đendrologija*. Tema njegovoga diplomskog rada nosi naslov "Japanški ukrasni javor".

Prvo zaposlenje dobiva u Šumarskoj inspekciji grada Zagreba 1.VII.1992. godine, gdje i obavlja pripravnčki staž. Kao specijalist za informatičku obuku i alate, 15.XII.1993. prelazi u Direkciju "Hrvatskih Suma", u Informatičku slu-

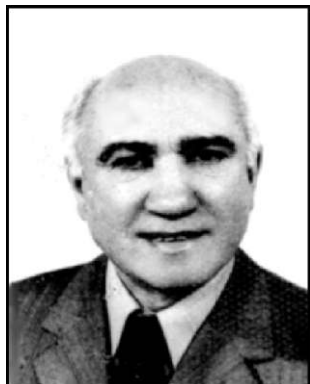
žbu, gdje je radio i potkraj 1997. godine.

Osim nekoliko stručnih članaka, objavljenih u časopisu "Hrvatske Sume", tijekom rada u Direkciji HŠ izvršio je grafičku obradu više publikacija i knjiga, od kojih bilježimo: Poslovno izvješće HŠ za 1993., 1994., 1995. i 1996. godine; R. Sabadi: Švicarsko Sumarstvo i prerada drveta; D. Klepac: Novi sistem uređivanja Suma i Lexicon silvestre.

Član je HŠD. Živi u Zagrebu.

LITEBATUBA

*** SL 1-2, 1995., s. 57.

MATOTA, Ivo, (Novigrad Podravski, Koprivnica, 2.V.1916.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa i Barbare r. ljevak. Hrvat, rimokatoličke vjere. Roditelji su mu bili poljodjelci. Osnovnu Školu polazio je i završio u Novigradu Podravskom 1927., a srednju je polazio u Koprivnici i u Zagrebu, gdje je i maturirao na II. muškoj realnoj gimnaziji.

Sumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu, gdje je apsolvirao skol. g. 1945.-46., a diplomirao 21.V.1947. godine.

S aktivnom Šumarskom službom započeo je kao Sumarski vjež-

benik - referent u Šumariji Novigrad (1941.-1943.). Zatim radi kao referent eksploatacije Suma u Goli (Repas) 1944. U toku ratnih godina (1941.-1945.) bio je povremeno u vojsci i u njemačkom ratnom zarobljeništvu.

Godine 1945. postavljen je za referenta u Odjelu Sumarstva u Kotarskom NO i Šumariji Koprivnica, a 1946. prelazi za upravitelja Šumske manipulacije u Upravi Koprivničkih ugljenokopa.

U 1947. godini odlazi iz rodne Podravine na mjesto upravitelja građevne uprave Glina na gradnju Šumske pruge. Naredne 1948. postavljen je za upravitelja Šumarije Glina, a 1949. godine za upravitelja Šumarije Dvor na Uni. Uslijedila su radna mjesta sefa Planskog odjela u ŠG Hrv. Kostajnica (1949.-1950.) i mjesto upravitelja Šumarije Hrv. Dubica (1950.-1951.) u nizinskim posavskim Sumama hrasta, brijesta i jasena. Bilo je to doba sušenja i nestajanja brijesta kao vrste drveta u nizinskim Sumama.

Poslije takvog dinamičnog razdoblja stalnih i čestih promjena, nastupilo je mirnije doba za Sumarske stručnjake. Šumarije su postajale privredne organizacije, radna mjesta dobivala su se i popunjavala javnim natječajem, pa je dipl. ing. Matota od 1952.-1960. bio upravitelj Šumarije Vrbovsko u Gorskom kotaru, a nakon toga do 1969. godine bio je komercijalni direktor ŠG Delnice (početnu godinu dana i tehničkog sektora).

Općenito su se poboljšale mogućnosti stručnog rada u Sumarstvu zbog dulje stabilnosti na radnim mjestima, pa je dipl. ing. Matota neprekidno radio u Gorskom kotaru u prebornim Sumama četina i lisara blizu 20 godina (1952.-1969.). U Šumariji Vrbovsko naslijedio je Sume bivših zemljišnih za-

jednica (podržavljene 1951.g.). Uslijedilo je otvaranje mnogobrojnih Šumskih predjela novim Šumskim cestama (i prvom Sumarijskom zgradom). Treba spomenuti i pravilnik tada još postojećeg SG "Visevica" Rijeka, po kojem je upravitelj Šumarije osobno konsignirao (vršio odabiranje stabala za sječu) u svim sjecinama godišnjeg etata, smatrajući to visoko stručnim poslom u uzgoju Suma (sve do rasformiranja ŠG "Visevica" 1954. god.). Počelo je i sušenje pojedinačnih stabala cetinjara - po zakonu o zaštiti Suma otpočele su sanitarne sječe pojedinačnih stabala, svake naredne godine u većim količinama.

Prelaskom u novoosnovano ŠG Delnice, 1960. godine sudjelovao je u stručnoj organizaciji velikog Šumskoga područja Gorskoga kotara i dijelom Šumarija kvarnerskog primorja i otoka (veliki broj Šumarija i pogona). Aktivni rad dulji niz godina (do 1969.) u tako velikoj privrednoj organizaciji i stalnoj operativnoj suradnji sa velikom područnom drvnom industrijom zahtijevao je izuzetno velike stručne i fizičke napore.

Od 1969. godine po odlasku iz ŠG Delnice do 1979. godine zaposlen je u predstavništvu "Jadran" export-importa u Zagrebu kao šef odjela za izvoz i uvoz drveta. U 1979. sa navršених 40 godina radnoga staža odlazi u mirovinu i sve vrijeme živi u Zagrebu, gdje je član Matice umirovljenika i HSD.

Dipl. ing. Sumarstva Ivo Matota u Šumarskoj struci radio je na svim poslovima: uzgoju, zaštiti, eksploataciji drveta, uređivanju Suma, Šumarskom građevinarstvu (Šumska pruga Popov gaj - gradnja i trasiranje Šumske ceste Cetin i Lipov vrh) i na kraju na izvozno-uvoznim poslovima drveta i Šumske mehanizacije. U lovnoj oblasti također je dao svoj doprinos, kada je

po odluci Republičkog sekretarijata za Sumarstvo i lovstvo, organizirao u Vrbovskom i vodio jednomjesečni tečaj lovoeuvara državnih lovišta iz cijele Hrvatske sa završnim ispitima.

U više navrata bio je član upravnih odbora republičkih Šumarskih stručnih udruženja u Zagrebu i saveznih u Beogradu. Organizirao je i vodio višegodišnju stručnu suradnju između Šumskih gospodarstava Žilina (CSSR) i Delnice, pri čemu je bilo mnogo pojedinačnih i grupnih stručnih putovanja u oba smjera između Hrvatske i CSSR. Bio je i sam na stručnim putovanjima u zemlji i inozemstvu. Sudjelovao je u duljim grupnim obilascima Suma Švedske i Poljske i u SSSR-u Suma u Sibiru. U 1975. bio je poslan u posjet Ministarstvu Sumarstva u Ottawi u Canadi. Iz obilaska fotogrametrijski snimljenih Suma u provincijama Ontario i Quebec donio je mnogo specijalističkih snimaka, aparata za čitanje snimaka i stručnog materijala (knjiga i karata) našim specijalistima - Šumarima u toj oblasti.

Kao umirovljenik, svu svoju stručnu literaturu (domaću i stranu) stjecanu kroz život u Šumarskoj praksi (stručne knjige, brošure, časopise, Šumarske listove, stručne Šumarske predmete) darovao je Šumarskom fakultetu u Zagrebu i Šumarskom društvu - knjižnici Uprave Suma Karlovac na korisnu upotrebu mlađim, budućim Šumarskim generacijama.

LITEBATUBA

*** SN, s. 362.

*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976., s. 417.

MATRAKOV, Ciril, iz Prilepa, (Makedonija), dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakulte-

tu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu skol. g. 1943.-44., a diplomirao 29.VII.1946.

LITEBATUBA

*** SN, s. 362.

MATTHEY, Robert, Sumarski inženjerski pristav.

Podaci o Školovanju nisu nam poznati. Prema dostupnim podacima, 1906.g. pri državnoj Šumskoj upravi Šumarskog ureda u Vinkovcima imenovan je Šumarskim vježbenikom, a 1908. imenovalo ga je državno Šumsko ravnateljstvo u Zagrebu Šumarskim kandidatom kod NadŠumarskog ureda u Vinkovcima, gdje je služio do 1910. godine. U svojstvu Šumarskoga inženjerskoga pristava premješten je 1911. iz Vinkovaca u Glinu.

Kao pričuvni poručnik 54. pješadijske pukovnije poginuo je 20.XI.1914. na sjevernom ratištu.

LITEBATUBA

*** SL: 1906., s. 39; 1908., s. 156; 1911., s. 116.

*** Poginuo Matthey Robert, kr. sum. inž. pristav. SL 1-2,1915., s. 49.

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoistočne Slavonije. Vinkovci - Slav. Brod 1974., s. 547.

MATUZOVIĆ, Robert, iz Nove Gradiške, dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je apsolvirao skol. g. 1937.-38, a diplomirao 19.VI.1939. na Šum. odjelu Poljoprivredno-Sum. fakulteta u Zagrebu.

Prema dostupnim podacima, kao dnevnicar Ravnateljstva Suma na Sušaku, premješten je 1941. k Odjeljenju za Sumarstvo Banske vlasti u Zagrebu. Iste je godine nekoliko puta premješten, najprije kao Sum. vježbenik Ravnateljstvu banovinskih Suma u Sušaku, zatim je postavljen za upravitelja državne Šumarije u Sv. Roku u Lici i premješten u Ravnateljstvo državnih Suma u Gospić. Godine 1943.

premješten je k Ravnateljstvu Suma u Travnik (BiH).

Bio je član HŠD.

Ostali podaci nisu nam poznati.

LITEBATUBA

*** SL: 1941., s. 42,112, 328, 538; 1943., s. 96.

MAURIN, Zlatko, (Vrsac, Vojvodina, 5.II.1928.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Đure i Zdenke r. Krtnik. Hrvatske narodnosti i državljanstva, rimokatolik. Otac mu je bio željezničar, a majka domaćica. Osnovnu je školu završio u Turčević-Polju 1939., a osmogodišnju i V. mušku realnu gimnaziju u Zagrebu 1947. godine.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Skol. g. 1950.-51., a diplomirao 1952.

Nakon diplomiranja 1952. radio je u Šumariji Hrvatska Kostajnica, a od 1953. do 1955. u Šumariji Stari Mikanovci. Preostali dio staža odradio je u Požegi: od 12.V.1955. do 28.II.1982. u Šumariji, a od 1.III. 1982. do 31.XII.1991. u SG Slavenska Požega, kada odlazi u mirovinu.

U tijeku rada u Šumarstvu posebno se bavio uzgajanjem Suma. Njegovo najveće postignuće je uzgoj nasada topola u Traparima.

Osim praktičnog rada u struci, bavio se i novinarskim radom.

Bio je urednik "Vjesnika" djelatnika Sumarstva Požege od 1973. do 1990.g. kad se list ukinuo. Za Bum. list prigodom stote obljetnice njegovog neprestanog izlaženja napisao je članak pod naslovom "Nasade topola u Troparima". Napisao je i četiri nekrologa (1985., 1990., 1993., 1995.).

U povodu 130. obljetnice osnutka Hrvatsko - slavonskoga Šumarskog društva 1976. primio je priznanje za primjerne zasluge u radu HSD. Godine 1978. prima Povelju od Saveza inženjera i tehničara Hrvatske kao zaslužan elan. Radnički savjet SG Požege u 1983. dodjeljuje mu priznanje za uredivački rad na listu SG "Vjesnik" za 10. obljetnicu njegovoga izlaženja. Godine 1997. HSD dodijelilo mu je, kao svome dugogodišnjem elanu, Pismo priznanje i srebrnjak Kralj Tomislav za višegodišnji rad na dobrobit Sumarske struke.

Kao umirovljenik živi u Požegi.

LITEBATUBA

*** ŠN, s. 365.

*** SL 3-4, 1997., s. 181, 186.

*** SL 5-6, 1997., s. 322.

MAVRACIĆ, Ladislav, dipl. ing. Sumarstva.

Prema pronađenim podacima, Sumarstvo je diplomirao 15.VII. 1958. na Šumarskom odjelu Poljoprivredno - Šumarskoga fakulteta Sveuc. u Zagrebu.

Samo smo jos pronašli podatak da je 6.VI.1995. prisustvovao proslavi 50. obljetnice upisa na Šumarskom fakultetu u Zagrebu, pa se može pretpostaviti da se upisao na studij odmah poslije II. svj. rata. (1945.).

LITEBATUBA

Stojković, M.: Proslava 50. godišnjice upisa na Sum. fakultet. SL 11-12, 1995., s. 436.

MAVREK, Stanko, iz Žarovnica, Ivanec, dipl. ing. Sumarstva.

Sumarstvo je apsolvirao 1939-40., a diplomirao 14.II.1945. na Sum. odjelu Poljoprivredno-Sum. fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

MAYER, Branimir, (Zagreb, 4.I. 1938. - Malovan, Gračac, 10.II.1998.), dipl. ing. Sumarstva, dr. sc., znanstveni savjetnik, izvanredni elan Akademije Šumarskih znanosti.

Sin Marcela, dr. ekonomskih znanosti i apsoluta prava te Cvijete r. Petronic, nastavnice vise stručne Škole. Hrvatske narodnosti i državljanstva, rimokatolik. Školovao se u Zagrebu. Sedmogodišnju osnovnu školu završio je 1951., a na XI. (KrižaniČevoj) gimnaziji maturirao je 1956.g.

Sumarstvo je počeo studirati na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu, a diplomirao je 1962. godine na vec osamostaljenom Šumarskom fakultetu. Za vrijeme studija četiri je godine bio demonstrator u Zavodu za botaniku.

Nakon diplomiranja prvo stalno zaposlenje dobio je u SG Karlovac na poslovima eksploatacije Suma (1963.-1964.). Poslije toga dvije godine radi u Institutu za pedologiju i tehnologiju tla Poljoprivrednog fakulteta u Zagrebu na pe-

dološkom kartiranj u za izradu Osnovne pedološke karte Republike Hrvatske.

Od 1966. - više od trideset godina, radi u Šumarskom institutu Jastrebarsko, na mjestu pedologa u Odjelu za ekologiju. Kao znanstvenik čitav radni vijek nastojao je na svojem usavršavanju i postizanju novih znanja. Godine 1966. završio je tečaj iz *fotogrametrije* i *fotointerpretacije* na Šumarskom fakultetu u Zagrebu (kod prof. dr. sc. Z. Tomasegovica).

Godine 1974. izabran je u zvanje stručnog savjetnika, a 1976. stigao je akademski stupanj magistra znanosti na Šumarskom fakultetu u Zagrebu, obranivši rad pod naslovom "Režim vlažnosti pseudogleja pod raznim načinima Sumskog gospodarenja". Poslije toga (1977.) izabran je u zvanje znanstveni asistent.

Godine 1989. obranio je disertaciju na Šumarskom fakultetu u Zagrebu pod naslovom "Ekološki značaj režima podzemnih i površinskih voda za nizinske Sume Pokupskog bazena". U znanstveno-istraživačko zvanje znanstveni suradnik promaknut je 1989., u znanstveno - istraživačko zvanje visi znanstveni suradnik 1991., a u zvanje znanstvenog savjetnika 1998. godine. Za izvanrednog člana Akademije Sumarskih znanosti u Zagrebu izabran je 1997.

Od 1992. glavni je urednik časopisa "Radovi" Šumarskog instituta Jastrebarsko, urednik znanstvene knjige "Unapređenje proizvodnje biomase Sumskih ekosustava" (1996.), urednik i suradnik monografije "Nizinske Sume Pokupskog bazena" (1996.), te urednik i suradnik "Bibliografije Šumarskog instituta Jastrebarsko 1986.-1995."

Tridesetak godina voditelj je tematskoga zadatka "Pedološka, uzgojna i biljno-hranidbena istraži-

vanja stajbina sa svrhom unapređenja Šumske proizvodnje". Izrađeno je više od 320 elaborata, studija i ekspertiza za više od 35.000 ha površina - od primorskoga krša, preko zapadne Hrvatske do Slavonije. U okviru tih istraživanja određivana je proizvodnost tala u odnosu na pojedine Šumske vrste.

Pedološkim istraživanjima za rasadnicarsku proizvodnju u okviru kontrole plodnosti tla bavio se sedamdesetih godina.

Od 1973. godine do danas kontinuirano se bavi istraživanjima ekološkoga značenja vodnog režima za nizinske Sume i Šumske kulture u promijenjenim hidropedološkim uvjetima nakon opsežnih vodotehničkih zahvata. Iz toga područja izradio je magistarski rad i disertaciju, koji se temelje na podacima trajnog motrenja (monitoringa) podzemne i površinske vode i drugih elemenata vodnog režima iz nekoliko nizinskih Sumskih bazena.

U ta istraživanja dr. sc. Branimir Mayer uključio je kompjutorsku tehnologiju s programima orijentiranim na Geografski informacijski sustav (GIS), putem kojih se provodi organiziranje opsežne baze podataka te je osnivač Hidropedološkog sustava Hrvatskih Suma. U tijeku je akcija uključivanja interpretacije satelitskih snimaka za potrebe tih istraživanja, kao i za istraživanja proizvodnosti Sumskih tala.

Valja pripomenuti da je u tijeku jednog i pol desetljeća stjecao dopunska znanja iz zaštite voda putem aktivnosti u Hrvatskom društvu za zaštitu voda i mora, osobito u svezi unosa teških kovina onečišćenim poplavnim vodama u nizinske Sume.

Od 1964. do 1986. godine veliki dio raspoloživih radnih kapaciteta uložio je u projekt "Osnovne

pedološke karte Republike Hrvatske" mjerila 1:50.000. Ukupno je izradio ili sudjelovao u izradi 22 lista te karte; od toga samostalno 11 listova s tumačima i 5 tumača u suradnji. Također je bio koautor i urednik pedološke karte Istre, mjerila 1:150.000, u monografiji "Tla Istre". Osobitu je pozornost posvetio istraživanju strukture zemljišnog pokrova. Za uspješan rad na toj karti 1986. primio je diplomu Skupštine Republičke zajednice za znanstveni rad Hrvatske.

Od 1995. godine voditelj je projektnoga zadatka Ministarstva znanosti Republike Hrvatske o hidropedološkoj problematici nizin-
skih Suma Hrvatske.

Rezultat opsežnog znanstvenog rada je oko 50 znanstvenih radova, tri stručna rada, oko 15 studija (u autorstvu i koautorstvu) i više od 350 elaborata i ekspertiza.

Rezultate istraživanja prezentirao je i na mnogim stručnim skupovima, kongresima i ekskurzijama u zemlji i inozemstvu.

Član je nekoliko strukovnih udruga: HSD, Hrvatskoga društva za proučavanje tla, Hrvatskoga društva za zaštitu voda i mora te Hrvatskog ekološkog društva.

Na žalost njegov je životni put završen: samo nekoliko dana kako nam je dao imprimatur na ovaj životopis, smrtno je stradao sa još petoricom hrvatskih Šumarskih znanstvenika i vrhunskih stručnjaka u saobraćajnoj nesreći kod Malovana (Gračac), 10.11.1998. godine.

BADOVI

Mayer, B., 1964.-1966.: *Suradnja na 9 objavljenih listova Osnovne pedološke karte Hrvatske*. Institut za pedologiju i tehnologiju tla Poljop.fakulteta u Zagrebu. Listovi: Vinkovci 3 i 4, 81. Brod 3 i 4, Požega 3 i 4, Pakrac 4, Zagreb 1 i Samobor 2.

Mayer, B., 1969.: *Neki aspekti pedoloških istraživanja tala u vezi podizanja kul-*

tura četinjača u Hrvatskoj. Sum. list 9-10, s. 323-331.

Mayer, B., 1971.: *Prilog klasifikaciji pošumljenih Đurđevačkih pijesaka*. Sum. list 5-6, s. 158-161.

Mayer, B., Komlenović, N., Orlić, S., 1973.: *Istraživanje produktivnosti vrstinsko-bujadinskih tala pod mladim kulturama običnog bora na području SO Karlovac*. Sum. list 1-2, s. 22-38.

Orlić, S., Harapin, M., Halambek, M., Mayer, B., 1973.: *Sušenje američkog borovca (P. strobus LJ.) U kulturama*. Sum. list 9-10, s. 375-385.

Mayer, B., Basic, F., 1973.: *Tla sekcije Karlovac 1*. Tumač i pedološka karta. Projektni savjet za izradu Osnovne pedološke karte SB Hrvatske, 1-88, Zagreb.

Mrva, F., Mayer, B., Hajdin, Z., 1975.: *Prilog rješavanju nekih uzgojnih i selekcijskih pitanja na osnovi stanišnih uvjeta u SG jedinici Bosiljevo*. Sum. list 7-10, s. 289-303.

Mayer, B., 1976.: *Neki problemi interpretacije elemenata vodnog režima na humoznom amfignejnom tlu*. Vodoprivreda 39, Bgd, s. 16-20.

Mayer, B.: 1976.: *Režim vlažnosti pseudogleja pod raznim načinima sumskog gošpodarenja*. (magistarski rad), Sum. fakultet Zagreb, s. 1-60. Badovi 40, SIJ, 1980, s. 1-56.

Mayer, B., 1977.: *Tla sekcije Pazin 4 i Pula 2*. Tumač i pedološka karta. Projektni savjet za izradu Osnovne ped. karte Hrvatske, Zagreb, s. 1-75.

Mayer, B., 1979.: *Utjecaj kultura ti lep-skog i brucijskog bora na tlo primorskih kamenjara izloženih zasoljavanju kod Rapca*. Zemljište i biljka, Vol. 28, No. 1-2, Bgd, s. 99-106.

Mayer, B., 1979.: *Tla sekcije Sušak 1*. Tumač i pedološka karta. Projektni savjet za izradu Osnovne pedol. karte SB Hrvatske, 1-40, Zagreb.

Mayer, B., 1980.: *Tla sekcije Ogulin 3*. Tumač i pedološka karta. Projektni savjet za izradu Osn. ped. karte SBH, 1-59, Zagreb.

Mayer, B., 1981.: *Tla sekcije Karlovac 4*. Tumač i pedološka karta. Projektni savjet za izradu Osn. ped. karte SBH, 1-53, Zagreb.

Mayer, B., Komlenović, N., Bastovski, P., 1981.: *Rekultivacije sljuncarama oštećenih sumskih površina kod Zagreba*. Zbornik gozdar. in lesarstva, L. 19, st. 1, s. 205-214, Ljubljana.

Mayer, B., Basic, F., Bogunović, M., 1981.: *Tla sekcije Karlovac 2*. Tumač i pedološka karta. Projektni savjet za izradu Osn. ped. karte SBH, 1-92, Zagreb.

Mayer, B., Bastovski, P., 1982.: *Testira-*

tiranje teorije o strukturi zemljišnog pokrova u okviru dijela rada na Osnovnoj pedološkoj karti SBH Hrvatske. Posebna izdanja ANU BiH, knj. LXII, Sarajevo, s. 27-38.

Komlenović, N., Mayer, B., 1982.: Istraživanja rasta i stanja ishrane mladih kultura obične smreke (*P. abies* Karst.) na glavnim tipovima tala Gorskog kotara. Sum. list 1-3, s. 3-10.

Martinović, J., Mayer, B., 1982.: Opis tala parka Maksimir. Monografija "Maksimir", Urbanistički institut SBH, Zagreb, s. 190-191.

Mayer, B., 1982.: Tla sekcije Karlovac 3. Tumač i pedološka karta. Projektni savjet za izradu Osn. ped. karte SBH, Zagreb, s. 1-44.

Skorić, A., Mayer, B., Vranković, A., Basic, F., 1983.: Pedološka karta Istre mjerila 1:150.000. Projektni savjet za izradu Osn. ped. karte SBH, Zagreb. Urednik B. Mayer.

Mayer, B., Komlenović, N., 1984.: Odraz promjena fizikalnih svojstava pseudogleja na sušenje američkog borovca (*P. strobus* L.). Beferat na simpoziju "Suvremeni razvoj fizike zemljišta u svetu i kod nas", Sažetak, s. 77-80, Cacak.

Mayer, B., Komlenović, N., 1984.: Pozitivan utjecaj hidromelioracija na suzbijanje sušenja američkog borovca (*P. strobus* L.) u kulturi Odra. Sum. list 9-10, s. 383-390.

Mayer, B., 1984.: Pedološka karakterizacija istraženih kultura četinjača na području SG Bjelovar. Badovi 65, SIJ, s. 7-10.

Mayer, B., 1984.: Tla sekcije Samobor 1 i 3, Novo Mesto 3 i 4, (dijelovi SBH). Tumač i pedološka karta. Projektni savjet za izradu Osnovne ped. karte SBH, Zagreb, s. 1-70.

Mayer, B., 1984.: Tla sekcije Ogulin 4. Tumač i pedološka karta. Projektni savjet za izradu Osnov. ped. karte SBH, Zagreb, s. 1-49.

Mayer, B., 1984.: Pedološka istraživanja površina predviđenih za osnivanje šumskih kultura. Badovi, Izvanredno izd. 2, SIJ, s. 57-61.

Mayer, B., 1985.: Tla sekcije Bihać 3 (dio SBH). Tumač i pedološka karta. Projektni savjet za izradu Osn. ped. karte SBH, Zagreb, s. 1-45.

Martinović, J., Vidaček, Z., Mayer, B., 1986.: Pedološka karta SBH mjerila 1:300.000. Prostorni plan SBH, Urbanistički institut SBH, Zagreb.

Mayer, B., 1986.: Forest Soils. Poster interpretiran na 18. svjetskom IUFBIO kongresu, Ljubljana, na 18. ekskurziji stajalište Jastrebarsko.

Mayer, B., 1986.: Dostignuća u zaštiti

okoline preko zaštite voda, primjena mulja iz uređaja za prociscavanje voda u sumarstvu Nizozemske s osvrtnom na stanje u nas. Sum. list 11-12, s. 519-527.

Mayer, B., 1987.: Bezultati prvih istraživanja sadržaja olova, kadmija, sumpora i fluora u tlu nizinskih suma bazena Kupcine. Sum. list 1-2, s. 19-27.

Mayer, B., 1987.: Utjecaj površinskih i podzemnih voda na nizinske sume Kupcine. Poster interpretiran na Simpoziju o rijeci Savi, Zagreb.

Mayer, B., 1987.: Proizvodnost sumskih tala. Sum. enciklopedija 3, Zagreb, s. 492-493.

Mayer, B., 1987.: Proizvodnost sumskih tala u odnosu na sumske kulture. Sum. enciklopedija 3, Zagreb, s. 492-493.

Mayer, B., 1987.: Karakteriziranje heterogenih pedokartografskih jedinica Istre na osnovi teorije o strukturi zemljišnog pokrova. Monografija "Pedosfera Istre". Projektni savjet za izradu Osnovne ped. karte SBH, Zagreb, s. 161-168.

Mayer, B., 1988.: Procjena intenziteta erozije na glavnim pedosekvencama u žumberacko-plješivskom dijelu sliva Kupcine. Erozijska 16, Bgd, s. 91-97.

Mayer, B., 1988.: Hidropedološki stacionari - neohodnost pri rješavanju problema ugroženosti naših nizinskih suma s primjerom bazena Kupcine. Badovi 75, SIJ, s. 7-32.

Mayer, B., 1989.: Utjecaj onečiscenih poplavnih voda na sumska tla. Poster interpretiran na konferenciji "Zaštita voda 89", Bovinji.

Mayer, B., 1989.: Ekološki značaj režima podzemnih i površinskih voda za nizinske sume Pokupskog bazena. (disertacija). Sum. fakultet Zagreb, s. 1-317.

Mayer, B., Pezdirc, N., 1990.: Teški metali (Pb, Zn, Cu) u tlima nizinskih suma sjeverozapadne Hrvatske. Sum. list 6-8, s. 251-259.

Komlenović, N., Mayer, B., Bastovski, P., 1990.: Opterećenost kultura crnog bora (*P. nigra* Arn.) na području Istre sumporom i teškim metalima. Sum. list 11-12, s. 451-461.

Mayer, B., 1990.: Immision of Heavy Metals Pb, Cu, Zn into flooded Forest Soils. XIX IUFBIO World Congress, Montreal, No 2, poster 241, s. 565.

Komlenović, N., Mayer, B., Bastovski, P., 1990.: Die-back of Austrian Pine in Istria. XIX IUFBIO World Congress, Montreal, No 2, poster 228, s. 558.

Mayer, B., 1990.: Tla otoka Lošinja, Unija i Suska. Tumač i ped. karta projekta Osnovne ped. karte Hrvatske, s. 1-28.

Mayer, B., 1991.: Važnost prociscavanja otpadnih voda u sprečavanju ekotok-

sicnosti posebno za tla nizinskih suma sjeverne Hrvatske. Badovi, Vol. 26, br. 1, SIJ, s. 95-104.

Komlenović, N., Mayer, B., Bastovski, P., 1991.: Unos teških metala onečišćenim poplavnim vodama u tla nizinskih suma istočne Slavonije. Sum. list 3-5, s. 131-149.

Mayer, B., 1991.: Uspostava kriterija za sumskoproduktivno vrednovanje površina Varaždinskih podravskih suma oštećenih izgradnjom hidroelektrana. Badovi, Vol. 26, br. 2, SIJ, s. 255-266.

Mayer, B., 1992.: Šumska tla Republike Hrvatske pri kraju XX stoljeća. Sume u Hrvatskoj. Sum. fakultet Zagreb - JP "HS", Zagreb, s. 19-32.

Mayer, B., 1992.: Naplavine Ormoskog akumulacijskog jezera - teret budućnosti. Badovi, Vol. 27, br. 2, SIJ, s. 123-132.

Mayer, B., Jalusić, B., 1992.: Freatofilne sumske vrste ugrožene padom razine podzemne vode u okolini hidroelektrane "Varaždin". Badovi, Vol. 27, br. 1, SIJ, s. 43-53.

Komlenović, N., Bastovski, P., Mayer, B., 1992.: Suzbijanje erozije na flisu Istre uzgojem alepskog bora (*P. halepensis* Mili.) i brnistre (*Spartium junceum* L.). Badovi, Vol. 27, br. 1, SIJ, s. 5-14.

Mayer, B., 1993.: Proces osnivanja šumskog hidropedoloskog informacijskog sustava (SHPIŠ) na osnovi monitoringa podzemnih i površinskih voda u Kupcini, Varoskom lugu, Česmi i Turpoljskom lugu. Badovi, Vol. 28, br. 1-2, SIJ, s. 171-184.

Mayer, B., Busić, G., 1993.: Hidropedoloska istraživanja kao potpora izboru vrsta sumskog drveća za posumljivanje plavljene zavale krškog polja Mali Lug u Gorskom kotaru. Badovi, Vol. 28, br. 1-2, SIJ, s. 157-169.

Mayer, B., 1993.: Međunarodna konferencija Hydro-GIS 93. Hrvatske vode, br. 1, Zagreb, s. 205-206.

Komlenović, N., Bastovski, P., Mayer, B., 1993.: Sanierung Flyscherosion Istriens durch Anbauen von Alepokiefer und Beisenginster. Bodenerosion und Strukturveränderung (ur. Gruber Alois), Expertentagung der gemeinsamen Arbeitsgruppe Bodenschutz, Alpen-Adria, Zagreb, 07.10.1992 - 08.10.1992., München, s. 76-83.

Vidaček, S., Bacz, Z., Basic, F. (Coordinators) and Cooperation and Contribution: Bogunović, M., Bičanić, V., Grbavac, V., Jelić-Miick, V., Mayer, B., Mikulić, N., Novak, N., Saler, A., Vranković, A., Vancina, F., 1993.: The State Current Activities and Future Plans for Soil Monitoring System in Croatia. Workshop presentation on Harmonization of Soil Conservation Monitoring Systems, September 14-17, 1993, Budapest, s. 1-10.

Mayer, B., Komlenović, N., Bastovski, P., 1993.: Ergebnisse der Untersuchungen der Schwermetalle (Pb, Zn, Cu) in den Auenwäldern Nord-kroatiens. Stoffbelastung des Bodens. Expertentagung der gemeinsamen Arbeitsgruppe Bodenschutz, ABGE-ALP, 11-12.11.1993., Linz, s. 97-107.

Mayer, B., Komlenović, N., Bastovski, P., 1994.: Teški metali (Pb, Zn, Cu) u nizinskim sumama sjeverne Hrvatske. Metali u hrani i okolišu. Znanstveni skup Hrvatskoga farmaceutskeg društva 1-3.VI.1994., Zbornik radova, Stubičke Toplice, s. 233-236.

Mayer, B., 1994.: Utjecaj dinamike vlažnosti tla, podzemne vode, oborina i defolijacije na sezonsku dinamiku radijalnog prirasta i sušenja hrasta lužnjaka (*Quercus robur* L.) u Varoskom lugu, Česmi i Turpoljskom lugu. Badovi, Vol. 29, br. 1, SIJ, s. 83-102.

Mayer, B., Busić, G., 1994.: Detaljna pedoekološka karta sumsko-gospodarske jedinice "Varaždinske podravske sume" sa stanjem dvadeset godina nakon izgradnje HC Varaždin. Badovi, Vol. 29, br. 2, SIJ, s. 161-170.

Mayer, B., 1995.: Opseg i značenje monitoringa podzemnih i površinskih voda za nizinske sume Hrvatske. I. hrvatska konferencija o vodama, Zbornik radova, Knj. 2, Dubrovnik, s. 189-197.

Mayer, B., 1995.: Podzemne i površinske vode u nizinskoj sumi Turpoljski lug u razdoblju 1989.-1993. godine. Badovi 30 (1), SIJ, s. 47-73.

Mayer, B., 1995.: Influence of Ground Water Time Series on Growth of Common Oak in Northwestern Croatia. XX IUFBIO World Congress, Poster Abstract, Division 1 (33): 22-23, Tampere, Finland.

Mayer, B., 1995.: Soil Cover Structure on Dolomites of Samobor and Žumberak Hills. Acta Botanica 54, Zagreb.

Komlenović, N., Mayer, B., 1995.: Uspljevanje mladih borovih kultura osnovanih na kamenjari otoka Paga. Badovi 30 (1), SIJ, s. 23-26.

Mayer, B.: 1996.: Hidropedoloski odnosi na području nizinskih suma Pokupskog bazena. Badovi 31 (1-2), SIJ, s. 37-89.

Mayer, B., Busić, G., 1996.: Problemi utvrđivanja pedoekoloških sumskoproduktivnih kategorija na aluvijalnim tlima srednje i istočne Podravine. HSD: Unapređenje proizvodnje biomase sumskih ekosustava, Knj. 1, Zagreb, s. 313-326.

Mayer, B., Lukić, N., Busić, G., 1996.: Utjecaj kolebanja podzemnih i površinskih voda na promjenljivost širine godova i sušenja hrasta lužnjaka (*Quercus robur* L.) u Varoskom lugu, Česmi i Bolcanskom lugu. HSD: Zaštita suma i pridobivanje

drva, Knj. 2, Zagreb 191-210.

Mayer, B., 1996.: *Hidroloska problematika osobito s gledišta površinskog dijela krovine*. Monografija Hrast lužnjak (*Quercus robur* L.) u Hrvatskoj, Zagreb, s. 55-71.

Mayer, B., Ocvirek, M., Perić, Z., 1996.: *Bibliografija 1986-1995*, ŠIJ, s. 1-177.

Mayer, B., Novosel, D., Busić, G., 1997.: *Opterećenost sumskih aluvijalnih tala i sedimentata vodnih akumulacija teškim kovinama u Varaždinskoj Podravini*. VI. kongres biologa Hrvatske, Zbornik sažetaka, Zagreb, s. 385-386.

Mayer, B., Novosel, D., Busić, G., 1997.: *Teške kovine u sedimentima vodne akumulacije hidroelektrane Dubrava i šumskom fluvijolu uz akumulaciju*. Badovi 32 (1), ŠIJ, s. 97-105.

Perić, Z., Mayer, B., 1997.: *Utjecaj mikroklimata na uspijevanje i urod sjemena europskog ariša*. Badovi 32 (1), ŠIJ, s. 43-53.

Mayer, B., Busić, G., 1997.: *Informacija o uspostavi hidropedološkog sustava "Hrvatskih suma"*. Savjetovanje, 4. sjednica BZ Podunavskih zemalja Zaštita tla, Osijek.

Martinović, J., Vranković, A., Mayer, B., Dolenc, S., 1997.: *Novi poticaji poznavanju kakvoće hrvatskih tala*. Savjetovanje 4. sjednica BZ Podunavskih zemalja "Zaštita tla" Osijek.

LITEBATUBA

*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976., s. 53, 55, 417.

*** ŠL 1-2/95., s. 56.

*** ŠIB, 1996., s. 23, 24, 25, 26, 33, 34-38, 54, 55, 67.

*** ŠIM, s. 32, 43, 50, 52, 54, 91, 116, 118, 122, 149, 153-155, 157, 170, 178.

*** HŠD 1846-1996., s. 377, 398, 441.

*** Hrašć lužnjak u Hrvatskoj, s. 517, 525, 552.

Maricević, I.: Kazalo autora i struktura sadržaja Šum. lista 1976-1995. ŠL 3-4, 1997., s. 186.

MAZANEK, Josip, (Orasje, BiH, 17.II.1912.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa i Ane r. Janda. Hrvatske narodnosti i državljanstva, rimokatolik. Otac mu je bio agronom, a majka domaćica. Osnovnu je školu završio u Novoj Gradiški 1923., a realnu gimnaziju u Sarajevu 1932. godine.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Škol. g.

1935.-36., a diplomirao 1937.

Nakon diplomiranja uspio se zaposliti tek 1.I.1940.g. u Direkciji Suma Vinkovci kao Sumarski vježenik na poslovima uređivanja Suma, gdje ostaje do 15.V.1945. U to je vrijeme obavljao poslove odvodnjavanja poplavljenih područja projektiranjem kanala za ručne izvedbe.

Poslije Vinkovaca prelazi u Oblasni odbor u Osijek, a zatim u Okružni odbor. Nedugo zatim postaje upravitelj Šumske manipulacije u Našicama, a istodobno preuzima i projektiranje i građenje Sumskih pruga na području Šumarije Orahovica. Nakon toga prelazi u Projektni biro za Sumarstvo u Zagreb, ali ubrzo odlazi u Sušak i ondje projektira Šumske ceste u Gorskom kotaru.

Zbog pomanjkanja stručnih kadrova u BiH 1947.g., na prijedlog Saveznog ministarstva za Sumarstvo u Beogradu, prelazi u Ministarstvo Suma u Sarajevo. Tu je proveo glavninu svoga radnog vijeka na projektiranju, gradnji i nadzoru Sumskih komunikacija: cesta, pruga, koturaca, mostova, pa i tunela. U Sarajevu je 1950. osnovan biro "Šumaprojekt" i u njemu je ing. Josip Mazanek radio sve do 1970. kada je na traženje poduzeća "Slavonska Suma" Vinkovci prešao

u Osijek i preuzeo biro za projektiranje. Tu je ostao sve do odlaska u mirovinu 1.1.1980., ali i nakon toga kontaktira sa stručnjacima iz Projektnog biroa.

G. 1959. bio je na specijalizaciji u Njemačkoj i Austriji, što mu je pripomoglo da bude vrstan stručnjak. Kao umirovljenik živi u Osijeku.

LITEBATUBA

*** ŠN, s. 359.

MASNICA, Slavko, r. 30.IV.1938., dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je započeo studirati na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, a diplomirao je na SG odjelu tada već osamostaljenoga Šumarskoga fakulteta 27.XI.1962. godine.

MAZNIK, Josip, (Trnava, 13.III.1937.), dipl. ing. Sumarstva.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je na SG odjelu 13.VII.1970. godine.

Kako nam podatke o kretanju u službi nije dostavio, imamo samo podatak da je zaposlen u UŠ Vinkovci, kao stručni suradnik pri HAZU, u Razvojno - planskom odjelu (1995.).

LITEBATUBA

***SL 1-2,1995., s. 58.

MAZUL, Stanislav, (Zenica, BiH, 28.XII.1927.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ante i Janje r. Šafradin. Hrvat, hrvatskoga državljanstva, rimokatolik. Otac mu je bio strojovoda, a majka domaćica. Osnovnu je školu završio u Zenici 1938., a Srednju Šumarsku Školu u Sarajevu 1948. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Sarajevu. Diplomirao je 1955.

Od 1955. do 1962. bio je zaposlen u "Šumaprojektu" Sarajevo. Radio je na projektiranju Sumskih

prometnica. Od 1962. do 1969. radio je u ŠG Osijek. Prve dvije godine bio je upravitelj poljoprivrednog pogona, a od 1964. do 1969. referent za iskoriscivanje Suma. Od 1969. do 1991. bio je zaposlen u Razvojnoj službi ROŠ "Slavonska Suma". I ovdje je dugi niz godina radio na poslovima projektiranja i gradnje Sumskih prometnica. Posebno se zalagao za unapređenje tehnologije izgradnje.

U vise mandata bio je predsjednik povjerenstva za Šumsko građevinarstvo pri Poslovnom udruženju Sumsko-privrednih organizacija Hrvatske.

Suradivao je i objavljivao svoje radove u "Mehanizaciji Sumarstva" i bio dugogodišnji elan uredništva.

Živi u Osijeku kao umirovljenik. Dugogodišnji je elan DIT, odnosno HŠD.

BADOVI

Meh. u sumarstvu (1977.), s. 12, 158; (1978.), s. 16; (1980.), s. 166; (1983.), s. 332, 335;

Zbornik Opatija, s. 455.

MAZURAN, Hrvoje, (Zagreb, 11.VII.1961.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Mile i Ivke r. Frković. Hrvat, rimokatolik. Potječe iz obrtničke obitelji: otac mu je autoelektricar, a majka trgovkinja. Školovao se u Gospiću: osnovnu je Školu završio 1975., a srednju u CUO "Nikola Tesla" 1979.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 1986. iz *uređivanja Suma*. Napisao je i obranio diplomski rad "Utjecaj vjetrolova i vjetroizvala na realizaciju etata u GJ >Konjska Draga - Begovaca<".

Od 1986. god. radio je u RJ ŠG "Lika" u Odjelu uređivanja Suma, a od 1.1.1992. radi kao upravitelj Šumarije Karlobag.

Pred povjerenstvom Hrv. lovačkog saveza 10.XII.1997. položio je ispit za ocjenjivača lovačkih trofeja.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 68.

Poslovno izvješće 1995., "HS", s. 65.

MEAND2IJA, Borislav, (Glina, 30.XI.1949.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Petrov, srpske nacionalnosti. Otac mu je bio službenik, a majka domaćica. U Glini je završio osnovnu školu i gimnaziju (1969.).

Šumarstvo je upisao skol. g. 1969.-70. na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 24.XI. 1975. godine. U hrvatskom Šumarstvu nije zaposlen (1995.).

MEDAKOVIĆ, Mirko, rod. u Petrinji, 23.YIII.1888., Sum. ing., visi Sumarski savjetnik.

Šumarstvo je studirao na Šumarskoj akademiji u Zagrebu u trajanju od osam semestara. Apsolvirao je 1912. god. U struci je zaposlen od 31.X.1912. Državni stručni ispit položio je u Zagrebu 1915. Kao kotarski Šumar radio je 1915. kod Kotarske oblasti u Zagrebu, a 1918. premješten je Županijskoj oblasti u Zagrebu.

Pri Šumarskom ravnateljstvu u Zagrebu imenovan je Sum. inženjerom 1919., Šumarskim savjetnikom 1925., a Sum. nadsavjetnikom 1929. kod Direkcije Suma Zagreb.

God. 1930. postavljen je za Šumarskog inspektora kod Odjeljenja za Sumarstvo pri Ministarstvu Suma i rudnika, a 1933. radio je kao visi Sumarski savjetnik pri Odjelu za Sumarstvo Banske uprave u Zagrebu, gdje se u istom svojstvu nalazio i 1935. Godine 1940. radio je u Odjelu za Sumarstvo Banovine Hrvatske, u Zagrebu. Bio je aktivan elan HŠD.

LITEBATUBA

*** SL: 1915., s. 222, 263; 1917, 395; 1918., 238; 1919., s. 55, 116; 1925., s. 554; 1929., s. 302; 1930, s. 50; 1935, s. 31; 1940., s. 269; 1943., s. 24.

Borosić, J.: SIS, s. 4, 57, 85.

*** SN, s. 103.

*** HSD 1846-1996., s. 221, 235, 237.

MEDARIĆ, Ivica, dipl. ing. Sum.

Šumarstvo je studirao na ŠF u Zagrebu. Apsolvirao je Skol. g. 1996./97., a diplomirao 1999.

Zaposlen je u UŠ Senj. Živi u Senju.

MEDENICA, Radoje, (Kolasin, Crna Gora, 26.YII.1962.), dipl. ing. Sum.

Sin Svetozara i Drage r. Đokic. Crnogorac hrvatskoga državljanstva, pravoslavne vjere. Potječe iz radničke obitelji. Obrazovao se u Kolašinu: osnovnu je Školu završio 1977., a srednju školu drvenoindustrijskog usmjerenja 1981.g.

Studirao je na Šumarskom fakultetu u Beogradu, gdje je diplomirao 12.XII.1989. godine, napisavši i obranivši diplomski rad iz znanstvenog područja *lovstvo* pod naslovom "Pregled stanja fonda divljaci u NP »Biogradska gora«".

Nakon diplomiranja prvo zaposlenje dobiva u UŠ Našice - Šumarija Donji Miholjac 15.X.1990. Nakon jednogodišnjeg pripravničkog staža, u istoj Šumariji nastavlja s dužnošću revirnika. Po potrebi službe 1.XII.1997. raspoređen je na radno mjesto revirnika u Šumariji Slatinski Drenovac sa sjedištem u Orahovici.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 60.

MEDIC, Josip, (Bircna Yas, Novo Mesto, Slovenija, 19.11.1899. - Ljubljana, 20.1.1992.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ivana i Franciske r. Knafelj. Slovenske narodnosti i državljanstva, rimokatolik. Potječe iz mnogobrojne seoske obitelji. Školovao se u Novom Mestu: osnovnu je školu završio 1909., a maturirao na realnoj gimnaziji 1917. godine.

Šumarstvo je započeo studirati na Šumarskoj akademiji u Zagrebu, a nastavio na novoosnovanom Gospodarsko - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Skol. g. 1921.-22., a diplomirao 14. XII.1923.

Kako u Sloveniji tada nije bilo moguće zaposliti se u Šumarstvu, ne želeći otići od kuće, nakon diplomiranja nije radio u Šumarskoj struci, nego se zaposlio kod svoga brata Ivana Medica - vlasnika Industrije perila u Novom Mestu - kao voditelj financijskoga poslovanja. U vrijeme II. svj. rata bio je interniran u talijanski koncentracijski logor na otoku Rabu. Poslije rata, od 1945. radi u Trgovачkom poduzeću Rog Novo Mesto, kasnije Mercator Standard, odnosno Mercator Dolenjske, kao računovođa.

U mirovinu je otišao 1963. god. Umro je 20.1.1992. u 93. godini života.

(Podatke smo dobili od njegovoga sina Medic, Sanota iz Novog Mesta.)

LITEBATUBA

Borosić, J., SIS, s. 5.

*** ŠN, s. 354.

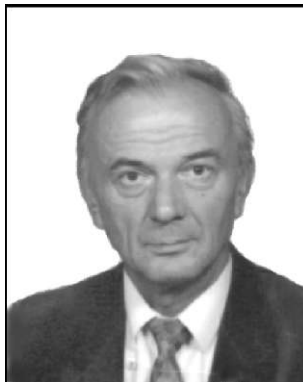
MEDVEDOVIĆ, Juraj, (Prizren, Kosovo, 21.11.1935.), dipl. ing. Šumarstva., dr. sc., visi znanstveni suradnik.

Sin Ivana liječnika i majke Vjekoslave, nastavnice, r. Matajic. Hrvatske nacionalnosti i državljanstva. Školovao se u Zagrebu: osnovnu je školu završio 1950., a maturirao je na V. muškoj gimnaziji 1955. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 1964.

Nakon diplomiranja zaposlio se u Institutu za Šumarska istraživanja, (kasnije Šumarski institut

Jastrebarsko), u Odjelu za tipologiju Suma Zagreb, gdje je radio i 1997. godine.

Specijalizirao je *Šumarsku fitocenologiju* (1972.) na Šumarskom fakultetu u Budimpešti. Poslije-diplomski studij upisao je 1975. u Sveučilišnom postdiplomskom centru u Zagrebu, a magistrirao je (1983.) obranom magistarskog rada pod naslovom "Istraživanje vodnog režima staništa u poplavnim Sumama između Česme i Lonje u Posavini". Doktorat znanosti stekao je (1991.) na Šumarskom fakultetu u Zagrebu, obranom disertacije s naslovom "Sinekologija zajednica obične jele (*Abies alba* Mili.) u sjevernoj Hrvatskoj i floristički parametri važni za gospodarenje bukovo-jelovim Sumama".

Glavni doprinos Šumarskoj znanosti dr. sc. J. Medvedovica je suradnja u timskom radu na izradi monografije "Šume u Hrvatskoj" u poglavlju "Biljni svijet hrvatskih Suma" s kartom Sumskih zajednica u mjerilu 1:500.000, zatim monografije "Hrast lužnjak u Hrvatskoj", u poglavlju "Šumske zajednice i sinekološki uvjeti hrasta lužnjaka", te na izradi znanstvene knjige "Skrb za hrvatske Šume od 1846. do 1996.", knjiga 1 "Unapređenje proizvodnje biomase Sumskih ekosustava".

Daljnji doprinos je također suradnja na timskom radu u izradi Karte Šumskih zajednica Hrvatske u mjerilu 1:100.000 i karata pojedinih područja detaljnijih mjerila. Fitocenološka kartiranja su poslužila kao jedna od komponenata za definiciju i utvrđivanje rasprostranjenosti ekološko-gospodarskih tipova Suma u Hrvatskoj.

Glavni njegov doprinos u samostalnom radu je izrada Karte pluviotermickih indeksa povoljnosti klime za Šumsku vegetaciju Hrvatske. Kartu je izradio na temelju podataka meteoroloških postaja Državnog hidrometeorološkoga zavoda i Atlasa klime Hrvatske. Svrha izrade karte je utvrđivanje utjecaja klime na Šumsku vegetaciju. U istu svrhu je proveo mikroklimatska istraživanja u mnogim Šumskim zajednicama nizinskog i brdskog pojasa sjeverne Hrvatske.

Šumarsku fitocenologiju je primijenio i u utvrđivanju prehrambenih potencijala za divljač primjenom metode fitocenoloških uzoraka veličine 1 m³ (prema Đ. Rausu 1991.).

Sinekoloska istraživanja su mu, osim znanstvenih postignuća, omogućila, a i navela ga, da napiše knjigu o solarnom uređaju i opravdanosti korištenja solarne energije, koja među ostalim počiva na fenomenu vremenskog razmaka između duljine trajanja insolacije i nastupa ekstremnih temperatura.

Istraživanja mikroklimatske Sumskih staništa su ga navela da konstruirati i izraditi prototip novog termografa (tip JMT-90), koje je bolje prilagođen za istraživanja u Šumarstvu u usporedbi s mjernim instrumentima koji su namijenjeni za mjerenja na neŠumskim staništima.

Primjena aerofotointerpretacije u Šumarskom institutu na kartiranju Šumskih zajednica pobudi-

la mu je ideju za konstrukciju i izradu osobnog uređaja za aerofotostimanje, kojim se može brzo i pod povoljnim uvjetima dobivati fotografije detalja vrsnih dijelova krošanja stabala.

Usljedio je još jedan izum kojim se proširuje primjena solarne energije.

Do sada je tri svoja izuma prijavio Državnom uredu za intelektualno vlasništvo Hrvatske. Izlagao je na dvije međunarodne izložbe izuma, a na izložbi INOVA 97 dobio je srebrnu plaketu.

Član je više društava, od kojih je jedno međunarodno, a među njima elan je i HŠD, unutar kojeg je njegovom inicijativom osnovan Klub izumitelja, čiji je predsjednik.

Uspješni znanstveni, stručni i inventivni rad dr. sc. J. Medvedovica proizlazi iz biolosko-tehničke izobrazbe na Šumarskom fakultetu u Zagrebu, u Šumarskom institutu Jastrebarsko i osobnom zalaganju.

BADOVI

Baus, Đ., Jovanović, B., Pelcer, Z., Medvedović, J., 1977.: *Vegetacijska karta Slavonije i Baranje u djelu Skorič. A. "Tla Slavonije i Baranje"*. Projektni savjet pedološke karte Hrvatske, Zagreb.

Medvedović, J., Orec, M., Bukavina, M., 1979.: *Prikaz tala, sumskih zajednica i ekološko-gospodarskih tipova suma na profilima Slavinskoga gorja*. Suradnik na karti u djelu: Cestar, D., Hren, V., Kovačević, Z., Martinović, J., Pelcer, Z.: "Tipološke značajke suma Slavinskoga gorja". Badovi 39, SIJ Zagreb iza s. 147.

Hruska, K., Medvedović, J., Palfi, T., 1981.: *Prikaz ekološko-gospodarskih tipova suma, sumskih zajednica i tala na profilima Moslavačke gore*, (sa suradnicima: Cestar, D., Hren, V., Kovačević, Z., Martinović, J., Pelcer, Z.: "Ekološko-gospodarski tipovi suma na području Moslavačke gore". Badovi 41, SIJ Zagreb iz s. 70.

Medvedović, J., Orec, M., 1982.: *Prikaz ekološko-gospodarskih tipova suma, sumskih zajednica i tala na profilima Hrvatskog zagorja*.

- Cestar, D., Hren, V., Kovačević, Z., Martinović, J., Pelcer, Z.: *Ekološko-gospodarski tipovi suma, na gorju Hrvatskog zagorja*. Badovi 48, SIJ Zagreb iza s. 105.
- Cestar, D., Hren, V., Martinović, J., Kovačević, Z., Pelcer, Z., Krejci, V., Krznar, A., Lindić, V., Medvedović, J., Vrbek, B., 1983.: *Priradni sumski rezervat Corkova uvala - čudinka Nacionalnog parka Plitvička jezera*. Badovi 53, SIJ Zagreb, s. 1-53.
- Medvedović, J., 1983.: *Pluviotermijska karta "Kartica", sekcije Podravska Slatina vegetacijske karte Hrvatske*. Mjerilo 1:100.000.
- Medvedović, J., 1983.: *Prikaz ekološko-gospodarskih tipova suma, sumskih zajednica i tala na profilima Zapadne Posavine*. Suradnici na karti u djelu: Cestar, D., Hren, V., Kovačević, Z., Martinović, J., Pelcer, Z.: "Tipovi nizinskih suma Zapadne Posavine". Badovi 54, SIJ Zagreb, iza s. 100.
- Medvedović, J., Palfi, T., 1983.: *Prikaz ekološko-gospodarskih tipova suma, sumskih zajednica i tala na profilima Bilogore*. Suradnici na karti u djelu: Cestar, D., Hren, V., Kovačević, Z., Martinović, J., Pelcer, Z.: "Ekološko-gospodarski tipovi suma područja Bilogore". Badovi 57, SIJ Zagreb, iza s. 88.
- Gaži - Baskova, V., Plavšić - Gojković, N., Dubravac, K., Hulina, N., Pelcer, Z., Medvedović, J., 1983.: *Vegetacijska karta SB Hrvatske, sekcije Podravska Slatina*. Mjerilo 1:100.000, Bgd.
- Cestar, D., Hren, V., Martinović, J., Kovačević, Z., Pelcer, Z., Krejci, V., Krznar, A., Lindić, V., Medvedović, J., Vrbek, B., 1984.: *Priradni sumski rezervat "Kik-Visibaba" i "Bijecica-Javornik" nacionalnog parka Plitvička jezera*. Badovi 58, SIJ Zagreb, s. 1-76.
- Medvedović, J., 1984.: *Istraživanje vodnog režima staništa u poplavnim sumama između Česme i Lonje u Posavini*, (magistarski rad). Badovi 62, SIJ Zagreb, s. 1-72.
- Medvedović, J., 1986.: *Tipologija suma u Hrvatskoj* Poster na ekskurziji 18 IUFB Kongresa, Ljubljana, održanoj u SIJ.
- Pelcer, Z., Medvedović, J., 1988.: *Kriterien für die Zonierung der Subalpinen Buchenwälder im Dinarischen Oebirge Kroatien*. SAUTEBIA 4, Osten-Alpen-Dinarischen Section für Forschungen der Vegetation, Salzburg, s. 21-32.
- Medvedović, J.: *Intensität des Tannenabsterbens unter verschiedenen Ökologischen Bedingungen Nordkroatiens*. Zvolen, 5. IUFB - Tannen-symposium, Zvolen, s. 343-353.
- Medvedović, J., 1989.: *Metoda utvrđivanja prehranbenih potencijala za divljač*. Badovi 80, SIJ Zagreb, s. 7-12.
- Medvedović, J., 1989.: *Moj solarni uređaj*. SITSDI, Zagreb, s. 1-42.
- Zelić, J., Medvedović, J., 1990.: *Istraživanje najpovoljnijeg intenziteta prorjeđivanja sastojina i ekoloških prilika staništa*. Badovi, Vol. 25, br. 2., SIJ Zagreb, s. 419-439.
- Prpić, B., Medvedović, J., 1991.: *Novi instrument Termograf JMT-90 za mikroklimatska istraživanja u sumarstvu*. Sum. list 1-2, s. 41-56.
- Medvedović, J., 1991.: *Sinekologija zajednica obične jele (Abies Alba) u sjevernoj Hrvatskoj i floristički parametri važni za gospodarenje bukovo-jelovim sumama*, (disertacija). Sum. fakultet Zagreb 1991., s. 1-126 (1. dio) i prilogi 1-24 (2. dio).
- Medvedović, J., 1991.: *Microclimatic research using new methods and new measure instrument*. 10. Svjetski kongres sumarstva, Pariz 1991., Badovi, Vol. 26, br. 2., SIJ Zagreb, s. 241-254.
- Medvedović, J., 1991.: *Possibilities for application of Termograph JMT-90 intended for microclimatic research in forestry*. Poster, 10. Svjetski kongres sumarstva, Pariz.
- Medvedović, J., 1992.: *Primjena brojnosti biljaka u ekološkim istraživanjima*. Badovi, Vol. 27, br. 1, SIJ Zagreb, s. 29-42.
- Medvedović, J., 1992.: *Pluviotermički indeksi povoljnosti klime za sumsku vegetaciju*. Badovi, Vol. 27, br. 1, SIJ Zagreb, s. 77-89.
- Medvedović, J., 1992.: *Karta pluviotermičkih indeksa povoljnosti klime za sumsku vegetaciju Hrvatske*. Badovi, Vol. 27, br.1, SIJ Zagreb, iza s. 89.
- Medvedović, J., 1992.: *Belativne vrijednosti pluviotermičkih indeksa povoljnosti klime za sumsku vegetaciju*. Sum. list 9-10, s. 415-419.
- Medvedović, J., Petrić, I., 1992.: *Osnivačka skupština Kluba izumitelja Hrvatskog sumarskog društva*. Sum. list 6-8, s. 290.
- Baus, Đ., Trinajstić, I., Vukelić, J., Medvedović, J., 1992.: *Biljni svijet hrvatskih suma*. Baus, Đ. (ur.). U monografiji "Sume u Hrvatskoj", Zagreb, s. 33-78.
- Trinajstić, I., Baus, Đ., Vukelić, J., Medvedović, J., 1992.: *Vegetacijska karta sumskih zajednica Hrvatske*. Baus, Đ. (ur.). U monografiji "Sume u Hrvatskoj", Kartografski odsjek LZH "M. Krleža", GZH, Zagreb, s. 79-80 i u omotu iza s. 340.
- Medvedović, J., 1993.: *Primjena pluviotermičkih indeksa povoljnosti klime za sumsku vegetaciju*. Sum. list 6-8, s. 253-258.
- Lindić, V., Vrbek, B., Medvedović, J., 1993.: *Ekološko - gospodarski tipovi suma srednje Podravine*. Beferat održan na Simpoziju povodom 100-godišnjice rođenja akademika I. Pevaljeka, 20-22. svibnja 1993. u Koprivnici, Sum. list 11-12, s. 533.

Medvedović, J., 1993.: *The application of climathological data in determination of climate favourableness for forest vegetation of Croatia*. Hrvatski meteorološki časopis, br. 28, Zagreb, s. 73-79.

Medvedović, J., 1993.: *Chart of pluviothermal indices of climate favourableness for the forest vegetation of Croatia*. Hrvatski meteorološki Časopis br. 28, Zagreb., s. 28.

Medvedović, J., Lindić, V., 1993.: *Istraživanje vegetacije i klime sjeverozapadne Hrvatske*. Beferat na savjetovanju ŠIJ, Stubicke toplice, 3.-5.XI. 1993.

Medvedović, J., Krauthaker, H., 1993.: *Stručno-znanstvena ekskurzija na Medvednici*. Sum. list 9-10, s. 446-447.

Medvedović, J., 1994.: *Prehrambeni potencijal za divljač u sumama hrasta lužnjaka i graba sjeverne Hrvatske*. Kadovi, Vol. 29, br. 1, ŠIJ, Zagreb, s. 123-136.

Medvedović, J., 1994.: *Šumska klima i fitomasa prizemnog sloja suma na dijelu Samogorskoga gorja*. Sum. list 11-12., s. 349-356.

Medvedović, J., 1996.: *Uređaj za aerofotostimanje detalja iz malih visina*. Bilten" Vijeća za daljinska istraživanja i fotointerpretaciju HAZU, s. 79-87, Zagreb.

Medvedović, J.: 1996.: *Izrada vremenskih nizova za mikroklimu sumskih staništa*. Znanstvena knjiga "Skrb za hrvatske sume 1846-1996., knj. 1. Unapređenje proizvodnje biomase sumskih ekosustava", s. 257-262, Zagreb.

Medvedović, J., Knepr, J., 1996.: *Prehrambeni potencijal za divljač u lovištima Žabljacki lug - Česma" i "Pisanicka Bilogora"*. Znanstvena knjiga "Skrb za hrvatske sume 1846-1996.", knjiga 1. "Unapređenje proizvodnje biomase sumskih ekosustava", s. 209-216, Zagreb.

MEĐUNARODNE IZLOŽBE OSOBNIH EKSPONATA

Medvedović, J., 1991.: *Moj solarni uređaj*. "Interliber", međunarodna izložba knjiga, Zagreb.

Medvedović, J., 1993.: *Karte der pluviethermischen Indizes der Klima ginstigkeiten für die Vegetation Kroatiens*. "Holz Klagenfurt 1993. Innovationspreis für Forstwirtschaft 1993., Klagenfurt. Međunarodni sajam sumarstva i drvne industrije u Klagenfurtu, Izložba izuma. Sum. list 11-12, s. 568-569.

Medvedović, J., 1993.: *Thermograph JMT-90*. "Holz Klagenfurt 1993." Innovationspreis für Forstwirtschaft 1993., Klagenfurt. Međunarodni sajam sumarstva i drvne industrije u Klagenfurtu, Izložba izuma. Sum. list 11-12, s. 568-569.

Medvedović, J., 1997.: *Akumulatorska kosilica za travu*. 26. Međunarodna izložba izuma INOVA 97., Zagreb.

LITEBATUBA

Domović, M. Izložba sumarskih izuma. Glasilo "Hrvatske sume br. 29, Zagreb 1993., s. 15.

Filipi, M.: Sunce pod krovom. "Sam" br. 6, Zagreb 1991., s. 15-18.

Oeorgieva-Petrić, M.: Između sunca i zemlje. "Nas dom" br. 6, Maribor 1991., s. 35-37.

Milković, J.: Novi tip termografa JMT-90. Vijesti br. 1., Bepub. hidrometeorološki zavod Hrvatske, Zagreb 1991., s. 41-44.

Sabadi, S. (ur.): Beview of forestry and forest industries sector in Bepublic of Croatia. Ministarstvo poljopr. i sumarstva BH i "HS", Zagreb 1994., s. 1-120.

Sabadi, S. (ur.): Pregled sumarstva i drvnoprerađivačkog sektora u BH. Ministarstvo poljopr. i sumarstva BH i "HS", Zagreb 1994., s. 1-120.

Uredništvo: Osvrt na stručno-znanstveni sastanak na Bilogori. SL 3-5/93., s. 184-193.

*** SL 1-2/95., s. 56.

*** SL 9-10/97., s. 538; 2000., s. 340.

*** SIM, s. 32, 55, 59, 116, 118, 137, 138, 141, 155, 178.

*** SIB, s. 30, 38-40, 51, 53, 55, 60, 67.

Maricevic, I.: SL 3-4, 1997., s. 186.

*** HSD 1846-1996., s. 346, 371.

MEDVEDOVIC, Mato, (Vrbanja, Vinkovci, 1872.-1944.), Sum. savjetnik.

Šumarstvo je ucio na Gospodarsko-Sum. učilištu u Križevcima i završio ga 1893. godine. Nakon toga posvetio se radu u Šumarstvu. Najveći dio svoga radnoga vijeka bio je na stručnim poslovima u Sumama Brodske imovne općine.

Povrh rada u struci, zaslužan je za osnivanje Gradskog muzeja u Vinkovcima. Autor je grba grada Vinkovaca. Bavio se i književnim radom. Napisao je nekoliko pjesama, od kojih su neke uglazbljene ("Samo pogled").

Jedan je od istaknutijih slavovskih Šumara. Odlikovan je Ordenom Sv. Save 5. reda (1923.) i Ordenom Jugosl. krune 5. reda (1933.) kao Sum. savjetnik u mirovini.

LITEBATUBA

*** SL: 1898., s. 73; 1899., s. 584; 1905., s. 462; 1918., s. 138; 1922., s. 39; 1923., s. 254; 1925., s. 136, 343, 402, 630; 1927., s. 106; 1928., s. 387; 1933., s. 210.

BorosiC, J.: SIS, s. 19.

*** SN. S. 52.

Svagelj, D.: Mato MedvedoviC, Godišnjak Pododbora MH 3, Vinkovci 1964. s. 165-166.

Segedi, N., TonkoviC, D.: Životopisi istaknutih šumara VinkovCana. Godišnjak Ogranka MH, 12, Vinkovci 1995., s. 315-328.

Klepac, D.: Šumarski znanstvenici iz Vinkovaca i vinkovacke okolice. HAZU, Centar za znanstveni rad, Vinkovci 1996., s. 8, 20, 34.

*** Zbornik o stotoj obljetnici šumarstva jugoist. Slavonije, Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 534, 538.

MEDERAL, Mladen, (Karlovac, 18.II.1967.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Fabijana. Potječe iz službeničke obitelji. Hrvat po nacionalnosti i hrvatskoga državljanstva. Srednju Šumarsku Školu završio je u Karlovcu 1986. godine.

Šumarstvo je diplomirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 6.XI.1995. s naslovom diplomskog rada "Analiza prihoda od prodaje drveta na tržištu", znanstvenoga područja *ekonomika Šumarstva*.

MEDUGORAC, Krešimir, (Klobuk, Ljubuski, BiH, 9.IX.1941.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Blaža i Andre r. Petrović. Hrvatske narodnosti i državljanstva, katolik. Potječe iz zemljoradničke obitelji. Osnovnu je školu završio u rodnom Klobuku 1956., a III. gimnaziju u Sarajevu 1960.g.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 1970. godine.

Nakon diplomiranja, od 1970. do 1971. bio je na radu u pilani i tvornici namještaja u Radecem u Sloveniji kao tehnički rukovoditelj. Od 1971. do 1984. bio je tehnolog i rukovoditelj radne organizacije u "Slavoniji DI" Slavonski Brod.

Godine 1983. dobiva zaposlenje u Šumarstvu u Požegi. U UŠ Požega radi i 1997. na poslovima stručnog suradnika studija rada i vremena.

Član je DIT, odnosno HŠD.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 60.

MED2IDI, Azir (Aziz), dipl. ing. Šumarstva.

Studirao je na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je na Šumarstvu 14. III.1942. godine.

MEHMEDOVIĆ, Rasim, (Vranić, Kotor - Varoš, BiH, 18.XI.1957.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Mehmedalije i Tehvide r. Dedic. Bošnjak, muslimanske vjeroispovijesti. Otac mu je bio cvjećar, a majka domaćica. Osnovnu Školu završio je u Kotor-VaroSu 1973., a srednju u Zagrebu. Maturirao je u SŠC "Ruder Boskovic" 1977. godine.

Šumarstvo je studirao na Šum. fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 17.VI. 1982. iz znanstvenoga područja *Šum. fitopatologija*, izradio i obranio diplomski rad pod naslovom "Mikroflora kore bukve NPŠO Duboka".

Nakon diplomiranja prvo zaposlenje dobiva u ŠPP "Vrbanja" Kotor-VaroS. Pripravnički staž obavlja u sektoru tehničke pripreme proizvodnje, radeći na poslovima doznake, na projektiranju putova i dr. Slijedi radno mjesto voditelja Sektora za iskoriscivanje Suma (1984.-1988.) pri istom poduzeću, koje na površini od 22.000 ha koristi etat od gotovo 100.000 kubnih metara drvne mase jele i bukve. Naredne četiri godine (1989.-1992.) vodi sektor uzgoja i zaštite Suma,

pretežno se posvetivši organizaciji Šumarske službe, praćenju zdravstvenog stanja Šuma po jedinstvenoj europskoj metodi, pošumljavanjima (godišnje oko 150 ha) i lovstvu. Ustanovljenjem privrednog lovišta u sklopu gospodarstva, učinio je mnogo na lovno-tehničkoj opremljenosti lovišta, podizanju fonda divljaci i sudjelujući pri koncipiranju i izradi lovnogospodarske osnove.

Razbuktavanjem rata u BiH, 9.VI.1992. prognali su ga srpski teroristi, pa je ing. Mehmedović našao privremeno utočište u Zagrebu. Krajem 1993. odlazi na privremeni rad u Lozano (Švicarska), a 2.XII.1996. vratio se u oslobođeni Bihać, radeći kao pomoćnik upravitelja Šumarije Bihać. Od 1.IX.1997. ponovno živi u Zagrebu, bez stalnog zaposlenja.

MELCSICZKY, Pavao, sum. nadinženjer.

Šumarstvo je apsolvirao 1890. na Visokoj Šumarskoj i rudarskoj školi u Banskjoj Štiavnici (Slovačka).

Prema nepotpunim podacima, 1902. premješten je od Nadsumarskog ureda u Vinkovcima Šumarskom ravnateljstvu u Zagrebu i, kao Šumaru, povjerena mu je uprava Šumarije u Vranovini. Godine 1906. premješten je u Krasno Polje, 1907. imenovan je državnim nadsumarom, a 1909. premješten je u Sv. Rok u svojstvu Sum. inženjera. Šum. nadinženjerom imenovan je 1914.g. kod Šumarskog ureda na Sušaku, Šumarija Sv. Rok, gdje se nalazio i 1915. godine.

Bio je član HSŠD.

LITEBATUBA

*** SL: 1902., s. 160; 1906., s. 406; 1907., s. 387; 1909., s. 329; 1914., s. 108; 2000., s. 708.

*** Iskaz članova HSSD: SL 1908., 1915.

Borosić, J. SIS, s. 25 (Melcicki).

*** Zbornik o stotoj obljetnici šumarstva jugoist. Slavonije, Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 547.

MENICANIN, Ljuban, (Rujevac, Dvor na Uni, 4.VIII.1948.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Milanov. Srpske nacionalnosti. Završivši gimnaziju Skol. g. 1967.-68. upisao se na Šumarski fakultet u Zagrebu. Diplomirao je Šumarstvo 21.VI.1972. godine.

U JP "Hrvatske Šume" nije zaposlen (1995.).

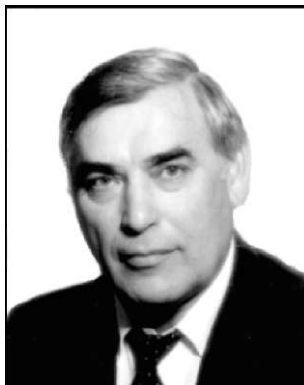
MENICANIN, Stevo, (Rujevac, Dvor na Uni, 1.II. 1962.), dipl. ing. Šumarstva.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje je diplomirao na Šumarskom odjelu.

MERCUN, Dagmar, vid. FAJDI-GA (knjiga 1., s. 301.).

MERDA r. PODNAR Zrinka, (Zagreb, 5.III. 1965.), dipl. ing. Sum.

Studirala je na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirala je na Šumarskom odjelu 17. IX.1990.g.

MERLE, Mihajlo, (Slatina, 25.IX. 1941.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Dragutina i Marije r. Strnad. Hrvat. Otac mu je bio slu-

žbenik na željeznici, a majka domaćica. Osnovnu je Školu završio u rodnome mjestu 1956., a srednju u Virovitici, maturiravši na realnoj gimnaziji 1960.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 22.IX.1965. godine.

Nakon diplomiranja najprije odlazi na odsluženje vojnog roka. Prvo zaposlenje dobiva u Srednjoj Šumarskoj školi u Delnicama 15. IX.1966., gdje kao nastavnik predaje nekoliko stručnih predmeta: *iskoriscivanje Suma, tehnologiju drveta, Šumsko strojarstvo, geodeziju* i dr. Poslije dvije godine provedene u školi, 1.XI.1969. prelazi u ŠG Delnice, u Šumariju Crni Lug, na radno mjesto referenta za uzgajanje Suma. Godine 1971. prelazi u RZ Zajedničke službe za referenta mehanizacije, a 1974. vraća se u Crni Lug, preuzevši mjesto upravitelja Šumarije. Tu dužnost obavlja deset godina. Slijedi povratak u Delnice u RZ, gdje radi na poslovima referenta za uzgajanje Suma.

Usporedo s reorganizacijom Sumarstva 1.V.1985. dipl. ing. Mihajlo Merle napušta Gorski kotar i ŠG Delnice te prelazi u ŠG "Istra" Buzet, dobivši radno mjesto zamjenika upravitelja Šumarije Opatija. Na toj dunosti ostaje do 1993., kad preuzima mjesto upravitelja Šumarije. U jesen 1995. imenovan je stručnim suradnikom za iskoriscivanje Suma, a u ljeto 1997. preuzima radno mjesto rukovoditelja plana UŠ Buzet.

Član je HŠD. Živi u Viskovu kod Rijeke.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 69.

*** Posl. izvješće 1995., "HS", s. 65.

MESAROV, Inoslav, dipl. ing. šumarstva.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na Šumarskom odjelu 29.XII.1956.g.

MESIĆ, Darko, (Nova Gradiška, 5. VII.1965.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Milanov. Otac mu je zanimanjem električar, a majka domaćica. Srednju školu završio je 1984. godine.

Šumarstvo je diplomirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 10.VI.1993. s naslovom diplomskog rada "Vrste drveća u G.j. Dotrscina, NPŠO Zagreb", znanstvenoga područja *uređivanje Suma*.

MESIC, Milan, (Sisak, 4.VI.1941.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Milana i Milke r. Perkovic. Hrvat, hrvatskoga državljanstva, katoličke vjeroispovijesti. Otac mu je bio radnik, a majka domaćica. I osnovnu i srednju Školu završio je u Sisku. Maturirao je na Realnoj gimnaziji Vladimir Majder" 1961. godine.

Studirao je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 5.III.1970.

Prvo zaposlenje u državnoj službi dobio je u ŠG Zagreb - Šumarija Samobor (6.VIII.1970.). Nakon jednogodišnjeg pripravničkog staža imenovan je referentom za uzgajanje Suma pri istoj Šumariji. Kad je provedena reorganizacija Sumarstva 1988., premješten je u OOUR za uzgajanje Suma Zagreb na radno mjesto tehničkog rukovoditelja. Osnivanjem JP "Hrvatske Sume" - UŠ Zagreb, vraća se na radno mjesto upravitelja Šumarije Samobor, na kojoj se dužnosti nalazio i početkom 1998. godine.

Član je HŠD. Živi u Samoboru.

LITEBATUBA

Klepac, D.: Šumsko bogatstvo Samobora. Zagreb 1992., s. 6,17,18.

*** ŠL 1-2,1995., s. 64.

Poslovno izvješće 1995., "Hš", s. 62.

MESIC, Stjepan, (Musaluk, Gospić, 31.YIII.1933.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ivana i Josipe r. Dasovic. Hrvat, rimokatoličke vjere. Otac mu je bio službenik, a majka domaćica. Osnovnu Školu završio je u rodnom MuSaluku 1946., a realnu gimnaziju u Gospiću 1954. godine.

Studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu na Šumarskom odjelu. Apsolvirao je skol. g. 1958.-59., a diplomirao je na vec osamostaljenom Šumarskom fakultetu 27.V. 1961. godine.

Cijeli svoj radni vijek proveo je u Lici, u SG Gospić, odnosno UŠ Gospić i područnim Šumarijama. Prvo zaposlenje dobiva u Odjelu za uređivanje Suma ŠG Gospić 20. YI.1961.g. Nakon nešto skraćenog pripravničkog staža imenovan je pomoćnikom taksatora. Najduže radi u Šumariji Otočac, najprije kao referent za uzgoj Suma (25.III.1962-20.Y.1963.), a zatim kao upravitelj šumarije (21.Y.1963.-31.XII.1984.).

Reorganizacijom Sumarstva i osnivanjem ŠG "Lika" Gospić najprije radi u OOUR za iskoriscivanje Suma Yrhovine, kao interni kontrolor (1.I.1985.-30.IX.1985.), a zatim u RZ Zajedničke službe kao rukovoditelj za Šumske prometnice (1.X.1985.-20.YIII.1990.).

Osnivanje JP "Hrvatske Sume" - UŠ Gospić dipl. ing. Stjepana Mesica zatjece na radnome mjestu internoga kontrolora s koje dužnosti 1.I.1991. prima mjesto opunomoćenika za UŠ Gospić. Kad je imenovan direktor uprave, 1.XI. 1991. vraća se na dužnost upravitelja Šumarije Otočac, vrseci ujedno i dužnost savjetnika u upravi Suma. Od 1.YIII.1992. oslobođen je dužnosti upravitelja Šumarije obav-

ljajući samo poslove savjetnika upravitelja UŠ Gospić, na kojoj se dužnosti nalazio i početkom 1998.

Za svoj samoprijegoran rad primio je više priznanja i nagrada, mahom na razini radne organizacije.

Posljednjih godina bavi se i lovstvom. Za potrebe UŠ Gospić izradio je prvu lovnogospodarsku osnovu za državno lovište "Srednji Velebit" (1995./96.-2004./05.).

Bio je suradnik Šum. lista i Lov. vjesnika.

Član je HŠD. Živi u Otočcu.

MEŠTRIC, Branko, (Donji Marinkovac, Vrbovec, 21.IX.1961.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Alberta i Terezije r. Ralinovski. Hrvat, hrvatskoga državljanstva. Otac mu je Sum. tehničar, a majka domaćica. Osnovnu je školu završio u Novoj Kapeli 1976., a srednju Školu pohađao je u Vrbovcu i Karlovcu. Maturirao je na srednjoj Šumarskoj Školi u Karlovcu.

Nakon odsluženoga vojnog roka, 1981.-82. upisao se na studij Sumarstva na Šumarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 27.XII.1985. iz znanstvenoga područja *organizacija rada*. Napisao je obranio diplomski rad pod naslovom "Organizacija rada na unošenju podataka u mikro-računalo".

Prvo zaposlenje dobiva u Goransko - primorskom ŠG Delnice 17.III.1986. - u Sektoru za razvoj. Nakon kraćeg pripravničkog staža stručni je suradnik za informatiku. Osnivanjem JP "Hrvatske Sume" - UŠ Delnice, imenovan je sefom Informatičkog odjela, a 1.XI. 1991. godine premješten je u Direkciju "HŠ" u Zagreb, dobivši mjesto voditelja Informatičke službe. Na toj se dužnosti nalazio i početkom 1998. godine. Dipl. ing. Branko Meštric zaslužan je za ustroj i rad ove

nove i vrlo znakovite službe.

Član je HŠD. Živi u Zagrebu.

BADOVI

Vondra, V., Mestrić, B. (1985.): *Istraživanje trajanja rada pri sječi i izradi vise-metarskog industrijskog drva graba i bukve*, (studija). Sum. fakultet Zagreb. Slatina, s. 1-11.

Kraljić, B., Mestrić, B. (1988.): *Kako omogućiti jeftiniju, a objektivniju, procjenu asortimana drvene zalihe SOUB-a u svrhu bilanciranja uspjeha sumsko-bioloske reprodukcije drva?* Sum. list 1-2, s. 5-24.

Vondra, V., Martinić, I., Mestrić, B. (1988.): *"Prilika" / "Dozlika" - Priprema rada u iskorištavanju suma*. Softverski paketi. Sektor za razvoj GPSG Delnice - Sum. fakultet Sveučilišta Zagreb.

Ecimović, T., Mestrić, B. (1989.): *Projektiranje sumskih kamionskih cesta korištenjem osobnog računala*. Mehanizacija sumarstva 14 (1), s. 33-38.

Tomanić, S., Mestrić, B., Martinić, I. (1996.): *Informatički izazov razvoju sumarstva*. Znanstvena knjiga "Zaštita suma i pridobivanje drva", Knj. 2, HSD - SF - SIJ, Zagreb, s. 397-409.

LITEBATUBA

*** SL 1-2, 1995., s. 57.

Lovreković, M.: *Organizama i korištenje izvora sum. informacija*, SF, Zagreb 1997., s. 13.

MESTRIĆ, Zdravka, (Donji Marinkovac, Vrbovec, 13.XII.1967.), dipl. ing. Sumarstva.

Kći Alberta i Terezije r. Ralinovski. Mlađa sestra dipl. ing. Branka Mestrica. Hrvatica, hrvatskoga državljanstva. Osnovnu školu pohađala je u Novoj Kapeli i Dubravi. Srednjoškolski CUO "Vladimir Nazor" završila je u Vrbovskom 1985. godine.

Šumarstvo je studirala na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirala je na ŠG odjele 6.X.1993. iz *đendrometrije*. Obratila je diplomski rad pod naslovom "Odnos tečajnog visinskog i debljinskog prirasta unutar pojedinih stabala običnog bora".

Pripravnički staž obavila je u UŠ Bjelovar - Šumarija Vrbovec, ali nije dobila stalni radni odnos.

MEŠTROVIĆ, BEZAK, Ljubica, (Tišina Kaptolska, Sisak, 29.IX.1934.), dipl. ing. Sumarstva.

Kći Mirka i Marije r. Caomo. Hrvatica, rimokatoličke vjere. Osnovnu i srednju školu završila je u Sisku. Maturirala je na gimnaziji "M. Majdak" 1953.g.

Šumarstvo je studirala na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirala 1959.g.

Bila je zaposlena od 1959. do 1961. u Sekciji za uređivanje Suma Petrinja, a zatim 1961./62. u Šum. institutu Zagreb te u Poslovnoj zajednici Šumsko - privrednih organizacija Hrvatske Zagreb (1963.-1964.). Nakon toga nezaposlena je do 1967. kada radi do 1969. u Direkciji za Sume Tunis. Od 1972. do 1983. zaposlena je u poduzeću "Unikum", kasnije hortikulturnom poduzeću "Zrinjevac", a od 1.IV.1983. u ŠG Zagreb, Šumarija Remetinec.

Osnivanjem JP "Hrvatske Sume", od 1.1.1990. radila je u UŠ Zagreb, a od 1.IV.1992. u UŠ Buzet. Dana 1.IV.1994. odlazi u mirovinu.

Živi u Zagrebu.

BADOVI

Plan d'aménagement Forêts domaniale de Taborska, série III eme, (u suradnji). Direction des Forêts Tunis, 1968. p. 1-85.

Plan d'aménagement, F.d. de Tegma III eme série, (u suradnji). Direction des Forêts. Tunis 1968., p. 1-85.

Plan d' aménagement, F.d. de Ain Draham 1 ere serie, (u suradnji). Direction des Forets, Tunis 1968., p. 1-98.

Program gospodarenja za privatne sume Šumarije Bemetinec. Zagreb, 1986., s. 1-175.

LITEBATUBA

*** SN, s. 370.

*** SIM, s. 118.

*** ŠL 1-2, 1995., s. 68.

MEŠTROVIĆ, Rudolf, dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je apsolvirao 1935./36. na Šum. odsjeku PŠF u Zemunu. Podatak o godini diplomiranja nismo pronašli.

God. 1952. radio je u ŠG Split. Škol. g. 1957./58. bio je honorarni nastavnik na Šum. Školi za krS u Splitu iz *iskorišćivanja Suma*, a od 1.X.1958., bio je stalni nastavnik iz predmeta *iskorišćivanje Suma, kraški pašnjaci i lovstvo*. Objavljivao je radove uglavnom iz područja smolarenja.

MEŠTROVIĆ, Šime, (Drvenik Veli, Trogir, 15.V.1933.), dr. sc., dipl. ing. Sumarstva, redovni sveuc. profesor, znanstveni savjetnik, član Šumarske akademije, dekan Šumarskoga fakulteta.

Godine 1952.-1953. radio je u ŠG Split, a zatim je posao na studij. Na Šumsko-uzgojnom odsjeku Poljoprivredno-Sumarskoga fakul-

teta apsolvirao je skol. g. 1956.-57., a diplomirao je 3.III.1959. godine.

Nakon diplomiranja ostaje na fakultetu, zaposlivši se 1.IV.1959.g. u Zavodu za uređivanje Suma na mjestu stručnog suradnika, a od 1.1.1960. radi kao asistent. Vec tada je njegovo glavno područje zanimanja bilo uređivanje Suma u mediteranskom i submediteranskom području.

Bio je na specijalizaciji u Nancyju u Francuskoj (1962./63.) iz područja *gospodarenja u mediteranskim Sumama*. Radio je kao ekspert međunarodne tehničke suradnje u Tunisu (1967.-69.). Na Šumarskom fakultetu u Zagrebu upisao je i poslijediplomski studij na kojem je magistrirao 29.VI.1971. i doktorirao 25.X.1976. godine.

Od 1976. nastavnik je kolegija *parkiranje i ozelenjavanje* u zvanju docenta, a od 1981. izvanredni je profesor iz područja *uređivanja Suma*. Od 1985. u zvanju je sveuc. profesora, odnosno redovnog sveučilišnog profesora i znanstvenoga savjetnika, u kojem svojstvu od 1987. vodi nastavu iz *uređivanja Suma*.

U međuvremenu bio je tajnik ZIŠ-a (1975.-1979.) i voditelj radne grupe "PoSumljivanje aridnih i semiaridnih područja" u IUFRO (od 1976.-1981.). Od 1982. do 1987.g. direktor je Republičkog zavoda za zaštitu prirode, a nakon Domovinskog rata (1992.) direktor je NP "Brijuni".

Bio je prodekan (1988.-90.) i dekan (1990.-92.) Šumarskoga fakulteta, predstojnik Katedre za uređivanje Suma (1987.) i (1997.) Zavoda za uređivanje Suma.

Sudionik je velikog broja IUFRO kongresa, simpozija i savjetovanja u zemlji i inozemstvu, kao i stručnih ekskurzija. Od 1985. stalni je predstavnik u FAO komitetu Silva Mediteranea, a 1989.-1991. i potpredsjednik komiteta. Učesnik je svjetskih i europskih konferencija za Sume FAO.

Pročelnik je i predavač na poslijediplomskom studiju iz uređivanja Suma.

Radio je na projektima uređivanja Suma u Libiji (1974.) i u Alžiru (1978.).

Objavio je velik broj znanstvenih i stručnih radova te skriptata i udžbenika za studente.

Aktivan je član HŠD, Šumarskog ekološkog društva i drugih strukovnih udruga. Za svoj rad dobio je više odlikovanja i priznanja, među kojima Orden rada sa zlatnim vijencem.

VAŽNIJI BADOVI

Primjena mehaničke obrade tla pri podizanju suma u oblasti Mediterana. Sum. list 3-4, 1964.

Turistička renta kao funkcija sumskih sastojina uz Jadransko more i magistralu, (u surad.). SL 11-12, 1966.

Plan d'amenagement, Foret domaniale d'ain Draham, (u surad.). Tunis 1968.

Plan d'amenagement, Foret domaniale de Tegma, (u surad.). Tunis 1968.

Algan - Schaefferove, Schaefferove i Coklove tarife prilagođene za automatsko obračunavanje. Sum. list 1-2, 1972.

Uspijevanje primorskog bora (P. pinaster Ait.) u kulturama SB Hrvatske. Sum. list 5-6, 1972.

Oefora project (idejni projekt plantaža eukaliptusa za Libiju). Zagreb 1973.

Značaj sumskih kultura u primorskom području krsa. Sum. list 8-9, 1977.

Prilog poznavanju utjecaja fluorida (kao industrijskog zagađivača) na vegetaciju. II kongres ekologa Jugoslavije, 1979.

Utjecaj borovih kultura na čistocu zraka u Klisko-solinskom bazenu, (disertacija). Glasnik za sum. pokuse 20, Zagreb 1980.

Josip Kozarac i zaštita suma hrasta lužnjaka. Zbornik radova "Josip Kozarac" književnik i šumar". JAZU, Centar za znanstveni rad Vinkovci 1988., s. 165-173.

Uređivanje suma hrasta lužnjaka zahvaćenih sušenjem. Glasnik za sum. pokuse 25, Zagreb 1989., s. 101-110.

Uređivanje suma, (u surad.). Monografija "Sume u Hrvatskoj", Zagreb 1992., s. 131-152.

Zaštićeni prirodni objekti u hrvatskim sumama, (u surad.). "Sume u Hrvatskoj", Zagreb 1992., s. 197-222.

Obnova suma hrasta lužnjaka u Šum-

skom gospodarstvu Sisak, (u surad.). Glasnik za sum. pokuse 30, Zagreb 1994., s. 299-335.

Utjecaj ekoloških i gospodarskih činilaca na sušenje hrasta lužnjaka u OJ Kalje SO Sisak, (u surad.). Glasnik za sum. pokuse 30, Zagreb 1994., s. 361-419.

Priručnik za uređivanje suma, (sa Fabijanec, G.). "Hrvatske sume", Ministarstvo poljopr. i šumarstva, Zagreb 1995., s. 416.

LITEBATUBA

*** SN, s. 168, 370, 459.

*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976., s. 55, 77, 127, 135, 418.

*** SE 2, 1983., s. 410.

*** SL 1-2, 1995., s. 55.

*** HSD 1846-1996., s. 295, 345, 355, 356, 381.

*** Hrast lužnjak u Hrvatskoj, HAZU Vinkovci-Zagreb 1996., s. 524, 526, 532, 535, 552.

*** SIB, s. 41, 67.

Maricevic, I.: Kazalo autora i struktura sadržaja Sum. lista 1976-1995., s. SL 3-4, 1997., s. 181, 186

Klepac, D.: Iz sumarske prošlosti Gorskoga kotara..., Zagreb 1997., s. 73, 135, 149, 154, 162, 217, 229.

MESTROVIĆ, Tomislav, (Zagreb, 17.VII.1968.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin redovitoga sveuc. profesora Šumarskoga fakulteta u Zagrebu Šime Mestrovica i majke Ljubice Mestrovic, r. Bezak, dipl. ing. Šumarstva. Hrvat, rimokatolik. Osnovnu i srednju školu završio je u Zagrebu. Maturirao je u Poljoprivredno-drvarskom centru Zagreb 1986. godine.

Šumarstvo je studirao na Šu

marškom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Kao student radio je na uređivanju Suma u Lici. Diplomirao je na Šumarskom odjelu 5.XI.1996. godine iz znanstvenoga područja *uređivanje Suma*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Način izmjere, obrada podataka i opis sastojina za GJ >Zapadna Mazinska planina<".

Po završetku studija prvo zaposlenje dobiva u US Zagreb (I. XII.1996.). Nakon jednogodišnjeg pripravničkog staža, kojeg je proveo u taksaciji, premješten je u US Zagreb, zatim u Šumariju Velika Gorica, gdje radi kao revirnik.

METELKA, Milan, dr. sc., prof. na Sum. akademiji od 1908. do 1919.

Školske godine 1911./12. bio je pročelnik Šumarske akademije u Zagrebu. Od 27.IX.1908. primljen je u stalni radni odnos i do 1919. predavao je studentima Sum. akademije *Šumarsku kemijsku tehnologiju i opću organsku i anorgansku kemiju, a agrikulturnu i analitičku kemiju* predavao je od 1909. do 1915.

LITEBATUBA

*** SL 1912., s. 347.

*** SN, s. 67, 98, 99, 105, 107.

METLAŠ, Jovan, ing. Sumarstva, ministarski savjetnik.

Rođen je u Jasenovcu. Sumarstvo je završio 1893. na Visokoj školi za kulturu tla u Beču.

Počeo je raditi kao lugarski pomoćnik, a 1894. imenovan je Šumarskim vježbenikom kod II. Banske imovne općine i ostao u službi kod krajiških imovnih općina dugi niz godina.

Od 1921. do 1923.g. radio je kao načelnik kod Ministarstva Suma i rudnika u Beogradu i bio vrlo aktivan kao referent za imovne općine. Od 1923., kao ministarski savjetnik, obnašao je dužnost di-

rektora Direkcije Suma u Zagrebu do umirovljenja 1925.g.

Umro je 1940.g. u Zagrebu.

Vise puta imenovan je ispitnim povjerenikom državnih stručnih ispita, (1907-1923.).

Godine 1916. odlikovan je Viteškim križem reda Franje Josipa, a 1923. Ordenom Sv. Save 3. reda.

Objavljivao je stručne radove. U Sum. listu surađuje od 1898. do 1935. O krajiškim imovnim općinama izdaje (s Maslek, M.) dvije brošure 1911.g. Vrijedan je i njegov rad o starim slavonskim Sumama, gdje pise i o eksploataciji krajiških Suma (1926.), a pisao je i nekrologe i recenzije.

U Hrvatsko-slav. Sum. društvo učlanio se 1896. Bio je društveni odbornik (1913.-1918.), a zabilježena je i njegova aktivnost na društvenim skupštinama i nakon umirovljenja (1926., 1933.). Bio je i predsjednik društvenog Odsjeka za Sumsku politiku, zakonodavstvo i upravu (1926.).

LITEBATUBA

Maslek-Metlas: Krajiške imovne općine. Savremena opomena. Mitrovica 1911., SL 1911., s. 199-200.

Borosić, J.: SIS, s. 22.

*** SL: 1894., s. 364; 1896., s. 152, 372; 1901., s. 316; 1905., s. 462; 1907., s. 425; 1908., s. 118; 1909., s. 184, 478; 1913., s. 439; 1914., s. 46; 1915., s. 221, 293, 297; 1916., s. 130; 1917., s. 347, 397; 1918., s. 47; 1922., s. 784; 1923., s. 252, 308; 1925., s. 54, 699; 1926., s. 661; 1927., s. 51; 1940., s. 317; 1935., s. 528.

Ugrenović, A.: Uspomeni ing. Jovana Metlase. SL 11, 1940., s. 558-560.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I: s. 36, 57, 106, 144, 181, 211, 250, 255, 261, 262.

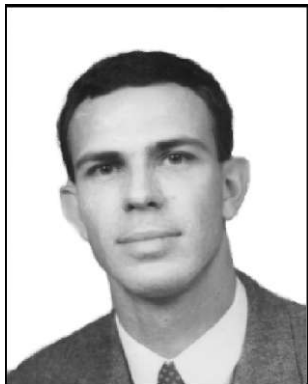
*** Povijest šumar. Hrvatske 1846-1976., s. 82, 94, 105, 204, 367, 409.

*** HSD 1846-1996., s. 149, 150, 178, 200.

METZ, Dražen, (Vinkovci, 8.V. 1968.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Vladimira i Irene r. Miklos. Hrvatske narodnosti i državljanstva, rimokatolik. Otac mu je dipl. veterinar, a pokojna majka (1931.-1994.) bila je profesorica gla-

zbe. Osnovnu i srednju naobrazbu stekao je u rodnim Vinkovcima: osnovnu je školu završio 1982., a SC 'Ruđer Bosković' - građevinski smjer - 1986. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 1996. iz područja *lovstva*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Usporedba dviju metoda ocjenjivanja rogovlja srnjaka".

U tijeku studija bio je dvije godine demonstrator na kolegiju lovstvo, a kao predstavnik studenata Šumarstva Hrvatske osvojio je prvo mjesto u gađanju glinenih golubova na međunarodnom natjecanju "Kupa dekana" (natjecanje studenata Šumarstva Europe) u Brnu (1996.). Bio je i aktivan sudionik prve akcije hvatanja dabra (*Castor fiber* L.) u Bavarskoj i ponovnog unošenja u porjecja Hrvatske (1996.) pod vodstvom dr. sc. M. Grubesića.

Sudionik je međunarodnih izložbi lovačkih trofeja u Zagrebu (1995.) i Budimpešti (1996.). Ovlašteni je ocjenjivač lovačkih trofeja i predavac-ispitivac (na lovačkim seminarima) HLS iz biologije divljaci, povijesti lovstva i lovnoga zakonodavstva.

Zaposlen je kao pripravnik-revirnik u Šumariji Vrbanja, UŠ Vinkovci.

Član je HŠD i HLS.

LITEBATUBA

Grubesić, M.: Metz - prvi student strijelac. LV 5,1996., Zagreb, s. 43.

Grubesić, M.: Dabar se vratio u Hrvatsku. LV 6,1996., Zagreb, s. 17-19.

MEZAK, Zlatko, (Našice, 16.IV. 1971.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Franje, zanimanjem mehaničara i majke domaćice. Srednju školu završio je godine 1990.

Šumarstvo je diplomirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 30.X.1996., obranivši diplomski rad s naslovom "Kretanje drvnih zalihâ prirasta i etata u Šumariji Našice tijekom posljednjih 30 godina", iz znanstvenoga područja *uređivanje Suma*.

MICETIĆ, Gracija, (Praputnjak, Bakar, 9.III.1942.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Viktora i Jacinte r. Brajković. Hrvat, rimokatoličke vjere. Otac mu je stručni nastavnik, a majka domaćica. Osnovnu Školu pohađao je u Praputnjaku i Rijeci, a srednju u Splitu, maturiravši na Srednjoj Šumarskoj Školi za krš 1961. godine.

Radeći manje od godine dana kao Sumarski tehničar u Tvornici ukočenog drva i furnira "Rade

Supic" u Rijeci, upisao se skol. g. 1962./63. na studij Sumarstva na Bum. fakultet Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na SG odjelu 19.11. 1969. godine.

Završivši studij, prvo radno mjesto kao pripravnik dobiva u SG Delnice - Šumarija Fužine 1. V.1970. Ne okončavši do kraja pripravnčki staž, početkom 1971. premješten je u Šumariju Delnice na radno mjesto tehničkog rukovodioca, na kojoj je dužnosti do 31. III.1974. godine. Na kratko se vraća u svoju staru tvrtku DIP "Rade Supic", da bi 16.IX.1974. definitivno napustio Sumarstvo i drvnu industriju i prešao u OpCe vodoprivredno poduzeće Rijeka u projekt-ni odsjek za odgovornog projektanta za bujice odnosno, nešto kasnije, za rukovodioca OOUR-a. Sredinom lipnja 1980., pa narednih deset godina tvrtka nosi ime RO "Vodoprivreda" Rijeka, a od 1.1.1990. Javno vodoprivredno poduzeće Rijeka, odnosno Hrvatska vodoprivreda Zagreb, u kojoj dipl. ing. Gracija Micetic ima radno mjesto samostalnog referenta za zaštitu od štetnoga djelovanja voda.

Tijekom minule 23 godine, od kada radi u vodoprivrednom poduzeću, autor je mnogobrojnih izvedbenih projekata za uređivanje bujica na vodnom području primorskih, ličkih, goranskih i istarskih slivova, studija zaštite od erozija i bujica akumulacije Bazinje i Lepenica te slivova Like i Gacke (s kartom).

Aktivan je sudionik Međunarodnog simpozija "Strategija održivog razvoja hrvatskih otoka" u Hvaru 1994. i simpozija "Hidro-tehnicko-inženjerska istraživanja" u Gdansku (Poljska) 1995. godine.

Član je i tajnik LD "Srndac" Hreljin te ovlašteni stručni ocjenjivač lovačkih trofeja.

BADOVI

Vodna erozija u Republici Hrvatskoj i aktuelni problemi struke. Bijeka 1992.

Erozija na otoku Susku. Bijeka 1994.

Erozija tla na istarskom poluotoku u Hrvatskoj. (koautorstvo). Bijeka 1995.

Karta erozije spaljenih površina u za-leđu Senja. Bijeka 1996.

MIHAJLOV, Ilija, (Veliko Trnovo, Bugarska, 29.V.1907. - Beograd, 15. VIII.1973.), dr. sc., sveuc. profesor.

Sumarstvo je diplomirao na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Sofiji 1930. Po završetku studija radio je u Direkciji Suma i lova u Sofiji, a 1933. izabran je za asistenta na Poljoprivredno - Sum. fakultetu u Sofiji.

Doktorirao je iz Šumarskih znanosti na Poljoprivredno-Sum. fakultetu u Zagrebu 16.XII.1939. Ob-
ranio je disertaciju pod naslovom "Numeričko bonitiranje Sumskih sastojina".

U tijeku i nekoliko godina poslije II. svj. rata radio je u Sofiji, a nakon otvaranja Poljopriv.-Sum. fakulteta u Skopju (1947.), izabran je za izvanrednoga profesora *dendrometrije i uređivanja Suma*. Na istom je fakultetu 1951. izabran za redovitoga profesora.

U svjetskim razmjerima poznat znanstveni djelatnik, posebno na području dendrometrije. Objavio je više od 60 radova. Odlikovan je Ordenom rada.

LITEBATUBA

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 117,155.

*** SL 1940., s. 49.

*** SN, s. 301, 302, 593.

Ilija Mihajlov, nekrolog. Sum. pregled 1973., 3-4.

*** SE 2,1983., s. 412-413, (s radovima).

MIHALCIĆ, Nikola, (1857. - Za greb, 23.11.1903.), Sumarnik.

Podaci o Školovanju nisu nam poznati. Prema dostupnim podacima, 1890. bio je državni Šumar u Jasenovcu, 1901.g. kao nadsumar imenovan je Sumarnikom kod Šumarskog ureda u Otočcu, a umro je 1903. kao Sumarnik kod Šumarskoga ravnateljstva u Zagrebu u 46. godini života. Sahranjen je na Mirogoju u Zagrebu.

U Šum. listu javio se 1887.g. kraćim prilogom iz zaštite Suma. Bio je član HSŠD od 1887. godine.

LITEBATUBA

*** SL: 1890., s. 375; 1901., s. 426; 1902., 626.

*** Osobne viesti. Umrli. Mihalcić Nikola. SL 3,1903., s. 131.

Povijest sumarstva Hrvatske 1846-1976., Zagreb 1976., s. 409.

MIHALDINEC, Krešimir, (Koprivnica, 3.1.1965.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Martina i Vesne r. Ras. Hrvatske narodnosti i državljanstva. Potječe iz obitelji prosvjetnih djelatnika, ali djed mu je bio Šumar i razvijao kod unuka ljubav za Sumu i prirodu.

Osnovnu je Školu polazio i završio u Virju 1980., a srednju Šumarsku školu u Karlovcu 1984.g.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 10.XI.1992. iz *lovstva*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Mogućnosti poboljšanja boniteta staništa u lovištu LD >Fazan< Virje".

Nakon diplomiranja zaposlio se kao pripravnik u Šumariji Repas, UŠ Koprivnica. Odradivši pri-

pravnički staž, 14.1.1993. prelazi na radno mjesto pomoćnika revirnika u Šumariju Đurdevac, gdje i sada (1997.) radi kao revirnik.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 63.

*** Sum. škola Karlovac, Karlovac 1997., s. 101,103,132.

MIHALD2IĆ, Boško, iz Baranje, Sumarski nadinženjer.

Šumarstvo je studirao na Šumarskoj akademiji u Zagrebu, u trajanju od osam semestara. Ap-solvirao je 1914. godine, a 1918. imenovan je Sum. pristavom. Vec 1923. privremeno je umirovljen kao tajnik pri Šumarskom inspektoratu u Skopju. Iste je godine postavljen za Sum. nadinženjera kod Direkcije Suma u Sarajevu, zatim 1924. za tajnika Generalne direkcije Suma u Beogradu, odakle je 1926. kao Sum. nadinženjer, premješten k Direkciji Suma u Apatin (Vojvodina). God. 1927. ponovo obnaša dužnost tajnika pri Generalnoj direkciji Suma u Beogradu, gdje je iste godine umirovljen.

LITEBATUBA

*** SL: 1918., s. 138; 1923., s. 308, 382; 1924., s. 372; 1926., s. 614; 1927., s. 105, 264.

Borosić, J.: SIS, s. 4.

*** SN, s. 104.

MIHALD2IĆ, Vidoje, rođ. u Jasenovcu 9.XII.1890., Sum. inženjer, Sum. savjetnik.

Šumarstvo je studirao na Šumarskoj akademiji Zagreb u trajanju osam semestara. Studij je završio 1914. godine. U vojnoj službi proveo je više od pet godina.

Zaposlio se u struci tek poslije I. sv. rata. 14.V.1919. Naredne godine položio je u Zagrebu stručni ispit. Imenovan je Sum. inženjerom i upraviteljem Šumarije Županja, odakle je 1922. premješten za upravitelja Šumarije Novska. Zatim je radio u RajiCu, gdje je 1925. imeno-

van Sum. nadinženjerom, 1926. premješten je Kotarskom poglavarstvu u Krapini, 1927. za upravitelja Šumarije Garešnica, Direkcije Suma Zagreb, gdje je 1929.g. imenovan Sum. savjetnikom. Godine 1938. premješten je iz Garešnice za direktora Direkcije Suma u Nisu (Srbija), gdje se nalazio i 1939.

Odlikovan je ordenom Sv. Save 5. reda (1923.) i Ordenom Jugosl. križa 4. reda (1939.).

Tiskao je u Bjelovaru "Tablice za obračunavanje njemačke bacvarske robe" (1929.), koje su pobudile pozornost.

LITEBATUBA

*** SL: 1917., s. 188; 1919., s. 187; 1920., s. 163; 1922., s. 200; 1923., s. 253; 1925., s. 499, 699; 1926., 220; 1927., s. 263, 320; 1929., s. 303; 1932., s. 645; 1938., s. 460, 461; 1940., s. 50.

J.P.J.: Mihaldžić, V: Tablice za obračunavanje njemačke bacvarske grade. SL 1929., s. 189.

Borosić, J.: SIS, s. 4, 40, 91.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 106, 250.

*** SN, S. 104.

*** HSD 1846-1996., s. 135.

MIHALICEK, Nikola, rod. 5 XI. 1902., u Žlijebu kod Visegrada, BiH., dipl. ing. Sumarstva, Sum. nadzor-nik.

Sumarstvo je studirao na Gospodarsko - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1924.-25, a diplomirao 17. VI.1925. godine.

U struci se zaposlio 15.VII. 1925. i radi do 6.XI.1925. pri Tak-sacijskom odsjeku Direkcije Suma u Sarajevu. Nakon pauze nastavlja rad 6.VII.1926. pri Sum. upravi u Beogradu. Stručni je ispit položio 1928. u Beogradu. Godine 1929. premješten je kao Sum. inženjer Generalnoj direkciji Suma u Beogradu, a 1932. imenovan je Šumarskim visim pristavom pri Odjeljenju za Sumarstvo Ministarstva Suma i rudnika te iste godine premješten Sum. odsjeku Banske uprave u Saraje-

vu. U Direkciju Suma Sarajevo premješten je 1934. i tu je 1935.g. unaprijeđen za Sum. savjetnika. Godine 1939. premješten je u Pro-metnu upravu Državnih Sumskih željeznica u Zavidovice (BiH), a 1941. unaprijeđen je za Sum. nad-zornika. U Odjel za Sumarstvo Mi-nistarstva Suma i ruda u Zagrebu premješten je 1942. godine.

Odlikovan je Ordenom Jugosl. krune 5. reda (1939.).

BADOVI

Velika ekskurzija slušača VIII seme-stra zagrebačkog sumarskog fakulteta. SL 1925., s. 443-444, 481-488.

LITEBATUBA

*** SL: 1925., s. 553, 768; 1926., 615; 1928., 385; 1929., 301; 1932., s. 643; 1933., s. 83; 1934., s. 416, 532; 1935., s. 416, 479, 533; 1938., s. 656; 1939., 265; 1940., s. 50; 1941., s. 539; 1942., s. 128.

Borosić, J.: SIS, s. 6, 64, 98.

Kauders, A.: Sum. bibliogr. I, s. 181.

*** SN, s. 355.

Povijest sumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 412.

MIHALIĆ, Marijana, (Kutina, 11. V.1965.), dipl. ing Sumarstva.

Kćer Josipa, Hrvatica po nacionalnosti, hrvatskoga državljanstva. Otac joj je zanimanjem strojar, a majka daktilografkinja. Sred-nju školu završila je 1984. godine.

Diplomirala je Sumarstvo na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 13.XI.1989. s naslovom diplomskog rada "Sadašnje stanje dendroflora poruba i okolnih stambenih objekata na KlariCevom vijencu", znanstvenog područja *uređivanje Suma*.

MIHALIĆ, Stjepan, (Petrinja, 15. VIII.1905. - Dubrovnik, 20.III.1987.) dipl. ing. Sumarstva.

Gimnaziju je završio u Petrinji.

Studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu skol. g. 1927.-28., a diplomirao 13.11.1930. godine.

Prema BoroSiCu, zaposlio se 7.V.1930., kao pripravnik, u Direkciji Suma Ljubljana, gdje radi do 1933. god. Potom je premješten u Gorski kotar: od 1933. do 1940. radi kao Sum. referent u Čabru i Delnicama. Od 1940. do 1941. zaposlen je u Sumarni Petrinja, zatim kao upravitelj Šumarije Ogulin do 1942., a nakon toga do 1947. u Šumariji Pleternica, kada prelazi u DIP Nova Gradiška i tu ostaje do 1960.g.

Iz SBH odlazi u Šum. gazdinstvo Sarajevo, a zatim u DIP "Romanija" u Šokolcu kod Sarajeva.

U mirovinu odlazi 1965. i sve do smrti 20.III.1987.g. živi u Dubrovniku.

"Živio je i radio u struci na raznim poslovima i zadacima gdje je stjecao svestrano iskustvo. Najdulje se zadržao u Novoj Gradiški, gdje su došle do izražaja njegove sklonosti za uzgoj i očuvanje Suma. Odnosi stručnjaka između Sumarstva i prerade drva bili su, njegovom zaslugom, uvijek vrlo korektni; polazio je u svom radu sa pozicije uzgajivača, prirodnjaka i zaljubljenika u Sumu", (PetroviC, F., 1988.).

LITEBATUBA

BorosiC, J.: SIS, s. 7, 56, 112.

*** SL: 1934., s. 365; 1938., s. 594, 595; 1940., s. 253; 1941., s. 404, 540; 1942., s. 93; 1943., s. 268.

*** SN, s. 355.

PetroviC, F.: In memoriam - Stjepan MiheliC, dipl. inž. sum. (1905.-1987.), SL 3-4, 1988., s. 185.

MIHALIĆ, Vlatka, (Sisak, 20.X. 1968.), dipl. ing. Sumarstva.

Kćer Vladimira, zanimanjem pravnik. Hrvatica po nacionalnosti, hrvatskoga državljanstva. Srednju Šumarsku školu završila je god.

1987. u Karlovcu.

Diplomirala je Sumarstvo na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 6.II.1995. s naslovom diplomskog rada "Oblici otvaranja Šumskih privrednih područja Šumskim prometnicama na području Uprave Suma Sisak", znanstvenoga područja *Šumske kom unikacije*.

MIHALIK, Albert, iz Simin Hana, BiH, dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1941.-1942., a diplomirao 5. X.1943. godine.

LITEBATUBA

*** SN, s. 361.

MIHALJEVIĆ, Bartol, iz Trebnja, BiH, dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu skol. g. 1935.-36., a diplomirao 10.X.1938.

Pronašli smo samo podatak da je prema odluci Ministarstva narodnoga gospodarstva, Glavnog ravnateljstva za Sumarstvo u Zagrebu bio ovlašten inženjer za obavljanje slobodne inženjerske prakse iz Šumarske struke na području NDH sa sjedištem u Karlovcu (1943.).

Bio je član Jug. Sum. udruženja, kasnije HŠD, od 1939. godine.

LITEBATUBA

*** SL: 1939, s. 257; 1943., s. 164.

*** SN, s. 359.

MIHALJEVIĆ, Jerko, (Grab, Ljubuski, BiH, 14.1.1936.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Stjepana i Mare r. Nosić. Hrvat, rimokatolik. Potječe iz seoske obitelji. Osnovnu je školu završio u Grabu 1955., a Srednju Šumarsku školu za krs u Splitu 1959.

Po završetku srednje škole

radio je u Baranji kao tehničar sve do 1966. godine. Tada je otišao na studij,

šumarstvo je studirao u Beogradu. Diplomirao je 1975. godine.

Nakon završetka studija vraća se u Baranju gdje je obnašao razne dužnosti: bio je rukovoditelj sektora, upravitelj šumarije Tikvoš u Baranji i stručni suradnik za uzgoj i zaštitu suma. Godine 1976. upisao je poslijediplomski studij u Osijeku na Poljoprivrednom fakultetu iz područja *lovstva i zaštite prirode*, koji je apsolvirao.

U 1977. ga zatiče u Baranji, gdje je i stanovao u lišću. Kao prognanik živio je u Osijeku, Od 36.VIII, 1991, do 30.V.1994, bio je u HV kao časnik. Tada se zaposlio u JI¹ "Hrvatske sume" TS Osijek, gdje obnaša dužnost upravitelja Šumarije Darda.

Od strukovnih udruženja član je HŠD i Hrvatskog lovačkog društva, a od političkih član je HDZ i Hrvatskog časničkoga zbora, član je i općinskog vijeća općine Bilje.

LITERATURA

*»»» &L 1-9/95., s. i)9.

MIHALJEVIĆ, Zlatan, (Osijek, 6. X, 1950.), dipl. ing. šumarstva,

Sin Mate i Katice r, Cupec. Hrvat, katoličke vjeroispovijesti, Potjece iz Šumarske obitelji, Otac; mu je šumarski tehničar, a majka

službenica. Osnovnu školu pohađao je u Erdutu i Dalju, a maturirao je u CUO "Braca Kadić" u Osijeku 1979.

Šumarstvo je diplomirao na Šum. fakultetu u Zagrebu 18.XII. 1984. iz *šumarske fitocenologije*, obranivši diplomski rad "Flora i vegetacija Šumskog predjela >Vuckovica< - na području Šumarije Osijek'.

U Šumariji Osijek, počeo je raditi 1.1.1985. kao pripravnik, a zatim prelazi u Šumariju Valpovo na radno mjesto stručnog suradnika za iskoriscivanje suma. Godinu dana kasnije vraća se u Osijek u Službu za uređivanje Suma, gdje je proveo gotovo deset godina. Kao taksator radio je na uređivanju nizinskih i kraških suma (Split 1994.)

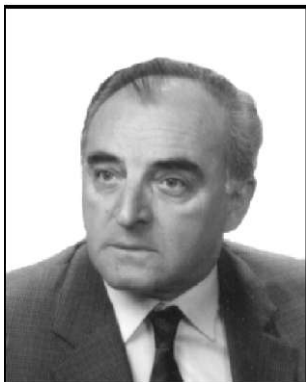
Osllobađanjem Baranje i Podunavlja 1.VII.1997, imenovan je upraviteljem Šumarije Tikveš LŠ Osijek.

član je HŠD. Zivi u Osijeku.

LITERATURA

»»» SL 1-8, 1991>., (i. 59.

MIHANIC, Mate, (Josipdol, Ogulin, 30.VII.1933.), dipl. ing. Sum.

Sin Valentina i Marije r. Bokulic. Hrvat, rimokatolik. Potječe iz seljacko-radnicke obitelji. Osnovnu školu završio je u Josipdolu 1945., a srednju Šumarsku u Karlovcu 1953. god.

Studirao je Sumarstvo na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1962. godine.

Od 1.IX.1953. do 30.IX.1957. radio je kao Sumarski tehničar u Šumarijama Josipdol, Gomirje i Ogulin. Nakon toga redovan je student na Šumarskom fakultetu u Zagrebu od 1.X.1957. do 30.VI.1962.g.

Nakon diplomiranja 1.VIII. 1962. zaposlio se u ŠG Ogulin na poslovima upravitelja Šumarije Jasenak i Josipdol, a od 1.XI.1967. do 31.XII.1973. na mjestu je sefa Tehničkog odjela ŠG Ogulin. Od 1.I. 1974. do 15.X.1977. savjetnik je u Privrednoj komori Zagreb, a od 15.X. 1977. do 1990. glavni je direktor ŠG Zagreb. Od 1.1.1991. upravitelj je UŠ Zagreb. Danom 1.1.1997. odlazi u mirovinu.

Član je HŠD koje mu je 1997. dodijelilo Pismeno priznanje i Srebrnjak Kralj Tomislav za višegodišnji rad na dobrobit Sumarske struke.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 64.

*** Poslovno izvješće 1995., "HS", s. 6

*** HSD 1846-1996., s. 317.

*** SL 1997., s. 322.

MIHELČIĆ, Bogomir, (Delnice, 13.1.1928.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa i Jelice r. Cop. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je bio trgovac, a majka domaćica. Osnovnu i građansku srednju školu pohađao je u Delnicama, a gimnaziju u Senju, maturiravši 1947. godine.

Studij Sumarstva upisao je na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu. Apsolvirao je skol. g. 1950.-51, a diplomirao na Šumarskom odjelu - biološkoga smjera 26.V.1952.

Prvo zaposlenje u državnoj službi dobiva odmah nakon diplomiranja u ŠG "Visevica" Bijeka. Tijekom 1952. kraće je vrijeme radio u Šumariji Delnice, potom u Šumariji Gerovo (1953.) i u Šumariji Vrbovsko (1953.-1955.). Od 1955. do 1960. upravitelj je Šumarije Jablanac, čije su se površine prostirale od mora, od pojasa submediteranske vegetacije, do subalpske bukve i bujnih smrekovih Suma vrsne zone Velebita.

Reorganizacijom Sumarstva i osnivanjem ŠG Senj, narednih 20 godina proveo je u Senju (1960.-1980.). U RZ Zajedničke službe najprije je šef Odjela za iskoriscivanje Suma, pa šef Odjela za uzgajanje Suma i konačno, i najduže, radio je u Odjelu za plan i analizu. Posljednje tri godine (1977. - 1980.) rukovodio je u Senju komercijalnim poslovima gospodarstva.

Po vlastitom htijenju 1980.g. sa službom prelazi u ŠG Zagreb na dužnost direktora OOUR-a "Hortikultura", baveći se održavanjem gradskih zelenih površina (parkova) i izvođenjem hortikulturnih radova za potrebe grada Zagreba. Posljednju godinu aktivne službe (1987.) urednik je internog informativnoga glasila gospodarstva. Sa navršениh 60 godina života 1988. odlazi u mirovinu.

Bio je aktivan elan Saveza DIT, odnosno HŠD.

JoS od studentskih dana aktivan je planinar i jedan od utemeljitelja Planinarskoga društva Sveučilišta "Velebit" u Zagrebu. U slobodno vrijeme aktivne službe bavio se planinarstvom. Zavoljevši Senj, jedan dio godine provodi na moru, a drugi u Zagrebu. Cesto putuje u SAD, odsjedavši kod rodbine u Seattleu.

LITEBATUBA

*** ŠN, s. 365.

*** HSD 1846-1996., s. 279.

Klepac, D.: Iz sum. povijesti Gorskoga kotara..., s. 208, 229.

MIHELČIĆ, Zdravko, (Ravna Gora, Gorski kotar, 10.11.1947.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin je Ivana i Marije r. Križvac. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je bio tapetar, a majka domaćica. Osnovnu je školu završio u Vrbovskom 1962., a gimnaziju u Ogulinu 1966. godine.

Odmah po maturiranju upisuje se na Šumarski fakultet Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na biološkom odjelu 1971.g.

Prvo radno mjesto dobiva 1971. u ŠG Ogulin, Šumarija Vrbovsko. Nakon pripravničkog staža imenovan je referentom pripreme rada, koju dužnost je obavljao i u novo osnovanom ŠG Vrbovsko (1973.-1985.). Kad je osnovano Goransko-primorsko ŠG Delnice 1985, imenovan je direktorom OOUR-a za iskoriscivanje Suma Vrbovsko, a pet godina kasnije, osnivanjem JP "Hrvatske Sume" UŠ Delnice, dobiva radno mjesto upravitelja Šumarije Vrbovsko. Godine 1993. premješten je u Delnice na radno mjesto sefa komercijalnog odjela UŠ Delnice.

Poslije tri godine napušta "Hrvatske Sume" i odlazi najprije za komercijalistu u tvrtku Tnterco-

mmerce" Umag (1996.-1997.), a zatim u tvrtku "Bijeli medvjed" Rijeka.

Član je HŠD i Hrvatske socijalno-liberalne stranke, podružnica Vrbovsko. Bio je suradnik Šum. lista, (1967., 1973., 1978.).

LITEBATUBA

*** Pov. sumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 418.

*** SL 1-2/95., s. 67.

*** HSD 1846-1996., s. 303, 405.

Klepac, D.: Iz sum. povijesti Gorskoga kotara..., s. 208, 229.

Maricevic, I.: SL 3-4, 1997., s. 182.

MIHEVC, Jože, (Dolenji Logatec, Slovenija, 8.1.1899. - Drvar, BiH, 10.VII.1933.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ivana i Antonije r. Oblak. Slovenske narodnosti, rimokatolik. Potječe iz seoske obitelji. Osnovnu je školu završio u Dolenjem Logatecu 1910, a srednju 1918. u Šentvidu nad Ljubljanom, u Knezo-Skofijskoj privatnoj gimnaziji.

Prvih šest semestara studirao je Sumarstvo na Gospodarsko-Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. U zimskom semestru 1921.-22. skol. g. studirao je u Beču, ali je u ljetnom semestru nastavio studiranje u Zagrebu. Sve ispite položio je u Zagrebu i diplomirao 1923.g.

Vec kao apsolvent (1922.) zaposlio se kao asistent pri "Destilaciji drva" u Teslicu u Bosni. Nakon diplomiranja radi kao samos-

talni upravitelj toga poduzeća (4. XII.1923. - 1.1.1930.). Godine 1930. prelazi na radno mjesto zamjenika direktora pilane u Šumsko industrijskom poduzeću a.d. (ŠIPAD) u Dobrljinu. Od siječnja 1932.g. do smrti 10.VII.1933. bio je direktor "Šipadove" pilane u Drvaru, gdje ga je zadesila tragična smrt (ubio ga je otpušteni radnik alkoholičar) u 34. godini života.

Na polju racionalizacije u drvenoj industriji postigao je zapažene rezultate, posebno na povećanju postotka iskoriscenja oblovine u pilani, koji je - prema M. Marinovicu (ŠL 1933.), služeći se znanstvenim metodama "nauke o radu", povećao sa 54 na 61 posto (maksimum 64%). Iz tog je područja pripremao studiju za Šum. list, u kojemu je (1931.) prikazao novi sustav kočnice na drvenim tocilima, njegove konstrukcije. Objavljen mu je članak "O regulaciji trenja kod otpreme deblovine i trupaca u drvenom tocilu" (ŠL 1931., s. 11-16).

U lošim prilikama ustrojio je dobro poduzeće, brinuo se o radnicima, dovozeći im čak i brašno u kriznom vremenu u kojem su živjeli.

Energičan, marljiv i inteligentan, našao je vremena i za doktorsku disertaciju koju nije uspio dovršiti.

Bio je i elan Udruženja jugosl. inženjera i tehničara.

(Podatke smo dobili ljubaznošću njegove kćeri Prof. dr. sc. Erike Mihevc-Gabrovec, međunarodno priznate znanstvenice klasičnog grčkoga jezika.)

LITEBATUBA

*** SL: 1924., s. 100

Borosić, J.: SIS, s. 5 (Mihevc, Josip), 77 (Mihevc, Jože).

Marinović, M.: Ing. Jože Mihevc. In memoriam. SL 9,1933., s. 558.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 101.

*** Tragedija ravnatelja inž. Jožeta Mihevca. Jutro, st. 163,15.VII.1933.

*** Povijest sumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 275, 278, 412.

*** SN, s. 354.

MIHIĆ, Drago, (Ilici, Mostar, BiH, 28.XI.1932.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Andrije i Marice r. Barčić. Hrvat, rimokatolik. Potječe iz radničke obitelji. Osnovnu je školu polazio u Mostaru i završio je 1940., a Srednju Šumarsku Školu za krš u Splitu, gdje je maturirao 1952.g.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsovirao je skol. g. 1959.-60., a diplomirao je 1961. godine.

U struci je počeo raditi kao Sumarski tehničar u BiH - u Šumskim upravama Livno, Tomislavgrad i Široki Brijeg. Tu je proveo tri godine.

Nakon diplomiranja, kao dipl. ing. Sumarstva radio je tri godine na mjestu upravitelja Šumarije Prozor, zatim kao referent u Jablanici i Direkciji Suma Mostar do 1968. Tada prelazi u Hrvatsku: od 1968. radi u Šumariji Đulovac, bivše Miokovicevo, kao referent, a zatim i upravitelj Šumarije od 1.VIII.1985. do 1990. godine.

Nakon reorganizacije Sumarstva, radi u JP "Hrvatske Sume" UŠ Bjelovar u svojstvu upravitelja Šumarije Daruvar.

Od 1979. do 1985. radio je i kao Sumarski i lovni inspektor za općine Daruvar i Pakrac. Radio je volonterski i kao predsjednik Lovačkog saveza Daruvar i predavao lovačkim pripravnicima predmet

Gospodarenje lovištem prije polaganja lovačkog ispita.

LITEBATUBA

*** SN, s. 373, 567.

*** SL 1-2/95., s. 62.

posi. izvješće 1995., "HS", s. 61.

MIHIĆ, Josip, (Gospić, 17.VII. 1901. - Zagreb, 8.I.1967.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Mate, hrvatske narodnosti i državljanstva, rimokatolik. Osnovnu Školu i gimnaziju završio je u rodnom Gospiću.

Nakon toga godinu je dana bio učitelj, a zatim je studirao rudarstvo u Ceskoj. Iz materijalnih razloga prekida taj studij i upisuje se na Šumarski odjel Poljoprivredno - Sum. fakulteta u Zagrebu, gdje apsolvira 1924.-25., a diplomira 25.VI.1929. god.

Vec kao student bio je u službi kod Kotarske uprave u Našicama. Nakon diplomiranja radio je od 13.XII.1929. u Direkciji Suma u Banja Luci.

Kao činovnički pripravnik, radio je u Šumariji Ludbreg do 1932., kada je premješten u istom svojstvu za kotarskoga Sum. referenta kod Kotarskoga nacelstva, Banske uprave Zagreb, sa sjedištem u Ludbregu. Državni stručni ispit položio je 1933. god.

Kao Sum. pristav premješten je 1935. Kotarskom nacelstvu u Donju Stubicu, 1936. vraćen je u Ludbreg, a 1938. premješten je najprije Kotarskom nacelstvu u Sv. Ivanu Zelini, zatim Kotarskom nacelstvu u Koprivnicu, gdje je 1939. unaprijeđen za višega Sum. pristava. Godine 1942. postavljen je za kotarskoga Šumara. U Koprivnici ostaje još neko vrijeme, a zatim radi ponovo u Ludbregu do 1947. godine. Radeći u Ludbregu, uspio je sačuvati i unaprijediti Sume zemljišnih zajednica. Unosio je četi-

njače u malo vrijedne Sume listaca na obroncima Kalnika.

Od 1947. do smrti (1967.) službovao je kao upravitelj Šumarije u Ivancu, s prekidom od godinu dana, kada je obnašao dužnost tehničkoga direktora u ŠG Varaždin. Na tom području također unosi četinjače na Ivančici i Ravnoj Gori. Posebnu je pozornost obratio na gradnju Šumskih cesta. Zaslužan je za izgradnju Šumske ceste Trakošćan-Cemernica, koja je trebala biti povezana na Zagorsku magistralu kod Macelja. PoSumljavanjem Kalnika, Ivančice, Ravne Gore, a posebno područja oko Trakošćana (danas park-Suma) značajno je pridonio povećanju gospodarske i turističke uloge tih Suma.

Bio je 1956. jedan od osnivača i prvi predsjednik (do 1960.) Šum. kluba Varaždin (od 1961. ŠD "Zagorje" Varaždin), koje je okupljalo Šumare tadašnjih kotara Varaždin, Čakovec i Krapina. Vodio je i primao mnogobrojne stručne ekskurzije.

LITEBATUBA

*** SL: 1932., s. 759; 1933., s. 492; 1935., s. 279; 1936., s. 456; 1938., s. 462, 534; 1939., s. 52; 1942., s. 333; 1943., s. 331; 1952., s. 75.

Borosić, J.: SIS, s. 6, 58, 111.

*** SN, s. 355.

Žukina, I.: Ing. Josip Mihić. Nekrolog. SL 1-2, 1967., s. 80-81.

*** HSD 1846-1996., s. 431, 432.

MIHIĆ, Kazimir, (Vinkovci, 3.III. 1969.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Mije, hrvatske nacionalnosti i državljanstva. Roditelji su mu službenici. Srednju Šumarsku Školu završio je u Karlovcu 1987. godine.

Šumarstvo je diplomirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 6.XI.1996. s naslovom diplomskog rada "Obnova i održavanje parka u NuStru", iz znanstvenoga područja uređivanje Suma.

MIHOLIĆ, Marilena, (Novska, 26. IX.1966.), dipl. ing. Sumarstva.

Kćer Ivana, hrvatske nacionalnosti i državljanstva. Otac joj je zanimanjem elektromonter, a majka domaćica. Srednju školu završila je godine 1984.

Sumarstvo je diplomirala na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 18.IX.1989. god. s naslovom diplomskog rada "Zoocecidije u park Sumi Maksimir", znanstvenoga područja zaštita suma, (vid. IDŽOJTIC, 2. knjiga).

MIJIĆ, Ante, iz Metkovića, dipl. ing. Sumarstva.

Sumarstvo je apsolvirao 1938.-39., a diplomirao 19.YI.1940. na Šumarskom odjelu Poljoprivredno-Sumarskoga fakulteta Sveuc. u Zagrebu.

Prema dostupnim podacima, postavljen je 1940.g. za Sum. vježbenika kod Ispostave Banske vlasti, Pododsjek za Sumarstvo u Splitu, a 1941. premješten je kao Sum. vježbenik Kotarskom nacelstvu u Hvaru, zatim za upravitelja Državne Šumarije u Žepču, pa je 1942. premješten ravnateljstvu Suma u Travnik. Ostali podaci o njemu nisu nam poznati.

Bio je član HSD.

LITEBATUBA

*** SL: 1941., s. 16,113, 404; 1942., s. 270.

*** SN, s. 360.

MIKAC, Vjekoslav, iz Zagreba, Sumarski inženjer.

Sumarstvo je studirao na Kraljevskoj Šumarskoj akademiji prislonjenoj uz Mudroslovni fakultet u Zagrebu u trajanju od osam semestara. Apsolvirao je skol. g. 1911-1912.

LITEBATUBA

Borosić, J.: SIS, s. 4

*** SN, s. 103.

MIKAN, Josip, (Draganić, Karlovac, 19.III.1945. - 18.IX.2001.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Petra i Barbare r. Fok. Hrvat, katolik. Potječe iz radničke obitelji. Osnovnu je školu završio u Draganiću 1960., a srednju Šumarsku Školu u Karlovcu 1964. godine.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu. Diplomirao je 1969. godine.

Od 1970. do 1972. bio je zaposlen u SG Karlovac, a nakon toga radio je do 1979. u Šumarskom institutu Jastrebarsko. Tada prelazi za upravitelja Šumarija Krasić-Jastrebarsko i na tome mjestu ostaje do 1990.g. Tada je raspoređen na radno mjesto referenta za uzgoj u JP "Hrvatske Sume" US Karlovac, a nakon toga radi kao stručni suradnik za građevinarstvo i investicije u Proizvodnom odjelu iste uprave Suma.

Sudjelovao je na kongresu IUFRO i na više stručnih skupova u zemlji i inozemstvu.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 65.

*** SIM, s. 118.

*** Sum. škola Karlovac, Karlovac 1997., s. 84,132.

MIKEŠ, Jože, (Ljubljana, Slovenija, 9.IX.1927.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa i Marije r. Matek. Slovenske narodnosti i državljanstva, rimokatolik. Roditelji su mu bili poduzetnici. Školovao se u Ljubljani: osnovnu je školu završio 1938, a srednju na II. državnoj gimnaziji. Maturirao je 1948. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1951.-52, a diplomirao 1952.

Radni vijek proveo je u Šumarstvu, na političkim funkcijama i u gospodarstvu izvan Sumarstva.

U Šumarskoj struci zaposlio se kao Šumar 1.1.1953. u Šumskoj upravi Radovljica kod Kranja u službi za privatne Sume. Od 1.V. 1956. do 31.XII.1962. radio je u zajedničkom sektoru Sumarstva kao direktor Poslovnog saveza za Šumsko i drveno gospodarstvo Radovljica. Od 1.1.1963. do 31.V.1963. bio je referent za privatne Sume na GG Bled.

Od 1.VI.1963. do 30.XI.1965. bio je potpredsjednik općine Radovljica, zadužen za gospodarstvo. Sa te funkcije nije se vratio u Sumarstvo jer je na natječaju za direktora GG Bled odbijena njegova molba.

Povezao je veći broj turističkih i trgovačkih poduzeća na Gorenjskom i ustanovio je Turis-

tičko poslovno udruženje "Turist-progres" sa sjedištem u Radovljici. Bio je direktor toga poduzeća do 31.XII.1968. U okviru toga poduzeća osnovao je jedinicu "Engineering" za vođenje investicija koje se osamostalilo i direktor mu je bio dipl. ing. Jože Mikes do kraja 1979. godine. To poduzeće se preoblikovalo u "Planum" - investicijski razvojni centar Radovljica kojemu je bio direktor od početka 1980. do 30.VI.1989. godine. Kako je poduzeće preraslo u "Planum" TOZD Inženjering Radovljica, obnašao je dužnost direktora toga poduzeća do umirovljenja 26.VI.1990. godine.

Posao izvan Sumarstva otvorio mu je Širok prostor djelovanja, pa je sa suradnicima realizirao mnoge projekte kao Sto su: Golf hotel i Park hotel na Bledu, apartmani Razor u Kranjskoj Gori, Skijaški centar Kobla u Bohinju, apartmansko naselje Zoisova plana u Bohinjskoj Bistrici, apartmansko naselje Crtenje u Kranjskoj Gori, Trgovinsko turistički centar Bled i dr.

LITEBATUBA

*** SN, s. 366.

MIKIĆ, Adam, iz Ladevca, Sum. ing.

Šumarstvo je studirao na Šumarskoj akademiji u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1915.-1916.

Šum. vježbenikom imenovan je 1918. kod Ogulinske imovne općine, zatim (1919.) radi kao vlastelinski Sum. pristav i Sum. inženjerski pristav. Od 1919. do 1921. upravitelj je Šumarije Nijemci, gdje je 1920. imenovan Šumarskim inženjerom. Godine 1923. upravitelj je Šumarije Rujevac. Iste godine postavljen je za upravitelja Kotarske Šumarije I banske imovne općine u Gvozdu (tada Yrginmost), ali i odmah premješten za upravitelja Šumske uprave u Županji. God. 1927. premješten je Direkciji

Suma Vinkovci, gdje se nalazio i 1928. godine.

Bio je elan JSU.

Ostali podaci nisu nam poznati.

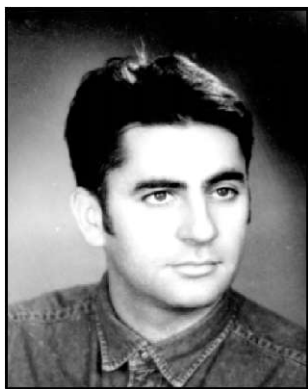
LITEBATUBA

*** SL: 1918., s. 95; 1919., s. 55; 1920., s. 163; 1922., s. 761; 1923., s. 256, 312, 569; 1927., s. 266, 545; 1928., s. 455.

BorosiC, J.: SIS, s. 4.

*** SN, s. 104.

*** Zbornik o stotoj obljetnici sum. jugoist. Slavonije, Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 547, 551.

MIKIĆ, Branimir, (Požega, 28.IV. 1964.), mr. sc., dipl. ing. Sumarstva.

Sin Stanka i Darinke (Ama-rije) r. Zaric. Hrvat, rimokatoličke vjere. Otac mu je nastavnik, a majka visa medicinska sestra. Osnovnu i srednju školu polazio je i završio u Požegi. Maturirao je u CUO Požega, informatičko usmjerenje, 1983. godine.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 6.X.1989.g. iz područja *Sumske komunikacije*. Napisa je i obranio diplomski rad pod naslovom "Površinska odvodnja kod Sumske komunikacije na području sjeverne Babje gore". Na istom je fakultetu završio i poslijediplomski studij.

S pripravnničkim stažem otpočeo je odmah nakon diplomiranja u Odjelu za uređivanje Suma

ROS "Slavonska Suma" Vinkovci - OOUR za iskoriscivanje Suma Požega. Kako nije dobio stalno zaposlenje u Šumarskoj struci, na godinu dana prelazi u CUO Požega, radeći kao nastavnik iz više stručnih predmeta drvarske struke. Krajem 1991. godine zasniva radni odnos sa Sum. fakultetom u Zagrebu, dobivši radno mjesto pomoćnika upravitelja NPSO "Duboka" u Velikoj. Tu dužnost obavlja do svibnja 1993., kad prelazi u JP "Hrvatske Sume" p.o Zagreb - US Požega, radeći kao stručni suradnik za projektiranje i graditeljstvo. Prema potrebi službe 1.IX.1997. prima dužnost upravitelja Šumarije Donji Lapac US Gospić.

Tijekom svoga stručnog i znanstvenog rada, a u okviru poslijediplomskoga studija, mr. sc. Branimir Mikic prvi je na području US Požega izradio katastar Sumske ceste, koje su na terenu izmjerene, opisane i katalogizirane prema važećim propisima. Značajan doprinos Šumarskoj struci dao je kao vođa stručnog tima na projektiranju protupožarnih Sumske ceste na području US Split u sklopu FAO programa zaštite i obnove spaljenih i devastiranih područja Dalmacije, koji se kreditira financijskim sredstvima Svjetske banke za obnovu i razvoj.

Pred povjerenstvom HLS 10. XII.1997. položio je ispit za ocjenjivača lovačkih trofeja.

Član je HSD.

BADOVI

Planiranje i projektiranje sumskih prometnica primjenom osobnog računala, (s Picman, D. i Pentek, T.). Sum. list 11-12, 1997., s. 609-616.

LITEBATUBA

*** SL, 1-2, 1995., s. 61.

MIKIĆ, Slobodan, (Pula, 2.1.1960.), dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na Šumarskom odjelu 28.11.1984. godine.

Prema nepotpunim podacima, od prvog dana zaposlenja (I.VI. 1985.), kad je primljen u ŠG "Istra" Buzet, radi na poslovima uređivanja Suma. Nakon pripravničkog staža pomoćnik je uređivaca Suma, a od osnivanja JP "Hrvatske Sume" Zagreb - UŠ Buzet, samostalni je taksator u Odjelu za uređivanje Suma, na kojoj se dužnosti nalazio i početkom 1998. godine.

Član je HŠD.

LITEBATUBA

*** SL 1-2, 1995., s. 68.

MIKIĆ, Vjekoslav, iz Slatine, dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu, gdje je apsolvirao skol. g. 1959.-60. Diplomirao je na Šumarskom odjelu tada već osamostaljenog Šumarskoga fakulteta - 9.V.1962.

LITEBATUBA

*** SN, s. 373.

MIKIĆ, Zeljko, (Bos. Dubica, 4. IX.1961.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Juraja i Ankice. Hrvatske narodnosti i državljanstva. Osnovnu je školu pohađao u Hrvatskoj Dubici, a gimnaziju u Bosanskoj Dubici, na kojoj maturira 1980. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomira na Šumarskom odjelu 23.VI.1986. godine.

Nakon diplomiranja zapošljava se u BO 'Šipad - Kozara OOUR Šumarstvo Bos. Dubica, najprije kao pripravnik, a zatim na raznim poslovima, sve do rukovoditelja Uz-

goja i zaštite Suma, te upravitelja JUR "Gradnja". Sudionik je Domovinskog rata, tijekom kojega je obnašao niz odgovornih dužnosti, a kao najznačajniju spominjemo dužnost zapovjednika Treće bojne 17. Domobranske pukovnije Sunja. Po cinu je poručnik pješaštva. Za svoj rad više je puta pohvaljivan.

U Šumarskoj struci ponovno se zaposlio u UŠ Sisak, u Šumariji Hrv. Kostajnica, na radnome mjestu revirnika.

Nositelj je Spomenice Domovinskog rata 1990.-1992. i Medalje "Oluja 95". Predsjednik Republike Hrvatske Dr. Franjo Tuđman, u povodu Dana državnosti, odlikovao ga je "Redom hrvatskoga pletera".

LITEBATUBA

Sožić, Z.: Odlikovani sumarski stručnjaci - Zeljko Mikić. Sum. list 11-12, 1996., s. 539.

MIKINAC, Ivan, st. (Kamenska, Pakrac, 20.XII.1935.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ilije i Marice r. Majnarić. Hrvat, rimokatolik. Osnovnu je školu završio u Velikoj kod Požege, a gimnaziju u Ogulinu.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu i diplomirao 1962. godine.

Zaposlio se 1963. u ŠG "Garjevica" Kutina. Nakon dvije godi-

ne provedene u upravi i Šumariji Kutina, 12,5 godina radio je kao upravitelj Mehanizacije Kutina. Nakon toga radi kao referent za eksploataciju Suma u ŠG "Josip Kozarac" u Novoj Gradiški. Osnivanjem OUB-a radi na istom radnom mjestu u OOUR-u Iskoriscivanje Suma Novska, sve do 1.1.1991. kad je postavljen na mjesto upravitelja Šumarije Kutina. Dana 16. 1.1992. raspoređen je na mjesto stručnog suradnika u UŠ Zagreb, gdje ostaje do 1.VII.1993.g. kada je postavljen za savjetnika u uredu upravitelja UŠ Zagreb, na kojem se mjestu nalazi i u vrijeme bilježenja podataka (1997.).

Za rad na takmičenju Šumara sjekača dobio je priznanje Narodne tehnike Hrvatske.

LITEBATUBA

***SL 1-2/95., s. 64.

MIKINAC, Ivan, ml., (Vinkovci, 17.12.1964.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Antuna. Hrvatske nacionalnosti i državljanstva. Potječe iz zemljoradničke obitelji. Na Srednjoj Šumarskoj Školi u Karlovcu maturirao je 1985. god.

Šumarstvo je diplomirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 24.VIII.1992. godine iz znanstvenoga područja *Šumarska entomologija* s naslovom diplomskog rada "Gustoća populacije gubara glavonje (*Lymantria dispar*)".

MIKLAVČIĆ, Jože, (Ljubljana, 1. VI.1901.-Ljubljana, 2.IV.1968.), dipl. ing. Sumarstva, znanstveni savjetnik.

Nakon položene mature 1920., upisao se na Gospodarsko-Sumarski fakultet u Zagrebu. Diplomirao je na Šumarskom odsjeku 15. XII.1924. god.

Najprije je zaposlen u Hrvatskoj, (Direkcija Suma Sušak, Primorsko-krajska oblast Karlovac), gdje se upoznao sa Sumama pra-

šumskoga tipa, a zatim sa kraškom problematikom. Kratko vrijeme bio je premješten u Nis (Srbija), ali je 1930. došao u Sloveniju, najprije u Mursku Sobotu, a kasnije u Maribor, gdje je ostao do 1941.g. Tu je uočio problem malih Sumovlasnika i o tome napisao knjigu "Kmečko gozdarstvo" (1933.). U Mariboru je bio profesor na Šumarskoj Školi.

Godine 1941. bio je iseljen u Arandelovac u Srbiju. Poslije rata bio je na raznim službenim dužnostima u Beogradu, Mariboru, Celju, Ribnici, Novom Mestu i na kraju u Ljubljani.

Bavio se kartiranjem, uvodio ujetne monokulture, obnavljao degradirane Sume, a elaboratom "Šumsko - melioracijski projekt za Kras Slovenskoga primorja" postavio je čvrst temelj za razvoj cijele jedne djelatnosti na krasu.

Njegovo najplodnije razdoblje bilo je u Šumarskom institutu u Ljubljani od 1950. do njegove bolesti i smrti (1968.). Osnovao je (1956.) institutsko eksperimentalno uzgajalište topola u Zadobravi. Načinio je plan unošenja topola u Sloveniju. Posebno se brinuo za obrazovanje radnika i mladih inženjera u praksi. Objavio je nekoliko stručnih i znanstvenih članaka u "Gozdarskom vjestniku", te veći broj elaborata u institutu.

Za uspješan rad i doprinos Šumarskoj struci dobio je Orden rada.

Bio je član JŠU od 1926.g.

LITEBATUBA

*** SL: 1925., s. 52., 1926., s. 285, 339, 555; 1930., s. 94, 198; 1933., s. 744; 1934., s. 533; 1937., s. 696.

Borosić, J.: SIS, s. 6, 59, 101.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 211.

Klepac, D.: Uređivanje suma. Zagreb 1965., s. 272.

*** SE, s. 120, I. izd.; knj. 2., 1983. s. 413, II izdanje.

Žagar, B.: Inž. Jožetu Miklavčiču v spomin, GV 1968., s. 313.

MIKLIĆ, Boris, (Rijeka, 12.X. 1950.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Cvetka i Marije r. Gašparovic. Hrvat, rimokatoličke vjeroispovijesti. Otac mu je bio elektrotehničar, a majka domaćica. Osnovnu je školu polazio i završio u Triblju 1965., a srednju Šumarsku školu u Delnicama 1969. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc u Zagrebu. Diplomirao je na Šumsko-biološkom odjelu 21.IV.1976.

Nakon diplomiranja prvo zaposlenje dobio je 1.VI.1976. u ŠG Senj, u Odjelu za uređivanje Suma. Po završetku pripravničkoga staža i odsluženju vojnog roka nastavlja rad na uređivanju Suma sve do 31.III.1984.g. Kad je osnovano Goransko-primorsko ŠG Delnice, 1.IV. 1984. imenovan je pomoćnikom direktora OOUR-a za iskoriscivanje Suma Novi Vinodolski, a osnivanjem JP "Hrvatske Sume" postaje upravite^em Šumarije Novi Vinodolski UŠ Senj. Na toj se dužnosti nalazio i početkom 1998. godine.

Uz članstvo u HŠD-u, ogranak Senj, predsjednik je LD "Medvidak" Drivenik i elan Izvrsnog odbora Lovačkog saveza Županije primorsko-goranske. Pred komisijom HLS 11.XII.1996. položio je ispit za ocjenjivača lovačkih trofeja.

LITEBATUBA

*** ŠL. 1-2/95., s. 68.

*** Poslovno izvješće 1995., "HŠ", s. 64.

MIKLOŠ, Ivan, (Lipovljani, 12.I. 1926.), dr. sc., dipl. ing. Sumarstva, dipl. ing. biologije, redovni sveučilišni profesor Šumarskoga fakulteta u Zagrebu.

Sin Đure i Marije r. Kalaj. Busin, hrvatskoga državljanstva, grkokatolik. Otac mu je bio svećenik, majka domaćica.

Osnovnu je školu završio u Ruskom Krsturu (Bačka), a real-

nu gimnaziju u Vinkovcima, gdje je maturirao 1944. godine.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 12.I. 1952. god. Bio je na specijalizaciji iz *Šumarske entomologije* u Zavodu za entomologiju istog fakulteta. Diplomirao je i na PMF-u u Zagrebu, (Odsjek za biologiju) 1972.g.

Doktorirao je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 1961., obranivši disertaciju pod naslovom "*Pygaera anastomosis* L. (Topolin čupavi prelac), biološka studija". Habilitirao je 1970. na istom fakultetu u Zagrebu na temelju habilitacijskog rada "Kvaliteta hrane kao jedan od uzroka masovnih pojava topolina cupavog prelca (*Pygaera anastomosis* L.) u nasadima euro-americkih topola". Za docenta iz *Šumarske entomologije* izabran je 1973., za izvanrednoga profesora 1978., za redovnoga profesora 1984. godine. Od 1986.g. do odlaska u mirovinu (1991.) bio je predstojnik Katedre za zaštitu Suma na Šum. fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Škol. g. 1977.-78. predavao je *zoologiju*, koja je tada uvedena u nastavni plan Šum. fakulteta, ali je taj predmet, nažalost, već iduće skol. godine ukinut.

Na dodiplomskoj nastavi predavao je *Šumarsku entomologiju*.

Bio je voditelj poslijediplomske nastave iz područja zaštita Šuma. Predavao je predmete: zoologija (specijalna poglavlja), biologija, fiziologija i ekologija insekata, sistematika insekata i Šumska higijena.

Kao umirovljenik, 1995. god. bio je honorarni nastavnik iz predmeta zaštita Šuma na Šumarskom odjelu Biotehničkog fakulteta u Ljubljani.

Od lipnja do kolovoza 1957. boravio je na usavršavanju iz entomologije i zaštite Šuma u Nizozemskoj. Za to vrijeme bio je u Zoološkom laboratoriju Sveučilišta u Leidenu, u Entomološkom laboratoriju u Wageningenu, Biološkom institutu u Arnhemu i Institutu za Šumarska istraživanja u Wageningenu. God. 1965. proveo je četiri mjeseca u Zavodu za Šumarsku entomologiju Visoke poljopr. Škole u Vollebekku u Norveškoj.

Na studijskim putovanjima bio je u Mađarskoj, Slovačkoj, Njemačkoj, Francuskoj, Španjolskoj, Portugalu, Grčkoj, Kubi i Kini.

Sudjelovao je na 6. svjetskom Sum. kongresu u Madridu, 13. svjetskom entomološkom kongresu u Moskvi (1970.), na 6. sjednici Međunarodne komisije za topolu u Bukureštu (1971.), na IUFRO kongresima u Oslu (1976.) i u Ljubljani (1986.). Na ljubljanskom je kongresu bio jedan od voditelja simpozija o gubaru i voditelj stručne ekskurzije br. 10. Na poziv Šum. fakulteta Sveučilišta u Solunu 27.IX.1988. održao je predavanje o zaštiti Šuma u biv. Jugoslaviji.

Radio je na mnogim znanstvenim projektima, istražujući ponajviše štetnike u našim nizin-skim Sumama i u nasadima euroameričkih topola i vrba.

Umirovljenje 1991. godine.

Član je HSD i Hrvatskog

entomološkog društva. Član je uređivačkog odbora časopisa "Entomologia croatica". Neko je vrijeme bio lektor za strane jezike i prevoditelj sažetaka u "Šumarskom listu".

BADOVI

Jasenova pipa (*Stereonychus fraxini* Degeer). Sum. list 1, 1954., s. 11-21.

Pojava cvrčka *Ceresa bubalus* Fabr. na topolama u NB Hrvatskoj. Topola II, 1958., s. 455-461.

Einfluss verschiedener Nahrungsarten auf die Populationsdynamik des pappelschädlichen Pygaera anastomosis L. Međunarodni sastanak grupe IUFBO "Dinamika populacije insekata" u Zagrebu, 1-7. IX.1958.

Zapažanja o pojavi i stetnosti nekih insekata na crniki u Hrv. primorju i Dalmaciji. Sum. list 6-7, 1959., s. 159.

Prilog poznavanju štetnih insekata na topolama u NB Hrvatskoj. Badovi na istraživanju topola 2, 1960.

Pygaera anastomosis L. - Novi štetnik na topolama. Sum. list 11-12, 1960., s. 368-370.

Vremenske i prostorne promjene u gustoći populacije topolina Čupavog prelca (*Pygaera anastomosis L.*). Savjetovanje sum. stručnjaka u povodu 100. obljetnice sum. nastave u Hrvatskoj, 19.XI.1960.

Pygaera anastomosis L. (Topolin Čupavi prelac). Biološka studija, Zagreb 1961.

Entomofaunistička istraživanja u nasadima euroameričkih topola u Jugoslaviji. Internacionalni kolokvij o proučavanju faune na poljoprivrednim kulturama i u sumama, te fauna tla. Zagreb 9.-14. IX.1963. Bad Instituta za zaštitu bilja Poljopr. fak. u Zagrebu.

Štetni insekti na topolama i njihovo suzbijanje. Biljna zaštita 7, 1964.

Himera pennaria L. - novi štetnik na topolama. Sum. list 1-2, 1965.

Drugi prilog poznavanju štetnih insekata na topolama u SB Hrvatskoj. "Topola", 1965.

Monima incerta Hifin. - novi štetnik na topolama. Sum. list 9-10, 1966.

Vrbina muha siskarica (*Helicomyia saliciperda* Duf.) i njena stetnost u plantažama vrba. Sum. list 1-2, 1967.

Prilog poznavanju predatorske entomofaune na topolama u SB Hrvatskoj. Sum. list 5-6, 1967.

Ekonomski važniji štetnici hrasta, jase, brijesta, javora i johe. Materijal za seminar "Zaštita šuma od štetnih insekata i bolesti". Beograd 1970. Izdanje Jugosl. Poljopriv.-sumarskog centra.

Kvaliteta hrane kao jedan od uzroka masovnih pojava topolina Cupavoga prelica (*Pygaera anastomosis* L.) u nasadima eu-roameričkih topola. Sum. list 3-4, 1971.

Influence of the food on development and fecundity of Pygaera anastomosis L. on poplars. Šesta sjednica međunarodne komisije za topolu. Bukurešt, 28.-29.IX. 1971.

Uzroci sušenja jasea u nizinskim su-mama. U: "Prethodni rezultati timskog istraživanja uzroka sušenja hrasta u slavonskim sumama". Posebna ed., knj. II, Centar za znanstveni rad Vinkovci. Zagreb 1975., s. 70-71.

Stereonychus fraxini Degeer (*Curculionidae*, Col.) and the dying-back of Field Ash (*Fraxinus angustifolia* Vahl.) in low-land mixed forests of Pedunculate Oak in Yugoslavia. XVI. kongres IUFBO, Oslo, 20. VI-2.VII.1976.

Upute za kontrolu nekih značajnijih sumskih štetnika u dijagnosticko-progno-sticke svrhe na području SB Hrvatske. Jasenova pipa (*Stereonychus fraxini* De-geer). Badovi 31, Jastrebarsko 1977.

O nazivima generacija polivoltinih vr-sta insekata. Sum. list 3-4, 1977.

Zaštita suma i zaštita prirode. Sum. list 8-9, 1977.

Ocjena oštećenja na hrastovim parket-nim daščicama, (s Bađun, S.). Bilten ZIDI 1-2, SF Zagreb, 1977.

Jasenov stitasti moljac (*Siphoninus phillyreae* Haliday). Sum. list 4-5, 1978., s. 149-154.

Mogućnosti kratkoročnog prognozira-nja pojave jaseove pipe (*Stereonychus fraxini* Degeer) u nizinskim sumama hra-sta lužnjaka. Sum. list 4-6, 1979., s. 139-144.

Primijenjena entomologija između za-štite bilja i zaštite prirode. Acta entomo-logica jugoslavica 1-2, 1980., s. 137-143.

Biologija, (sa Vouk, V.): Sum. enciklo-pedija 1, 1980., s. 99-101.

Biotski utjecaji. Ibid. s. 103-105.

Prvi pokusi suzbijanja jaseove pipe (*Stereonychus fraxini* Degeer) Dimilinom, (s I. SpaiCem). Jug. savetovanje o primeni pesticida. Opatija 7-II.XII.1981. Zbornik radova. Savez društava za zaštitu bilja Ju-gosl. sv. 3, s. 473- 477.

Priručnik izveštajne i dijagnosticko-prognozne službe zaštite suma, (u surad-nji). Beograd 1981.

Suma i sumarstvo Kube, (u suradnji). Sum. list 8-9, 1981., s. 381-392.

Jasenova lisna buha (*Psyllopsis fra-xini* L.) - štetnik jasea u nizinskim su-mama. Drugi kongres zaštite bilja Jugosla-vije, Vrnjacka Banja (Srbija) 1982. Zbor-nik radova, sv. 4.

O parazitima jaseove pipe *Stereony-chus fraxini* Degeer. Acta entomologica jugoslavica, vol. 19, num. 1, 1983., s. 91-96.

Sumarske bilješke sa studentskog bo-ravka u Kini, (sa suradnicima). Sum. list 7-8, 1983., s. 361-379.

Štetnici jasea. Sum. enciklopedija 2, 1983., s. 176.

Štetnici javora. Ibid., s. 186.

Jasenova i lisna muha (*Psyllopsis fra-xini* L.). Sum. list 1-2, 1984., s. 9-15.

O Cipru i sumarstvu na njemu. Sum. list 9-10, 1984., s. 457-470.

Ekonomska opravdanost suzbijanja sumskih štetnika aviometodom, (sa Kra-ljić, B.). Sum. list 5-6, 1987., s. 209-219.

O nekim jaseovim defolijatorima i posljedicama defolijacije. Glasnik za sum. pokuse. Poseb. izd. 3, Zagreb 1987., s. 277-286.

Bani sumski štetnici i njihovo zna-čenje za zaštitu suma. Sum. list 9-10, 1988., s. 405-422.

Šumarska razglednica sa Bodosa. Sum. list 11-12, 1988., s. 541-553.

Da li sume "umiru"? Sum. list 6-8, 1989., s. 345-362.

Šumarska razglednica sa Kube. Sum. list 11-12, 1990., s. 527-542.

Šumarska razglednica sa Kanarskih otoka. Sum. list 6-9, 1991., s. 365-380

OneCisCenje zraka i urod žira u našim sumama hrasta lužnjaka. Sum. list 3-5, 1991., s. 151-162.

Stručni izrazi "nove vrste". Sum. list 3-5, 1992., s. 123-130.

Šumarska razglednica iz Maroka. Sum. list 9-10, 1992., s. 457-471.

Šumarska razglednica iz Alžira. Sum. list 3-5, 1993., s. 147-161.

Jesu li defolijatori primarni ili sekun-darni sumski štetnici. Glasilo Hrvatske su-me 42, 1994.

Treba li zabraniti upotrebu pesticida u sumama? Glasilo Hrvatske sume 45, 46, 47, 48, 1995.

LITEBATUBA

*** SN, s. 170, 304, 364, 459, 593.

*** Povijest šumar. Hrvatske 1846-1976., s. 116, 117, 118, 418.

*** SE 2, 1983., s. 413.

Frković, A.: Bibliografija LBV., s. 189, 425.

*** HSD 1846-1996., s. 364, 424, 441.

Maricevic, I.: Kazalo autora i struktu-ra sadržaja Sum. lista 1976.-1995., SL 3-4, 1997., s. 181 (br.95), s. 186 (br. 184).

IvanCeviC, V.: Velebitski botanički vrt. Senj 1997., s. 22.

MIHSIN, Khalaf, Mahmud, mr. sc., dipl. ing. Sumarstva.

Na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu studirao je poslijediplomski studij iz područja *oblikovanje parkovnih i prirodno-rekreacijskih objekata*. Stupanj magistra Šumarskih znanosti postigao je 15.IV.1981. godine.

MIKSA, Stjepan, rod. 16.IX.1897. u Glini, dipl. ing. Sumarstva, Sum. savjetnik.

Šumarstvo je započeo studirati na Šumarskoj akademiji u Zagrebu, ali kako je ona prerasla nakon I. sv. rata u Gospodarsko-Šumarski fakultet, apsolvirao je na Šumarskom odjelu novoga fakulteta skol. g. 1920.-21. Diplomirao je 8.VI.1923. godine.

U vojnoj službi bio je nešto manje od dvije i pol godine.

Prvo zaposlenje dobiva 29. VII.1923.g. kod gospodarstvenoga ureda Ogulinske imovne općine u Ogulinu. Poslije toga radio je 1925. u Senju, pa je premješten u Brinje. Državni stručni ispit položio je u Beogradu 1926. god.

Iste je godine postavljen za upravitelja Šumske uprave u Jasenovcu, premješten za kotarskoga Šumarskog referenta u Vrbovskom i kao Sumarski nadinženjer postavljen je za upravitelja Šumske uprave Jamena u Moroviću, Direkcija Suma Vinkovci, gdje je radio do 1932.g.

Prema pronađenim podacima, godine 1933. radio je kao Sumarski savjetnik i upravitelj Šumske uprave u Ilidži, Direkcija Suma Sarajevo. Od 1937. do 1941. radio je kao Sumarski savjetnik kod Direkcije Suma u Tuzli (BiH). Tada je premješten za upravitelja Šumarije "Česma" Križevacke imovne općine u Bjelovaru, a 1942., u svojstvu Sum. nadzornika Ravnateljstvu Suma u Bjelovaru, gdje se nalazio i 1943. godine.

Bio je član JŠU, kasnije HŠD, a zabilježena je njegova prisutnost društvenoj skupštini u Zagrebu 1946. godine.

Odlikovan je Ordenom Sv. Save 4. reda (1939.)

LITEBATUBA

*** SL: 1923., s. 570; 1924., s. 100; 1925., s. 266; 1926., s. 615, 666; 1937., s. 42, 269; 1940., s. 50, 328; 1941., 404; 1942., s. 335; 1943., s. 24.

Borosić, J.: SIS, s. 5, 46, 96.

*** SN, s. 353.

*** Zbornik o stotoj obljetnici sum. jugoist. Slavonije, Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 547, 552.

MIKSIĆ, Mirjana, (Vrbovec, 5.VII. 1966.), dipl. ing. Sumarstva.

Kći Mate i Ankice r. Hundric. Hrvatica, katoličke vjere. Otac joj je autoprijevoznik, a majka domaćica. Osnovnu i srednju naobrazbu postigla je u Vrbovcu: osnovnu je školu završila 1981., a ekonomsku 1985.

Šumarstvo je studirala na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirala je 1995. godine.

Nakon diplomiranja zaposlila se kao pripravnica u RJ Hortikultura UŠ Zagreb.

MIKSIĆ, Vladimir, rod. 4.II.1878. u Karlovcu, Sum. ing., visi Sum. savjetnik.

Šumarstvo je studirao na neotvorenoj Šumarskoj akademiji u Zagrebu, koja je bila u sastavu Mudroslovnog fakulteta i trajala šest semestara. Apsolvirao je 1901. godine. U hrvatskom Šumarstvu je radio od 13.VII.1902. Stručni ispit za samostalno vođenje Šumskoga gospodarstva položio je u Zagrebu 1904. godine.

Prema nepotpunim podacima, 1912. imenovan je nadsumarom i upraviteljem Suma u Kotarskom uredu u Gradacu (BiH), 1923. premješten je, kao upravitelj Šumarije Slunjske imovne općine u Kar-

lovcu, za sum. nadzornika kod Kotarske oblasti u Karlovcu, Tate je godine premješten za upravitelja Šumarije Đurđevačke imovne općine u Pitomaci. Za sum. nadeavjetnika unaprijeđen je 1925.

Godine 1931. premješten je, kao kotarski Sumarski referent u Samoboru, za upravitelja Šumarije Križevačke imovne općine u Kloštar - Ivaniću, gdje se nalazi kao visi Sum. savjetnik i upravitelj šumarije do umirovljenja 1938.g.

LITERATURA

*** ŠL; 1918. 341; 1033., i, 187. 881; 1935., a. 343; 1931., s. 146; 1938., s. 403.

Boroiti, J.; 919, s. 3, 70, 06.

*** SN, s. 101.

MIKUC, Stjepan, (Vodostaj, Karlovac, 3.11.1930.), dipl. ing. sumarstva.

Sin Stjepana i Ane T. Okićić. Hrvat, katolik. Seljačkog je porijekla. Osnovnu je školu završio u Vodostaju 1941., a Realnu inuŠku gimnaziju u Karlovcu 1949. godine.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je skol, g. 1953.-54., a diplomirao 1955.

Nakon diplomiranja zaposlio se 1956.g. u Drvnoj industriji Karlovac na poslovima iskorisćivanja Suma. Godine 1960. počeo je raditi u ŠG Karlovac na poslovima komercijalnog direktora. Na tom ae

mjestu zadržao do 1985.g. kada je prešao na mjesto potpredsjednika SOUR-a sumarstva i drvne industrije Karlovac. Godine 1990, vraća se u ŠG Karlovac na mjesto savjetnika. a 1991. obnaša dužnost sefa proizvodnje. Od 1992. nalazi se na mjestu pomoćnika upravitelja UŠ Karlovac.

Član je HŠD, koje mu je dodijelilo l'ismo priznanje i Srebrnjak Kralj Tomislav za višegodišnji rad na dobrobit šumarske struke.

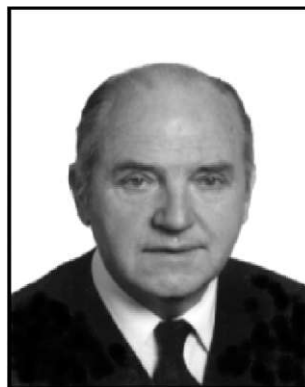
LITEBATURA

*** SN, s. 868.

*** SL 1-3/05., s. 85.

Parić, Hvi rukovucki maturanti 1889-1995., Karlovac 1995., s. 40, 307.

«* SL 1997.. 8.339.

MIKULETIĆ, Vitomir, (Radije ob Dravi, Slovenija, 9.X.1925.), dipl. ing. Sumarstva,

Sin Bernarda i Ivane r. Wolbart. Slovenske narodnosti i državljanstva, rimokatolik. Potječe iz činovničke obitelji. Osnovnu je Školu polazio i završio u Celju 1935., a maturirao je na I. muškoj realnoj gimnaziji u Ljubljani 1943. godine.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1949.-50., a diplomirao u ožujku 1951. godine.

Nakon diplomiranja zaposlio se 1.VI.1951. kao pomoćnik upravitelja Gozdne uprave Trnovo pri Gorici. Dana 1.III.1953. postavljen je za voditelja Odjela za uređivanje i uzgajanje Suma pri GG Most na Soci, a 1.VI.1954. premješten je na mjesto voditelja Odjela za uređivanje Suma pri Soskom GG Tolmin. Na tom je mjestu ostao do umirovljenja 31.V.1987. godine.

Osim operativnog rada u struci ing. Mikuletić napisao je i knjigu pod naslovom "Gozdne kure" (Šumske koke) u izdanju Lovske zveze Slovenije (1984.) u zbirci "Zlatorogova knjižnica" na 195 stranica. Sudjelovao je i stručnim člancima u stručnim revijama: Gozdarski vestnik, Lovec, Gozdarstvo, Soski gozdar, Pirsch, Deutsche Jager - Zeitung, Jager i Slovenski poročevalac.

Bavi se slikarstvom. Živi u Novoj Gorici.

LITEBATUBA

*** SN, s. 364.

Pov. sumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 418.

MILADINOVIĆ, Mirko, (Koritna, Đakovo, 5.X.1941.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ivana i Pavke r. Bomac. Hrvat, rimokatolik. Potječe iz poljodjelske obitelji. Osnovnu je školu završio u Semeljicima 1956., a srednju Šumarsku školu u Karlovcu.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 1966.g. iz područja Šumske komunikacije.

Nakon završenog fakulteta, zaposlio se kao inženjer pripravnik na Žumberku u ŠG Karlovac, Šumarija Krasic. Poslije dvije godine pripravničkog staža bio je pet godina poslovođa, a zatim sedam godina upravitelj Šumarije Krasic. Poslije toga pet je godina radio u Privrednoj komori Karlovac kao

tajnik grupacijskog vijeća Sumarstva i drvne industrije. Sedam godina radio je u drvnoj industriji - Impregnacija Mahicno Karlovac.

Nakon reorganizacije Sumarstva, 1991. vratio se u UŠ Karlovac gdje je radio i 1997. kao komercijalist prodaje i nabave.

Za doprinos razvoju Sumarstva dobio je više priznanja i nagrada u općini Jastrebarsko.

Kao sudionik Domovinskog rata, primio je spomenicu.

Član je HSD.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 66.

*** Sum. škola Karlovac, Karlovac 1997., s. 82,132.

MILANOVIĆ, Ilija, (Gomirje, Gorski kotar, 23.VIII.1946.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ilije. Srpske nacionalnosti. Završio je Šumarsku školu u Karlovcu 1965. godine. Studirao je na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu i diplomirao 16.VI. 1971. na ŠG odjelu.

LITEBATUBA

*** Sum. škola Karlovac, 1997., s. 84,132.

Klepac, D.: Iz sum. povijesti Gorskoga kotara..., Zagreb 1997., s. 208, 230.

MILARDIĆ, Josip, (Zavidovici, BiH, 6.IV.1968.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Markov, hrvatske nacionalnosti i državljanstva.

Godine 1992. prelazi sa Sarajevskog sveučilišta da bi 24.III. 1995. diplomirao Sumarstvo na Šumarskom fakultetu u Zagrebu s naslovom diplomskog rada "Organizacija zaštite na radu na području Uprave Suma Zagreb", znanstvenoga područja *organizacija proizvodnje u Šumarstvu*.

MILAS, Branko, rođ. u Banja Luci, BiH, 19.V.1904., dipl. ing. Sumarstva, republički Sum. inspektor.

Studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1928.-29. na Šumarskom odjelu, a diplomirao 13.11.1930.

Kao činovnički pripravnik, zaposlen je 7.V.1930. u Direkciji Suma Zagreb. Prije II. svj. rata službovao je i u Šumariji Vranovina, kao upravitelj Šumarije, u Kotaru Crikvenica kao Sumarski referent, te za rata u Šumarijama Fužine i Skrad kao upravitelj pa kao kotarski Šumar u Delnicama. Od 1945. dugi niz godina radio je u Rijeci kao sef odsjeka za Sumarstvo Okružnog NO za Hrv. primorje, zatim je radio kao sef Odsjeka za uzgoj Suma kod SG Rijeka i kao općinski, kotarski i republički Sum. inspektor.

Bavio se studijem i problematikom gospodarenja prebornim Sumama na području Gorskoga kotara i Hrv. primorja. Napisao je i objavio velik broj stručnih radova. Sudjelovao je na više savjetovanja i simpozija i na njima priopćio referate u kojima je obrađivao problematiku operative.

VAŽNIJI BADOVI

O uzgojnim radovima u prebornoj Sumi obzirom na proizvodni zadatak. Sum. list 1,1948.

Razvoj prebornih suma i smjernice rada na njihovoj obnovi i njezi. Ibid. 8-9, 1949.

Posumljavanje u prebornoj sumi. Ibid. 5,1950.

Dinamika gospodarenja prebornim sumama. Ibid. 4,1954.

Gospodarenje sumama primorske buke. Beferat na god. skupštini Sum. društva Hrvatske 8.II.1958. Ibid. 3-4, 1958.

Gospodarenje pojedinim vrstama drveća u prebornoj sumi. Ibid. 1-3,1959.

Analiza procjene drvnih masa na panju za prodaju drvnoj industriji. Bilten Poljopr.-sum. komore NBH 2,1958.

Prijedlog za izmjenu cjenika glavnih sumskih proizvoda. Ibid. 6,1958.

Gospodarenje prebornim sumama Gorskog kotara. Beferat na seminaru o prebornom gospodarenju, Institut za sum. i

lovna istraživanja NBH, Delnice 12.-15. XI.1958. Ibid. 1,1959.

Gospodarenje primorskom sumom buke u vezi sa ulogom jele u njoj. Sum. list 11-12,1961.

Provedba doznake i nadzor nad tim radovima u prebornoj sumi. Bilten Poljopr. sum komore NBH 10,1961.

Regeneracija prebornih suma. Beferat na Simpoziju o problemima daljnjeg načina gospodarenja prebornim sumama, Platak, 7.-8.VI.1962.

LITEBATUBA

*** SL: 1935., s. 31; 1939., s. 52; 1940., s. 252; 1942., s. 270, 333; 1943., s. 267.

Borosić, J.: SIS, s. 7, 40,111.

*** SN, 356.

Frković, A.: 40. godina u službi sumarstva (Branko Milas). Drvosječa 45-46, 1974., s. 8.

*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976., s. 76, 84, 91, 96, 98, 418.

*** SE 2,1983., s. 417.

*** HSD 1846-1996., s. 279.

MILER, Boris, (Požega, 22.VI. 1965.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Krešimira i Vere r. Arfadžić. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je grafičar, a majka službenica. Osnovnu je Školu završio u Požegi, a Šumarsku Školu u Karlovcu 1984.g.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je početkom 1993.

Odmah 19.IY.1993. počeo je raditi kao pripravnik u Odjelu za uređivanje Suma US Požega. Zbog potrebe posla premješten je 1.X. 1994. u Šumariju Kamenska. Položivši pripravnički ispit (19.IY.1994.), obnovljen mu je ugovor, pa je nastavio raditi kao revirnik u Šumariji Kamenska US Požega.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 61.

*** Sum. škola Karlovac, 1997., s. 103, 132.

MILER, Nenad, (Zagreb, 28.1. 1964.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Drage. Hrvat. I otac i majka su mu inženjeri. Žive u Zagrebu. Srednju Školu završio je u Zagrebu skol. g. 1982.-83. i odmah

se upisao na Šumarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je 16.III.1988. nakon što je napisao i obranio diplomski rad pod naslovom "Morfološke karakteristike nekih vrsta ariša i mogućnosti vegetativnog razmnožavanja".

U hrvatskom Šumarstvu nije zaposlen (1995.).

BADOVI

Sto se može dogoditi?, (sa suradnicima). Sum. list 7-8, 1988., s. 367-371.

Beplika na članak dipl. ing. D. Bedžule "Vrijeme za eksperimente je isteklo", (sa suradnicima). Sum. list 9-10, 1989., s. 488-492.

Općekorisne funkcije suma i problem njihova vrednovanja u razvoju narodnog gospodarstva. Izlaganje na Savjetovanju u Drveniku, Glasnik za sum. pokuse 26, 1990., Zagreb, s. 461-470.

Proceedings of IUFBO 1990, 8:3:04 Subject Area, (u suradnji). XIX World Congress, 190-197, Montreal 1990.

LITEBATUBA

*** SIB, s. 53, 54, 67.

MILETIĆ, Josip, (Prvca, Nova Gradiška, 7.II.1926. - Zagreb, 31. XII.1997.), dipl. ing. Sumarstva.

Hrvat, rimokatolik. Potječe iz obitelji poljodjelaca. Gimnaziju je završio u Novoj Gradiški.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu skol. g. 1948.-49., a diplomirao 2XII. 1952. god. na Šumsko-gospodarskom odjelu.

Prema nepotpunim podacima, prvo zaposlenje dobiva u novogradskoj taksaciji. Slijedi službovanje u Šumariji Pleternica, a nakon osnivanja ŠG Slavonska Požega, premješten je u upravu gospodarstva, najprije na poslove referenta za uzgoj i zaštitu Suma, a potom za rukovoditelja Odjela za uzgoj i zaštitu Suma. Na tome radnome mjestu dočekao je i mirovinu 1983.g.

Specijalizirajući zaštitu Suma na poslijediplomskom studiju u Zagrebu, posebno se bavio štetnom entomofaunom Požestine. "Bio je vrstan dijagnostičar, a posebice poznavatelj svijeta insekata. Preparira i opisuje najznačajnije Šumske insekte ovog kraja, a osniva i entomološku zbirku... Stekavši glas uglednog Šumarskog stručnjaka svojom marljivošću, pedantnošću i ljubavlju za Sumarstvo, postao je uzor mladim i starijim kolegama", (I. Tomic, 1998.).

Objavio je nekoliko stručnih i popularnih članaka u "Vjesniku" ŠG Slavonska Požega. Kao amater bavio se fotografijom i glazbom, redovno prateći Požeški tamburaški festival. U slobodno vrijeme bavio se i pčelarstvom.

Umro je u Zagrebu na Silvestrovo 1997. - u 72. godini života. Pokopan je na zagrebačkom groblju Miroševac. Bio je dugogodišnji član HŠD.

LITEBATUBA

*** SN, s. 363.

Tomic, I.: In memoriam. Josip Miletić, dipl. ing. sum. (1926.-1997.). SL 1-2, 1998., s. 126-127.

MILETIĆ, Marija, (Vidovac, Gospić, 27.I.1952.), dipl. ing. Sumarstva.

Kći Martina, Hrvatica. Potječe iz službeničke obitelji. Završila gimnaziju u Gospiću Skol. g. 1971.-72., upisala se na Šumarski fakultet Sveuc. u Zagrebu. Diplomirala je 1977. godina.

Podaci o zaposlenju nisu nam poznati.

MILETIĆ, Sime, iz Bijeljine, BiH, dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu skol. g. 1929.-30., a diplomirao 22.VI.1932.g.

Prema pronađenim podacima, 1939. postavljen je za Sum. pristava kod Bum. uprave Cajnice (BiH). Vec 1940. premješten je k Ravnateljstvu banovinskih Suma na Sušaku, 1941. za Šumarskog ravnatelja kod Ravnateljstva Suma Otočke imovne općine u Otočcu, 1942. za Sum. višeg pristava kod Ravnateljstva Suma u Gospiću, pa iste godine za upravitelja Šumarije "Dubrava" u Otočcu, gdje se nalazio i 1943. godine.

Pronašli smo i podatak da je 1952. radio u SG Osijek.

Bio je elan HSD.

LITEBATUBA

*** SL: 1939., s. 396; 1940., s. 610; 1941., s. 326; 1942., s. 218, 270; 1943., s. 24; 1952., s. 74.
BorosiC, J.: SIS, s. 7.
*** SN, s. 356.

MILETIĆ, Vladimir, iz Sarajeva, dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Poljoprivredno-Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu skol. g. 1953.-1954., a diplomirao 6.V.1959.g.

LITEBATUBA

*** SN, s. 368.

MILETIĆ, Žarko, (Sisak, 31.11.1891. - Beograd, 10.XI.1968.), dr. Šumarskih znanosti, redovni sveuc. profesor.

Završivši gimnaziju u Zagrebu, studirao je na četvorogodisnjoj Sum. akademiji. Apsolvirao je 1913.

Od 1913. do 1918. god. službovao je u Mađarskoj (Lipto - Ujvar - Tatra). Državni ispit položio je u Budimpešti. Od 1919. do 1921. god. bio je upravitelj Šumarije u Dragancima kraj Bjelovara. Od 1921. do 1927. god. radio je kao sef taksacije kod Direkcije Suma u Zagrebu.

Godine 1927. postaje doktor Šumarskih znanosti. Od 1927. do

1939. radi kao inspektor i načelnik u Ministarstvu Suma i rudnika, s prekidom od dvije godine (1931.-1933.) kada je obavljao dužnost inspektora pri Šumarskom odsjeku Banske uprave u Nisu, a od 1939. do 1945. godine pomoćnik je ministra. Od 1951. redovni je profesor na Šumarskom fakultetu u Beogradu.

Godine 1925. bio je ekspert Reparacijske komisije u Parizu, a 1935. ekspert pri Mješovitom izabranom sudu u Neuchatel, u Švicarskoj (sekvestracija Suma veleposjeda Thurn i Taxis u Gorskom kotaru).

Dopisni je elan JAZU (1951.).

Bio je odličan stručnjak i znanstveni radnik na području uređivanja Suma. Odlikovan je Ordenom Sv. Save 5. reda (1923.), Ordenom Belog orla 5. reda (1934.) i bugarskim Ordenom Sv. Aleksandra 3. reda (1937.).

BADOVI

Ideja potrajnosti u nauci uređivanja suma. Sum. list, 1922., s. 314-323, 384-392.

Uređivanje državnih suma. Ibid., 1924., s. 163-179, 247-256, 293-301, 345-357, 443-464, 483-501, 568-592, 622-627.

Dinamika pokreta i razvoja dobnih razreda pravilne visoke sume. Pola stoljeća sumarstva, Zagreb 1926.

O kontrolnim metodama uređivanja preborne sume. Sum. list, 1926., s. 167-187.

Suma visokog krsa. Ibid., 1928., s. 329-339.

La Foret du Karst boise. Le Karst Yougoslave, Zagreb, 1928., s. 74-84.

Istraživanja o strukturi bukova sastojina karaktera prašume. Sum. list, 1930., s. 2-9, 58-78, 105-125, 313-339, 400-407.

Smrekova prašuma binomske strukture na Velikoj Vitrozi. Ibid., 1931., s. 305-308.

Kvalifikacija drveta. Ibid., 1931., s. 178-185, 205-230.

Osnovi uređivanja preborne sume, knj. I i II, Beograd, 1950. i 1951.

Ophodnja i podmladno razdoblje kod postepene (oplodne) sece. Glasnik Šumarskog fakulteta u Beogradu, 1952., br. 5.

Daljnja istraživanja prenosne snage i teorijske normalne preborne sastojine. Ibid., 1953., br. 6.

Struktura i prinos teoretske normalne preborne sume, Bad JAZU, 1952., knj. 289.

Uređivanje suma, knj. I i II, Beograd, 1954. i 1958.

Analiza nekih metoda za određivanje zapreminskog prirasta prebirne sastojine. Glas. Sum. fakulteta u Bgdu, 1959., br. 16.

Prilog metodici ocene zrelosti za secu stabala u prebirnoj sumi. Ibid., 1961., br. 25.

Utjecaj precnika secive zrelosti na prirast (proizvodnju) prebirne sastojine. Ibid., 1968., br. 34.

LITEBATUBA:

*** SL: 1914., s. 44; 1918., s. 138; 1919., s. 116, 134; 1920., s. 292; 1921., s. 208; 1923., s. 175, 253; 1925., s. 266, 342; 1926., s. 341; 1927., s. 433; 1928., s. 47, 157; 1930., s. 154; 1931., s. 149; 1933., s. 83, 283; 1934., s. 73, 414, 417, 453; 1936., s. 211, 503; 1937., s. 695; 1938., s. 532; 1939., s. 325; 1952., s. 338-340.

BorosiC, J.: SIS, s. 4, 30, 82.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 57. 66. 87, 124, 125, 138, 144, 170, 200, 211, 250.

*** SN, s. 103, 160, 301, 593.

Klepac, D.: *Uređivanje suma*. Zagreb 1965., s. 21, 22, 35, 119, 125, 150, 202, 248, 306, 307, 327.

*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976., s. 32, 50, 83, 95, 150, 155-158, 190, 191, 247, 275, 306, 323, 341, 376, 388, 413.

*** SE 2, 1983., s. 417.

*** HSD 1846-1996., s. 169, 173, 179, 186, 205, 395.

Klepac, D.: *Iz sumarske povijesti Gorskoga kotara...*, Zagreb 1997., s. 9, 117, 120, 121, 124, 214, 217, 230.

MILETIĆ-SKROBE, Maja, vid. PLEŠE, MILETIĆ-SKROBE, 4. knjiga.

MILICEVIĆ, Ante, (Kutjevo, Požega, 3.III.1951.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Šimunov, Hrvat. Otac mu je biougar, a majka domaćica. Srednju Šumarsku Školu završio je u Karlovcu 1970. godine i odmah se upisao na studij Sumarstva na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je 7.VII.1975. godine.

Zaposlen je u UŠ Požega, u Odjelu za uređivanje Suma, kojemu je rukovoditelj (1995.).

MILIĆ, Duško, (Karlovac, 20.V. 1963.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Zeljka i Margarete r. Turk.

Hrvat, rimokatoličke vjere i hrvatskoga državljanstva. Potječe iz Sumarske obitelji: otac mu je Sum. tehničar, a majka službenica. Osnovnu i srednju školu završio je u Karlovcu: osnovnu 1978., a u CUO - pedagoški smjer maturirao je 1982.

Studirao je na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao na Šumarskom odjelu 1991. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom 'Sušenje hrashta lužnjaka u Pokupskom bazenu'.

Nije se zaposlio u Šumarskoj struci. Kako je već kao student igrao košarku u Zagrebu i Karlovcu, od kolovoza 1991. počeo je u Njemačkoj profesionalno igrati košarku. Nakon dvije godine igranja imao je tešku ozljedu koljena pa je morao prestati aktivno igrati. To ga je prisililo da se vrati struci: vise od godinu dana radio je u privatnoj firmi koja se bavila uređenjem vrtnih površina. Ipak, od 1994. godine postaje profesionalni košarkaški trener i postiže zapažene rezultate: s juniorima Brand-Hagena višestruki je prvak Zapadne Njemačke, zatim vice-prvak Njemačke s istim timom, prvak Zapadne Njemačke sa starijim juniorima, treći u Lufthanza cupu, vice-prvak kupa Nordheim-Westfalen, a radi i sa ženskim timom BSC Hagen. Bio je trener i nekih

drugih timova, a postigao je zapažen uspjeh sa djecom od 10 do 12. godina.

Položio je trenerske ispite u Njemačkoj i posjeduje B-licencu, što znaci da je kvalificirani trener za 2. Njemačku ligu.

Osim materinjeg hrvatskog jezika govori, cita i pise njemački i engleski.

Član je Hrvatske udruge hrvatskih košarkaških trenera, i u posljednjih 4-5. godina uspio je pet puta hrvatske mlade momčadi dovesti na turnire u Njemačku, posljednji put kadetsku Sekciju Grada Zagreba. U stalnim je kontaktu sa hrvatskom košarkom i hrvatskim košarkašima.

Iako se morao odreci plodova mukotrpnog rada sa studija Sumarstva, vjeruje da ce se Šumarskoj struci jednom ipak vratiti.

MILIĆ, Đuro, rod. u Karlovcu 30.IX.1894., dipl. ing. Sumarstva, Sumarski savjetnik.

Sumarstvo je studirao na Sum. akademiji u Zagrebu u trajanju osam semestara. Apsolvirao je 1919., u posljednjoj akademskoj generaciji, a diplomirao je 17.11. 1921. god. na novom Gospodarsko-Sumarskom fakultetu, u koji je prešla akademija.

Zaposlen je u državnoj službi 6.Y.1921. Prethodno je više od tri godine proveo u vojnoj službi. Stručni ispit položio je u Zagrebu 1922.g.

Prema nepotpunim podacima od 1922. do 1933. radio je na području Direkcije Suma u Apatinu (Vojvodina): 1922. kao Sum. inženjerski pristav postavljen je za Sum. inženjera; 1923. za upravitelja Sumске uprave u Bačkoj Palanci, gdje je 1926. unaprijeđen za Sum. nadinženjera, a 1933. za Sum. savjetnika.

Odlikovan je Ordenom Sv. Save 5. reda (1923.), a bio je i elan JSU.

LITEBATUBA

*** SL: 1922., s. 688, 850; 1923., s. 254, 568; 1925., s. 140; 1926., s. 614.

Borosić, J.: SIS, s. 5, 55, 92.

*** SN, s. 104.

MILIĆ, Gajo, rod. u CremuSini kod Dvora 30.XII.1896., dipl. ing. Sumarstva, Sum. savjetnik.

Sumarstvo je započeo studirati na Šumarskoj akademiji u Zagrebu, koja je tada trajala osam semestara. Apsolvirao je skol. g. 1920.-21. na Gospodarsko - Šumarskom fakultetu u koji je prerasla akademija. Diplomirao je na Šumarskom odjelu 24.VII.1922.

Zaposlio se u struci 29.I.1923. godine. U vojnoj službi proveo je tri i pol godine, a nekoliko mjeseci radio je izvan struke. Stručni ispit za samostalno vođenje Sum. gospodarstva položio je 1924. godine u Beogradu.

Prema pronađenim podacima, 1923. postavljen je za Šumarskog inženjerskog pristava kod Gospodarstvenog ureda I. Banske imovne općine u Glini, zatim kod taksacije Gospodarstvenog ureda Slunjsko-banskih imovnih općina u Petrinji, odakle je 1925. premješten u Dvor, pa ponovo u Petrinju. Godine 1926. unaprijeđen je za Sum. inženjera, a 1927. premješten k Direkciji Suma Slunjske imovne općine u Karlovcu.

Nakon toga 1932. postavljen je za Šumarskoga kotarskoga referenta kod Kotarskoga nacestva u Krapini, a 1935. premješten je za v.d. direktora II. Banske imovne općine u Petrinji. Zatim, 1937. premješten je k Odjelu za Sumarstvo Banske uprave u Zagrebu, a 1940. k Odsjeku za vrhovni Sumarski nadzor pri Ministarstvu Suma i rudnika u Beogradu. Od 1955. do 1957. radio je u Institutu za Sum. i lovna istraživanja u Zagrebu.

Odlikovan je Ordenom Sv. Save 4. reda (1937.).

LITEBATUBA

*** SL: 1923., s. 188, 312; 1924., s. 383; 1925., s. 630, 767; 1926., s. 517; 1927., s. 205; 1932., s. 632; 1935., s. 534; 1937., s. 495, 694; 1939., s. 376; 1940., s. 187.

BorosiC, J.: SIS, s. 5, 58, 95.

*** SN, s. 353.

*** SIM, s. 118.

MILIĆ, Žarko, iz Koprivnice, dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu skol. g. 1933.-34., a diplomirao 5.X.1937.

Prema pronađenim podacima, 1940. premješten je kao Sum. vježbenik od Sum. uprave II. banske imovne općine u Petrinji k Sum. upravi u Dvoru iste imovne općine za upravitelja. Nakon toga, 1941. premješten je iz Dvora k Ravnateljstvu Suma Đurđevačke imovne općine u Bjelovaru, gdje se nalazio i 1943. godine.

Državni stručni ispit položio je 1942. godine. Bio je član HSD od 1940.

LITEBATUBA

*** SL: 1940., s. 38, 161, 565; 1941., s. 31; 1943., s. 24, 32.

BorosiC, J.: SIS, s. 8., (III. god.).

*** SN, s. 358.

MILINKOVIĆ, Ivan, iz Gospića, dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je na Sum. odjelu skol. g. 1932.-33., a diplomirao 10. III.1936.

Državni stručni ispit položio je 1939. pa je kao Sum. vježbenik premješten od Direkcije Suma na Sušaku k Šumariji Plitvički Ljeskovac, gdje je 1940. postavljen za Sum. pristava i upravitelja Šumarije. God. 1941. premješten je Ravnateljstvu drž. Suma u Gospiću, a 1942. postavljen je za upravitelja Šumarije u Gospiću i premješten ravnateljstvu Suma u Bjelovar u

svojstvu Sum. pristava. U 1944. ponovo je u službi pri Ravnateljstvu Suma u Gospiću.

Ostali podaci nisu nam poznati.

Bio je član HSD.

LITEBATUBA

*** SL: 1939., s. 410, 714; 1941., s. 153, 329; 1942., s. 219, 269; 1944., s. 76.

*** SN, s. 357.

MILINKOVIĆ, Leon, (Karlovac, 12.1.1966.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Antuna i Ane r. Vuković. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je agronom, a majka medicinska sestra. Osnovnu je Školu završio u Mahienom 1980., a Šumarsku školu 1984. godine u Karlovcu.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 2.X.1992. iz područja *uzgajanje Šuma*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Problematika pomlađivanja hrasnovih sastojina u pokupskom bazenu".

Nakon diplomiranja pripremao staž odradio je u Šumariji Ozalj, zaposlivši se stalno 12.X.1992. godine. Slijedi premještaj u US Karlovac u Odjel za uređivanje Suma na poslove pomoćnoga taksatora. Uskoro se vratio se u Šumariju Ozalj za revirnika. Do imenovanja upraviteljem Šumarije Ozalj (4.XI. 1994.) neko je vrijeme radio na ure-

đivanju Suma UŠ Split u sastavu karlovačke taksacije.

LITEBATUBA

***SL 1-2, s. 65.

Posl. izvješće "HS" 1995., s. 63.

*** Sum. škola Karlovac, 1997, s. 101, 103, 133.

MILINKOVIĆ, Petar, (Vinkovci, 2.1.1956.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Martina i Barbare r. Ru-kavina. Hrvat, katolik. Potječe iz obitelji KV radnika: majka mu je kuharica, a otac bravar. Školovao se u Gospiću: osnovnu je Školu završio 1970, a maturirao na gimnaziji u Gospiću 1974.g.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 1979. godine.

Rad u struci započeo je u Gospiću kao samostalni taksator. U ŠG "Lika" radio je od 1979. do 1982, a 1983. prelazi u RO "Šumarstvo na krsu" Gospić i upravitelj je Šumarije Gospić. Usljedilo je radno mjesto sefa Odjela za uređivanje Suma (1984.) i tehničkog direktora OOUR-a za iskoriscivanje Suma Gospić (1985.). Od 1986. do 1990. bio je stručni suradnik pripreme rada u ŠG "Lika" Gospić.

Nakon reorganizacije Sumarstva, od 1991. do 1993. radio je u JP "Hrvatske Sume" u svojstvu rukovoditelja Proizvodnog odjela UŠ Gospić. Od 1993. radi u Direkciji "HŠ" Zagreb na mjestu stručnoga suradnika Službe za proizvodnju. Od 1.VII.1995. rukovoditelj je Komercijalne službe Direkcije.

Član je HŠD, ogranak Gospić. Živi u Zagrebu.

LITEBATUBA

***SL 1-2/95., s. 57.

Posl. izvješće "HS" 1995, s. 5.

MILINOVIĆ, Dražen, (Požega, 8. VIII.1969.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Branka, zanimanjem stolara. Hrvatske narodnosti i držav-

ljanstva. Završivši srednju drvaršku školu 1987. godine, upisao se na Šumarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je na Šumarskom odjelu 28.IV.1997. iz *iskoriscivanja Suma*, napisavši i obranivši diplomski rad pod naslovom "Analiza troškova eksploatacije Suma."

MILINOVIĆ, Petar, (Zagreb, 1.X. 1955.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Mate i Tereze r. Kordić. Hrvatske narodnosti i državljanstva. Roditelji su mu po zanimanju bili službenici. Školovao se u Zagrebu: osnovnu je Školu završio 1971., a XIV. gimnaziju "25. maj" 1975. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je 1988.

Radi na mjestu revirnika (1997.) u Šumariji Dugo Selo, UŠ Zagreb. S obitelji živi u Sv. Ivanu Zelini kod Zagreba.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 64.

MILKOVIĆ, Dragan, (Gospić, 29. X.1972.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Bože, hrvatskog je državljanstva. Roditelji su mu službenici.

Šumarstvo je diplomirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 26.VIII.1996. god. s naslovom diplomskog rada "Štetnici cesera obične jele (*Abies alba* Mili.) na području Like", znanstvenog područja *zaštita Suma*.

MILKOVIĆ, Ivan, iz Perušica, Šumarski nadsavjetnik.

Šumarstvo je apsolvirao 1899. na Gosp.-Šumarskom učilištu u Križevcima. Prema pronađenim podacima, kao Sum. tehnički dnevnicar imenovan je 1901. Sum. vježbenikom kod Otočke imovne općine.

Nakon položenog državnog ispita, od 1902. pa do 1926. radio je na području Đurđevačke imovne

općine, najprije kao Sum. tehnički dnevnicar, a 1903. imenovan je Šumarskim vježbenikom, zatim 1904. Sum. pristavom, 1906. kotarskim Šumarom u Đurđevcu, pa nadsumarom, 1920. Sumarnikom, a 1925.g. umirovljen je kao Sumarnik u Bjelovaru. Iste godine ponovno je u službi, u svojstvu Sumarnika, u Bjelovaru. Kao kotarski Šumar, 1926. promaknut je za Sum. nadsavjetnika i premješten za upravitelja Šumske uprave u Deliblatsu, Direkcije Suma Apatin (Vojvodina).

Bio je elan HSŠD.

LITEBATUBA

*** SL: 1901., s. 614., s. 1902., s. 299; 1903., s. 83; 1904., s. 92; 1906., s. 69; 1920., s. 369; 1925., s. 136, 697; 1926., s. 71, 519.

Borosić, J.: SIS, s. 20.

*** HSD 1846-1996., s. 160.

MILKOVIĆ, Ivica, (Trnovac, Gospić, 15.11.1962.), mr. sc., dipl. ing. Sumarstva.

Sin Lukin. Hrvat. Potječe iz zemljoradničke obitelji. Srednju školu završio je u Gospiću skol. g. 1980.-81. i odmah se upisao na Šumarski fakultet u Zagrebu.

Diplomirao je Sumarstvo 1. IV.1986. godine. Na istom fakultetu studirao je i poslijediplomski studij iz znanstvenoga područja *uređivanje Suma*.

Zaposlen je u Službi za uređivanje Suma JP "Hrvatske Sume" p.o. Zagreb na mjestu struc. suradnika za katastar Suma (1995.).

MILKOVIĆ, Marijana, (Gospić, 25.V.1963.), dipl. ing. Sumarstva.

Kćer Antina, Hrvatica po nacionalnosti i državljanstvu. Potječe iz zemljoradničke obitelji. Srednju školu završila je 1982. godine.

Šumarstvo je diplomirala na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 6.XII.1993. s naslovom diplomskog rada *Vrijeme prijelaza za sastojinu kao cijelinu, kao pokazatelj*

za sjećne zahvate u odsjeku 82 G.j. J adovno-J azbine".

MILKOVIĆ, Simo, (Slunj, 1927.), dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu, Šumsko-gospodarskom smjeru skol. g. 1953.-54., a diplomirao 29.VII.1954.g.

Prema nepotpunim podacima, prvo zaposlenje dobio je u ŠG "Javornica" Ogulin (od 1960. ŠG Ogulin), radeći pretežno na poslovima uzgoja, zaštite i uređivanja Suma. U povodu 100. obljetnice organiziranoga Sumarstva na ogulinskom području jedan je od organizatora uspješnog savjetovanja na temu gospodarenja Sumama prebornog područja u Ogulinu - u listopadu 1979. Godine 1973. napušta operativu i odlazi u Šumarsku inspekciju, najprije u Republički komitet za poljoprivredu i Sumarstvo (1973.-1980.), pa u Zajednicu općina Rijeka (1981.-1990.) i na kraju u Ministarstvo poljoprivrede i Sumarstva kao Sumarski i lovni inspektor.

Bio je aktivan elan Saveza Sumarskih društava Hrvatske i suradnik Šumarskoga lista.

Umirovljen je 1995.g. Živi u Rijeci.

BADOVI

Prilog sumsko - proizvodnom vrednovanju tala na ogulinskom području, (s Martinović, J.). Sum. list 7-8, 1966., s. 361-374.

Sezonske promjene sadržaja vlage u tlu i mineralnih hraniva iglica u kulturi običnog bora (P. silvestris L.) i američkog borovca (P. strobus L.) kraj Ogulina, (s Martinović, J., Komlenović, N.). Sum. list 3-4, 1967., s. 111-121.

Kloroza obične smreke u mladim kulturama na području vrstina, (sa Komlenović, N., Martinović, J.). Sum. list 3-4, 1969., s. 92-103.

Oospodarski postupci u državnim prebornim sumama ogulinskog područja u svjetlu propisa osnove gospodarenja. Sum.

list 11-12,1979., s. 561-567.

Gospodarske jedinice "Veljun", Tržić-ka šikara" i "Zalije". Ekološko-gospodarski tipovi i meliorativni zahvati, (s. Pelcer, Z., Cestar, D., Kalinić, M.). Badovi 1, 1996., Si J, s. 1-59.

LITEBATUBA

*** SN, s. 368.

*** Pov. sumarstva Hrvatske 1846.-1976., s. 25, 56, 118, 418.

*** SIM, s. 44, 134, 148, 152, 153, 178.

*** HSD 1846-1996., s. 279.

MILKOVIĆ, rod. BRIŠKI, Izabela, vid. 1. knjigu (A-F), str. 159.

MILOBAR, F., dr. sc., prof. na Bum. akademiji.

Predavao je od 1914. do 1916. na Šumarskoj akademiji prislonjenoj uz Mudroslovni fakultet u Zagrebu kolegij pod nazivom *narodno gospodarstvo i financijska znatnost*.

LITEBATUBA

*** SN, s. 98.

MILOBARA, Damir, (Pakrac, 27. VI.1968.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Lovre i Miluše r. Novak. Hrvat, katolik. Otac mu je računovođa, a majka radnica. Osnovnu i srednju naobrazbu stekao je u Daruvaru. Ispit zrelosti položio je 1987. u CUO, a Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Diplomirao je 1993. godine.

Nakon diplomiranja radio je u OpCim poslovima kao revirnik pripravnik. Revirnik je u Šumariji Daruvar, US Bjelovar (1995.).

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 62.

MILOŠ, Božica, (Micetinać, Đurđevac, 25.XII.1966.), dipl. ing. Sumarstva.

Kćer Stjepana, potječe iz zemljoradničke obitelji. Hrvatske je nacionalnosti i državljanstva. Sred-

nju Školu, odgojno obrazovnog usmjerenja maturirala je godine 1986. kada i upisuje Sumarstvo.

Diplomirala je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 17.XI.1993. god. sa naslovom diplomskog rada "Ostecenost Šumskog drveća u različitim sastojinama GJ Đurđevačke nizinske Sume", znanstvenoga područja *ekologija Suma*.

MILOŠEVIĆ, Denis, (Požega, 27. VII.1971.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Luke i Anke r. Tesari. Hrvat, rimokatoličke vjere. Potječe iz Sumarske obitelji: otac mu je dipl. ing. Sumarstva, a majka profesorica. Osnovnu i srednju naobrazbu postigao je u rodnoj Požegi. Maturirao je na Srednjoj elektrotehničkoj školi 1990.g.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 17.I.1997. iz znanstvenog područja *uređivanje Suma*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Usporedba prirasta bukve na silikatu i dolomitu". Promoviran je u zvanje dipl. ing. Sumarstva 24.IV. 1997. god.

U državnu službu stupa 1.IV. 1997., radeći kao pripravnik na poslovima projektiranja Sumskih cesta u UŠ Požega. Zbog potrebe za stručnim Šumarskim kadrovima u Lici, 15.VIII. 1997. prelazi u UŠ Gospić, primivši radno mjesto revirnika u obnovljenoj Šumariji Donji Lapac.

Pred povjerenstvom HLS 10. XII.1997. godine položio je ispit za ocjenjivača lovačkih trofeja.

MILOŠEVIĆ, Josip, (Ledenice, Novi Vinodolski, 2.IV.1945.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Petra i Dragice r. Butković. Hrvat, rimokatoličke vjere. Otac mu je bio Sumski radnik, a majka domaćica. Osnovnu je Školu zavr-

sio u Novom Vinodolskom 1960., a Srednju Šumarsku Školu u Delnicama 1964.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odsjeku 1973. godine.

Prvo zaposlenje dobiva u drvenoj industriji. Pripravnički staž započeo je 1.IV.1974. u pilani RO DI "Milan Mataija" u Novom Vinodolskom, radeći na mjestu poslovođe u smjeni. Od 1976. do 1984. u istom je poduzeću direktor općeg i kadrovskog sektora, a nakon toga do 1986. tehnički je rukovoditelj u tvornici "Novokal".

Osnivanjem Goransko-primorskoga ŠG Delnice, prelazi u Šumarsku struku i 1.V.1986. postaje rukovoditelj Sekcije za uređivanje Suma u Senju, a tijekom 1991. i 1992. stručni je suradnik za analizu poslovanja Odjela za plan UŠ Senj JP Hrvatske Sume. Od 1.II.1992. stručni je suradnik za iskoriscivanje Suma Odjela za proizvodnju UŠ Senj, stacioniran u Novom Vinodolskom.

Od strukovnih udruga dugogodišnji je član HŠD, a od političkih SK (od 1961.), danas SDP-a.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/1995., s. 67.

MILOŠEVIĆ, Luka, (Mijaci, Požega, 7.III.1941.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Milana i Milke r. Milošević. Hrvat, hrvatskoga državljanstva. Potječe iz radničke obitelji. Osnovnu je školu završio u Bucju 1959, a Srednju Šumarsku za krs u Splitu 1964. god.

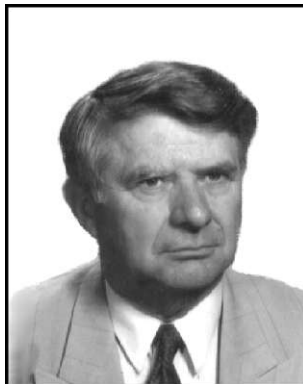
Šumarstvo je studirao u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu Šumarskoga fakulteta 25.XII.1969.g.

Pripravnički staž odradio je u ŠG Požega, u odjelu za uređivanje Suma, zaposlivši se 19.1.1970.g. Slijedi radno mjesto taksatora, a

od 1977. do 1990. obnaša dužnost voditelja Službe za uređivanje Suma ŠG Požega. Osnivanjem JP "Hrvatske Sume" - UŠ Požega, 1991. imenovan je najprije upraviteljem Šumarije Kamenska, a od 1992.g. stručnim suradnikom za uzgajanje Suma pri UŠ Požega, na kojem se mjestu nalazio i prigodom bilježenja ovih podataka, početkom 1998. godine.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 60.

MILOŠEVIĆ, Slavko, (Lic, Delnice, 31.X.1940.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin je Mate i Antonije r. Starčević. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je bio radnik, a majka domaćica. Osnovnu je školu pohađao u Licu (6 razreda) i Rijeci, okončavši je 1955.g. Završio je srednju Šumarsku školu u Karlovcu 1959. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu, gdje je diplomirao na Šumarskom odjelu 17.VI.1964.

Šumarsku karijeru započeo je u ŠG. Delnice - Šumarija Fužine 1.XII.1965. Nakon pripravničkog staža, 18.IV.1966.g. prelazi u Poslovno udruženje "Drvo" Rijeka, gdje punih osam godina radi na poslovima uređivanja u tadašnjoj Sekciji za uređivanje Suma.

Kad se rasformirala Sekcija za uređivanje Suma 1974.g., u istom udruženju, kasnije "Drvo" Rijeka import-export, prelazi na poslove trgovine i to najprije kao sef poslovnice (1974.-1990.), a zatim u svojstvu direktora sektora.

Od 1.I.1997.g., kad većinski vlasnik "Drva" postaje tvrtka Finvest Corporation d.d. Čabar, imenovan je voditeljem sektora drvnih proizvoda, na kojem se radno-mjestu nalazio do pisanja ovih redaka.

Živi u Rijeci.

LITEBATUBA

*** Sum. škola Karlovac, 1997., s. 82,132.

Klepac, D.: Iz sum. povijesti Gorskoga kotara..., Zagreb 1997., s. 208, 230.

MILOŠEVIĆ, Ilija, (Donji Lapac, Lika, 4.VII.1937.), dipl. ing. Sum.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je na vec osamostaljenom Šumarskom fakultetu, na Šumarskom odjelu 2.X. 1962. godine.

MILUTINOVIĆ, Dušan, dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je počeo studirati u Zemunu. Iz ŠL saznajemo (1940., s. 183.) da je "Ing. DuSan Milutinovic, diplomirani inženjer Sumarstva, postavljen za Šumarskog vježbenika kod Šumske uprave u Glini - Direkcija Suma Zagreb". Prema spo- menici "Šumarska nastava u Hrvatskoj 1860-1960" (s. 335-336) saznajemo da je poginuo u II. svj. ratu kao žrtva fašizma.

MILUTINOVIĆ, Sava, iz Belegisa, Srijem, Sum. nadsavjetnik.

Sumarstvo je apsolvirao 1892. na Gosp.-Sumarskom učilištu u Križevcima. Državni ispit položio je 1898. godine.

Prema dostupnim podacima, od 1899. do 1930. radio je kod Pe-

Sremskoj Mitrovici. Kao Sum. vježbenik, premješten je 1899. od Kottarske Šumarije u Klenku Gospodarstvenom uredu imovne općine, 1901 imenovan je Sum. pristavom, 1905. radio je kao Šumar u Šumariji Bosut, a 1910.g. imenovan je nad-Sumarom. Godine 1921., kao nadsu-marnik, obnašao je dužnost upravitelja Gospodarstvenog ureda imovne općine, a 1923. imenovan je Sum. nadsavjetnikom. Od 1926. do 1930. direktor je Direkcije Suma u Srem. Mitrovici.

Odlikovan je Ordenom Sv. Save 4. reda (1923.).

Bio je elan HSŠD, kasnije

BADOVI

Postanak i napredovanje sumsko - poljskog gospodarstva, napose kod imovne općine petrovaradinske. Sum. list 1901., s. 281-287.

Sumarske vesti o sibirskoj Busiji. Sum. list 1902., s. 443-450.

LITEBATUBA

*** SL: 1898., s. 462; 1899., s. 147; 1901., s. 316; 1905., s. 462; 1910., s. 155; 1921., s. 148; 1923., s. 185, 253; 1926., s. 71; 1930., s. 97.

Borosić, J.: SIS, s. 19.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 57, 200.

Pov. sumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 89, 409.

MILJANIĆ, Miho, (Uskoplje, Konavle, 28.I.1942.) dipl. ing. Sumarstva.

Sin Đure i Stane r. Vlahutin. Hrvatske narodnosti. Roditelji su mu bili zemljoradnici. Osnovnu Školu završio je u Uskoplju 1952., a Klasičnu gimnaziju u Dubrovniku, maturiravši 1960. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 1965. godine.

Od siječnja 1968. radi u Rezer-vatu "Lokrum" Dubrovnik, najprije u svojstvu referenta, a zatim kao

direktor. Od svibnja 1972. pa slijedećih pet godina voditelj je Odjela za zaštitu prirode Zavoda za zaštitu spomenika kulture i prirode Dubrovnik, da bi se u kolovozu 1977. ponovno vratio u Rezervat 'Lokrum', u kojem razdoblju od 1982. do 1986. obnaša dužnost direktora. Istodobno je i direktor Uprave NP "Mljet" (1975.-1979.). Tijekom slijedeće dvije godine (1986.-1988.) na dužnosti je tajnika za narodnu obranu, ujedno i član Izvršnog vijeća SO Dubrovnik.

Kolovoza 1988.g. dipl. ing. Miho Miljanić imenovan je direktorom Republičkoga zavoda za zaštitu prirode RH u Zagrebu, na kojoj dužnosti, ovisno o statusu službe zaštite, ostaje do kraja 1997. Tako je neko vrijeme zamjenik ravnatelja Državne uprave za zaštitu kulturne i prirodne baštine, dok sada (1997.) obnaša dužnost načelnika Odjela za opću problematiku zaštite prirode u Upravi za zaštitu kulturne i prirodne baštine u Ministarstvu kulture. U dva mandata bio je član Savjeta za zaštitu prirode Hrvatske i član Stručne službe za zaštitu prirode RSIZ-a u oblasti kulture.

Osim operativnim zadaćama cijeli radni vijek bavio se organizacijom djelatnosti zaštite prirode, posebice u izradi nacrti i dono-

šenju Zakona o zaštiti prirode (1994.) te ostalih provedbenih propisa koji iz njega proizlaze, kao i provedbi tih propisa.

Mnogo pažnje i truda posvećivao je znanstvenoj i stručnoj promidžbi zaštićenih dijelova prirode, bilo pri izradi (kao autor ili suradnik) stručnih vodica ili TV-filмова. Od potonjih se ističe: Otok Lokrum, Elafiti, NP Mljet, NP Risnjak, NP Paklenica, NP Kornati i dr.

Organizator je više znanstvenih skupova, posebice onih prigodom obljetnica ustanovljenja pojedinih nacionalnih parkova. Povrh toga dipl. ing. Miho Miljanić zaslužan je za pisanje i objavljivanje vrijednih knjiga poput knjige "Nacionalni parkovi Hrvatske", "Crvena knjiga zaštićenih i ugroženih biljnih vrsta Hrvatske", "Prirodna baština Hrvatske" i dr.

Član je HSD i Hrvatskog ekološkog društva.

Živi u Zagrebu.

LITEBATUBA

Frković, A.: Bibliografija LBV, 1993., s. 190, 426.

*** SL 1-2/1995., s. 55.

MILJEVIĆ, Milan, (Sisak, 22.XI. 1964.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Steve i Zorke r. Miljević. Srbin, pravoslavne vjere. Roditelji su mu bili poljodjelci. Osnovnu je školu završio u Petrinji, a srednju Šumarsku školu u Karlovcu 1983. godine.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je na Šumarskom odjelu 23.IV.1990. godine.

Po završetku studija prvo zaposlenje dobiva pri US Sisak - Šumarija Petrinja. Ne okončavši ni pripravnički staž, pred početak Domovinskog rata napušta službu, odselivši se u SR Jugoslaviju.

MILJOVSKI, Pavle, (Resen, Makedonija, 17.VII.1940.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Hriste i Vasilke Patriceve. Makedonske nacionalnosti, hrvatskoga državljanstva, pravoslavne vjere. Roditelji su mu bili službenici. Osnovnu je Školu završio u Resenu 1955, a na Srednjem Sumarskom učilištu u Kavadarcima maturirao je 1959. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 1974. godine.

Kao Sumarski tehničar radio je godinu dana u Makedoniji, a nakon diplomiranja zaposlio se na Šumarskom fakultetu u Zagrebu u svojstvu stručnog suradnika u Katedri, odnosno Zavodu za uzgajanje Suma, na kojem se mjestu nalazi i prigodom bilježenja ovih podataka (1997.).

Časnik je (poručnik) Domo-vinskog rata u Hrvatskoj vojsci.

Član je Hrvatskog ekološkog društva i HŠD.

LITEBATUBA

***SL 1-2, 1995., s. 55.

MILJUŠ, Nikola, rod. 6.II.1886. u Srbu, Lika, Sum. ing, Sum. inspektor.

Šumarstvo je studirao na Šumarskoj akademiji u Zagrebu u trajanju od osam semestara. Apsolvirao je 1910. godine. Nakon sto je odslužio vojni rok, u trajanju od godinu dana, zaposlio se 1.1.1912. u Šumarskoj struci. Stručni je ispit položio 1915.g. u Zagrebu.

Prema nepotpunim podacima, cesto je premještan za vrijeme službe. Godine 1922. Sumarski je nadinženjer Šum. odsjeka u Sarajevu, zatim je 1923. tajnik Generalne direkcije Suma u Beogradu, Sumarski savjetnik Direkcije Suma u Sarajevu i iste je godine vraćen u istom svojstvu u Beograd. Godine

1926. nalazio se kao Sum. nadsavjetnik kod Direkcije Suma u Sarajevu, zatim u Šum. upravi u Bosanskoj Dubici; 1927. premješten je u Sarajevo, a zatim u Apatin (Vojvodina).

Od 1928. do 1929. ponovo radi u Sarajevu. Slijede novi premještaji: kao visi Sum. savjetnik, radio je 1931. kod Banske uprave u Splitu, 1932. u Odjeljenju za Sumarstvo Ministarstva Suma i rudnika u Beogradu; 1935. radi u Banja Luci kod Direkcije Suma, a 1937.g. kod Banske uprave u Sarajevu. God. 1938. bio je Sum. inspektor na Cetinju (Crna Gora).

Od 1939. do 1940. direktor je Direkcije Suma u Banja Luci, a 1940, kao Sumarski inspektor, premješten je opet Ministarstvu Suma i rudnika, Odjeljenje za upravu državnih Suma, u Beogradu.

Odlikovan je Ordenom Jugosl. križa 4. reda (1939.).

LITEBATUBA

*** SL: 1915., s. 222; 1922., s. 115; 1923., s. 235, 383, 569; 1926., s. 343, 556; 1927., s. 106, 490; 1928., s. 157; 1929., s. 302; 1931., s. 388; 1932., s. 487, 563; 1935., s. 599; 1937., s. 271; 1938., s. 534; 1939., s. 714, 715; 1940., s. 50; 1941., s. 18.

BorosiC, J.: SIS, s. 4, 30, 83.

*** SN, s. 103.

MILJUŠ, Rade, (Omsica, Gračac, 29.XI.1950.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Nikole i Anđe r. Jaksic. Srpske narodnosti, hrvatskoga državljanstva, pravoslavne vjeroispovijesti. Potječe iz zemljoradničke obitelji. Osnovnu je školu završio u Omsici 1966. Maturirao je u Gračacu 1970. godine.

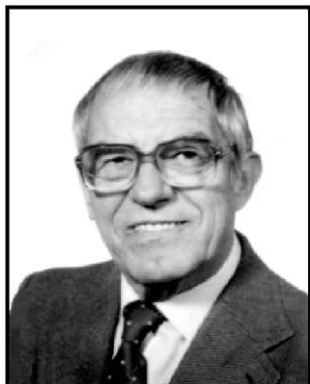
Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 1979. godine.

Nakon diplomiranja zaposlio se u trgovačkom poduzeću "Visocića" Gospić, predstavništvo Zagreb. Poslije toga radio je kao referent za projektiranje, nadzor i investi-

cije ŠG Sisak, zatim radio je na mjestu revirnika u Šumariji Pokupsko. Potom, kad se reorganiziralo hrvatsko Sumarstvo, zaposlen je u JP "Hrvatske Sume" kao stručni suradnik za zaštitu na radu UŠ Sisak. Sada je (1997.) stručni suradnik za investicije UŠ Sisak.

LITEBATUBA

*** ŠL 1-2/95., s. 65.

MIMICA, Ante, Brat, (Mimice, Omiš, 25.IV.1928.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Branimira i Marije r. Mimica. Hrvat, rimokatolik, hrvatskoga i francuskoga državljanstva. Potječe iz obitelji, po tradiciji, poljodjelaca i pomoraca. Osnovnu je školu završio u Mimicama 1939., a realnu gimnaziju u Splitu 1947.

Diplomirao je 2.IV.1959. godine na Šumarskom odjelu, ŠG odsjek, Poljoprivredno - Šumarskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Nakon diplomiranja nije se zaposlio u Šumarskoj struci, nego (1959.) u DI poduzeću "Brezovica" Sisak kao rukovoditelj izgradnje i razvoja. Od 1961. do 1965. radi u Privrednoj komori u Splitu na mjestu Sefa Odsjeka za Šumarstvo i drvnu industriju. Povremeno je u Šumarskoj školi za krs u Splitu predavao honorarno *uzgajanje Suma i lovstvo* (1961.-1965.).

Godine 1965. odlazi u Francusku gdje u mjestu Argenteuil kraj Pariza radi u poduzeću SITAB (industrijska stolarija) do 1971, najprije dvije godine kao sef proizvodnje, a zatim kao "agent de planning".

U Zagrebu je 1971. položio ispit za vanjsku trgovinu, pa je bio predstavnik "Exportdrva" Zagreb za Francusku (1971.-1977.). Od 1977. do 1993. radio je samostalno na poslovima uvoza i izvoza Hrvatska - Francuska. Umirovljen je 1993. i živi u Mimicama kod Omiša, a povremeno u Parizu.

Član je Saveza hrvatskih društava u Parizu.

Bavi se književnim radom. Književni krug Split objavio mu je 1993. na 320 stranica roman "Bez predaha".

LITEBATUBA

*** SN, s. 369.

MINDORFER, Ljudevit, iz Ludbrega, dipl. ing. Sumarstva.

Studij Sumarstva započeo je na Šumarskoj akademiji u Zagrebu, a dovršio ga na Gospodarsko-Šumarskom fakultetu u koji je prešla akademija. Apsolvirao je skol. g. 1920.-21, a diplomirao 16.I.1922.g.

LITEBATUBA

*** ŠN, s. 353.

MINGAZZI, Ljudevit, (Timisoara, Rumunjska, 1815. - Ogulin, 20. X.1888.), nadsumar.

Šumarstvo je ucio i završio u Šumarskom učilištu u Mariabrunnu (Austrija). Od 1841. bio je u Krajiškoj Šumarskoj službi, kao Šumar kod Ogulinske pukovnije, gdje je 1844. god. promaknut u čin "waldbereitera", a 1859, prigodom organizacije Sumarstva u Krajini, imenovan je nadSumarom. Godine 1871, pri reorganizaciji, premješten je u svojstvu nadsumara I. razine iz Ogulina k Brodskoj kraji-

Skroj pukovniji u Vinkovce.

Zbog bolesti iste je godine umirovljen. Živio je u Ogulinu, gdje je i umro u 74. godini života.

LITEBATUBA

*** Osobne viesti. Umro Ljudevit Mingazzi, nadsumar u m. SL 11,1888., s. 509.

*** Iskaz preminulih članova HSSD od 1876. do 1900. SL 1,1901., s. 48.

MIOCIĆ, Denis, (Rijeka, 13.11.1968.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Vaska, Hrvat. Srednju Školu drvarskog usmjerenja završio je u Zadru 1989. godine.

Sumarstvo je upisao skol. g. 1989.-90. Diplomirao je na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 25.VII.1996., napisavši i obranivši diplomski rad pod naslovom "Strukturne osobine meduncevih Suma u toplom području submediterana".

MIODRAGOVIĆ, Bogoljub, iz Obrenovca, Srbija, rod. 20.X.1887., Sum. ing., visi Sum. savjetnik.

Sumarstvo je studirao na Šumarskoj akademiji u Zagrebu u trajanju od osam semestara. Apsolvirao je 1910. godine. U državnu službu je stupio 1.III.1911. Stručni je ispit položio 1916. godine u Zagrebu.

Započeo je raditi kao Sum. vježbenik kod Petrovaradinske imovne općine u Srem. Mitrovici, kod koje ostaje u službi duže vrijeme. Nakon položenog stručnog ispita, imenovan je kotarskim Šumarom. Godine 1917. nalazio se na bojišnici. NadŠumarom je imenovan 1921., a 1922. god. premješten je iz Šumarije Klenak i postavljen za Sum. nadinženjera i upravitelja Šumarije Petrovaradinske imovne općine u Surcinu, gdje je radio i 1926. godine.

Od 1930., visi je savjetnik i v.d. direktora Direkcije Suma u Aleksincu, pa ga nalazimo u Nisu

(1937.) i kao direktora Direkcije Suma u Novom Sadu (1937.).

Bio je član HSSD, kasnije

LITEBATUBA

*** SL: 1911., s. 438; 1916., s. 130,187; 1917., s. 276; 1921., s. 93; 1922., s. 849; 1937., s. 545; 1939., s. 52.

Borosić, J.: SIS, s. 4, 32, 85.

*** SN, s. 103.

MIODRAGOVIĆ, Dušan, mr. sc., dipl. ing. Sumarstva.

Poslijediplomski studij studirao je na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Magistrirao je 12.VII.1991.g. iz znanstvenoga područja *iskoriscivanje Suma*. Prema dostupnim nam podacima, nije diplomirao na Sum. fakultetu u Zagrebu, niti je zaposlen u R. Hrvatskoj.

MIRIĆ, Đuro, (Donja Dubrava, Ogulin, 23.IV.1932.), dipl. ing. Sumarstva, specijalist zaštite Suma.

Sin Tadije i Marije r. Zatezalo. Hrvat, hrvatskoga državljanstva i pravoslavne vjere. Roditelji su mu bili radnici. I osnovnu i srednju naobrazbu stekao je u Karlovcu. Maturirao je na srednjoj Šumarskoj školi u Karlovcu 1953.

Sumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu, a diplomirao je na SG odjelu osamostaljenoga Šumarskoga fakulteta u Zagrebu 5.III.1962. godine. Na istom je fakultetu 20.XI.1990. godine završio specijalizacijski studij iz područja *zaštita Suma*.

Prvo radno mjesto dobio je u Šumariji Generalski stol ŠG Karlovac, gdje radi kao Sumski tehničar od 14.IX.1955. do 29.11.1956. Nakon toga zaposlen je u Šumariji Pisarovina (1.III.1956. - 1.XI.1957.) Od 1.XI.1957. do 2.III.1963. nalazi se na studiju. Slijedi rad u ŠG Ogulin (16.IV.1962.-31.I.1965.), gdje

neko vrijeme radi u Šumariji Gornjoj te u Općini Ogulin i Vrbovsko (1.II.1965.-14.V.1970.).

Nekoliko godina nalazi se izvan Sumarske struke (15.V.1970. - 31.III.1974.), a onda dobiva mjesto u ŠG Zagreb, OOUR Šumarija Zagreb, gdje se zadržao više od deset godina (1.IV.1974.-31.III.1985.), kada u istom gospodarstvu prelazi u OOUR za Uzgoj i zaštitu Suma, ali tu se zadržao samo do kraja godine (1985.), kada prelazi u Radnu zajednicu, Zajedničke službe (1.I.1986. - 31.XII.1990.).

Osnivanjem Javnog poduzeća "Hrvatske Šume" - UŠ Zagreb, 1.I. 1991., kao specijalista za zaštitu Suma, imenovan je stručnim suradnikom za zaštitu suma, s kojeg radnog mjesta 23.IV.1997. odlazi u mirovinu.

Umirovljeničke dane provodi u Zagrebu. Član je Hrvatskoga Šumarskoga društva.

LITEBATUBA

*** ŠN, s. 175.

***SL 1-2, 1995., s. 64.

MIRKOVIĆ, Milan, (Emil), (Ogar, Slavonija, 1862. - Irig, 1912.), kotarski šumar.

Šumarstvo je apsolvirao 1885. godine na Gospodarsko-Sumarskom učilištu u Križevcima.

Službu je započeo kod Odjela za unutarnje poslove Zemaljske vlade u Zagrebu, a nastavio kod Šumarije Petrovaradinske imovne općine u Moroviću. Državni stručni ispit položio je 1891. kao kotarski Sum. pristav u Sv. Ivanu Zelini, gdje se nalazio i 1895. u zvanju kotarski šumar. Godine 1896. premješten je u istom svojstvu u Irig, gdje radi do smrti 1912. god.

Bio je član Hrvatsko - slav. Sum. društva od 1886.

LITEBATUBA

*** ŠL: 1890, s. 375; 1891., s. 239; 1895., s. 325.

*** Osob. viesti. Umro Milan Mirković, kotarski šumar. ŠL 2, 1912., s. 69.

Borosić, J.: ŠIS, s. 18, (Mirković Emil).

MIRTH, Karlo, (Otočac, Lika, 15. VII.1917.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Karla i Antonije r. Čertalić. Završio je pučku školu u Otočcu, a visu gimnaziju u Senju.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Škol. g. 1939.-40. na Sumarskom odjelu, a diplomirao Sumarstvo 20.X.1942.g. Studij novinarstva završio je u Rimu 1947., Španjolskog jezika i kulture u Madridu 1951, a završio je i poslijediplomski studij iz bibliotekarstva i informativnih znanosti na Columbia University u New Yorku 1962.

Bio je izdavač i urednik novinske službe i časopisa Croatia Press (1947.-1980.), predsjednik Hrvatske akademije u Americi (1958.-1968.) i urednik njezina glasila Journal of Croatia Studies. Bavio se životom i djelom Ivana Mestrovica, pa je o njemu napisao dva rada.

Nakon skoro 40. godina života u New Yorku preselio se krajem 1993. u Columbiu (South Carolina)

BADOVI

Apsolventska ekskurzija studenata sumarstva Poljoprivredno - šumarskoga fakulteta u Zagrebu mjeseca srpnja 1940. godine, (sa B. Cividini). Šum. list br. 5, 1941, s. 187-203 i br. 6, s. 248-264.

Iz uspomena na Mestrovica. Buenos Aires 1962.

Mestrovic u Americi. New York 1985.

LITEBATUBA

*** ŠL 1939, s. 110; 2000., s. 537.

Kauders, A.: Šum. bibliografija I, s. 179.

*** ŠN, s. 360.

*** Povijest sum. Hrv. 1846.-1976., s. 413.

MIŠETIĆ, Berto, (Grabovnica, Čazma, 1.1.1935.), dipl. ing. Sumarstva.

Prema nepotpunim podacima, diplomirao je na ŠG odjelu Šumarskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 27.IX.1968. godine.

MIŠETIĆ, Ilija, (Nijemci, Vinkovci, 28.VIII.1963.), dipl. ing. Sumarstva,

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 3.VI.1993.g.

Pripravnički staž odradio je u UŠ Vinkovci 1994.-95. godine.

LITEBATUBA

***SL 1-2,1995., s. 59.

MIŠIĆ, Zvonimir, (Vinkovci, 17. VIII.1960.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Mihaela i Nevenke r. Šarcevic. Hrvat, katolik. Roditelji su mu službenici. Školovao se u Vinkovcima: osnovnu je Školu završio 1975., a gimnaziju 1979.g.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 12.VI.1985. iz područja *uzgajanja Suma*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Prirodna obnova hrasta lužnjaka u zajednici hrasta lužnjaka i običnoga graba na području spaccvanskog bazena".

Nakon diplomiranja prvo zaposlenje dobiva u ŠG "Slavonska Suma" OOUR za iskoriscivanje Suma - Šumarija Gunja (I.VIII.1985.). Nakon jednogodišnjeg pripravničkog staža, pri istoj Šumariji radi kao stručni suradnik za iskoriscivanje suma (1986.-1990.). Od 1990. do 1992. bio je upravitelj Šumarije Gunja. S tog radnog mjesta premješten je u UŠ Vinkovce na radno mjesto komercijaliste prodaje i nabave (1993.-1995.), zatim stručnog suradnika za iskoriscivanje Suma (1996.) i konačno od kraja 1996. pa do bilježenja ovih podataka (početak 1998.) šef je Komercijalnog odjela pri UŠ Vinkovci.

U međuvremenu od 1987. do 1992. bio je i predavač na Srednjoj Šumarskoj Školi u Vinkovcima; predavao je predmet *iskoriscivanje Suma*.

Član je HŠD i HDZ.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 59.

MIŠKIĆ, Marijan, (Slavonski Brod, 23.VII.1967.), dipl. ing. Sum.

Sin Dragutina, liječnika, i majke, zanimanjem službenice. Hrvatske je nacionalnosti i državljanstva. Srednju matematičko-informatičku školu završio je 1986.g.

Diplomirao je Sumarstvo na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu 8.XII.1994. s naslovom diplomskog rada "Dinamika sušenja Suma, sadašnje stanje u GJ Ilijamska-Jelas", znanstvenoga područja *ekologija Suma*.

MIŠKULIN, Damir, (Rijeka, 31.I. 1968.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Marka, zanimanjem ugoštitelja i Anice, službenice. Hrvatske je nacionalnosti i hrvatskoga državljanstva. Srednju kemijsku školu završio je god. 1986. u Rijeci.

Diplomirao je Sumarstvo na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 21.VII.1994. s naslovom diplomskog rada "Šumski požari u Republici Hrvatskoj 1992.-1993. godine", znanstvenoga područja *zaštita Suma*.

MLADENOV, VanCo, iz Kule, Bugarska, Sum. ing.

Šumarstvo je studirao na Šumarskoj akademiji u Zagrebu, koja je tada trajala šest semestara. Apsolvirao je 1906. godine.

Prema dostupnim podacima, radio je u Bugarskoj kao Šumar u mjestima Sevlievo (1908.), Pehtera (1915.) i Sofija (1926.). Od 1908. do 1926. bio je elan HŠŠD, odnosno JŠU.

LITEBATUBA

*** SL 1917., s. 276 (Mladenoff BanCo).

*** Iskaz članova HSSD: SL 1908., s. 7; 1915., s. 6 (Mladenoff B.).

*** Izvještaj JSU za 1926.-12., s. 29 (Mladenoff B.).

Borosić, J.: SIS, s. 3.

MLINAC, Matija, (Ogulin, 9.II. 1932.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin je Zvonka i Francike r. Jurašić. Po nacionalnosti je Hrvat, rimokatoličke vjeroispovijesti. Otac mu je bio vlakovođa, a majka kućanica. Osnovnu Školu završio je u Ogulinu 1948., a srednju Šumarsku školu 1954. u Karlovcu.

Šumarstvo je upisao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu 1955.g. Učlanjenjem u Planinarsko društvo Sveučilišta "Velebit" u Zagrebu postaje planinarskim vodičem, alpinističkim instruktorom i instruktorom Gorske službe spašavanja. Sve ga te dužnosti, kao i povremena zaposlenja, odvlače od studija. Ipak, diplomirao je na Šumarskom odsjeku osamostaljenoga Šumarskoga fakulteta 1978. godine.

Da bi osigurao uvjete za život, već kao student, od 1962. do 1969.g. radi u kući "Vjesnik" u Redakciji "Arene" kao fotoreporter. Stalno zaposlenje dobiva prije okončanja studija u Željezničko-transportnom poduzeću (ŽTP) Zagreb 1970.g., kojem ostaje vjeran cio svoj radni vijek. Najviše je radio u Rasadniku ŽTP-a, koristeći uzgojene Šumske sadnice za sanaciju pružnih klizišta, sprečavanje erozije, podizanju zaštitnih pojaseva od bure i snijega. Među najučinkovitije takve radove smatraju se

oni uz rijeku Zrmanju u Lici i Kunovac - Rasinja kod Koprivnice. U novonastalim gradskim četvrtima Zagreba (Botinec, Prečko) radi na osnivanju i uređenju zelenih površina. Kao referent za biološko-tehničko održavanje pruga, u ŽTP se najviše bavio kemijskim suzbijanjem korova i drugih nepoželjnih vrsta na protupožarnim prugama unutar pružnog pojasa. Na tim poslovima postigao je najbolje rezultate, surađujući i razmjenjujući iskustva s upravama više državnih željeznica Europe.

Kao što smo spomenuli, dipl. ing. Matija Mlinac istaknuti je hrvatski planinar i alpinist. Kao elan, a kasnije i instruktor Gorske službe spašavanja, 1964. za vrijeme katastrofalne poplave u Zagrebu i zemljotresa u Banja Luci sudjeluje u akcijama spašavanja ljudi i imovine. Njegov je velik doprinos na obnovi i izgradnji planinarskih kuća i skloništa (Bijele i Samarske stijene, Bjelolasica, Ravni Dabar). Njegovom zaslugom u zavičajnom muzeju u Ogulinu osnovana je jedna od u nas rijetkih alpinističkih zbirki, a u Gračacu podignut spomenik Nikoli Turkalju (1996.), velikom hrvatskom rodoljubu, pjesniku i graditelju ličke pruge, otkrivaču Cerovečkih pećina.

U svojoj 60. godini života bio je dragovoljac Domovinskog rata. U Planinarskom savezu Hrvatske pročelnik je komisije za povijest planinarstva.

Ostavši, kako je to sam znao reci, "mali ali sretan čovjek" Sumarnik ("goroljub"), Matija Mlinac primio je mnogobrojna priznanja za planinarske zaluge, od kojih mu je najdraži "Zlatni znak" Hrvatskoga planinarskoga saveza, odnosno Planinarskoga saveza Jugoslavije.

LITEBATUBA

Medarić - Tomljenović, A.: Ing. Matija Mlinac, istaknuti planinar i alpinist. Vila Velebita 33, 1995., s. 15.

*** Sum. škola Karlovac, 1997., s. 80, 132.

MLINAR, Janez, (Žiri, Slovenija, 8.II.1926.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Franca i Ane r. Mlinar. Slovenske narodnosti i državljanstva, rimokatolik. Potječe iz obrtničke obitelji. Petogodišnju osnovnu Školu završio je u rodnome mjestu 1937., a III. državnu realnu gimnaziju u Ljubljani 1947. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1950.-51., a diplomirao 18.VI.1952. Biološki smjer.

Nakon diplomiranja bio je referent za uzgoj Suma u GG Slovenj-Gradec (1952.-1953.), a zatim prelazi na mjesto revirnika u Upravi za gozdarstvo Kranj (1953.-1960.). Od 1960. do 1965. bio je tehnički direktor Poslovnog saveza Sumarstva Kranj, a zatim do 1970. radi kao referent za Sumarstvo u Gospodarskoj zbornici Kranj. Od 1970. do 1986. radio je na mjestu voditelja komercijale u SGG Tolmin, kada odlazi u mirovinu. Živi u Mostu na Soci u Sloveniji.

U tijeku radnog vijeka najviše je postigao u organizaciji Šumarstva u privatnom sektoru u Sloveniji, na melioracijskim radovima i poSumljavanju šikara u Selskoj dolini i na području organiziranja Sumarstva i drvne industrije u Sloveniji.

Napisao je i objavio više stručnih radova u Gozdarskom vest-

niku (1960.-1970.) i Šoskom gozdaru (1970.-1986.)

LITEBATUBA

*** ŠN, s. 365.

MLINARIĆ, pl. Elzear, (Eleazar, Lazar), (Zagreb 1858. - Zagreb, 21. X.1934.), Sumarski savjetnik.

Sin je imućnih građanskih roditelja. U Zagrebu je završio Sest razreda realke. Šumarsku i gospodarsku struku ucio je na Gospodarsko-Sumarskom učilištu u Križevcima, gdje je apsolvirao 1882.g.

U početku službovanja bio je neko vrijeme kod Namjesništva u Zadru i Dalmatinskoj provinciji, gdje je radio na podizanju Sumskih kultura na krSu.

Kao općinski Šumar u Vrliki, 1888. imenovan je kotarskim Šumarskim pristavom u Vel. Gorici, a 1889. prelazi u službu kod Đurđevačke imovne općine u Bjelovaru, gdje se 1891. nalazi na dužnosti kotarskoga Šumara i upravitelja Šumarije Bjelovar. Ondje radi na podizanju kultura listaca, a enklave popunjava crnogoricom. Godine 1903. imenovan je nadsumarom kod iste imovne općine.

Prema nepotpunim podacima, 1908. vodi se kao nadsumar u mirovini sa prebivalištem u Zagrebu, gdje je i umro 1934.g. u zvanju Šumarskog savjetnika u miru.

Na Gospodarsko - Sumarskom učilištu u Križevcima za vrijeme školovanja, kao član Društva slušatelja "Plug", održao je nekoliko predavanja, a bio je dopredsjednik i predsjednik toga društva, koje je i kao umirovljenik 1924.g. i novčano pomagao.

Bio je član Hrvatsko-slavon. Sum. društva od 1883. godine.

LITEBATUBA

Borosić, J.: ŠIS, s. 17, (Mlinaric Lazar).

Drnić: Eleazar Mlinaric. In memoriam. ŠL 1,1935., s. 30.

*** ŠL: 1883., s. 42; 1886., s. 226; 1888., s. 307; 1889., s. 512; 1890., s. 375; 1891., s. 88., s. 1895., s. 325; 1903., s. 83, (Mlinaric Eleazar).

Husinec, S., Delić, P.: Gospodarsko i sumarsko učilište u Križevcima. MH Križevci 1995., s. 78, 91, 94, 103, 104, (Mlinaric Eleazar i Eleazar).

MLINARIC, Franjo, (Sigetec, Ludbreg, 4.V.1937.), dipl. ing. Sum.

Sin Mije i Marije r. Novota. Hrvat, rimokatoličke vjere. Potječe iz radničke obitelji. Osnovnu je školu završio u Ludbregu 1951., a gimnaziju u Varaždinu 1957.g.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 1962. godine.

Nakon diplomiranja zaposlio se u struci: od 15.IX.1962. do 19.IX.1963. bio je referent za privatne Sume u općini Ludbreg. Jedan je od rijetkih hrvatskih dipl. ing. Šumarstva koji je čitav radni vijek proveo na jednom radnom mjestu. Naime, od 22.X.1964. god. do danas (1997.) zaposlen je u Šumariji Ludbreg; od toga dugi niz godina kao njezin upravitelj.

Najveći njegov doprinos Šumarstvu je sto je poSumio oko 750 ha panjaca i pretvorio ih u regularne Sume. Bio je član koordinacijskog odbora za lovstvo i predsjednik općinskog lovačkog saveza, a bavio se i problematikom privatnih Suma.

Član je HŠD.

LITEBATUBA

*** ŠL 1-2/95., s. 63.

*** Posl. izvješće 1995, "HŠ", s. 61.

MLINARIC, Stanka, (Dubrovnik, 16.III.1965.), dipl. ing. Sumarstva.

Kćer Ivana, zanimanjem pomorca i majke liječnice. Hrvatica, hrvatskoga državljanstva. Srednju školu, kulturno - umjetničkog usmjerenja, završila je u Dubrovniku 1983.g.

Šumarstvo je diplomirala na Šumarskom fakultetu u Zagrebu

8.III.1995. s naslovom diplomskog rada "Bat - čimbenik uništenja Suma Dubrovacko-neretvanske županije", znanstvenoga područja Šumarska entomologija.

MLINSEK, Dušan, (Velenje, Slovenija 30.IX.1925.), dr. sc, redovni sveučilišni profesor, dipl. ing. Sum.

Diplomirao je 1950. na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu, na ŠG odjelu. Doktorat tehničkih znanosti stekao je na ETH (Eidgenossische Technische Hochschule) u Ztirichu 1958.g.

Kao Šumar - praktičar radio je od 1950. do 1960. godine - na mjestu voditelja uređivanja Suma i kao upravitelj Šumarije na GG Novo Mesto, u Murskoj Soboti i Slovenj-Gradcu.

Izabran je za docenta na BTF u Ljubljani. Napredovao je u zvanje izvanrednoga i 1971. redovnoga profesora za *uzgoj Suma i ekologiju krajolika*. U tom području aktivnosti radio je na produbljavanju studija prašuma; regeneraciji Suma na degradiranim staništima; studiju Šumskog ekosustava; na planinskim Šumskim ekosustavima; na usavršavanju njege Suma; studiju prirodnih populacija i informatike u Šumskom ekosistemu.

U pedagoškoj sferi naročito je razradio slijedeće: Šumarstvo kao jezgra aktivne zaštite prirode; raz-

vijanje holističkog shvaćanja prirode i njezine Sume na osnovama kognitivnoga kreiranja znanosti o njezi Sume kao preduvjet sa >prirodi prijaznom kontaktiranju< sa Sumom. Na tu temu organizirao je više od 135 workshopa (nacionalnih i internacionalnih) i sličnih aktivnosti kao što su posebni oblici Sumske-uzgojnog planiranja; interparcelarno gospodarenje Sumom; Sumske-seminarska pedagogija i si.

Zalagao se za njegu Suma kao organski sastavni dio kulture čovjeka; njegu Suma kao središnji dio njege krajolika; za prenošenje principa njege Suma - kao paradigme - na ostala područja čovjekove aktivnosti i time za nove trendove u šumarstvu budućnosti.

Posebna je aktivnost prof. dr. sc. Dušana MlinSeka, osim znanstvenog i redovnog pedagoškog rada, povezivanje pedagoškog rada i znanstvenog rada sa praksom i sa javnoSCu (npr. organiziranje "Šumarskog okruglog stola" i njegovo redovno provođenje - od 1989. u radu sa javnoSCu).

Međunarodna aktivnost prof. dr. MlinSeka je velika: osim velikog broja međunarodnih seminara, 30 godina aktivnog rada u IUFRO; 10 godina je rukovoditelj znanstveno-istraživačkih grupa; 10 godina rukovodilac je divizije za uzgoj Suma i zaštitu prirode; 10 godina bio je predsjednik i dopredsjednik IUFRO. Organizator je 18. svjetskog IUFRO kongresa u Ljubljani (1986.). Osnivač je Međunarodne sekcije profesora za uzgoj Suma (1985.). Osnivač je međunarodnog saveza PROSILVA za ekološki i ekonomski usklađeno gospodarenje Sumom (Ljubljana 1989.) i dr.

Objavio je više od 290. znanstvenih i stručnih radova, od toga 160 na slovenackom, a ostalo na stranim jezicima; od toga objavio je sedam samostalnih publikacija.

Dopisni je član Akademije Šumarskih znanosti u Firenzi; Počasni je član organizacije IUFRO; znanstveni ambasador Republike Slovenije; odlikovan je sa Heinrich Kotta medaljom (DDR); odlikovan je Zlatnom medaljom za zasluge u razvoju Šumarstva Karl Gayera (SRNJ); izaslanik je mira UN (zajedno sa IUFRO 1986.); zašlužni je profesor Univerziteta u Ljubljani; počasni je doktor Univerze AS u Norveškoj 1987. godine.

NOVIJI BADOVI

Untersuchungen ilber den Zustand und die Pflege der BauernwS,lder in Pohorsko Podravje. Ziirich 1959.

Bdeci bor v vzhodni Sloveniji. Ljubljana 1965.

Sproscena tehnika gojenja gozdov na osnovi nege. Ljub.-Beograd 1968.

Development and Technology Transfer in Forestry (v. International Forest Congress, Quebec 1984.).

The future of Forest Management Based on Research Results from Virgin Forests (v. 19 World Congress Science in Forestry I, Montreal 1990.).

Die naturmaehe Waldwirtschaft - ein Oebot und eine Herausforderung zugleich (v. Der Dauerwald, Bentweinsdorf 1991.).

Waldentwicklung in der Jugend und die Kernfragen der Waldpflege (v. SZF, Ziirich 1992.).

Pragozd v nasi krajini. Ljub. 1992.

Was ist naturnahe Waldwirtschaft? (v. Okologische Waldwirtschaft, Heidelberg 1993.).

Življenski prostor "Nizki Kras", primer clovekove destruktivnosti, enegije življenja, upanja v cloveka in trajen raziskovalni laboratorij (v. GV Ljubljana 1993.).

Der Naturnahe Waldbau - Sein kognitiver Weg - Eine Herausforderung (v. Der Dauernwald, Bentweinsdorf 1994.).

Forest Information Systems throughout History and in the Future (v. 20 World Congress - Besearch in a Changing World, Tampere 1995.).

Silviculture in Slovenia is based on "Biodiversity" (v. Proceedings of Int. Biodiversity seminar, Gozd Martuljek 1995.).

How can we maintain healthy mountainous forests?, V. Proceedings Forestry in the context of rural developement: Future research needs - COST, Vienna 1966.

LITEBATUBA

Kauders, A.: Sum. bibliografija II, Zagreb 1958., s. 159.

*** SN, s. 363.

*** Povijest sum. Hrvatske 1846.-1976, s. 418.

*** SE 2, 1983, s. 422.

*** Maricevic, I.: SL 3-4, 1997, s. 186.

MOCNAJ, Dragutin, iz Hrv. Kostajnice, tehnički inspektor.

Šumarstvo je apsolvirao 1886. na Gospodarsko-Sumarskom učilištu u Križevcima.

Prema dostupnim podacima, kao kotarski Šumar Petrovaradinske imovne općine, imenovan je 1900. Sumarnikom Ogulinske imovne općine, gdje se nalazio i 1905. godine, a 1908. vodi se kao Sumarnik u mirovini u Zagrebu, sve do 1920, kad je imenovan Šumarskim nadzornikom Ravnateljstva Suma u Zagrebu, ali je i ponovo umirovljen 1923. kod Šum. odsjeka Ministarstva Suma i rudnika u Zagrebu.

Ali i po treći put se vraća u službu i kao Sumarski savjetnik premješten je iz Jastrebarskog 1926. Direkciji Suma, a 1927. Kotarskom poglavarstvu u Zagreb.

Godine 1931, u svojstvu višega Šumara, postavljen je za kotarskoga Šumarskog referenta u Mostaru (BiH), a 1932. unaprijeđen je za tehničkog inspektora. Iste je godine premješten Šumarskom odsjeku Banske uprave u Banja Luci (BiH), gdje je konačno umirovljen 1933. godine.

Bio je aktivan elan HSŠD i pročelnik kluba Šumara u Ogulinu.

BADOVI

Uzrok i uzluk sumskim štetama. Sumarski list 1904, s. 621-630.

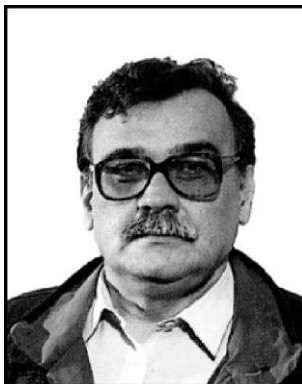
LITEBATUBA

*** SL: 1900, s. 51; 1905, s. 462; 1920, s. 190; 1923., s. 571-572; 1926., s. 220; 1927, s. 154; 1931, s. 148; 1932, s. 59, 563; 1933, s. 355.

Borosić, J.: SIS, s. 18.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 170.

*** HSD 1846-1996, s. 118, 119, 121.

MOĆAN, Damir, (Delnice, 5.II. 1943.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Franje i Otilije r. Mance. Hrvat, rimokatoličke vjeroispovijesti. Potječe iz Sumarske obitelji. Otac mu je bio dipl. ing. Sumarstva. Osnovnu i srednju Školu završio je u Delnicama. Maturirao je na Realnoj gimnaziji Delnice 1961. god.

Studij Sumarstva upisao je na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je na Šumsko-gospodarskom odsjeku 16.V. 1971. godine.

Kao mladi Sumarnik, prvo zaposlenje dobiva u ŠG Delnice - Šumarija Mrkopalj (1971.). Nakon jednogodišnjeg pripravničkog staža, postaje referentom za uzgoj Suma. Godine 1974. premješten je u RZ Zajedničke službe, radeći najprije kao taksator u Odjelu za uređivanje Suma (1974. - 1978.), a potom u Odjelu za razvoj (1978.-1983.). Tri godine na dužnosti je upravitelja Šumarije Ravna Gora (1983.-1985.), a reorganizacijom Sumarstva i osnivanjem Goransko-primorskoga ŠG Delnice (1985.) postavljen je za zamjenika direktora OOUR-a za uzgoj i zaštitu Suma Delnice, a od 1987. do 1989. bio je njegov direktor.

Pokazavši posebnu sklonost prema problematici uzgoja i zaštite Suma u netom osnovanom Odjelu za proizvodnju vodi upravo poslove zaštite, a kad je ustanov-

ljen poseban Odjel za ekologiju, postao je njegovim rukovoditeljem.

Od 28.XII.1995. god. elan je Upravnog odbora JP "Hrvatske Sume".

Odlukom Upravnog odbora JP "Hrvatske Sume" p.o. Zagreb krajem 1996. dipl. ing. Damir MoCan premješten je u Direkciju u Zagreb na mjesto zamjenika direktora poduzeća.

Uz posebno velik doprinos na praćenju i izučavanju problematike zdravstvenog stanja Suma Gorskoga kotara, zasluga je dipl. ing. Damira MoCana sto je nakon poduze stanke ovaj kraj dobio jedno novo vrijedno djelo, knjigu akademika Dušana Klepca "Iz Sumarske povijesti Gorskoga kotara u sadašnjost", (Zagreb 1997.), kojom je, kako je to u predgovoru knjige istakao dipl. ing. MoCan, autor ukazao da su njegovi demografski i ekološki problemi mnogo veći od Sumskih.

Član je Hrvatskoga Šumarskoga društva i Hrvatske demokratske zajednice te predsjednik Gradskog odbora HDZ Delnice.

BADOVI

Društvo inženjera i tehničara sumarstva i drvne industrije Delnice. Zbornik "Šumsko gospodarstvo Delnice 1960-1980". Delnice 1981., s. 306-307.

Pripremni radovi za proizvodnju u sumarstvu. Zbornik radova savjetovanja Mehanizacija sumarstva u teoriji i praksi. Opatija 1983., s. 251-257.

Otvorenost suma Šumskog gospodarstva Delnice. Ibid., s. 259-162.

Predgovor. U knjizi D. Klepca "Iz sumarske povijesti Gorskoga kotara u sadašnjost", Zagreb 1997., s. 7-8.

LITEBATUBA

*** HSD 1846-1996., s. 337, 345.

Klepac, D.: Iz sumarske povijesti Gorskoga kotara ..., s. 7, 8, 10, 20, 75, 77, 208, 230.

MOĆAN, Franjo, (Gornja Dobra, Gorski kotar, 10.1.1905. - Delnice, 1984.), dipl. ing. Sumarstva, Sumarski savjetnik.

Sin Jakova i Veronike r. Brajdica. Hrvat, rimokatoličke vjeroispovijesti. Potječe iz ugledne trgovačke obitelji. Pučku školu završio je u Brod-Moravicama 1916., a realnu gimnaziju na Sušaku na kojoj je maturirao 1924.g.

Sumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1931.-32., a diplomirao na Šumarskom odjelu 22.VI.1933.g. Na njegovo opredjeljenje da upise studij Sumarstva utjecao je njegov stric, koji je Sumarske znanosti okončao jos na Gospodarsko-Sumarskom učilištu u Križevcima (aps. 1884.).

Šumarsku karijeru počeo je 1934.g. kad je postavljen za Šumarskog činovničkog pripravnika Državne uprave ekspropriranih Suma u Delnicama - područni kotar Čabar. Ubrzo napreduje u službi, pa biva postavljen najprije za sefa uprave u Čabru, potom u Lokvama i Delnicama. Na toj dužnosti ostaje i tijekom drugog svjetskog rata. Osnivanjem SG "Visevica" Sušak imenovan je upraviteljem Šumarije Delnice, a 1948. tehničkim direktorom SJP-a Mrkopalj. Godine 1957. i pored toga sto je bio nepoćudan tadašnjem režimu dipl. ing. Franjo MoCan imenovan je tehničkim direktorom DIP-a Delnice.

Kao vrstan stručnjak i staložen organizator uživao je simpatije svih svojih kolega Sumarnika, ostavši na dužnosti tehničkog direktora sve do umirovljenja 1969.

Umro je u Delnicama 1984. i sahranjen je na gradskom groblju.

Bio je elan JSU, kasnije HSD od 1936. godine.

LITEBATUBA

*** SL: 1936., s. 206; 1938., s. 595.

*** SN, S. 357.

Klepac, D.: Iz sumarske povijesti Gorskoga kotara..., Zagreb 1997., s. 52, 208, 230.

MOĆAN, Mato, (Dobra, Gorski kotar, 1866. - Brinje, Lika, 23.11. 1909.), nadSumar.

Šumarstvo je apsolvirao 1884. na Gospodarsko-Šumarskom učilištu u Križevcima.

Prema podacima o promjenama u službi iz Šumarskog lista, službu je započeo kod Ogulinske imovne općine kao Sumarski vježbenik i kod te je imovne općine radio sve do svoje smrti. Naime, prema dostupnim podacima, 1892. radio je tu u svojstvu Šumarskog pristava. U međuvremenu položio je državni ispit i bio zaposlen kao upravitelj Šumarije Rakovica, a odatle je 1895. premješten za upravitelja Šumarije Plaski, koja je obuhvaćala vrlo veliku površinu od 24.000 ha imovne Sume. Godine 1908. nalazio se na dužnosti upravitelja Kotarske Šumarije u Brinju, gdje ga je u 44. godini života zatekla smrt.

Bio je elan Hrvatsko - slav. Sum. društva od 1888. godine.

LITEBATUBA

*** SL: 1892., s. 279; 1895., s. 463; 1897., s. 569; 1905., s. 462; 1907., s. 198; 1908., Iskaz članova (MoCan M.).

*** Osobne viesti: Umro Mato MoCan, nadsumar. SL 3, 1909., s. 111.

Borosić, J.: SIS, s. 17 (MoCan Mato).

Klepac, D.: Iz sumarske prošlosti Gorskoga kotara... Zagreb 1997., s. 208, 230.

MODRIĆ, Branko, (Senj, 6.V. 1925.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Nikole i Katice r. Tomljanovic. Hrvat, rimokatoličke vjere. Potječe iz ugledne senjske trgovačke obitelji. I pučku i srednju školu pohađao je i završio u Senju. Maturirao je na realnoj gimnaziji 1946. godine.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu od 1946. do 1952. godine. Diplomirao je na Šumarskom odjelu 12.VII.1952. godine.

Nakon odsluženoga vojnog roka zapošljava se u ŠG "Visevica" Rijeka - Šumarija Senj. Po završenom pripravničkom stažu imenovan je referentom za uzgoj Suma i rasadnicarstvo. Provodeći intenzivna posumljavanja, Šumarija je tada imala tri rasadnika, jednog u gradu, drugog u Senjskoj dragi i trećeg - najvećeg - na Majoriji. Nakon tri godine rada u Šumarstvu, 1956. napušta Senj i odlazi u Karlovac, zaposlivši se u "Impregnacijskom drvetu". Najprije je šef proizvodnje, a zatim tehnički direktor, na kojoj dužnosti ostaje 18 godina (1956.-1974.). U tom razdoblju od relativno malog pogona, namijenjenog impregnaciji drveta, smještenog u samom gradu, tvrtka seli u Mahicno, prerastajući u pravoga giganta, koji od početnih 14.000 kubnih metara impregniranih željezničkih pragova, elektrovodnih stupova i skretnicke građe dostiže kapacitet od 42.000 kubnih metara godišnje. Kao tehnički direktor, dipl. ing. Branko Modrić uspijeva da grada za impregnaciju pristiže ne samo iz Hrvatske nego iz Slovenije te BiH.

Zbog narušenog zdravlja 1974. odlazi u invalidsku mirovinu, preselivši se na svoje imanje u senjsku Žrnovnicu i posvetivši se poljoprivredi i turizmu (kampiranje). Pod pritiskom tadašnjih vlasti 1987. na-

pusta imanje i seli se u Rijeku, gdje provodi umirovljeničke dane.

Bio je dugogodišnji elan DIT Sumarstva i drvne industrije.

LITEBATUBA

*** SN, s. 364.

MODRUSAN, Miroslav, (Karlo vac, 4.IX.1966.), dipl. ing. Sumarstva.

Otac mu Jožica zanimanjem je nastavnik, a majka službenica. Hrvat po nacionalnosti, hrvatsko-ga državljansta. Srednju Šumarsku Školu završio je u Karlovcu 1985.g.

Šumarstvo je diplomirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 23.VII.1993. god. s naslovom diplomskog rada "Strukturni odnosi broja stabala i drvnih masa u GJ Dotrscina".

LITEBATUBA

*** Sum. škola Karlovac, 1997, s. 104, 105,132.

MOHACEK, Marko, (Delovi kraj Novigrada Podravskog 29.III.1888. - Zagreb, 22.IX.1962.), dr. filozofije, izv. prof. na Poljoprivredno - Sumarskom fakultetu.

Kemiju je diplomirao (1913.) i doktorirao (1920.) na Mudroslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Bio je najprije (1913. - 1919.) profesor Yisega gospodarskog učilišta, a od 1920. do 1930. direktor Srednje poljoprivredne škole u Križevcima, zatim poljoprivredni inspektor i direktor Ogledne i kontrolne stanice u Zagrebu. Godinu dana (1919.) boravio je u Pragu na specijalizaciji iz *agrikulturne kemije*. Kao izvanredni profesor predavao na Poljoprivredno - Sumarskom fakultetu *kemiju* (1941.-1952.), *agrikulturnu kemiju* (1941.-1947.) i *Šumarsku kemijsku tehnologiju* (1941.-1950.).

Od 1941. do 1952. bio je predstojnik Zavoda za agrikulturnu

kemiju Poljoprivredno-Sumar-skoga fakulteta.

Objavio je veći broj stručnih članaka iz svoga područja, a od 1930. do 1950. godine napisao je udžbenike za studente iz "Agrikulturne kemije" (I, II) (1930.-31.), "Osnove opće i agrikulturne kemije" (1935.), "Organske kemije" (1950.) i "Opće biokemije" (1950.). Znatno je utjecao na razvoj kemije u Hrvatskoj.

Umirovljen je 1952, a umro u Zagrebu 1962. godine.

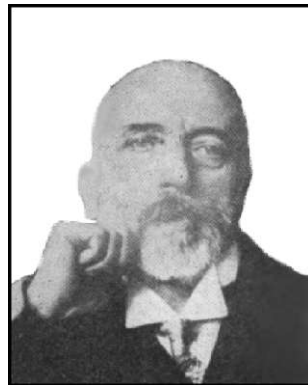
LITEBATUBA

*** SN, s. 122,184,191, 382-384, 460-461.

Husinec, S., Delić, P.: Gospodarsko i sumarsko učilište u Križevcima. MH Križevci 1995, s. 47, 48, 56, 63, 85,103-105,115.

MOHAR, Mladen, (Bjelovar, 27.V. 1956.), dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je 2.III.1982. godine.

MOHOROVICIĆ, Andrija, (Yolosko, Opatija 27.I.1857. - Zagreb, 18. XII.1936.), geofizicar, dr. sc, prof. na Šumarskoj akademiji u Zagrebu.

Gimnaziju je završio u Rijeci, a studij matematike i fizike u Pragu (1879.). Bio je dak glasovito-ga fizičara Ernsta Macha. Doktorirao je na Sveučilištu u Zagrebu (1893.) temom "O opažanju oblaka, te o dnevnom i godišnjem periodu

oblaka u Bakru". Za privatnoga docenta se habilitirao 1897., a naslovni izvanredni profesor postao je 1910. godine

Na Mudroslovnom fakultetu u Zagrebu predaje meteorološke predmete od 1893., *klimatologiju* za Šumare od 1898. do 1919., a *seizmologiju* od 1910. do umirovljenja 1921. Službovao je i na gimnazijama u Zagrebu i Osijeku te na Pomorskoj školi u Bakru.

Bio je dopisni elan Akademije od 1893., a redoviti od 1898. Bio je i tajnik Akademijinog Matematičko - prirodoslovnog razreda (1918.-1922.).

Bio je upravitelj Meteorološkog opservatorija u Zagrebu. Djelatnost te ustanove je proširio i unaprijedio tako da je postupno prerasla u današnji Geofizički zavod.

Otkrio je na dubini od oko 55 km nagli porast brzine seizmičkih valova, koji nastaju zbog povećanja gustoće Zemlje. Taj tanak sloj nazvan je Mohorovičicev diskontinuitet (Moho), zakon o porastu brzine seizmičkog vala s dubinom prozvan je Mohorovičicev zakon, a projekt busenja Zemljine kore je poznat kao Mohole. Mohorovičicevo ime nosi i jedan krater na Mjesecu, jedna ulica u Zagrebu, istraživački brod i Geofizički zavod.

Deveta generalna skupština Međunarodne unije za geodeziju i geofiziku u Torontu donijela je 1957. rezoluciju o busenju zemljine kore do Mohorovičiceve plohe diskontinuiteta, koja busenja su obavljena u SAD i biv. SSSB-u.

Iako je imao sve uvjete, nije bio predložen za Nobelovu nagradu.

Objavio je 21 znanstveni rad iz meteorologije i seizmologije.

VAŽNIJI BADOVI

Klima grada Zagreba. Bad JAZU 131, 1897.

Djelovanje potresa na zgrade. Vijesti hrv. društva inž i arh, Zagreb 1911.

Potres od 8.X.1909. God. izvješće Zagrebačkog meteorološkog opservatorija za 1909, Zagreb 1910.

Hodograf der ersten longitudinalen Wellen eines Bebens (ermesio undarum primarum). Buli. des travaux de l'Academie Yougoslave des Scien. et des Beaux-arts, 2, Zagreb 1915.

LITEBATUBA

Skreb, &. Prof. dr Andrija Mohorovicic. Nastavni vjesnik, XLV, 2-4, 1936./37. i Geofizika 3, 1986., s. 107.

Skreb, S. Dr. A. Mohorovicic. Priroda 27, 5-6, 1937. i Geofizika 3, 1986., s. 108.

Kauders, A. Sum. bibliograf. I, s. 26.

*** SN, s. 100.

*** Enciklopedija LZ 4, Zagreb 1968, s. 385.

*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976, s. 20

*** SIM, s. 9.

Skoko, D. Andrija Mohorovicic u znatnosti i vremenu. Badovi LZ "M. Krleža br. 3, Zagreb 1993, s. 77.

Bertović, S. O nekim prirodoznanstvenim i prirodozastitnim događajima iz hrvatske prošlosti. SL 9-10, 1993, s. 432-434.

*** Hrvatski velikani prirodoslovlja (10): Dr Andrija Mohorovicic. Priroda 87, 1997, s. 835.

I. P.: Dr. Andrija Mohorovicic (nas slavni geofizicar). Priroda 2, Zagreb 1997, s. 9.

MOHR (MOR), Dragutin, iz Petrinje, Sum. ing, Sum. inspektor.

Šumarstvo je završio na Šum. akademiji u Zagrebu 1903.

Radio je u Bilju (1922.) i Zrnajevcu (1926.).

LITEBATUBA

Borosić, J.: SIS, s. 3.

*** SN, s. 102.

MOLNAR, Ladislav, (Križevci, 5. VII.1922.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Franje i Paule r. Vrsotsek. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je bio željezničar. Osnovnu je školu završio u Križevcima, maturirao je u Državnoj realnoj gimnaziji u Koprivnici 1942. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1948.-49, a diplomirao 1952.

Nakon diplomiranja radio je u SG "Psunj" Nova Gradiška (1. y-l.YIII.1952.), a zatim do 28.11.1970. u Šumariji Pakrac, gdje je niz godina bio upravitelj. Od 1. III.1970. bio je zaposlen na mjestu savjetnika za zaštitu Suma i sjemenarstvo u Radnoj zajednici Zajedničkih stručnih službi SG "Mojica Birta" Bjelovar. Dana 1.1.1988. odlazi u mirovinu.

SG "Mojica Birta" Bjelovar od 1972. do 1990.g. imalo je svoje novine "Sumarski vjesnik". Ing. L. Molnar bio je sve vrijeme član uredničkog odbora i sa ostalim članovima uređivao je list. Napisao je i objavio vrlo mnogo članaka - većinom o stručnim temama iz raznog području gospodarstva.

Kako se bavio i amaterskom fotografijom, snimio je mnoge faze rada i mnoge značajnije događaje, pa tako skupio veliku foto-dokumentaciju.

Suradivao je i u Sum. listu.

SG Bjelovar dodijelilo mu je 1974. godine Zlatnu plaketu kao svom zaslužnom djelatniku.

BADOVI

Životne i radne prilike sumskih radnika. Zbornik "Sto godina sumarstva Bilogorsko-podravске regije, Bjelovar 1974., s. 363-370.

Životni i radni uvjeti sumskih radnika. Sum. list 1977., s. 334.

Uzroci i posljedice s analizom povreda na radu sumskih radnika. Sum. list, 1987., s. 69.

Đuro Soos, dipl. inž. sum. - In memoriam. Sum. list 1977., s. 23.

LITEBATUBA

*** SN, s. 363.

*** Zbornik "Sto godina sumarstva Bilogorsko-podravске regije, Bjelovar 1974., s. 417, 490.

Stojković, M.: Proslava 50. godišnjice upisa na Sumarski fakultet. Sum. list 11-12, 1995., s. 436.

Maricević, I.: Kazalo autora suradnika, SL 3-4/97., s. 182 i 186.

MOMCILOVIĆ, Bogdan, (Plaski, 2.X.1930.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Vuje i Jeke. Srbin, ateist. Roditelji su mu bili zemljoradnici. Osnovnu je Školu pohađao u Plavca-Drugi i Plaskom, a srednju Šumarsku Školu u Plaskom i Karlovcu. Maturirao je u srednjoj Šumarskoj školi Karlovac 1951.g.

Kao Sumarski tehničar prvo zaposlenje dobiva u SG "Visevica" Rijeka 1951. Nakon odsluženoga vojnog roka zapošljava se u SG Ogulin, kojem ostaje vjeran cio svoj radni vijek. Radio je u Šumariji Modruš, Plaski, Ogulin, Josipdol, Gomirje...

U međuvremenu upisao se na Sumarski fakultet u Zagrebu. Na SG odjelu diplomirao je 3.XI.1969. godine.

Kao diplomirani Sumarski inženjer najviše je radio u Radnoj zajednici Zajedničke službe UŠ Ogulin, specijalizirajući se za poslove na uzgajanju Suma. Na savjetovanju o gospodarenju Sumama prebornog područja, koje je u povodu proslave 100. obljetnice organiziranoga djelovanja ogulinskog Sumarstva održano u Ogulinu 19. X.1979., nastupio je s referatom pod naslovom "Gospodarenje prebornim Sumama ogulinskog područja danas i sutra".

Ostali podaci o kretanju u službi nisu nam poznati.

Bio je aktivan elan HŠD i Bum. društva u Ogulinu.

LITEBATUBA

Bogdan Momčilović. Šumarska škola u Plaskom, Zagreb 1991., s. 80.

*** HSD 1846-1996., s. 303, 315, 337, 338, 347, 415.

*** Sum. škola Karlovac, 1997., s. 80, 132.

MOMCILOVIĆ, Milan, (Plaski, Ogulin, 13.IX.1961.), dipl. ing. Sum.

Sin Branka, zanimanjem referenta i majke domaćice, koji su u vrijeme studija živjeli u Plaskom. Završivši srednju ekonomsku školu (1980.-81.), upisao se na Šumarski fakultet u Zagrebu. Diplomirao je 19.V.1987. godine.

U JP. "Hrvatske Sume" nije zaposlen (1995.).

MOMCILOVIĆ, Petar, dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na vec osamostaljenom Šumarskom fakultetu 21.11.1961. godine.

MOMCILOVIĆ, Zeljko, (Ogulin, 14.11.1963.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Milanov, srpske nacionalnosti, hrvatskoga državljanstva. Otac mu je radnik, a majka domaćica. Srednju šumarsku školu završio je u Karlovcu 1983. godine.

Diplomirao je Sumarstvo na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 21.IX.1989. god. s naslovom diplomskog rada "Organizacija poslovanja OOUR-a za uzgoj i zaštitu Suma Ogulin", znanstvenoga područja *organizacija proizvodnje u Šumarstvu*.

MOMCINOVIĆ, Tomislav, (Zagreb, 21.IX.1966.), dipl. ing. Sum.

Sin Hrvoja, zanimanjem sudca i Vesne, profesorice. Hrvat po nacionalnosti i državljanstvu. Srednjoškolski MIOC završio je u Zagrebu 1985. godine.

Diplomirao je Sumarstvo na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 31.1.1994. god. s naslovom diplomskog rada "Optimalizacija gustoće Šumskih traktorskih vlaka podrškom računala u G.j. Belevine", znanstvenoga područja *Šumske komunikacije*. Zaposlio se u "Exportdrvu" Zagreb 1994. godine.

MONTECUCCOLI, Mavro, Sumarnik.

Potomak je stare plemićke loze grofa Montecuccolija. "Pohadao je Šumarsku akademiju u Zagrebu u kojem je gradu položio i državni ispit za samostalno vođenje Šumskoga gospodarstva", (Veselja, 1924.). Podaci o godini diplomiranja nisu nam poznati.

U Bosni je služio 25 godina, najprije kao šumarski izvijestitelj kod kotarskih poglavarstava, a od 1912.g. kao upravitelj Šumarija u Nemili, Han Pijesku i Olovu. Iz Olova premješten je 1923. i postavljen u zvanju Sumarnika za upravitelja Šumarije Fojnica.

Objavio je znanstveni rad "Skrižaljke masa za bukvinu" (1923.), koristan za praksu, ali je tim radom utirao i put Šumarskoj znanosti, koristeći podatke iz bosanskih Suma. Bazu podataka činilo je 11.711 bukovich stabala. Tablice donose količinu deblovine i njen udjel u ukupnoj drvnjoj masi stabala. Podatke je obradio u 30 bonitetnih razreda. Te tablice koristila su velika Šumska poduzeća u Begovu Hanu i Zavidovicima, sto dokazuje njihovu korisnost.

Bio je elan Jug. Šumarskog udruženja od 1923. godine.

BADOVI

Skrižaljke masa za buku. Sarajevo 1923.

LITEBATUBA

*** SL: 1908., s. 252; 1923., s. 567, 691.

Vesely, D.: Umro Mavro Montecuccoli,

sumarnik. SL 6,1924., s. 319-321.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 117.

Klepac, D.: Šumsko bogatstvo Samobora. Zagreb 1992., s. 22.

MORTIGIJA, Mato, (Zagreb, 4. VI.1942.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Mate i Vinke r. Bertapelle. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je bio profesor, a majka učiteljica. Školovao se u Zagrebu; osnovnu je školu završio 1951, a II. gimnaziju 1959.g.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 1967. godine.

Radi izvan ciste Sumarske struke. Bavi se hortikulturom i zaštitom, (vid. 5. knjiga).

MOSTECAK, Mladen, (Zagreb, 24. 11.1950.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Slavka, u vrijeme studija penzionera, i majke domaćice koji su živjeli u Zagrebu. Hrvat. Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Zagrebu (1969.) i odmah se upisao na Sumarski fakultet Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je Sumarstvo 24.XI.1976. godine.

Podatke o službovanju nismo pronašli.

MOŠKUN, Zeljko, (Karlovac, 30. XII.1968.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ivana i Nevenke r. Tropic. Hrvat, katolik. Roditelji su mu kvalificirani radnici. Osnovnu i srednju naobrazbu postigao je u Karlovcu: osnovnu je školu završio 1983., a srednju Šumarsku školu 1987. godine.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je I.X.1993.g. iz područja zaštite Šuma. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Sašašnje stanje zaraze pitomog kestena gljivom *Cryphonectria parasitica*".

Nakon diplomiranja bio je

pripravnik u US Karlovac od 15. X.1993.g. U stalni radni odnos na mjesto revirnika stupio je 14.X. 1994. u Šumariji Karlovac. Nakon akcije "Oluja 1995." od 5.VIII.1995. upravitelj je Šumarije Topusko, US Karlovac.

Član je HSD. Živi u Karlovcu.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 66.

*** Posl. izvješće "HS" 1995., s. 63.

*** Sum. škola Karlovac, 1997., s. 107, 108,133.

MOTAL, Zdravko, (Bjelovar, 10. IV.1927.), mr. sc., dipl. ing.

Sin Josipa i Marije r. Slavujevic. Hrvatskoga državljanstva, ateist. Otac mu je bio strojovoda, a majka domaćica. I osnovnu i srednju školu pohađao je u Bjelovaru. Maturirao je na realnoj gimnaziji 1946. godine.

Studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 24.V.1952. godine na T-odsjeku. Na Šumarskom fakultetu u Zagrebu studirao je poslijediplomski studij i postigao magisterij 1973. na SG odjelu iz zaštite Šuma. Obranio je magistarski rad pod naslovom "Gospodarsko-zastitne mjere koje omogućuju zaštitu brijesta od izumiranja".

Cijeli radni vijek proveo je u Šumarstvu. Prvo zaposlenje u držav-

noj službi dobio je u Šumariji Kutina 1.III.1952. Slijedi premještanje i kraće služenje u ŠG "Garjevica" Bjelovar (1.I. - 1.V.1954.), a ostatak radnog vijeka - od 1.V.1954. do umirovljenja 31.XII.1992., dakle, 38 godina proveo je na radnome mjestu upravitelja Šumarije Vrbovec.

Uz zaštitu Suma mr. sc. Zdravko Motal pretežito se bavio problematikom izgradnje Šumskih komunikacija. Iz te oblasti napisao je i vrijedan rad. Bio je član Uredništva zbornika "Sto godina Šumarstva Bilogorsko - podravske regije" (1974.).

Mr. sc. Zdravko Motal je čitav život proveo radeći i to vrijedno, a istovremeno ignorirajući priznanja, medalje i fešte. Životni moto bio mu je: red, rad i znanje.

Za inovacije u izgradnji Šumskih komunikacija sa upotrebom stabilizacije terena primio je diplomu i posebno priznanje Šumsko gospodarstvo "Mojica Birta" Bjelovar 1983. i DIT-a Jugoslavije 1984. godine.

Član je HŠD. Umirovljeničke dane provodi u Vrbovcu, učestalo svraćajući kolegama u Šumariju, u kojoj je proveo gotovo četrdesetljeća kao upravitelj.

BADOVI

Oospodarsko-zastitne mjere koje omogućuju zaštitu brijesta od izumiranja, (magistarski rad). Sum. fakultet Zagreb 1973.

Mjere koje bi trebalo poduzimati da se spriječi masovno propadanje brijesta. Sto godina šumarstva Bilogorsko-podravске regije, Bjelovar 1974., s. 213-227.

Primjena stabilizacije terena kod izgradnje šumskih komunikacija. Bjelovar 1982.

LITEBATUBA

*** SN, S. 365.

*** Sto godina šumar. Bilogorsko-podravске regije, Bjelovar 1974, s. 455.

MOTT, Rafael, (Tuzla, BiH, 15.I. 1904. - Zagreb, 6.VIII.1977.), dipl. ing. Šumarstva, Sum. savjetnik.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Skol. g. 1928.-29, a diplomirao 12.X.1931.g. Zbog teških materijalnih prilika školovao se uz povremeni rad. U studentskoj se organizaciji bori za bolje uvjete života i studija i postaje članom KP (1926.). Proveo je neko vrijeme i u zatvoru.

Nakon diplomiranja radi u Banja Luci, zatim u Vinkovcima i Bajevom selu (1934.-1940.), a od 1941. u Tuzli. Politički aktivan, 1943. odlazi u NOB. Poslije rata referent je za Šumarstvo u ONO Tuzla, direktor ŠG Tuzla, direktor Srednje Sumarske škole i ŠG "Drinjaca", odakle odlazi za savjetnika u Sekretarijat za Šumarstvo SB Hrvatske u Zagreb, gdje radi do odlaska u mirovinu.

Kao vrstan stručnjak i društveno-politički aktivan odlikovan je Ordenom zasluga za narod sa srebrnim zracima, Ordenom Republike sa brončanim vijencem, a od Saveza ITŠID Hrvatske zlatnom plaketom.

LITEBATUBA

Borosić, J.: SIS, s. 7.

*** SL: 1933, s. 82; 1934, s. 453; 1937, s. 270; 1938, s. 288; 1940, s. 560; 1941, s. 17, 407.

*** SN, s. 356.

*** Zbornik o stotoj obljetnici šumarstva jugoistočne Slavonije. Vinkovci - Slav. Brod 1974, s. 538, 542.

*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976, s. 385, 386, 388, 418.

*** SE 2, 1983, s. 428-429.

*** HSD 1846-1996, s. 276, 277-279.

MOVCAN, Josip, (Čakovec, 9.II. 1925.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Aleksandra i Marije r. Balogh. Hrvat, rimokatoličke vjere. Potječe iz trgovačke obitelji. Osnovnu školu završio je u Ivanovcu kod Čakovca 1935, a gimnaziju je pohađao u Varaždinu, Szekeshervaru (Mađarska) i Zagrebu. Maturirao je na III. realnoj gimnaziji u Zagrebu 1945. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Sopronu (Mađarska). Poslije trećeg semestra napušta studij zbog odlaska u mađarsku vojsku, ali nakon tri mjeseca prelazi u partizansku jedinicu.

Poslije rata (1945.) ponovno polaže maturu na III. realnoj gimnaziji i upisuje se na Šumarski fakultet u Zagrebu. Zbog teškog materijalnog stanja roditelja sam se uzdržava. Upoznavši na vlastitoj koži sve mane tadašnjeg poretka, odlazi - kao apsolvant - sa suprugom učiteljicom u Gorski kotar ne diplomiravši.

Ipak, diplomira 30.VII.1955. i upošljava se u Šumariji Fužine uz upravitelja dipl. ing. D. Bolima. Kao mladi stručnjak, posebno se bavi iznalaženjem stimulativnih uvjeta rada Šumskih radnika, Šumsko-uzgojnim radovima te pohađa specijalizaciju, u Urbanističkom institutu Hrvatske, iz *uređenja pejzaža* i u zagrebačkim park-Sumama.

Početkom ljeta 1958. postavljen je za upravitelja Šumarije Mrkopalj, ali početkom jeseni, na poziv ministra Šumarstva, odlazi na Plitvička jezera. Tada je položio i stručni ispit iz pejzažne djelatnosti s odličnim uspjehom.

U 33 godine rada u NP Plitvička jezera, ing. Josip Movcan

definira svoj odnos i stavove prema pojedinim ključnim problemima u NP i to:

- U okviru prirodne baštine, biodinamički proces tvorbe sedrenih tvorevina smatra temeljnim fenomenom parka, kojeg uokviruje kompleks prirodnih Suma i tradicionalno njegovanih travnjaka, kakvi u srednjoj Europi na takvom prostranstvu više ne postoje. Sva tri fenomena smatra ugroženim i zahtjevnim specijalne brige i umjesne stručne intervencije.

- Kontinuirano je suorganizator i stručni suradnik Prostornog plana sa temama zaštite prirode, uređenja pejzaža, prometno-razvojnoga koncepta, uređenja i dimenzioniranja sustava posjećivanja i pokretač izrade kvalitetne kartografije.

- Kod izrade Sumsko-uređajnih osnova bio je protiv "sječe na krugove" i tzv. neophodnosti trajnih ljuskih intervencija u Sumama NP Plitvička jezera. Sanitarnu sječ u NP smatrao je nepoželjnom, jer uklanja stara stabla koja svojim odumiranjem predstavljaju izvor života milijunima organizama. Jedino opravdanim smatrao je korekturane zahvate degradiranih Sumskih površina.

- Smatrao je potrebitim izradu osnove uređenja pejzaža i njegovanja travnjaka, s posebnim osvrtnom na ekološki temeljeno uređenje kontaktnih površina travnjaka prema Sumi.

- U prometnom konceptu zalagao se za izdvajanje javnih prometnica izvan područja parka, izgradnju specijalnog sustava zaštitnih i sa pejzažom usklađenih pješačkih prometnica, kao i za uspostavu organiziranog prijevoza posjetitelja NP na kopnu i vodi, po čemu su mnoga njegova rješenja postala poznata u svjetskim stručnim krugovima.

Nosilac je koncepta suvremenog organiziranog "sustava posjećivanja", koji razvija na Plitvičkim jezerima. Taj sustav, osim zaštitne, prometne i estetske komponente, nosi u sebi čimbenik moguće kontrole i dimenzioniranja dopuštenog broja posjetitelja kao i ekonomske valorizacije rente atraktivnosti i položajne vrijednosti NP, kao i rente koja proizlazi iz stupnja kvalitete organizacije posjećivanja.

Nosilac je izrade investicijskoga programa zaštite parkovne i komunalno-tehničke infrastrukture koji su tek pred rat ozbiljno shvatile tadašnje republičke vlasti.

Njegov odnos prema procesu integracije sa turističko-hotelijerskom djelatnosti donekle je specifičan, jer smatra da je integracija nužna u procesu akcijskoga djelovanja na poduhvatima od zajedničkog interesa, ali nepoželjna kao fizička integracija. Zalaže se da NP ima potpunu samostalnost. Politički nametnuta integracija prisilila je upravitelja BOhma da ode u Republički zavod za zaštitu prirode, a dipl. ing. J. Movcan ostaje braniti NP od orijentacije na hotelijerstvo i ugostiteljstvo.

- Trajno se zalaže za aktivnu i kreativnu zaštitu koja služi dobrobiti zaštićenog prostora, ali i čovjeka, vezanog za život sa tim prostorom.

Energično se opire motoriziranom turizmu u NP, kreira svoje "mostice", početne zamisli elektrobrodova i panoramskih vlakova i radi na preseljenju turističkih sadržaja preko Korane. Akademik prof. dr. sc. Ivo Pevalek podržavao je njegova nastojanja.

Dipl. ing. Josip Movcan isto tako intenzivno sudjeluje u međunarodnim zbivanjima: dva puta je organizator Europske konferencije nacionalnih parkova na Plitvičkim jezerima; u tri mandata elan

je predsjedništva Europske federacije nacionalnih parkova, jedinom i potpredsjednik; u dva je mandata elan Svjetske komisije za nacionalne parkove (CNPPA-IUCN).

Na svim europskim i svjetskim susretima zalaže se za "prirodi bliski turizam" u obliku organiziranog sustava posjećivanja. Na svjetskom kongresu u Bali-u izlažu njegov referat i tiska ga Royal swedish academy of science u Ambiu. I na simpoziju Alpen-Adria u Heili genblutu (1988.) ima glavni referat. Aktivan je i na mnogim domaćim susretima i stručnim seminarima.

U NP svo vrijeme do progonstva i umirovljenja (1991.) snosi dužnost prvog Čovjeka zaštite i uređenja.

Odlaskom u mirovinu dipl. ing. Josip Movcan nije prestao biti aktivan. Svoju životnu temu: "Organizirani sustav posjećivanja prirodne i kulturne baštine", kao kompleks uzajamno povezane zaštite, istraživanja i uređenja prostora sa moguCom turističkom valorizacijom nastavlja i dalje - od 1992. do 1994. u NP Hohe Tauern u Austriji, a nakog toga se vraća domaćem tlu, djelujući putem stručnog tiska, a zatim u svojoj rodnoj Županiji međimurskoj.

Kao zapažena ličnost u svijetu nacionalnih parkova, primio je slijedeća međunarodna priznanja:

- Van - Tienhovenovu europsku nagradu (Bonn 1983.); Fred M. Packard International parks merit Award, od Međunarodne unije za zaštitu prirode IUCN (Morges, Švicarska 1987.); Global 500 (Rio de Janeiro 1992.); Primula d' oro (Uomo & Natura Napoli, Italia 1995.).

U zemlji primio je godišnju Hrvatsku turističku nagradu "Antun Stifancic" - 1994. (Zagreb 1995.).

BADOVI

Utjecaj sadašnjosti, vrednovanje i međusobni odnosi prostora Nacionalnog parka Plitvička jezera. Plitvička jezera, Čovjek i priroda, Zadruga štampa, Zagreb 1974., s. 209-233.

Development and Economics in Plitvice Nationalpark. Boyal Swedish Academy of science, Ambio 1982., s. 282-285.

Plitvička jezera - Nacionalni park - Svjetska prirodna baština, (u suradnji). GZH 1985., s. 5-8 i 29-51.

Prostorni plan Nacionalnog parka Plitvička jezera, (sa suradnicima). Urbanistički institut Hrvatske i NP Plitvice 1986., (50% teksta).

Biebelrither-Schreiber: Die Nationalparke Europas (J. Movcan: Die Nationalparke Jugoslawiens). Pronatur, Frankfurt-Miinchen 1989., s. 155-166.

Orossglockner Hochalpenstrassen - Das neue Verkers und Besucher Transport System, (und Mitarbeiter). Salzburg 1993., 85 dvostrukih stranica (A-3) + grafički i kartografski prilozi.

Nationalpark Hohe Tauern, (und Mitarbeiter). Salzburger Anteil - Managementplan, Salzburg 1994., 55 dvostrukih stranica (A-3) + grafički i kartografski prikazi.

Nacionalni parkovi - Ishodišta prometnog koncepta posjećivanja prirodne i kulturne baštine Hrvatske. Turizam 11-12, Zagreb 1994., s. 193-202.

Vizija razvoja turizma i ekološke stabilizacije Međimurja. Turizam 1-2, Zagreb 1995., s. 15-21.

Mogućnosti organizacije sustava posjećivanja Županije karlovačke, (Za studiju razvoja turizma). Institut za turizam 1996., s. 1-36

Sustav posjećivanja u nacionalnim parkovima i parkovima prirode. ECOPLAN d.o.o. i grupa suautora, Zagreb 1996., s. 27-54.

Županija međimurska - Projekt "Međimurje malo", (Studija ekološki usklađenog razvoja turizma). Čakovec 1997., s. 1-44 dvostruke str. (A-3) + kartografski prilozi.

LITEBATUBA

*** SN, s. 363.

Povijest sum. Hrvatske 1846-1976., s. 418.

MOZETIC, Krsto, iz Mirena (Slovenija), rođ. 24.III.1897., dipl. ing. Sumarstva, Sum. savjetnik.

Sumarstvo je započeo studirati na Sum. akademiji u Zagrebu

u trajanju od osam semestara. Apsolvirao je 1921.-22. na Gospodarsko-Sumarskom fakultetu u Zagrebu u koji je prerasla akademija. Diplomirao je na Sum. odjelu 14. XII.1923.

Počeo je raditi 14.XI.1924. uz priznanje vojne službe od dvije i pol godine, kao privremeni Sumarski inženjerski asistent pri Kotarskom poglavarstvu u Kotoru (Crna Gora), a 1925. premješten je k Direkciji Suma u Ljubljani. Nakon položenog državnog stručnog ispita (Beograd, 1927.), pri istoj Direkciji unaprijeđen je 1929. za Šumarskog inženjera.

Godine 1932. premješten je za kotarskog Sum. referenta pri Kotarskom nacelstvu u Sinju, gdje je 1935. unaprijeđen za Sum. savjetnika, a 1938. premješten je Sum. odsjeku banske uprave u Splitu, gdje je kao Sumarski savjetnik i umirovljen 1939.g.

Odlikovan je Ordenom Sv. Save 5. reda (1937.).

Bio je elan JSU.

LITEBATUBA

*** SL: 1925., s. 56, 211; 1929., s. 140; 1932., s. 643; 1935., s. 533; 1937., s. 695; 1938., s. 105, 594; 1938., s. 398. (MozetiC i MožetiC).

Borosić, J.: SIS, s. 5, 61, 98.

*** SN, S. 354. (MozetiC).

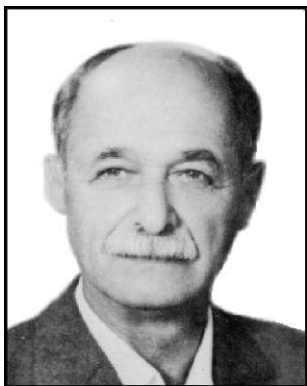
MOZINA, Ivan, (Ljubljana, 8.III.1912. - Ljubljana, 18.X.1979.), dr. sc., dipl. ing. Sumarstva, sveuc. profesor.

Gimnaziju je završio u Celju. Studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1933.-34., a diplomirao na Šumar, odjelu 24. YI. 1935.g.

Stručni ispit iz Sumarske struke položio je u rujnu 1939.g. u Beogradu.

Nakon odsluženoga vojnog roka bio je na službi godinu dana u Direkciji državnih Suma u Ljubljani.

bljani, a zatim od 1937. do 1941. radio je u Šumskoj upravi u Nazarju pri Mozirju. U vrijeme rata je kao pričuvni časnik pao u njemačko zarobljeništvo, ali se 1942. vratio u Ljubljano, gdje je za kraće vrijeme dobio honorarno zaposlenje pri Direkciji Suma.

Od svibnja 1945. do svibnja 1947. bio je namješten kod povjerenstva PNOO za Slovensko primorje, gdje je obavljao posao Sumara na području Gorice, upravitelja Šumske uprave u Ilirskoj Bistrici i Sefa Odjela za drvenu industriju u Postojni. Odatle bio je premješten u Ministarstvo za Sumarstvo i drvenu industriju u Ljubljani. Godine 1949. imenovan je za predstojnika Drvarškoga odjela na Tehničkoj srednjoj školi u Ljubljani. Tako se postupno osposobljavao za teoretičara i pedagoga na području prerade drva. Ubrzo bio je pripremljen da osnuje prvu drvarsku visokoškolsku ustanovu u Sloveniji, na Šumarskom odjelu tadašnjeg Fakulteta za agronomiju i Sumarstvo.

Godine 1950. izabran je za docenta za anatomiju i tehnologiju drva i mehaničku preradu drva.

Doktorirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu 1959. godine., 1960. izabran je za izvanrednoga profesora, a

1965.g. za redovnoga profesora iz predmeta anatomija i tehnologija drva.

Studij "drvarstva" u okviru Šumarskog odjela Biotehn. fakultetu sve više se diferencirao, pa je 1962. ustanovljen najprije drvarski smjer studija, a 1968. Drvarski odsjek.

Njegova se bibliografija sastoji od šest samostalnih publikacija, 14 opsežnih projekata i ekspertiza (u opsegu od 20 do 80 stranica) i više od 60 kraćih stručnih naputaka i mišljenja za potrebe Sumskih i drvoprerađivačkih organizacija. Objavljene rasprave imale su odjek u domaćem i stranom stručnom tisku.

Prof. dr. sc. Ivan Možina bio je 1955. i 1958. na specijalizaciji u tadašnjoj Zapadnoj Njemačkoj, u Francuskoj i Švicarskoj.

Za svoj uspješan rad bio je 1968. odlikovan Ordenom rada sa zlatnim vijencem, a kao osnivač visoko-skolskog studija drvarstva u Sloveniji i uspješan pedagog primio je u jesen 1970. Kidricevu nagradu. Prigodom 30. obljetnice Biotehničkog fakulteta primio je plaketu Ljubljanskoga sveučilišta.

LITEBATUBA

*** SL: 1939, s. 591; 1940, s. 40.

*** SN, s. 174, 303, 358.

*** Biograf, in bibl. univ. prof. Univ. u Ljubljani, 1957, s. 184; 1969, s. 550; 1976.

*** SE, 2. s. 136, I. izd.; SE 2, 1983, s. 429, II. izd.

*** GV 1972, s. 190

L.F.: Umri je prof. Ivan Možina, GV 1980, s. 37.

*** Spominski zbornik 47, Ljubljana 1982, s. 88, 146, 189, 264 (ob smrti); 47-77, s. 228.

MRAVUNAC, Davor, (Zagreb, 9.1. 1955.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa, po struci veterinara. Hrvatske nacionalnosti. Gimnaziju je polazio u Bjelovaru. Maturirao je skol. g. 1974.-75. Iste godine u jesen upisao se na Šumarski

fakultet u Zagrebu. Diplomirao je 22.XII.1980. godine.

Zaposlen je u Proizvodnom odjelu UŠ Bjelovar (1995.), a zatim kao voditelj Plansko - analitičkog odjela.

LITEBATUBA

*** SL 1-2,1995., s. 61.

*** Posl. izvješće "HS" 1995., s. 61.

MRAZEK, Marko, (Zagreb, 22.IV.1965.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Milana, hrvatske nacionalnosti i državljanstva. Potječe iz službeničke obitelji. Srednju školu drvarskog smjera završio je u Zagrebu 1984. godine.

Diplomirao je Sumarstvo na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 28.XI.1995. s naslovom diplomskog rada "Ostecenost stabala u Sumi Turopoljski lug djelovanjem biotskih i abiotskih faktora", znanstvenoga područja *ekologija Suma*. Mentor mu je bio prof. dr. Z. Seletković.

MRAZOVIĆ, Nada iz Varaždina, dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirala na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirala je na Šumarskom odjelu skol. g. 1952.-53., a diplomirala 6.IX.1954.g.

LITEBATUBA

*** SN, s. 367.

MRĐENOVIĆ, Stevo, (Donji Hrastovac, Sisak, 1933. - 16.XII.2000.) mr. sc., dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1956.-57., na Šumarskom odjelu, a diplomirao 2.III.1959.g.

Upisao je i poslijediplomski studij na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Magistrirao je 10.VII.1984. iz područja *iskoriscivanje Suma*.

Prema nepotpunim podaci-

ma, radio je na području Banovine. Prvo zaposlenje u državnoj službi dobio je u ŠG "Šamarica" Dvor 1959. Do prelaska u ŠG Sisak dugogodišnji je upravitelj Šumarije Rujevac. U ŠG Sisak imenovan je Sefom Odjela za iskoriscivanje Suma, ujedno obavljajući dužnost upravitelja RZ Zajedničkih službi.

Bio je aktivan član Saveza DITŠDI i član njegovog predsjedništva. Posebno se istakao u radu Šumarskoga društva Sisak, a 1974. izabran je za njegovoga predsjednika.

Umirovljen je 1991. godine.

LITEBATUBA

*** SN, s. 370.

*** HSD 1846-1996., s. 315, 337, 347, 351-353, 428.

MRKONIC, Ratko, (Rastusa, Teslic, BiH, 24.XI.1963.), dipl. ing. Sumarstva.

Otac mu Kojo zanimanjem je radnik. Srpske nacionalnosti, BiH državljanstva. Srednju školu završio je god. 1983. i upisao Sumarstvo.

Diplomirao je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 16.VI.1993.g. iz znanstvenoga područja *ekonomika Sumarstva* s naslovom diplomskog rada "Komparacija Šumarskih politika Republike Austrije i Savezne Republike Njemačke".

MRVA, Franc, (Franjo), (Šemnik, Zagorje ob Savi, 18.I.1929.), dr. sc., dipl. ing. Sumarstva.

Sin oca Ignaca, stolara u rudniku, i majke Pavle r. Sajovic, domaćice. Rođen je u mnogoelanoj slovenskoj obitelji. Po narodnosti je Slovenac, hrvatskoga državljanstva i rimokatoličke vjere.

Kad je imao šest mjeseci, uzimao ga u Zagreb očevo brat Antun sa suprugom Franciskom i odrasta u obrtničkoj obitelji. U Zagrebu završava pučku školu (1939.), II. mu-

Sku realnu gimnaziju (1947.) i Poljoprivredno - Sumarski fakultet, gdje je diplomirao 1953. god. na Šumarskom odsjeku biološkog smjera.

Po odsluženju vojnog roka radi četiri mjeseca kao praktikant u taksaciji u Ogulinu (1955.), a zatim se vraća u Zagreb, gdje se zapošljava u Rasadniku ukrasnog bilja Mirkovec, pogon Borongaj, na mjestu projektanta i kao izvođač za parkove (1956.). U tom razdoblju projektira i izvodi nekoliko manjih parkova u Zagrebu i izvan.

Rad u hortikulturi nastavlja 1957. cetirimjesečnom specijalizacijom na oblikovanju parkova u Arboretumu "Voleji potok" u Sloveniji kod čuvenog stručnjaka za pejzažnu dendrologiju i oblikovanje parkova prof. Cirila Jeglica. Nakon toga radi od 1957. do 1962. u Sloveniji, u Šumsko-privrednoj organizaciji za gospodarenje privatnim Sumama, najprije kao rukovoditelj Gozdarskog okoliša općine Zagorje ob Savi, a zatim kao šef Odjela za uzgoj, njegu, zaštitu Suma i rasadnicarstvo u upravi Šumarskoga poslovnog saveza u Sevnici.

U tom razdoblju radi na planiranju i realizaciji poSumljavanja, njezi i zaštiti Suma; rukovodi rasadničkom proizvodnjom, reorganizacijom rasadnicke proizvodnje i dokumentaciji; radi na doznaka-

ma stabala za sječu u privatnim Sumama; radi na problematici kompleksnoga gospodarenja u Sumama privatnog sektora; osnovao je vrtlariju u Sevnici.

Za vrijeme rada u Sloveniji sudjeluje na seminaru o individualnoj selekciji superiornih stabala Šumskog drveća (Dobrna), pod vodstvom dr. sc. M. Brinara i na seminaru iz Šumskoga planiranja koji se odnosio na sve Šumsko-uzgojne zahvate, pod vodstvom dr. sc. D. Mlinseka.

Nakon ukinuća Sumarskih poslovnih saveza u Sloveniji, nastavlja rad osnivajući u Sevnici (1962.) međuopćinsku referadu za hortikulturu i "zelene pojaseve" - za općine Sevnicu, Videm-Krsko i Brežice, u kojoj referadi radi kao projektant i izvođač parkova i park-nasada. U razdoblju od devet mjeseci izradio je 12 hortikulturnih rješenja.

U 1963. godini započinje surađivati sa prof. dr. M. Vidakovićem u Jastrebarskom, u tadašnjem Zavodu za kulturu četinjača, koji ubrzo mijenja naziv u Jugosl. institut za četinjače, a od 1974.g. Šum. institut Jastrebarsko, u kojem radi sve do umirovljenja 1995. godine.

U razdoblju od 1966. do 1970. bio je šef Odsjeka za genetiku i selekciju u kojem vremenu preuzima, uz ostale znanstveno - istraživačke zadatke, i rad na američkom Kontrapart projektu kao glavni istraživač. Od 1982. do umirovljenja rukovoditelj je Odjela za oplemenjivanje Šumskog drveća i sjemenarstvo.

Njegov znanstveni i stručni rad u Šum. institutu Jastrebarsko obuhvaća dva područja; genetiku i oplemenjivanje Šumskoga drveća te proizvodnju ukrasnog bilja, poglavito četinjača, a u manjem opsegu i povremeno rad na oblikovanju parkova.

Dolaskom u institut (I.IV. 1963.) dr. sc. Franc Mrva započinje radom kao asistent na *oplemenjivanju Šumskoga drveća*. U jesen iste godine iz toga znanstvenog područja upisuje poslijediplomski studij.

Dana 26.11.1974. izabran je u zvanje stručnog savjetnika. Recenzent akademik prof. dr. Alois Tavcar u svojoj je recenziji napisao: "Kandidat je pokazao široko znanje i stručno iskustvo u biološkom kompleksu Šumarskih disciplina, a posebno na problematici genetičkog oplemenjivanja Šumskog drveća." A drugi recenzent, znanstveni savjetnik dipl. ing. Josip Safar u svojoj recenziji pise: "Franc Mrva, po stručnom i znanstvenom razvitku i profilu spada u red istaknutih Šumarskih radnika, sto je dokazao radovima biološko - gospodarskog značenja i radovima genetičkog značenja. Naročito se istakao u poslovima Šumskog rasadnicarstva, melioracija degradiranih Suma, parkovne arhitekture i hortikulture te u oplemenjivanju Šumskog drveća..."

Dana 29.V.1981.g. obranio je magistarski rad pod naslovom "Utjecaj genotipa i majčinske provenijencije na efekat rasta Fl-hibrida ariša (*Larix decidua* Mili. x *Larix leptolepis* /Sieb et Zucc./Gordon)" i time je postigao akademski stupanj magistra biotehničkih znanosti iz područja Sumarstva - oplemenjivanje Šumskoga drveća. Potom je (1984.) izabran u zvanje znanstvenog asistenta u Bum. institutu Jastrebarsko.

Disertaciju pod naslovom "Utjecaj orteta i aktivnosti podloga na preživljavanje i rast rameta u obične smreke (*Picea abies* /L./ Karst.), Panciceve omorike (*Picea omorika* /Pancic/ Purkyne) i bodljikave smreke (*Picea pungens* Engelm.)" obranio je na Biotehničkom fakultetu u Ljubljani 22.XII. 1987. godine.

U vremenu od 1963. do 1988. dr. sc. Franc Mrva sudjelovao je u zemlji i inozemstvu na mnogim skupovima, sastancima, seminarima, savjetovanjima i studijskim putovanjima. Od seminarskih programa u našoj zemlji ističemo tečaj iz Sumarske genetike pri Katedri za Šumarsku dendrologiju i genetiku Sum. fakulteta u Zagrebu (1972.). Svrha mu je bila upoznavanje sa modernim metodama Sumarske genetike (predavač ugledni američki genetičar iz SAD dr. Howard Kriebel).

Kao glavni istraživač na Američkom Kontrapart projektu sudjeluje na II. Svjetskom savjetovanju iz oplemenjivanja Šumskog drveća u SAD (Washington 7.-16.IX. 1969.) i poslijekonferencijskoj turi u "VVisconsinu i Minnesoti (17.-23. IX.1969.), koje je organizirao FAO.

Sudjelovao je i na Sastanku europskih oplemenjivaca Šumskoga drveća (1983.) u Danskoj i Švedskoj, koji je organizirao IUFRO (dr. M. Werner), a 1986. sudjeluje s referatom na IUFRO svjetskoj konferenciji, sastanku radnih grupa za Teoriju oplemenjivanja, sjemenske plantaže i testiranje potomstva - održanoj od 13.-17.X. 1986. u Williamsburgu (SAD) i na poslijekonferencijskoj turi kroz Virginiju, Sjevernu i Južnu Karolinu (17.-22.X.1986.)

Znakovit je njegov rad na pripremi, obradi podataka i demonstraciji rezultata za Međunarodni sastanak oplemenjivaca Šumskoga drveća članova IUFRO Sekcije 22, održanom u Zagrebu i Jastrebarskom sa terenskim turama u Sloveniji, Hrvatskoj i BiH, te pripremi, obradi podataka i demonstracija za ekskurziju oplemenjivaca na Govicu za IUFRO XVIII. Svjetski kongres u Ljubljani (7.-21.IX. 1986.). Na tom kongresu predstavio se referatom. Na međunarodnim

skupovima održao je jos referat na IUFRO Svetskoj konferenciji u Williamsburgu (1986.), a na IUFRO Meetingu u Finskoj (1991.) predstavio se referatom i posterom.

Dr. sc. Franc Mrva sudjelovao je na svim sastancima genetičara i oplemenjivaca Šumskog drveća na području bivše Jugoslavije, a od 1966. bio je rukovoditelj Odsjeka za genetiku preuzimajući obveze kao rukovoditelj istraživačkih tema i zadataka, koji su ugovoreni sa fondovima i Sumarskom operativom i na njima radi do umirovljenja. Vec kao suradnik akademika prof. dr. sc. M. Vidakovića (od 1963.) u Odsjeku za genetiku i selekciju radi na godišnjim planovima istraživanja na temi Saveznog fonda za naučni rad koja je obuhvaćala problematiku selekcije plus stabala, vegetativno razmnožavanje, osnivanje sjemenskih plantaža, arhivu klonova i hibridizaciju. Neposredno je angažiran na programu individualne selekcije oko 400 plus stabala domaćih i stranih vrsta četinjača, cijepljenju, osnutku prvih sjemenskih plantaža u Hrvatskoj, arhivu te osnivanju pokusnih ploha na lokalitetu Gović. Ta se problematika proširila i na druge bivše republike.

U tijeku radnog vijeka radio je na 12 istraživačkih tema, zadataka i projekata. Na većini od njih bio je voditelj, a u ostalima istraživač. Povrh toga radio je na velikom broju zadataka koji su bili izravno ugovoreni sa Šumskom privredom i drugim interesentima, a koji se odnose na osnivanje sjemenskih plantaža, pokuse hibrida, pokusnih nasada oraha, osnivanje dendrarija i parkovnih nasada.

Dr. sc. Franc Mrva zanima se i bavio i hortikulturom. Od samoga početka rada u Bum. institutu Jastrebarsko započinje i razvija unutar Odsjeka za genetiku i se-

lekciju hortikulturnu djelatnost: radi na razmnožavanju poznatih omiljenih kultivara ukrasnoga drveća i grmlja i provodi ispitivanje hortikulturne vrijednosti nekih novih kultivara i njihovo uvođenje u razmnožavanje kao Sto je stupolika jela (*Abies alba* v. *columnaris*), viseća smreka (*Picea abies*, *pendula*), jednoga kultivara andaluzijske jele i vise od 30 klonova bodljikave, srebrne smreke (*P. pungens*). Cijepljenjem je proizveo nekoliko tisuća primjeraka srebrne (bodljikave) smreke i drugih vrsta.

Ispitivao je prikladnost različitih metoda cijepljenja za praktične potrebe. Proveo je fenotipsku selekciju vise od 40 stabala *P. pungens* na području Hrvatske koja su u 20 godina rada cijepljenjem razmnožavana za hortikulturne potrebe. Fiksirao je 25 klonova u sjemenskoj plantaži u Institutu.

Radio je također i na oblikovanju parkovnih nasada (nacrti i nadzor nad izvedbom) i na rješavanju problema sanacije i revitalizacije nekih parkova. Valja pripomenuti i njegov projektivni i izvedbeni rad na novom tipu institutskoga kljalista za znanstvene i hortikulturne potrebe i njegov savjetodavni rad na izboru ukrasnog bilja, tehnologiji sadnje i dr. cime je znatno podignuta razina hortikulture. U 25-godišnjoj aktivnosti na tom području obogaćeni su mnogi kućni vrtovi, javni parkovi i vikendaska naselja. Tim radom je dr. Franc Mrva proveo racionalizaciju stalno zaposlenoga stručnog kadra.

U svezi s tim valja pripomenuti da je u tijeku radnoga vijeka izradio četrdesetak hortikulturnih planova, elaborata i izvedbenih elaborata za parkove i razne objekte u Sloveniji i Hrvatskoj.

Da bi se zadržao u vrhu novih znanstvenih dostignuća svoga znanstvenoga područja, dr. Franc

Mrva bio je na velikom broju studijskih putovanja, stručnih posjeta i razmjenama stručnjaka: u Italiji (1965. i 1967.), u Mađarskoj (1966.), u Danskoj (1978.), SE Njemačkoj (1978. i 1980.), u bivšoj Cehoslovačkoj (1979. i 1988.), i u Švedskoj (1979.). Sa tih stručnih studijskih putovanja napisao je desetak izvješća i priopćio ih na Šumarskoj javnosti.

Rezultate istraživanja i svojega teorijskog i praktičnog rada dr. Franc Mrva priopćio je u godišnjim i periodičnim izvješćima, a poglavito samostalno i u suradnji u više od 40 znanstvenih i stručnih radova i u desetak referata.

Kao glavni istraživač na američkom Kontrapart projektu (1967.-1972.): E-30-FS-8, dobiva sa suradnicima od Ministarstva za poljoprivredu američke vlade priznanje (Certificate of Appreciation) za znanstvene napore i uspješan rad na završavanju projekta: "Hibridizacija vrsta četinjača različitih provenijencija". U posebnom pismu, koje se odnosi na to priznanje, pomoćnik voditelja za strane istraživačke programe, Ray E. Ely, ističe da se priznanje dodjeljuje za vrlo fino vođen rad glavnog istraživača na projektu.

Iz opsežnoga programa međuvrskih i unutarvrskih hibridizacija unutar rodova *Larix*, *Picea* i *Pinus* onovani su značajni poljski pokusi koji su koristan izvor informacija za rast i ponašanje hibrida u našim ekološkim uvjetima.

Značajan je povrh toga rad i udjel dr. sc. F. Mrve na individualnoj fenotipskoj selekciji domaćih i stranih vrsta četinjača sa ciljem da se stvori početni materijal za oplemenjivanje i prve sjemenske plantaže. U razdoblju 1961.-1965. izabrano je u sjemenskim sastojinama (prirodne populacije i kulture) 331 stablo različitih vrsta, od

kojih u Hrvatskoj 210, a u drugim tadašnjim republikama (Slovenija, BiH i Crna Gora) 125 plus stabala. U blažem opsegu rad na selekciji nastavljen je do 1970. godine i u tom razdoblju izabrano je još 40 stabala. Za selekciju je uporabijen kriterij većeg broja kvantitativnih i kvalitativnih svojstava u odnosu na susjedna stabla (Check tree method).

Za osnivanje sjemenskih plantaža cijepjenja su izvođena u rasadničkim uvjetima, a za hortikulturne potrebe u uvjetima staklenika. U seriji praktičnih pokusa ispitivano je 7 različitih metoda cijepjenja. U razdoblju od gotovo 25 godina rada cijepjeno je oko 50 tisuća podloga sa plemkama od 20 različitih vrsta četinjača i dviju vrsta listaca.

Značajan je pretežan njegov udjel na osnivanju prvih sjemenskih plantaža u Hrvatskoj. U razdoblju od 1965. do 1972. godine podignuto je na sedam različitih lokaliteta 23,20 ha sjemenskih plantaža sa pet različitih vrsta četinjača. Do 1997.g. održalo se na šest lokaliteta 14,7 ha sjemenskih plantaža četinjača.

Kao voditelj projekta izrazio je prioritete istraživanja podiže na lokaciji živog arhiva u Šum. institutu Jastrebarsko (1983. - 84.) dvije manje sjemenske plantaže, jednu od bodljikave (srebrne) smreke sa 25 klonova i 272 biljke i drugu od Panciceve omorike sa 15 klonova i 192 biljke. Klonski materijal za te dvije sjemenske plantaže dobiven je prethodnom selekcijom stabala u kućnim vrtovima, parkovima (srebrna smreka) te selekcijama u prirodnim populacijama. (Selekcionirana stabla vegetativno su razmnožena cijepjenjem i fiksirana u sjemenskim plantažama.)

Obje plantaže plodonose, a za srebrnu smreku se može naglasiti da daje veći postotak biljaka plave i srebrne boje nego sjeme komercijalnih uzoraka iz SAD.

Najveća je zasluga dr. sc. F. Mrve što je očuvan najkvalitetniji genofond četinjača u Hrvatskoj, zatim osnivanje živog arhiva na zemljišnom posjedu Bum. instituta u Jastrebarskom. U taj arhiv posađeni su klonovi dobiveni cijepljenjem superiornih fenotipova domaćih i stranih vrsta četinjača, selekcionirani u prirodnim populacijama i kulturama u Hrvatskoj, Sloveniji i BiH. U arhivu je fiksirano 287 klonova od 9 različitih vrsta sa ukupno 1847 biljaka. Osim toga u sklopu arhiva uzgajaju se 23 generativna potomstva sa 399 genotipova koja potječu od selekcioniranih stabala običnog oraha u Hrvatskoj.

Za postavljanje znanstvenih pokusa kao što su testovi potomstva selekcioniranih roditelja, provenijencijski pokusi te za potrebe hortikulture konstruirao je suvremeni tip kljalista u kojima je u cijelosti otklonjena opasnost od štetnih životinja i insekata u tlu te ostecivanja biljaka u klijanju od ptica.

Za znanstvene pokuse sjetve konstruirao je dvije sjetvene letve sa većim i manjim razmacima. Za njih se zanimao i pokazao naklonost poznati američki genetičar dr. Howard Kriebel prigodom posjeta Sum. institutu Jastrebarsko. O novom tipu kljalista pohvalno se izrazio poznati Švedski genetičar i stručnjak za kulturu tkiva Chris H. Bohrnman.

I na kraju pripomenimo da je dr. sc. F. Mrva bio aktivan član HSD, a posebice Društva genetičara Hrvatske.

OBJAVLJENI BADOVI

Mrva, F., 1971.: *Varijabilnost i nasljednost visina hibridnih potomaka Larix x eurolepis*. I. Jugoslavenski simpozij iz genetike, Herceg-novi, 24.- 28.V.1971.

Mrva, F., 1967.-72.: *Hybridization of conifer species from different provenances*, (Hibridizacija vrsta četinjača različitih provenijencija). Project number: E-30-FS-8. Final technical report. Inst. of forestry, Jastrebarsko.

Komlenović, N. Gračan, J., Mrva, F., 1975.: *Istraživanje utjecaja mineralnih gnojiva na urod sjemena američkog borovca u kulturi Zelenđvor*. Sum. list 4-6, s. 149-160.

Mrva, F., Mayer, B., Hajdin, Z., 1975.: *Prilog rješavanju nekih uzgojnih i selekcijskih pitanja na osnovi stanišnih uvjeta u SG jedinici Bosiljevo*. Sum. list 7-10, s. 289-303.

Mrva, F., 1977.: *Kvantitativne značajnosti cvetenja in donosa storžev klonov evropskega macesna v semenski plantaži*. Gozd. vestnik 35, St. 6, Ljubljana, s. 237-253.

Mrva, F., 1980.: *Utjecaj genotipa i majčinske provenijencije na efekat rasta F1 - hibrida ariša (Larix decidua Mili. x Larix leptolepis /Sieb. et Zucc./Gordon i reciprocno) u ranim testovima potomstva*, (magistarski rad). Sum. fakultet Sveuc. u Zagrebu, s. 1-68.

Mrva, F., 1981.: *Ocjena rasta i ekološke adaptivnosti vjstackih hibrida između alpske rase evropskog ariša i japanskog ariša (L. decidua Mili. x L. leptolepis /Sieb. et Zucc./Gordon)*. Poljoprivreda i sumarstvo, XXVII, 3, Titograd, s. 45-60.

Mrva, F., 1984.: *Sjemenske plantaže četinjača u Hrvatskoj*. Sumarski pregled 1-2 i 3-4, Skopje, s. 65-77.

Mrva, F., 1984.: *Mogućnosti proširenja uzgoja domačeg oraha*. Agronomski glasnik 5, Zagreb, s. 621-633.

Mrva, F., 1984.: *Proučavanje proizvodnje i genetička verifikacija sjemena u sjemenskim plantažama četinjača*. Badovi 2, izv. izd., SIJ, s. 35-41.

Mrva, F., 1984.: *Istraživanje selekcija običnog oraha (Juglans regia L.) u klonskim nasadima i testovima potomstva s nekim aspektima uzgoja biljaka*. Badovi 2, izv. izd., SIJ, s. 43-50.

Mrva, F., 1986.: *The development of genetics and forest tree breeding in the institute*, (Bazvitak genetike i oplemenjivanja sumskoga drveća u Institutu). Monografija SIJ 1945-1985., Zagreb, s. 67-74.

Mrva, F., 1986.: *Productivity of clones in flowering and cone crop in seed orchards*, (Produktivnost klonova u cvatnji i urodu Cesera u sjemenskim plantažama).

Pozivni referat na 18. IUFKO Kongresu u Ljubljani, 7.-21.IX.1986.

Mrva, F., 1987.: *Cycle periodicity variation of cone yield in a seed orchard of Austrian pine (Pinus nigra Arn.)*, (Promjenljivost ciklusa periodičnosti u urodu Cesera u jednoj sjemenskoj plantaži crnog bora (Pinus nigra Arnold). Zbornik sa IUFBO konferencije, zajedničkog sastanka radnih grupa za teoriju oplemenjivanja, testiranje potomstava i sjemenske plantaže. Williamsburg, Virginia 1986., pp. 634-644.

Mrva, F., 1987.: *Utjecaj orteta i aktivnosti podloga na preživljavanje i rast rameta u obične smreke (Picea abies L. Karst.), Panceveve omorike (Picea omorika /Pancic/ Purkije) i bodljikave smreke (Picea pungens Engelm.)*, (doktorska disertacija). Biotehnička fakulteta Ljubljana, s. 1-130.

Mrva, F., 1988.: *Istraživanja u sjemenskim plantažama četinjača*. Bezultati i problematika. Badovi 75. Zbornik radova, II. savjetovanja o naučno - istraživačkom radu SIJ, s. 91-101

Mrva, F., Littvay, T., 1988.: *Oplemenjivanje običnog oraha (Walnut tree breeding)*. Badovi 75. Zbornik radova II. savjetovanja o naučno-istraživačkom radu SIJ, s. 103-107

Mrva, F., 1989.: *Olatki prijelom inkompatibilnog cijepa u 18-godišnjoj sjemenskoj plantaži vajmutovog bora (Pinus strobus L.)*. Badovi 24 (80), SIJ, Zagreb, s. 209-216.

Mrva, F., Littvay, T., 1990.: *Teškoće u selekciji plus stabala obične smreke u populacijama oštećenim od zračnog zagađivanja*. Badovi 25 (2), SIJ, Zagreb, s. 103-107.

Mrva, F., 1990.: *Produktivnost klonova u cvatnji i urodu Cesera u sjemenskim plantažama*. Badovi 25 (2), SIJ, Zagreb, s. 261-275.

Mrva, F., 1991.: *Promjenljivost ciklusa periodičnosti uroda Cesera u sjemenskoj plantaži crnog bora (Pinus nigra Arn.)*. Badovi 26 (1), SIJ, Zagreb, s. 61-75.

Mrva, F., 1992.: *Appearance of delayed graft incompatibility in some older seed orchards*, (Pojava odgođene inkompatibilnosti cjepova u nekim starijim sjemenskim plantažama). IUFBO Meeting, Finska, Posterabstract. MetsanjalostussaatOn Tiedonantoja, 5, Helsinki, pp. 41-41.

Mrva, F., 1992.: *Flowering in the sees orchard of Austrian pine, (Cvatnja u sjemenskoj plantaži crnog bora)*. IUFBO Meeting, Finska. Ibid., s. 32-35.

Mrva, F., 1993.: *Pojava odgođene inkompatibilnosti cjepova u nekim starijim sjemenskim plantažama*. Badovi 28 (1-2), SIJ, Zagreb, s. 299-310.

Mrva, F., 1994.: *Urod Cesera, klijavost sjemena i rast sadnica europskog ariša iz klonskog arhiva*. Badovi 29 (1), SIJ, s. 1-15.

Mrva, F., 1994.: *Značajklonskih arhiva u očuvanju genofonda i oplemenjivanju sumskog drveća*. Sum. list 7-8, s. 203-220.

Mrva, F., 1995.: *Model oplemenjivanja običnog oraha (Juglans regia L.)*. Neki rezultati i smjernice istraživanja. Sum. list 1-2, s. 15-25.

Mrva, F., Perić, Z., 1995.: *Klijavost i sadržaj vlage klonskih uzoraka sjemena europskog ariša u različitim uvjetima Čuvanja*. Sum. list 4, s. 133-138.

Mrva, F., 1997.: *Basadnicki test potomstava polusrodnika vajmutovog bora (Pinus strobus L.) i klonskih sjemenskih plantaža*. Sa posebnim obzirom na specifične težine sjemena, klijavost i dormantnost sjemena. Badovi, (predano u tisak).

LITEBATUBA

*** SN, s. 366.

Povijest sumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 418.

*** SIM, s. 31, 32, 46, 67, 118, 149, 155, 178.

*** USA-CBOATIA, scientific Cooperation, Biotechnical Sciences, Scientific projects, by Vladimir Paar, Školska knjiga Zagreb, 1995., s. 384.

CAB INTEBNATIONAL (Befer. žurn.)
FOBESTBY ABSTBACTS (Befer. žurn.)

*** Conc crop, seed germinability and seedling growth of European larch progenies from a clonal archive, (Urod Cesera, klijavost sjemena i rast sadnica potomstava europskog ariša iz klonskog arhiva). Badovi, SIJ 29:1, 1994., s. 1-15.

*** Germinability and moisture content of clonal samples of European larch in different storage conditions, (Klijavost i sadržaj vlage klonskih uzoraka sjemena europskog ariša u različitim uvjetima Čuvanja). SL 4.1995., s. 133-138.

Breeding model of Persian walnut (Juglans regia) some results and research trends, (Model oplemenjivanja običnog oraha /Juglans regia L./ - neki rezultati i smjernice istraživanja. SL 1-2, 1995., s. 15-25.

Significance of clonal archive in gene pool conservation and forest tree breeding, (Značaj klonskih arhiva u očuvanju genofonda i oplemenjivanju sumskog drveća). SL 7-8, 1994., s. 203-220.

*** Appcaranee of delayed graft incompatibility in some older seed orchards, (Pojava odgođene inkompatibilnosti cjepova u nekim starijim sjemenskim plantažama). Badovi 28:1-2, 1993., SIJ s. 299-310.

Komlenović, N., OraCan, J., Mrva, F.: Investigations on the effect mineral ferti-

lizers on the seed yield of *Pinus strobus* in the Zelendvor plantation, (Istraživanje efekta mineralnih gnojiva na prinos sjemena *Pinus strobus* u plantaži Zelendvor). SL 1975., 4-6, s. 149-160.

*** SL 1-2/95., s. 56.

*** SIB 1996., s. 28, 41-43, 67.

Maricevic, I.: SL 3-4, 1997., s. 186.

MRVOŠ, Gavriilo, iz Delnica, dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu skol. g. 1934.-35., a diplomirao 6.II.1939. godine.

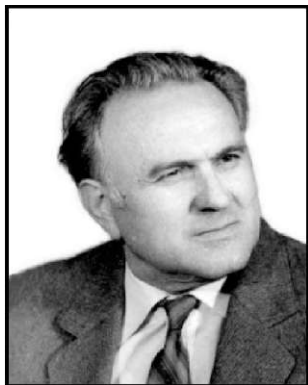
Prema nepotpunim podacima, 1940. godine postavljen je za Sum. vježbenika kod Ravnateljstva Suma na Sušaku. U istom svojstvu premješten je 1941. k Šumskoj upravi u Jasenak i iste godine otpušten iz službe.

LITEBATUBA

*** SL: 1940., s. 185; 1941., s. 113, 407.

*** SN, s. 358.

Klepac, D.: Iz sum. povijesti Gorskoga kotara..., Zagreb 1997., s. 208, 230.

MRZLJAK, Ivan, (Levkusje, Ozalj, 8.XI.1929.), mr. sc., dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ladislava i Katarine r. Štrucelj. Hrvat, rimokatolik. Osnovnu je Školu završio u Malom Erjavcu (kraj Ozlja) 1940., a realnu gimnaziju u Karlovcu 1948.g.

Šumarstvo je studirao na

Šumsko-uzgojnom odsjeku Poljoprivredno-Sumarskoga fakulteta u Zagrebu. Diplomirao je 1953.

U struci se zaposlio u siječnju 1954. godine - u Šumariji Karlovac I, najprije kao pripravnik, a zatim kao pomoćnik upravitelja do 1960. U ŠG Karlovac, osnovanom 1960., radio je od 1960. do 1991. kao referent u Odjelu za uzgajanje Suma, zatim kao rukovoditelj Odjela za uzgajanje Suma, rukovoditelj Proizvodne službe i kao rukovoditelj Razvojne službe.

Na Šumarskom fakultetu u Zagrebu upisao je poslijediplomski studij iz *silvikulture*. Završio ga je 1977., obranivši magistarski rad pod naslovom: "Uspijevanje običnog bora (*Pinus sylvestris*, L.), crnog bora (*Pinus nigra*, Arn.) i američkog bora (*Pinus strobus*, L.) na bujadnicama i vrstinama Korduna".

Od 1991.g. zaposlen je u JP "Hrvatske Sume" Zagreb - UŠ Karlovac, najprije kao opunomoćenik direktora JP "Hrvatske Sume", a od 1.1. do 15.XII.1992. kao upravitelj UŠ Karlovac. Od 15.XII.1992. do 31.XII.1995. pomoćnik je direktora JP "Hrvatske Sume", a sa 1.1. 1996. odlazi u mirovinu.

Tokom radnog vijeka bavio se prvenstveno uzgajanjem Suma (podizanje kultura četinjača i gospodarenje prirodnim sastojinama).

Sudjelovao je na Kongresu ekologa bivše Jugoslavije (1979.), na Svjetskom kongresu IUFRO u Ljubljani (1986.) i Tampereu (1995.).

Bio je tajnik i predsjednik Šum. društva Karlovac, a više godina elan je Uredivačkog odbora Šum. lista (do kraja 1993.) za znanstveno-stručno područje: njega Suma, Šumske kulture i plantaže, sjemenarstvo i rasadnicarstvo te posumljavanje.

Za doprinos uspješnom poslovanju i unapređenju Sumarstva

primio je Povelju i Zlatnu plaketu Saveza ITSDI Hrvatske u povodu 130. obljetnice rada društva i 100. obljetnice izlaženja Sum. lista (1976.). Primio je i priznanje HSD Zagreb za višegodišnji rad na dobrobit Sumarske struke i priznanje za rad u SG Karlovac u povodu 20. obljetnice gospodarstva (1980.). I Narodna tehnika Hrvatske, Zagreb, dodijelila mu je priznanje i Zlatnu plaketu za inventivni rad.

Kao umirovljenik živi u Zagrebu.

BADOVI

Lik i mjesto šumarskog tehničara u sumskoj privredi. Sum. list 5-6, 1957., s. 230-233.

Uzgoj suma, (skripta). SC za sumarstvo i drvoprerađivačku djelatnost Karlovac i SIZ sumarstva Zagreb, 1977., s. 1-228.

Akcija posumljavanja na području SO Karlovac 1981. (sa BonCeviC, S.). Sum. list 1981., s. 477-480.

Uspijevanje običnog bora (P. sylvestris, L.), crnog bora (P. nigra Arn.) i američkog borovca (P. strobus, L.) na bujadinama i vrstinama Korduna. Glasnik za sum. pokuse 25, Sum. fakultet Zagreb 1989., s. 235-259.

Ivo Sertić, dipl. ing. sumarstva (1913 - 1993). In memoriam. Sum. list 11-12, 1993., s. 582-583.

Sume Pokupskog bazena - povijesne i gospodarske prilike, (s PaveliC, D. i Maradin, J.). Nizinske sume Pokupskog bazena. Badovi, Vol. 31, br. 1-2, SiJ 1996., s. 1-15.

LITEBATUBA

*** SN, s. 366.

*** Povijest šumar. Hrvatske 1846-1976., s. 418.

Perić, N.: Svi rakovacki maturanti 1882-1995. Impres. Karlovac, 1995., s. 40.

*** HSD 1846-1996., s. 303, 409.

*** SL 1-2/1995., s. 57; 3-4/1997., s. 186; 5-6, 1997., s. 322.

*** Sum. škola Karlovac 1947-1997., 1997., s. 2, 52.

MRZLJAK, r. BABIĆ, Anica, (Dubovik, Slavonski Brod, 29.V. 1931.), dipl. ing. Sumarstva, prof. na Sum. školi Karlovac.

Kci Josipa i Janje r. Samukic. Hrvatica, hrvatskoga držav-

ljanstva, rimokatoličke vjere. Otac joj je bio službenik, a majka domaćica. Osnovnu je Školu završila u Gradištu (kraj Županje) 1942., a gimnaziju u Vinkovcima 1950.g.

Sumarstvo je studirala na Sumsko-uzgojnom odsjeku Poljoprivredno - Šumarskoga fakulteta Sveuc. u Zagrebu. Diplomirala je 1955. godine.

Dana 1.V.1955. zapošljava se na Šumarskoj Školi u Karlovcu kao profesor Sumarstva i u tom svojstvu radi neprekidno više od 38 godina, sve do 31.VIII.1993. kada odlazi u mirovinu.

Stručni ispit za zvanje profesora srednje stručne škole položila je 1958. na Filozofskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Kao glavne predmeta na školi predavala je *dendrologiju* i *zaštitu Suma*, a uz to i *botaniku*, *kemiju* i *ekonomiku*. Predavala je i u školi za obrazovanje odraslih. Profesor je Sumarstva s najdužim stažom na Šumarskoj Školi. Osnovala je i upotpunjavala zbirke predložaka iz *dendrologije* i *zaštite Suma*.

Povrh toga bila je dugogodišnji voditelj grupe "Tribina mladih", a njenim odlaskom grupa je prestala djelovati. "Grupa je okupljala velik broj učenika, koji su s velikim interesom i pozornošću prisustvovali svake godine nada-

sve edukativnim i zanimljivim predavanjima i susretima. Godišnje je bilo organizirano 10-15 takvih druženja, a gosti su najčešće bili istaknuti stručnjaci iz različitih područja, kao Sto su: medicina, Sumarstvo, povijest, glazbena kultura, zatim poznati karlovački alpinisti, kao i stručnjaci iz škole," (Korkut, M.: Monografija Bum. Škole Karlovac, 1997., s. 30).

Odgajala je i obrazovala 39 generacija učenika, budućih Sumarskih tehničara, i time dala značajan doprinos hrvatskom Sumarstvu. Živi u Karlovcu, (vid. BABIC, I. knjiga).

BADOVI

Zaštita suma, (skripta za III. razred). Sum. škola Karlovac, s. 1-137.

Zaštita suma, (skripta za IV. razred). Sum. škola Karlovac.

Orada i život biljke, klima i poznavanje tla, (skripta za I. stupanj stručnog obrazovanja sumarskih radnika). Poslovno udruženje sumsko-privrednih organizacija, Zagreb 1973., s. 1-24.

Zaštita suma, (skripta za III. razred, II. prerađeno izdanje). Škol. centar za sumarstvo i drvoprerađivačku djelatnost Karlovac i Poslovno udruž. sumsko - privrednih organizacija, Zagreb 1976, s. 1-53.

Zaštita suma, (skripta za IV. razred, II. prerađeno izdanje). Ibid, 1976, s. 1-63.

Perivoji i parkovi Karlovca u nastavi dendrologije. Sum. škola Karlovac 1947-1997, (Monografija). Karlov. 1997. s. 49-51.

LITEBATUBA

*** SN, s. 368 (Babic), 550, 551.

*** Sum. škola Karlovac 1947-1997, (Monografija). Karlovac 1997, s. 30, 49, 52, 60-67, 70.

MRZLJAK, Mladen, iz Draganici, Karlovac, 1916-1999, dipl. ing. Sum.

Studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu škol. g. 1937.-38, a diplomirao 10.X.1938. godine.

Prema dostupnim podacima, 1940. postavljen je za Sum. vježbenika kod Ravnateljstva Križevacke imovne općine u Bjelovaru,

a 1941. premješten je za upravitelja Državne Šumarije u Bosanskoj Gradiški, gdje se nalazio i 1943.g.

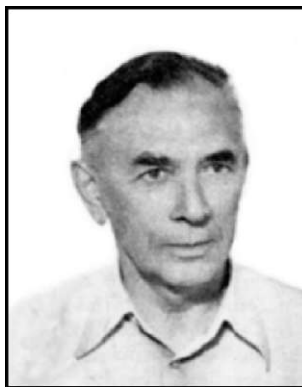
Pronašli smo i podatak da je 1952. bio djelatnik SG Gospić.

Bio je član HŠD.

LITEBATUBA

*** SL: 1940, s. 182, 269; 1941, s. 403; 1943, s. 24; 1952, s. 73.

*** SN, s. 359.

MUČALO, Vitomir, (Pazin, Istra, 28.YI.1912. - Rijeka, 17.IY.1987.), dipl. ing. Sumarstva.

Studij Sumarstva započeo je na Poljoprivredno - Sumarskom fakultetu u Zemunu, a završio na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Škol. g. 1940.-41. i diplomirao 12.11.1943. na Šumarskom odjelu.

Nakon diplomiranja zaposlen je u Ministarstvu Sumarstva (Odjel za uređivanje Suma) u Zagrebu.

Po završetku II. svj. rata odlazi u Istru, gdje je postavljen za upravitelja Šumarije Labin. Uz ostale poslove posebno je radio na posumljavanju krša i melioraciji makija i šikara u Istri. "I tako na obalama Istre i po kamenjarima Cresa i Lošinja ostadoše za našim Yitom živi spomenici njegova djela - bujne krošnje borova i visoke zimzelene makije", (Pelcer, Z., 1988.).

Godine 1954. dolazi u Institut za Šumarska i lovna istraživa-

nja NEH, radi na kartiranju Šumske vegetacije u Istri, a zatim prelazi u Zavod za kontrolu Šumskoga sjemena u Rijeci. I u znanstveno-istraživačkom radu ostaje vjeran poŠumljavanju krSa - bavi se pitanjima uzgoja pucaline, sibike i drugoga grmlja, kako bi se poboljšanjem pedoloških prilika omogućilo uspješnije poŠumljavanje krSa. Istražuje mogućnost uzgoja veprine u rasadniku i bavi se pokusima unošenja različitih vrsta borova u degradirane sastojine autohtonih Suma.

Za uspješan i predan rad u području Šumskoga sjemenarstva primio je Prvomajsku nagradu grada Rijeke i Spomen - plaketu Šumarskog instituta Jastrebarsko.

BADOVI

Ubrzanje klijanja i povećanje energije klijavosti sjemena pucaline (Cohutea arborescens L.). Obavijesti 7, SIJ, Zagreb 1959., s. 1-6.

Mogućnost i način konzerviranja sjemena obične jele (Abies alba L.). (sa Begent, B.). Posl. udruženje sum.-privr. organizacija, Zagreb 1964.

Stimuliranje klijavosti i energije klijanja sjemena obične jele i zelene duglazije prethodnim tretiranjem. (sa Begent, B.). Dokumentacija za tehnologiju i tehniku u sumarstvu 54, Beograd 1966.

Ispitivanje o mogućnosti vitaliteta sjemena Fraxinus spp i Acer spp metodom sposobnosti rastezanja eksplantiranih embriona. (sa Begent, B.) Poslov. udruženje sumsko-privr. organizacija, Zagreb 1967., s. 1-24.

Prilog poznavanju čistoće, apsolutne težine i metoda za određivanje klijavosti sjemena zelene duglazije, lijeske, crnoga graba i obična judina drva. (sa Begent, B.). Poslov. udruženje sum.-privr. organizacija, Zagreb 1968.

Kvalitativna svojstva sjemena obične jele u odnosu na sušenje. Istraživanje uzroka i posljedica sušenja prirodnih jelovih suma u SBH, (sa Begent, B.). Badovi 23, Zagreb 1975., s. 115-125.

Ispitivanje o mogućnostima i ispravnosti upotrebe biokemijskih metoda (tetrazol, indigokarmin) za određivanje vitaliteta sjemena obične jele (Abies alba Mili.) i himalajskog cedra (Cedrus deodara Laws.). (sa Begent, B.). Poslov. udruženje sumsko-privr. organizacija, Zagreb 1968., s. 1-29.

Određivanje vitaliteta sjemena nekih vrsta četinjača topografskim metodama (alepski, brucijski i crni bor, američki borovac, obična smreka), (sa Begent, B.). Posl. udruženje sumsko-privr. organizacija, Zagreb 1968., s. 1-23.

LITEBATUBA

*** SN, s. 360.

*** SIM, s. 55, 65, 118, 155, 161, 178.

Pelcer, Z.: In memoriam - Vitomir Mucalo dipl. inž. sum. (1912.-1987.). SL 3-4, 1988., s. 184.

MUDRINIĆ, Petar, namjesni učitelj na Gospodarsko - Šumarskom učilištu u Križevcima.

Bio je u službi jednu školsku godinu - od studenoga 1873. do kolovoza 1874. Pitomcima je predavao *fiziku, mineralogiju, geologiju, tloznanstvo, botaniku i klimatologiju*.

LITEBATUBA

*** SN, s. 42.

Husinec, B., Deliće, P.: Gospodarsko i sum. učilište u Križevcima, MH Križevci 1995., s. 49.

MUDROVCIĆ, Ante, (Otočac, 1925.-Zagreb, 1992.), dipl. ing. Sumarstva.

Sumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Skol. g. 1948.-49., a diplomirao 6.IV.1950.g.

Prvo zaposlenje bilo mu je u ličkom Sumarstvu, a zatim radi kao upravitelj Šumarije Samobor. Ubrzo (1957.) prelazi u Republički sekretarijat za Sumarstvo, gdje se zadržao do 1960. kada je imenovan direktorom SG Zagreb. Posebnu pozornost posvećivao je zaštitnim Sumama i Sumama s posebnom namjenom. To se odnosi i na Zagrebačku goru. Nakon dugogodišnjeg rada na tom mjestu prelazi u Udruženje Sumarstva i drvne industrije pri Privrednoj komori Hrvatske, gdje radi u svojstvu tajnika grupacije Sumarstva. Godine 1985. imenovan je tajnikom SIŽ-a Sumarstva Hrvatske, a nakon reorganizacije hrvatskoga Sumarstva, 1990.

imenovan je v.d. direktora novoosnovanog JP Hrvatske Sume" gdje radi do I.X.1991.g., kada odlazi u mirovinu.

Dipl. ing. Ante Mudrovčić dugogodišnji je član DIT, odnosno HŠD. Obnašao je razne dužnosti. Na 85. redovitoj skupštini (20.VI. 1969.) izabran je za predsjednika Saveza, a 9.VI. 1972. za predsjednika nadzornog odbora SITŠDI Hrvatske. Bio je i član Izvrsnog odbora. Izabran je i za počasnoga člana Saveza ITŠDI Jugoslavije (1982.).

Umrlo je u Zagrebu 1992. god.

LITEBATUBA

***SN, 8. 363.

Povijest sum. Hrvatske 1846-1976, s. 385, 388.

*** In memoriam - Ante Mudrovčić, dipl. inž. sumarstva (1925 - 1992), SL 9-10/92, s. 491-92.

*** HSD 1846-1996, s. 264, 266, 278, 281-283, 289, 291, 292, 294, 299, 302, 304, 307, 322, 324, 325, 329, 349, 441.

Klepac, D.: Šumsko bogatstvo Samobora, Zagreb 1992, s. 6, 17, 18.

Maricevic, I.: SL 3-4, 1997, s. 182, 186.

MUDROVČIĆ, Emil, (Otočac, 4. XI.1967.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Nikole i Dragice r. Rogić. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je automehaničar, a majka ekonomistica. Osnovnu i srednju školu pohađao je i završio u rodnom Otočcu. Maturirao je na Srednjoj ekonomskoj školi 1986. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 25.III.1994. iz zaštite prirode. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Zaštita toka rijeke Gacke i gospodarenje rijekom Gackom".

Prvo zaposlenje u struci dobiva u UŠ Gospić, JP "Hrvatske Sume" 1.IX.1994. Pripravnički staž obavio je u Odjelu za uređivanje Suma. Nakon akcije "Oluja", I.X. 1995. imenovan je upraviteljem Šumarije Vrhovine iste UŠ, na kojoj se dužnosti nalazio i 1997. godine.

Član je HŠD. Živi u Otočcu.

LITEBATUBA

*** SL. 1-2/95, s. 68.

Poslovno izvješće 1995, "HS", s. 65.

MUFIĆ, Dražen, (Senjsko, Vrbovsko, 11.11.1963.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Branka i Anđelke r. Štefanac. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je strojobravar, a majka radnica. Osnovnu školu završio je u Vrbovskom 1977. Srednju školu pohađao je u Ogulinu i Delnicama, maturiravši na Srednjoj Šumarskoj školi u Delnicama 1981. god.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je na Šumarskom odjelu 30.VI.1987. iz područja *iskoriscivanja Suma*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Komparativno istraživanje rada traktora LKT 81 i Silva 101". Godine 1988. upisao je poslijediplomski studij iz iskoriscivanja Suma.

Od 16.VII.1987. zaposlen je u Goransko-primorskom ŠG Delnice, OOUR za iskoriscivanje Suma Vrbovsko, radeći na poslovima pripreme rada te svim poslovima uzgoja i iskoriscivanja. U trajanju pripravničkoga staža radio je na poslovima uređivanja Suma - izradbi gosp. osnova, te studiju rada i vremena, na normativima sječe i izradbe te normativima izvlačenja za traktore S-101 proizvedene u mehaničkoj radionici ŠG Vrbovsko.

Na projektu "Umiranje Suma" aktivno je sudjelovao od 1988. godine.

Osnivanjem JP "Hrvatske Sume" dipl. ing. Dražen Mufić imenovan je revirnikom u Šumariji Vrbovsko, s time da je tijekom 1996. neko vrijeme vršio dužnost upravitelja Šumarije. Od 1.1.1997. premješten je u UŠ Delnice na radno mjesto rukovoditelja Komercijalnih poslova.

Član je HŠD. Živi u Vrbovskom.

LITEBATUBA

*** ŠL 1-2/95., s. 67.

Klepac, D.: Iz sum. povijesti Gorskoga kotara..., Zagreb 1997., s. 75, 77, 208, 230.

MUFTIĆ, Halid, iz Žepca, BiH, dipl. ing. Sumarstva, Sum. savjetnik.

Studirao je na Gospodarsko-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu skol. g. 1928.-29., a diplomirao 6.III.1933. godine.

Prema pronađenim podacima, 1938.-1940. nalazio se u službi kod Banske uprave u Zagrebu, a 1941. promaknut je za Sum. savjetnika i postavljen za tajnika Ureda ministra Suma i ruda u Zagrebu. Godine 1943. premješten je od Ministarstva narodnoga gospodarstva u Ministarstvo skrbi za postradale krajeve na mjesto pročelnika Odjela za gospodarsku obnovu, a 1944. imenovan je Sum. savjetnikom kod Glavnog ravnateljstva za Sumarstvo Ministarstva Sumarstva i rudarstva u Zagrebu.

Ostali podaci o kretanju u službi nisu nam poznati.

Bio je elan JŠU od 1938., a za vrijeme NDH elan HŠD i zamjenik pročelnika Nadzornog odbora.

LITEBATUBA

*** SL: 1938., s. 340; 1940., s. 269, 330; 1941., s. 324; 1943., s. 24, 267; 1944., s. 114.

Borosić, J.: SIS, s. 7.

*** ŠN, s. 356.

*** HSD 1846-1996., s. 221, 235.

MUFTIĆ, Zuheira, iz Foče, BiH, dipl. ing. Sumarstva.

Studirala je Sumarstvo na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirala je skol. g. 1949.-50. na Šumarskom odjelu, a diplomirala je 29.VI.1950.

LITEBATUBA

*** SN, s. 364.

MUHVIĆ, Antun, iz Plesca kod Čabra u Gorskom kotaru, Sum. ing, Sum. savjetnik.

Studirao je Sumarstvo na Šum. akademiji u Zagrebu u trajanju od Sest semestara. Pripadao je zajedno sa Đ. Nenadićem i A. Petračićem prvoj generaciji zagrebačkih Sumarskih akademaca. Apsolvirao je 1901. godine.

Prema dostupnim podacima, 1902. imenovan je Sum. vježbenikom kod Otočke imovne općine. Od 1907. do 1925. radio je na području Križevacke imovne općine, najprije kao Sum. pristav, a zatim kao Šumar (1910.), nadsumar (1918.), Sumarnik kod Gospodarstvenog ureda u Bjelovaru (1922.), upravitelj Kotarske Šumarije u Garešnici (1923.) i na kraju kao Sum. savjetnik kod Šumarije Čazma (1925.).

Ostali podaci o njemu nisu nam poznati.

LITEBATUBA

*** SL: 1902, s. 295; 1907, s. 116; 1910, s. 195; 1918, s. 138; 1922, s. 38; 1923, s. 381; 1925, s. 343, 698.

Borosić, J.: SIS, s. 3.

*** SN, s. 101.

Klepac, D.: Iz sum. povijesti Gorskoga kotara..., Zagreb 1997, s. 208, 230.

M^tHLSTEIN, Josip, iz Skrada, Gorski kotar, dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu skol. g. 1938.-39, a diplomirao 29.V.1941.

Prema dostupnim podacima, 1941. imenovan je Sum. vježbenikom kod Ravnateljstva državnih Suma u Gospiću, ali se 1942. zahvalio na državnoj službi. Godine 1942. upisan je u matičnu knjigu za pripravnika ovlaštenog inženjera Sum. struke. Državni stručni ispit položio je 1944. godine.

Ostali podaci nisu nam poznati.

LITEBATUBA

*** SL: 1941., s. 323; 1942., s. 156; 1943., s. 164; 1944., s. 114.

*** SN, S. 360.

Klepac, D.: Iz sum. povijesti Gorskoga kotara..., Zagreb 1997., s. 208, 230.

MUJAGIĆ, Almaz, (Orahovica, 26. V.1937.), dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu, a diplomirao na ŠG odjelu osamostaljenoga Šumarskoga fakulteta u Zagrebu 11. VII.1964. godine.

Prema nepotpunim podacima, cijeli dosadašnji radni vijek proveo je na području Sisacko-moslavacke županije. Dugogodišnji je upravitelj Šumarije Lekenik, a u vrijeme funkcionalne organizacije Sumarstva obnašao je dužnost direktora OOUR-a za iskoriscivanje Suma ŠG Sisak. Nakon osnutka JP "Hrvatske Sume" - UŠ Sisak - 1991. imenovan je revirnikom Šumarije Lekenik, na kojoj se dužnosti nalazio i početkom 1998. godine.

Živi u Velikoj Gorici.

LITERATURA

*** ŠL 1-2,1995., s. 65.

MUJDRICA, Mihajlo, (Zagreb, 30.I.1894. - Zagreb, 10.XI.1956.), dipl. ing. Sumarstva, visi Sum. savjetnik.

Maturirao je u Zagrebu 1912. i započeo studij Sumarstva na Šum. akademiji u Zagrebu. Zbog poziva u vojsku (1914.) prekida studij do kraja I. svj. rata. U toku rata 1916. iz rodoljubnih pobuda prelazi u Rusiju i očevidac je Oktobarske revolucije.

U Hrvatsku vraća se 1918. i nastavlja studij Summarstva, koji završava na novom Gospodarsko-Sum. fakultetu u Zagrebu 17.III. 1922. godine.

Od 1921. do 1923. god. radio je

kod Ravnateljstva Suma u Zagrebu, od 1923. do 1940. god. na režij-skoj manipulaciji u Majuru (Kos-tajnica). "Najbolji svjedoci njegovog ispravnog stručnog rada na tom području su sastojine, koje je ostavio iza sebe, koje i danas mogu služiti kao uzor novim generacijama.", (Šerbetić, 1957.). U vrijeme II. svj. rata (1941.-1945.) bio je u Ministarstvu Suma i ruda u Zagrebu. Nakon rata, radeći u Ministarstvu Suma do kraja 1949., glavni je organizator eksploatacije Suma na području NR Hrvatske. Kasnije radi u Ministarstvu drvne industrije, zatim u Institutu za drvno-industrijska istraživanja. Umirovljen je 15.VIII.1952.

Bio je veliki zagovarač iskoriscivanja Suma u vlastitoj režiji, odličan uzgajivač, tehničar i Sumarski ekonomist. Suradivao je u stručnim listovima.

Odlikovan je Ordenom Belog orla 5. reda (1934.).

Bio je elan JŠU, kasnije HŠD, biran u Nadzorni odbor (1940.-1945.) i odbornik (1945., 1950.-52.)

BADOVI

Suvremeni problemi režijskog rada kod Ravnateljstva državnih suma u Vin-kovcima. Sum. list, 1942., s. 3-8.

Kontrola kvalitete proizvoda u drvnoj industriji. Ibid., 1950., s. 65-68.

Kako da organiziramo zimsku sječu? Drvna industrija, 1950., br. 1. s. 7-10.

Sanjkanje s jednim konjem umjesto iznošenja ogrijeva samarima. Ibid., 1951., br. 1, s. 15-17.

Prikrajanje i klasifikacija drveta. Ibid., 1951., br. 2, s. 1-6, br. 3, s. 14-19, br. 4, s. 4-7, br. 5, s. 14-16, br. 6, s. 12-15.

Kako možemo smanjiti otpadke u drvnoj proizvodnji. Ibid., 1952., br. 4, s. 1-11.

LITEBATUBA

*** SL: 1922., s. 341, 424; 1923., s. 570, 631; 1925., s. 455; 1929., s. 95; 1933., s. 285; 1934., s. 73; 1937., s. 613; 1940., s. 189; 1941., s. 327; 1943., 267; 1945., 78; 1952., s. 78.

Serbetić A.: Ing. Mihajlo Mudrica, SL 1957. s. 45-46.

Borosić, J.: SIS, s. 5, 41, 92.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I s. 106, 226.

*** SN, S. 353.

*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976, s. 190, 248, 249, 261, 413.

*** SE 2, 1983, s. 430.

*** HSD 1846-1996, s. 221, 231, 235, 236, 241, 253.

MUJIĆ, Nerfid, iz Mostara, dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu skol. g. 1949.-50, a diplomirao 1.IX.1951.g.

LITEBATUBA

*** SN, s. 364.

MUK, (MUCK), Valter, rod. II.V. 1895, dipl. ing. Sum, Sum. savjetnik.

Prema nepotpunim podacima, Sumarstvo je studirao u Beču na Visokoj školi za kulturu tla, gdje je apsolvirao 1922. godine.

Zaposlivši se u Hrvatskoj 29. 1.1923, stručni državni ispit položio je u Beogradu 1924. god.

Od 1923. do 1940. radio je na području Direkcije Suma Otočke imovne općine (Lika); 1932. imenovan je Sum. savjetnikom i upraviteljem Sum. uprave u Otočcu, a za v.d. direktora Direkcije u Otočcu postavljen je 1937.

Godine 1943. nalazio se u tadašnjoj Hrv. Mitrovici. Bio je elan JŠU od 1923, kasnije elan HSD.

LITEBATUBA

*** SL: 1923, s. 695; 1926, s. 517; 1929, s. 50; 1935, s. 477; 1937, s. 334; 1938, s. 298; 1940, s. 269; 1943, s. 24 (Muk, Muck).

Borosić, J.: SIS, s. 24, 73, 94.

*** Izvještaj JSU 1926./27, s. 29.

Mt^vLLER, Đuro, iz Virovitice, dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu skol. g. 1931.-32, a diplomirao 21.VI.1934. godine.

Prema dostupnim podacima, 1939. nalazio se u Virovitici.

Godine 1941. promaknut je za Sum. pristava kod Šumarije Đurđevačke imovne općine u Bjelovaru, a 1943. radio je u Šumariji "Bilo" u Bjelovaru.

Bio je elan JŠU od 1939, kasnije HSD. Ostali podaci nisu nam poznati.

LITEBATUBA

*** SL: 1939, s. 257; 1940, s. 269; 1942, s. 31; 1943, 24, 268.

Borosić, J.: SIS, s. 8.

*** SN, s. 357.

Mt^vLLER, Vilim, (1834. - Virovitica, 2.IX.1906.), Sumarski savjetnik.

Podaci o školovanju nisu nam poznati.

Upravljaao je vlastelinskim Sumama kneza Schaumburg-Lippe-a na području tadašnjih kotareva Virovitica i Slatina. Zaslužan je za podizanje velikih Sumskih kultura, pa mu je, kao Sumarskom nadzorniku tog vlastelinstva, za stečene zasluge dodijeljen Zlatni križ sa krunom.

U kneževskoj Šumarskoj službi njegovom je inicijativom zaposleno nekoliko Šumara Hrvata, a objavljivao je i radove u Sum. listu. God. 1891. i 1896. pise o uređivanju Suma i stanju Šumskoga gospodarstva na virovitičkom vlastelinstvu.

Bio je elan Hrvatsko-slav. Sum. društva od 1885.g. i aktivno je djelovao u društvenom radu. Na društvenoj skupštini 1895. u Slatini, jedan je od organizatora rada skupštine i zastupnik vlastelinske uprave kneza Schaumburg-Lippe-a.

BADOVI

Uzgoj hrasta u slavonskih bukvicah. - V. z. g. i s. I-IV, Križevci 1887, s. 85-96.

Odgovor Millerov na članak "Millerov međutimni prevrsni sjek za gojidbu hrastika". SL 1896, s. 96.

Uređenje virovitičkih brdskih suma kneza Schaumburg-Lippea. SL 1896, s. 42- 61.

Opažaji o nekih sumskih prilikah na gospostini Virovitica kneza Schaumburg-Lipea. SL 1891., s. 442-451.

LITEBATUBA

*** SL: 1890., s. 375; 1907., s. 118.

*** Osobne vijesti. Umro Vilim Müller, sum. savjetnik. SL 10,1906., s. 404-405.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 57, 125, 212.

*** Povijest šumar. Hrvatske 1846-1976., s. 409.

*** HSD 1846-1996., s. 80, 81.

MUNČIĆ, Nenad, dipl. ing. sum.

Šumarstvo je studirao na ŠF u Zagrebu. Apsolvirao je Skol.g. 1979./80., a diplomirao 1982.

MUNDORFER, Ljudevit, iz Lud brega, dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je započeo studirati na Šum. akademiji u Zagrebu, koja je 1919. prerasla u Gospodarsko-Sum. fakultet. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu toga fakulteta, a diplomirao 16.1.1922.

Pronašli smo samo podatak da je umro 1938. obnašajući dužnost direktora "Šipada" u Sarajevu (ŠL.1938., s. 603.). Bio je član JSU.

BADOVI

Trgovačko ustanovljenje sopstvenih troškova za okruglo drvo i rezanu robu. Sum. list 1934., s. 429-434.

LITEBATUBA

Borosić, J.: SIS, s. 5.

Kauders, A.: Sum. bibliograf. I, s. 106.

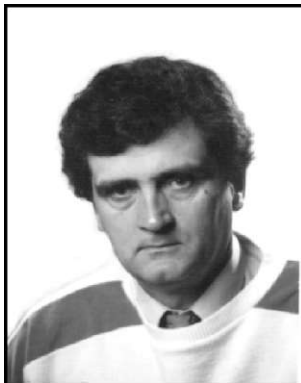
*** SN, s. 353.

*** Povijest sum. Hrvatske 1846.-1976., s. 413.

MUNDWEIL, Vladimir, (Križevci, 19.XII.1944.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa i Olge r. Štandarlenko. Hrvatske narodnosti i državljanstva. Otac mu je prof. agronomije, a majka profesorica. Osnovnu je školu završio u Vinkovcima 1959., a gimnaziju u Osijeku 1963.g.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 11.1.1971. godine.

Pripravnički staž započeo je 1.IV.1971. u VoCinu. Nakon obavljenog pripravničkog staža radio je do 1977. u Šumariji Slatina kao referent uzgoja Suma. Od 1978. do 1990. radio je u Radnoj zajednici CZS "Slavonske Sume" u Osijeku na poslovima voditelja stručnog osposobljavanja radnika sjekača. Od 1. I. do 1.XI.1991. bio je upravitelj Šumarije Tikves UŠ Osijek, a od 1992. vodi samostalnu radnju za sječu i promet drveta "Munchveil Vladimir" u Osijeku.

Bio je dva mjeseca na stručnoj praksi u Norveškoj.

MUNI2ABA, Milan, (Gračac, 7.X. 1947.), dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 7.XII.1972. godine.

MUNI2ABA, Svetozar, r. 1920., iz Belog Manastira, dipl. ing. Sum.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je na Šum. odjelu skol. g. 1951.-52., a diplomirao 31.III.1955. godine.

God. 1974. nalazio se u ŠG "Hrast" Vinkovci na radnome mjestu inženjera za građevinarstvo.

LITEBATUBA

*** SN, s. 366.

MUNJAS, Lazo, (Ogulin, I.IX. 1955.), dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu.

Diplomirao je na Šumarskom odjelu 21.XII.1973. godine.

MUNTEANU, Amadeus, ing. Sumarstva, Sum. nadinženjer.

Šumarstvo je apsolvirao 1898. na Visokoj Šumarskoj i rudarskoj školi u Banskjoj Štiavnici (Slovačka).

Od 1900. u službi je kod Nad-Sumarskog ureda u Vinkovcima, gdje je 1905., u statusu činovnika drž. Sum. uprave, imenovan Šumarnikom.

Kao upravitelj premješten je 1906. iz Vinkovaca k Šumariji Šum. ravnateljstva Zagreb u Kalju. Godine 1910. imenovan je Šumarskim inženjerom, a 1911. premješten je u Mrkopalj.

Godine 1919. nalazio se pri Ravnateljstvu Suma u Zagrebu u svojstvu Sum. nadinženjera.

Ostali podaci o kretanju u službi nisu nam poznati.

LITEBATUBA

*** SL: 1905., s. 41, 462; 1906., 406; 1910., 281; 1911., s. 350; 1919., s. 116.

Borosić, J.: SIS, s. 25.

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoist. Slavonije, Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 547.

MURAVIĆ, Ivan, visi Sum. savjetnik.

Podaci o školovanju nisu poznati, a prema dostupnim podacima o kretanju u službi od 1898. do 1930. radio je na području Brodske imovne općine, koja je imala sjedište u Vinkovcima, i to u Šumarijama Otok, Trnjani, Slav. Brod (upravitelj 1918.-1922.), te kod Gospodarstvenog ureda u Vinkovcima kao Sum. nadinženjer.

Umirovljen je kao visi Sum.

savjetnik kod Direkcije Suma u Vinkovcima.

Bio je elan JŠU.

LITEBATUBA

*** SL: 1917., s. 348; 1921., s. 148; 1926., s. 144; 1932., s. 759.

*** Izvještaj JSU 1926./27., s. 29.

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva u jugoist. Slavoniji. Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 538, 542.

MURGIĆ, Ivan, (Crikvenica, 1885.-Klenovnik, Hrvatsko zagorje, I.IV. 1931.), ing. Sumarstva, Sum. nadsavjetnik.

Gimnaziju je završio u Senju 1903.g., a Šumarsku akademiju, u trajanju od šest semestara, u Zagrebu 1906. Naredne godine zapošljava se kao vježbenik kod Gospodarstvenog ureda Slunjske imovne općine u Karlovcu, a 1908. premješten je za upravitelja Kolarske Šumarije u Cetingradu.

Godine 1909. polaže državni ispit za samostalno vođenje Šumskoga gospodarstva. Pet godina nakon I. svjetskog rata (1923.) dolazi u Gospodarstveni ured Križevacke imovne općine u Bjelovaru, a 1929. prelazi na mjesto direktora Suma Brodske imovne općine u Vinkovcima. Na području Slunjske imovne općine reambulacijom, arondacijom i lokalnom komasacijom rasplitao je zamršene posjedovne odnose, radeći usporedno i na uređenju Suma, uzgajanju i podizanju sastojina. Osim rada u struci, surađivao je na podizanju prosvjete i gospodarstva po siromašnim selima toga područja.

Kao direktor u Vinkovcima radio je na poboljšanju ekonomskoga stanja imovne općine, mijenjajući dotadašnje načine gospodarenja i uvodeći štednju.

Umro je u Klenovniku, u bolnici, oboljevši od tuberkuloze. U vrijeme boravka u bolnici dobio je premještaj u Ogulin, ali smrt je bi-

la brža. Sahranjenje u Zagrebu.
Bio je elan JSU.

LITEBATUBA

*** SL: 1911., s. 31; 1912., s. 157; 1917., s. 276; 1919., s. 357; 1922., s. 38; 1923., s. 63, 187; 1925., s. 343; 1929., s. 302; 1930., s. 50; 1931., s. 149, 253.

Borosić, J.: SIS, s. 3.

*** SN, s. 102.

Markić, M.: Ivan Murgić, direktor suma brodske imovne općine. SL 6/1931., s. 298-299.

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoist. Slavonije, Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 538, 540.

*** Sto godina sumarstva Bilogorsko-podravске regije. Bjelovar 1974., s. 71.

*** HSD 1846-1996., s. 160.

MURK, Josip, dipl. ing. Sumarstva.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na SG odjelu 13.X.1969. godine.

Zaposlen je (1995.) u Proizvodnom odjelu UŠ Buzet kao stručni suradnik za uzgajanje, zaštitu i iskoriscivanje Suma.

LITEBATUBA

*** SL 1-2, 1995., s. 68.

MURŠIĆ, Mijo, iz Varaždina, dipl. ing. Sumarstva, Sum. savjetnik.

Sumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu SG smjer skol. g. 1956.-57., a diplomirao 15. 1.1959.

Zaposlen je (1995.) u uredu upravitelja US Našice u svojstvu savjetnika.

LITEBATUBA

*** SN, s. 370.

*** SL 1-2, 1995., s. 59.

MUSA, Dario, (Kakanj, BiH, 22. XII.1967.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Mirka, zanimanjem Šumarskog tehničara. Hrvat po nacionalnosti. Srednju matematičko-informatičku školu završio je 1986.g.

Diplomirao je Sumarstvo na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 6.IX.1994. s naslovom diplomskog rada "Tragovi divljaci kao odraz gustoće populacije u lovištu", predmeta *lovstvo*.

Nakon diplomiranja radio je u US Vinkovci kao pripravnik.

MUSAP, Leander, (Mostar, 9.1. 1935.), mr. sc., dipl. ing. Sumarstva.

Sumarstvo je započeo studirati na Poljoprivredno-Sumarškom fakultetu Sveuc. u Zagrebu, a diplomirao je na osamostaljenom Šumarskom fakultetu 7.VII.1962. godine. Na istom je fakultetu upisao i poslijediplomski studij. Magisterij je postigao 22.XII.1977. iz područja *iskorišćivanja Suma*.

MUSTAĆ, Goran, (Bjelovar, 8.IV. 1966.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Miroslava i Ane r. Gelo. Hrvat, katolik. Otac mu je saobraćajni inženjer, a majka nastavnica. Osnovnu je školu završio 1980., a srednju u COUO, Drvno-tehnološki smjer 1984., obje u Bjelovaru.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 13.IV.1992. godine iz područja *ekologije*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Podzemne vode".

Godine 1993. počeo je raditi u JP "Hrvatske Sume" UŠ Bjelovar kao pripravnik u Šumariji Grđevac. Nakon jednogodišnjeg pripravničkog staža primljen je u stalni radni odnos u istoj Šumariji kao pomoćnik revirnika. Do lipnja 1996. godine radio je na svim poslovima neposredne proizvodnje same Šumarije, a tada je prešao na rad u Šumariju Bjelovar, gdje se nalazi na mjestu referenta mehanizacije i nabave.

Od strukovnih udruga elan je HŠD, a od političkih Hrvatske demokratske zajednice.

MUSULIN, Damir, (Ogulin, 20.V. 1962.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Rade i Savke r. Sudar. Srbin, hrvatskoga državljanstva. I osnovnu (1976.) i srednju Školu završio je u Ogulinu. Maturirao je u COUO, matematičko-informatičko usmjerenje 1980. godine.

Studij Sumarstva upisao je na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 12.VI.1988. iz područja zaštite *Suma*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Vegetacijska istraživanja i valorizacija gorske Sume smreke".

U službu je nastupio 16.VI. 1988. god. u tadanjem Goransko-primorskom ŠG Delnice u Šumariji Jasenak. Nakon jednogodišnjeg pripravičkog staža, u istoj je Šumariji radio kao referent pripreme rada.

Osnivanjem JP "Hrvatske Sume" i UŠ Ogulin, premješten je u Šumariju Ogulin na radno mjesto revirnika za GJ "Klek" i "Josipovac". Godine 1993. prelazi u UŠ Ogulin u Odjel za uređivanje *Suma*, gdje najprije radi kao taksator, a od 1.VIII.1996. kao rukovoditelj odjela. Na tom se mjestu nalazio i 1997. godine.

Član je Hrvatskoga Šumarskoga društva. Živi u Ogulinu.

LITEBATUBA

***SL 1-2/95., s. 66.

MUSULIN, Nikola, (Bjelско, Ogulin, 1.III.1950.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Mane, srpske nacionalnosti. U vrijeme studija otac mu je bio penzioner sa stalnim boravkom u Ogulinu. Nikola je završio 1968.-69. Šumarsku školu u Delnicama.

Studirao je Sumarstvo na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 4.IV.1973. godine.

U JP "Hrvatske Sume" nije zaposlen (1995.).

MUTAK, Vladimir, (Ogulin, 2. XII.1912. - Zagreb, 28.IV.1975.), dipl. ing. Sum., glazbeni urednik.

Studirao je na Poljoprivredno-Sum. fakultetu u Zagrebu. Apsovirao je na Šumarskom odjelu skol.g. 1937.-38., a diplomirao 30.X. 1941. godine. Studij glazbe završio je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Godine 1942. imenovan je za vježbenika kod Ravnateljstva državnih *Suma* u Zagrebu. Nakon toga posvetio se glazbi. Bio je elan orkestra Radio-Zagreba i Zagrebačke opere do 1964. Od tada do smrti bio je urednik narodne glazbe u glazb. produkciji Radio-Zagreba. Bio je i honorarni docent na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

LITEBATUBA

*** ŠN, s. 359.

*** SL: 1942., s. 156; 1975., s. 505.

MUTAVD2IĆ, Milan, (Rijeka, 29. VI.1953.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Milana, dipl. ing. Sumarstva. Srpske nacionalnosti. Gimnaziju je završio u Zagrebu skol. g. 1972.-73. i upisao se na Šumarski fakultet u Zagrebu. Diplomirao je na Šumarskom odjelu 8.III.1978.g.

MUTNJAKOVIĆ, Marina, (Gornji Varoš, Stara Gradiška, 5.VII.1968.), dipl. ing. Sumarstva.

Kćer Marka, zanimanjem tesar. Hrvatske nacionalnosti i državljanstva. Srednju drvnoprerađivačku školu završila je 1987.g.

Diplomirala je Sumarstvo na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu 20.VII.1994. s naslovom diplomskog rada "Opterećenje radnika bukom pri šumskim radovima", znanstvenoga područja *organizacija šumsko privrednih organizacija*.

MU2DEKA, Damjan, rod. 5.X. 1886., Sum. ing., visi Sum. savjetnik.

Šumarstvo je apsolvirao 1908. na Visokoj Šumarskoj i rudarskoj školi u Banskjoj Štiavnici (Slovačka).

Zaposlio se u hrvatskom Šumarstvu 10.XII.1908., a 1913. god. položio je državni ispit u Budimpešti. Iste je godine imenovan Šumarskim inženjerskim pristavom kod Šum. ureda na Sušaku. Nakon toga radio je u Šumarskoj službi u Mađarskoj. U Hrvatsku se vratio 1919. i unaprijeđen je za Šumarskog nadinženjera u statusu državnih Šumarskih činovnika pri Šumariji Rajic kod Okucana, Direkcija Suma Vinkovci. Od 1922. do 1940. radio je u Direkciji Suma Vinkovci, gdje je 12.VIII.1932. postavljen za višega Šumarskoga savjetnika. G. 1940. premješten je, u istom svojstvu, Direkciji Suma u Novom Sadu (Vojvodina). Bio je član JŠU.

LITEBATUBA

*** SL: 1913., s. 360; 1919., s. 116, 314; 1922., s. 200; 1925., s. 342; 1926., s. 399; 1929., s. 302; 1932., 645; 1937., s. 545; 1940., s. 53.

Borosić, J.: SIS, s. 26, 44, 84.

Zbornik o stotoj obljetnici šumarstva jugoist. Slavonije. Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 547, 550.

MUŽINIĆ, Mirko, (Labin, Istra, 20.11.1904. - Osijek, 30.X.1986.), dipl. ing. Šumarstva, republički Šumarski inspektor.

Potječe iz Šumarske obitelji. Otac Milan radio je u Istri na uređenju bujica.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zemunu. Diplomirao je 1929. U Beogradu je položio državni stručni ispit za samostalno vođenje Šumskoga gospodarstva (1932.).

Radni vijek započeo je krajem 1929. u Direkciji Suma imovne općine u Bjelovaru, zatim je premješten kod Petrovaradinske imovne općine u svojstvu pristava gdje je bio rukovoditelj Šumske uprave Klenak. Nakon toga premješten je

1934. u Šumarije Brodske imovne općine u Vinkovce i u Stare Mikanovce, 1938.g. Kotarskom nacistvu u Split, zatim u Đakovo, te 1940. god. u Šumsku upravu Potoci (BiH). Godine 1941. premješten je za upravitelja Šumarije Vrhovine, zatim u Omis te 1942. za kotarskoga Šumara u Požegu, gdje odlazi u NOB u Slavoniju. Tamo je 27.IX. 1944.g. postavljen za povjerenika nad Šumskim posjedom u Kutjevu, a 15.IV.1945. imenovan je za izaslanika Oblasnog NOO za Slavoniju u upravi Šumsko-industrijskog poduzeća i Direkciji Suma u Vinkovcima. Odatle odlazi u Ministarstvo Šumarstva u Zagreb, gdje je do 1946. rukovoditelj u Zemaljskom Šumarskom poduzeću, a zatim savjetnik u istom ministarstvu. Odatle odlazi za upravitelja Uprave za poŠumljavanje i melioraciju krša u Split, a poslije likvidacije te uprave imenovan je za direktora ŠG "Dalmacija" u Splitu. Godine 1952. postavljen je za direktora LŠG "Košutnjak" u Bilju.

Svoj radni vijek završava umirovljenjem na dužnosti republičkog Šumarskog inspektora.

Odgajao je niz Šumarskih i lovnih stručnjaka. Dao je veliki doprinos unapređenju lovstva i gospodarenju s divljaci. Zaslužan je za uzornu organizaciju lovišta i lovaca na području LŠPG "Košutnjak". Svojim djelovanjem u Šumarstvu i lovstvu dao je doprinos i zaštiti prirode. Bio je prvi tajnik Lovačkoga saveza Hrvatske nakon II. svj. rata. Lovački savez dodijelio mu je 1985. posebno Priznanje sa zlatnom medaljom za osobite zasluge u razvoju i unapređenju lovstva.

BADOVI

Uzgojno uzgajalište divljaci Kunjevci.
LBV 1947., LVI, br. 7, s. 5-7.

O prehrani fazana i ostale divljaci.
LBV 1947., LVI, br. 8, s. 2.

LITEBATUBA

*** SL: 1933., s. 159, 285; 1935., s. 32, 233; 1936., s. 365; 1938., s. 105; 1939., s. 266; 1940., s. 328; 1941., s. 404, 538; 1942., s. 219; 1952., s. 74.

BorosiC, J.: SIS, s. 11, 67, 107.

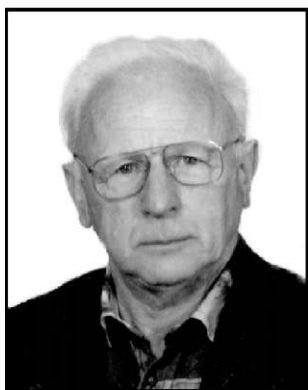
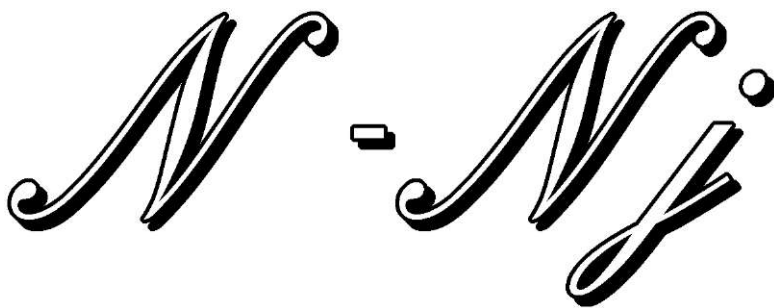
*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoist. Slavonije. Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 538, 542, 543.

KalajdžiC, E.: Priznanje prvom tajniku Lovačkog saveza Hrvatske. LV, br. 6, 1986., s. 6.

KalajdžiC, E.: In memoriam - MužiniC, Mirko, Barba, dipl. inž. sumarstva (1904-1986), SL 10-12/87., s. 700.

Frković, A.: Bibliografija LBV, s. 211, 284, 427.

»» LV br. 5, 1999., s. 12.

NADLER, Ferdinand, (Hrovaca, Ribnica, Slovenija, 4.XII.1926.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Janeza i Francke r. Jancelj. Slovenske narodnosti i državljanstva. Potječe iz seoske obitelji. Osnovnu je Školu završio u Ribnici 1938., a III. državnu realnu gimnaziju Bežigrad u Ljubljani 1948.g.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1951.-52., a diplomirao 30. VII.1953.

Nakon diplomiranja sve je vrijeme radio u slovenskom Šumarstvu. U službi je redovno napredovao na području iskoriscivanja, njege i uzgoja Suma. Radio je u tak-saciji GG Kocevje, pa je bio upravitelj Šumske uprave Grcanice, zatim direktor OOUR (TOZD) Rib-

nica za državne i privatne Sme (10.000 ha).

Godine 1959. za stručni ispit napisao je tada aktualan rad "Rib-nicka suha roba i njen daljnji pri-jelaz u galanteriju te velika potreba i nužnost razvoja drvne indus-trije".

Mnogo je vremena i truda uložio u uređenje Muzeja suhe robe i loncarstva u Ribnici.

Sudjelovao je u više stručnih ekskurzija u tijeku radnog vijeka.

Kao umirovljenik živi u Rib-nici.

LITEBATUBA

*** SN, s. 366.

NAGLAV, Juraj, (Osijek, 17.VIII. 1942.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Stanka i Vilme r. Flacer. Hrvatske narodnosti i državljanstva, rimokatolik. Roditelji su mu bili službenici. Školovao se u Osijeku. Osnovnu je školu završio 1957, a na Gimnaziji "I.L.Ribar" maturirao je 1961. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 31.VII.1972. godine.

U Šumariji Osijek počeo je raditi 1973.g. Nakon pripravničkog staža i položenog stručnog ispita dobio je mjesto referenta za rasad-nicku proizvodnju. Zatim, nekoli-ko godina radio je na mjestu stru-

cnog suradnika za uzgoj i zaštitu Suma u UŠ Osijek.

Od 1985. je invalid sa skraćanim radnim vremenom od 4 sata.

Sada je revirnik u Šumariji Osijek (1997).

LITEBATUBA

***SL 1-2/95., s. 59.

NAGLIĆ, Vjekoslav iz Gline, dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu skol. g. 1932.-33., a diplomirao 5.X.1936. godine.

Pronašli smo samo podatak da je 1938. bio zaposlen kod Direkcije Suma u Banja Luci. Iste godine primljen je za elana Jug. Sum. udruženja.

LITEBATUBA

Borosić, Jr. 81S, s. 8 (IV. god.).

***SL 1938., s. 340.

***ŠN, s. 358.

NAGY, Vinko, (Daruvar, 25.XI.1860.-Budimpešta, 27.III.1915.), ing. Sumarstva, ministarski savjetnik.

Osnovnu i srednju Školu polazio je u Daruvaru, Bjelovaru, Karlovcu, Zagrebu i Osijeku. Šumarsku naobrazbu stekao je na Visokoj školi za kulturu tla u Beču i Visokoj Šumarskoj i rudarskoj školi u Banskjoj Štiavnici (Slovačka).

Šumarsku je praksu proveo kod nadsumarskog ureda u Lippi, kod Šumarije Begovo Razdolje i u Ogulinu. Državni stručni ispit položio je 1890. s izvrsnim uspjehom pa mu je povjerena uprava Šumarije Jasenak. God. 1891. imenovan je pomoćnim taksatorom kod Sum. ureda u Otočcu, gdje je provodio reviziju gospodarskih osnova. Nakon toga, 1893.g. pozvan je u Budimpeštu na službu kod ugarskog Ministarstva za poljoprivredu, gdje

je 1894. imenovan nadsumarom, a 1897. Sumarnikom.

Početkom srpnja 1898. vraća se u Hrvatsku na mjesto predstojnika Sum. ureda u Otočcu, gdje je 1900.g. imenovan nadSumarnikom. Za vrijeme službovanja u Otočcu izgradnjom Sumskih cesta i putova pridonio je racionalnijem iskoriscivanju Suma.

Godine 1905. vraćen je u Ministarstvo poljoprivrede u Budimpeštu, gdje mu je povjerena uprava Odsjeka »Administracija državnih Suma u Hrvatskoj i Slavoniji« Carskim rješenjem od 16.VII.1906. dodijeljen mu je naslov Sum. nad-savjetnika, 8.VIII.1907. imenovan je Sum. ravnateljem, a 6.X.1913. ministarskim savjetnikom u statusu činovnika Uprave hrvatsko-slavonskih državnih Suma. Prije njege, od hrvatskih Sum. službenika, tako visok položaj stekao je jedino J. Havas (1909.).

God. 1899. boravio je u Italiji radi upoznavanja trgovine drvom.

Osim članstva u HSŠD bio je predsjednik podružnice Gospodarskog društva u Otočcu, član županijske skupštine i Upravnog odbora Županije licko-krbavske.

Bio je ispitni povjerenik za državni stručni ispit (1899.) i zemaljski kulturni vijećnik za kotar Otočac (1904.).

Dobio je pismeno priznanje Ministarstva za poljoprivredu za djelovanje na polju narodnoga gospodarstva i javne uprave, ali hrvatska mu je javnost zamjerila (ŠL 1915.) što je utjecao na premještanje Sum. ureda iz Otočca na Sušak i neprimanje apsolvencata Šum. akademije zagrebačke u državnu službu. Napominjemo da je tek 1913. primljen prvi apsolvencat akademije u državnu službu (Pavlic, Ante).

Godine 1894. objavio je jedan pisani rad na mađarskom jeziku

(Erdeszeti Lapok 33, s. 337-361).

LITEBATUBA

*** SL: 1891., s. 88; 1895., s. 503; 1897., s. 390; 1899., s. 268; 1901., 97; 1902., 626; 1906., s. 69; 1913., s. 479.

*** Vinko Nagy, kralj, ministarski savjetnik. SL 2, 1914., s. 65-68.

*** Bazlicite vijesti. Umro Vinko Kagy, kr. ministarski savjetnik. SL 3-4, 1915, s. 112.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 181.

*** HSD 1846-1996, s. 99, 111, 113.

NAJHAJZLER, Franjo, (Garesnica 2.VIII.1942.), dipl. ing. Sum.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 10.1.1969. godine.

NAJHOLD, (NEUHOLD), Božidar, iz Zagreba, r. 14.IX.1887., ing. Sumastva, visi Sum. savjetnik.

Šumarstvo je studirao na četvorogodišnjoj Šumarskoj akademiji u Zagrebu. Apsolvirao je 1912. godine.

Zaposlio se u struci 9.IX. 1912. kod Ogulinske imovne općine, najprije kao Sum. vježbenik, zatim kao kotarski Šumar (1918.), nadsumar (1921.) te kao Sum. nadinženjer i upravitelj Kotarske Šumarije u Modrusu (1923.).

U međuvremenu položio je državni stručni ispit u Zagrebu 1915. god.

Godine 1923. premješten je Gospodarstvenom uredu Gradiške imovne općine u Novoj Gradiški, 1925.g. u Vinkovce, zatim Kotarskom poglavarstvu u Čabar, a 1926. premješten je za kotarskog Sum. referenta u Pisarovini, gdje je 21. III. 1927. umirovljen kao Sumarski savjetnik.

Od 17.VI.1927. ponovno je u službi. Prema dostupnim podacima, 1933. premješten je kao Sum. savjetnik Direkcije Suma Brodske imovne općine u Vinkovcima u istom svojstvu k Petrovaradinskoj

imovnoj općini u Srem. Mitrovici, gdje je 1935. unaprijeđen za višeg Sum. savjetnika, ali i premješten Direkciji Suma Križevacke imovne općine u Bjelovaru. Slijedi premještaj u Vinkovce i povratak u Bjelovar (1939.), a 1941. god. radio je kao Sum. nadzornik kod Direkcije Suma u Tuzli (BiH) i premješten Direkciji Suma u Vinkovce. Ostali podaci o kretanju u službi nisu nam poznati.

Bio je elan HSŠD, kasnije JŠU.

LITEBATUBA

*** SL: 1913, s. 119; 1918, s. 95; 1921, s. 148; 1922, 761; 1923, s. 382, 629; 1925, s. 499, 629; 1926, s. 518; 1927, s. 265; 1993, s. 158; 1935, s. 281, 416; 1939, s. 265; 1941, s. 113 (Neuhold, Najhold).

BorosiC, J.: SIS, s. 4, 67, 87.

*** SN, s. 103.

NAJVIRT, Zeljko, (Požega, 9.XII. 1962.), mr. sc, dipl. ing. Sumarstva.

Sin Tomislava i Ane r. Treka. Hrvat, rimokatoličke vjere. Roditelji su mu službenici. Školovao se u Požegi: osnovnu je školu završio 1977, a srednju u COUO 1981. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 17.XI.1987. iz područja *uređivanje Suma*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Gospodarenje Sumama hrasta lužnjaka".

Godine 1992. upisao je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu poslijediplomski studij iz uređivanja Suma. Položivši sve ispite, obranio je 25.III.1997. magistarski rad pod naslovom "Gospodarenje Sumama hrasta medunca (*Quercus pubescens* Wild.) u Slavonskom gorju". Mentor mu je bio prof. dr. sc. Šime Mestrović.

Rad u struci započeo je kao pripravnik u Odjelu za uređivanje Suma Požega. Od 1989.g. radi kao

fitocenolog-tipolog. Na tome mjestu ostaje do 1991. kad postaje taksator. Od 1992.g. radi na mjestu samostalnoga taksatora pri US Požega. Godine 1995. imenovan je voditeljem Odjela za uređivanje Suma iste uprave.

Na znanstvenom savjetovanju o novim dostignućima u uređivanju Suma, održanom u Đurđevcu (2.-6.III.1998.) nastupio je s referatom "Praktični problemi pri sastavku uredinih zapisnika".

Član je HŠD.

LITEBATIBA

***SL 1-2/95., s. 60.

«**Posl. izvješće 1995, "HS", s. 60.

NAJ2ER, Ladislav, (Kozje, Maribor, Slovenija, 30.IY.1910. - Celje, 1979.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Matije i Marije r. Skerbec. Slovenske narodnosti i državljanstva, rimokatolik. Potječe iz službeničke obitelji. Školovao se u Mariboru, gdje je završio osnovnu školu i realnu gimnaziju.

Sumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu, gdje je apsolvirao skol. g. 1938.-39., a diplomirao 12.V.1944.

Nakon diplomiranja radio je u Sloveniji: bio je Šef Šumarije Ruse, GG Maribor, a zatim dugi niz godina radi u "Marlesu" u Ljubljani i na kraju bio je direktor Lesne industrije "Bohor" Sentjur.

LITEBATUBA

*** SN, s. 360.

NAKOV-KURTASOV, Anton, iz Komostice (Bugarska), dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Poljoprivredno-Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu 1940.-41., a diplomirao 23.YIII.1948. godine.

LITEBATUBA

*** SN, s. 360.

NALBANT, Avdo, iz Vlasenice (BiH), dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1949-50., a diplomirao na Šumarskom odjelu, Šumsko - uzgojni smjer, 16.III.1951. godine.

LITEBATUBA

*** SN, s. 364.

NANICINI, Dragutin, (Karlobag, 10.IY.1856. - Đakovo, 3.XI.1905.), vlastelinski Sumarnik.

Realku je polazio u Gospiću, a završio u Zagrebu. Sumarstvo je apsolvirao na Gospodarsko-Sumarskom učilištu u Križevcima 1879. godine.

Šumarsku službu započeo je u Otočcu, a nastavio kod I. i II. Banske imovne općine u Glini i Petrinji, kao i kod grada Petrinje kao kotarski Šumar.

God. 1889. stupio je u službu kod nasickog vlastelinstva u svojstvu nadsumara, a 1893. kao Sumarnik kod vlastelinstva Biskupije đakovačke, gdje je u službi do svoje prerane smrti 1905. u 50-oj godini života. Sahranjen je u Đakovu. Oporučno je ostavio 40 tisuća kruna za osnutak zaklade za izobrazbu hrv. obrtnika i trgovaca.

Težio je napretku hrvatskoga Sumarstva i Hrvatske pa je u tom smislu djelovao i pisao. Bio je suradnik Sum. lista (1880.-1903.) s temama iz područja dendrologije, uzgajanja Suma, poŠumljavanja krsa, dendrometrije te Sumarske politike i uprave, a javio se i u LRY. Izdao je (1898.) i samostalnu studiju o imovnim općinama.

Bio je elan HSSD i Hrv. društva za gajenje lova i ribarstva. Jedan je od najstarijih (od 1880.) i po razvoj HSSD vrlo zaslužan elan,

aktivan na društvenim skupštinama. Na vinkovackoj skupštini (1880.) sudjelovao je s referatom "Da li se preporučuje u najnovije doba mah preotimljujuće uvađanje četinjača Suma u Hrvatskoj i Slavoniji..", upozoravajući da četinjače ne valja unositi u hrastove Sume.

BADOVI

Da li se preporučuje umjetno uzgajanje četinjastih suma u Hrvatskoj. Sum. list 1880., s. 202-208.

K pošumljenju Krasa. Sum. list 1881, s. 140-143.

Eukaliptus. Sum. list 1882, s. 77.

Oplodnja sječa u sumah imovnih i urbarnih obcina u Hrvatskoj. Sum. list 1887, s. 365-372.

Imovne općine u bivšoj Vojnoj Krajin. Zagreb 1898.

Premjerba drva za gorivo. Sum. list 1889, s. 94-102.

Da li šljuke kod nas preziruju. LBV 1898, VII, 4, s. 47.

Obskrba privatnih činovnika u starosti. Sum. list 1900, s. 393-399.

LITEBATUBA

*** SL 1879, s. 156; 1882, s. 226, 234; 1886, s. 227; 1890, s. 375; 1893, s. 534; 1895, s. 325; 1905, s. 462.

*** Društvene viesti. Umro nadsumar Dragutin Nanicini. SL 12, 1905, s. 566-567.

*** Umro sumarnik Dragutin Nanicini. LBV 12, 1905, s. 141.

Borosić, J. SIS, s. 16.

Kauders, A.: Sum. bibliografija I, s. 44, 57, 66, 117, 144, 170.

*** Povijest šumar. Hrvatske 1846-1976, s. 27, 72, 80, 88, 122, 245, 357, 360, 409.

Frković, A.: Bibliografija LBV, s. 155, 427.

Husinec, S., Delić, P.: Gospodarsko i sum. učilište u Križevcima. MH Križevci, s. 91.

*** HSD 1846-1996., s. 65, 76, 78, 85, 96, 104.

NASIC, Vladimir, (Lovrec, 12.IX. 1938.), dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Diplomirao je na Šumsko-uzgojnom odjelu 14.VII.1965. godine.

NASTRAN, Zvonimir, Anton, (Subotica, Vojvodina, 26.XII.1928. - Ljubljana, 5.VII.1992.), dipl. ing. Sumarstva, republički savjetnik za Sumarstvo Slovenije.

Sin Matije i Marije r. Pavlic. Osnovnu školu polazio je u Solcavi (Slovenija), a gimnaziju u Celju, gdje je maturirao 1947. godine.

Studirao je Sumarstvo na Poljoprivredno - Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Skol. g. 1952.-53, a diplomirao 25.I.1954.

Nakon diplomiranja, 1954. započinje radom kod GG Slovenj Gradec kao taksator u Sekciji za uređivanje Suma, gdje ostaje do uključno 1960.g. Od 1960. do 1969. zaposlen je kod GG Postojna u svojstvu rukovoditelja Sekcije za uređivanje Suma. U to doba predaje na Srednjoj Šumarskoj Školi u Postojni predmete *uređivanje Suma, uzgajanje Suma i lovstvo*. Od 1974. do 1976. postavljen je za direktora Pogona za kooperaciju kod GG Postojna, a nakon toga do 1982. predsjednik je Skupštine općine Postojna.

Od 1982. do 1986.g. bio je u Ljubljani republički podsekretar u Republičkom komitetu za poljoprivredu, Sumarstvo i prehranu. Zadužen je za područje Sumarstva i lovstva Slovenije, gdje, uz ostalo, surađuje na izradi novoga zakona o Sumama. Godine 1986. postavljen

je za republičkog savjetnika kod Republičkoga komiteta za poljoprivredu, Sumarstvo i prehranu u Ljubljani. Na tom je mjestu ostao do odlaska u mirovinu 1989.g.

U tijeku radnog vijeka stručno se usavršavao na Šumarskom odjeljenju ETH (Eidgenössische Technische Hochschule) u Ztirichu, a 1986. radio je intenzivno na pripremama za 18. svjetski IUFRO kongres u Ljubljani. Posebno valja istaci da je dipl. ing. Zvonimir Nastran naglašeno surađivao na usavršavanju >prirodi prijaznog< uzgoja, odnosno na gospodarenju Sumama u Sloveniji.

Ne samo za Sumarstvo, dipl. ing. Zvonimir Nastran zaslužan je i za lovstvo. Neprestano je aktivno nastojao, i uvelike uspijevao, na poboljšanju odnosa prema divljaci i razvoju lovačke etike. Posebno je zaslužan za ustroj notranjskoga lovnouzojnog područja za jelenšku divljač.

Za svoj rad primio je vise državnih odlikovanja na različitim područjima, a među kolegama i suradnicima bio je obljubljen.

Autor je mnogobrojnih stručnih članaka u Gozdarskom vestniku Slovenije i u listu Gozdni gospodar u Postojni.

Bio je aktivan elan DIT, pa je posebno zaslužan za osnivanje Šumarskog muzeja u Ravnama u Koruškoj.

LITEBATUBA

*** SN, s. 367.

*** Lovac, LXXVI, st. 1, 1993.

NAVARA, Antun, (Hneževi Vinohradi, Prag, Ceska, 1846. - Virovitica, 1921.), kotarski nadSumar.

Podaci o njegovom školovanju nisu nam poznati.

Prema pronađenim podacima, čitavo vrijeme radio je u Virovitici; i to od 1882. kao općinski Šumar, a od 1890. do umirovljenja

1909.g. kao kotarski Šumar, i na kraju kao nadSumar kod Kotarske oblasti.

Umro je 10.X.1921.g. u Virovitici - u 76. godini života.

Bio je elan HSŠD od 1882.g.

LITEBATUBA

*** SL 1882., s. 226; 1890., s. 375; 1897., 389; 1909., s. 329.

*** Umro Antun Navara, kot. šumar. SL 10-12, 1921., s. 211.

NAVRACIĆ, Ivan, (Karlovac, 4. VIII. 1906. - 1941.), dipl. ing. Sum.

Šumarstvo je apsolvirao škol. g. 1928.-29., a diplomirao na Šum. odjelu Poljoprivredno-Sum. fakulteta Sveuc. u Zagrebu 12.X.1931.g.

Prema dostupnim podacima, 3.II.1933. postavljen je za činovničkog pripravnika i v. d. upravitelja Šumske uprave Cetingrad, Direkcije Suma Slunjske imovne općine u Karlovcu, gdje je 1937. imenovan Sum. pristavom. God. 1938. premješten je najprije za v. d. upravitelja Šumske uprave Đurđevačke imovne općine u Đurđevcu, a odmah zatim premješten k Direkciji Suma iste imovne općine u Bjelovar. Za Sum. višeg pristava unaprijeđen je 1940. kod Ravnateljstva Suma Đurđevačke imovne općine u Bjelovaru. Umro je u 35. godini života.

Iz LRV (1941.) saznajemo da se bavio lovom na području Gla-

vice, Begovca i Velike KladuSe.
Bio je elan HŠD.

LITEBATUBA

*** SL: 1933., s. 285; 1937., s. 223; 1938., s. 657; 1940., s. 269, 560.

BorosiC, J.: SIS., s. 7, 76, 116.

Ivo: In memoriam. Ing. Ivan NavraCiC. LBV 5, 1941., s. 239-240.

HSD. Nasi pokojnici u 1941. Ing. Ivo NavraCiC. SL 1942., s. 90.

NAVRATIL, Ivo, (Virje, Podravina, 7.X.1906. - Bijeka, 2.XI.1986.), dipl. ing. Sumarstva, stručnjak za uređivanje Suma.

Šumarstvo je studirao na Gospodarsko-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1928.-29., a diplomirao 20.VI.1930.g., na tada već preimenovanom Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu.

Počeo je raditi u svojstvu pripravnika 16.I.1932. u taksaciji Direkcije Suma u Zagrebu. Državni stručni ispit položio je 1934.g. Godine 1938. premješten je Kotarskom nacelstvu u Jastrebarsko, 1941. za taksatora pri ravnateljstvu Suma u Sarajevu, zatim u istom svojstvu ravnateljstvu Suma Petrovaradinske imovne općine u tadašnjoj Hrvatskoj Mitrovici, 1943. u Travnik, a odatle Ravnateljstvu Suma u Bjelovar.

Poslije II. svj. rata radio je s timom stručnjaka (RadoSević, J., Pere, Z., Klepac, D. i dr.) pri službi za uređivanje Suma Ministarstva Sumarstva NR Hrvatske na inventarizaciji Suma u Hrvatskoj (ŠL 3, 1947.). Zatim je gotovo četvrt stoljeća radio u Rijeci, gdje je nakon decentralizacije službe uređivanja Suma, osnovao sekciju za uređivanje Suma (1950.) za područje ŠG Visevica" Rijeka, a koje je obuhvaćalo veći dio prebornih gorskih Suma i dio primorskih i otočnih Suma. U prvom desetgodišnjem razdoblju (1951.-1960.) ta je Sekcija obavila terenske rado-

ve i izradila 27 gospodarskih osnova za 65.568 ha, sto je iznosilo gotovo 89% ukupne površine gospodarstva.

"Kao Sef taksacije na Rijeci ing. Ivo Navratil skupio je oko sebe velik broj Šumara (Škopac, Lakić, Tomac, Čop, Sušanji i dr.) s kojima je izradio velik broj gospodarskih osnova za područje Suma Gorskog kotara... Svojim iskustvom, kojeg je stekao, svoj posao obavljao je vrlo dobro i točno, tako da su njegovi taksacijski podaci bili uvijek pouzdani. Zadnje njegovo stručno djelo je gospodarska osnova Nacionalnog parka >Risnjak<, (D. Klepac, 1986.).

I nakon umirovljenja svojim znanjem i iskustvom pomaže mladim kolegama.

Sudjelovao je na seminarima u organizaciji Šum. fakulteta Zagreb iz oblasti uređivanja Suma, fotogrametrije i Sumarske ekonomike, a nadopunjavao je svoja znanja iz područja fitocenologije i pedologije.

Bio je elan HŠD.

Umro je u Rijeci 2. studenoga 1986. godine.

BADOVI

Razvitak sumarstva i sumsko-gospodarske organizacije u oslobođenoj zemlji (od godine 1945. do 1960.). Edicija "Šumsko gospodarstvo Delnice 1960-1980". Delnice 1981., s. 97-127.

Prinosne mogućnosti suma. Gorski kotar. Monografija, Delnice 1981., s. 514-517.

LITEBATUBA

*** SL: 1935., s. 112, 233, 480, 599; 1938., s. 46; 1939., s. 52; 1940., s. 269; 1941., s. 327, 405; 1943., s. 24, 188, 331; 1952., s. 74; 1954., s. 255.

BorosiC, J.: SIS., s. 7, 40, 114.

*** SN, s. 356.

*** Povijest šumar. Hrvatske 1846-1976., s. 162.

Klepac, D.: In memoriam - Navratil Ivo, dipl. inž. sumarstva (1906-1986.), SL 11-12/86., s. 583-584.

Klepac, D.: Dinamika kretanja drvne zalihe na panju u sumama Gorskoga ko-

tara tijekom 40 godina (1950-1990). SL li-
la, 1995., s. 359-360.

*** HSD 1846-1996., s. 241.

Klepac, D.: Iz sum. povijesti Gorskoga
kotara..., Zagreb 1997., s. 9, 68, 69, 138, 230.

NEDELJKO, Damir, (Kristano-
vec, 13.V.1964.), dipl. ing. Sum.

Šumarstvo je studirao na Šu-
marskom fakultetu Sveučilišta u
Zagrebu.

Diplomirao je na Šumarskom
odjelu 7.II.1992. godine.

NEDELJKOVIĆ, Petar, iz Šasi
naca, Srijem, rod. 9.XI.1900., dipl.
ing. Sumarstva, Sumarski savjetnik.

Studirao je na Gospodarsko-
Sumarskom fakultetu Sveuc. u Za-
grebu. Apsolvirao je skol. g. 1924.-
25., a diplomirao 12.X.1925. na Šu-
marskom odjelu toga fakulteta.

U državnu službu primljen
je 20.XI.1926. godine, a 1928. radio
je kao podsumar u Skopju. Stručni
ispit položio je u Beogradu 1929.
Dana 3.III.1930. primljen je u svoj-
stvu Sum. pristava u Šumsku up-
ravu Boljevac, Aleksinac (Srbija),
gdje se nalazio i 1933. Godine 1935.
premješten je iz Sum. uprave Kra-
ljevo za upravitelja Sum. uprave
Paracin, 1937.g. unaprijeđen je za
Šumarskoga savjetnika kod Direk-
cije Suma u Cacku, a 1939., u istom
svojstvu, premješten je u Paracin.

Podaci o daljnjem kretanju
u službi nisu nam poznati.

Bio je član Jug. Sum. udru-
ženja.

LITEBATUBA

*** SL: 1929., s. 51; 1930., s. 261; 1935., s.
352; 1937., s. 613; 1939., s. 265.

Borosić, J.: SIS, s. 6, 32, 101, 147.

*** SN, s. 355.

NEDEV-VOLER, Lazar, iz Pro-
vadije, Bugarska, dipl. ing. Sum.

Studirao je Sumarstvo na
Šumarskom fakultetu Sveučilišta
u Zagrebu. Diplomirao je 20.1.1942.
godine.

NEDIC, Andrija, (Dalj, Osijek, 24.
XI.1931.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Andrije i Marije r. Ana-
sic - Tarczai. Hrvatske narodnosti
i državljanstva, rimokatolik. Otac
mu je bio željeznički službenik, a
majka domaćica. Cetvorogodišnju
pučku Školu završio je u Županji
1942., a građansku nižu gimnaziju
1946.g. Srednju Šumarsku školu
završio je u Karlovcu 1950.

Šumarstvo je studirao na Šu-
marskom fakultetu u Sarajevu, gdje
je diplomirao 1960.godine.

Nakon diplomiranja zaposlio
se u struci i od 27.III.1960. do 30.
VI.1966. bio je upravitelj Šumarije
Vrbanja (Spacva). Potom je bio
stručni suradnik za studij i organi-
zaciju rada - sve do umirovljenja
24.XI.1991. godine.

Bio je sudionik i organizator
mnogih stručnih ekskurzija, član
raznih komisija i odbora na razini
republike te dugogodišnji član u
organima SIŽ-a usmjerenog obra-
zovanja u Sumarstvu i preradi dr-
veta.

Sudjelovao je na kongresima
IUFRO u Mtinchenu 1974., i Lju-
bljani 1986. godine.

Član je Hrvatskog lovačkoga
saveza i Hrvatskoga društva za
gajenje lova i ribarstva.

LITEBATUBA

*** HSD 1846-1996., s. 436.

*** Sum. škola Karlovac. Monografija,
Karlovac 1997., s. 79, 133.

NEFEROVIĆ, Franjo, iz Zagreba,
r. 7.XII.1875., Sum. nadsavjet-
nik.

Šumarstvo je apsolvirao 1895.
na Gospodarsko-Sumarskom učiliš-
tu u Križevcima.

U službi je od 7.IX.1895. kod
Gospodarstvenog ureda Gradiške
imovne općine u Novoj Gradiški,
gdje je neprekidno radio do 1923.g.

Državni stručni ispit položio
je 1902. kao Sum. vježbenik u Nov-
skoj, a 1908. bio je protustavnik u

Novoj Gradiški. God. 1912. imenovan je kotarskim Šumarom, 1922., kao upravitelj Šumarije Oriovac, imenovan je savjetnikom, a 1923. postavljen je za upravitelja Kotarske Šumarije u Novoj Gradiški.

Iste je godine premješten za upravitelja Šumarije Brodske imovne općine u Slav. Brodu, 1925., kao Sum. savjetnik, premješten je k Direkciji Suma Ogulinske imovne općine u Ogulin, a 1928., u istom svojstvu, premješten je u Novu Gradišku, gdje je kao Sum. nadsavjetnik umirovljen 6.1.1932.

Od 22.XII.1932. ponovno je u službi kao Sum. savjetnik kod Direkcije Suma imovne općine u Novoj Gradiški, a 1935. vodio se kao Sum. savjetnik u mirovini sa prebivalištem u Novoj Gradiški.

U LBV (br. 7, 1912.) objavio je napis: "Otrovan vuk u Oriovcu".

Bio je član HSŠD, kasnije JŠU.

LITEBATUBA

*** SL: 1897., s. 232; 1900., 324; 1902., 299; 1904., s. 342; 1912., s. 156, 489; 1920., s. 369; 1922., s. 776; 1923., s. 307, 381, 568; 1925., s. 556; 1926., s. 340; 1928., s. 388; 1929., s. 302; 1933., s. 159., s. 1935., s. 234.

BorosiC, J.: SIS., s. 20, 71, 88, 147.

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoist. Slavonije. Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 533, 542.

Frković, A.: Bibliografija LBV, Zagreb 1993., s. 335, 427.

NEFF, Milan, vid. 5. knjiga.

NEGASH, Mamo, (Adis Abeba, Etiopija, 13.VII.1955.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin oca Mamo. Etiopljanin. Osnovnu i srednju naobrazbu stigao je u rodnom gradu u Etiopiji. Maturirao je skol. g. 1981.-82., pa se iste godine u jesen upisao na Šumarski fakultet Sveuc. u Zagrebu.

Naučio je hrvatski jezik i uspješno studirao Sumarstvo. Diplomirao je na ŠG Odjelu 29.1.1988.,

napisavši i obranivši diplomski rad pod naslovom "Određivanje starosti približno podjednakih sastojina u ekvatorijalnoj zoni".

Nakon diplomiranja otišao je iz Hrvatske.

NEIDHARDT, Nikola, (Zagreb, 6.XII.1902. - Zagreb, 7.II.1983.), redovni sveuc. prof. na Poljoprivredno-Sum., odnosno Šum. fakultetu u Zagrebu, dr. sc., dipl. ing. Sumarstva, dekan Poljopriv.-Šumarskoga i Šumarskoga fakulteta.

U Zagrebu je svršio II. klasičnu gimnaziju 1921. godine unatoč teškoj bolesti pluća. Njegove zdravstvene poteškoće usmjerile su ga na studij Sumarstva. Diplomirao je na Gospodarsko-Sumarskom fakultetu u Zagrebu 22.VI. 1926. s odličnim uspjehom. Na istome fakultetu doktorirao je 1927. godine disertacijom "O efektu trupljenja".

Od 1928. pa sve do umirovljenja 1974. godine radio je na Poljoprivredno - Sumarskom fakultetu u Zagrebu, kasnije Šumarskom fakultetu - najprije kao asistent u Zavodu za Šumske pokuse od 1928., zatim kao docent od 1930., izvanredni profesor od 1940. i redovni profesor od 1946. godine. Dakle, više od pola stoljeća radio je na polju Sumarstva, od čega 44 godine

(1930.-1974.) kao nastavnik *geodezije*. 'Doduše bio je profesor geodezije, ali se nije odvajao od Šumarstva, jer je to bio rad na Šumarskom fakultetu ne samo nastavnički nego i organizacijski, rad na rješavanju pojedinih problema Fakulteta ali i Šumarskih stručnjaka. O tome, uz ostalo svjedoče i njegovi članci objavljeni u Šumarskom listu između 1934. i 1954. godine', (O. Piskoric. ŠL 1983.). Bio je predstojnik Zavoda za geodeziju i profesor *geodezije* i *tehničkog crtanja*, a bio je i dekan Poljoprivredno-Sumarskoga fakulteta skol. god. 1946./47. i Šumarskoga fakulteta 1964.-66.

Surađivao je sa profesorima Geodetskog odsjeka Tehničkoga fakulteta u Zagrebu na terenskim radovima, a uz pomoć Poljopr.-Sum. fakulteta organizira i ucvršćuje tadanji Kabinet za geodeziju.

Kao nastavnik, brinuo se za razvoj fakulteta, probleme nastave i studija. Bio je požrtvovan i omiljen nastavnik i pedagog. Za svoje studente napisao je dvanaest udžbenika. Poticao ih je na samostalan rad, dajući im poticaj vlastitim primjerom. Svoju ljubav za umjetnost prenosio je na mlade.

"U znanstvenim radovima s područja geodezije bavio se geodetskim instrumentima, metodama rada i geodetsko - matematičkim problemima. Na području Šumarskih znanosti bavio se dendrometrijom i inventurom Suma.

Objavio je više od 400 znanstvenih i stručnih radova. U Geodetskom listu objavio je 25 znanstvenih i stručnih članaka, 89 terminoloških priloga, 10 priloga u rubrici Vijesti i 184 prikaza knjiga i časopisa. S ukupno 308 naslova najplodniji je autor Geodetskog lista (1947-1995.). Posebno mjesto u njegovom publicističkom radu zauzima spomenutih 89 terminolo-

ških članaka u kojima je pokazao oStroumnost, iskustvo, Širinu i toleranciju tražeći i braneći ono sto je jezično lijepo, ali i terminološki najopravdanije" (M. Lapaine i N. Francula, 1996.).

Prof. dr. sc. Nikola Neidhardt bio je aktivan u organima fakultetske uprave, aktivan stručno-društveni djelatnik. Kad su se projektirale i gradile nove zgrade Poljoprivredno-Sum. fakulteta u Maksimiru, on svakodnevno surađuje u dogovaranjima, savjetovanjima i posredovanjima.

Sudjelovao je u organiziranju I. Kongresa geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije, koji se održavao u Zagrebu (1953.). Dugogodišnji je tajnik JŠU (1928.-1936.). Bio je godinu dana (1929./30.) poslovni tajnik, a Sest godina tajnik Upravnog odbora JŠU i tajnik Švedsko-jugosl. društva (1931.-41.). Djelatnost strukovnog udruženja bila je velika, a aktivnost je u mnogome zavisila od tajnika jer predsjednici obično nisu bili iz Zagreba.

Kao posebno značajno valja spomenuti organiziranje Šumarskoga dijela Pokretne poljoprivredne izložbe. Organiziralo ju je Ministarstvo saobraćaja, a tijekom 1932. i 1933. obišla je cijelu versajsku Jugoslaviju.

Odlučno je ustao protiv prijedloga da se JŠU pretvori u udruženje Sum. inženjera. Smatrao je da bi to bila "crna nezahvalnost prema pionirima našega Sumarstva". Do svoje smrti pratio je rad Šumarskoga društva. Bio je i pred-

sjednik Zajednice Šumarskih fakulteta druge Jugoslavije i suradnik JAZU.

Sa prof. dr. sc. Milanom Androićem uredio je vrijednu knjigu "Šumarska nastava u Hrvatskoj 1860-1960", u kojoj je sačuvano obilje podataka o hrvatskom šumarstvu i hrvatskim šumarskim intelektualcima - inženjerima, dipl. inženjerima i njihovim profesorima - od prvih početaka do stote obljetnice Šumarske nastave u Hrvatskoj (1960.). I za Uredništvo ovog leksikona ta je knjiga neprocjenjiv izvor podataka, pa smo zahvalni prof. dr. sc. N. Neidhardt na trudu koji je uložio i koji nije uzaludan. Smatramo ga jednim od naših najboljih i najpouzdanijih suradnika i svagdje gdje stoji skraćenica ŠN ("Šumarska nastava") trebalo bi stajati njegovo ime.

U mirovinu je otišao 1.1.1974. godine, ali to nije bio kraj njegove aktivnosti. Unatoč bolesti, do smrti ostao je suradnik Šum. lista i elan uređivačkog odbora Geodetskog lista.

"Bio je velike prirodne inteligencije, velike erudicije, nenametljiv, ljubazan... Teško je naići na čovjeka ovako bogatog življenja i to ne za sebe već izričito za ljude i sredinu u kojoj živi i radi", (Z. Tomasegovic, 1983.).

Za takav samoprijegoran rad odlikovan je više u inozemstvu nego kod kuće. Godine 1936. odlikovan je francuskim ordenom "Croix d'officier du mérite agricole", 1937. Oficirskim križem bugarskog ordena Sv. Aleksandra, a 1938. Švedskim Ordenom kralja Gustava, I. stupnja.

Prigodom proslave 130. obljetnice osnivanja HSŠD i 100. obljetnice Šum. lista Savez ITŠDI dodijelio mu je Zlatnu medalju s poveljom.

VAŽNIJI BADOVI

- Analiza stabla.* Sum. list, 1926.
- O efektu trupljenja.* Ibid., 1928.
- Količina otpatka pri obdjelavanju oblovine u merkantilne grede.* Ibid., 1929.
- Trokut najboljeg oblika kod osnovnih triangulacija.* Ibid., 1934.
- Nomografija i prizmiranje trupaca.* Ibid., 1935.
- Srednja transversalna odstupanja u ispruženim busolnim poligonskim vlačima pod uplivom neizbježivih pogrešaka.* Ibid., 1937.
- Upliv varijacija magnetske deklinacije na ispružene busolne vlakove.* Ibid., 1939.
- Izravan je ispruženih busolnih vlakova.* Ibid., 1940.
- Računanje koordinatnih razlika u poligonskim vlačima kao i nekih drugih izraza logaritmičkim računalom.* Ibid., 1941.
- Povećanje točnosti busolnih vlakova.* Ibid., 1941.
- Aproksimacija dozvoljenih odstupanja kod izravnog mjerenja duljina poligonskih stranica.* Geodetski list, 1941.
- Prilozi poznavanju tromosti busole.* Glasnik za sum. pokuse, 1942.
- Prilog teoriji logaritmičkog računala.* Ibid., 1942.
- Magnetska deklinacija i njeno kolebanje.* Hrvatska državna izmjera, 1942.
- Aproksimativne formule za srednja transversalna odstupanja ispruženih poligonskih vlakova.* Agrarne operacije, 1944.
- Osnovi geodezije I-III.* Zagreb, 1946., 1947., 1950.
- Repetitorij niže geodezije.* Zagreb, 1946.
- Ispitivanje optičkog centriranja.* Geodetski glasnik, 1946.
- Teodoliti s dvostrukim krugovima.* Geodetski list, 1947.
- Logaritmi i logaritmar.* Ibid., 1947.
- Nove metode nivelacije.* Ibid., 1947.
- Optičko mjerenje visine instrumenta kod tahimetrije.* Ibid., 1948.
- Prilog poznavanju girusne metode.* Geodetski list, Zagreb 1948., s. 197-207.
- Geodetski priručnik I. - Terenski instrumenti, (sa suradnicima).* NZH, Zagreb 1948., s. 1-304.
- Od računanja na prste do strojeva za računanje.* Geodetski list, Zagreb 1949., s. 93-109.
- Terminologija.* Ibid., s. 167-172.
- Kut smjera.* Ibid., s. 305-306.
- Naziv struke.* Ibid. 1950., s. 72-76.
- Pogreške.* Ibid., s. 199-203.
- Oko naslova jedne stare knjige.* Ibid., s. 337-341.
- Rektifikacija.* Ibid., s. 341.
- Gigantski strojevi za računanje.* Ibid., s. 93-117.

- Osnovi geodezije III. - Trigonometrička, poligonska i linijska mreža te snimanje detalja.* KZH, Zagreb 1950., s. 1-240.
- Točnost određivanja površina planimetrom s polarnom pločom.* (Prijevod rada s nizozemskog prof. K. Koelofsa). Geodetski list, Zagreb 1951., s. 250-268.
- Metar.* Ibid., s. 286-293.
- Izohipse.* Ibid., s. 66-69.
- Nonius ili Vernier.* Ibid., s. 185-187.
- Brojni brojevi termini.* Ibid. 1952., s. 81-84.
- Intermezzo.* Ibid., s. 187.
- Instrumenti.* Ibid. 1953., s. 240-242.
- Triangulacija.* Ibid., s. 234-246.
- Lanac.* Ibid. 1954., s. 197-198.
- Zemljomerstvo od Petrovića.* Ibid., s. 288-290.
- Knjiga iz 1869.* Ibid., s. 78-81.
- Durbin.* Ibid. 1955., s. 62-65.
- Teodolit.* Ibid., s. 305-309.
- Dr. A. Levaković.* Sveuc. vjesnik, Zagreb 1955., s. 117-120 i Sum. list 1955., s. 153-155.
- Apsolventi sumarstva u Hrvatskoj 1860-1955.* Sum. list 1955., s. 541-548.
- Cetinje 1890.* Geodetski list, Zagreb 1956., s. 228-229.
- Prilog pitanju strukture geodetske literature.* Ibid., s. 31-35.
- Razmatranje povodom jednog novog instrumenta.* Ibid. 1957., s. 21-25.
- Otometar.* Ibid., s. 113-114.
- Tahimetar Wild T16.* Ibid., s. 212-213.
- Dužina stranice i dužina pomoćne baze u paralaktičnoj poligonometriji.* Ibid., s. 138-143.
- Poseban način ustanovljivanja ekscentričnosti značaka za preciznu poligonometriju.* Ibid., s. 253-257.
- Polarni planimetri.* Ibid., s. 294-296.
- Papir - hartija.* Ibid. s. 74-75.
- Instrumenti Saimoraghi.* Ibid. 1958., s. 76-79.
- Prilog poznavanju eliminacije runko-rekcije optičkog mikrometra u paralaktičnoj poligonometriji.* Ibid., s. 315-323.
- Prilog poznavanju procjenjivanja dijela intervala.* Ibid., s. 61-63.
- Geodezija.* Sum. enciklopedija, Zagreb 1959., s. 418-419.
- Instrumenti geodetski.* Sum. enciklopedija, Zagreb 1959., s. 605-626.
- Izmjera geodetska.* Sum. enciklopedija, Zagreb 1959., s. 640-654.
- Nova bazična leva.* Geodetski list, Zagreb 1959., s. 232-236.
- Slovník Geodezyjny.* Ibid. 1960., s. 62-63.
- Čitanje preko srednje niti kod Reichenbachovog optičkog mjerenja dužina.* Ibid., s. 287-291.
- Optički klin iz tekućine.* Ibid., s. 208-211.
- Ekskurzija geodetskog odjela AGG-fakulteta.* Ibid., s. 81-85.
- Aproksimacija formula za dozvoljena odstupanja kod običnog direktnog mjerenja dužina poligonskih stranica.* Ibid., 1961., s. 296-300.
- Maslov: Načini i točnost određivanja površina.* Ibid. 1962., s. 123-124.
- Poligonski vlak s eksternim kutnim priključkom.* Ibid., s. 181-182.
- Dozvoljena odstupanja kod optičkog mjerenja dužine poligonskih stranica običnim tahimetrom.* Geodetski list, Zagreb 1962., s. 54-56.
- Srednje pogreške kategorizacije.* Ibid., s. 57-58.
- Geodezija u sumarstvu.* (Udžbenik, sa Z. Tomasegovićem). Zagreb 1962., s. 1-300.
- Poligonski vlak s eksternim kutnim priključkom.* Ibid., 1962., br. 4/6.
- Šumarska nastava u Hrvatskoj 1860-1960.* (uredio zajedno sa M. Androićem), Zagreb 1963., s. 1-618.
- Točnost određivanja centricnih kutova izmjerom daljina kod trasiranja sumskih putova.* (sa N. Lovrićem). Sum. list 1965., s. 256-283.
- Izmjera - Premjer. Terminologija.* Geodetski list, Zagreb 1966., s. 256-257.
- Tahimetricke tablice i kutna ekstrapolacija.* Ibid., 1967., br. 7/9.
- Prilog pitanju postoika sumovitosti Jugoslavije.* (sa M. Skokom). Sum. list 3-4, 1967., s. 122-132.
- Topografija - topograf - topografski.* Term. geodetski list, Zagreb 1967., s. 30-32.
- Mjerilo, razmjera, razmjer.* Term. Geodetski list, Zagreb 1967., s. 104.
- Tahimetricke tablice i kutna ekstrapolacija.* Ibid., s. 121-127.
- Kote.* Term. Ibid., s. 205.
- Okomice, uspravne.* Ter. Ibid., s. 205-206.
- Date točke.* Term. Ibid., 1968., s. 41.
- Mikrometar.* Term. Ibid., s. 41-42.
- Kartiranje geodetskih točaka kod promjene dimenzija crtače podloge.* Ibid., s. 73-77.
- Geodetski laboratorij.* Term. Ibid., s. 94.
- Nivelman pješice i motorizirani.* Term. Ibid., s. 94-95.
- Busola, kompas.* Term., Ibid., s. 95-97.
- Elektronski racunar, mozak.* Term. Ibid., s. 97-98.
- Nivelacija, nivelman.* Term. Ibid., s. 98-99.
- Reichenbachov daljinomjer.* Term. Ibid., s. 99.
- Komasacija.* Term. Ibid., s. 158-159.
- Trasirke, z n a č k e.* Term. Ibid., s. 159-160.
- Kartiranje, kartografsko.* Term., (sa P. Lovrićem). Ibid., s. 160-162.

- Daljinomjer - daljinar.* Term. Ibid., s. 204-205.
- Naputak - Pravilnik.* Term. Ibid., s. 205-206.
- Trigonometrička triangulacija.* Term. Ibid., s. 206-207.
- Šnimanje detalja.* Term. Ibid., s. 207.
- Oeodimetar - tellurometar.* Term. Ibid., s. 207-208.
- Geodetski tečaj.* Term. Ibid., 1969., s. 62-63.
- Slomljeni durbin.* Term. Ibid., s. 63-64.
- Matrice.* Term. Ibid., s. 65.
- Magnet.* Term. Ibid., s. 65.
- Dvadesetgodisnjica terminologije.* Ibid., s. 137-138.
- Dioptar, diopter, dioptrirati.* Term. Ibid., s. 139-140.
- Paralaksa.* Term. Ibid., s. 141.
- Jos o noniusu.* Ibid., s. 141-142.
- T-optika.* Term, (sa S. Macarolom). Ibid., s. 223-224.
- Pogreška, odstupanje, popravak.* Term. Ibid., s. 224.
- Fokus, žiža, žarište.* Term. Ibid., s. 224-225.
- Trigonometričke ili triangulacione točke.* Ibid., s. 225-226.
- Limb.* Ibid., s. 226-227.
- Stativ, nogari, tronog.* Term. Ibid., s. 227-228.
- Tačka, stajalište, stajne tačke.* Term. Ibid., s. 228.
- Hibridne poligone mreže.* Term. Ibid., s. 228-229.
- Skica.* Term. Ibid., s. 230-231.
- Severzija.* Term. Ibid., s. 232.
- Podatak-nonius.* Term. Ibid., s. 232.
- Podjela - podjelenje.* Term. Ibid., s. 232-233.
- Aproksimacija smjernjaka kod računanja koordinatnih razlika u poligonskim vlakovima.* Ibid., 1970., s. 29-39.
- Relativna pogreška Heronove formule (Belativer Fehler der Heronischen Formel).* Ibid., 1969., Ibid., 1970., s. 133-134.
- Laser - Podmorska geodezija - Lunar- na geodezija - Radargrametrija - Wild-Kolimacija - Geo nauke.* Term. Ibid., s. 44-49.
- Katastar - Sistematizacija teodolita i nomenklatura (SSSR) - Osnove za rad na terminologiji za strojarstvo i brodogradnju.* Term. Ibid., s. 93-97.
- Logaritmi - Nomografija.* Term. Ibid., s. 176-177.
- Prognoziranje.* Sum. list 1971., s. 312-316.
- Izravnavanje - izjednačenje, Girus polugirus.* Term. Geodetski list, Zagreb 1971., s. 57.
- Kontrolno računanje koordinatnih razlika u poligonskim vlakima.* Ibid., br. 4/6, 1972., s. 59-63.
- Geodezija u sumarstvu, (Udžbenik, lit., sa Z. TomasegoviCem).* Zagreb 1979., s. 1-214.
- Geodezija.* Sum. enciklopedija 1, 1980., s. 639-650 i 655.
- Višejezični geodetski rječnik, (sa M. StefanoviCem i N. BadoseviCem).* Savez geodetskih inženjera i geometara Jugosl., Beograd 1980.
- LITEBATUBA**
- *** SL: 1928., s. 47; 1931., s. 40; 1932., s. 54; 1933., s. 135; 1936., s. 455; 1937., s. 695.
- BorosiC, J.:* SIS, s. 1, 6, 133.
- Kauders, A.:* Sum. bibliografija I, s. 91, 117, 131, 132, 181, 194, 200, 250-251.
- *** SN, s. VI, VIII, IX, XI, XII, 121, 122, 182, 188, 157, 203, 204, 240, 280, 301, 302, 306, 348-350, 383, 384, 461-466, 539.
- *** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976., s. 133, 141, 142, 143, 188, 244, 248, 249, 250, 280, 309, 311, 325, 332, 337, 377, 378, 388, 413.
- TomasegoviC, Z.:* Bibliografija radova prof. dr. N. Neidhardt za 1962-1982. SL 11- 12, 1982., s. 515-517.
- TomasegoviC, Z.:* In memoriam. Nikola Neidhardt. Geodetski list 4-6, 1983., s. 125-128.
- *** SE 2, 1983., s. 494.
- PiskoriC, O.:* Prof. dr. Nikola Neidhardt. Sum. list 3-4, 1983., s. 113-115.
- *** Zbornik o Antunu LevakoviCu. HAZU. Centar za znanstveni rad Vinkovci, 1992., s. 8.
- Lapaine, M. i N. Frančula:* 50. obljetnica Geodetskog lista. Geodetski list 2, 1996., Zagreb, s. 115-131.
- *** HSD 1846-1996, s. 193, 198, 208, 212, 237, 241, 248.
- Klepac, D.:* Iz sum. povijesti Gorskoga kotara..., Zagreb 1997., s. 202, 230.

NEKIC, Branko, (Moslavački Kr-
cenik, Donji Miholjac, 4.XI.1944.),
dipl. ing. Sumarstva.

Sin Nikole i Kate r. Baricevic. Hrvatske narodnosti i državljanstva, rimokatolik. Roditelji su mu bili poljodjelci. Osnovnu i srednju naobrazbu stekao je u Karlovcu: osnovnu je školu završio 1959., a Šumarsku tehničku školu 1963. godine.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Sarajevu. Diplomirao je 1969. godine.

Nakon sto je odradio pripravnčki staž i položio stručni ispit, zaposlen je od 1.IX.1969. kao stručni suradnik za iskoriscivanje Suma u Šumariji Donji Miholjac.

Na tom se mjestu zadržao do 19.IV.1990. godine kada osniva svoje poduzeće.

NEMCIĆ, pl. Slavoljub (Eduard), iz Novog Marofa, Sumarnik.

Sumarstvo je apsolvirao 1865. na Gospodarsko-Sum. učilištu u Križevcima. Prema dostupnim podacima, od 1882. do 1903. radio je u Brodskoj imovnoj općini u Vinkovcima kao Sumarnik i predstojnik Gospodarstvenog ureda.

Bio je aktivan elan HSSD od njegove obnove (1876.) i zastupnik društva u središnjem odboru Jubilarne gospodarsko - Sum. izložbe u Zagrebu (1891.).

LITEBATUBA

*** SL: 1882., s. 226; 1890., s. 375; 1891., s. 454; 1895., s. 325; 1896., s. 563 (Nemčić, Edo i Slavoljub).

Borosić, J.: SIS, s. 15 (Niemčić).

Povijest sum. Hrvatske 1846-1976., s. 360 (Nemčić).

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoist. Slavonije, Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 538, 540 (Nemčić).

*** HSD 1846-1996., s. 66 (Nemčić, Eduard).

NEKVAPIL, Nenad, (Bjelovar, 30.XI.1964.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa i Emilije r. Bjelovarac. Hrvat. Potječe iz radničke obitelji. Osnovnu školu završio je u Bjelovaru 1979., a srednju Šu-

marsku školu u Karlovcu 1983.g.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je 1996. godine iz znanstvenoga područja *uređivanje Suma*, napisavši i obranivši diplomski rad pod naslovom "Promjene taksacijskih elemenata u GJ "Svibovica".

Pripravnčki staž odradio je u Šumariji Đulovac, US Bjelovar, po završetku kojeg obavlja poslove revirnika u istoj Šumariji.

Godine 1996. upisao je posljediplomski studij iz znanstvenoga područja *uzgajanje Suma*.

Suraduje u Šumarskom listu, u kojem je objavio stručni članak pod naslovom "Gospodarenje Sumama gospodarske jedinice >Bastaj-ske Sume - Krivaja - Klisa<" (SL 5-6/97., s. 291-299).

Položio je ispit za ocjenjivača lovačkih trofeja u Lovačkoj kuci >Radinje< (Nova Gradiška) 23. X.1996.

U slobodno vrijeme bavi se lovom i planinarenjem.

NEMEC, Dragutin, iz Travnika, rođ. 5.VIII.1895., dipl. ing. Sumarstva.

Apsolvirao je na Gospodarsko-Sumarskom fakultetu u Zagrebu skol. god. 1920-21., a diplomirao na Sum. odjelu 15.XI.1924. U državnoj službi počeo je raditi 1.VII.1925., a 1926. radi u Jasenovcu. Godine 1929. položio je u Beogradu stručni državni ispit. Od 10.1.1933. radi, kao Sum. pristav i upravitelj, u Sum. upravi Krasno, Direkcije Suma na Sušaku. Naredne godine (1934.) premješten je za upravitelja Sum. uprave Jagodina, Direkcije Suma Aleksinac (Srbija), gdje je 1938. unaprijeđen za Sum. višeg pristava i gdje se nalazio i 1940. Iste je godine odlikovan Ordenom Sv. Save 5. reda. Ostali podaci nisu nam poznati.

Zabilježeno je jos jedino da je u društvenoj godini 1926./27. radio kao elan JSU s prebivalištem u Jasenovcu, a 5.X.1946. prisustvovao je skupštini Šumarske sekcije DIT NE Hrvatske.

LITEBATUBA

*** SL: 1925., s. 52; 1933., s. 214; 1934., s. 531; 1938., s. 44; 1940., s. 51.

***Izvještaj JSU za 1926./27., s. 29.

Borisić, J.: SIS, s. 5, 43, 107, 147.

*** SN, s. 353.

NEMCANIN, Josip, iz Bapske Vuke, Šid, Srijem, dipl. ing. Sum.

Šumarstvo je apsolvirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu skol. g. 1941.-42., a diplomirao 15. VI.1943. godine.

LITEBATUBA

*** SN, s. 361.

NENAD, Bogoljub, mr. sc., dipl. ing. Sumarstva.

Poslijediplomski studij iz znanstvenoga područja *iskoriscivanja Šuma* završio je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Magistrski rad obranio je 8.X.1979. godine.

NENADIC, Đuro, (Budopolje, Lička, 24.IY.1876. - Zagreb, 16.VII.1966.), ing. Sumarstva, dr. oeconomiae publicae, redovni sveuc. profesor, rektor Zagrebačkog sveučilišta, nestor hrvatskoga Sumarstva.

Potekao je iz siromašne seljacko-radničke ličke obitelji.

Završivši realnu gimnaziju u Zagrebu 1898., studirao je Sumarstvo na Šumarskoj akademiji u Zagrebu, u prvoj generaciji. Apsolvirao je 1901. godine.

Po završetku studija postavljen je za Sum. vježbenika kod Petrovaradinske imovne općine u Srem. Mitrovici, a već 1902. premješten je Šum. odsjeku Zemaljske vlade u Zagrebu.

Godine 1905. izabire Zemaljska vlada dva najsposobnija diplomanta Šum. akademije - Đuru Nenadića i Andriju Petrčića - i šalje ih na dvogodišnji Sumarski studij na Bavarsko sveučilište u Mtnchen. Nenadic je poslan sa zadatkom da se teorijski usavrši u predmetima: *uređivanje Šuma* i *računanje vrijednosti Šuma sa Šumskom statistikom*, i da postigne doktorat iz svoje struke.

Prof. dr. ing. Đuro Nenadic doktorirao je na Bavarskom sveučilištu u Mtnchenu 1907., postigavši titulu "doktora oeconomiae publicae", obranivši disertaciju o rentabilitetu gospodarenja u hrastovim Šumama visokog i niskog uzgojnog oblika u Hrvatskoj i Slavoniji.

Po završetku studija vratio se Šumarskom odsjeku Hrvatske zemaljske vlade u Zagrebu. Istodobno sa dužnošću Sum. pristava i, kasnije, Sum. povjerenika, postavljen je 1910. za suplenta na Šum. akademiji, a 1912. imenovan je profesorom Šumarske akademije, gdje predaje kolegije *uređivanje Šuma* i *računanje vrijednosti Šuma*. Predavao je neko vrijeme i *povijest Sumarstva*, *upravu Šuma*, *Šumarsku politiku*, *dendrometriju* i *trgovinu drvom*. Od 1911. do 1919. bio je predstojnik Kabineta za Šumsko-uredajnu skupinu predmeta, a 1913./14. i 1916./17. bio je pročelnik Šum. akademije.

Bori se za samostalnost visoko-skolske Sum. nastave. Sa prof. Petrčićem osnivač je Gospodarsko-Sumarskoga fakulteta u Zagrebu 1919. godine. Od 1920. do 1945. redovni je profesor za *uređivanje Suma* na Gospodarsko-Sumarskom, odnosno Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Na novoosnovanom fakultetu od 1919.g. predaje *uređivanje Suma* i *računavanje vrijednosti Suma sa Šumskom statikom*.

"Prof. Đ. Nenadic stalno je održavao vezu sa Šumarskom operativom. Njegova suradnja sa Šumarskim ustanovama bila je obilata i uspješna. Dokaz je činjenica da je u decembru 1919. bio postavljen za sefa Šumarskog odsjeka u Zagrebu, ali se nije prihvatio te dužnosti zbog poslova na Fakultetu. Od marta do novembra 1921. g. bio je pomoćnik ministra Suma i ruda u Beogradu. Zbog poteškoća u radu dao je ostavku", (M. Anić, 1966).

"Nenadic se okušao i u praktičnom uređivanju Suma. Izradio je dvije gospodarske osnove: jednu za Sumu Lepoglavske kaznionice, gospodarsku jedinicu >Ocura< i drugu za Sumu Prvostolnoga Kaptola Zagrebačkoga, gospodarsku jedinicu >MarkuSevacka Gora<. Ova druga usla je u Šumarsku enciklopediju 3, Zagreb 1987., str. 551, kao primjer uređenja Sume po kombiniranom rasestarenju, kakvo je bilo propisano po Naputku iz 1903.", (D. Klepac, 1996.).

Godine 1922.-23. bio je rektor Zagrebačkog sveučilišta, a god. 1927-28. dekan Poljoprivredno-Sum. fakulteta. Na dužnosti rektora i dekana istakao se osobitim organizacijskim sposobnostima.

Na fakultetu osnovao je Zavod za uređivanje Suma, u kojem je sredio zbirke, biblioteku i drugu pomagala, te stvorio uvjete za

dobar nastavni i znanstveno-istraživački rad.

Kao sveučilišni profesor "davao je mnogo i tražio je mnogo. Rezultat nije izostao. Nenadicevi đaci postali su vrlo dobri Šumari u zemlji i u svijetu, mnogi od njih bili su odlični taksatori kojima se i danas dići nase Sumarstvo". Nenadicev postulat bio je načelo po-trajnosti. On ga je zvao željeznim zakonom u Sumarstvu", (D. Klepac, 1996.).

Profesorsku dužnost obavljao je prof. Nenadic do 17.X.1941. kad su ga nove vlasti umirovile i otpremile u logor Jasenovac. Uz zaloganje prof. dr. M. Gracana oslobođen je iz logora.

Nakon rata rehabilitiran je i izabran za redovnog sveuc. profesora i predstojnika Zavoda za uređivanje Suma, gdje je ostao do umirovljenja 1946. godine. Ali i nakon umirovljenja bio je aktivan i surađivao sa fakultetom i svojom strukom.

Objavio je velik broj stručnih i znanstvenih radova, ponajviše u "Šumarskom listu" i "Glasniku za Sumske pokuse", ali i samostalne publikacije i udžbenike. Surađivao je sa Leksikografskim zavodom kod izrade Sum. enciklopedije.

Od mladosti zanimao se za lovstvo i lovačku problematiku. Objavio je nekoliko članaka iz lovstva, a poglavito valja pripomenuti da je bio 32 godine urednik i nakladnik "Sumarsko-lovačkoga kalendara" (1909.-1941.).

Odlikovan je Ordenom Sv. Save 3. reda (1925.) i 2. reda (1926.).

Bio je dugogodišnji i vrlo aktivan član HSSD i HSD. Od 1911. do 1920. bio je odbornik, 1940. primljen je kao član utemeljitelj HSD, a 1945.g. biran je za predsjednika. Godine 1961. proglašen je za počasnog člana SSD Hrvatske.

VAŽNIJI BADOVI

Kratki pregled razvitka sumarstva u Japanu. Sum. list 1905.

Važnost sumarske statistike. Sum. list, 1905., s. 164-174.

Šumarska nastava u Bavarskoj. Ibid. 1906.

Izložba Bavorske u Njirnbergu gledom na šumarstvo. Ibid., 1906.

Sa izložbe rogovlja i lovačkih trofeja u Münchenu. LBV 1907, XVI, 1, 6-7.

Za vrijeme parenja jelena u bavorskim Alpama. LBV 1907., XVI., 11, 125-127.

O uzgoju suma gledom na rentabilitet drva i uzgoja. Sum. list, 1908., s. 184-194.

O cijenama hrastovog drveta. Ibid., 1908., s. 343-349.

Über die Rentabilität der Eichen Hoch- und Niedervaldwirtschaft in Krotien und Slawonien. München, 1908.

O porezu na sume. Sum. list, 1909., s. 121-134.

O uzgoju suma gledom na rentabilitet vrsta drveća i uzgoja. Ibid. 1909.

Skrizaljke prihoda i prirasta za hras-tove visoke sume od prof. dra C. Wimmera. Ibid., 1909.

Obračunavanje šteta učinjenih po divljaci u sumi. Ibid., 1911., s. 19-30, 41-55, 169-177.

Naučni rad prof. F. Z. KesterCaneka. Zalobni broj, Sum. list 1915.

Carinski savez središnjih vlasti obzirom na sumsko gospodarstvo. Ibid., 1917., s. 2-11, 49-64.

Važnost Suma u narodnom gospodarstvu. Hrv. Njiva II.

Uredovna zbirka sumarskih propisa. Sum. list 1918.

Zadaća i ciljevi našeg sumskog gospodarstva poslije rata. Ibid., 1918., s. 254-278.

Otvorenje Oosp.-šumarskog fakulteta na sveučilištu u Zagrebu. Ibid., 1919.

Računanje vrijednosti suma i sumska statika. Zagreb, 1922., s. 1-422.

Zakonski projekt o neposrednim porrezima... Sum. list, 1922., s. 788-797.

Osnovi sumarstva. Zagreb, 1924.

Nepotrošive sumske glavnice. Sum. list 1926., s. 299-312.

Drvena građa za kolonističke kuće. Ibid., s. 253-257.

Aeroplan u službi šumarstva. Sum. list 1926., s. 660-661.

Problemi uređivanja suma. Pola stoljeća sumarstva, Zagreb, 1926., s. 531-568.

O produktivnim faktorima i rentabilitetu sumskog gospodarstva. Godišnjak Sveuc. Kralj. Jugoslavije, 1929., s. 722-737.

Uređivanje suma. Zagreb, 1929.

Zabrana izvoza hrastovih pragova. Sum. list 1929., s. 1-16.

Dioba zemljišnih zajednica. Sum. list, 1930., s. 437-445.

O produktivnim faktorima i rentabilitetu sumskog gospodarstva. Ibid., s. 209-225.

Pasa koza u sumama. Ibid., s. 503-506.

O suštini krize u trgovini drvom. Ibid., 1931., s. 45-58.

Napomena pravilniku o odštetama za eksproprisane sume. Ibid., s. 353-358.

Istraživanja prirasta hrasta lužnjaka u sumi Žutici. Glasnik za sum. pokuse, 1931., s. 1-27.

Uputstva za uređivanje drž. suma. Sum. list 1932., s. 528-537.

O prirastu niskih suma. Glasnik za sum. pokuse, 1935., s. 1-22.

Austrijska kameralna taksa i njen 150-godisnji jubilej. Sum. list, 1939., s. 484-489.

O posljedicama sušenja hrastovih suma Gradiške imovne općine. Glasnik za sum. pokuse, 1940., 1-29.

Sumsko gospodarstvo i drvna industrija Like - perspektive kojima treba težiti. Problemi, 1957., br. 13-14, s. 32-36.

Investiciona zaklada, Krajiška. Sum. enciklopedija 2, Zagreb 1983., s. 137-138.

LITEBATUBA

*** SL: 1901., s. 567; 1902., s. 450; 1907., s. 239, 464; 1908., s. 119, 446; 1911., s. 197; 1912., s. 34; 1913., s. 31, 439; 1914., s. 46, 488; 1916., s. 312; 1917., s. 271, 272, 351; 1918., s. 189; 1919., s. 188, 315; 1920., s. 26, 27; 1921., s. 89, 208; 1922., s. 847; 1925., s. 52; 1926., 144, 661; 1938., s. 457; 1940., s. 566.

Borosić, J. SIS, s. 1, 3, 136, 147.

Lične vijesti. Prof. dr. Đuro Nenadic 60-godisnjak. SL 5-7, 1936., s. 364.

Kauders, A. Sum. bibliografija I, s. 106, 117, 125, 144, 155, 159, 170, 181, 182, 200, 212, 223, 251, 262.

*** SN, s. 67, 98, 99, 105, 107, 111, 116, 118-125, 157, 166, 167, 180, 203, 226, 227, 230, 233, 300, 301, 310, 383-385, 446-447.

Eić, N. In memoriam prof. dr. Nenadicu. SL 7-8, 1966., s. 397.

Anić, M. Prof. dr. ing. Đuro Nenadic. Nekrolog. SL 11-12, 1966., s. 554-557.

*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976, s. 131, 138, 148, 151, 152, 155, 181, 186, 187, 200, 244, 247, 248, 249, 251, 253, 319, 320, 321, 335, 342, 368, 376, 378, 380, 384, 388, 405, 409.

*** SE 2, 1983., s. 496.

Obljetnice. 80-godisnjica prvih doktora sumarskih znanosti, /prof. dr. Đ. Nenadic, prof. dr. A. Petračić, prof. dr. A. Ugrešić/. SL 10-12, 1987., s. 668-678.

Frković, A. Bibliografija LBV, s. 270, 297, 427.

Raus, Đ. Popis autora u "Glasniku za sum. pokuse (1926-1992.). Glas. za sum.

pokuse, pos. izd. 4, Zagreb 1993., s. 405-423.

Klepac, D.: Obljetnice - Prvi profesori uređivanja suma u Hrvatskoj. SL 3-4, 1996., s. 211-212.

*** HSD 1846-1996., s. 132, 136, 137, 140, 143, 146, 149-152, 155, 158, 162, 171, 178, 181, 182, 184-186, 189, 193, 216, 229, 234, 236, 237, 241, 242, 274, 275.

Klepac, D.: Prvi profesori uređivanja suma u Hrvatskoj. SL 3-4, 1996., s. 213-214.

*** Hrast lužnjak u Hrvatskoj, Vin-kovci-Zagreb 1996., s. 527, 552.

Klepac, D.: Iz sum. povijesti Gorskoga kotara..., Zagreb 1997., s. 108, 114, 120, 147, 217, 230.

NENIN, Petar, prof. na Gospodarsko-Sumarskom učilištu u Križevcima.

Na križevackom učilištu bio je nastavnik od listopada 1891. do kraja kolovoza 1893.g. Predavao je *aritmetiku i algebru, geometriju, trigonometriju, analitičku geometriju, deskriptivnu geometriju i prostoručno risanje*.

LITEBATUBA

*** SN, s. 42.

NERVO, Vlado, (Barica, Sirac, Daruvar, 11.IX.1953.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ljudevita i Ivanke r.

Voncina. Hrvatske narodnosti i državljanstva, katolik. Otac mu je bio Sumski radnik, a majka domaćica. Osnovnu Školu završio je u Siracu 1968., a gimnaziju u Daruvaru.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 1978. Upisao se i na poslijediplomski studij na istom fakultetu.

Odmah nakon diplomiranja zaposlio se kao pripravnik u Šumariji Sirac (1978.). Posto je odslužio vojsku raspoređen je na poslove referenta uzgoja Suma u istoj Šumariji. Tu je radio do 1986., kada je zbog reorganizacije Sumarstva raspoređen u tadašnju Šumariju Miokovicevo (Đulovac), kao tehnolog uzgoja i zaštite Suma. Taj posao obavljao je do 1991.g., kad je imenovan upraviteljem Šumarije Sirac, na kojem se mjestu nalazio i prilikom bilježenja ovih podataka (1997.).

Član je HŠD. Živi u Daruvaru.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 62.

*** Posl. izvješće 1995., "HS", s. 61.

NESTORVIĆ, Svetozar, iz Opatovca, rođ. 19.XI.1900., dipl. ing. Sumarstva, Sum. savjetnik.

Studirao je na Gospodarsko-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je na Sumarskom odjelu skol. g. 1923.-24., a diplomirao 10.X.1927. Zaposlen je u državnoj službi 4.VII.1928. godine.

Državni ispit položio je 1930. u Beogradu. Na mjesto Sum. pristava u Direkciji Suma Ogulinske imovne općine Ogulin postavljen je 25.XI.1931. god. Kod iste imovne općine 1938. postavljen je za Sum. savjetnika.

Suradivao je u Šum. listu.

Uspostavom NDH, tadašnje Bavnateljstvo Suma Ogulinske imov-

ne općine otpusta ga iz službe. Godine 1948. nalazio se u Beogradu.

Ostali podaci nisu nam poznati.

BADOVI

Jos nešto o zemljišnim zajednicama. Sum. list 10, 1932., s. 592-601.

Lipa u šumskoj privredi. Sum. list 12, 1948., s. 413-421.

LITEBATUBA

Borosić, J.: SIS, s. 6, 72, 104, 147.

*** SL: 1937., s. 614, 615; 1938., s. 299; 1941., s. 408.

Kauders, A.: Sum. bibl. I, s. 144.

*** SN, s. 354.

*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976., s. 84, 413.

NESKOVIĆ, Borivoj, iz Zemuna, Sumarski nadsavjetnik.

Šumarstvo je apsolvirao na Gospodarsko-Sum. učilištu u Križevcima 1894. godine.

Prema dostupnim podacima, godine 1898. položio je državni ispit. Od 1902. do 1926. radio je pri Direkciji Suma Petrovaradinske imovne općine u Srem. Mitrovici, gdje je 1922. imenovan Sum. savjetnikom, a 1926. unaprijeđen za Sum. nadsavjetnika.

Odlikovan je Ordenom Sv. Save 5. reda (1923.).

Bio je elan JSU.

LITEBATUBA

*** SL: 1898., s. 462; 1902., s. 294; 1907., s. 426; 1913., s. 163; 1921., s. 51; 1922., s. 776; 1923., s. 253; 1926., s. 518.

Borosić, J.: SIS, s. 19.

NEUGEBAUER, Viktor, rođ. u Usatovi, Rusija, 21.VI.1897., ing. agronomije, izvanredni prof. na Poljoprivredno - Sum. fakultetu u Zagrebu, dr. sc., pedolog.

Agronomiju je studirao na Visokoj Školi za poljoprivredu i Šumarstvo u Harkovu, diplomira na Poljoprivredno - Sum. fakultetu u Beogradu 1924. godine.

Zaposlen je najprije u Generalnoj direkciji carina u Beogradu (1924.-1925.), zatim je asistent kod privredne kontrolne stanice u Topcideru. Godine 1933. doktorira na Poljoprivredno-Sum. fakultetu u Zemunu. Od 1925. do 1942. na položaju je sefa Pedološkog odsjeka i višeg savjetnika Poljoprivredne pokusne stanice u Topcideru. Od 1942. do 1943. na specijalizaciji je iz fizike zemljišta u Institutu za pedologiju u Landsbergu (Njemačka). Od 1943 do 1945. radi u Zavodu za ispitivanje zemljišta u Petrovgradu (Zrenjanin) u zvanju višeg poljoprivrednog savjetnika, a 1945. u Novom je Sadu u službi Pokrajinskog zavoda za pedologiju. Od 1945. sudjeluje kao pedolog na mnogim znanstveno istraživačkim ekspedicijama.

Od 1954. do 1959. godine predstojnik je Zavoda za pedologiju i profesor *pedologije* na Poljoprivredno-Sum. fakultetu Sveuc. u Zagrebu.

U to je vrijeme bio predavač i na Poljoprivrednom fakultetu u Novom Sadu, na koji fakultet se i preselio. Unatoč nastavnim obvezama u to je vrijeme proveo nekoliko istraživanja s područja geneze i dinamike hrvatskih tala. Spomena su vrijedna istraživanja na području Gorskoga kotara, u okolici Zagreba te posavskih Suma područja Lipovljana, jer su ona pomogla rasvjetljavanju problema zastupljenosti podzoliranih tala na području Hrvatske.

Sudjelovao je na međunarodnom kongresu pedologa u Parizu, u radu I. Jugosl. kongresa u Porto-rožu i na Međunarodnoj konferenciji 1958. u Zagrebu i Beogradu.

Objavio je znatan broj znanstvenih i stručnih radova iz pedologije, ali malo ih se odnosi na Hrvatsku, a još manje na hrvatsko Šumarstvo.

LITEBATUBA

Kauders, A.: Sum. bibliograf. I, s. 19.

*** SN, s. 185,186,198, 382, 472-474.

NEUHOLD, Rikard, iz Karlovca, dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Gospodarsko-Sumarском fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je na Bum. odjelu skol. g. 1929.-30., a diplomirao 13.II.1931.g.

Godine 1934. postavljen je za činovničkog pripravnika kod Bum. uprave Otočke imovne općine u Perušiću, gdje je 1938. postavljen za Šumarskog pristava i v. d. upravitelja. Iste je godine premješten za v. d. upravitelja Sum. uprave Ogulinske imovne općine u Ogulinu, a zatim premješten za kotarskoga Sum. referenta u Čabar, gdje je 1941. otpušten iz državne službe. Godine 1945. nalazio se u Delnicama, a 1952. radio je u Šumariji Bjelovar, ŠG Bjelovar.

Bio je elan HŠD, 1945. biran je za odbornika, a 1946. prisustvovao je skupštini Bum. sekcije DIT NBH.

LITEBATUBA

*** SL: 1934., s. 453; 1938., s. 45, 461, 538; 1940., s. 269; 1941., s. 330; 1945., s. 78; 1952., s. 73 (Neuhold, Neihold, Najhold).

Borosić, J.: SIS, s. 7 (Najhold).

*** SN, s. 356.

*** HSD 1846.-1996., s. 236. (Najhold).

NEVAJDIĆ, Nenad, (Zagreb, 27. XII.1962.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Đure, po struci pravnik i majke liječnice. Hrvatske nacionalnosti. Žive u Zagrebu. Školovao se u Zagrebu, gdje je i maturirao 1981.-82. i odmah se upisao na Sumarski fakultet. Diplomirao je na ŠG Odjelu 29.VII.1988. godine.

O kretanju u službi nismo pronašli podatke.

NEŽIĆ, Ljubomir, (Donja Beka, Jastrebarsko, 28.1.1913.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Blaža i Vjekoslave r. Mra-

kužić. Hrvat, rimokatoličke vjere. Boditelji su mu bili zemljoradnici-vinogradari. Osnovnu je Školu pohađao u Požegi. Tu je završio i srednju Školu, položivši maturu na Državnoj realnoj gimnaziji 1933.g.

Šumarstvo je upisao na Poljoprivredno - Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Tema diplomskog rada bila su mu Šumska prometala - mostogradnja. Apsolvirao je Skol. g. 1936.-37., a diplomirao 6.II.1939.

U državnu službu stupa kao dnevnicar kod referenta za Sumarstvo u Kotarskom nacelstvu Sušak (8.Y.1939.). Na kratko je dnevnicar i u Direkciji Suma Mostar, odnosno Direkciji Suma imovne općine đurđevačke u Bjelovaru, radeći u taksaciji. Tu ga zatjece i početak drugog svjetskog rata tijekom kojeg, uz veće ili manje prekide, radi kao v.d. upravitelja Šumarije Novigrad Podravski (1.III.1941. - 31. XII.1944.) odnosno kao referent za taksaciju Okružnog NOO Bjelovar (13.VI.1945.- 31.VII.1946.).

Osnivanjem ZEŠUMPOH-a Nova Gradiška od 1.VIII.1946.g. upravitelj je manipulacije u Velikoj, zatim pomoćnik Sefa eksploatacije Suma Nove Gradiške, te pomoćnik upravitelja manipulacije Okucani. Šefom planskog sektora DI "Slavonija" Slav. Brod imenovan je 1.1.1949., ali nakon tri

mjeseca premješten je u Ministarstvo drvne industrije - Glavna direkcija za južni bazen Zagreb, za referenta mehanizacije u Sumarstvu.

Kako mu je upravo mehanizacija u Sumarstvu bila u nekoliko uža specijalnost, dipl. ing. Lj. Nežić 1.IX.1950. odlazi sa službom u Gorski kotar, zaposlivši se kao referent za mehanizaciju u Eksploataciji Suma DIP-a Delnice, u kojem će poduzeću, s prekidom od dvije godine (1953.-1955.) kad je bio upravitelj Fakultetske Šumarije Zalesina, raditi 16 godina.

U Upravi DIP-a Delnice neko je vrijeme bio tehnički referent pogona Lučice, a posljednjih deset godina (1956.-1966.) šef biroa za unapređenje proizvodnje. U tom svojstvu, a u organizaciji ICA (američka tehnička pomoć), dva je mjeseca boravio u Švedskoj na specijalizaciji.

Osnivanjem Poslovnog udruženja Sumarstva i drvne industrije "Drvo" Rijeka 16.IV.1966. dobiva mjesto savjetnika za unapređenje proizvodnje. Na toj dužnosti ostaje sve do umirovljenja 1.VII.1977.g.

Za svoj savjestan stručni rad na polju unapređenja proizvodnje, posebice uvođenja mehanizacije u eksploataciju Suma, primio je više javnih priznanja i pohvala. Suradnik je u izradi nekoliko investicijskih programa DIP-a Delnice i jedan od autora poglavlja "Mehanizacija u eksploataciji Suma" monografije Sumarstvo i drvna industrija Jugoslavije.

LITEBATUBA

*** SL: 1941., s. 112.

*** SN, s. 359.

Tonković, D.: Nakon 50 godina ponovo na okupu. SL 3-5, 1989., s. 215-223.

NEŽIĆ, Petar, (Donja Reka, Jastrebarsko, 12.X.1921.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Dragutina i Veronike r. Budinscak. Hrvat, rimokatolik. Po-

tječe iz zemljoradničke obitelji. Osnovnu školu pohađao je i završio u Jastrebarskom 1932., a srednju u Zagrebu, maturiravši na Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji 1940.g.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je škol. g. 1945.-46., a diplomirao na ŠG odsjeku 31.1.1948.

Prvo zaposlenje u svojstvu pripravnika dobiva u Ministarstvu Sumarstva NRH 1.II.1948.g. Zbog velike potražnje za stručnim kadrovima već 15.IV.1948. biva imenovan upraviteljem Šumarije Mrkopalj, a zatim (1.VI.1949.) rukovoditeljem planske službe ŠG "Bitoraj" Delnice. Osnivanjem ŠG "Visevica" Rijeka, od 1.VI.1950. do 8.VIII.1952. upravitelj je Šumarije Delnice, a od 9.VIII.1952. do 31.III.1958. upravitelj Šumarije Ogulin.

Upravo premještajem u ŠG Ogulin za dipl. ing. Petra Nežića počinje iznimno plodonosan rad na planu uređivanja Suma (taksatora). U svojstvu rukovoditelja sekcije, kasnije Odjela za uređivanje suma ŠG Ogulin (1.IV.1958. - 31.1.1975.), pa i kasnije kao Sumarski savjetnik, uspio je - bez obzira na službeni stav - ciste bukove sastojine ogulinskoga područja, primjenom francuske metode "plavog odjeljka", te njezinim uvođenjem u go-

spodarske osnove, pripremiti za gospodarenje oplodnim sječama (sastojinsko gospodarenje). O toj prvo-razrednoj novini uređivanja do tad "prebornih" Suma, njezi i proredi bukovih letvika kasnije je objavio više stručnih priloga u informativnom listu Sumarstva i drvne industrije "Drvo" i "Šumarskom listu".

Kao iskusan praktičar, staložen i nadasve marljiv, od I.IV. 1977. do 31.XII.1982. rukovoditelj je Planskog odjela ŠG Ogulin, a od 1.1.1983., pa sve do odlaska u mirovinu (30.VI.1986.), savjetnik u OOUR-u za iskoriscivanje Suma Ogulin Goransko-primorskoga ŠG Delnice.

Dipl. ing. Petar Nežić "kao dugogodišnji i zapaženi stručnjak ovog područja u marljivom sakupljanju podataka i materijala te okupljanju autora za pojedine oblasti Šumarstva" (Lj. Grba) najzaslužniji je za uspješno orgaziranje stručno - znanstvenoga savjetovanja o gospodarenju Sumama prebornoga područja održanog u Ogulinu 19.X.1979.g. u povodu 100. obljetnice organiziranoga Sumarstva ogulinskoga kraja. Dio priopćenja toga savjetovanja, obogaćenoga mnogobrojnim novim priložima iz područja prirodne i kulturne baštine, prirodoznanstvenih karakteristika kraja i dr., tiskan je u posebnom trobroju Šumarskoga lista (7-9/1987.) pod naslovom "Priroda i Sumarstvo Ogulinskog kraja". Prigodom te proslave snimljen je film o ŠG Ogulin za koji je dipl. ing. P. Nežić napisao scenarij.

Član je HŠD i redovit posjetitelj "Šumarskoga četvrtka" u Šumarskom domu u Zagrebu.

Živi u Zagrebu.

BADOVI

Održavanje i njega suma, glavni zadatak. Drvo 3,1976., Bijeka., s. 11-12.
Predstavljamo Vam Šumsko gospodarstvo

darstvo Ogulin. Drvo 7,1976., Bijeka, s. 2-5.
nacionalizacija prorede bukovih letvika reduciranjem stvarne površine. Drvo 8, 1976., Bijeka, s. 17-18.

Zemlja visokog standarda (dojmovi s puta po Švedskoj). Drvo 23,1977., Bijeka., s. 9-11.

Uređenje državnih suma u Švedskoj. Drvo 26,1978., Bijeka., s. 8-11.

Mjesto i značaj prebornih suma, a posebno onih ogulinskog sumsko-privrednog područja, u sumarstvu SB Hrvatske. Sum. list 11-12,1979., s. 35-42.

Rasprava i izbor komisije za zaključke. Sum. list 11-12, 1979., s. 85-88.

Uspješno završena poslovna godina (Sum. gospodarstvo Ogulin). Drvo 40, 1979., Bijeka, s. 3-4.

Proslava stogodišnjice organiziranog djelovanja ogulinskog sumarstva. Drvo 42, 1979., s. 6-7.

Položaj i povijesni pregled ogulinskog kraja. Sum. list 7-9,1987., s. 316-346.

Načela gospodarenja sumama. Sum. list 7-9,1987., s. 446-456.

Zaštita suma. Sum. list 7-9, 1987., s. 462-469.

Uređivanje suma. Sum. list 7-9, 1987., s. 470-492.

Iskoriscivanje suma, (s Božan, J.). Sum. list 7-9,1987., s. 493-504.

Gradnja sumskih prometnica, (s Luketic, S.). Sum. list 7-9,1987., s. 508-516.

Lovstvo, (sa Salopek, M.). Sum. list 7-9, 1987., s. 532-544.

LITEBATUBA

*** SL: 1952., s. 74.

*** SN, s. 362.

Povijest šumar. Hrvatske 1846-1976., s. 418.

*** HSD 1846-1996., s. 302.

Maricevic, I.: Kazalo autora... SL 3-4, 1997., s. 182,186.

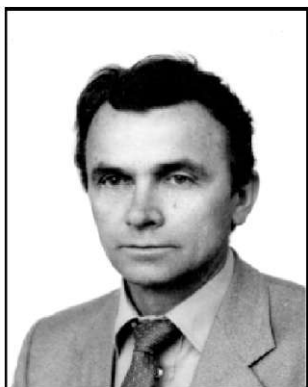
NIKCEVIC, Dragan, (Kicevo, Makedonija, 22.X.1938.), dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je na osamostaljenom Šumarskom fakultetu u Zagrebu, na Šumsko-uzgojnom odjelu 10.X.1963. godine.

NIKOLANDIC, Đuro, (Šljivosevac, Donji Miholjac, 11.IV.1929.), mr. sc., dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa i Ilone r. Balta. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je

bio Šumski radnik, a majka domaćica. Osnovnu Školu završio je u Lacicima 1940., nižu gimnaziju u Osijeku 1946., a Srednju Šumarsku školu pohađao je u Kraljevu (Srbija), maturiravši 1949. godine.

Šumarstvo je studirao na Šum. fakultetu u Zemunu i diplomirao 1956. godine. Napisao je i obranio diplomski rad iz znanstvenoga područja *uređivanje Šuma* pod naslovom "Istraživanje elemenata strukture i prirasta kanadske tople u Belju".

Poslijediplomski studij pohađao je na PMF-u u Beogradu. Stupanj magistra znanosti postigao je iz *ekologije divljaci* 1973., obrativši rad pod naslovom "Teritorijalno ponašanje srna u Sumi Haljevo u Baranji".

Nakon diplomiranja prvo zaposlenje kao pripravnik dobiva 1956.g. u Šumariji Tikves, radeći pretežito na poslovima uzgoja i zaštite Šuma. Nakon pripravničkog staža, početkom 1957., premješten je u Bilje, gdje je postavljen za zamjenika upravitelja Šumarije. Tu, uz poslove uzgoja, zaštite i iskoriscivanja Šuma otpočinje i sa zadacima u lovstvu, koje je postalo njegovo osnovno životno opredjeljenje. Krajem iste godine (1957.) seli se u Jagodnjak, gdje preuzima dužnost upravitelja Šumarije. U toj

je Šumariji radio tijekom 1958. i 1959., pa i kasnije, kad je sjedište Šumarije preseljeno u Belisce. Godine 1958. uspješno polaže stručni državni ispit, nastavljajući rad u Šumariji Belisce, tada u sastavu Lovno-Šumskog gospodarstva "Košutnjak" Bilje.

Kako je pokazivao posebno zanimanje za lovstvo i ekologiju divljaci, sredinom 1964. mr. sc. Đuro Nikolandić biva premješten u Operativno - znanstveni centar Bilje, gdje sve do sredine 1972. radi na operativnim zadacima Sektora za lovstvo i sudjeluje u projektima znanstvenih istraživanja biologije i ekologije srnce i jelenske divljaci te divljih svinja. Zbog sudjelovanja u "Hrvatskom proljeću", 1972. prisiljen je napustiti istraživački centar u Bilju i zaposliti se, putem javnoga natječaja, na radno mjesto upravitelja Šumarije Belisce OOUR-a LSG "Jelen" Bilje. Na toj dužnosti ostaje dvije godine i sredinom 1974. vratio se u Bilje, gdje u BZ Zajedničkih službi LSG "Jelen" Bilje radi kao rukovodilac Sektora lovstva i poljoprivrede.

Kad je reorganizirano hrvatsko Sumarstvo i osnovano JP "Hrvatske Šume", od 1.1.1991. formalno prelazi u UŠ Osijek, gdje radi u stručnoj grupi na organizaciji i koordinaciji lovstva unutar "Hrvatskih Šuma". U mirovinu je stupio krajem 1991. godine.

Kao vrstan lovni stručnjak i znanstvenik mr. sc. Đuro Nikolandić vec je puna četiri desetljeća nezaobilazno ime u svim značajnijim događanjima lovstva u Hrvatskoj. Dugogodišnji je član stalne komisije za ocjenjivanje lovačkih trofeja HLS-a na vise državnih i međunarodnih lovačkih izložbi, ekspert je CIC-a za krupnu divljač i lovačke trofeje i drugo.

Sudjelovao je na nekoliko kongresa i stručnih skupova u zemlji i

inozemstvu, od kojih bilježimo: VII., VIII. i IX. međunarodni kongres biologa divljaci održanih u Beogradu i Ljubljani 1965., Helsinkiju 1967. i Moskvi 1969., III. kongresu biologa u Ljubljani, međunarodnom savjetovanju o uzgoju srneće divljaci u Budimpešti 1976, simpozijima lovstva održanima na Brijunima 1989. i 1991. godine i dr.

Za samoprijegoran rad u Sumarstvu i lovstvu primio je mnoga priznanja i nagrade. Godine 1981., u povodu 100. obljetnice organiziranog lovstva u Hrvatskoj HLS dodijelio mu je plaketu za osobite zasluge na razvoju i unapređenju lovstva, a Prvo hrvatsko društvo za gajenje lova i ribarstva spomen-diplomu. Za izuzetan doprinos na organizaciji Izložbe hrvatskoga lovstva Zagreb '96 HLS dodijelio mu je posebno priznanje, a ranije, Komisija za topole posebnu povelju (1975.).

Član je HSD i HLS.

Živi u Osijeku.

BADOVI

Istraživanje elemenata strukture i prirasta sastojina kanadske topole na "Belju", (dipl. rad). Zemun, 1956.

Neka zapažanja o srnećoj divljaci u LSU Belisce. Bilten "Jelen" br. 3/60, s. 1-3.

Odstrjel srndaća. Ibid. 5/60, s. 1-5.

Odstrjel srna i lanadi. Ibid. 6/60, s. 7-10.

Neka zapažanja o ishrani srneće divljaci. Ibid., 8/61, s. 5-8.

Sume Podravlja i mogućnost uzgoja srneće divljaci. Ibid. 7/61., s. 8-16.

Ishrana srneće divljaci. Ibid. 12 i 13, s. 8-9 i 12-13.

Zdravstveno stanje srneće divljaci. Ibid. 17/63., s. 28-30.

Prebrojavanje i izrada plana uzgoja srneće divljaci. Ibid., 23/65., s. 11-12.

Kasno parenje srna. Lovački vjesnik, Zagreb 1965.

Uzgoj divljih svinja. Bilten "Jelen" br. 24/65., s. 16-18.

Osnovne karakteristike jelenske rike u 1966. godini. Ibid., 29/66., s. 16-21.

Kako srnjaci obilježavaju svoje teritorije. Ibid., 28/66., s. 12-14.

O selekcijskom odstrjelu srna i lanadi. Ibid., 26/66., s. 4-12.

Sezonska prebivališta srneće divljaci. Ibid., 32/67., s. 8-10.

O pojavi nekih krda srna. Ibid., 33/67., s. 15-17.

O embrionalnoj dijapauzi kod srna. Lovac, Novi Sad 1967., s. 27-29.

Srneća divljač u zaštićenom i poplavnom području. Bilten "Jelen" br. 30/67., s. 12-14.

Ekološke karakteristike populacije srna na "Belju". Ibid., poseb. izd., br. 7/68., s. 73-95.

Srneća divljač u poljskim lovištima. Lovački glasnik, Bgd 1968.

Značaj biotehničkih mjera u otklanjanju uzroka oštećenja od divljaci. Bilten "Jelen" br 39/69., s. 9-12.

Usmjeravanje dinamike i strukture populacije jelena na "Belju", (sa Brna, J. i MunkaČević, V.). Ibid., poseb. izd. br. 8/68, 1965-1968., s. 61-68.

*Juvenilni i subadultni razvoj jelencića (*C. elaphus*) u određenom uzgajalištu, (s Brna, J. i Majera, M.). Znan. prak. poljopr. tehnol. 19(1-2) s. 1-24, Osijek 1969.*

Hvatanje srna u mreže. Bilten "Jelen" br. 41/70, s. 10-12.

Bez znanstveno-stručnog rada na uzgoju divljaci lovni turizam nema perspektive. Ibid., 42/70., s. 7-10.

*Teritorijalno ponašanje srne (*Capreolus capreolus* L.) u sumi Haljevo (Belje), (magistarski rad), PMF u Beogradu, 1972., s. 1-90.*

Neki problemi o zaštiti lovne faune u Slavoniji i Baranji. Priroda br. 2, 1972., Zagreb, s. 12-15.

Istraživanje mogućnosti uzgoja muf-lonske i lopatarske divljaci i divljih svinja u ograđenom lovištu Dubasnica. Elaborat, 1973.

Karakteristike prostornog rasporeda srna u ravničarskim sumama Baranje. Saopćenje na Međunarodnom simpoziju lovstva, Budimpešta 1976.

Uzgoj srneće divljaci u suvremenim ekološkim uvjetima Panonske nizine. Lovačke novine 1980.

Projekt uzgoja divljih svinja u ograđenom lovištu Koha. LSG "Jelen", Zajed. službe, Bilje 1981.

Neka zapažanja o uzrocima uginuća srneće divljaci u Baranji, (s Bichter, S.). Lov. vjesnik, br. 12, Zagreb 1982., s. 321-313.

Značaj ekologije životinja u lovnoj praksi. Ibid. br. 4, Zagreb 1982., s. 31-33.

Značaj soli u ishrani divljaci. Ibid., 7-8, Zagreb 1982., s. 35-37.

Lovnoprivredna osnova Podunavskog lovišta "Plavna", (sa Brna, J. i Novaković, V.). LSG "Jelen". Zajed. službe, Bilje 1982.

Mogućnost intenzivnog uzgoja srneće divljači na području Slavonije i Baranje. Lov. vjesnik br. 2, Zagreb 1984., s. 81-83.

Uzgoj divljih svinja u ograđenim lovištima. Zbornik Zajednice privrednog lovstva Jugosl. 1984.

Program razvoja i unapređenja divljači i njihovih staništa za period 1986.-1990. godine LSG "Jelen", (sa Brna, J. i Novakovic, V.). Zajed. službe, Bilje 1985.

Sto treba znati o ishrani srna. Lov. vjesnik 1986., Zagreb, s. 10-13.

Biološka i ekonomsko-financijska osnova razvoja lovstva na Petrovoj gori i Orlovi. Karlovac 1989.

Projekt uzgajanja divljih svinja Gorici. Bos. Petrovac 1990.

Utjecaj nekih gospodarskih mjera i ekoloških čimbenika na težinu divlje prasadi (Sus scrofa L.), (sa Brna, J. i Cvetić, Lj.). Znan. prak. poljopr. tehnol. 20(1-2), s. 48-68, Osijek 1991.

Program zajedničkog ulaganja u ograđeno lovište Kozarac. Osijek 1991.

Lovnogospodarska osnova za lovište "Garjevica" 1991-2001.

Prilog poznavanju produktivnih svojstava jelena (C. elaphus) u farmerskom uzgoju divljači, (sa Brna, J. i Majera, M.). Znan. prak. poljopr. tehnol. 22(1), s. 25-32, Osijek 1992.

Veličina, sastav i ponašanje u čoporima divljih svinja (Sus scrofa L.) kod hranjenja u ljetnom prihranjivanju. Sum. list 6-8, 1992., s. 295-300.

Lovnogospodarska osnova za lovište "Garjevica" br. VII/4 za razdoblje 1995.-2005.

Porast trofejne vrijednosti rogova jelena u ograđenim uzgajalištima, (sa Brna, J. i Urosević, B.). SL 3-5, 1993., s. 109-121.

LITEBATUBA

Pavel, H.: Srna, (monografija), Bratislava 1979., s. 39 i 57.

Frković, A.: Bibliografija LBV 1892-1991., s. 147, 198, 211, 220, 263, 427.

*** SL 3-4/1997., s. 187.

NIKOLIC, Đuro, (Donje Novo Selo, Vinkovci, 10.IV.1930.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Stjepana i Lucije r. Žigic. Hrvat, rimokatoličke vjere. Potječe iz zemljoradničke obitelji. Osnovnu Školu završio je u Donjem Novom Selu 1941., a srednju u Vinkovcima, maturiravši na realnoj gimnaziji 1949. godine.

Sumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Škol. g. 1952.-53., a diplomirao na SG odsjeku 27.XI.1954. godine.

Prema nepotpunim podacima, prvo zaposlenje u državnoj službi dobiva nakon diplomiranja u SG Vinkovci - Šumarija Strošinci. Nešto vrijeme radi u Bosni, najprije u SG Tuzla - Šumarija Breko, a zatim u SG Prijedor i SG Bosanska Gradiška. Vrativši se iz Bosne, zapošljava se u Lici, u SG Gospić, pretežno radeći na poslovima uzgoja i zaštite.

Kad je osnovano JP "Hrvatske Sume", dolazi u US Ogulin, na radno mjesto stručnog suradnika za uzgajanje Suma. Pod kraj aktivne službe dodijeljeno mu je i lovstvo. Izradio je novu lovnogospodarsku osnovu za lovište "Kapela". Povremeno se javlja ponekim stručnim člankom u "Lovačkom vjesniku". Umirovljen je 1995. godine.

BADOVI

Trovanje divljaci. LBV 1967./68., LXXVI, 10, s. 270-271.

Usklađivanje lovno-privrednih sa sumsko-privrednim osnovama. LBV 1968./69., LXXVII, 4, s. 95.

Godišnji plan gospodarenja lovištem. LV 1968./69., LXXVII, 5, 135-136.

Uspjesi lovaca općine Vrbovec. LV 1968./69., LXXVII, 10, s. 282-285.

Lovna privreda SO "Lika" Oospić. LV 1979., LXXXVIII, 11, s. 327

I to se događa - Šumariji Otocac oduzeto lovište. LV 1979., LXXXVIII, 12, s. 394.

Štete od divljaci. LBV 1980, LXXXIX, 1-2, s. 19.

Mogućnost uzgoja divokoza u Lici. LV 1980., LXXXIX; 6, s. 143-144.

Upoznajmo lovišta SB Bosne i Hercegovine. LV 1981., XC, 1-2, s. 7.

Provođenje lovnogospodarske osnove. LV 1981, XC, 9., s. 202.

LITEBATUBA

*** SN, s. 367.

Frković, A.: Bibliografija LBV, s. 85, 124, 171, 199, 207, 213, 284, 288, 428.

NIKOLIĆ, Ivica, (Smrcevice, Gornji Vakuf, BiH, 2X11. 1962.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ivana i Dome r. Jozinovic. Hrvatske narodnosti i državljanstva, katolik. Potječe iz zemljoradničke obitelji. Osnovnu je školu završio u Starim Mikanovcima u Slavoniji 1977., a srednju Šumarsku školu u Karlovcu 1981.g.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 12.XI.1990. iz područja *ekologije*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Utjecaj klimatskih prilika na sušenje hrasne kitnjake u Slavoniji".

Pripravnički staž odradio je u UŠ Vinkovci - Šumarija Otocak, gdje se zapošljava I.IV.1991. Po povratku iz Domovinskog rata, u kojem učestvuje od 28.VI.1991. do 16. IX.1992., prelazi u Šumariju Strizivojna, najprije na poslove revirnika, a od listopada 1996.g. na radno mjesto upravitelja Šumarije.

Član je HDZ.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 58.

*** Sum. škola Karlovac. Monografija, Karlovac 1997., s. 96, 133.

NIKOLIĆ, Nenad, iz Zagreba, dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Poljoprivred-

no-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1937.-38., a diplomirao na Šumarskom odjelu 30.X.1941. godine.

Pronašli smo samo podatak da je 1952. radio u ŠG Gospić, a 1957. izabran je za tajnika Šumarskoga kluba Gospić.

LITEBATUBA

*** SL: 1938., s. 35; 1940., s. 38, 465; 1952., s. 73.

*** SN, s. 359.

*** HSD 1946-1996., s. 406.

NIKOLIĆ, Stevan, iz Zvornika, BiH, dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1950.-51., a diplomirao na Šum. odjelu 26. VI.1952. godine.

LITEBATUBA

*** SN, s. 365.

Frković, A.: Bibliografija LBV, 1993., s. 190, 428.

NIKOLIĆ, Stjepan, (Donje Novo Selo, Vinkovci, 4.VII.1954.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Stjepana i Marije, r. Nikolic. Hrvat, rimokatoličke vjeroispovijesti. Potječe iz zemljoradničke obitelji. Osnovnu je školu polazio u Donjem Novom Selu i Nijemcima, a srednju u Vinkovcima. Maturirao je na Gimnaziji "M.A. Reljkovic" 1971. godine.

Šumarstvo je upisao skol. g. 1973.-74. na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1976.-77., a diplomirao na ŠG odjelu 17.IX.1980. godine.

Prvo zaposlenje u državnoj službi dobio je u ŠG "Hrast" Vinkovci - Šumarija Gunja 27.X.1980. Nakon jednogodišnjeg pripravničkog staža, radi kao inženjer operative, potom kao referent za eksploataciju Suma, a 1.1.1985. imenovan je upraviteljem Šumarije. Od 1.1.1987.g. nalazi se na mjestu po-

moćnika direktora Stručnih službi OOUR za uzgoj i zaštitu Suma Hrast" Vinkovci. Osnivanjem JP "Hrvatske Sume", dipl. ing. Stjepan Nikolic imenovan je upraviteljem Šumarije Vinkovci, a 10.XI.1992. godine rukovoditeljem Proizvodnog odjela UŠ Vinkovci. Od I.VII. 1995. stručni je suradnik za uzgajanje Suma, a od I.IV.1998. upravitelj Šumarije Cerna.

Član je HŠD. Živi u Vinkovcima.

BADOVI

Prilog strategiji gospodarenja tлом u širem zagrebačkom području, (sa Martinić, J.). Znanstveni skup: Poljoprivreda i gospodarenje vodama, Zbornik priopćenja. Bizovacke toplice, 1994., s. 249-261.

LITEBATUBA

*** ŠL 1-2, 1995., s. 58.

Poslov. izvjes. "HŠ" 1995., s. 59.

*** ŠIB, s. 43, 67.

NIKOLIC, Tomislav, (Donji Mušić, 19.III.1934.), dipl. ing. Sum.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 26.IX.1969. godine.

NIKŠIĆ, Borislav, iz Karlobaga, dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1946.-47., a diplomirao na Šumarskom odjelu 24.V.1950. godine.

Prema nepotpunim podacima, 1952. radio je u ŠG Split, Šumarija Knin, a od I.XI.1956. do 15.V.1959. bio je zaposlen u Šumarskom institutu u Zagrebu.

BADOVI

Saopćenja. Jedna stogodišnjica (Pravdoje Belija). ŠL 12, 1953., s. 527.

LITEBATUBA

ŠL 1952., s. 74 (Borivoj)

*** ŠN, s. 362, (kao Borislav).

*** Povijest sum. Hrvatske 1846.-1976., s. 418.

*** ŠIM, s. 118, (Borislav).

NIKŠIĆ, Stjepan, iz Sv. Jurja, Senj, rod. 26.XII.1888., ing. Sumarstva, Sum. savjetnik.

Šumarstvo je studirao na četvorogodišnjoj Šumarskoj akademiji u Zagrebu. Apsolvirao je 1918., zaposlio se 22.VIII.1919., a stručni je ispit položio 1920. u Zagrebu.

Iste je godine imenovan Šumarskim inženjerom, a 1926. nalazio se pri Direkciji Suma imovne općine u Ogulinu. Od 1926. do 1929. radi, kao Sum. savjetnik i upravitelj, pri Sum. upravi u Karlobagu, a zatim 1929.-1933. kao upravitelj Sum. uprave u Novoj Gradiški, Direkcije Suma Vinkovci.

Od 1933. do 1941. kao Sum. savjetnik bio je upravitelj, a zatim Sum. nadzornik pri Sum. upravi Gospić, Direkcije Suma na Sušaku. Godine 1941. obnašao je dužnost kotarskog Šumara pri Kotarskom nacelstvu u Gospiću. Podaci o njegovom daljnjem životu nisu nam poznati. Bio je član JŠU i HŠD.

LITEBATUBA

*** ŠL: 1919., s. 314; 1920., s. 190; 1926., s. 555; 1929., s. 303; 1932., s. 639; 1933., s. 156; 1938., s. 533; 1940., s. 269; 1941., s. 154, 539.

Borosić, J.: ŠIS, s. 4, 42, 91, 147.

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoist. Slavonije, Vinkovci - Slav. Brod 1974., s. 547, 551.

NINKOVIĆ, Milan, (Plaski, Ogulin, 3.II.1952.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Rade, zanimanjem službenika, iz Plaskog. Srpske nacionalnosti.

Završivši gimnaziju Skol. g. 1974.-75., iste se godine upisuje na Šumarski fakultet u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 27.V. 1981. godine.

U JP "Hrvatske Sume" nije zaposlen (1995.).

NITSCHÉ, Branka, (Zagreb, 16. III.1930.), dipl. ing. Šumarstva.

Kći Vilima i Marije r. Stefanec. Hrvatica, hrvatskoga državljanstva, rimokatoličke vjere. Otac Vilim bio joj je sveuc. profesor, a majka domaćica. Rođena Zagrepčanka, Školovala se u Zagrebu. Osnovnu je školu završila 1939., a "VIII. žensku gimnaziju 1948.g.

Šumarstvo je studirala na Poljoprivredno-Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Apsolvirala je skol. g. 1951.-52., a diplomirala 23.XII.1954. godine.

Kao pripravnik volonter u tijeku 1955.-56. kod prof. dr. Anica radila je na sređivanju podataka o uzgoju topola.

Zaposlila se 1957.g. u "Ustanovi Sljeme", gdje ostaje do 1960., kada prelazi u SG Zagreb. Tu je provela gotovo čitav radni vijek - od 1960. do 1991. Poslije najnovije reorganizacije hrvatskoga Šumarstva, u "Hrvatskim Šumama" radila je samo pola godine - do 1.VI.1991., kada odlazi u mirovinu.

U tijeku radnoga vijeka radila je na održavanju park-Suma grada Zagreba, na održavanju i uređenju Medvednice (puteva, staza, drvenih objekata, izvora, livada) i na izgradnji Šumskih vlakova i staza. Izrađivala je ponudbene troškovnike za uređenje i ozelenjavanje

gradskih naselja i dječjih vrtića i na realizaciji tih planova.

LITEBATUBA

*** SN, s. 366.

NODILO, Jakov, (Dubrovnik, 3. III.1958.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Nikole i Mare r. Dabelić. Hrvat, katolik. Potječe iz radničke obitelji: otac mu je bio radnik, a majka domaćica. Osnovnu je školu završio u Babinom Polju na Mljetu 1973., a opću gimnaziju u Dubrovniku 1977. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 28.I.1982. godine iz područja *Šumarska fitocenologija*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Sinekoloski uvjeti i vegetacija Nacionalnog parka >Mljet<".

Nakon diplomiranja zaposlen je u NP "Mljet" 22.II.1982. Radio je najprije kao pripravnik, pa tehnički ruvoditelj, direktor i sada (1997.) kao voditelj tehničke službe i pomoćnik ravnatelja.

Bio je suorganizator i sudionik simpozija "Prirodne značajke i društvena valorizacija otoka Mljeta", Mljet 1995.g. U svom radu posebnu je pozornost posvetio problematici Šumskih požara u priobalju i na našim otocima. Napisao je i objavio više stručnih radova.

Od strukovnih udruga član je HŠD, a od političkih HSLS-a. Učesnik je Domovinskog rata.

BADOVI

Neke naznake o važnosti zaštite i očuvanja suma otoka Mljeta. Zbornik otoka Mljeta, Dubrovnik 1989., s. 323-327.

Mediterranske sume - samoniklost i postojanost sumskih sastojina. Ekološki glasnik 7-8, 1991.-92., Zagreb, s. 30-31.

Želimo li sačuvati Mljet od sumskih požara? Ekološki glasnik 7-8, 1991.-92., Zagreb, s. 32-35

Autohtono nalazište pinja (Pinus pinaster L.) i njegove kulture - priznate izabrane sjemenske sastojine u Hrvatskoj, (sa

Gradecki, M. i Poštenjak, K.). Simpozij Prirodne značajke i društvena valorizacija otoka Mljeta, Ekološke monografije 6, Zagreb 1995., s. 337-343.

Požari vegetacije na Mljetu, (s Bilandžija, J.). Ekološke monografije 6, Zagreb 1995., s. 366-670.

LITEBATUBA

*** SIB, s. 43, 68.

NODILO, KOLAREVIĆ, Marija, (Nova Plošćica, Garešnica, 24.IX. 1958.), mr. sc., dipl. ing. Sumarstva.

Kći Stjepana i Katarine r. Pavlek. Hrvatica, katoličke vjere. Potječe iz radničke obitelji. Školovala se u Zagrebu: osnovnu je školu završila 1973., a XVII. (jezičnu) gimnaziju 1977. godinu.

Sumarstvo je studirala na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirala je 1982. iz područja *Sumarske fitocenologije*. Napisala je i obranila diplomski rad pod naslovom *Flora i struktura Sumskih sastojina Nacionalnog parka >Mljeta<*.

Poslijediplomski studij upisala je na istom fakultetu i magistrirala 4.X.1996. iz područja *oblikovanje parkova*. Izradila je i obranila magistarski rad pod naslovom "Vrtovi sakralnih objekata dubrovačkog područja".

Nakon diplomiranja zaposlila se 22.III.1982., kao pripravnica, u javnoj ustanovi NP "Mljet", a zatim je radila na mjestu referenta za turizam i zaštitu Suma. Godine 1995. preimenovana je za referenta za prirodnu baštinu.

Sve je vrijeme bez prekida radila u istoj ustanovi osim što je od 25.II.1995. do 8.I.1996. koristila neplaćeni porodiljski dopust.

Članica je Hrvatskoga hortikulturnoga društva.

BADOVI

Poznajete li Nacionalni park "Mljet". Ekološki glasnik 7-8, 1991.-92., Zagreb, s. 14-17.

Vrt u Samostanu Sr. Marije, sadašnje stanje, mogućnosti uređenja. Simpozij Prirodne značajke i društvena valorizacija otoka Mljeta, Ekološke monografije 6, Zagreb 1995., s. 279-284.

Vrtovi sakralnih objekata dubrovačkog područja, (magistarski rad). Sum. fakultet Zagreb 1996., s. 1-62.

Vrt benediktinskog samostana na otočiću Sv. Marije na Mljetu. Sum. list 1-2, 1998., s. 9-17.

NOGIĆ, Ivan, iz Gline, dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu skol. g. 1933.-34., a diplomirao 5.X.1937. godine.

Za Sum. vježbenika postavljen je 1940. kod Direkcije Suma u Zagrebu i premješten Odjelu za Sumarstvo Banovine Hrvatske. Kao Sum. vježbenik postavljen je 1942. za upravitelja Državne Šumarije "Maja" u Glini, gdje je 1943. imenovan Sum. pristavom.

Ostali podaci nisu nam poznati.

Bio je član HSD.

LITEBATUBA

*** SL: 1940., s. 182, 253, 269; 1942., s. 93; 1943., s. 24, 95.

*** SN, s. 358.

NOVAK, Aleksandar, (Bjelovar, 20. V.1903.-1962.), dipl. ing. Sumarstva.

Gimnaziju je završio u Zagrebu 1921. godine. Sumarstvo je studirao na Gospodarsko-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1924.-25., a diplomirao 21.VI.1927. godine.

Zaposlenje u struci dobio je 22.VIII.1928. Radio je u Sumarstvu Petrinje, Gvozda, Gline, Jasenovca, Lipovljana, Boljara, Velike, Pakraca, Bjelovara, Ivanic-grada i Nove Gradiške. Stručni državni ispit položio je u Beogradu 1930.g.

Bio je na raznim dužnostima i funkcijama, a ponajviše je obnašao dužnost upravitelja Šumarije.

Bio je dobar poznavatelj zakona i propisa iz Sumarske struke. Školovao je Sest generacija lugara na tečaju za lugare, a uspješno je obavljao komercijalne i planerske poslove.

Bio je elan HŠD.

LITEBATUBA

*** SL: 1935., s. 480, 533; 1938., s. 345; 1940., s. 608, 269; 1941., s. 540; 1942., s. 93, 127; 1943., s. 24; 1952., s. 73.

Borosić, J.: SIS, s. 6, 75, 104.

Petrović, F.: SL 9-10/1988., s. 484.

NOVAK, Dragica, (Vratisinec, Čakovec, 6.IX.1944.), dipl. ing. Sumarstva.

Kći Mije, Hrvatica. Potječe iz zemljoradničke obitelji. Gimnaziju je završila u Varaždinu. Diplomirala je skol. g. 1963.-64. i odmah se upisala na Šumarski fakultet Sveuc. u Zagrebu. Diplomirala je 19.X.1976. godine.

O kretanju u službi nemamo podataka.

NOVAK, Karmen, (Zagreb, 12.I.1964.), dipl. ing. Sumarstva, Sum.-lovni inspektor.

Šumarstvo je studirala na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirala je na Šumarskom odjelu 22.XI.1988. godine.

Zaposlena je kao Sumarsko-lovni inspektor Koprivničko - križevačke županije.

LITEBATUBA

*** SL, 1-2, 1995., s. 55.

NOVAK, Mijo, (Trogir, 26.VII.1922.), dipl. ekonomist.

Diplomirao je na Ekonomskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu 1948. godine. Na istom fakultetu je ostao raditi kao asistent i predavač *političke ekonomije* do 1956., a nakon toga otišao je u operativu.

Na Poljoprivredno - Sum. fakultetu u Zagrebu predavao je *političku ekonomiju* od 1953. do 1955.g.

LITEBATUBA

*** SN, s. 233, 382, 472.

NOVAK, Ninoslav, (Osijek, 16.IV.1943.), doc. dr. sc., dipl. ing. Sum.

Osnovno i gimnazijsko obrazovanje (1961.) završio je u Osijeku.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Istodobno je, kao redoviti student, odslužao i dvije godine na Agronomskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je na Šumarskom fakultetu, na ŠG odjelu, 26.VI.1969.g.

Magistarski rad iz informacijskih i bioloških znanosti pod nazivom "Kompjutorizirani informacijski sustav radne organizacije u Šumarstvu" obranio je 15.VI.1988. pri Referalnom centru Sveuc. u Zagrebu.

Na Fakultetu organizacije i informatike u Varaždinu obranio je 1996. godine disertaciju pod naslovom "Kompjutorizirani informacijski sustav u funkciji razvoja Sumarske djelatnosti - strateški pristup". Na istom fakultetu održao je habilitacijsko predavanje za zvanje docenta (24.IV.1998.)

Profesionalna, stručna, znanstvena i nastavna djelatnost

U osječkom Centru za automatsku obradu podataka radi (1970.-1977.) na svim informatičkim radnim mjestima - od operato-

ra sustava, programera, sistemskog programera, sistemskog analitičara do projektanta informacijskih sustava i rukovoditelja službe programiranja.

U tom razdoblju stjecao je informatička znanja u obrazovnom Centru IBM Badovijica (Slovenija) te upoznao više programskih jezika (Assembler 360, Fortran IV, Cobol i PL/I) i operativnih sustava (DOS 360, DOS 370). Tu je razvio ili sudjelovao u razvoju velikog broja kompjutorskih aplikacija na području Sumarske i poljoprivredne djelatnosti, državne i lokalne uprave, proizvodnje, usluga, transporta, planiranja poslovanja, u knjigovodstvu, financijama, a posebno u kompjutorskoj primjeni statističkih istraživanja.

Od 1977. do 1990.g. djeluje kao direktor Službe za informacijski sustav i automatsku obradu podataka u BPP "Slavonska Suma" u Vinkovcima. Tijekom tog razdoblja obrazuje se za rad i operativno radi na opremi Digital Equipment Corporation (DEC) i proširuje znanja iz programiranja, dizajniranja i projektiranja baza podataka, zemljopisnih i zemljišnih informacijskih sustava i kompjutorskih komunikacija.

U tom razdoblju obavio je pionirsku ulogu diseminacije ideje o potrebi i nužnosti korišćenja suvremene informatičke tehnologije u svim šumarskim djelatnostima (Projekt INFO-SUM 1977). Bazvio je i izravno pridonio učinkovitom razvoju značajnih poslovnih i proizvodnih informatičkih sustava u šumarstvu Slavonsko - Baranjske regije i ostalim djelatnostima. Izradio je projektnu, organizacijsku i programsku osnovicu raznih interaktivnih aplikacija u komunikacijskom okruženju.

Na tom je području 1977. godine izradio model za kompjutor-

sku izradu planova sjeća podržanu prvim sortimentnim tablicama za više od deset gospodarski interesantnih vrsta drveća. Algoritme za model izrade i tablice sortimentne strukture nije posebno objavio u pogrešnom uvjerenju da radi svoj svakodnevni stručni posao, a ne posebno znakovit pionirski rad. Ulazne podatke za izradu sortimentne strukture dobio je u Katedri za organizaciju Bum. fakulteta u Zagrebu, koji su korišteni i za izradu normi i normativa sječe i izrade drva.

Kao predavač i konzultant doc. dr. sc. Ninoslav Novak održavao je seminare i konzultacije iz područja informacijskih znanja i vještina za sudionike gotovo svih uzrasta i različitih područja rada - od gospodarstva, uprave, znanosti, obrazovanja, javnog zdravstva do informiranja i očuvanja okoliša.

Nakon osamostaljivanja B. Hrvatske, pozvan je 1990. god. u Direkciju novoosnovanog JP Hrvatske Sume u Zagrebu da osnuje Službu i osmisli način razvitka i primjene informacijske tehnologije u proizvodnoj, poslovnoj i upravnoj funkciji.

Od 1991., na poziv Ministarstva poljoprivrede i šumarstva, dolazi na mjesto načelnika i višeg savjetnika - sefa i odgovorne osobe razvoja upravnog, nadzornog, koordinativnog i poslovnog informacijskog sustava u Ministarstvu poljoprivrede i šumarstva te svih djelatnosti koje se iz njega izravno koordiniraju i upravljaju.

Godine 1996. ponudeno mu je da preuzme rukovođenje razvitkom državne informacijske infrastrukture koja se provodi i usklađuje iz Ministarstva znanosti i tehnologije B. Hrvatske, što je prihvatio.

Od 1971. godine aktivno sudjeluje u radu velikog broja do-

maćih i stranih skupova i projekata. Znanja iz informatike stjecao je u Hrvatskoj, Sloveniji, Austriji i Belgiji, iz svih područja primjene informatike. Dobro poznaje i služi se raznim operativnim sustavima (MS/DOS, Windows, LINOX), razvojnim (PowerBuilder, StarDesigner, Visual Basic) i aplikativnim alatima (Paradox, MS Office, Statistica) te pristupnim metodama bazama podataka (Watcom SQL, SyBase).

Sudjelovao je na više međunarodnih stručnih i znanstvenih skupova i radionica u zemlji i inozemstvu. Na međunarodnim skupovima, sudjelovao je s radovima dva puta, a na domaćim više od 40 puta. U više ustanova i tvrtki pripremio je i izvodio razne oblike obrazovanja za različite skupine djelatnika: rukovoditelje, organizatore, analitičare, programere, nastavnike, knjižničare, djelatnike u nakladničkoj djelatnosti i za druge djelatnike. Kao ilustraciju pripomenut ćemo kako je u suradnji s INA Informatikom u Zagrebu održao više seminara iz suvremene informacijske tehnologije i korišćenja naprednih informatičkih alata na osobnim računalima.

Aktivno je sudjelovao na više međunarodnih znanstvenih i stručnih skupova u svezi razvoja i primjene daljinskih istraživanja te implementiranja zemljopisnih i zemljišnih informacijskih sustava u poljoprivredi i Šumarstvu (Edinburg, Strassbourg, Enschede, Eger, Houston, Seattle).

U tijeku svog radnoga vijeka doc. dr. sc. Ninoslav Novak bavio se i nastavnom radom. Na Ekonomskom fakultetu u Osijeku i Gospodarskoj komori Slavonije i Baranje u Osijeku predavao je tijekom više godina (1971.-1988.), na seminarima za obrazovanje uz rad, informatičke kolegije: *uvod u au-*

tomatsku obradu podataka, osnove programiranja, programski jezik Fortran IV, programski jezik PL/I, projektiranje informacijskih sustava i dr.

Godine 1975. biran je u zvanje predavača informatičkih predmeta na ViSoj građevinskoj školi (kasnije Građevinskom fakultetu) u Osijeku.

Nastavno-pedagoški rad nastavio je kao predavač iz područja informacijskih znanosti za studente završne godine Bum. fakulteta u Zagrebu, u skladu s preporukama da se podrži i unaprijedi nastavni plan i program Šumarskog studija vezano za primjenu novih tehnologija.

Od 1996. predaje informacijske znanosti na Prehrambeno - tehnološkom fakultetu Sveučilišta J.J. Strossmayer u Osijeku: na prvoj godini studija *osnove računarstva*, a na drugoj *programiranje i programski jezici*. Pomagao je mentorima kod nekoliko diplomskih radova i aktivno sudjelovao u kompjutorskoj pripremi i obradi više magistarskih i doktorskih radova.

U posljednje vrijeme bavi se zemljopisnim i zemljišnim (prostornim) i komunikacijskim sustavima za podršku odlučivanju u državnoj upravi, posebice poljodjelstvu.

Znanstvena društva i funkcije

Doc. dr. sc. Ninoslav Novak elan je društva inženjera i tehničara Hrvatske, Informatičke zajednice Hrvatske, stručne GIS udruge pri Informatičkoj zajednici Hrvatske i elan Udruženja pronalazača u grupi za informacijske sustave.

Od 1977. do 1987. bio je predsjednik Projektnog savjeta za razvoj informatike u Šumarstvu, čiji je jedan od glavnih zadataka bio evaluacija i promicanje ideje o primjeni kompjutorskih metoda u Šumarstvu Republike Hrvatske.

Bio je predsjednik organizacijskog i programskog odbora simpozija pod nazivom "Standardizacija informacijskog sustava za Šumarsku djelatnost Republike Hrvatske, (Vinkovci, 1990.). Zatim, bio je predsjednik Informatičke zajednice Hrvatske i Informatičke zajednice Slavonije i Baranje. Član je Hrvatskoga poslovnog savjeta za održivi razvoj.

Dobitnik je društveno-stručnog priznanja "Informatika" u 1985. godini za osobni doprinos razvoju i primjeni informacijske tehnologije.

Znanstveno - istraživački i stručni rad

Njegov veliki rad u informatičkoj struci možemo prikazati samo u kratkim crtama. Znanstveno istraživačku djelatnost na Sveučilištu u Osijeku započeo je 1988. godine, kada je i upisan u znanstveni Registar znanstvenih djelatnika (157901).

Od 1991. do 1994. bio je suradnik na znanstvenom projektu GIZIS. Istodobno od 1992. do 1994. surađivao je na istraživačkom projektu "Prostorno uređivanje Suma" Sum. instituta u Zagrebu. Kao nacionalni ekspert za informatiku i statistiku sudjelovao je, na poziv FAO, u radu međunarodnog tima za izradu strategije razvitka hrvatske poljoprivrede u 1994. i 1995. godini. Povrh toga vodio je, projektirao i/ili sudjelovao u izgradnji na više od 20 znanstveno-istraživačkih projekata, što je prethodilo u znanstvene i stručne radove pa rezultate svoga rada učinio dostupnim javnosti.

Knjige, udžbenici i priručnici

Samostalno je objavio četiri knjige, a sadržajno, grafički i tehnički sudjelovao u mnogim izdavačkim poduhvatima (Osijek, Zagreb, Vinkovci, Čakovec, HAZU,

Ministarstvo poljoprivrede i Sumarstva i dr.)

Za potrebe razvoja i obrazovanja djelatnika u Sumarstvu objavio je i samostalno izdao knjigu "Informatika u Sumarstvu" (1988.).

Radi potrebe brzog i učinkovitog informiranja svjetske i domaće stručne javnosti uredio je i pripremio "Pregled poljoprivrede, Sumarstva i vodoprivrede Hrvatske", a za potrebe permanentnog informatičkog obrazovanja službenika, djelatnika i dužnosnika u državnoj upravi objavio je knjigu o koriscenju osobnog računala kod pripreme teksta Word 5.0" u izdanju Ministarstva poljoprivrede i Sumarstva.

Tehnički i grafički oblikovao je skupno autorsko izdanje "Hrvatski farmer" (1992.). Kao suradnik i suurednik sudjelovao je u pripremi i tehnički uredio "Priručnik o sredstvima za zaštitu bilja u R. Hrvatskoj" (1993.), a kao ekspert za informacijske sustave i statističku obradu podataka sudjelovao je u pripremi i izradi projekta "Strategija razvoja hrvatske poljoprivrede" (1994.-1995.).

BADOVI

Novak N., 1971.; *Priručnik za operatore elektroničkog računala IBM 360/30*, (u surad.). Osijek, s. 86-120.

Novak, N. 1975.: *Osnove programskog jezika FORTRAN IV*, (rukopis). Predavanja na Višoj građevinskoj školi, Osijek.

Novak, N., 1976. *Predavanja iz uvoda u automatsku obradu podataka i osnova informatike*, (rukopis). Specijalistička škola AOP, Ekonomski fakultet Osijek.

Novak, N., 1978.: *Mogućnosti električne obrade podataka u podizanju produktivnosti rada u SSOO Slavonska suma - Vinkovci*. Savjetovanje "Produktivnost rada u našim uvjetima privređivanja, Stručni informator 1, Podr. Slatina, s. 81-86.

Novak, N., 1980.: *Idejni i izvedbeni projekt izgradnje integralnog informacijskog sustava SSOO Slavonska suma - podržanom automatskom obradom podataka*.

Interni struc. akt, br. 01-168/5-1980, Osijek.

Novak, N., 1980.: *Katalog realiziranih projekata i programskih rješenja korisnika AOP Slavonije i Baranje*. Privreda, XXIV, (11), Osijek, s. 1-72.

Novak, N., 1981.: *Početna iskustva s područja vlastitog razvoja i izgradnje integralnog informacijskog sustava podržanog automatskom obradom podataka u složenoj organizaciji sumarske djelatnosti*. Savjetovanje "Bazvoj informacionih sistema", Društvo za informatiku.

Novak, N., 1983.: *Koncepcija stvaranja baze podataka u složenoj sumsko-gospodarskoj organizaciji Slavonska suma*. Zbornik radova, I. savjetovanje SITH o informacijskim sustavima u tehnološkom razvoju: "Stvaranje, procesiranje i razmjena tehnoloških informacija u privredi, Split, s. 97-110.

Novak, N., 1984.: *Distribuirana obrada podataka pomoću opreme PDT 150 - Kopa 1500*, (rukopis). Savjetovanje "Godišnje srećanje uporabnikov 84", TOZD Kopa terminali, Slovenj Gradec.

Novak, N., 1984. *Stanje i razvoj informacijskog sustava podržanog automatskom obradom podataka u sumarstvu istočne Slavonije*. Zbornik radova "Dohodovni odnosi u sumarstvu, preradi drva i prometu drvnim proizvodima". Zajednica fakulteta i instituta SIP drva, Sekcija za organizaciju i ekonomiku sumarstva i prerade drva, Split, s. 129-148.

Novak, N., 1985.: *Interaktivan način izrade osnova gospodarenja na strojnoj opremi DELTA u funkciji unapređenja sumske proizvodnje i formiranja baze podataka o sumama*, (rukopis). Savjetovanje "Iskušanje uporabnikov", Letna sola IS-KBA-DELTA, Cankarjev dom, Ljubljana, 30.V.1985.

Novak, N., 1987.: *Proizvodni informatički sustav u sumarstvu*. Zbornik radova IV. savjetovanja SITH o informacijskim sustavima u tehnološkom razvoju "Programska oprema", Cavtat, s. 57-75.

Novak, N., 1987. *Povećanje gospodarske efikasnosti korištenjem informacijskih sustava podržanih automatskom obradom podataka u sumarstvu*. Privreda XXXI, 4, Osijek, s. 55-58.

Novak, N., Falica, M., Bokun, J., 1987.: *Priprema i izrada osnove gospodarenja pomoću elektroničkog računala (UBSUM)*. Glasnik za sum. pokuse, poseb. izd. 3, "Uzgoj i iskoriscivanje suma i sumskog bogatstva SBH, Zagreb, s. 195-229.

Tomanić, S., Novak, N., 1988.: *Standardizacija sadržajnog jedinstva informacijskog sistema šumarstva*. Savjetovanje društva IT, Novi Sad 1988.

Tomanić, S., Novak, N., s. 1988.: *Development of the Information System in Forestry, Systems Approach to Forest Operations Planning and Control, Forestry Commission. Bulletin 82, Symposium held at Heriot Watt University, Edinburgh, 25-29 July 1988.*

Novak, N., 1988.: *Kompjutorizirani informacijski sustav radne organizacije u sumarstvu*, (magistarski rad). Sum. fakultet Sveuc. u Zagrebu, 1988.

Novak, N., 1989.: *Informatičko jučer, danas i sutra istočne Slavonije*. Savjetovanje i okrugli stol "Sumarstvo danas", Vinkovci 1989.

Novak, N., 1990.: *Prikaz dijela izvedbenog rješenja primjene informacijske tehnologije za pripremu i tisak dnevnih novina*. "Tehnologija suvremenog komuniciranja", Savez IT Hrvatske, Opatija.

Novak, N., 1992.: *Pregled poljoprivrede, sumarstva i vodoprivrede Hrvatske*. Bevija 92, Spec. izdanje Ministarstva poljopriv. i sumarstva.

Novak, N., 1993.: *Projekcija i perspektiva razvoja, izgradnje i korisćenja informacijskog podstavu za zaštitu bilja - IPZB*. Okrugli stol "Zaštita bilja u B. Hrvatskoj", Ministarstvo poljoprivrede i sumarstva, Zavod za zaštitu bilja i Agronomski fakultet Zagreb, (rukopis), Zagreb 1993.

Novak, N., Topolovec, V., Nevajdić, M., 1993.: *Prototip informacijskog sustava za rukovoditelje u dijelu državne uprave*. IV. međunar. simpozij "Informacijske i komunikacijske tehnologije u uredskom poslovanju, 93". Zbornik sažetaka. Varaždin 28-29.X.1993., s. H:5-8.

Novak, N., Hamel, D., 1994.: *Kompjutorizirani informacijski sustav u funkciji zaštite uskladištenih poljoprivrednih proizvoda - sačuvati više, bolje i sigurnije*. kovi Vinodolski 9-11. III. 1994., s. 232-242.

Novak, N., 1994.: *Informacijski sustav sjemenarstva Hrvatske*, (priopćenje). Međunarodno savjetovanje "Sjemenom i kultivarom u Europu". Stubice Toplice.

Hamel, D., Novak, N., Vignjević, P., 1994.: *Priručnik o sredstvima za zaštitu bilja Republike Hrvatske*. Ministarstvo poljoprivrede i sumarstva, Znanstveno stručna studija, Timanon, Zagreb, s. 850.

Novak, N., Hamel, D., Topolovec, V., 1994.: *Organizacijska podrška razvoju, izgradnji i uporabi informacijskog sustava za zaštitu bilja u državnoj upravi*. V. međunarodni simpozij "Informacijski sustavi '94", Zbornik radova, Varaždin 12-13. XII. 1994., sekcija 2, s. VI:1-9.

Novak, N., Topolovec, V., 1995.: *Informacijski sustavi za rukovoditelje u sumarstvu - strateški pristup*. VI. međuna-

rodni simpozij Informacijski sustavi ,95 , sažetak.

Novak, N., 1995.: *Pregled stanja i strategija razvika poljoprivrede Republike Hrvatske*. Ministarstvo poljoprivrede i sumarstva, "Poljoprivredna statistika i informatika ESS).

Novak, N., 1995.: *Kompjutorizirani informacijski sustav u funkciji razvoja sumarske djelatnosti - strateški pristup*, (disertacija), Beferalni centar Zagreb.

Novak, N., 1995.: Topolovec, V.: *Intelligent integrated office information systems*, (recenzija). Informatologija, Vol. 27, Br. 1-2, Zagreb., s. 31-40.

Novak, N., Hamel, D., 1996.: *Kompjutorizirani informacijski sustav u funkciji unapređivanja dezinfekcije i deratizacije*. INFO DDD, Glasilo odjela za DDD Hrvatske veterinarske komore, Zagreb

Novak, N., Hamel, D., 1996.: *Informatičko inženjerstvo u funkciji unapređivanja javnog zdravstva - InfoSvs DDD, CASE 8*. Zbornik sa savjetovanja o metodama i alatima za projektir, informacijskih sustava. Opatija 3-7.VI.1996., s. 341-350.

Novak, N., 1997.: *Nacionalna informatička struktura i infrastruktura u funkciji razvoja poljodjelstva - strateški pristup*. Savjetovanje "Zeleni dani 97", Zbornik sažetaka, Zadar.

Novak, N., 1997.: *Prototip informacijskog sustava za upravljanje, koordinaciju i nadzor u stočarskoj djelatnosti Hrvatske - strateški pristup i operativna razina*. XXXIII. znanstveni skup hrvatskih agnoma, Zbornik sažetaka, Pula 25-28.11. 1997., s. 165-166.

LITEBATUBA

*** SIB, s. 43, 55, 68.

Maricević, I.: Kazalo autora Sum. lista 1976.-1995. SL 3-4,1997., s. 187.

NOVAK, Vilim, iz Zagreba, dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je započeo studirati na četvorogodišnjoj Šumarskoj akademiji u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1920.-21. na Gospodarsko-Sumarskom fakultetu u koji je prerasla akademija. Diplomirao je 28.XI.1921. godine.

LITEBATUBA

Borosić, J.: SIS, s. 5.

*** SN, s. 353.

NOVAK, Zdravko-Dragnetin, (Metlika, Slovenija, 10.IV.1920. - 9.VII.2000.), dipl. ing. Sum., Sum. savjetnik.

Sin Valentina-Zdravka i Karoline r. Wiedenig. Slovenac, rimokatolik, hrvatskoga državljanstva. Otac mu je bio porezni okružni inspektor. Osnovnu je školu završio u Metliki 1931., a Državnu realnu gimnaziju 1939.g. u Novom Mestu (Slovenija).

Šumarstvo je apsolvirao 1942-43. na Šumarskom fakultetu, a diplomirao 24.VIII.1946. na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Počeo je raditi kao pripravnik dnevnicar pri Poljoprivredno-Sumarskom odjelu Okružnog NOO Karlovac 1.IX.1946. i do 9.IV.1948. proveo je na inventarizaciji privatnih Šuma na području kotara Karlovac, Slunj i Vojnić.

Nakon toga radio je u Šumariji Delnice, najprije kao pripravnik, a od 16.VIII.1948. do 2.VI.1949. kao upravitelj Šumarije. Tu je stekao osnovnu praksu na poslovima doznake i posumljavanja pa se u tim poslovima osamostalio.

Od 2.VI.1949. narednu godinu dana radio je u novoosnovanom ŠG "Bitoraj" Delnice. Kao referent za uzgajanje Šuma rukovodio je i nadzirao radove u rasadnicima, na posumljavanju, melioracijama i doznakama na području gospodarstva.

Sastavljao je planove poSumljavanja, melioracija, zaštite Suma i prijedloge sjeća.

Likvidacijom ŠG "Bitoraj" Sume su pripojene ŠG "Visevica" u Bijeci, gdje je od 2.VI.1950. do 1.VIII.1952. radio u Odjelu za uređivanje Suma te se osposobio za sve terenske i uredske radove. Državni stručni ispit položio je u Zagrebu 27.XII.1950. godine.

Od 1.VIII.1952. do 15.XII.1959., kao upravitelj Šumarije Vrhovine središte najprije administrativno poslovanje, a zatim radi na terenu. Zbog opsežnosti poslova na uzgoju i iskorišćavanju Suma radio je na usavršavanju i povećanju broja stručnog osoblja. U pomanjkanju dobrih gospodarskih osnova, a i zbog netočnih podataka iz prethodne "inventarizacije Suma", što je otežavalo normalno poslovanje, obavio je s osobljem Šumarije od 1954. do 1957. radove na uređivanju područnih Suma. Dio radova, koji su preostali, dovršila je Sekcija za uređivanje Suma Gospić. Da bi sebi olakšao rad, sastavio je 1954. osnovne smjernice pod naslovom "Stanje Sumskog fonda s problematikom" za potrebe Šumarije Vrhovine i ličkih Šumarija. Osim toga 1955. sastavio je "Osnovu smolarenja za GJ Komarnica" koja je poslužila za sastav gospodarske osnove. Prema navodu dipl. ing. Zdravka Novaka, smolarenje do tada nije bilo obrađeno u gospodarskim osnovama.

Od 16.XII.1959.g. radio je u Sekciji za uređivanje Suma kotara Karlovac, koja je tada obavljala uredajne radove na području Šumarije Cetingrad. Ta sekcija kasnije djeluje u sastavu ŠG Karlovac (osnovano 1.1.1960.), kao Odjel za uređivanje Suma. Dužnost Sefa odjela obnašao je do 1977. Rukovodio je radovima na uređivanju Suma za 40 gospodarskih jedinica

(73.000 ha) za razdoblje 1960.-1969., dok su za tri gosp. jedinice (6.000 ha) gospodarske osnove već bile sastavljene.

Sredinom 1977. preuzima poslove savjetnika-revizora. Kao revizor, imenovan je za područje Okružnoga suda u Karlovcu za stalnog sudskog vještaka za Sumarstvo.

U Zajednici Sumarstva, pretrade drva i prometa drvnim proizvodima i papirom u Zagrebu bio je član radne grupe za granu Sumarstva, koja je razmatrala prijedloge zakona, pravilnika i uputstava. Godine 1981. utvrđena je prva "Metodologija utvrđivanja naknada za oduzeta i ograničena prava u pogledu Suma i Sumskih zemljišta", za koju je pripremio tekst.

Umirovljen je 1983. godine. Živi u Karlovcu. Član je HŠD.

Ljeti 1957. bio je na stručnom putovanju u Poljskoj. Iste godine prisustvovao je "Tečaju iz uređivanja Suma" na Poljoprivredno-Sum. fakultetu u Zagrebu, te je, koristeći stručnu literaturu, sastavio pregled predavanja, koristan za Šumarsku praksu. U prosincu 1965. bio je na specijalizaciji u biv. Cehoslovačkoj na temelju znanstveno-tehničke suradnje i na prijedlog ŠG Karlovac. Upoznao je organizaciju službe za uređivanje Suma i radove koje obavlja u Cehoslovačkoj. Boravio je na području Češke (Brandys, Dablice) i Slovačke (Zvolen). O tome je sastavio izvještaj "Primjena aerofotogrametrije u uređivanju Suma CSSR".

LITEBATUBA

*** SL 1952., s. 73.

*** SN, s. 361.

*** HŠD 1846-1996., s. 279.

NOVAK, Zeljko, (Krapina, 5.III.1965.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Stjepana i Ivke r. Vesli-gaj. Hrvat, katolik. Potječe iz radničke obitelji. Niže razrede osnov-

ne škole pohađao je u selu Hromec, gdje su mu živjeli roditelji, a vise u Durmancu. Osnovno Školovanje završio je 1980., a srednje 1984. godine u COUO - odgojno-obrazovno usmjerenje u Krapini.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 6.III.1992. iz područja *organizacije rada*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Utjecaj organizacije rada na odnos proizvodnosti rada i naprezanje radnika pri sječi i izradi drva".

Nakon diplomiranja zaposlio se 1992.g. kao pripravnik u Odjelu za uređivanje Suma - taksacija, u UŠ Zagreb. Tu se zadržao dvije godine, a 1994. zaposlio se u Šumariji Zlatar na radnome mjestu revirnika, na kojem se mjestu nalazio i 1997. godine.

Od 1993. godine elan je Saveza inženjera i tehničara Sumarstva i drvne industrije, odnosno HŠD.

BADOVI

Djelatnost rada radnika u proredama srednjodobnih nižinskih sastojina. Meh. sumarstva 17, br. 1-2, 1992., Zagreb, s. 3-4.

LITEBATUBA

Vondra, V.: *Podloga za objektivnije kalkulacije cijene rada motorne pile.* Meh. sumarstva 18, 1993., Zagreb, s. 53.

Lovrečki, M.: *Organizacija i korištenje izvora sum. informacija,* SF Zagreb, 1997., s. 13.

NOVAK, AGBABA, Sanja, (Zagreb, 30.1.1960.), mr. sc., dipl. ing. Sumarstva.

Kći Zvonimira i Liane r. Mirković. Hrvatica, katoličke vjere. Otac joj je saobraćajni tehničar, a majka prof. književnosti. Školovala se u Zagrebu. Osnovnu je školu završila 1974., a srednju u II. gimnaziji "Braca Ribar" 1978. godine, kad je položila ispit zrelosti.

Šumarstvo je studirala na Šumarskom fakultetu u Zagrebu.

Diplomirala je 10.VII.1985. godine.

Od mjeseca srpnja 1985. do srpnja 1987. bila je zaposlena na Šum. fakultetu u Zagrebu na Katedri za pedologiju u svojstvu stručnog suradnika. Od početka 1988. zaposlila se u Šumarskom institutu Jastrebarsko na Odjelu za uzgoj i zaštitu, gdje radi i 1997., obavljajući poslove fitopatologa.

Na Šum. fakultetu u Zagrebu studirala je i poslijediplomski iz područja *silvikulture* vezano uz zaštitu Suma. Magistrirala je 4.II. 1997., obranivši magistarski rad pod naslovom "Utjecaj abiotskih i biotskih čimbenika na uspijevanje sjevernoameričkih vrsta četinjača u središnjoj Hrvatskoj".

Sudjelovala je na nekoliko stručnih skupova.

Članica je Hrvatskog ekološkog društva.

BADOVI

Halambek, M., Novak, Agbaba, S., 1989.: *Istraživanje mogućnosti suzbijanja raka kore pitomog kestena pomoću hipovirulentnih sojeva Endithia parasitica.* Jugoslavensko savjetovanje o primjeni pesticida. Zbornik radova. Sveska 11, Opatija, s. 241-252.

Novak, Agbaba, S., Halambek, M., 1993.: *Značenje pepelnice (Microsphaera alphitoides, Grif. et. Manbl. u procesu sušenja hrastovih suma i njeno suzbijanje.* Badovi, ŠIJ, Vol. 28, br. 1-2, s. 13-24.

LITEBATUBA

*** SL 1-2, 1995., s. 56.

*** SIB, s. 15, 16, 43, 44, 68.

NOVAKOVIC, Bojan, (Nova Kape la Batrina, Nova Gradiška, 26.IV.1942.-Zagreb, 28.XI.2000.), dipl. ing. Sum.

Sin Mladena i Ljiljane r. Tamindžić. Hrvat, rimokatoličke vjeroispovijesti. Potječe iz Sumarske obitelji. Otac mu je bio dipl. ing. Sumarstva, a majka učiteljica. Osnovnu i srednju školu završio je u Zagrebu, maturiravši na V. realnoj gimnaziji "Bogdan Ogrizović" 1960.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 25.IY.1967. Na istom fakultetu pohađao je i poslijediplomski studij iz znanstvenoga područja mehanizacija u Sumarstvu, ali ga nije završio.

Prvo zaposlenje dobiva na Katedri za uzgajanje Suma Šumarskoga fakulteta u Zagrebu 1.VIII. 1967., kao vanjski suradnik. Asistentom na uređivanju Suma Instituta za Šumarska istraživanja u Zagrebu postaje 7.X.1968., a već 17. III.1969. otišao je na rad u ŠG Požega - Šumarija Pleternica. U operativi ostaje nešto više od tri godine, kad na duže vrijeme odlazi u inspeksijske službe: 1.Y.1972. u SO Novska za međuopćinskog Šumarskog i lovnog inspektora za općine Novska, Kutina i Ivanic-grad, a 25.XII.1974. u Republički sekretarijat za poljoprivredu, prehrambenu industriju i Sumarstvo (kasnije Republ. komitet za poljoprivredu i Sumarstvo) na dužnost najprije lovnog, a zatim Šumarskog i lovnog inspektora.

Kao iskusan Sumarnik, koji je tijekom dosadašnjeg rada stekao i solidno znanje iz lovstva, 16.IY. 1981. zapošljava se u Lovačkom savezu Hrvatske, najprije kao tajnik, a potom kao savjetnik za kru-

pnu divljač. U vrijeme obnašanja tih dužnosti LSH organizirao je Međunarodnu izložbu lovstva u Zagrebu (1981.) te bio domaćin 30 Generalne skupštine Međunarodnog savjeta za lovstvo (CIC) u Dubrovniku (1983.). Uz angažiranje na organizaciji tih priredaba dipl. ing. Bojan Novaković osobno sudjeluje na koncipiranju nacrtu novoga Zakona o lovstvu, izradi kriterija za bonitiranje lovišta i sadržaju lovnogospodarskih osnova, oživljavanju izdavačke djelatnosti LSH i dr., objavivši više stručnih priloga u "Lovačkom vjesniku".

Nakon šest i pol godina rada u LSH, 1.IX.1987. vraća se na staru dužnost republičkoga Šumarskog i lovnog inspektora, koju vrši i u novom Ministarstvu poljoprivrede i Sumarstva RH. Agresijom na Hrvatsku, zajedno sa sinovima Goranom i Mladenom javio se u dobrovoljce sudjelujući u jedinicama narodne zaštite. Nakon posljednjih pet godina rada u Ministarstvu, 1.VIII.1992. odlazi u privatnike, osnovavši vlastitu tvrtku "Bomag" d.o.o. Zagreb.

Nosilac je spomenice Domovinskog rata. Član je HŠD i HDZ. Živi u Zagrebu.

BADOVI

Situacija u lovstvu Hrvatske s osvrtom na mjere sanacije. LV 10, 1976., s. 272-276.

Provođenje postupka za utvrđivanje brojnog stanja divljaci. LV 1/2, 1977., s. 19-21.

Metodologija za izradu godišnjeg plana gospodarenja lovištima. LV 3, 1977., s. 47-49.

Značaj lovnogospodarske osnove, (s Kljaic, M.). LV 6, 1979., s. 164-166.

Zašto izmjene i dopune Zakona o lovstvu? LV 4, 1981., s. 67.

Predložene mnoge novosti u Zakonu o lovstvu. LV 6, 1982., s. 131-133.

Naši odnosi prema lovnom turizmu. LV 9, 1982., s. 215.

Remize u lovištu. LV 4, 1982., s. 70-71.

Utvrđivanje brojnog stanja divljaci. LV 3, 1982., s. 44-45.

Lovnim turizmom do deviza. LV 9, 1983., s. 195.

Planiranje u lovstvu. LV 3, 1983., s. 35.

X X X. generalna skupština CIC-a u Dubrovniku, (s Kovačević, T. i Sojat, A.). LV 6, 1983., s. 131-135.

Velesajam u Oracu. LV 7/8, 1984., s. 218-219.

Entuzijazmom do rezultata (Lovište Scedro). LV 11, 1984., s. 376.

Ponuda i potražnja umjetno uzgojene pernate divljaci. LV 3, 1986., s. 64.

Repelenti i njihova upotreba u lovstvu. LV 9, 1986., s. 351.

Neprekidno praćenje i obavješćivanje, (radioaktivna zagađenost divljaci u Hrvatskoj). LV 7/8, 1986., s. 251.

Životne navike i nedostaci staništa. LV 10, 1986., s. 354-355; 11, s. 392- 393; 12, s. 440-441.

LITEBATUBA

*** ŠIM, s. 118.

Frković, A.: Bibliografija LBV, s. 428.

*** ŠIM, s. 118.

NOVAKOVIĆ, Dragan, (Rujanin, 22.X.1967.), dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Diplomirao je na Šumarskom odjelu 23.XII.1993. godine.

NOVAKOVIĆ, Milan, mr. sc., dipl. ing. Sumarstva.

Na Šumarskom fakultetu u Zagrebu studirao je poslijediplomski studij iz *silvikulture*. Magistrirao je 11.III.1982. godine.

NOVAKOVIĆ, Mladen, (Varaždin, 23.IX.1912. - Zagreb, 12.V.1990.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Stjepana i Marije r. Vukmanić. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je bio dipl. pravnik, a majka domaćica. Osnovnu i srednju Školu završio je u rodnom Varaždinu, maturiravši na realnoj gimnaziji 1930. godine.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Sumarskom fakultetu u Zemunu. Napisavši i obrativši diplomski rad pod naslovom "Šumsko - privredna geografija za

okrug Varaždin", diplomirao je 1937. godine.

U državnu službu stupa kao volonter 1939. u Kotarskoj Šumarskoj referadi Varaždin. Iste je godine premješten u Direkciju Suma Mostar, a 1941. imenovan je upraviteljem Šumarije Nova Kapela. Tijekom 1943. i 1944. nalazi se u logoru u Staroj Gradiški i Jasenovcu, a 1945. godinu provodi na liječenju u varaždinskoj bolnici.

Po završetku II. svjetskog rata najprije radi kao Sumarski referent kotara, a potom grada Varaždina (1945.-1947.). Od 1947. do 1949. načelnik je u Glavnoj upravi za posumljavanje i bujicarstvo Ministarstva Sumarstva Hrvatske. Godine 1949. posebnim je dekretom imenovan načelnikom sektora za uzgajanje Suma Ministarstva Sumarstva FNRJ u Beogradu, a nakon dvije godine, na vlastiti zahtjev bio je postavljen za načelnika u Ministarstvu Sumarstva Hrvatske u Zagrebu (1951.-1952.).

Godine 1952. dipl. ing. Mladen Novaković postaje tehnički direktor ŠG "Šamarica", a 1954. rukovoditelj Šumarskog inspektorata u Zagrebu. Osnivanjem stručnog udruženja Šumsko-privrednih organizacija, 1956.g. postaje njegovim tajnikom, a 1958. godine tajnikom Šumarske sekcije Poljoprivredno-

Šumarske komore NEH. Od 1964. do umirovljenja (1977.) direktor je Udruženja Šumsko-privred. organizacija Hrvatske, koje kasnije mijenja ime u Poslovno udruženje Šumsko-privrednih organizacija.

Tijekom službovanja posebno se mnogo bavio gospodarskim problemima Sumarstva i djelovao na njihovu razrješenju.

Bio je aktivan član Šumarskoga društva u Zagrebu, 1952. izabran je za odbornika, a 1955. godine za društvenoga tajnika.

BADOVI

Suradnja struke s Narodnim frontom u izvršenju planova podizanja i obnove suma. Sumarstvo 2, Bgd 1949.

Povodom osnutka Stručnog udruženja sumsko-privrednih organizacija Hrvatske. Sum. list 1-2, 1956., s. 44-48.

Privredna politika na kraškom području Hrvatske. Bilten 7, 1958.

Organizacija i ekonomika proizvodnje u sumarstvu. Ekonomski pregled 7, 1970.

Uredba o organizaciji sumarstva. Sum. list 5, 1961.

Novi privredni sistem i njegova primjena u sumarstvu Hrvatske. Bilten 5, 1961.

Nova organizacija i smjer gospodarenja u sumarstvu. Bilten 7, 1961.

LITEBATUBA

Borosić, J. SIS, s. 9 (II. god. 1932./33.). *** SL: 1940., s. 184, 269; 1941., s. 406; 1943., s. 24, 269; 1952., s. 75, 132; 1958., s. 219-220.

*** SN, s. 594.

*** Povijest sum. Hrvatske 1846.-1976., s. 374, 383, 388, 418.

*** SE 2, 1983., s. 510.

*** HSD 1846-1996, s. 262, 263.

NOVINC, Damir, (Pakrac, 27.IX. 1959. - Pakrac, 25.11.1992.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Vinka i Agate r. Skender. Hrvat, rimokatolik. Osnovnu i srednju naobrazbu stekao je u Pakracu: osnovnu je Školu završio 1974., a gimnaziju 1978. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je 30.XII.1982. iz područja *uzgajanja Suma*.

Nakon diplomiranja zaposlio se 1983. u Šumariji Lipik. Završivši pripravnički staž stalno se zapošljava u istoj Šumariji na poslovima uzgoja Suma. Želeći se usavršiti u struci, upisuje se na poslijediplomski studij iz područja *uzgajanja Suma* na Šum. fakultetu u Zagrebu, ali ga nije uspio dovršiti.

U Domovinskom ratu, kao pričuvni poručnik, uključuje se u obranu domovine i postaje načelnik 76. samostalnog bataljuna Hrvatske vojske.

Zbog potrebe ustroja civilne vlasti, raspoređen je na mjesto upravitelja Šumarije Lipik. Četiri dana prije preuzimanja te dužnosti, poginuo je u rodnom Pakracu 25. 11. 1992. godine.

Posmrtno je odlikovan Ordenom Zrinskog i Frankopana, te Spomenicom domovinskog rata 1990.-92. i činom bojnika HV.

NOVKOVIĆ, Dušan, iz Laktaša, BiH, rod. I.X.1894., dipl. ing. Sumarstva, Sumarski savjetnik.

Studirao je na Gospodarsko - Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Apsolvirao je skol. g. 1922.-23., a diplomirao na Šumarskom odjelu 24.VII.1924. Iste se godine (10. X.1924.) zaposlio u državnoj službi. Čitavo vrijeme radio je na području BiH. Godine 1926. premje-

sten je iz Han Pijeska u Sarajevo.

Državni ispit položio je u Beogradu 1928. Od 15.1.1933. zaposlen je kao visi Sum. pristav u Kotarskom nacelstvu u Bijeljini. U vojnoj službi proveo je nešto više od tri godine. Sto mu je priznato u radni staž.

Godine 1937. unaprijeđen je za Sum. savjetnika kod Bum. uprave Srednje, Direkcije Suma Sarajevo, a 1939. u istom svojstvu premješten je Direkciji Suma u Banja Luku, gdje se nalazio i 1943. Ostali podaci nisu nam poznati.

Godine 1940. odlikovan je Ordenom Sv. Save 5. reda.

Bio je elan JŠU i HŠD (1943.) i suradnik Šumarskog lista.

BADOVI

Gdje treba tražiti uzročnike sušenja Cetinjastih suma u Bosni. Sum. list 1931., s. 59-63.

LITEBATUBA

*** SL: 1926., s. 457; 1937., s. 269; 1939., s. 595; 1940., s. 51; 1942., s. 333; 1943., s. 24.

Borosić, J.: SIS, s. 6, 48, 100, 147.

Kauders, A.: Sum. bibliogr. I, s. 82.

*** SN, S. 354.

*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976., s. 413.

NOVKOVIĆ, Marko, (Jorgic, Slatina, 1.IX.1942.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Marka. Srpske nacionalnosti. Srednju Šumarsku školu završio je u Karlovcu 1963. Studirao je Sumarstvo na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 7. III. 1976. godine.

NOVOSELEC, Franjo, iz Novi grada Podravskog, rođ. 19.YI.1905., dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Gospodarsko-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1928.-29., a diplomirao 10.X.1930. na Šumarskom odjelu.

U službi je od 13.1.1931. Kao pripravnik radio je 1933. kod Ko-

tarskog nacelstva u Zagrebu, Banske uprave Zagreb. Godine 1934. unaprijeđen je za Sum. pristava i premješten za kotarskoga Sum. referenta u Čakovcu, gdje je 1939. unaprijeđen za višeg Sum. pristava. Godine 1941., u svojstvu kotarskoga Šumara, premješten je Kotarskoj oblasti u Slatinu, gdje se nalazio i 1943. godine.

Poslije rata (1952.) nalazio se u Šumariji Jastrebarsko, ŠG Zagreb. Nakon toga bio je zaposlen u Sum. institutu Jastrebarsko od 1.1.1962. do 13.X.1965. godine. Sudjelovao je u istraživanjima o uspijevanju četinjača u plantažnoj proizvodnji četinjača i problema proširivanja brzorastućih četinjača u Hrvatskoj.

Bio je elan HŠD.

LITEBATUBA

*** SL: 1934., s. 417, 589; 1939., s. 326; 1940., s. 269; 1941., s. 458; 1943., s. 24., 331; 1952., s. 75.

Borosić, J.: SIS, s. 7, 57, 113, 147.

*** SN, s. 356.

*** SIM, s. 88, 118.

NOYOTNY, Vladimír, (Sisak, 22. IV.1963.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Stjepana i Marije r. Kral. Ceske narodnosti, hrvatskoga državljanstva, rimokatolik. Potječe iz obrtničke obitelji: otac mu je bio strojobravar, a majka domaćica. Školovao se u Sisku. Osnovnu

je školu završio 1978., a Srednju ekonomsku školu 1982. godine.

Studij Sumarstva upisao je na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je 18. IV. 1988. godine.

Nakon diplomiranja 1. VI. 1988. g. zaposlio se u Sum. institutu Jastrebarsko, u Odjelu za tipologiju Suma, na poslovima uređivanja Suma, gdje i 1997. radi u svojstvu stručnog suradnika.

Sudjelovao je na V. smotri mladih znanstvenih radnika iz područja biotehnike (Osijek 1993.) i na savjetovanju "Znanstveno-istraživački rad i razvoj Sumarstva Hrvatske" u Stubickim toplicama 1993. godine.

Radeći kao aktivan istraživač, napisao je i objavio, sam i u suradnji, nekoliko radova iz svoga područja.

Član je HSD.

BADOVI

a) Znanstveni i stručni radovi

Novotny, V., 1990.: *Preliminarne dvoulazne tablice alepskog bora i njihova usporedba sa talijanskim dvoulaznim tablicama za alepski bor*. Badovi SIJ, Vol. 25, br. 2, s. 441-460.

Novotny, V., 1990.: *Primjena IUFRO klasifikacije na različitim tipovima oštećenja sume Kalje*. Badovi SIJ, Vol. 25, br. 2, s. 461-466.

Dubravac, T., Novotny, V., 1992.: *Metodologija tematskog područja uzgajanja Suma - rast i prirast* (primjenjena u multidisciplinarnom projektu Ekološko - ekonomske valencije tipova suma). Badovi SIJ, Vol. 27, br. 2, s. 157-166.

Novotny, V., Krejci, V., Benko, M., Dubravac, T., 1994.: *Utjecaj horizontalne projekcije širine krošanja hrasta lužnjaka na debljinski prirast*. Badovi SIJ, Vol. 29, br. 1, s. 137-150.

Benko, M., Szirovicza, L., Novotny, V., 1995.: *Neki strukturni elementi alepskog bora*. Badovi SIJ, Vol. 30, br. 1, s. 75-87.

b) Programi gospodarenja (suradnik)

OJ "Corkova uvala" - Kapela, 1988-1997.

GJ "Brkuske sume" 1989.-1998.

GJ "Kik-Visibaba" 1990.-1999.

GJ "Veprinacke sume" 1992-2001.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 56.

*** SIB, s. 2, 7, 44, 68.

NUIĆ, Damir, (Požega, 29.V.1966.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Svetislava i Slavke r. Pandžić. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je vozač, a majka domaćica. Školovao se u Požegi: osnovnu je školu završio 1980., a srednju u CUO "Zvonko Brkić" - matematičko-informatičko usmjerenje 1984. godine.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu, gdje je i diplomirao 22.VII.1992. godine.

Poslije diplomiranja zaposlio se 1992. kao pripravnik u Šumariji Velika. Po isteku pripravničkog staža preuzima revir "Gosted" GJ Južni Papuk, Šumarije Velika, US Požega. Kao revirnik radio je i u vrijeme prikupljanja ovih podataka (1997.).

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 61.

NUKIĆ, Ilija, (Mecencani, Hrv. Kostajnica, 3.VIII. 1940.), dipl. ing. Sumarstva.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je 14.VI.1967. godine.

NYITRAY, Oton (Otto), ing. Sumarstva, kraljevski Sum. savjetnik.

Sumarstvo je apsolvirao 1890. na Visokoj Šumarskoj i rudarskoj školi u Banskjoj Stiavnici (Slovačka).

Prema pronađenim podacima, radio je kod Sum. ravnateljstva u Zagrebu. Od 1898. do 1918. godine bio je upravitelj Nadzornistva za poSumljavanje krSa u Senju. Tu je 1902. imenovan nadsumarom, a 1909.g. imenovan je Sum. nadinženjerom. Kao upravitelj Kr. Nadzornistva za poSumljavanje krasa u Senju, podijeljen mu je 1913.

naslov kraljevski Sum. savjetnik, a 1918., kao Sum. savjetnik, odriješen je iz službe.

Bio je elan HSŠD.

BADOVI

K životoslovlju srna. LBV 1897., VI., 8, s. 96.

A karsztrol. Erdeszeti Lapok 40, 1901., s. 496-497.

LITEBATUBA

*** SL: 1898., s. 130; 1901., s. 567; 1902., s. 507; 1909., s. 151; 1913., s. 31; 1915., s. 151; 1918., s. 348; 1998., s. 555.

*** Iskaz članova HSŠD 1908., 1915.

BorosiC, J.: SIS, s. 25 (Njitrai Oto).

Kauders, A.: Sum. Bibliogr. I., s. 66.

IvanCeviC, V.: Stota obljetnica Nadzor-nistva za poŠumljavanje krsa u Senju. SL 1979., s. 31-46.

Frković, A.: Bibliografija LBV., Zagreb 1993., s. 147, 428.

NJEGO VAN, Vladimir, rod. u Zagrebu, 28.IV.1884., dr. tehničkih znanosti, profesor kemije.

Maturirao je na realnoj gimnaziji u Zagrebu 1903. Best semestara studirao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, a posljednja dva na Tehničkoj visokoj školi u Beču.

U jesen 1907. dobio je mjesto asistenta na Agrikulturno-kemijskom zavodu u Križevcima. Na redne godine polaže profesorski ispit, pa odlazi na specijalizaciju na Visoku tehn. Školu u Ztirich (tri mjeseca.).

Godine 1912. promoviran je za doktora tehničkih znanosti na Visokoj tehničkoj školi u Beču. Godine 1913. premješten je na I. realnu gimnaziju u Zagrebu, a 1915. mobiliziran je u vojsku. Nakon demobilizacije, 1918. vraćen je na srednju školu, a 1919. imenovan je redovnim profesorom novoosnovane Tehničke visoke škole u Zagrebu (kasnije Tehn. fakulteta). Na toj je dužnosti ostao dugi niz godina - do početka 1943., kada je smijenjen, ali je 1945. reaktiviran,

a početkom 1946. penzioniran. Od jeseni 1944. do kraja 1949. bio je znanstveni suradnik u Tvornici Pliva u Zagrebu.

Na Gospodarsko-Sumarskom fakultetu u Zagrebu predavao je honorarno *kemiju* od 1919. do 1923. godine.

Osnivač je Jug. kemijskog društva (1926.) i pokretač te sedam godina urednik Arhiva za kemiju i farmaciju.

Napisao je i objavio veći broj radova u domaćim i stranim edicijama.

LITEBATUBA

*** SL: 1919., s. 358.

*** SN, s. 118, 191, 382, 467-472.

NJEGOVEC, Zlatko, (Šiptari, Bjelovar, 3.I.1957.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Milana i Dore r. Fiskus. Hrvat, rimokatolik. Osnovnu je školu završio u Kapeli kod Bjelovara 1972., a gimnaziju u Bjelovaru 1976. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 26.V.1982. godine.

Prispravnički staž završio je 1983.g. u BJ Autotransport ŠG "Mojica Birta" Bjelovar. Nakon toga radio je kao referent transporta i zamjenik upravitelja u istoj BJ sve do 1991.g., kada prelazi u Šumariju Bjelovar na mjesto tehnologa, a zatim revirnika. Obavlja sve poslove na reviru II bjelovarske Bilogore i 1997. godine.

Učesnik je Domovinskog rata 1991. godine na ratištu zapadne Slavonije. Otac je dva sina (Marka i Ivana) - učenika osnovne škole. Zivi u Bjelovaru u braku sa suprugom NataSom - odgajateljicom u dječjem vrtiću.

Član je HSŠD.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 62.

OBAD ŠĆITAROCI, Mladen, (Cirivena, Sv. Ivan Žabno, 1.1.1955.), dipl. ing. arhitekture, dr. sc., izvanredni sveučilišni profesor.

Sin Danijela i Slavice r. Eadulec. Hrvatske narodnosti i državljanstva. Školovao se u Zagrebu: osnovnu školu završio je 1970., a II. gimnaziju "Braca Ribar" 1974. g.

Studirao je na Arhitektonskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu na kojem je i diplomirao 1979. Tema diplomskog rada bila je "Scitarjevo - povijesno-kulturne i pejzažne osobitosti te mogućnosti prostorno-urbanističkog razvoja".

Od 1980. do 1987.g. radi na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu u Zavodu za urbanizam, najprije kao stručni suradnik, kasnije kao pomoćni projektant, a cijelo vrijeme i kao honorarni asistent na kolegijima Katedre za urbanizam.

Godine 1983. upisao je posljediplomski studij *Oblikovanje parkovnih i prirodnih rekreacijskih objekata* na zajedničkom poslijediplomskom studiju Šumarskog i Arhitektonskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, na kojemu je magistrirao 26.XII.1986. godine radom pod naslovom "Prilog istraživanju vrtova i perivoja uz dvorce Hrvatskog zagorja".

Od 29.IV.1987. asistent je na

Katedri za urbanizam Arhitektonskoga fakulteta u Zagrebu na kolegijima *osnove urbanizma, urbanističko planiranje I-IV i integralni rad*.

Disertaciju pod naslovom "Istraživanje metodologije obnove povijesnih perivoja" obranio je 16.1.1989. na Arhitektonskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu pa je 5.III.1990. izabran za docenta na tom fakultetu za kolegij *vrtovi i parkovi*, (od skol. g. 1994.-95. *vrtna umjetnost*) znanstveno - nastavnog područja *arhitektura i urbanizam*.

Od skol. g. 1994.-95. predaje kolegij *urbanizam III* u sedmom semestru Arhitektonskoga fakulteta u Zagrebu.

Od 1995. izvanredni je profesor na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu i predaje kolegije *vrtna umjetnost II i urbanizam III*, (povijest urbanizma do 20. stoljeća), *urbanističko planiranje I-IV*. Mentor je za integralne radove i diplomske radove studenata.

Od 1989.g. predaje na poslijediplomskom studiju Šumarskog i Arhitektonskoga fakulteta "Oblikovanje prirodnih i parkovnih rekreacijskih objekata" *povijest likovnih umjetnosti i pejzažnog oblikovanja*.

Dr. sc. M. Obad Scitaroci autor je tri knjige koje su plod

rada na znanstvenim projektima, a jedna od njih je sveučilišni udžbenik. Knjiga "Dvorci i perivoji Hrvatskoga zagorja" iz 1991.g. prevedena je na engleski i njemački jezik, doživjela je po dva izdanja u tri jezične verzije (ukupna dosadašnja naklada je 17.500 primjeraka) i nalazi se u mnogim nacionalnim, sveučilišnim i kraljevskim bibliotekama svijeta.

Prof. dr. sc. M. Obad Scitaroci bio je koordinator jednoga međunarodnoga znanstvenoga projekta, nositelj je znanstveno - istraživačkih tema iz područja vrtne i pejzažne arhitekture i aktivni istraživač u navedenom području. Objavio je 35 znanstvenih radova od čega je pet publicirano u inozemstvu.

Sudjelovao je na jedanaest međunarodnih i tri domaća znanstvena skupa: Vicenza (1984.), Rim (1986.), Udine (1987., 1988.), Firenze, Monza i Madrid (1992.), Shanghai (1994.), Venezia i Messina (1996.), Bec (1997.).

Predavao je na sveučilištima u Madridu i Tenerifima, u Beču i Palmanovi. Autor je ili koautor velikoga broja stručnih projekata među kojima ima najviše projekata vrtne, parkovne i pejzažne arhitekture, te urbanističkih i prostornih planova.

Mnogobrojnim javnim nastupima, osobito na radiju i televiziji, pridonio je popularizaciji vrtne i parkovne arhitekture te njenoj zaštiti kao kulturnog nasljeđa. Velik broj je napisao u časopisima i periodičnom i dnevnom tisku u zemlji i inozemstvu o knjigama prof. dra Mladena Scitarocija.

Član je Udruženja hrvatskih arhitekata i Hrvatskog udruženja pejzažnih arhitekata.

Odlukom predsjednika Republike Hrvatske dr. sc. Franje Tuđmana od 21.1.1994. dodijeljena

je dr. sc. M. Obadu Scitarociju Spomenica domovinskog rata 1990.-1992. godine.

NAJVAŽNIJI BADOVI

a) Knjige

Perivoji i dvorci Hrvatskoga Zagorja. Školska knjiga, Zagreb, 1. i 2. izdanje 1989, 3. izdanje 1990., s. 1-168.

Dvorci i perivoji Hrvatskoga Zagorja. Školska knjiga Zagreb, 1. izdanje 1991., 2. izdanje 1993., s. 1-364.

Castles, manors and gardens of Croatian Zagorje, (prijevod sa hrvatskoga). Školska knjiga Zagreb, 1. izdanje 1992, 2. izdanje 1993., 3. izdanje 1996., s. 1-336.

Schlösser und Gärten des Kroatischen Zagorje, (prijevod sa hrvatskoga). Školska knjiga Zagreb, 1. izdanje 1991., 2. izdanje 1994., s. 1-336.

Hrvatska parkovna baština - zaštita i obnova. Školska knjiga 1992., s. 1-216.

b) Znanstveni clanci u inozemnim časopisima

Maksimir: A romantic episcopal park in Zagreb - Croatia, (Maksimir - romantičarski biskupski perivoj u Zagrebu). "Journal of garden history" (London-Washington: Taylor and Francis), Vol. 14, br. 2, 1994., s. 119-132.

The renaissance gardens of the Dubrovnik area, Croatia, (Benesanski vrtovi dubrovačkog područja). "Garden history" (London), Vol. 24, br. 2, 1996., s. 184-200.

LITEBATUBA

Maricevic, I.: Kazalo autora i struktura sadržaja Sum. lista 1976-1995. SL 3-4, 1997., s. 187.

OBLAK, Franc, (Borovnica, Vrhnika, Slovenija. 11.XII.1896. - Ljubljana, 12.IX.1980.), dipl. ing. Sumarstva, visi Sumarski savjetnik.

Sin Janeza i Helene r. Stražisar. Slovenske narodnosti i državljanstva, rimokatolik. Otac mu je po zanimanju bio željeznički službenik. Osnovnu je školu završio u rodnoj Borovnici 1908.

Klasičnu gimnaziju polazio je u Skofovim zavodima u Ljubljani, Sentvid. Prije nego je završio srednju školu mobiliziran je i sa fronta je maturirao 1917. Pos-

ljednje ratne godine, do XI.1918. služio je u vojsci i bio na tirolskom frontu. Među rijetkima je koji su ostali živi.

Šumarstvo je studirao u Zagrebu dobivši od vlade skromnu stipendiju. Studij je započeo na Šumarskoj akademiji koja je prešla u Gospodarsko-Sumarski fakultet. Apsolvirao je skol. g. 1920.-21., a diplomirao 9.X.1922. godine.

U Šumarskoj struci počeo je raditi 1923.g. kao vježbenik u Direkciji Đurđevačke imovne općine u Bjelovaru. Državni stručni ispit položio je 1924. Jednu je godinu bio premješten za upravitelja u Modruš (Direkcija ogulinske imovne općine), zatim u Brinje i Plaski. Iz Plaskog je vraćen u Ogulin, gdje je dobio nove zadaće iz područja uređivanja Suma. God. 1933. vraćen je u Bjelovar, a 1934. premješten je u Skopje za voditelja taksacije u tadašnjoj Vardarskoj banovini. Na tom je položaju ostao do početka II. svjetskog rata 1941. godine. Postao je najbolji poznavalac makedonskog Šumskoga bogatstva.

Godine 1941. i 1942. proveo je u zarobljeništvu u Njemačkoj. Vrativši se iz zarobljeništvu, preuzeo je službu u Direkciji Suma u Nisu i tu se zadržao od 1942. do 1945. godine kada se po okončanju rata vratio u Sloveniju i zaposlio u

Odjelu za uređivanje Suma Direkcije Suma Ljubljana (1945. - 1954.). Bio je jedan od sedmorice inženjera koji su obavili prvu inventarizaciju slovenskih Suma. Do 1962. bio je direktor GG Ljubljana.

Umirovljen je u ožujku mjesecu 1962. godine. Kolika je bila njegova ljubav prema Sumi, pokazuje podatak da je kao umirovljenik živio u Šumskoj kućici na Vicu.

Dakle, dipl. ing. Franc Oblak obavio je pionirski posao pri inventarizaciji makedonskih i slovenskih Suma. Bio je stručnjak za uređivanje Suma, ponajprije na hrvatskom visokom krasu, a bio je također zadužen i za iskoriscivanje Suma, poglavito u Makedoniji, a u Sloveniji je priznati stručnjak za uzgajanje Suma.

Odlikovan je državnim Ordenom Sv. Save 4. reda.

Bio je elan JŠU od 1923.g i odbornik skopske podružnice (1938.).

LITEBATUBA

*** SL: 1923., s. 188, 382, 629, 695; 1925., s. 56; 1926., s. 556, 614; 1928., s. 388; 1929., s. 192; 1933., s. 744; 1934., s. 531, 534; 1938., s. 383; 1940., s. 50.

Borosić, J.: SIS, s. 5, 72, 94, 148.

*** SN, s. 353.

*** GV 1967., s. 93.

*** GV 1976., s. 399.

Žumer, L.: Franc Oblak - osamdesetletnik. Gozdarski vestnik, 34, br. 10., Ljubljana 1976., s. 399-400.

OBLUČAR, Jovo, (Bjelovar, 2.1. 1964.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Boska, zanimanjem poljodjelca iz sela Lasovca kod Bjelovara. Srpske nacionalnosti.

Šumarstvo je upisao 1982.g. na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je 1999. na ŠG odjelu iz područja *parkiranje i oblikovanje prostora*. Napisao je diplomski rad pod naslovom "Etat glavnog i prethodnog prihoda u odnosu na prirast u GJ Grdevacka Bilogora".

OBRAČEVIĆ, Nedeljka, (Kutina, 15.X.1967.), dipl. ing. Sumarstva.

Kći Veljka. Srpske nacionalnosti, hrvatskoga državljanstva. Po završetku CUO Kutina, matematičko-informatičko usmjerenje, 1986. upisala se na Šumarski fakultet u Zagrebu. Diplomirala je na Šumarskom odjelu 31.VII.1992. godine.

OBRADOVIĆ, Milan, (Karlovac, 1852. - Donji Miholjac, 3.II.1928.), kotarski Šumar.

Šumarstvo je apsolvirao 1871. na Gospodarsko - Sum. učilištu u Križevcima.

Prema dostupnim podacima, 1882. radio je kao Šumar u Jastrebarskom. Državni stručni ispit položio je 1894., kao kotarski Sum. pristav u Zagrebu. Godine 1896. imenovan je privremenim kotarskim Šumarom kod Kotarske oblasti u Donjem Miholjcu, gdje se, kao kotarski Šumar, nalazio i 1901.

Umirovljen je u Donjem Miholjcu u istom svojstvu.

Bio je član HSŠD.

LITEBATUBA

*** SL: 1882., s. 226; 1890., s. 375; 1894., s. 544; 1896., s. 97; 1901., s. 618.

*** Umro Obradović Milan. SL 3,1928., s. 157.

Borosić, J.: SIS, s. 16.

OBRADOVIĆ, Miloš, iz Divosela, Gospić, dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu skol. g. 1930.-31., a diplomirao 12.X.1931. godine.

Prema nepotpunim podacima, 1937. i 1938. radio je kao Sum. pristav u Podgorici i Šavniku (Crna Gora).

LITEBATUBA

Borosić, J.: SIS, s. 8.

*** SL: 1937., s. 614; 1938., s. 46.

*** SN, s. 357.

OBRADOVIĆ, Slobodan, (Gospić, 1.III.1958.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Dušanov. Hrvat. Potječe iz radničko - službeničke obitelji. Gimnaziju je završio u Gospiću 1976.-77. i odmah se upisao na Šum. fakultet u Zagrebu, gdje diplomira na ŠG odjelu 17.X.1983. godine.

OBRENOVIĆ, Milenko, Virovitica, 4.III.1963., dipl. ing. Sumarstva.

Sin Damjana, po struci pravnik. Srpske nacionalnosti. Srednju naobrazbu postigao je u CUO Daruvar.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je 21.VII. 1988. iz područja *Šumske komunikacije*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Primjena BBP-a u stabilizaciji Šumskih cesta na području ŠG > Mojica Birta < Bjelovar".

OCVIREK, Marijan, (Kutina, 25. I.1955.), mr. sc., dipl. ing. Sumarstva.

Sin Vladislava i Ane r. Feher. Hrvat. Potječe iz obrtničke obitelji: otac stolar, majka domaćica. Bodan je u katoličkoj obitelji, danas slijedi Vedske duhovne principe. Osnovnu je Školu završio u Kutini (1970.), srednju Strojarsko-tehničku školu u Zagrebu. Maturirao je skol. g. 1974.-75.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 23.X.1980. godine.

Na istom fakultetu studirao je i poslijediplomski studij iz *silvikulture*. Dana 20.I.1994. obranio je magistarski rad pod naslovom "Kontejnerska proizvodnja četinjača".

God. 1997. prijavio je na Šum. fakultetu u Zagrebu disertaciju pod naslovom "Utjecaj različitih metoda proizvodnje sadnica obične smreke (*Picea abies* Karst.) na

njihovo uspijevanje u Šumskim kulturama".

Zaposlen je od 1.II.1983. do danas (1997.) u Šumarskom institutu Jastrebarsko, u Odjelu za uzgoj i zaštitu Suma - najprije kao pripravnik, a zatim, nakon položenog stručnog ispita 1.IV.1984., na mjestu istraživača.

Od 1989. god. napustio je "tradicionalnu" hranu i prešao na vegetarijansku prehranu. Tako je postao jedan od rijetkih Šumara koji u praksi primjenjuje ekološke i biološke principe zdravog načina življenja i na području prehrane. Zahvaljujući Vedama ("Znanju") postao je jedan od rijetkih Šumara koji ne uzimaju nikakva intoksikativna sredstva (alkohol, cigarete, droga i si.)

Sudjelovao je na više domaćih i nekoliko međunarodnih znanstvenih skupova. Autor je četiri znanstvena rada, suradnik je na 20 znanstvenih radova i jednom stručnom članku, od toga na Sest je radova prvi suradnik. U CAB - Abstract-u citiran je sa Sest znanstvenih radova i jednim stručnim člankom.

BADOVI

Orlić, 8., Ocvirek, M., 1986.: *Pokusni objekt "Točak", Šumsko gospodarstvo Karlovac: 1. Komparativna plantaža četinjača, 2. Proredne plohe obične smreke*. Ekskurzija broj 2 i 18, XVIII. IUFBO Congress, Ljubljana.

Ocvirek, M., Orlić, 8., 1988.: *Rasadnička proizvodnja obične breze (Betula pendula Both.)*, (prvi rezultati). Badovi 23 (75), SiJ, s. 109-113.

Orlić, 8., Ocvirek, M., 1988.: *Prilog poznavanju utjecaja prorednog zahvata na vertikalni raspored debljinskog prirasta kod običnog bora (P. sylvestris L.)*. Badovi 23 (75), SiJ, s. 123-128.

Orlić, 8., Ocvirek, M., 1988.: *Pokus IUFRO provenijencija Pinus concerta var. latifolia (Engelman) Critch.* Badovi 23 (80), SiJ, s. 217-229.

Orlić, 8., Ocvirek, M., 1989.: *Pokus IUFRO provenijencija sitkanske smreke (Picea sitchensis Bong. Carr.)*. Badovi 24

(80), SiJ, s. 231-243.

Ocvirek, M., Orlić, 8., 1990.: *Uskladištenje žira hrsta lužnjaka*. Badovi 25 (1/2), SiJ, s. 311-321.

Orlić, 8., Ocvirek, M., 1990.: *Međunarodni pokus provenijencija zelene duglazije (Pseudotsuga menziesii (Mirb.) Franco)*. Badovi 25 (1/2), SiJ, s. 295-310.

Ocvirek, M., Orlić, 8., 1991.: *Rasadnička proizvodnja obične breze (Betula pendula Both.)*. Badovi 26 (1/2), SiJ, s. 105-114.

Orlić, 8., Komlenović, N., Bastovski, P., Ocvirek, M., 1991.: *Prvi proredni zahvat, produkcija biomase i njezin kemizam u kulturi obične smreke (Picea abies Karst.) "Velika Buna"*. Badovi 26 (1/2), SiJ, s. 55-64.

Ocvirek, M., Orlić, 8., 1992.: *Proučavanje uspijevanja ariša različitih provenijencija u Hrvatskoj*. Badovi 27 (1), SiJ, s. 21-28.

Orlić, 8., Ocvirek, M., Komlenović, N., Bastovski, P., 1992.: *Utjecaj različitih načina uzgoja i sadnje sadnica običnog bora (P. sylvestris L.) na njihov rast*. Badovi 27 (1), SiJ, s. 55-64.

Ocvirek, M., 1993.: *Uspijevanje europskog ariša (Larix decidua Mili.) u plantaži Jara*. Badovi 28 (1/2), SiJ, s. 263-273.

Orlić, 8., Ocvirek, M., 1993.: *Uspijevanje stranih i domaćih vrsta četinjača u mladim kulturama na području bujadnica i vrstina Hrvatske*. Badovi 28 (1/2), SiJ, s. 91-104.

Orlić, 8., Ocvirek, M., 1994.: *Istraživanje provenijencija zelene duglazije (Pseudotsuga menziesii) u Hrvatskoj*. Sum. list 5-6, s. 139-146.

Ocvirek, M., Orlić, 8., 1994.: *Prilog istraživanjima kultura i uspijevanja obične breze (Betula pendula Both.) u području bujadnica i vrstina Hrvatske*. Badovi 29 (1/2), SiJ, s. 49-58.

Ocvirek, M., 1994.: *Kontejnerska proizvodnja četinjača*, (magistarski rad). Sum. fakultet Zagreb, s. 1-104.

Ocvirek, M., 1995.: *Influence of sowing and transplanting time and duration of plant cultivation on the height of six conifer species in two types of containers*. Badovi 30 (2), SiJ, s. 133-140.

Orlić, 8., Ocvirek, M., 1995.: *Research of Growth of Different Larch Provenances in Croatia. Ecology and Management of Larix Forest: A Look Ahead*, Proceedings of an International Symposium, Report GBT-INT, USA, p. 495-498.

Orlić, S., Ocvirek, M., 1995.: *Proreda u kulturi običnog bora (P. sylvestris L.)*. Badovi 30 (1/2), SiJ, s. 11-21.

Orlić, 8., Ocvirek, M., 1995.: *The Growth of Seven North American Tree Species on Experimental Plots in Heathland Area of*

Croatia, (Bast sedam sjevernoameričkih vrsta na pokusnim ploham na području bujadnica i vrstina Hrvatske). Badovi 30 (1/2), SIJ, s. 141-151.

Orlić, 8., Ocvirek, M., 1995.: IUFBO Douglas Fir (*Pseudotsuga menziesii* Mirb. Franco) *Provenances Experiment in Croatia*. Joint of the IUFBO Working Parties 82.02.05, 06, 12 and 14, Evolution of Breeding Strategies for Conifers from the Pacific North-west, DF-5, Limoges, France.

Orlić, 8., Ocvirek, M., 1996.: *Istraživanje metoda proučavanja u mladim kulturama običnog bora (P. sylvestris L.)*. Knjiga 1 - Unapređenje proizvodnje biomase sumskih ekosustava, HSD Zagreb, s. 327-335.

Liović, B., Ocvirek, M., 1997.: *Plastični štitići u sustavu integralne zaštite sumskih sadnica*. Badovi 32 (1), SIJ, s. 31-42.

Orlić, 8., Bastovski, P., Ocvirek, M., *Proroda i mineralna prehrana kao mjere njege u kulturi obične smreke*. Badovi 32 (1), SIJ, s. 55-66.

Ocvirek, M., Orlić, 8., 1997.: *Utjecaj dva tipa kontejnera na deformacije korijenova sustava u mladoj kulturi običnog i crnog bora*. Postersko izlaganje, Knjiga priopćenja. Kongres biologa Hrvatske, 22-26.IX.1997., Opatija.

LITEBATUBA

*** SIM, s. 33, 118.

*** SL 1-2, 1995., s. 56.

*** SIB, s. 44, 45, 48, 49, 50, 68.

Maricević, I.: Kazalo autora i struktura sadržaja Sum. lista 1976-1995. SL 3-4, 1997., s. 187.

OCIGRIJA, Nikola, (Borojevici, Sisak, 7.VIII.1940.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Stanka. Srpske nacionalnosti. Gimnaziju je završio u Sisku pa se skol. g. 1958.-59. upisao na studij Šumarstva na Poljoprivredno-Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu.

Diplomirao je 3.VI.1964.g. na vec osamostaljenom Šumarskom fakultetu, Šumsko uzgojni odjel.

Prema nepotpunim podacima, do odlaska iz Hrvatske 1991., cijelo je vrijeme radio na području Sisacko-moslavacke županije. U bivšem ŠG Sisak radio je u Šumarijama Sunja i Dvor, a na kraju vodio je referadu zaštite na radu u upravi gospodarstva.

ODAK, Franka, mr. sc.

Na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu, nakon poslijediplomskoga studija, 8.X.1990. postigla je znanstveni stupanj magistra znanosti iz znanstvenoga područja *oblikovanje parkovnih i prirodno-rekreacijskih objekata*.

OD2IĆ, Ivan, Šumarski nadpovjerenik.

Podaci o školovanju nisu poznati. Prema pronađenim podacima, radio je kao kotarski Šumar u Irigu (Srijem) 1890. godine, zatim je u istom svojstvu 1897. kod Kotarske oblasti u Našicama, sa sjedištem u Orahovici, a 1904. radi u Pisarovini. Naredno radno mjesto bilo mu je u Čazmi, gdje je 1912. imenovan Šumarskim povjerenikom, a nakon rata, 1919., kao županijski Sum. nadzornik, Šumarskim nadpovjerenikom. U Čazmi se nalazio i 1920. godine.

Bio je elan HSŠD od 1884.g.

LITEBATUBA

*** SL: 1890., s. 375; 1897., s. 389; 1904., s. 644; 1912., s. 451; 1917., s. 127; 1919., s. 55; 1920., s. 26.

OD2IĆ, Vladimir, iz Burne, Srijem, rođ. 31.XII.1878., visi Sum. savjetnik.

Šumarstvo je apsolvirao na Gospodarsko-Sum. učilištu u Križevcima 1899. U struci se zaposlio 15.VI.1902., a državni stručni ispit položio je u Zagrebu 1904. godine.

Od 1902. do 26.I.1925., kad je umirovljen kao Sum. savjetnik u Novigradu Podravskom, radio je na području Đurđevačke imovne općine. Vraća se u službu 23.III.1925. kao upravitelj Šumske uprave u Koprivnici gdje je 1926. unaprijeđen za Šumarskog nadsavjetnika. Od 1926. do 1930. obnašao je dužnosti direktora Direkcije Suma iste imovne općine u Bjelovaru. Godine 1930. premješten je za višeg Sum.

savjetnika kod Direkcije Suma u Zagrebu, gdje se nalazio i 1933.

Za vrijeme NDH boravio je u Zagrebu kao Sum nadsavjetnik u mirovini. Bio je elan JŠU, kasnije HŠD (1940.-1943.).

LITEBATUBA

*** SL: 1903., s. 83; 1907., s. 39; 1909., 329; 1917., s. 347; 1921., s. 93; 1923., s. 309; 1925., s. 211, 342; 1926., s. 342; 1927., s. 106; 1930., s. 50; 1933., s. 212; 1940., s. 464; 1943., s. 24.

Borosić, J.: SIS, s. 20, 39, 87, 148.

*** Sto godina sumarstva Bilogorsko-podravске regije. Bjelovar 1974., s. 70 (OdjiC).

OD2IĆ - MILEVIĆ, Kuzman, iz Baeinaca, Šid, Srijem, r. 27.VI. 1895., dipl. ing. Sum., Sum. savjetnik
Šumarstvo je studirao na četvorogodišnjoj Bum. akademiji u Zagrebu.

Apsolvirao je skol. g. 1920.-21. na Gospodarsko-Sumarskom fakultetu u koji je prerasla akademija. Diplomirao je 11.XII.1922. godine.

Zaposlio se 23.X.1922. Državni stručni ispit položio je u Beogradu 1924.g. Od 1922. do 1931. radio je na području Gospodarstvenog ureda Petrovaradinske imovne općine u Srem. Mitrovici. Od 1923. radio je kao kotarski Šumar u Klenku, a od 1925.g. kao upravitelj Kotarske Šumarje u Moroviću, gdje je 1926. unaprijeđen za Sum. inženjera. Godine 1931. premješten je za višeg Sum. pristava kod Šumske uprave u Olovu, Direkcije Suma Sarajevo, gdje je 1933. unaprijeđen za Sum. savjetnika, a 1937. u istom je svojstvu premješten k Direkciji Suma u Tuzli (BiH), gdje se nalazio i 1940. godine.

Bio je elan JŠU od 1923.g.

LITEBATUBA

*** SL: 1923., s. 188, 235, 382; 1925., s. 210; 1926., s. 614; 1931., s. 444; 1933., s. 213; 1937., s. 269, 495; 1940., s. 328, (Odžić-Miljević i Milević).

Borosić, J.: SIS, s. 5, 47, 95, (Odžić-Miljević i Milević).

*** SN, s. 353, (Odžić-Milević).

OGNJENIĆ, Zeljko, (Požega, 15. VIII.1965.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Jozin. Hrvat. Potječe iz radničke obitelji iz Pleternice. Nakon završene osnovne Škole u Pleternici, odlazi na Školovanje u Karlovac, gdje završava Šumarsku školu 1984. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 18.V.1990. iz *uzgajanja Suma*, napisavši i obrativši diplomski rad pod naslovom "Strukturne osobine montanske buke na Papuku".

Prema nepotpunim podacima, bio je zaposlen kao revirnik u Šumariji Kutjevo, UŠ Požega, a zatim je njen upravitelj (1995.).

LITEBATUBA

*** SL 1-2,1995., s. 61.

*** Posl. izvješće "HS" 1995., s. 60.

*** Sum. škola Karlovac. Monografija, 1997., s. 103,133 (pogr: Onjencic).

OGRIZEK, Albert, rod. u Osijeku 11.IY.1891., dr. ing. agr., redovni sveuc. prof., akademik.

Diplomirao je na Visokoj poljop. školi u Beču 1914. Od 1919. do 1922. radi kod Hrv. slav. gospodarstskog društva u Zagrebu. Od 1922. zaposlen je u svojstvu pristava, a 1927. izabran je za izv. profesora Poljoprivredno-Sumarskoga fakulteta u Zagrebu. Od 1935. redovni je profesor. Na Šumarskom odjelu predavao je od 1920. do 1929. *enciklopediju gospodarstva* kao preporučeni predmet. Skol. g. 1938./39. i nakon rata 1947./48. bio je dekan fakulteta.

Napisao je na hrvatskom i njemačkom jeziku velik broj radova iz područja stočarstva. Objavio je nekoliko udžbenika i velik broj popularnih članaka u Gospodarskom listu. Suradnik je OpCe enciklopedije (1958.). Izabran je za redovnog elana JAZU.

Bio je predsjednik Odbora za proslavu stogodišnjice Šumar-

ske i poljoprivredne nastave u Hrvatskoj (1960.).

LITEBATUBA

*** SN, s. 157, 385, 474-477, 596, 602.

OGRIZOVIĆ, Gedeon, (Otočac, Li ka, 1872. - Glina, 31.XII.1918.), nad-Sumarnik.

Šumarstvo je apsolvirao 1892. na Gospodarsko-Sum. učilištu u Križevcima.

Šumarskim vježbenikom imenovan je 1895.g. kod Križevacke imovne općine u Bjelovaru. Iste je godine imenovan Sum. pristavom kod I. Banske imovne općine u Glini, a povjerena mu je uprava Kotarske Šumarije u Klasnič. Zatim je, kao upravitelj Šumarije Glina, imenovan kotarskim Šumarom. Kod iste imovne općine u Glini imenovan je 1911. nadsumarom. Dužnost upravitelja obnašao je od 1912. do svoje smrti 1918.g.

Suradivao je u Šumarskom listu (1905.), a od 1893. bio je član HSŠD.

BADOVI

Paragrafi 14. i 15. naputka A) za imovne općine prema današnjim okolnostima kod I banske imovne općine, naposeb Šumarije glinske. Sum. list 1905., s. 33-37.

LITEBATUBA

*** SL: 1895., s. 69, 359, 503; 1905., s. 426; 1911., s. 350; 1912., 346; 1916., s. 243; 1917., s. 39; 1919., s. 189.

*** Osobne vijesti. Umrli. Ogrizović Gedeon, SL 1-2, 1919., s. 56.

Borosić, J.: SIS, s. 19.

Kauders, A.: Sum. bibliogr. I, s. 170.

*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976., s. 409.

OGULINAC, Stjepan, (Kutjevo, Požega, 1.XII.1918. - 22.X.1998.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa i Magdalene r. Cocić. Hrvat, rimokatolik. Roditelji su mu bili zemljovlasnici. Pučku je školu završio u Kutjevu 1930., realnu gimnaziju u trajanju od osam

godina u Požegi, gdje je maturirao 1938. godine.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Skol. g. 1941.-42., a diplomirao 3.VII.1946.

Svoj radni vijek nije isključivo proveo u Šumarskoj struci. Od 1946. do 1950. bio je zaposlen u Šum.-industrijskom poduzeću Gospić, a od 1950. do 1958. u Drvno-industrijskom poduzeću "Sekulic" Nova Gradiška. Kraće vrijeme radio je u drvnoj industriji u Glini (1958.-1959.). Gotovo dvadeset godina (1959.-1978.) bio je zaposlen u trgovačkom poduzeću "Šuma" u Zagrebu. Iz zdravstvenih razloga 1978. odlazi u invalidsku mirovinu.

Živi u Zagrebu (1997.).

LITEBATUBA

*** SN, s. 361.

OJUROVIĆ, Robert, (Gospić, 24. XII.1966.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa i Mirjane r. Modrić. Hrvat, rimokatoličke vjeroispovijesti. Otac mu je profesor, a majka službenica. Osnovnu je školu završio u Klancu, u Lici, 1981., a srednju u Gospiću. Maturirao je u COUO "Nikola Tesla" 1985. kao ekonomski tehničar.

Iste godine upisao je studij Sumarstva na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Napisao je i

obranio diplomski rad pod naslovom "Šumska vegetacija GJ >Šeđravan-Bukova glava< (odjeli 1-9) i GJ >Jadovno-Jazbine< (odjeli 1-6)' iz znanstvenog područja *uzgajanje Suma - fitocenologija*. Diplomirao je 24.YI.1991. godine.

Odmah nakon diplomiranja (22.YII.1991.) zaposlio se u UŠ Gospić, u Odjelu za uređivanje Suma, gdje je nakon jednogodišnjeg radnog iskustva položio stručni Sumarski ispit. Od 1.VII.1995. godine radi kao rukovoditelj Odjela za uređivanje Suma UŠ Gospić, na kojoj se dužnosti nalazio i prigodom pisanja životopisa (1997.).

Uz nadzor nad izradom nekoliko osnova i programa gospodarenja dipl. ing. Bobert Ojurovic aktivno je sudjelovao pri izradi ŠG osnove područja Republike Hrvatske (1996.-2005.).

Na Šumarskom fakultetu u Zagrebu pred završetkom je poslijediplomskoga studija iz znanstvenoga područja *uređivanje Suma*. Izradio je magistarski rad (1998.) pod naslovom "Povijesni razvoj uređivanja bukovih Suma na području Like" i predstoji mu njegova obrana.

Član je HŠD, ogranak Gospić.

LITEBATUBA

*** ŠL 1-2/95., s. 68.

OKLOBĐIJA, Cedimir, (Irig, Srijem, 24.YIII.1907. - Beograd, 19. IX.1968.), dipl. ing. Sumarstva.

Kao sedmogodišnji dječak odlazi sa roditeljima iz rodnog Iriga u Srbiju, gdje ostaje do kraja I. sv. rata, a onda se vraća kuci u Irig i tu završava pučku školu, a zatim gimnaziju u Rumi, na kojoj maturira 1926.g.

Šumarstvo je upisao na Gospodarsko - Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu, a apsolvirao je skol. g. 1929.-30. na novoosnovanom Poljoprivredno - Sumarskom

fakultetu. Diplomirao je 13.11.1931., kao jedan od najboljih studenata svoje generacije.

Prof. Nenadic ponudio mu je da bude njegov asistent, ali je ovaj to odbio i počeo je intenzivno raditi u praksi, (taksator fruskogorskih Suma, projektant i izvođač Sumskih komunikacija). Naročito se bavio znanoSCu o uređivanju Suma i Sum. transportnim sredstvima.

Od 1937. do 1938. radio je u Sum. upravama Rujevac i Kostajnica Direkcije Suma Zagreb.

II. svj. rat zatekao ga je u Direkciji Suma u Nisu, (Srbija), gdje je mobiliziran kao pričuvni časnik, zarobljen i odveden u Njemačku. Nakon rata radi opet u Direkciji Suma u Nisu, gdje se istaknuo otvaranjem Sume Kukavice, sto se smatra jednim od najboljih projekata Sum. cesta u Srbiji. Za taj rad odlikovan je Ordenom rada.

Od 1958. radi u Savezu poljoprivredno - Sumarskih komora u Beogradu kao savjetnik za unapređenje Šumske proizvodnje, gdje se posebno zalagao za uvođenje suvremene Sum. mehanizacije. Kasnije radi u Saveznoj privrednoj komori. Zbog narušenog zdravlja, 1967. odlazi u mirovinu, ali je nije uživao ni godinu dana.

Bio je elan SITŠIDJ, sindikata i drugih društveno-politickih organizacija.

LITEBATUBA

BorosiC, J.: 81S, s. 7.

*** SL: 1937., s. 696; 1938., s. 460; 1941., s. 44.

*** ŠN, s., 356.

DimitrijeviC, Ž.: Nekrolog - Cedimir Oklobđija, dipl. inž. sumarstva. SL 11-12, 1968. s. 478-479.

OLIJEAN, Zeljko, (Bjelovar, 22.Y. 1961.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Tome i Alojzije r. Trstenjak. Hrvat, katolik. Otac mu je Sumski radnik, a majka domaćica. Osnovnu je školu završio u Yel. Trojstvu kod Bjelovara 1976.g., a

Srednju Šumarsku Školu u Karlovcu 1980. godine.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 8.XII.1987. iz područja *uređivanja Suma*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Usporedba konkretne i normalne drvene zalihe u GJ > Bjelovarska Bilogora<".

Sada (1997.) je referent za iskoriscivanje Suma, revirnik u Šumariji Đulovac, US Bjelovar.

Član je HSD i predsjednik Općinskog odbora HDZ.

LITEBATUBA

***SL 1-2/95., s. 62.

*** Sum. škola Karlovac. Monografija, Karlovac 1997., s. 92, 94, 133.

OPACIĆ, Ivan, (Glina, 19.XII.1914. - Zagreb, 2.III.1989.), dipl. ing., dr. sc., prof. i prodekan Sum. fakulteta u Zagrebu.

Osnovnu Školu i gimnaziju završio je u Sisku, a Kemijski odjel Tehničkoga fakulteta diplomirao je 1941. godine u Zagrebu.

Nakon završenih studija, radi u tvornici "Me-Ba" u Zagrebu, a od 1942. u Tvornici tanina u Đurđenovcu. Nakon II. svj. rata (1945.-1949.) tehnički je upravitelj u Tvornici tanina Sisak, a zatim je kraće vrijeme upravitelj kemijskih pogona u DIP Belisce.

Godine 1950. prelazi u Generalnu direkciju drvne industrije u Zagrebu, a 1951. izabran je za asistenta i honorarnog nastavnika na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Temeljem disertacije pod naslovom "Kemijska i tehnološka svojstva tanina iz lisca domaćeg ruja (*Rhus cotinus* L.)" promoviran je 1955. za doktora tehničkih znanosti.

God. 1956. habilitiran je za docenta iz predmeta *kemijska prerada drva* s temom "Istraživanje suhe destilacije pajasena", 1961. iza-

bran je za izvanrednoga profesora, a god. 1970. za redovitoga profesora na Šumarskom fakultetu u Zagrebu, na kojem je predavao kolegije: *Šumarska kemijska tehnologija, analitička kemija, kemija drva i kemijska prerada drva*. Nastavnik je iz više kolegija na poslijediplomskom studiju za znanstveno usavršavanje iz područja *kemija drva*.

Poslije prof. Rogine neko je vrijeme predavao *anorgansku i organsku kemiju* studentima Sumarstva. Njegova znanstvena i stručna suradnja sa Šumarima i Šumarskom strukom, kako na fakultetu tako i u operativi, bila je na zavidnoj razini.

Prof. dr. Ivan Opacic predavao je više godina i na Tehnološkom fakultetu u Zagrebu, Tehnološkom fakultetu u Banja Luci i Višoj tehničkoj Školi u Novoj Gradiški. Osnovao je Katedru za kemijsku preradu drva na Šumarskom fakultetu u Zagrebu, čiji je bio predstojnik od njenog osnivanja 1960. do odlaska u mirovinu 1984. godine.

U tijeku svog rada razvio je veliku aktivnost na znanstvenom, stručnom i nastavnom području. To se u prvom redu ogleda u značajnom broju objavljenih znanstvenih i stručnih radova, u objavljivanju priručnika, skripata i udžbenika iz uže specijalnosti.

Prof. dr. Ivan Opacic bio je usko povezan s industrijom kemijske prerade drva, gdje je radio na problemima boljeg iskorištenja sirovine i poboljšanju kvalitete proizvoda u Tvornici tanina Sevnica, Tvornici "Lesonit" Ilirska Bistrica (Slovenija), u Kombinat u Belisce i Tvornici celuloze Banja Luka.

Bio je u intenzivnoj suradnji s Institutom za drvo u Zagrebu, Institutom za celulozu u Ljubljani i odgovarajućim institutima za

drvo u Mađarskoj, Cehoslovačkoj i Francuskoj.

U svom znanstvenom i stručnom radu prof. Opacić istražuje probleme iskorištenja detaniziranog drva, projektira i izvodi postrojenje za proizvodnju furfurala i fulfurilnog alkohola, istražuje predhidrolizu bukovine, primjenu organskih otapala i drvnog ugljena.

Sudjelovao je s referatima na znanstvenim skupovima u Parizu, Milanu, Mtinchenu i Oslu na području kemijske prerade drva i pomoćnih materijala u drvnoj industriji.

Pored aktivnosti na znanstvenom, pedagoškom i stručnom polju prof. Opacić obavljao je i više organizacijskih dužnosti: predstojnik ZIDI, prodekan Bum. fakulteta, član savjeta, predsjednik i član mnogih stručnih povjerenstava.

U nastavnom radu i odgoju mladih kadrova pokazao je svoje velike pedagoške sposobnosti. Cijeli niz generacija studenata temeljito je upoznao s velikim područjem kemijske prerade drva. Njegov odnos prema suradnicima i studentima bio je odnos plemenitog čovjeka prema čovjeku, ali i odnos realnog i objektivnog znanstvenika.

ZNANSTVENIBADOVI

Ekstrakcija rujevog lisCa. Sum. list 6-7, 1950.

Hrastov taninski ekstrakt. Tehnički pregled 6, 1951.

Oplemenjivanje tanina iz rujevog lisCa. Kemija u industriji, 8-9, 1953.

Prilog istraživanja kemijskog sastava kore, bijeli, srži pitomog kestena za proizvodnju tanina. Kemija u industriji 8, 1954.

Die chemischen und Oerbereichemischen Eigenschaften der Sumachextrakte. Leder-Zeitung, Wien, Fest-Numer, 1954.

Kemijska i tehnološka svojstva tanina iz lišća domaćeg ruja. Glasnik za sum. pokuse 16, Zagreb 1972.

Pougljnjivanje pajasena. Sum. list 3, 1956.

Bakar u taninskim otopinama. Drvna ind. 3, 1956.

Studij proizvodnje i dotjeravanja sis-kavog taninskog ekstrakta. Monografija Savezne industrijske komore, 1957.

Suha destilacija topolovine. Kemija u industriji 7, 1958.

Zasladiživanje kestenovog tanina. Koža i obuCa 2, 1961.

Istraživanje kore i tanina Pinus radiata iz Australije i Novog Zelanda. Journal of the Society of Leather Chemist 3, (1961.).

Istraživanje kestenovine za proizvodnju kvalitetnog tanina. Drvna ind. 3, 1961.

Prilog poznavanju dušika u drvu. Sum. list, 1961.

Studij mogućnosti izrade lakih građevinskih ploča i elemenata iz drvene vune ili otpadaka listaca umjesto četinjača, (sa Smolčić, Z.). Bilten Saveznog fonda za naučni rad, 1963.

Studij utjecaja sredstava za hidroforizaciju na smanjenje deformacije ploča iverica uslijed djelovanja vlage, (sa Smolčić, Z., Basic, M.). Ibid. 1965.

Istraživanje zaštite građevinske stolarije od promjene vlažnosti, (sa Smolčić, Z., Basic, M.). Ibid. 1965.

Prilog poznavanju kemizma domaćih tanina, (sa Biffl, M.). Sinopsis radova sa sastanka kemičara u Zagrebu 1969.

Kemijski sastav drvnih tanina i tanina iz lišća ruja, (sa Biffl, M.). Simpozij radova sa sastanka kemičara u Beogradu, 75, 1969.

Polikondenzacija furfurala. Zbornik naučnih radova 1, 1969.

Oksidaciono izbjeljivanje drva. Zbornik radova Sum. fakulteta u Zagrebu, 1970.

LITEBATUBA

*** SN, s. VIII-X, XII, 183, 242, 255, 306, 350, 383-385, 477-478, 595.

*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976, s. 263, 418.

*** SE 2, 1983., s. 546-547.

Sertić, V.: In memoriam. Prof. dr. Ivo Opacić, dipl. ing. 1914-1989. Drvna industrija, Vol. 40, 3-4, 1989., Zagreb, s. 94.

Saus, Đ.: Značenje i uloga Glasnika za sum. pokuse..., Glas. za sum. pokuse, poseb. izd. 4, 1993., s. 410.

OPAČIĆ, Lazo, (Gornje Javorje, 10.X.1938.), dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 20.IX.1962. na Šumsko - uzgojnom odsjeku već osamostaljenoga Šumarskoga fakulteta u Zagrebu.

OPAČIĆ, Bajko, iz Prnjavora, BiH, dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Gospodarsko-Sum. fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1922.-23. na Šumarskom odjelu. Diplomirao je 17.VI.1925. godine.

Iste je godine postavljen za Sum. inženjerskoga pristava u Sarajevu. Pronašli smo i podatak da je u svojstvu Sum. inženjera neko vrijeme bio Sef Državnoga dobra "Topolovac" kod Siska.

LITEBATUBA

*** SL: 1925., s. 553.

Borosić, J.: SIS, s. 6, 76.

*** SN, s. 354.

OPAČIĆ, Vojislav, iz Šasinaca, Srijem, rod. 6.IX.1898., dipl. ing. Sumarstva, Sumarski savjetnik.

Šumarstvo je studirao na Gospodarsko-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je na Šum. odjelu skol. g. 1923.-24., a diplomirao tek 22.VI.1931. Radi u Šumarskoj struci od 16.I.1932. kao Sum. pravnik u Šum. upravi Skopje (Makedonija). Državni stručni ispit položio je 1934. godine.

Kao Sum. pristav 1935. postavljen je za upravitelja Šum. uprave u Kicevu (Makedonija), gdje je 1939. unaprijeđen za Sum. višeg pristava. Iste je godine premješten k Šum. upravi u Leskovac (Srbija), gdje je 1941.g. unaprijeđen za Šumarskog savjetnika.

Ostali podaci nisu nam poznati.

LITEBATUBA

*** SL: 1935., s. 112, 233; 1939., s. 53, 264; 1941., s. 43.

Borosić, J.: SIS, s. 6, 37, 114.

*** SN, s. 354.

OPALICKI, Stjepan, (Zajacko Selo, Ozalj, 17.XII.1934.), mr. sc., dipl. ing. Šumarstva, visi stručni savjetnik.

Sin Josipa i Eve. Hrvat, rimokatolik. Potječe iz poljodjelske obitelji. Osnovnu školu pohađa u rodnome mjestu. U Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji u Zagrebu završava Sest razreda, pa nastavlja školovanje u karlovačkoj gimnaziji iz koje prelazi u srednju Šumarsku školu Karlovac, koju završava 1954. godine.

U Šumariji Karlovac II zapošljava se 1.VIII.1954., gdje radi do 16.III.1955. god. kao Sum. tehničar, a od 17.III. do 31.X.1955. radi u Šumariji Trnoviticki Popovac na radnome mjestu referenta za privatne Sume i kontrolora. Iste se godine upisao na Poljoprivredno-Sumarski fakultet u Zagrebu na ŠG odsjek. Zbog slabog imovnog stanja odmah se zapošljava kao noćni Čuvar u poduzeću "Sigurnost" Zagreb, gdje radi sve do 30.X.1958.g., kada dobiva posao u Katedri za zaštitu Suma Šum. fakulteta Zagreb, na radnome mjestu tehničkog suradnika.

Diplomira 1964. godine. Od 1.1.1968. do 31.XII.1973. radi u istoj katedri u zvanju stručnog suradnika za zaštitu Suma. Od 1.1.1973. u zvanju je znanstvenog asistenta iz predmeta *zaštita Suma*, u kojem je

zvanju radio sve do odlaska sa fakulteta 31.1.1980. godine.

U međuvremenu je završio poslijediplomski studij i 1977. postigao akademski stupanj magistra znanosti iz područja zaštite Šuma. Izradio je i obranio diplomski rad pod naslovom "Distribucija broja, veličine cestica i aktivne supstance nekih insekticida kod aplikacije avionima i njihov učinak na gusjenice".

Kao stručni suradnik i sveučilišni asistent iz predmeta zaštita Šuma najviše se usmjerio na izučavanje metoda suzbijanja Šumskih štetnika. Posebnu pozornost poklanja primjeni bioloških metoda suzbijanja Šumskih štetnika, a među prvim je vršio ispitivanja mogućnosti primjene bakterijskih biopreparata na bazi *Bacillus thuringiensis* pomoću zrakoplova. Obavio je velik broj ispitivanja biološke vrijednosti kemijskih i bioloških insekticida koji su bili predloženi za dobivanje dozvole za promet i uporabu. Prvi je u nas uveo primjenu insekticida iz zrakoplova pomoću rotirajućih raspršivača (ULV metoda).

Suraduje u istraživanju znanstvenih tema koje je financirao bivši savezni i republički savjet za znanstveni rad.

Tijekom rada kao stručni suradnik i asistent obavljao je i zdravstvene preglede Šumskih radnika. Na području Šumarije Biograd, na alepskom boru utvrdio je prisustvo karantenske gljivične bolesti *Schirrhia accicola* (Dearmess) Siggers, koja uzrokuje osipanje borovih iglica.

Od 1.II.1980. do 16.XII.1984. zaposlen je u Zrakoplovnom poduzeću "Trans-Adria" Zagreb kao rukovoditelj i tehnolog BJ Poljoprivredne avijacije. U zaštitu vinograda i voćnjaka zrakoplovima također uvodi primjenu pesticida

pomoću rotirajućeg raspršivača (ULV metoda), čime se učinak zrakoplova u jedinici vremena povećava i do deset puta.

Uspješno koristi zrakoplove i helikoptere za primjenu herbicida na bazi glifosata (Cidokor) u pripremi staništa za pošumljavanje i suzbijanje nepoželjnih vrsta drveća i grmlja listaca u već podignutim kulturama četinjača, na području Hrvatske i BiH.

Od 17.XII.1984. do 15.V.1996. mr. sc. Stjepan Opalicki bio je zaposlen u Ministarstvu poljoprivrede i Sumarstva, na radnom mjestu višeg stručnog savjetnika - republičkog inspektora za zaštitu bilja u Sumarstvu. Na tom radnom mjestu, osim nadzora nad primjenom Zakona o zaštiti bilja od bolesti i štetnika te Zakona o zaštiti od požara, posebnu pozornost poklanja praktičnoj zaštiti Šuma od požara. Odmah se uključio u rad Operativne grupe za zaštitu od požara pri Republičkom štabu Civilne zaštite.

Sudjeluje u radu povjerenstva koje je izradilo novu metodologiju za procjenu stupnja ugroženosti Šuma od požara i izrađuje izvješća o Šumskim požarima, o uspješnosti gašenja, metodama gašenja i štetama od požara.

Sudjelovao je u izradi i pripremi zakona i podzakonskih akata iz zaštite bilja, zaštite Šuma od požara i Zakona o Šumskom sjemenu i Šumskim sadnicama.

Sudjelovao je na domaćim i međunarodnim stručnim i znanstvenim skupovima: IUFRO-kongresi (Oslo 1976., Ljubljana 1986.), zaštita Šuma od požara (Valencia 1986., Atena 1988., Lisabon 1989.). Sudjelovao je na mnogim stručnim sastancima i putovanjima: Cehoslovačka, Poljska, Španjolska, Francuska, Portugal, Grčka, Austrija, Njemačka i Italija.

Dao je značajan doprinos zaštiti Suma Hrvatske.

Član je HŠD.

BADOVI

Pokušaj suzbijanja borova Cetnjaka (*Thaumtopoea pityocampa* Schiff.) direktnim unošenjem insekticida u zapredak. Sum. list 1-2, 1965.

Mogućnost suzbijanja borova Cetnjaka biološkim i kombiniranim metodama, (s Androić, M., Opalicki, K.). Sum. list 1-2, 1965.

Mogućnost povećanja insekticidnog djelovanja domaće bakterijskog preparata *Baktikal*, (s Opalicki, K.). Sum. list 1-2, 1966.

Pojava kloroze iglica duglazije uzgajane u rasadnicima po metodi Dunemann. Bilten PUSPO br. 1, 1968.

Biološka ispitivanja u pogledu primjene preparata *THIODAN E-35* protiv štetočina u sumarstvu. Elaborat za Sav. sekr. za poljoprivredu, 1970.

Mogućnost primjene živinih i ultravioletnih sijalica u borbi protiv sumskih štetnika. Bilten PUSPO, 1967.

Biološka ispitivanja preparata *DIP-TEREX-80* protiv štetočina u sumarstvu. Elaborat za Sav. sekr. za poljoprivredu, 1970.

Biološka ispitivanja mogućnosti primjene preparata *ORTHO-DIBROM* protiv sumskih štetnika. Elaborat za Sav. sekr. za poljoprivredu 1970.

Ispitivanje insekticidne vrijednosti preparata "I242" "Radonja" Sisak. Edicija "Badonja" Sisak, 1971.

Efikasna zaštita suma protiv hrastova Cetnjaka i ostalih defolijatora preparatima *AVISOL ML* i *AVISOL DM*". Zbornik radova o nerazvijenim krajevima, Sarajevo 1971.

Biološka vrijednost preparata "AVISOL DM" protiv sumskih štetnika. Elaborat za Sav. sekr. za poljoprivredu, 1972.

Suzbijanje hrastovog Cetnjaka i ostalih štetnika na području SO "Josip Kozarac" Nova Oradiska u 1971. godini. Bilten PUSPO 1971.

Primjena preparata "DIPTEREX ULV" ispitivanje djelovanja na sumske štetnike. Elaborat za Sav. sekr. za poljoprivredu, 1972.

Efikasnost preparata "NEXAGAN-90 NOBELLOSUNO" u suzbijanju gubara i grbica u sumama. Ibid. 1973.

Avionsko suzbijanje sumskih štetnika na području SO "Josip Kozarac" Nova Oradiska u 1973. godini. Bilten PUSPO, 1973.

Pokusno suzbijanje gubara (*Lymantria dispar* L.) i hrastova Cetnjaka (*Thaumtopoea processionea* L.) bakterijskim preparatom *DIPEL* avionima. Bilten PUSPO 1973.

Ispitivanje biološke vrijednosti preparata *DIPEL* protiv gubara, mrazovaca i borova Cetnjaka. Elaborat za Sav. sekr. za poljoprivredu 1973.

Suzbijanje štetnika biološkim metodama, (s Androić, M., Opalicki, K.). ZIS, Sum. fakultet Zagreb, 1974.

Smjernice i zadaci za zaštitu suma od bolesti i štetnika. Bilten PUSPO 1976.

Biološka ispitivanja preparata "DIP-TER-20 PLUS" u suzbijanju gubara i mrazovaca. Elaborat za Sav. sekr. za poljoprivredu 1976.

Distribucija broja, veličine cestica i aktivne supstance nekih insekticida kod aplikacije avionima i njihov učinak na gusjenice, (magistarski rad). Sum. fakultet Zagreb, 1976., s. 1-82.

Kako protiv gljiva uzročnika truleži? Sum. vjesnik, Bjelovar 1976.

Experiments with *DIPEL* preparations for control forest defoliating insects in Croatia. Proc. XVI IUFBO World Congress, Oslo 1976.

Štetnici suma kao molestanti u turizmu. Bef. Zbor liječnika, Opatija 1975.

Priručnik za aviotretiranje. Trans Adria 1981.

Rotirajući raspršivaci "MIKRONAIR AU - 3000", montaža i eksploatacija. Trans Adria 1982.

Osnovi toksikologije pesticida. Trans Adria 1983.

Forest fires in Yugoslavia. Report for international Meeting, Valencia, Spain, 1986.

U Sum. listu objavio je tridesetak prikaza strane stručne literature.

LITEBATUBA

*** SN, s. 170, 371.

*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976., s. 118, 418.

*** SL 1-2, 1995., s. 55.

*** SL 3-4, 1997, s. 182, 187.

*** Sum. škola Karlovac, Monografija, Karlovac 1997., s. 80, 133.

OPALICKI, rođ. MARKOVINO-VIĆ, Katarina, (Boricevac, Donji Lapac, Lika, 25.XI.1933. - Zagreb, 22.XI.1993.), dr. sc., dipl. ing. Sumarstva, sveuc. profesor, visi znanstveni savjetnik.

Kći Nikole i Anice r. Pavić. Hrvatica, rimokatoličke vjere. Potječe iz radničke obitelji. Školovala se u Zagrebu: osnovnu je školu završila 1948., a maturirala je 1953.g. na "VI. ženskoj gimnaziji.

Studirala je Sumarstvo na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Za vrijeme studija (1956.-1960.) radi kao volonter u Katedri za zaštitu Suma. Godine 1961. primljena je u stalni radni odnos u svojstvu tehničkog suradnika. U tom zvanju obavlja sve laborantsko-tehničke poslove iz *Šumarske entomologije*, *Šumarske fitopatologije* i *zaštite Suma*, sve do 1964., kada diplomira. Te je godine izabrana za stručnoga suradnika pri Katedri za zaštitu Suma. Tada svoj rad usmjerava na proučavanje štetnih Sumskih insekata, patologije insekata, uređivanje i popunjavanje entomoloških zbirki.

Godine 1973. izabrana je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu za sveučilišnog asistenta na predmetu *Šumarska entomologija*, a 1974., nakon završenog poslijediplomskog studija, stječe akademski stupanj magistra znanosti iz područja *Šumarske entomologije*. Izradila je i obranila magistarski rad pod naslovom "Prilog poznavanju entomofaune biljnih zajednica Gorskog kotara". Dvije godine kasnije

(1976.) obranila je i doktorsku disertaciju "Utjecaj biološkog i kemijskog insekticida na promjenu hemolimfe gusjenica gubara (*Lymantria dispar* L.) i pagusjenica obične i smeđe borove pilatke (*Diprion pini* L. i *Neodiprion sertifer* Geoffr.)"

U zvanje docenta na predmetu *Šumarska entomologija* izabrana je 1977., a u zvanje izv. profesora na istom predmetu 1983. godine. Rješenjem Republičke komisije za znanost, tehnologiju i informatiku izabrana je 1987. u zvanje visi znanstveni savjetnik.

Godine 1982./83. povjerena joj je nastava iz predmeta *Šumarske entomologije*, a godine 1984./85. i nastava iz predmeta *zaštita Suma*, na dodiplomskom i poslijediplomskom studiju na Šum. fakultetu u Zagrebu.

Tijekom rada na fakultetu bila je mentor pri izradi većeg broja diplomskih radova, te mentor i elan u mnogim komisijama pri izradi i obrani magistarskih radova. Veliku pažnju posvećuje radu sa studentima. Bila je i predstojnica Katedre za zaštitu Suma. Za studente Sumarstva izradila je "Praktikum iz Šumarske entomologije".

ZNANSTVENA I STRUČNA DJELATNOST, kojom se bavila profesorica Katarina Opalicki, raznovrsna je i sadržajna, a odnosi se ne samo na Šumarsku entomologiju nego i na zaštitu Suma. Nekoliko radova posvećuje boljem poznavanju i drugih štetnih i korisnih članova Šumske zajednice (ne matode, grinje, pseudoskorpioni puževi). U vise objavljenih radova prikazuje rezultate ispitivanja mogućnosti primjene raznih kemijskih i biokemijskih preparata za suzbijanje ili za kontrolu dinamike brojnosti Sumskih insekata (insekticidi, biopreparati, feromoni). Dala je i detaljan opis novootkri-

venog parazita moljca jelinih iglica (*Anaphes* sp.). Najsvestranije se bavila proučavanjem entomofaune jele, posebno minera jelinih iglica (*Argyresthia fundella* F.R.), jednog od najvećih štetnika jele. Tom štetniku posvećen je i njezin magistarski rad.

Vrlo su značajni i zanimljivi radovi koji se odnose na analizu krvi, odnosno hemolimfe i hemocita insekata. Saznanja do kojih je na tom području došla, ukazuju na mogućnost primjene i ove metode pri utvrđivanju zdravstvenog stanja nekih štetnih Sumskih insekata, na temelju čega se može donijeti odluka da li treba ili ne treba primijeniti mjere suzbijanja štetnika.

Posljednjih godina težište svoga znanstvenog rada usmjerila je na istraživanja uzroka sušenja Suma, u sastojinama najvrednijih vrsta drveća kao što su hrast lužnjak, bukva i jela.

Bila je nositelj više znanstveno-istraživačkih zadataka ZIŠ-a. Suradivala je u nizu operativnih akcija suzbijanja gubara, borovog cetnjaka, borovih pilatki i dr. Sudjelovala je i u organiziranju suzbijanja štetnih insekata aviokemijskim metodama u nizinskim Sumama.

Od 1969. pa do svoje prerane smrti (1993.) obavljala je zdravstvene preglede Sumskih i hortikulturnih rasadnika na području tadašnjih gospodarstava Bjelovar i Varaždin, te privatnih rasadnika na području Županje.

Bila je suradnik pri izradi "Priručnika izvještajne i dijagnostičke prognozne službe zaštite Suma", a obradila je i nekoliko tema u "Šumarskoj enciklopediji".

Sudjelovala je i iznosila rezultate svojih istraživanja na domaćim i međunarodnim skupovima kao što su: XVI IUFB World

Congress-Norway-1976; Međunarodni kongres zaštite bilja, Mtinchen 1978.; Biological and Biotechnological Control of Forest Pests, Tabor 1985., CSSR; II. Kongres zaštite bilja Jugoslavije, Vrnjacka Banja 1982.; VII. Kongres biologa Jugoslavije, Budva 1986.; Jugosl. savjetovanje o primjeni pesticida, Opatija 1981., 1985., 1987., Sarajevo 1983.; Jugoslav. simpozij o zaštiti bilja i Jugosl. savjetovanje o primjeni pesticida, Ljubljana 1980.; I. Kongres biologa Hrvatske, Mali Lošinj 1987.; te u većem broju drugih simpozija, savjetovanja i kolokvija u zemlji, a suorganizator je i većeg broja seminara u matičnoj katedri.

Od lipnja do listopada 1969. bila je na stručnom usavršavanju u Institutu za Šumarstvo i drvnu industriju i Biološkom institutu u Beogradu, a 1973. provela je tri i po mjeseca na stručnom usavršavanju u biv. Cehoslovackoj. Kraće je vrijeme provela i na usavršavanju u više instituta i medicinskih ustanova u Hrvatskoj.

Njezin društveni rad bio je vrlo plodan i obiman. Bila je član Jugosl. komisije za suzbijanje gubara, Hrvatskog entomološkog društva (u Upravnom odboru 1983.-1985.), Komisije za zaštitu Suma Hrvatske, član Uređivačkog odbora časopisa "Šumarski list", te aktivan sudionik i član HŠD, Hrvatskog biološkog društva i dr.

VAŽNIJI BADOVI

Otpornost gusjenica borovog Cetnjaka (*Thaumetopoea pityocampa* Schiff.[^]) prema Endrinu i Pantakanu. Sum. list 1-2, 1965., s. 71-75.

Suzbijanje gubara (*Lymantria dispar* L.) domaćim preparatima na bazi *Bacillus thuringiensis*, (s AndroiC, M.). Pošlov, udruženje sum.-privrednih organizacija, Zagreb 1965.

Mogućnost povećanja insekticidnog djelovanja domaćeg bakterijskog bio-preparata Baktukal, (s Opalicki, S.). Sum. list 11-12, 1966., s. 497-502.

Pojava korjenovih nematoda u šumskim rasadnicima. Sum. list 3-4, 1969., s. 126-130.

Mineri i defolijatori jele i njihovo ucesce u procesu sušenja sastojina jele. Sum. list 3-4, 1970., s. 69-83.

Ekonomski štetnici jele. Keferat na seminaru Zaštita od štetnih insekata i bolesti, Beograd 1970.

Spektar nekih štetnika jele u SB Hrvatskoj. Sum. list 3-4, 1972. s. 131-145.

Suzbijanje štetnika biološkim metodama, (s AndroiC, M. i Opalicki, S.). ZIS, Sum. fakultet, Zagreb 1974.

Prilog poznavanju entomofaune biljnih zajednica jele Gorskog Kotara, (magistarski rad). Sum. fakultet Zagreb 1974.

Prethodni rezultati timskog istraživanja uzroka sušenja hrasta u slavonskim sumama, (s AndroiC, M.). JAZU, Centar za znanstveni rad Vinkovci, knj. II., 1975., s. 68-79.

Morfolosko-biološko-ekoloska istraživanja moljca jelinih iglica (*Argyresthia fundella* F.B.), (s AndroiC, M.). Badovi 23, SIJ, 1975. s. 65-72.

Kvalitativna i kvantitativna istraživanja štetnika jelinih pupova i izbojaka (minera i defolijatora). Badovi 23, SIJ, 1975., s. 72-80.

Dynamic of the Populations of Fir Defoliators and their Effect on Fir Stands in the Region of the S.B. Croatia. Beferat na XVI IUFBO World Congress, Oslo, Norway, 1976.

Značenje analize krvi za prognozu pojave sumskih štetnika. Poseb. izd. Katedre za zaštitu suma, Zagreb 1977.

Crnoglav i savijač jelina izbojka (*Caecocia murmana* HB.) Badovi 31, SIJ, 1977., s. 33-37.

Hrastov savijač (*Tortrix viridana* L.). Badovi 31, SIJ, 1977., s. 38-41.

Uzroci sušenja hrasta lužnjaka u slavonskim sumama, (s AndroiC, M., Opalicki, S.). Poseb. izd., Sum. fak. Zagreb 1978.

Utjecaj biološkog i kemijskog insekticida na promjenu hemolimfe gusjenica gubara (*Lymantria dispar* L.) i pagusjenica obične i smeđe borove pilatke (*Diprion pini* L. i *Neodiprion sertifer* Geoffr.), (dissertacija). Glas. za sum. pokuse 20, Zagreb 1980.

Nove spoznaje o morfologiji i biologiji jelina moljca iglicara (*Argyresthia fundella* F.B., *Lepidoptera: Tineidae*). Sum. list 1-2, 1981.

Praktikum iz "sumarske entomologije za studente šumarstva. Sum. fakultet Zagreb 1983.

Štetna entomofauna jele u SB Hrvatskoj s posebnim osvrtom na jelina moljca iglicara (*Argyresthia fundella* F.R.J. Savez

društava za zaštitu bilja Jugoslavije, Zbornik radova, Beograd 1981.

Priručnik izvještajne i dijagnosticko-prognozne službe zaštite suma, (sa surad.). Savez ITS i ind. za preradu drveta Jugosl, Beograd 1981.

New Member of Fir (*Abies alba* Mili.) *Anaphes* sp. (*Hymenoptera: Mymaridae*) entomofauna. "Entomophaga" No. 24, Pariš, 1982., s. 119-120.

Porast brojnosti neki clankonožaca iz razreda *Arachnida*, *Pseudoscorpiones*, *Acarina*; te insekata (*Coleoptera-Scarabaeidae*) na području SB Hrvatske i njihov značaj za sumske sastojine. Zaštita bilja, vol. 34 (1), Beograd 1983., s. 109-120.

Použiti Agregatniho feronomu k sledovani a boji s lykožroutem *Ips Typographus* L. v lesich Chorvacke SB FSBJ. Biologicky a biotehnologicky boj se skudci lesa. Dum Techniky CSVTS Ceske Budejovice, Tabor 1985.

Zaštita suma na krsu. Glas. za sum. pokuse, poseb. izd. 2, Zagreb 1986., s. 229-246.

Sušenje bukve (*Fagus silvatica* L.) i entomofauna. Kolokvij o bukvi, Zbornik radova, Sum. fakultet Zagreb 1986., s. 37-51.

Utjecaj hranjiva u iglicama jele na promjenu gustoće populacije jelina moljca iglicara (*Argyresthia fundella* F.B., *Tineidae, Lepidoptera*). Glasnik za sum. pokuse, poseb. izd. 3, Zagreb 1988.

Utjecaj faune tla na fiziološku kondiciju i sušenje hrasta lužnjaka (*Quercus robur* L.). Glasnik za sum. pokuse, poseb. izd., Zagreb 1988.

Utjecaj abiotickih i zoobiotickih faktora na sušenje suma u SB Hrvatskoj, (sa Hrasovec, B.). Glasnik za sum. pokuse, Zagreb 1988.

Tujin miner (*Argyresthia thuiella* Packard, *Argyresthiidae* Lep.) nova vrsta u Hrvatskoj. Sum. list 10-12, 1991., s. 483-487.

Primjena pesticida u Hrvatskoj tijekom 1990. godine. Sum. list 6-8, 1992., s. 283-289.

LITEBATUBA

*** SN, s. 170 (Opalicki, K.), 370 (Markovinovic Katica).

*** Povijest sum. 1846-1976., s. 118, 418.

*** SL 3-4, 1997., s. 187.

OPANČAR, Đuro, (Sag, Osijek, 26. XI.1927.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Nikole, zanimanjem poljodjelca. Hrvatske nacionalnosti. Srednju Šumarsku Školu završio je u Karlovcu 1953., a studij Sumarstva upisao je u Sarajevu, gdje je od-

slušao tri godine, a četvrtu završava na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1958.-59., a diplomirao na Sumarskom odjelu 19.1.1960.g.

LITEBATUBA

*** SN, s. 371-372.

*** Sum. škola Karlovac. Monografija, Karlovac 1997., s. 80,133.

OPANČAR, Tomislav, (Osijek, 20.V.1964.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Đure, dipl. ing. Sumarstva. Hrvat. Nakon osnovne škole završio je drvnotehničku školu i 1983. upisao se na Sum. fakultet Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 19.Y.1995.g. iz *ekologije*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Oštećenja vegetacije u parkovima Osijeka 1991./92."

OPSENICA, Branko, (Plaški, Ogulin, 20.III.1948.), dipl. ing. Šumar.

Završivši Sumarsku školu u Karlovcu 1969.-70., upisao se na Sum. fakultet u Zagrebu, gdje je i diplomirao na SG odjelu 10.XII. 1975. god.

OPSENICA, Milan, (Ogulin, 21.V. 1964.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Đure, zanimanjem vozača iz Plaskoga. Srpske nacionalnosti. Završivši u CUO Ogulin, odgojno-obrazovno usmjerenje, upisao se 1983. godine na Sumarski fakultet, SG odjel.

Diplomirao je 25.1.1990.g. iz *uzgajanja Suma*. Napisao je diplomski rad pod naslovom "Prirodno pomlađivanje Suma bukve i jele na Medvednici".

ORAS, Igo, iz Sv. Vida, Malinska, Krk, rođen 4.II. 1899., ing. Sumarstva, Sum. savjetnik.

Sumarstvo je apsolvirao 1924. na Visokoj Sum. Školi za kulturu tla u Beču.

Dana 23.1.1925. imenovan je

privremenim Sum. inženjerskim asistentom i v.d. kotarskog Sum. referenta kod Kotarskog poglavarstva u Splitu. Državni stručni ispit položio je 1927. u Beogradu. Naredne godine (1928.) premješten je Kotarskom nacelstvu u Makarskoj, gdje je 1932. unaprijeđen za Sum. višeg pristava i kotarskog Sum. referenta.

Godine 1937. premješten je Sum. odsjeku u Splitu, gdje je 1939. imenovan Sum. savjetnikom. Uslijedio je premještaj Otočkoj imovnoj općini, gdje je kao Sum. nadzornik 1940. bio upravitelj Sumske uprave u Korenici, a 1941. u istom svojstvu upravitelj u Vrhovinama.

Iste je godine premješten za Sum. nadzornika kod Ravnateljstva Suma u Mostaru (BiH), gdje je 1943. otpušten jer se nije u zakonskom roku, nakon dopusta, javio u službu.

Kao suradnik Sum. lista u članku "PoSumljavanje krSa u Dalmaciji" (1939., 1940.) pisao je o zainteresiranosti pučanstva tog područja za poSumljavanje krSa, pitanju posjedovnih odnosa, potrebi donošenja zakona o diobi općinskih i seoskih pašnjaka u Dalmaciji, te o organizaciji poSumljavanja, uz opis tehnike sadnje i sjetve.

Bio je elan JSU i HSD (1940.-1943.).

BADOVI

Reorganizacija sumarske službe u dalmatinskom dijelu Primorske banovine. Sum. list 1938., s. 352-357.

Problem poSumljavanja krs a u Dalmaciji. Sum. list 1939., s. 559-567; 1940., s. 383-396.

LITEBATUBA

*** SL: 1925., s. 210; 1928., s. 387; 1929., s. 303; 1932., s. 641; 1936., s. 586; 1937., s. 615; 1939., s. 326; 1940., s. 190, 269; 1941., s. 17, 404; 1942., s. 333; 1943., s. 24, 269.

BorosiC, J.: SIS, s. 24, 61, 99.

Kauders, A.: Sum. bibliograf. I, s. 66,170.

*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976., s. 126,183, 412.

OREB, Dubravko, (Zagreb, 5.VI.1942.), dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 7.II.1966.g.

OREČ, Marinko, (Posuški Gradac, BiH, 22.III.1937. - 9.V.1976.), dipl. ing. Sumarstva.

Studirao je na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 16.V.1969.

Prema nepotpunim podacima bio je zaposlen od 18.1.1968. do 30.IX.1972. godine u Šumarskom institutu Jastrebarsko. U Odjelu za tipologiju Suma sudjelovao je u radovima na vegetacijskim istraživanjima i kartiranju Šumske vegetacije. Zatim je radio kao Sum. referent u direkciji za Savu.

LITEBATUBA

*** ŠIM, s. 55,118.

OREŠCANIN, Dušan, (Blatusa, 25.VII.1910.), sveuc. prof., dr. Sumarstva.

Šumarstvo je apsolvirao skol. g. 1932.-33., a diplomirao na Poljoprivredno-Sumarском fakultetu u Zagrebu 22.VI.1933. Doktorirao je na Šumarskom fakultetu u Beogradu 1957.

Od 1934. god. službovao je u Sušaku, Zagrebu, Garešnici, Voj-

nicu, Spacvi, Požarevcu, Dardi, Novom Sadu i Beogradu kao šef Šumske uprave, upravnik Šumske manipulacije, direktor poduzeća "Drvopromet" i "Građevinar" od 1946. do 1948. god.; kao načelnik u Ministarstvu Sumarstva Srbije od 1948. do 1949. god.; kao pomoćnik ministra u Generalnoj direkciji drvne industrije Srbije od 1950. do 1951. god. i kao generalni direktor Šumskog izvoznog poduzeća "Rudnik" od 1951. do 1957.

Od 1957. godine izvanredni je, a od 1962. redovni profesor Šumarskog fakulteta u Beogradu sve do umirovljenja 1977. god. Predavao je *trgovinu drvetom*, *trgovinu drvetom sa Šumsko - privrednom geografijom* i *ekonomiku drvne industrije*.

Bio je dugogodišnji aktivni suradnik Komiteta za drvo UN u Zenevi i kolzultant i ekspert za više zemalja u razvoju pri FAO u Rimu. Poznat je znanstveni i stručni djelatnik u oblasti trgovine drvetom.

Yise je godina bio aktivan u društveno - stručnim organizacijama. Bio je član JŠU od 1938.g., član HŠD (1940.), dopredsjednik Saveza ITŠID i član predsjedništva Saveza ITŠID Jugoslavije, zaslužni član Saveza IT i ITŠID Jugoslavije, počasni član Saveza ITŠID Srbije i ITŠID Jugoslavije.

Za svoj stručni rad primio je više priznanja i odlikovanja.

VAŽNIJI BADOVI

Izvoz drveta iz Jugoslavije, razvoj i problemi (disertacija). Beograd, 1959.

Izvoz drveta, razvoj i problemi. Beograd, 1959.

Trgovina drvetom I. Beograd, 1963.

Geografija šumske privrede I. Beograd, 1968.

Geografija šumske privrede II. Beograd, 1971.

Trgovina drvetom II. Beograd 1977.

Objavio je više od 400 znanstvenih i

stručnih radova u domaćim i stranim časopisima i stručnim listovima.

LITEBATUBA

*** SL: 1938., s. 340, 594; 1940., s. 269, 327; 1941., s. 503; 1942., s. 128.

BorosiC, J.-. SIS, s. 8 (IV. god.).

*** SN, s. 594.

*** SE 2, 1983., s. 565-566.

*** HSD 1846-1996., s. 417, 436.

ORESCANIN - ŽUNA, Darinka, (Sisak, 30.X.1944.), dipl. ing. Sumarstva.

Kći Pavla i Marije r. Braćun. Hrvatica, rimokatoličke vjere. Otac joj je bio prosvjetni djelatnik, a majka službenica. I osnovnu i srednju školu završila je u Sisku. Maturirala je na Gimnaziji "Vladimir Majder" 1962. god.

Sumarstvo je studirala na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirala je na Šumsko-uzgojnom odsjeku 1970. godine.

Prvo zaposlenje kao pripravnica dobiva (1.III.1971.) u SG Sisak - Šumarija Sisak i Šumarija Petrinja. Po završenom pripravničkom stažu zapošljava se u Planško - analitičkoj službi Radne zajednice.

Najdulje radi u Šumariji Pokupsko (od I.IX.1974.), najprije kao zamjenik upravitelja i organizator rada, a potom na mjestu upravitelja Šumarije (1988.-1993.). Početkom 1993. godine imenovana je

upraviteljem Šumarije Sisak na kojoj se dužnosti nalazila i krajem 1997. godine.

U povodu 150. obljetnice utemeljenja (1996.) HSD dodjeyuje dipl. ing. Darinki Orescanin-Zuni pismeno priznanje i srebrnjak Kralj Tomislav za njen višegodišnji rad na dobrobit Šumarske struke.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/1995., s. 65.

*** Poslov. izvjes. 1995., "HS", s. 62.

*** SL 5-6, 1997., s. 322.

*** "Hrvatske sume", Časopis 13/14, Zagreb 1998., s. 17-18, (Zuna).

OREŠKOVIĆ, Zeljko, (Zagreb, 21. IX.1949.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Đure, zanimanjem krojača. Hrvat. Gimnaziju je završio u Zagrebu skol. g. 1968.-69.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je na SG odjelu 30.X. 1975. god.

Od 16.11.1979. radi u Šumarskom institutu Jastrebarsko. Prema nepotpunim podacima zaposlen je (1995.) u Odjelu rasadnicke proizvodnje.

Studirao je poslijediplomski studij i pri kraju je izrade magistarskog rada pod naslovom "Perivoji uz dvorce Save i Kupe - sadašnje stanje i prijedlog za obnovu".

BADOVI

Oresković, Z., 1986.: *Basadnicka proizvodnja Instituta*. Monografija Sum. instituta Jastrebarsko 1945-1985., Zagreb, s. 109-113.

Oresković, Z., Both, V., 1988.: *Basadnicka proizvodnja Šumarskog instituta Jastrebarsko*. Bad. Šumar. inat. 23 (75), Zagreb, a. 249-254.

Oresković, Z., Both, V., Maradin B., 1993.: *Proizvodnja šumskog sadnog materijala u rasadniku Šumarskog instituta*. Bad. sum. inat 28 (1/2), a. 275-287.

Oresković, Z., 1994.: *Nursery production of the Forestry Institute Jastrebarsko, Croatia*. Publicationes Universitatis Horticulturae Industriacque Alimentariae: Budimpešta, p. 76-83.

Oresković, Ž., 1994.: *Prva industrijska trusnica u Hrvatskoj*. Mehanizacija šumar. 19 (1), Zagreb, s. 69-72.

(Sudjelovao je i u nekoliko grupnih radova.)

LITEBATUBA

*** SIM, s. 31, 33, 109, 118.

*** SL 1-2, 1995., s. 56.

*** SIB, s. 6, 11, 12, 45, 68.

Lovrečki, M.: Organizacija i korištenje izvora šumarskih informacija. Zagreb 1997., s. 13.

Maričević, I.: Kazalo autora i struktura sadržaja Sum. lista 1976-1995. SL 3-4, 1997., s. 187.

ORLIĆ, Stevo, (Brinje, Otočac, Lika, 15.XI.1934.), dipl. ing. Šumarstva, dr. sc., znanstveni savjetnik.

Sin Jove i Savke r. Rajčić. Hrvatske narodnosti i državljanstva. Potječe iz radničko-seljačke obitelji. Osnovnu je Školu završio u Brinju 1950., a srednju Šumarsku školu u Karlovcu 1955. godine.

Nakon završene srednje škole radio je u svojstvu Sum. tehničara kod Šumarije Crikvenica i Šumarije Brinje (1955.-1956.). Od Šumarije Brinje dobio je stipendiju za studij Šumarstva, koji je upisao skol. g. 1956.-57. na Poljoprivredno-Šumarskom fakultetu u Zagrebu, na kojem je i apsolvirao skol. g. 1959.-60., a diplomirao je na već osamostaljenom Šumarskom fakultetu 30.V.1961. god.

Nakon odsluženog vojnog ro-

ka, zaposlio se kod ŠG Ogulin u svojstvu referenta za uzgoj i zaštitu Suma. Početkom 1963. primljen je u radni odnos kod bivšeg Zavoda za četinjače, Jastrebarsko, kasnije Jugosl. institut za četinjače, a od 1974. Šumarski institut Jastrebarsko gdje radi i 1997.g.

Poslijediplomski studij upisao je u jesen 1964. g. na Šumarskom fakultetu u Zagrebu iz područja *silvikiiltne*, a magistrirao je 1971. godine. Na istom fakultetu doktorirao je 1986.

U zvanje znanstvenog suradnika biran je 1975., višeg znanstvenog suradnika 1986. i znanstvenog savjetnika 1991. godine.

U Šumarskom institutu Jastrebarsko zaposlen je kao samostalni istraživač u Odjelu za uzgoj i zaštitu Suma, odnosno u Odjelu za uzgoj. Od 1985. pored istraživačkih zadataka vodi i podprojekt iz područja silvikulture. Objavio je više od 70 znanstvenih i stručnih radova, samostalno ili u suradnji, u domaćim i stranim časopisima i edicijama te više od 150 projekata, elaborata i ekspertiza za potrebe hrvatske Šumarske operative.

U Šumarskom institutu Jastrebarsko obnašao je različite dužnosti, od kojih se posebno ističe mjesto predsjednika Znanstvenoga vijeća i glavnog urednika časopisa "Badovi" tijekom deset godina.

Član je HŠD, Hrvatskog ekološkog društva, Hrvatskog biološkog društva i IUFBO.

Škol. g. 1970.-71. boravio je u SAD u svojstvu Special Student kod Harvard Forest-a, Harvard University.

Sudjelovao je u radu više stručnih skupova u zemlji i inozemstvu.

BADOVI

Prilog pitanju gustoće sadnje biljaka u kulturama četinjača. Bilten Posl. udru-

2enja sum. privr. organizacija, Zagreb 1967., s. 341-350.

Uspijevanje crnog bora (Pinus nigra, L.) na Suboticko-Horgoskoj pjescari, (magistarski rad). Sum. fakultet Zagreb 1971., s. 1-89.

Obrezivanje grana kao mjera njege u intenzivnim kulturama običnog bora (Pinus silvestris, L.). Sum. list 1-2, 1971., s. 18-25.

Sumarstvo u Harvardu. Sum. list 9-10, 1972., s. 388-392.

Istraživanje produktivnosti vrstinsko-bujičarskih tala pod mladim kulturama običnog bora (Pinus silvestris, L.) na području SG Karlovac. Sum. list 1-2, 1973., s. 23-38.

Komparativna istraživanja o najpovoljnijim razmacima sadnje običnog bora (Pinus silvestris, L.) i američkog borovca (Pinus strobus, L.) u intenzivnim kulturama. Sum. list 11-12, 1973., s. 421-431.

Sušenje američkog borovca (Pinus strobus, L.) u kulturama, (u suradnji). Sum. list 9-10, 1973., s. 375-385.

IUFRO Sekcija I, Mađarska, 1973., (s Dokus, A.). Sum. list 11-12, 1973., s. 487-487.

O nekim pitanjima u vezi s proširenjem areala četinjača u nas. Sum. list 5-6, 1974., s. 213-218.

Preživljenje i razvoj biljaka običnog bora (Pinus silvestris, L.) različitih visinskih klasa. Sum. list 4-6, 1975., s. 161-168.

Običan bor, crni bor, evropski aris, obična smreka i američki borovac u jugoistočnoj Slavoniji. JAZU, Simpozij 100 godina znanstvenog i organiziranog pristupa sumarstvu jugoistočne Slavonije, knj. II., Zagreb 1975., s. 143-153.

Američki borovac (Pinus strobus, L.): za i protiv. Sum. list 1-2, 1976., s. 51-60.

Simpozij IUFRO, Sekcija S4.01 i SI. 05.05, Poljska. Sum. list 1-2, 1976.

Preživljenje i visinski prirast biljaka običnog bora (Pinus silvestris, L.) različitih starosti. Sum. list 10-12, 1977., s. 436-440.

Rezultati prorjeđivanja sastojina običnog bora, (s Dokus, A.). Badovi 37, SIJ 1979., s. 6-20.

Obrezivanje grana - mjera njege u kulturama i sastojinama četinjača za proizvodnju visokokvalitetne oblovine. Badovi 37, SIJ 1979., s. 22-38.

Prvi rezultati komparativnog uzgoja nekih domaćih i stranih četinjača.

Bibliografija o ekonomskoj historiji Jugoslavije, (Prikaz). Sum. list 4-6, 1979., s. 223.

Međunarodni simpozij, IUFRO, S 3. 02.00 SSSR. Sum. list, 1-2, 1980., s. 77-79.

Rekonstrukcija panjaca unošenjem četinjača u pruge i krugove. Badovi 47, SIJ 1981.

Prilog poznavanju sezonske dinamike visinskog rasta obične smreke, Pancičeve omorike i sitkanske smreke. Sum. list 5-7, 1981., s. 219-226.

Rezultati komparativnog uzgoja nekih domaćih i stranih vrsta četinjača. Sum. list 3-4, 1983., s. 207-215.

Kulture američkog borovca u SR Hrvatskoj. Badovi 55, SIJ 1984., s. 5-11.

Prorjeđivanje kultura četinjača s posebnim osvrtom na vrijeme i metod prvog prorednog zahvata. Savjetovanje, Stubičke Toplice. Badovi 2, izv. izd., SIJ 1984., s. 67-74.

Preživljenje i rast biljaka običnog bora (Pinus silvestris, L.) različitih starosti. Sum. list 5-6, 1984., s. 209-212.

Istraživanje utjecaja obrezivanja grana i gnojidbe na intenzitet sušenja američkog borovca. Badovi 55, SIJ 1984., s. 13-23.

Preživljenje i razvoj biljaka običnog bora (Pinus silvestris, L.) različitih visinskih klasa. III kongres ekologe Jug., Serija B, knj. III, Sarajevo 1984.

Plan znanstvenih ekskurzija za učesnike XVIII svjetskog kongresa IUFRO. Sum. list 1-2, 1985., s. 47-60.

Seminar za pripreme ekskurzija, Delnice. Sum. list 7-8, 1985., s. 373-375.

Uspijevanje četinjača u kulturama na području SG Bjelovar, (u suradnji). Badovi 65, SIJ 1985., s. 5-63.

Prilog poznavanju uspijevanja četinjača na lokalitetu "Imrijevcu", Šumarija Caglin. Badovi 70, SIJ 1986.

Utjecaj razmaka sadnje na uspijevanje obične smreke (Picea abies, Karst.) na području Pljesivickog prigorja, (doktorska disertacija), SF. Zagreb 1986., s. 280.

Sumske kulture i plantaže, (s Dokus, A.). Monogr., SIJ 1986., s. 87-91.

Sumske kulture i plantaže. Sum. enc. 3., 1986., s. 362-364.

Rhe Growth of Six Conifers Species on Different Sites in Croatia, (s Komlenović, N.). Voluntary paper, XVIII IUFBO Kongress, Ljubljana 1986.

Eksperimental Area "Točak", Forest Enterprise Karlovac:

1. *Comparativ Species Plantation*

2. *Norway Spruce Thinning Plots*

IUFRO Excursion No. 2 and 18. Jas-trebarsko 1986.

Sastanak voditelja ekskurzija IUFBO. Sum. list 1-2, 1986., s. 59-60.

Utjecaj razmaka sadnje na uspijevanje obične smreke (Picea abies Karst.) na području Pljesivickog Prigorja. Sum. list 5-6, 1987., s. 221-248.

Uspijevanje šest vrsta četinjača na različitim staništima u Hrvatskoj, (s Komlenović, N.). Treći kongres biologa Hrv. s

međunarod. sudjelovanjem, Mali Lošinj, 1987.

Influence of Spacing on Height and Diameter Growth of Norway Spruce on Meliorative Pseudoglej. IUFKO Simpozij, S.1.05-05, Garpenberg, Švedska, 1987.

Uspijevanje kultura četinjača i njihov utjecaj na kemijska svojstva tla na različitim staništima, (s Komlenović, N.). Badovi 75, Zbornik radova Drugo savjetovanje naučnoistraživačkog rada, SIJ 1988., s. 115-121.

In memoriam: Žarko Hajdin. Sum. list 1-2, 1988., s. 91-92.

Stjepan Milčić, sum. teh., Nekrolog. Sum. list 5-6, 1988., s. 294.

Basadnicka proizvodnja breze (Betula pendula Both.), (prvi rezultati), (s Ocvirek, M.). Badovi 75, SIJ 1988., s. 109-113.

Prilog poznavanju utjecaja prorednog zahvata na vertikalni raspored debljinskog prirasta kod običnog bora, crnog bora i američkog borovca. (P. sylvestris, LJ.), (s Ocvirek, M.). Badovi 75, SIJ 1988., s. 123-128.

Pokus IUFBO provenijencija Pinus Contorta var. latifolia (Engelman) Critch, (s Ocvirek, M.). Badovi 80, SIJ 1989., s. 217-229.

Prilog poznavanju sezonske dinamike visinskog rasta kod običnog bora, crnog bora i američkog borovca. IV. kongres ekologija Jug., Ohrid 1989.

Pokus IUFBO provenijencija sitkanske smreke (P. sitchensis, Carr.), (s Ocvirek, M.). Badovi 80, SIJ 1989., s. 231-243.

Rezultati o visinskom i debljinskom rastu obične smreke (P. abies, Karst.) u pokusima različitih razmaka sadnje na području Slavonije. Sum. list 1-2, 1989., s. 17-255.

Tending of Young Stands. IUFBO, S.1.05-05. Proceedings, Dresden 1989., s. 149-164.

IUFBO Contort Pine Provenances in Yugoslavia. IUFBO, Joint Meeting of Working Parties S2.02-05.06.14 Plypia, Washington, USA, 1990.

Besearch of Influence of Spacing on the Orowth of Scots Pine (P. sylvestris, LJ.) in intensiv cultures. XIX IUFBO Kongres, Montreal 1990.

Uskladištenje žira hrasta lužnjaka, (s Ocvirek, M.). Badovi, Vol. 25, br. 2., SIJ 1990., s. 311-321.

Međunarodni pokus provenijencija zelene duglazije (P. mensiesii, Franco), (s Ocvirek, M.). Badovi, Vol. 25, br. 2, SIJ 1990.

Njega mladih borovih sastojina proredom. Sum. list 9-10, 1990., s. 369-381.

Basadnicka proizvodnja obične breze (Betula pendula Both.). Badovi, Vol. 26, br. 1, SIJ 1991., s. 105-114.

Prvi proredni zahvat, produkcija bio-

mase i njezin kemizam u kulturi obične smreke (P. abies, Karst.J) Velika Buna, (u suradnji). Badovi, Vol. 26, br. 1, SiJ 1991., s. 77-94.

Istraživanja o utjecaju razmaka sadnje na razvoj stabala običnog bora (P. sylvestris LJ.) U intenzivnim kulturama. Badovi, Vol. 26, br. 2, SiJ 1991., s. 175-186.

Prilog poznavanju sezonske dinamike visinskog rasta kod običnog bora, crnog bora i američkog borovca. Badovi, Vol. 27, br. 1, SIJ 1992., s. 115-122.

Preživljenje i rast biljaka običnog bora (P. sylvestris LJ.) različitih starosti. Sum. list 6-8, 1992., s. 271-276.

Proučavanje uspijevanja ariša različitih provenijencija u Hrvatskoj, (s Ocvirek, M.). Badovi, Vol. 27, br. 1, SIJ 1992., s. 21-28.

Besearch of Different Larch Provenances in Croatia. IUFBO Larix Symposium, Montana, SAD, 1992.

Utjecaj različitog načina uzgoja i sadnje obične smreke (Picea abies, Karst.) na njihov rast, (u suradnji). Badovi, Vol. 26, br. 2, SIJ 1991., s. 211-222.

Utjecaj različitih načina uzgoja i sadnje sadnica običnog bora (Pinus sylvestris LJ.) na njihov rast. Badovi, Vol. 27, br. 1, SIJ 1992., s. 55-64.

Proučavanje provenijencija američkog borovca (P. strobus L.) Sum. list 9-10, 1993., s. 361-368.

Šumski rasadnici. Sume u Hrvatskoj, monografija, Zagreb 1992., s. 101-104.

Šumske kulture i plantaže. Sume u Hrvatskoj, monografija, Zagreb 1992., s. 105-108.

IUFBO Contorta Pine Provenances in Croatia, (sa GraCan, J.). Proceeding of IUFBO Working Party S.2.02.06, Umea, Švedska, 1993.

Uspijevanje domaćih i stranih vrsta četinjača u mladim kulturama na području bujadnica i vrstina Hrvatske, (s Ocvirek, M.). Badovi, Vol. 28, br. 1-2, SIJ 1993., s. 91-104.

Conversion of Beech Coppice Forest by Introduction of Conifers. IUFBO Symposium "Mounntin Silviculture in Control Spain", 1993.

Istraživanje provenijencija zelene duglazije (Pseudotsuga mensiesii, Franco.) u Hrvatskoj, (s Ocvirek, M.). Sum. list 5-6, 1994., s. 139-146.

Prilog istraživanjima kultura i uspijevanja obične breze (Betula pendula, Both.) u području bujadnica i vrstina Hrvatske. Badovi, Vol. 29., br. 1, SIJ 1994., s. 49-58.

Bazmak sadnje i razvoj obične smreke u kulturama. Badovi, Vol. 29., br. 1, SIJ, 1994., s. 59-70.

Besearch of Orowth of Different

Larch Provenances in Croatia, (s Ocvirek, M.). Ecology and Management of Larix Forest: A Look Ahead, Proceedings of an International Symposium, Keport GTB-INT, USA, 1995., s 495-498.

Proreda u kulturi običnog bora (P. silvestris L.), (s Ocvirek, M.). Badovi, Vol. 30, br. 1, SIJ 1995., s. 11-21.

The Orowth of Seven North American Tree Species on Experimental Plots in Heathland Area of Croatia, (Bast sedam sjevernoamerickih vrsta na pokusnim plohama na području bujadnica i vristina Hrvatske), (s Ocvirek, M.). Badovi, Vol. 30, br. 2, SIJ 1995., s. 141-151.

IUFRO Douglas Fir (Pseudotsuga menziessii Mirb. Franco). Provenance Experiment in Croatia, (s Ocvirek, M.). Joint of the IUFBO Working Parties S2.02.05.06, 12 and 14 1995. Evolution of Breeding Strategies for Conifers from the Pacific Northwest, DF-5, Limoges, France.

Istraživanje provenijencija zelene du-glazije (Pseudotsuga menziessii /Mirb./ Franco) u Hrvatskoj. Sumarski list 11-12, s. 455-462.

Sjeme hrasta lužnjaka kao temeljni uvjet nastanka i opstanka hrasta lužnjaka, (u suradnji). Monografija "Hrast lužnjak u Hrvatskoj", Zagreb 1996., s. 145-158.

Rasadnička proizvodnja hrasta lužnjaka, (u suradnji). Monografija "Hrast lužnjak u Hrvatskoj", Zagreb 1996., s. 159-166.

Proreda i mineralna prehrana kao mjera njege u kulturi obične smreke. Badovi 1, 1997., SiJ, s. 55-66.

Uspijevanje šest vrsta četinjača u lesiviranom tlu na području Bjelovara, (u suradnji). Sum. list 7-8, 1997., s. 361-370.

Rasadnička proizvodnja u Hrvatskoj od 1992.-1996. god. Proizvedeno više od 152 milijuna sadnica. Časopis "Hrv. sume", srpanj-kolovoz 1997., Zagreb, s. 11-12.

LITEBATUBA

*** SN, s. 373.

Povijest šumar. Hrvatske 1846-1976., s. 54, 77, 98, 118, 418.

*** SIM, s. 32, 87, 88, 91, 118, 122, 139, 140, 150, 154, 156, 157, 178,

Tko je tko u Hrvatskoj, Zagreb 1993., s. 534.

*** SIB 1996., s. 6, 26, 34, 44-50, 68, 150, 154, 156-157, 178.

*** HSD 1846-1996., s. 377, 422.

Hrast lužnjak u Hrvatskoj, s. 504, 527, 552.

Maricevic, I.: Kazalo autora Sum. lista 1796-1995., SL 3-4/97., s. 182, 187.

*** Sum. škola Karlovac. Monografija, Karlovac 1997., s. 81, 133.

ORMUŽ, Josip, (Slatina, Krapina, 4.XII.1942.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa i Sande r. Horvat. Hrvatske narodnosti i državljanstva, katolik. Potječe iz seljačke obitelji. Niže razrede osnovne škole završio je u Petrovskom 1955., a vise u Krapini 1959. U Krapini je završio i gimnaziju 1963. godine.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 25.VI.1971. godine.

Pripravnički staž odradio je u DIP-u Đurmanec i Šumariji Krapina (1970.-1971.). Naredne dvije godine (1972.-1973.) radio je kao poslovođa uzgoja Suma i poslovođa iskoriscivanja Suma. Godine 1974. i 1975. bio je na mjestu referenta uzgoja, a 1976. postavljen je za revirnika i na tom mjestu ostaje do 1979. godine. Od 1980. do 1984. ponovno je na mjestu referenta uzgoja Suma. Nakon toga upravitelj je RJ Šumarije Krapina (1985.-1991.), a zatim (1992.) vršitelj je dužnosti upravitelja Šumarije Krapina US Zagreb. U narednom razdoblju obnaša dužnost revirnika i zamjenika upravitelja u njegovoj odsutnosti.

Uz redovan rad u Šumarskoj struci s dipl. ing. Sum. B. TuSekom (1990.) dao je inicijativu i obavio pripremne radove kako bi se u GJ Macelj vratio preborni način gospodarenja, jer je vidio lose posljedice dotadašnjih lutanja u smjernicama gospodarenja putem skupinskih i oplodnih sjeća u Sumama jele i bukve.

Sudjelovao je na većem broju stručnih skupova: u Sarajevu 1986., u Klagenfurtu 1987., Drveniku 1988.g., IUFRO sastanku u Zagrebu 1990., na Brijunima 1992. i dr.

Član je HSD.

ORSANIĆ, Božidar, (Podlapaca, Otočac, 11.XII.1923.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ivanov. Hrvat. Završivši u Šonju realnu gimnaziju, upisao se Škol. g. 1945.-46. na Poljoprivredno-sumarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Apsolvirao je 1948.-49., a diplomirao 18.VI-1950.g. na Sumarskom odsjeku.

LITURA TUBA

s. 363, (stoji: ix Udbine).

ORŠANIĆ, Hrvoje, (Zagreb, 83. VIII, 1960.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Teodora i Milose r. Ravnihar. Slovenske narodnosti i državljanstva. Ateist. Školovao se u Brezicama, u Sloveniji: osnovnu je školu završio 1974., a gimnaziju 1978. godine.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je 13.II.1984.g. iz znanstvenog područja *uzgajanja šumu*. Napisao je i obranio diplomski rad "Uzgojni radovi na lošim staništima".

Na Šumarskom fakultetu u Ljubljani upisao je 1988. godine poslijediplomski studij, znanstveno područje *uzgajanja suma*.

Zaposlen je u Zavodu za gozdove Slovenije u Brezicama.

Povrh redovnih radnih obveza bavi se vrlo uspješno i prirodoslovnom fotografijom, za koju je dobio i mnogo priznanja i nagrada,

ORŠANIĆ, Milan, (Otočac, 1.I X. 1963.), mr. s., dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa i Božice r. Babić. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je vozač, a majka domaćica. Školovao se u Otočcu: osnovnu je Školu završio 1978., a srednju ekonomsku 1983. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 15.II.1988. iz područja *uzgajanja suma*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Obnova Suma posebne namjene sječom na krugove".

Had u struci otpočeo je nakon diplomiranja 1988. godine u Primorsko - goranskom Šumskom gospodarstvu, OOUR-u za iskoriscivanje Suma Senj, na poslovima pripreme rada. Od 1990, radi kao asistent u Katedri, odnosno Zavodu, za uzgajanje Suma Šumarskoga fakulteta u Zagrebu.

Upisao je poslijediplomski studij na istom fakultetu iz *silvikulture* i '22.VII.1994.g. obranio magistarski rad.

Od samog početka rada na Šumarskom fakultetu radi kao pomoćnik upravitelja NPŠO Zagreb te rukovodi rasadnicima Šumarskoga fakulteta.

Sudjelovao je na više domaćih i inozemnih stručnih skupova i kongresa.

Član je HŠD, Hrvatskog eko-

loskog društva i Istočno alpsko-dinarskog društva za proučavanje vegetacije.

Radi na mjestu znanstvenog asistenta u Zavodu za uzgajanje Suma Sumarskoga fakulteta u Zagrebu.

Sudionik je Domovinskog rata 1991.-1992.

BADOVI

Orsanić, M., Dokus, A., Orlić, S., Oresković, Z., Zgela, M., Matic, D., 1992.: *Sumski rasadnici*. Sume u Hrvatskoj. Sumarski fakultet i JP "Hrvatske sume, Zagreb 1992., s. 101-104.

Orsanić, M., 1993.: *Uspijevanje sumskih kultura europskog ariša (Larix decidua Mili.) na Medvednici*. Glas. sum. pokuse, posebno izdanje 4, Zagreb, s. 173-184.

Orsanić, M., AniC, I., Tikvić, I., 1994.: *O obnovi prebornih suma metodom na krugove*. Zbornik sažetaka priopćenja "Peti kongres biologa Hrvatske", Hrvatsko biološko društvo, Zagreb, s. 264.

Vukelić, J., Orsanić, M., 1994.: *Vegetacijske i sumsko-uzgojne značajke specijalnog rezervata Sumske vegetacije "Bablj Zub-Ponikve" na Medvednici*. Zbornik radova "Simpozij Pevalek", Zagreb, s. 141-149.

Matic, S., Orsanić, M., AniC, I., 1995.: *Neke karakteristike i problemi gospodarenja sumama obične jele (Abies alba Mili.) u Hrvatskoj*. IUFBO XX World Congress, Poster Abstracts, p.p. 31, Tampere, Finland.

Matic, S., Orsanić, M., AniC, I., 1995.: *Strukturne osobine suma otoka Mljet*. Zbornik priopćenja simpozija "Prirodne značajke i društvena valorizacija otoka Mljet", Pomena, Mljet, s. 297-303.

Orsanić, M., 1995.: *Uspijevanje sumskih kultura obične smreke (Picea abies /L/ Karst), crnoga bora (Pinus nigra Arm.) i europskog ariša (Larix decidua Mili.) na Zagrebačkoj gori*. Glas. sum. pokuse, Vol. 32, Zagreb, s. 1-89.

Matic, S., Orsanić, M., AniC, I., 1996.: *Neke karakteristike i problemi obične jele (Abies alba Mili.) u Hrvatskoj*. Sum. list 3-4, s. 91-99.

Matic, S., Orsanić, M., AniC, I., 1996.: *Istraživanje obnove i njege suma na području Pokupskog bazena*. Badovi SIJ, Vol 31, s. 111-124.

Matic, S., Orsanić, M., AniC, I., 1996.: *Urod žira u prirodnim sastojinama hrasta lužnjaka u Hrvatskoj*. Unapređenje proizvodnje biomase sumskih ekosustava, knj. 1.

HSD Zagreb, s. 105-110.

Matic, S., Orsanić, M., AniC, I., 1996.: *Bukove sume Hrvatske i njihovo mjesto u kompleksu suma središnje i jugoistočne Europe*. Unapređenje proizvodnje biomase sumskih ekosustava, knj. 1, HSD Zagreb, s. 113-122.

Matic, S., Orsanić, M., AniC, I., 1996.: *Prilog poznavanju nekih sumsko-uzgojnih svojstava pionirskih listopadnih vrsta drveća*. Unapređenje proizvodnje biomase sumskih ekosustava, knj. 1, HSD Zagreb, s. 179-184.

Matic, S., Orsanić, M., AniC, I., 1996.: *Prirodne sastojine topola i vrba u današnjim ekološkim i gospodarskim uvjetima Hrvatske*. Unapređenje proizvodnje biomase sumskih ekosustava, knj. 1, HSD Zagreb, s. 217-225.

Orsanić, M., Matic, S., AniC, I., 1996.: *Kontejnerska proizvodnja sadnica hrasta lužnjaka i njen utjecaj na kvalitetu sumskih kultura*. Unapređenje proizvodnje biomase sumskih ekosustava, knj. 1, HSD Zagreb, s. 307-312.

Orsanić, M., Matic, S., AniC, I., 1996.: *Uzgojni zahvati u submediteranskim sumama hrasta medunca (Quercus pubescens Willd.)*. Unapređenje proizvodnje biomase sumskih ekosustava, knj. 1, HSD Zagreb, s. 343-353.

Orsanić, M., Matic, S., AniC, I., 1996.: *O izboru vrsta drveća za obnovu sastojina hrasta lužnjaka zahvaćenih sušenjem*. Unapređenje proizvodnje biomase sumskih ekosustava, knj. 2, HSD Zagreb, s. 127-132.

Spanjol, Z., AniC, I., Orsanić, M., 1996.: *Biološka sanacija kamenoloma*. Zaštita prirode i okoliša i eksploatacija mineralnih sirovina, Varaždin, s. 193-204.

Matic, S., Komlenović, N., Orlić, S., Orsanić, M., 1996.: *Rasadnica proizvodnja hrasta lužnjaka*. Monografija "Hrast lužnjak u Hrvatskoj, HAZU i "Hrvatske sume", Vinkovci, s. 159-167.

Sever, S., Horvat, D., Matic, S., AniC, I., Orsanić, M., 1996.: *Razvoj i organizacija hrvatskog energetskeg sektora 6*. Gospodarenje sumama u Hrvatskoj, proizvodnja i potrošnja energenata i energije, Energetski institut "Hrvoje Požar" Zagreb.

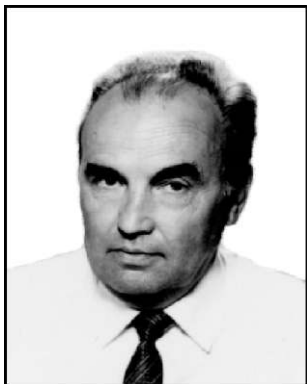
LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 55.

*** SIB, s. 6, 68.

*** HSD 1846-1996., s. 375, 382.

*** HS br. 32, 1999., s. 17.

ORSANIC, Teodor, (Zagreb, 10.V. 1932.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ota i Beate r. Sladović. Potječe iz farmaceutske obitelji: otac mu je bio po zanimanju ljekarnik, a majka laborantica. Slovenske je narodnosti, državljanin je R. Slovenije. Osnovnu je Školu završio u Sloveniji, u Brežicama 1943., a Gimnaziju "Bogdana Ogrizovica" u Zagrebu 1952. god.

Sumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu. Apsolvirao je skol. g 1955.-56., a diplomirao 1958. iz kolegija ekonomski osnovi proizvodnje. Napisao je dipl. rad pod naslovom "Izračunavanje i značenje Sumske takse".

Čitav radni vijek proveo je u Šumskom gospodarstvu Brežice. Najprije je radio kao referent za uzgajanje Suma, pa kao referent za iskoriscivanje Suma. Uslijedilo je mjesto referenta za unapređivanje Sumske proizvodnje. Bio je i tehnički direktor GG Brežice i na kraju dvanaest godina njegov generalni direktor.

Od 1991. do 1994. bio je predsjednik Skupštine općine Brežice.

U mirovinu je otišao 30.XII. 1991.

Godine 1976. Privredna komora Jugoslavije, Sekretarijat za Sumarstvo, preradu drveta i grafičku industriju, dodijelio mu je

Povelju kao priznanje za izvanredno zalaganje i postignute rezultate na uvođenju suvremene Sumarske mehanizacije u sve faze radova. Oktobarsku nagradu, najviše priznanje Skupštine općine Brežice, za doprinos razvoju radne organizacije SG Brežice, kao i općine u cjelosti dobio je 1984., a 1986. odlikovan je Ordenom rada sa zlatnim vijencem za posebne zasluge i uspjeh u radu značajnim za napredak države.

Višegodišnji je član Društva inženjera i tehničara Sumarstva Slovenije.

LITEBATUBA

*** SN, s. 369.

OSTOIC, Dušan, iz Kupinova, Srijem, rođ. 13.VI.1879., ing. Sumarstva, visi Sum. savjetnik.

Sumarstvo je studirao na netom otvorenoj Kraljevskoj Sum. akademiji u Zagrebu, prislonjenoj uz Mudroslovni fakultet. Apsolvirao je 1902.g.

Zaposlio se 15.VIII.1902.g., a 1904. položio je državni stručni ispit u Zagrebu.

Čitav radni vijek od 1902. do 1938. proveo je na području Petrovaradinske imovne općine Sremska Mitrovica. Godine 1907. imenovan je Šumarskim pristavom, 1909. kotarskim Šumarom kod Sumske uprave u Ogaru, 1921. imenovan je Sumarnikom, a 1923. Sum. savjetnikom. Iz Ogara premješten je 1925. za taksatora pri Sumsko-gospodarstvenom uredu imovne općine. Iste je godine unaprijeđen za Sum. nad-savjetnika i upravitelja Sum. uprave u Ogaru, gdje se nalazio i 1933.

Godine 1935. postavljen je za višeg Sum. savjetnika Direkcije Suma imovne općine u Srem. Mitrovici, gdje je 1938. umirovljen.

Bio je ispitni povjerenik državnih ispita za samostalno vođenje Sum. gospodarstva.

U Bum. listu (1913.) pisao je o uzrocima sušenja hrastovih sastojina u Petrovaradinskoj imovnoj općini. Smatrao je štetni utjecaj gusjenica i medljike (pepelnice) očitim, ali i sekundarnim, a promjenu razine podzemne vode, kao posljedice odvodnjavanja, primarnim uzrokom sušenja hrastovih sastojina.

Bio je dugogodišnji elan HSŠD, kasnije JŠU.

BADOVI

Obedska bara. LBV 1902., XI, 5, s. 49-50.

Sto je pravi uzrok sušenju hrastovih sastojina u sumama Petrovaradinske imov. općine. Sum. list 1913., s. 15-19.

LITEBATUBA

*** SL: 1903., s. 39; 1907., s. 426; 1909., s. 329; 1917., s. 348; 1921., s. 93; 1922., s. 761; 1923., s. 309; 1925., s. 210, 343, 402; 1926., s. 341; 1935., s. 281; 1938., s. 533, 657, (Ostoječ i Ostoječ).

Borosič, J.: SIS, s. 3, 67, 84, (Ostoječ).

Kauders, A.: Sum. bibliograf. I, s. 19.

*** SN, s. 102.

*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976., s. 107, 409.

Frković, A.: Bibliografija LBV, Zagreb 1993., s. 190, 429.

OSTOJEĆ, Milan, iz Klasnica, dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Škol. g. 1929.-30., a diplomirao na Šumarskom odjelu 10.X.1932. godine.

O njegovom daljnjem životnom putu pronašli smo samo podatke da je od 1937. do 1941. radio kod Direkcije Suma u Skopju (Makedonija), gdje je bio unaprijeđen za Sum. višeg pristava.

LITEBATUBA

Borosič, J.: SIS, s. 7.

*** SL: 1937., s. 696; 1941., s. 44.

*** SN, s. 356.

OSTOJEĆ, Momčilo, Momo, (Dabrina, Glina, 10.XI.1934.) dipl. ing. Sumarstva.

Srpske je narodnosti, hrvatskog državljanstva i pravoslavne vjere. Potječe iz seoske obitelji. Osnovnu Školu polazio je u rodnoj Dabrini i Glini, završivši je 1949. Srednju Šumarsku školu uočio je u Plaskom i Karlovcu, maturiravši 1953. godine.

Odmah po okončanju srednje škole, kao Šumarski tehničar, zapošljava se u Šumariji Fužine u Gorskotom kotaru. Šumarija ga stipendira i on se u jesen 1957. upisao na Poljoprivredno-Sumarski fakultet Sveuc. u Zagrebu. Na već osamostaljenom Šumarskom fakultetu na ŠG odsjeku diplomirao je 12.X. 1962. godine.

Završivši studij, vraća se u ŠG Delnice - Šumariju Fužine, gdje ubrzo preuzima dužnost upravitelja Šumarije (1963.-1968.). Zbog pojačanog sušenja jele i fenomena "umiranja Suma" pri BZ Zajedničkih službi ŠG Delnice ustanovljuje se posebna služba zaštite Suma, koju od 1.VI.1968.g. i narednih trinaest godina uspješno vodi dipl. ing. Momčilo Ostoječ.

Šumarsku operativu napušta 1.1.1981. zaposlivši se u Graničnoj stanici za zaštitu bilja Bijeka tadašnjeg Saveznog komiteta za poljoprivredu u svojstvu graničnog

inspektora za zaštitu bilja, na kojoj se dužnosti nalazio i prilikom sastavljanja ovog životopisa (1997.).

Napisao je i objavio više radova iz zaštite Suma.

Dipl. ing. Momčilo Ostojic nadareni je samouki glazbenik. U Fužinama, gdje živi od 1953.g., osnivač je pjevačkog zbora i vođa limene glazbe. Bavi se komponiranjem pjesama.

BADOVI

Sušenje duglazije na području Šumarije Gerovo. Drvosječa 31, 1973., Delnice, s. 10.

Vrijednost i uloga sume u Čovjekovoj sredini. Drvosječa 51, 1975., s. 16.

Kako spriječiti štete od divljaci? Drvosječa 55, 1975., s. 24; 58, s. 26.

Obični puh - veliki štetnik. Drvosječa 61-62, 1976., s. 18.

Terenska nastava studenata Šumarskog fakulteta. Drvosječa 71, 1977., s. 25.

Značaj suma i zelenila u zaštiti Čovjekove okoline. I. Savjetovanje, Bijeka 1980., s. 6-14.

Zaštita suma. Oorski kotar, (monografija). Delnice 1981., s. 523-534.

Zaštita suma. Zbornik "Šumsko gospodarstvo Delnice 1960-1980", Delnice 1981., s. 207-220.

GLAZBENE SKLADBE

U lov. Tekst i glazba za mješoviti zbor, 1981. (Prepjevana na slovenski i objavljena u izdanju Lovske zveze Slovenije pod naslovom "Mi smo lovci", Ljubljana 1995., s. 75.).

Snivaj jezero. (Tekst i glazba za mješoviti zbor, Fužine 1986.).

Oda suncu. (Skladba za puhački orkestar, Fužine 1995.).

Dođite u nase Fužine. (Tekst i glazba, snimljena na kazeti "Goranske pjesme MAKI" 1997.).

Sumite sume goranske. (Skladba za mješoviti pjevački zbor i puhački orkestar).

LITEBATUBA

Momčilo - Momo Ostojic. "Monografija Fužine", Fužine 1985., s. 432-433.

*** Sum. škola Karlovac. Monografija, Karlovac 1997., s. 80, 133.

OSTOJIC, Petar, (Povija, Brac, 11.YII.1894.- Zagreb, 25.IY.1982.), dipl. ing. Sumarstva, savjetnik u ministarstvu.

Klasičnu gimnaziju završava na Sušaku 1914., pa odlazi u rat.

Nakon rata upisuje Sumarstvo na Bum. akademiji, a nastavlja na Gospodarsko - Šumarskom fakultetu u Zagrebu, gdje skol. g. 1921.-22. apsolvira, a 16.IY.1923. diplomira.

Raditi je počeo 5.YII.1923.g. Do 1930. bio je u Direkciji Suma Brodske imovne općine u Yinkovcima. Stručni državni ispit položio je 1926. u Beogradu nakon obavljenog pripravničkog staža. Od 1930. do 1939. god. radi u Ministarstvu Suma i rudnika u Beogradu, a zatim u Odjelu za Sumarstvo Banovine Hrvatske, Ministarstvu Suma i ruda NDH i Ministarstvu (kasnije Sekretarijatu) za Sumarstvo NR Hrvatske.

Ing. Ostojic bio je ispitni povjerenik državnih stručnih ispita (1939. - 1945.). Dugogodišnji je elan JŠU i HSD, a poslije II. svj. rata DIT i Šumarskoga društva Hrvatske. Povremeno bio je i elan upravnog ili nadzornog odbora.

Suradivao je i u "Šumarskom listu", gdje je objavio zapis pod naslovom "O potrajnosti prihoda Direkcije Suma u Yinkovcima" (SL 1939., s. 150-170).

Do svoje 85. godine života bio je redoviti posjetitelj "Sumarskih četvrtaka" u Šumarskom domu u Zagrebu.

Odlikovan je Ordenom belog orla 5. reda (1934.).

LITEBATUBA

*** SL: 1923., s. 568; 1926., s. 555; 1927., s. 545; 1929., s. 50, 303; 1932., s. 642; 1934., s. 73; 1937., s. 39; 1939., s. 712, 713; 1940., s. 226, 254, 515; 1941., s. 113, 152, 267, 326; 1942., s. 333; 1943., s. 24, 128; 1944., s. 113, 114; 1952., s. 132, 231.

Borosić, J. SIS, s. 5, 29, 90.

Kauders, A. Sum. bibliogr. I, s. 125.

*** Zbornik o stotoj obljetnici sum.

jugoistočne Slavonije. Vinkovci-Slav. Brod 1974., s. 260, 263, 275, 290, 530, 538, 542, 703.

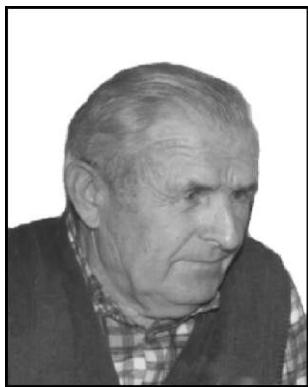
*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976., s. 191, 379, 413.

*** In memoriam - Ostojić, Petar, Perca, dipl. ing. sumarstva (1894-1982.), SL 9-10/82.

*** HSD 1846-1996., 199, 215, 226, 233, 234.

OSTOJIC, Stojan, (Dereza, Pakrac, 7.III.1931.), dipl. ing. Sumarstva.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 19.V.1967. godine.

OŠTRIĆ, Ivan, (Donji Velemerić, Barilović, Vojnić, 4.III.1915.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Marka i Ane r. Perakovic. Hrvat, rimokatolik. Roditelji su mu bili poljodjelci. Pučku je školu završio u Ladvenjaku 1926., a osmogodišnju realnu gimnaziju u Karlovcu 1934. godine.

Po završetku srednje škole zaposlio se u Pamučnoj industriji Duga Resa, gdje je radio godinu dana i zaradio početni novac za studij.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je Skol. g. 1938.-39., a diplomirao 10. 11.1942. godine.

Kao apsolvant zaposlen je u Šumskoj upravi Nova Gradiška (11.V.1940.) kao umni nadničar, pa

je u nekoliko navrata prestajao raditi. Od 5.IX.1941. do 25.V.1943.g. radio je kao "umni nadničar" u Direkciji Suma Vinkovci.

Prvo stalno zaposlenje kao imenovani Sumarski vježbenik dobio je u Direkciji Suma Tuzla 26. VI.1943. Tu ostaje do kraja rata, ali je u međuvremenu bio u domobranskoj vojsci.

Dana 26.V.1945. dobiva prvo poratno zaposlenje kod Direkcije željeznica na piljenju pragova za obnovu pruge Zagreb - Beograd, a 9.VII.1945. premješten je u Oblasni NO Slavonski Brod gdje je radio na gradnji Sumske pruge Spacva-Lože i na "sanitarnim" sječama. Na tom poslu zadržao se dvije i po godine. Čitavu 1948. proveo je na radu u Poduzeću za iskoriscivanje Suma Petrinja kao tehnički direktor, ali iz političkih razloga premješten je na istu dužnost u Viroviticu, u DI poduzeće - do spajanja sa DIP-om Đurđenovac (30. VII.1950.). U DIP-u Đurđenovac bio je šef Sumske eksploatacije sa sjedištem u Vel. Pisanici kod Bjelovara, potom u Pivnici kod Virovitice. Ubrzo daje otkaz i odlazi u Vinkovce u ŠG "Spacvu" gdje je radio manje od godinu dana (10. VIII.1953.-30.IV.1954.). Nakon rasformiranja ŠG, u kojem je vodio sanitarnu sječu i preredu, a kako se taj posao povjerava Šumariji Vinkovci, dipl. ing. Ivan Oštrić radi u toj Šumariji od IV.1954. do 31.XII.1957. godine.

Uslijedilo je novo radno mjesto - DI "Slavonski Hrast" Vinkovci, gdje se zadržao manje od godine dana. Otišao je u "Export-drvo" Zagreb i tu je radio do 31. XII.1960. Zatim radi u Tvornici papira u Zagrebu. Bio je zadužen za pribavljanje sirovina za tvornicu, ali tvornički plan "Pogona za uzgajanje sirovina" nije prihvaćen.

Otpušten iz službe, bio je prisiljen mijenjati struku: prešao je u Vinkovce i rukovodio modernizacijom cesta višega reda i izgradnjom mostova na tom području te izgradnjom lokalnih cesta. Primijenio je vlastitu tehnologiju pri pretvaranju prtenih (zemljanih) puteva u šljunčane, što je bila konsolidacija kolnika (posteljica) za nastavak radova na asfaltiranju.

Najprije je radio u Općini Vinkovci (I.II.1966. - I.X.1966.), a zatim više od osam godina u Poduzeću za ceste Vinkovci (I.X.1966-30.VI.1975.) i na kraju u SIZ-u za ceste Vinkovci (I.VII.1975.-30.IX.1976.). Proglašen politički nepodobnim, s nepovoljnim pismenim "karakteristikama", primoran je otići u mirovinu četiri godine prije navršenog radnog staža.

U tijeku radnog vijeka napisao je i objavio više stručnih radova i mnoštvo novinskih članaka iz Sumarstva i programa Hrvatske seljačke stranke u njezinom glasilu "Dom".

Sudjelovao je na nekoliko znanstvenih i stručnih skupova u zemlji i inozemstvu od kojih valja spomenuti Međunarodni kongres Šumara u Njemačkoj 1959., a bio je i na dvomjesečnom tečaju za izobrazbu Sumskih radnika i primjenu motornih pila u Institut für forstliche Arbeitwissenschaft (IFFA), Eeinbeck (1960.).

Od strukovnih udruženja dugogodišnji je član DIT, odnosno HSD, a od političkih član je Hrvatske seljačke stranke, predsjednik Nadzornog odbora županijskih organa i član Gradske organizacije Vinkovci.

BADOVI

Nagrađivanje radnika i službenika uumarstvu. Sum. list 5-6,1955., s. 196-198.

Utvrđivanje normi i praćenje produktivnosti na poslovima sječe i izrade drvnih sortimenata. Sum. list 5-6/58., s. 212.

Izobrazba kadrova - jedan od uslova

za povećanje proizvodnje uumarstvu. Sum. list 11-12/60., s. 395.

Mogućnost rentabilnog uzgajanja topolovog celuloznog drva u namjenskim plantažama. Sum. list 7-8/63., s. 261.

Kritičnost sirovine za industriju celuloze i papira. CPG - celuloza, papir, grafika, br. 2/61., s. 64.

Zašto nam je potrebno vlastito sirovinsko područje? Mjesečnik Zagrebačke tvornice papira, br. 11, s. 14.

Da li je potrebno snabdijevanje i razvoju drvno-kemijske industrije dovesti u pitanje? Mjesečnik Zagrebačke tvornice papira, br. 6-7/62., s. 15.

Bjesanje problema sirovine za Zagrebačku tvornicu papira. Mjesečnik Zagrebačke tvornice papira br. 8-11/62., s. 6.

Ekonomski osnovi za uzgajanje celuloznog drveta u djelokrugu tvornice. Mjesečnik zagrebačke tvornice papira, br. 12/62., s. 11.

Brigo moja prijedi na drugoga. Privredni vjesnik, od 15.XI.1982., s. 4.

Promicatelji i kočničari u našim sumama. Privredni vjesnik, Privr. komora Hrvatske od 3.X.1988., Zagreb, s. 4.

Susret generacije apsolviranih šumara 1939. godine. Sum. list 3-5/90., s. 199.

LITEBATUBA

*** SL: 1943., s. 277.

*** SN, s. 360.

Povijest šumar. Hrvatske 1846.-1976., s. 55, 75, 418.

*** Zbornik o Antunu Levakoviću. HAZU. Centar za znanstveni rad Vinkovci, 1992., s. XII, 197.

*** HSD 1846-1996., s. 277.

OŠTRIĆ, Ognjan, dr. iuris, predavač na Gospodarsko-Sum. učilištu.

Predavao je zakonodavstvo svim slušačima Gospodarsko-Sum. učilišta u Križevcima od godine 1878. do 1880. godine.

LITEBATUBA

*** SN, s. 42.

OTAŠEVIĆ, Nikola, (Brežice, Slovenija, 9.XII.1961.), dipl. ing. Sum.

Sin Radoice i Fanike r. Ivan-Sek. Slovenske narodnosti i državljanstva. Školovao se u Brežicama: osnovnu je školu završio 1976., a gimnaziju 1980.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zag-

rebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 18.IV.1986. iz *Šumskih komunikacija*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Prioritet izgradnje šumskih prometnica obzirom na postojeće stanje u GJ Bohor - revir Netopir".

Godine 1991. završio je neformalnu specijalizaciju iz područja *fitocenologije* na Biološkom institutu ZRC SAZU Ljubljana sa stručnim radom "Gozdne združbe na severnih pobocjih Orliča".

Radi na poslovima uzgoja i uređivanja u Zavodu za gozdove Slovenije u Brezicama od 1986.g.

OTMACIĆ, Damir, (Samobor, 7. XII.1966.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Stjepana, zanimanjem trgovca. Hrvat. Na Šumarski fakultet u Zagrebu upisao se 1985. godine, a diplomirao je na Šumarskom odsjeku 14.XII.1992. godine.

OTRIN, Zdenko, (Zemun, 22.IV. 1933. - Ljubljana 16.X.1994.), mr. sc., dipl. ing. Sumarstva, sveuc. docent.

Sin Ivana i Milice r. Matic. Slovenske nacionalnosti. Otac mu je bio željezničar. Školovao se u Ljubljani, gdje je završio osnovnu školu i Državnu tehničku srednju školu - drveno-industrijski smjer.

Studirao je u Ljubljani na Biotehničkom fakultetu, Šumars-

ki odjel. Diplomirao je 1962.g. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Proučavanje nekih elemenata učinka motornoga piljenja".

Poslijediplomski studij upisao je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Dana 28.11.1974. postigao je znanstveni stupanj magistra za područje *ekonomike i organizacije u Sumarstvu*.

Nakon diplomiranja radio je u ljubljanskom Sumarskom gospodarstvu - u Kamniku (1962.) i Domžalama (1964.). Posebnu je pozornost posvećivao modernizaciji šumske proizvodnje. Vodio je oko 15 godina Tehničko - proizvodni centar. Radio je na uzgajanju šuma, na razvoju, pripremi rada i nacrtima šumskih prometnica. Moto njegovog stručnog usmjerenja bio je optimalno povezivanje uzgajanja i tehničko-proizvodnog područja. Izradio je projekt "tehnoške karte" i uveo ga u praksu. Izradio je i kriterije za rangiranje investicija pri izgradnji novih šumskih prometnica. Bio je inicijator i uz pomoć suradnika organizirao je program automatske obrade podataka (AOP) za praćenje svih poslovnih potreba u GG Ljubljana. U svom gospodarstvu uvođio je sve suvremene tehnologije. Prvi su u biv. Jugoslaviji počeli upotrebljavati telekomandu u radu sa traktorima. Uveo je uporabu teleskop vitla (IGLAND). Inovirao je lupljenje drveća s uvođenjem mobilne linije.

Da bi se inovacija i modernizacija uvela u praksu, mr. Zdenko Otrin organizirao je predavanja za tehnički kadar. Vodio je i predavao na više od 100 seminara za šumovlasnike. Suradivao je sa Institutom za gozdno in lesno gozdarstvo i sa Biotehničkim fakultetom. Neposredno je organizirao i sudjelovao na mnogobrojnim seminarima s područja iskoriscivanje

Suma i na stručnim savjetovanjima koje je organizirao Savez inženjera i tehničara Sumarstva i drvene industrije (Bled 1979., Ljubljana i Catež 1980., 1981.).

Svoje stručno znanje je dopunjavao na kraćim stručnim putovanjima u Norvešku, Finsku, Švedsku, Zapadnu Njemačku, Austriju, Mađarsku i bivši SSSR.

Kao predsjednik Yu organizacijskog odbora IUFRO aktivno je sudjelovao u pripremi XVIII. kongresa (1986.) u Ljubljani.

Iako slabog zdravlja, 1989.g. otpočeo je svoje dragocjeno znanje i iskustvo prenositi studentima i počeo je na visokoškolskom studiju predavati tehnologiju Sumske proizvodnje. Unatoč bolesti svoje je pedagoške obveze ispunjavao do posljednjega dana. Ipak, ponestalo mu je snage da završi započetu doktorsku disertaciju.

Sve vrijeme službovanja bio je aktivan na raznim područjima, primio je nekoliko priznanja: Savezna privredna komora (1976.) dodijelila mu je povelju za uspješne rezultate uvođenja mehanizacije u sve faze Sumske proizvodnje, a 1986. god. prvi put je imenovan za inovatora godine, a 1988. drugi put.

Aktivno je sudjelovao u Savezu ITSDI Slovenije, bio mu je predsjednik i 1984. dobio je priznanje "počasnoga člana". Bio je i predsjednik Uređivačkog odbora "Gozdarskoga vestnika" do svoje smrti (1994.).

VAŽNIJI BADOVI

Smotna organizacija razdelitve oblo-vine iglavcev glavnim porabnikom glede na stroške prevoza s tovarnjaki s secisc na območju treh gozdarskih obratov OO Ljubljana. Zbornih gozdarstva in lesarstva 12, Ljubljana 1974., s. 167-209.

Kadrovanje strokovnih delavcev. Informator GG Ljubljana 2, 1979., s. 16-19.

Proizvodna problematika - kompleksno. Ibid. 2, 1981., s. 51-55.

Organizacija gospodarjenja z gozdom v zasebnem sektorju. U zborniku "Na loge gojenja gozdov v zasebnih gozdovih", Ljubljana 1981., s. 85-96.

Kvaliteta v gozdarstvu. U zborniku "Pomen kvalitete v gozdarstvu in lesarstvu", Ljubljana 1983., s. 67-69.

Sečnospravilno načrtovanje v zasebnih gozdovih. GozdV 1987., s. 53-54.

O kulturi dela v gozdarstvu. U zborniku "Bodoci razvoj gozdarstva", Ljubljana 1987., s. 90-96.

Mobilna lupilna linija. GozdV 6, 1988., s. 258-289.

Objavio je sam i u suradnji 7 elaborata, 2 stručne obavijesti i ekspertize i nekoliko prikaza i ocjena te više popularizacijskih članaka o sumarstvu u tisku i na BTV.

LITEBATUBA

Winkler, I.: In memoriam. Zdenko Otirin (1933-1994), GozdV 53, 1995., s. 55.

OTT, Dragutin, ing. Sumarstva.

Sumarstvo je apsolvirao 1894. na Visokoj Sum. i rudarskoj Školi u Banskjoj Stiaivnici (Slovačka).

Prema dostupnim podacima, najprije je radio pri Šumskom ravnateljstvu u Zagrebu od 1896. do 1897., kao tehnički dnevnicar i Sum. vježbenik, 1899. kao Sumarski kandidat, a 1906. imenovan je Šumarom. Od 1908. do 1916. radio je kod NadSumarskog ureda u Vinkovcima, gdje je 1912. imenovan Sum. inženjerom. Godine 1918. odriješen je iz službe.

LITEBATUBA

*** SL: 1896., s. 372; 1897., s. 390; 1899., s. 375, 486; 1901., s. 567; 1906., s. 276; 1911., s. 116; 1912., s. 157; 1918., s. 349.

BorosiC, J.: SIS, s. 25, (Ot).

*** Zbornik o stotoj obljetnici sumarstva jugoist. Slavonije. Vinkovci - Slav. Brod 1976., s. 547.

OUČEK, Majda, (Murska Sobota, Slovenija, 4.X.1962.), dipl. ing. Sumarstva.

Kći Karela, zanimanjem skladista. Slovenske nacionalnosti. Po završenoj gimnaziji, 1986. upisala se na Sumarski fakultet u Zagrebu. Diplomirala je na Sumar-

skom odjelu 4.X.1994.g. iz *lovstva*. Napisala je i obranila diplomski rad pod naslovom "Stanje, mogućnosti uzgoja fazana i poljske jarebice u Sloveniji".

Nakon diplomiranja zaposlila se u Zavodu za gozdove Slovenije, najprije kao pripravnica, a kasnije kao revirnik na Škofljici, Šumsko područje Ljubljana. Na reviru gospodari s privatnim i državnim Sumama.

Sudjelovala je na nekoliko stručnih savjetovanja: u Vinkovcima (1997.) na temu uzgajanja Suma - uporaba feromonskih preparata, i u Logerskoj dolini (1998.) na temu "Gorski gozd" u organizaciji BF Ljubljana, Bum. odjel, kao XIX. Šumarski studijski dani.

Aktivna je članica DIT.

02B0LT, Branko, (Ljubljana, Slovenija, 20.V.1963.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Viktora i Julke r. Cop. Hrvat, hrvatskoga državljanstva, rimokatolik. Otac mu je znani goranski pilanar, a majka domaćica. Osnovnu školu završio je u Čabru, a srednju u Bijeci. Maturirao je u CUO za obrazovanje elektrotehničkih kadrova 1982. godine.

Poput mnogih Gorana i Cabranaca, i pored tehničkog profila završene srednje škole upisao je

Sumarstvo na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je 6.V.1988. iz znanstvenoga područja *ekologija Suma*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Ekološki razlozi propadanja Suma bukve i jele u području Šumarije Gerovo".

Zaposlivši se 28.VIII.1988. u Goransko-primorskom ŠG Delnice, pripravnički staž odradio je u OOUR za uzgoj i zaštitu Suma TrSCe. Nakon godinu dana, u istom OOUR-u referent je za uzgoj i zaštitu Suma. Osnivanjem JP "Hrvatske Sume" - UŠ Delnice 1991.g. imenovan je revirnikom u Šumariji TrSCe. U međuvremenu položio je stručni Sumarski ispit. Zbog bolesti, kasnije i smrti upravitelja dipl. ing. Miljenka Copa, 1.XI.1997. imenovan je v.d. upravitelja Šumarije TrSCe, na kojoj se dužnosti nalazio i početkom 1998. godine.

Član je HŠD, ogranak Delnice.

02EG0VIĆ, pl. Vjekoslav, iz Križevaca, kotarski Šumar.

Šumarstvo je apsolvirao 1890. na Gospodarsko-Sum. učilištu u Križevcima.

Prema dostupnim podacima, Gradsko vijeće grada Trogira izabralo ga je 1903. gradskim Šumarom. Do tada je, kao Sum. pristav, bio u

službi kod Đurđevačke imovne općine u Bjelovaru. Godine 1914., kao općinski Šumar u Trogiru, imenovan je kotarskim Šumárom kod Kotarske oblasti u Gračacu.

Nakon nesreće u lovu, preminuo je u Gračacu 14.11.1918.

Bio je član HSSD.

LITEBATUBA

*** SL: 1903., s. 490; 1914., s. 150.

*** Preminuo Ožegović pl. Slavko. SL 3-4, 1918., s. 96.

Borosić, J. SIS., s. 18.

*** SN, s. 51.

02URA, Milan, (Hrvatsko, Delnice, 6.IV.1931.), dipl. ing. Šumarstva., prof. srednje škole.

Sin Rudolfa i Vicencije r. GaSparac. Hrvat, rimokatoličke vjeroispovijesti. Roditelji su mu bili zemljodjelci. Osnovnu je Školu pohađao i okončao u Osilnici (Slovenija) 1941. Nižu građansku školu završio je u Koprivnici 1947., a Šumarsku tehničku Školu u Karlovcu, maturiravši 1950.g.

Prije odlaska na studij, odnosno na odsluženje vojnog roka, kraće je vrijeme radio u DIP-u Delnice - Šumska manipulacija Gerovo, kao rukovoditelj Radilišta Lividraga (1.VIII.1950. - 6.X.1951.) i "Jadran drvu" Rijeka, kao referent za iskoriscivanje Suma (28.IV.1952.- 21.X.1953.).

Šumarstvo je studirao na Po-

ljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na SG odsjeku 27.VI.1959.g.

Kao diplomirani Sumarnik prvo zaposlenje dobiva u Šumariji Delnice - Ispostava Lokve - 1.IX.1959.g. Osnivanjem SG Delnice i utihnućem rada Ispostave Lokve, napušta rad u operativi i prelazi u netom osnovanu Sumarsko-tehničku školu Delnice za nastavnika biološke grupe predmeta (*botanika, dendrologija, uzgajanje Suma, rasadnicarstvo sa sjemenarstvom, lovstvo*). Radeći na školi gotovo 20 godina (1.IX.1961.-15.I.1980) polaže 15.Y.1963. stručni Sumarski ispit, a na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 28.IV.1965.g. polaže pedagogsko-dopunski stručni ispit za zvanje profesora srednje škole. Osim predavanja posebnu pozornost posvećuje organizaciji i provođenju proizvodnog praktičnog rada s učenicima, s kojima podiže danas nadalje poznate kulture četinjača u Pintahici (Gerovo) i Golubinjaku (Lokve), vrbik u Vodama i dr. Veliku pozornost posvetio je natjecanju učenika Sumarskih tehničkih škola u radu motornom pilom. Bio je upravitelj Sumarske škole Delnice od 1969. do 1978., a dva mandata bio je predsjednik Zajednice Sumarskih škola bivše SFRJ.

Povratak dipl. ing. Milana Ožure Šumarstvu i operativi uslijedio je 16.I.1980., prelaskom u SG Delnice, gdje najprije radi kao referent za iskoriscivanje Suma, a potom kao referent uzgajanja Suma. Osnutkom Goransko - primorskog SG Delnice u RZ Zajedničke službe, 1.XI.1985. imenovan je referentom za tehničko normiranje, a kad je osnovana US Delnice JP "Hrvatske Sume, postavljen je za stručnog suradnika za organizaciju i studij rada. Posljednju godinu dana proveo je na mjestu savjetnika u uredu upravitelja US

Delnice. Umirovljen je 6.IV.1996., tri mjeseca manje od punili 40 godina radnog staža.

Član je HŠD i HLS. Osni-
vanjem LU "Vidra" Turke, postaje
njegovim prvim tajnikom. Živi u
Delnicama.

BADOVI

Šumarska škola Delnice, (sa N. Petra-
noviCem). "Deset godina razvitka SG Del-

nice", Delnice 1970., s. 93-94.

Deset godina Šumarske škole Delnice.
Sum. list 3, 1971., s. 176-181.

Prva izborna godišnja skupština (LU
"Vidra" Turke). Lov. vjesnik 7-8, 1997., s. 34
i Glas lovca 1, 1997.

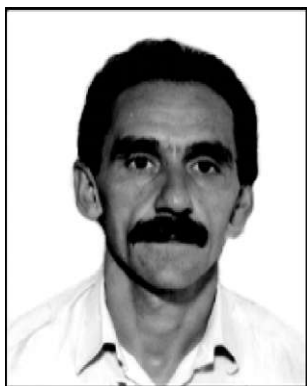
LITEBATUBA

*** SN, s. 370.

*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1976.,
s. 311, 418.

*** SL 1-2/1995., s. 66.

*** Sum. škola Karlovac. Monografija,
Karlovac 1997., s. 79, 133.

PAČIĆ, Karlo, (Zavrsje, Slavonski Brod, 15.V.1957.), dipl. ing. šumarstva.

Sin Putru, Šumarskog inženjera i Terczije r, Grohovie, domaćice, Hrvat, hrvatskoga državljanstva, rimokatolik. Osnovnu školu završio je u Slavonskom Brodu 1972, godine, a Gimnaziju "Zlatko Šnajder", u istom gradu, završio je 1976. godine.

Diplomirao je sumarstvo na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 15.1 X.1982. godine iz područja zaštito Huma.

Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Sušenje slavonskoga hrasta".

Od 1983. do 1983. radi kao pravnik u Šumskom gospodarstvu Slavonski Brod. Od 1983. do 1985. na radnom je mjestu upravitelja

šumarije Strizivojna, a od 1985. do 1990. upravitelj je PJ Šumarije Strizivojna - OOUI-ft za uzgoj i zaštitu Suma "Dilj" Slavonski Urod, Od 1990. radi kao revirnik u JP "Hrvatske Sume," Uprava Suma Vinkovci, Šumarija Slavonski Brod. Od 1993. godine radi u UŠ Nova Gradiška, također kao revirnik.

član je stručne udruge DIT Hrvatske, odnosno HŠD.

LITERATURA

1-8/95-, s. 58.

PAČIĆ, Petar, (Sibinj, Slavonski Brod, 14.VIII.1929. Slavonski Brod, 2.VI.1987.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Karla, tokara i Terezije r. Koceljević, domaćice. Hrvat, katolik. Osnovnu školu završio je u

Sibinju, a gimnaziju u Slavonskom Brodu 1949. godine.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Apsolvirao je Šumarstvo na Šumarskom odsjeku skol. g. 1952.-53., a diplomirao 1954.g.

Od 1954. do 1958. godine radi u Šumariji Oriovac, a od 1958. do 1962. u Šumariji Strizivojna kao upravitelj. Nakon toga 1962. prelazi u SG Slavonski Brod na mjesto rukovoditelja Proizvodnog sektora, gdje ostaje do 1976. godine kada postaje direktor SG Slavonski Brod. Na dužnosti direktora ostaje do 1985. kada je imenovan za potpredsjednika Poslovnog odbora "Slavonska Suma" Vinkovci. Na toj dužnosti radio je do smrti.

Bio je elan mnogih stručnih udruga i nosilac više priznanja i nagrada za doprinos Šumarskoj struci i unapređenju Šumarstva uopće.

LITEBATUBA

*** SN, s. 367.

Sever, S.: In memoriam - Petar Pacić, dipl. ing. šumarstva. Meh. šumarstva 1987., s. 174.

PALFY, Tibor, (Zagreb, 20.X.1944.), dipl. ing. Šumarstva.

Sin Ljudevita i Božene r. Rucner. Hrvatske narodnosti te hrvatskog i slovenskoga državljanstva. Katolik. Otac mu je bio inženjer građevinarstva, a majka je završila klasičnu gimnaziju. Školovao se u Zagrebu: osnovnu je školu završio 1959., a građevinsku srednju školu 1963. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je na SG odjelu 1971. godine. Na istom fakultetu upisao je skol. g. 1973.-74. i poslijediplomski studij iz *ekologije*, ali ga nije završio.

Nakon diplomiranja zaposlio se (1972.-73.) u Šumarskom institutu Jastrebarsko. Od 1975. do 1977. radi u GG Brezice, kao taksator projektant (bio je voditelj projekta za dvije gospodarske osnove). Naredne dvije godine (1977.-1979.) u istom gospodarstvu bio je voditelj uzgoja, a od 1979. do 1988. radi na mjestu direktora TOZD. Zbog promjene organizacije Šumarstva premješten je za voditelja uzgoja suma na GG Brezice (1989.-1992.). Godine 1992. zaposlio se u javnoj službi i 1997. radio je u Senovu, (Slovenija).

LITEBATUBA

*** ŠIM, s. 55,118.

PAPAC, Josip, (Požega, 18.11.1950., dipl. ing. Šumarstva.

Sin Vidoja, djelatnika i majke Anđe r. Marković. Hrvatske nacionalnosti, rimokatolik. U rodnom gradu završio je osnovnu školu 1965., a gimnaziju 1969. godine.

Diplomirao je Šumarstvo na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 9.II.1976. godine.

Dana 1.IV.1976. počeo je raditi u Šumskom gospodarstvu Požega na uređivanju Suma, a 1.X.1976. odlazi na odsluženje vojnog roka u Zagreb. Potom, 1.X.1977.g. vraća se na svoje radno mjesto da bi 5.XII.1977.g. prešao na mjesto

revirnika u Šumariji Pleternica. Od 1.IV.1978. vršitelj je dužnosti upravitelja Šumarije, a nakon položenog stručnog ispita, upravitelj Šumarije Pleternica.

Danom 1.1.1985. prelazi u RZ Komercijalni odjel i radi kao rukovoditelj nabavne službe, a 1.1.1991. godine stupa na dužnost upravitelja RJ Mehanizacija i građevinarstvo Uprave Suma Požega. Nakon toga 12.11.1994. iz Hrvatskih Suma prelazi u privatno poduzeće "Iver" u Požegi na radno mjesto Sefa komercijale.

Član je stručne udruge DIT Sumarstva i Drvne industrije, odnosno HŠD.

PAPIC, Ferdo, (Murska Sobota, Slovenija, 1.V.1929. - Kobarid, 23.V.1997.), dipl. ing. Sumarstva.

Slovenske je narodnosti i državljanstva.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je na Biološkom odsjeku skol. g. 1951.-52., a diplomirao 17.XII.1952.

Gotovo cijeli radni vijek proveo je u Tolminu u Sloveniji. Nakon diplomiranja, 1953. godine započeo je raditi u Trnovu, GG Postojna, a od 1955. odlazi u Tolmin na rad pri taksaciji. Iste je godine imenovan Sefom uprave u Šumar-

stvu Tolmin. Zatim je sve do 1977. bio sef Tehničkog odjela, osim pet godina (1968.-1973.) kad je bio predsjednik Skupštine općine Tolmin. Na kraju bio je do umirovljenja (1991.) voditelj Temeljne organizacije kooperanata Idrije i dva mandata direktor SGG Tolmin - od 1983. do 1990. godine.

U svom radu pokazao je veliko znanje na ekonomskom, tehničkom i organizacijskom području. Pri SGG Tolmin bio je zadužen za žicare. Posvetio se i obrazovanju Sumskih radnika i napisao je velik broj publikacija na tu temu. Pričalo se da je poznao svaku slovensku Sumu i svakog Sumskog radnika. Zastupao je mišljenje da se veći dio dohotka iz Suma mora vratiti Sumama. Stoga je u njegovo vrijeme bio izgrađen velik broj kilometara Sumskih cesta i traktorskih vlaka.

Osim toga bio je vrlo aktivan izvan radnoga mjesta: bio je predsjednik SLZ-a općine Tolmin za Sumarstvo, zatim bio je delagat SLZ-a za Sumarstvo na razini Slovenije, član Izvršnog odbora Gospodarske komore Slovenije i dr.

Godine 1976. mu je koordinacijski odbor za usvajanje mehanizacije u Sumarstvu pri Gospodarskoj komori Jugoslavije na jubilar-
nom novosadskom sajmu dodijelio

priznanje za uspješan rad na tom području, a za sveukupan rad dobio je Orden zasluga za narod sa srebrnom zvijezdom, plaketu Općine Tolmin i naziv zaslužnoga elana ZDIT Gozdarstva in lesarstva Slovenije.

Kao ljubitelj prirode i lova, bio je 43 godine aktivan lovac u LD Ljubilj.

LITEBATUBA

*** SN, s. 366.

Janež, M.: In memoriam - Ferdo Papp. GozdV 55, (1997) 9, s. 442.

PAPP, Josip, Vinkovci, 22.IX.1933.), dipl. ing. Sumarstva, pomoćnik direktora "Hrvatskih Suma".

Sin Rudolfa i Marije r. Krs-ta. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je bio strojovođa, a majka domaćica. Osnovnu i srednju školu pohađao je i završio u Vinkovcima. Veliku maturu položio je na realnoj gimnaziji u Vinkovcima 1954. godine.

Sumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je na SG odsjeku škol. g. 1957.-58., a diplomirao na Šumarskom fakultetu 6.III.1960. godine.

Nakon odsluženoga vojnog roka prvo zaposlenje dobiva u RZ Zajedničke službe SG "Krndija" Našice u svojstvu referenta za iskoriscivanje Suma 1.IV.1961.g. U

svibnju 1965. imenovan je upraviteljem novo osnovane RJ "Transport i mehanizacija" na kojoj dužnosti ostaje tri godine. Slijedi njegovo vraćanje u RZ ZS, gdje najprije radi kao komercijalist (VI./68.), a zatim je rukovoditelj Komercijalne službe SG "Krndija" Našice.

Kao vrstan gospodarstvenik i izuzetan poznavatelj svekolike problematike nasickoga kraja, u mjesecu srpnju 1983. imenovan je direktorom gospodarstva. Tijekom obnašanja te dužnosti (1983.-1991.) jednu je godinu izbio kao predsjednik općine Našice.

Osnivanjem JP "Hrvatske Sume" p.o. Zagreb dipl. ing. Josip Papp najprije je postavljen rukovoditeljem Komercijalnog odjela US Našice, a cetiti godine kasnije (1.VII.1995.) Šumarskim savjetnikom. Odlukom Upravnog odbora "Hrvatskih Suma" 1.III.1996. postavljen je za pomoćnika direktora "HS" S ovlastima koordinacije proizvodnje, komercijale, plana i razvoja.

Član je HSD. Živi u Zagrebu.

LITEBATUBA

*** SN, S. 371 (pod Pap).

*** SL 1-2/95., s. 60.

PAULUŠA, Dragutin, (Zagreb, 25.V.1926.) dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa i Olge r. Vene. Hrvatske nacionalnosti, hrvatsko-slovenskoga državljanstva, rimokatolik.

Odrastao je u rodnom gradu, u obitelji oca građevinskog poslovođe i majke domaćice. U Zagrebu je završio osnovnu školu 1938. i V. realnu mušku gimnaziju 1946.g.

Sumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Skol. g. 1950. - 51., a diplomirao 24.VI.1952. U tijeku prakse završio je stažiranje iz marketinga pri "ACTIM" u

Parizu 1972. a 1973.g. položio je i stručni ispit za poslovanje u vanjskoj trgovini.

Od 1953. radi u BiH u Vitezu najprije kao pomoćnik, a zatim kao Šef Šumske uprave. Nakon toga od 1957.g. radi u Poslovnom savezu za gospodarenje privatnim Sumama u Badovljici kao voditelj iskorišćavanja Šuma i taksacije. Od 1963. u GG Bled na radnome je mjestu pomoćnika Šefa Šumske uprave, od 1969. god. u Slovenijalesu - Ljubljana radi kao komercijalist za uvozne poslove drvene građe iz Austrije i SSSR, a od 1971. pa do umirovljenja 1991. godine zaposlen je u LIP - Bled na radnome mjestu Šefa za izvozne poslove i komercijalnoga direktora. Živi u Bledu u Sloveniji.

Član je Društva inženjera i tehničara Slovenije.

LITEBATUBA

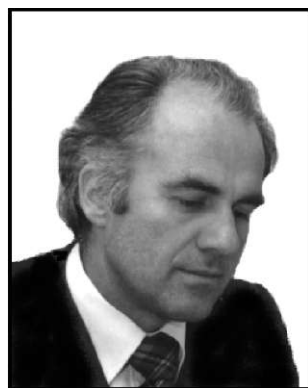
*** ŠN, s. 365.

PAVEŠIĆ, Marijan, (Mrzle Vodiče, Gorski kotar, 11.11.1933.), dipl. ing. drvene tehnologije, prof. Šum. škole.

Sin Marijana i Sofije r. Tadej. Hrvat, rimokatoličke vjere. Otac mu je bio mljekar, a majka domaćica. Pučku školu završio je u Fužinama 1945., a osmogodišnju realnu gimnaziju u Delnicama 1953.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Za vrijeme studija bio je 1958. na tromjesečnoj stručnoj praksi u Norveškoj. Diplomirao je na Drvno-industrijskom odsjeku 1959.g.

Kao stipendist DIP-a Delnice, prvo zaposlenje dobiva u drvenoj industriji, najprije u upravi, a zatim u Tvornici pokućstva Vrata na poslovima tehničke pripreme rada.

Slijedećih 20 godina (1962.-1982.), a posebno od 1971., kad je na Prirodoslovno - matematičkom fakultetu u Zagrebu položio stručni ispit za zvanje profesora srednjih škola, dipl. ing. Marijan Pavesić posvećuje se odgoju i obrazovanju mladeži i odraslih. U Školskom centru Šumarstva i drvene industrije Delnice (od 1968. Srednjoškolski centar Delnice) profesor je stručnih predmeta i njegov ravnatelj, odnosno direktor. Sve godine radi u prosvjeti predaje više stručnih predmeta, kako u redovnim školama u sastavu centra, tako i u školama uz rad, koje Srednjoškolski centar Delnice organizira i vodi u Vrbovskom, Bavnoj Gori, Čabru, Buzetu i Dvoru na Uni. Za polaznike tih škola napisao je veći broj skripata iz stručnih predmeta.

Preselivši se s obitelji u Rijeku, 1982.g. zapošljava se u Jugoinspektu Rijeka, radeći na kontroli drva i drvnih proizvoda. Tih je godina stalni član Komisije za standardizaciju građevinske stolarije pri Jug. zavodu za standardizaciju.

Umirovljen je 1993., ali i dalje biva angažiran na poslovima kontrole kakvoće građevinske stolarije.

Za postignute uspjehe u obrazovanju kadrova u Sumarstvu i drvnoj industriji odlikovan je Ordenom rada sa srebrnim vijencem i Ordenom rada sa zlatnim vijencem.

Član je stranke umirovljenika Hrvatske. Živi u Rijeci.

BADOVI

Radnik u drvnoj industriji, (brošura). Općinski zavod za zapošljavanje Bijeka, Bijeka 1972.

Šumarska škola Delnice. Zbornik "Šumsko gospodarstvo Delnice 1960 - 1980.", Delnice 1981., s. 143-145.

LITEBATUBA

*** SN, s. 370.

PAVIĆ, DERENCINOVIĆ, Arinka, (Sušak, 22.II.1948.), dipl. ing. Sumarstva.

Kći Eliodora i Marije r. Yiskanec. Hrvatica, katolkinja. Otac

joj je bio stomatolog, a majka domaćica. Osnovnu školu završila je na Sušaku 1963. godine. Na sušackoj gimnaziji maturirala je 1967. godine.

Sumarstvo je diplomirala na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 1977. godine.

Državnu službu otpočela je 1978. godine u SG Delnice - Šumarija Klana, na mjestu referenta uzgoja, a 1985. postavljena je za upravitelja RJ Krs - Rijeka. Od 1991. obavlja poslove Sumarsko-lovnog inspektora za Primorsko-goransku županiju. Godine 1992. imenovana je sudskim vještakom za Sumarstvo.

Živi u Rijeci, udata je, majka dvoje djece.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 55.

PAVLEK r. PETERKOVIĆ, Nadia, (Rijeka, 17.IY.1928.), dipl. ing. Sumarstva.

Osnovnu školu i gimnaziju završila je na Sušaku gdje je i maturirala 1947. godine.

Iste jeseni upisuje se na Poljoprivredno - Sumarski fakultet u Zagrebu, gdje apsolvira skol. g. 1950-51. i diplomira 1953. na Šumsko - uzgojnom odsjeku.

U jesen 1953. zapošljava se u "DrvoSpedu" Rijeka - poduzeću lučkih skladišta i Spedicije drveta, te nastavlja raditi u Poduzeću "Lukadrvo" - Rijeka koje je preuzelo i ukrcajno - brodske usluge. Na tim poslovima stječe dozvolu za rad na vanjskoj trgovini drvom, pa nakon nekoliko godina prakse postaje rukovoditelj za unapređenje proizvodnje na lučkim skladištima drva i drvnih proizvoda. Tu radi prvih sedamnaest godina, surađujući sa domaćim i stranim partnerima (Austrija, Čehoslovačka i Mađarska). Pored stručnih poslova skladištenja drva (dorada, sušenje, pa-

kiranje i "adustiranje" meke i tvrde rezane građe), radila je i na poslovima vezanim za pripremu ukrcaja drva i drvnih proizvoda ili poluproizvoda na brodove (čarter, carina, osiguranje, prateća dokumentacija - fito, certifikati i si.). Integracijom Lukadrva" u sastav poduzeća "Luka" Rijeka prelazi u Zajedničke stručne službe gdje rukovodi analiticko-planskim poslovima, radeći tu slijedećih osamnaest godina, do stjecanja punog radnog staža, odnosno do odlaska u zasluženu mirovinu 1989. godine.

Svojim zapaženim radom još je jedan svijetao primjer žene - Šumarskog stručnjaka - koja je svoju stručnost stekla studijem na Poljoprivredno - Sumarskom fakultetu, ali i samoprijegornim radom i vlastitim usavršavanjem na poslovima koji joj nisu bili specijalnost.

LITEBATUBA

*** ŠN, s. 365.

PAVLEŠIĆ, Zdravko, (Slunj, 29.XI.1963.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Mate i Roze r. Vrbanić. Hrvat, rimokatolik. Osnovnu školu završio je u Slunju 1978., a srednju Šumarsku školu u Karlovcu 1982. god.

Šumarstvo je diplomirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 10.IV.1990. god. iz područja *Sumske*

melioracije krša. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Rekultivacija degradiranih Šumskih terena na području Šumarije Slunj".

Pripravnički staž započeo je u Slunju 1990., a početkom 1991. prelazi u Šumariju Rakovica gdje radi do okupacije u studenom 1991. Nakon toga privremeno je raspoređen u RJ "Mehanizacija" Karlovac odakle je 14.II.1992. prešao na Odjel za uređivanje Šuma Karlovac, na radno mjesto taksatora. Dana 19.VIII.1995. imenovan je za upravitelja Šumarije Cetingrad.

Sudionik je Domovinskog rata.

LITEBATUBA

*** ŠL 1-2/95., s. 65.

*** Šum. škola Karlovac, Karlovac 1997., s. 97, 98, 134.

PAVLICA, Ante, (Senj, 9.II.1924.), dipl. ing. Sumarstva.

Hrvat, katolik. Potječe iz obrtničke obitelji Albina i Marije r. Balen, sestre dr. ing. Josipa Balena, uglednoga hrvatskoga Šumarskoga znanstvenika, pedagoga i stručnjaka.

U Senju završio je 1934. osnovnu školu, a 1942. i Državnu realnu gimnaziju. Godine 1945. upisuje studij na tadašnjem Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveucili-

sta u Zagrebu, gdje je i diplomirao 12.YIII.1950. godine.

Prema ondašnjoj planskoj raspodjeli stručnjaka, u razdoblju od 3.XI.1950. do 5.Y.1951. u državnoj je službi u DI "Maglic" u Foči, gdje organizira poslove sjeća, izrade drvnih sortimenata i svih vrsta transporta (plavijenjem, čerkrkom, koturacama, samaricama i žicarom).

Po povratku iz BiH u Hrvatsku nastupa mjesto u Osijeku, u ŠG "Papuk". Na položaju građevinskog referenta bavi se (1.VI.1952.-30.IY.1954.) trasiranjem i izgradnjom Sumske ceste. U razdoblju od 1.Y.1954. do 31.I.1955. obavlja stručne, uredske i terenske poslove uređivanja Suma u Odjelu za taksaciju Šumarskog inspektorata Osijek. Godine 1954. u Zagrebu je položio stručni ispit za zvanje dipl. inženjera Sumarstva.

Od 1.II.1955. do 30.YI.1958. ing. Pavlica upravlja Šumarijom Poreč i aktivan je u različitim poslovima posumljavanja, zaštite i iskoriscivanja Suma. Zatim prelazi u DI Novi Vinodolski, gdje je od 1.VII.1958. do 31.III.1959., uz ostale poslove, osobito angažiran na nadprocjenama drvnih masa. Vodoprivredni odjeljak - Rijeka (1.IV.1959. - 28.II.1961.) daljnje je radno mjesto na kojem se bavi raznim melioracijskim poslovima. Značajniji su između njih uređivanje bujica u slivu Mirne te izrada i provedba projekta osnutka poznatog istarskoga pokusnog melioracijskog objekta >Abrami< nedaleko od Buzeta.

U ŠG Senj (1.III.1961. - 31.XII.1961.) radi u Odsjeku Sumske proizvodnje. Gotovo tri godine (1.I.1962.-30.IX.1964.,) bio je direktor ŠG Knin, gdje se angažirao, osim rukovođenja, u više stručnih i operativnih zahvata i zadataka (izvedba ceste na Dinaru).

Posljednje službeno mjesto dipl. ing. A. Pavlice bila je, unutar ŠG Bjelovar, dužnost upravitelja Šumarije u GrubiSnom Polju, koju je obavljao od 1.XI.1964. sve do umirovljenja 28.II.1989.g. U tom se razdoblju bavio i parkovnim uređenjem GrubiSnog Polja, surađivao je sa Šumarskim institutom u Zagrebu, a na Šumarskom fakultetu u Zagrebu upisao je i poslije-diplomski studij u znanstvenom području *oblikovanje parkovnih i prirodnih rekreacijskih objekata*. Pripremao je i prijavio magistarski rad pod naslovom "Oblikovanje Sume i okoliša >PloStine< za rekreacijske svrhe". Premda je apsolvirao i položio većinu ispita, narušeno zdravlje spriječilo mu je završetak magistarske rasprave i studija.

Tijekom službe dipl. ing. Pavlica sudjelovao je na više Sumarskih skupova i na stručnim ekskurzijama u Francusku, Poljsku i bivšu CSSR. Do umirovljenja bio je član Šumarskog društva u Bjelovaru.

Godine 1974. Šumarija Vel. Grđevac dodijelila je pismeno priznanje Šumariji GrubiSno Polje i njezinom upravitelju Anti Pavlici.

Živi u GrubiSnom Polju.

BADOVI

Karta suma u zapadnom dijelu SO Bjelovar. Kartografska ostavština prof. dr. sc. S. Bertovića. Zavod za geodeziju Šumarskoga fakulteta, Zagreb 1994.

LITEBATUBA

*** SN, s. 363.

*** Sto godina sumarstva Bilogorsko-podravske regije, Bjelovar 1974., s. 422, 437.

PAVLICA, Viktor, (Stockerau, Austrija, 9.XII.1943.), dipl. ing. Sumarstva.

Otac Danilo i majka Polja r. Tkacenko, bili su službenik i domaćica. Po nacionalnosti je Ukra-

jinac, hrvatskog državljanstva, ateist. Osnovnu Školu polazio je u Orahovici 1958. a srednju Šumarsku Školu završio je u Karlovcu 1962. godine.

Šumarstvo je diplomirao na Šumarskom fakultetu u Sarajevu 1968. godine.

Od 1962. do 1963.g. radi kao pripravnik - tehničar u Šumariji Našice, a od 1969. do 1970. pripravnik je inženjer iste Šumarije. Od 1970. do 1974. rukovoditelj je obračunske jedinice Šumarije Slatinski Drenovac, a od 1974. do 1992. radi u ŠG "Krndija" Našice u RJ "Transport i mehanizacija". Od 1992. revirnik je u Šumariji Orahovica.

Član je društva inženjera i tehničara Hrvatske, odnosno HŠD.

PAVLIĆ, Ivo - Iko, (Tuzla, BIH, 5.VII.1932.), mr. oec., dipl. ing. Šumarstva.

Sin Joze iz Labina - Rase i majke Ane Uvera iz Beča (Austrija). Hrvat, rimokatolik. Osnovnu školu u trajanju od četiri godine i dva razreda gimnazije završio je u Mostaru 1944., gdje mu je otac - rudarski tehničar - radio na odgovornim poslovima u rudniku uglja u Mostaru.

U veljači 1945. obitelj Pavlič kreće na "križni put" gotovo do Bleiburga, povlačeći se pred partiza-

nima. Vraćajući se kući, pod smrtnom prijetnjom partizana, trinaestogodišnji dječak Iko 28.VIII.1945. ipak je stigao živ u Mostar i javio se ozloglašenoj OZNI, koja ga na kraju upućuje baki i djedu. Naime, otac mu je bio zatočen u kašnionici Zenica, a majka i stariji brat Mate (18.g.) bili su također u jugo-zatvorima i mucionicama.

Završivši srednju školu, odlazi u Zagreb na studij Šumarstva gdje je diplomirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu 27.VI. 1962. godine.

Od 1962., kao diplomirani Šumarski inženjer, radio je u Šumarstvu i u poduzećima za preradu drveta u više gradova: Zavidovićima, Vitezu, Parizu (Francuska), Slavonskom Brodu, Zapresiću, Banja Luci i Zagrebu, te u svojoj firmi "Optimum - Pavlič" d.o.o. u Rijeci.

Uz posao 7.X.1985. godine završio je poslijediplomski studij na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu. Obranio je magistarski rad pod naslovom "Marketing-konceptija u drvnoj industriji regije Banja Luka".

Napisao je dvadesetak znanstveno-istraživačkih radova-projekata u svezi sa produktivnim zapošljavanjem invalida rada, koji projekti su gotovo svi realizirani.

Objavljuje i druge stručne radove, a posebno je aktivan u gospodarskoj politici Hrvatske.

Godine 1988. prijavljuje doktorat na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu, pri Katedri za ekonomiku Sumarstva i drvne industrije. Usvojena mu je doktorska teza pod naslovom "Gospodarska optimizacija Sumarstva i prerađivanja drva regije Banja Luka".

U kolovozu 1990.g. sudjeluje na konvenciji HDZ BiH u Sarajevu. Od tada jos cesce biva pozivan u SUP Banja Luka, radi "informativnih" razgovora, a pouchen zlom iz 1945., mr. sc. Ivo PavliC sa suprugom, sinom i kcerkom preselio se (1990.) u Zagreb.

Uza sve obveze nalazi vremena i za književno stvaralaštvo, poglavito za pisanje pjesama. Izabrane pjesme (1952.-1992.) pripremio je za tisak.

Društveno - politički i društveno - koristan rad dokazuje time sto je elan Odbora za obnovu i razvitak sela Središnjeg odbora HDZ i voditelj Povjerenstva za obnovu i razvitak sela Primorsko-goranske županije.

U mirovini je od 5.VII.1997. godine.

Odlikovan je Spomenicom Domovinskog rata.

PAVLIN, Zdenko, (Sisak, 16.11. 1929.), dipl. ing., dr, sc., sveuc. profesor, dekan Šum. fakulteta u Zagrebu.

Diplomirao je na Tehničkom odsjeku Šumarskog odjela Poljoprivredno-Sumarškoga fakulteta u Zagrebu 1954., magistrirao je 1967. i doktorirao 1975. godine.

Od 1955. radio je u Projekt-nom birou Sumarstva i drvne industrije; od 1956. u Institutu za drvnoindustrijska istraživanja, a od 1958. na Šumarskom fakultetu u Zagrebu (Katedra za tehnologi-

ju drva i Katedra za mehaničku prerađivanje drva). Od 1963. god. predaje predmet *specijalni proizvodi od drva*, od 1969. *hidrotermicku obradu drva* i od 1973. god. *sušenje, parenje i kondicioniranje drva*. Od školske god. 1978. -79. do odlaska u mirovinu (1993.) na Biotehničkom fakultetu u Ljubljani predaje predmet *sušenje i modificiranje drva*.

Bio je prodekan DT odjela i dekan Šumarskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Bavio se znanstveno-istraživačkim radom iz područja drvne tehnologije, a prije odlaska u mirovinu istraživao je problematiku korištenja sunčeve energije u drvnoindustrijskoj proizvodnji.

Rezultate istraživanja objavio je u većem broju radova.

Bio je elan vise domaćih i stranih stručnih, znanstvenih i društvenih organizacija.

VAŽNIJI BADOVI

Sadržaj vode u drvu građevne stolarije. Drvna industrija, 1963., br. 2.

Sadržaj vode u piljenoj bukovini nakon parenja, (magistarski rad). Zagreb, 1967.

Sadržaj vode u bukovim piljenicama prije i nakon parenja. Drvna industrija, 1968., br. 11/12.

Paletizacija. Drvarski simpozij prigodom 300. obljetnice Sveučilišta, te 50. obljetnice sumarske fakultetske nastave u Zagrebu, Zagreb, 1971.

Svojstva građevne stolarije sa stanovišta klimatskih uvjeta u građevnom objektu. Bilten, Sum. fakul., Zagreb, 1973.

Komparativna istraživanja sadržaja vode piljene bukovine parene zbog promjene boje pod pritiskom od 0 do 3 atp, (dissertacija). Zagreb, 1975.

Istraživanja o mogućnostima primjene električne energije u hidrotermickoj obradi drva. Drvna industrija, 1981., br. 4.

Istraživanja na području hidrotermicke obrade drva. Ibid., 1981., br. 11/12.

LITEBATUBA

*** SN, s. 367, 478.

*** SE 2, 1983., s. 608.

*** HSD 1848-1996., s. 349.

PAVLINA, Zvonimir, (Karlovac, 30.VI.1965.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Miroslava, inženjera građevinarstva i Marije r. Blasković, profesorice zemljopisa. Hrvat, rimokatolik. Školovao se u Karlovcu: osnovnu školu završio je 1980., a na gimnaziji Bakovac maturirao je 1984. godine.

Šumarstvo je diplomirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 23.IV.1990. s temom diplomskog rada: "Platane kao hortikulturni element Karlovca" iz znanstvenoga područja *parkiranje prostora*.

Zbog početka ratnih djelovanja, nakon diplomiranja, nije se uspio zaposliti u Sumarstvu, pa je od 13.IX.1990. počeo predavati stručne predmete u srednjoj Šumarskoj Školi u Karlovcu: *Sumske komunikacije, organizaciju rada i iskoriscivanje Suma*, a od rujna 1991. još i *geodeziju, lovstvo, Šumarsku fitocenologiju*, te kratko vrijeme *uređivanje Suma, ekonomiku Sumarstva i dendrologiju*.

Od 1.VIII.1993. zapošljava se u Razvojno-planskom odjelu Uprave Suma Karlovac, kao stručni suradnik za projektiranje, a od 1. VII.1995. u Proizvodnom je odjelu iste Sumske uprave, nastavljajući rad na projektiranju Sumske prometnice. Do odlaska u UŠ Senj (1. VIII.1997.), na mjesto pomoćnika upravitelja Šumarije Krasno Polje, u UŠ Karlovac projektira desetak kilometara primarnih Sumske cesta i četrdesetak kilometara ostalih Sumske komunikacija. Sudjelovao je u projektiranju i trasiranju dijela žumberackih cesta (dionica "Dvor - Radatovići") u 1993. i 1994. godini. U međuvremenu nakratko (7.VIII.-7.XI.1995.) bio je upravitelj Šumarije Vojnić. Nadnevkom 1. VIII.1997. prelazi u Upravu Suma Senj, na mjesto pomoćnika upravitelja Šumarije Krasno.

U Domovinskom ratu učestvovao je kao dragovoljac od srpnja 1991. godine.

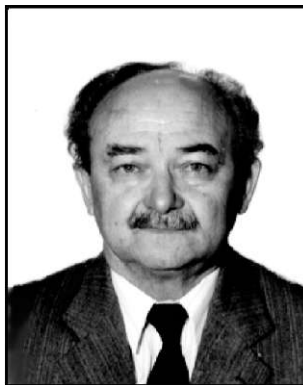
Član je HŠD i dopredsjednik ŠD Karlovac. Hobi mu je (stručni) Šumarska fitocenologija i ljevakovito bilje te (ostali) biciklizam, nogomet i plivanje.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., S. 65.

*** Poslovno izvješće 1995., "Hrvatske sume", s. 63.

*** Sum. škola Karlovac, 1997., s. 42, 67, 70,134.

PAVLOVIC, Adam, (Slobodnica, Slavonski Brod, 10.XII.1930.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Marina i Marije r. Betic, po zanimanju poljodjelaca. Hrvat, rimokatolik. Osnovnu je Školu završio u Slobodnici 1941., a realnu gimnaziju u Slav. Brodu 1949.g.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je na ŠG odsjeku skol. g. 1952.-53., a diplomirao 1954. godine.

Rad u Šumarskoj struci započeo je u Šumariji Repas kao zamjenik upravitelja (1954. - 1955.), zatim u istom svojstvu radi u Šumariji Slav. Brod (1956.-1959.). Godine 1960. unaprijeđen je u zvanje upravitelja iste Šumarije i na tome mjestu ostaje do 1967. kad je prešao na radno mjesto rukovoditelja

tehničkog sektora u SG Slav. Brod. Nakon toga, od 1977. do 1985. rukovoditelj je komercijalnoga sektora istog Šumskoga gospodarstva.

Dvije naredne godine (1986.-1987.) direktor je OOUR-a za uzgoj. Od 1987. do 1990. na mjestu je direktora SG Slavonski Brod i dopredsjednik Poslovnog odbora "Slavonska Suma".

Uspostavom JP Hrvatske Sume", od 1991. do 1993. na mjestu je komercijaliste Uprave Suma Vinokovci, a zatim (1993.-1994.) radi u svojstvu savjetnika u istoj upravi sve do odlaska u mirovinu 1.III. 1994. godine.

Za samoprijegoran rad u povodu 100-godišnjice Sumarstva Jugoslavije odlikovan je državnim Ordenom rada sa zlatnim vijencem. Za doprinos i organiziranje natjecanja radnika sječka dodijeljena mu je Zlatna plaketa Narodne tehnike Hrvatske. I u povodu 150. obljetnice Hrvatskoga Šumarskoga društva primio je priznanje društva.

Dugogodišnji je vrijedan elan Saveza DITSDI, odnosno HSD. Obnašao je dužnost predsjednika društva od 1988. do 1993. godine.

Član je uređivačkog savjeta Šumarskog lista.

LITEBATUBA

*** SN, s. 367.

*** HSD 1846-1996., s. 229, 315, 316, 318, 320-323, 326, 327, 331-334, 336-362, 364-366, 368-374, 381, 383-385, 387, 430.

PECAR, Mirko, (Slavonski Brod, 22.IV.1926.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Ivana i Zinke r. Trebse. Slovenac, slovenskoga državljanstva, rimokatolik. Otac mu je bio carinski činovnik, a majka učiteljica. Osnovnu školu završio je u Splitu 1936., zatim je išao u školu u Herceg-Novom, Boka Kotorska do 1939., da bi 1944. maturirao u Zagrebu na I. muškoj realnoj gimnaziji.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsovirao je skol. g. 1947.-48., a diplomirao 23.XII.1950. godine.

Nakon diplomiranja 1951. zaposlio se u Kamniku, u Sloveniji, u Stahovici, pogonu LIP Ljubljana, na mjestu pomoćnika upravitelja. Od 1952. godine radi kao voditelj odjela za uzgoj Suma u LIP Kranj, a od 1954., na mjestu je voditelja Odjela za uzgoj, GG Novo Mesto. Nakon toga 1957. izabran je za direktora Sumarsko-dravnog poslovnog saveza u Novom Mestu. Od 1959. g. radi u DI "Novoles" Novo Mesto, kao tehnički direktor kombinata, direktor razvoja i zamjenik glavnoga direktora, sve do odlaska u mirovinu 1990. godine.

Istodobno obnašao je i dužnosti predsjednika Savjeta u Sumarstvu i DI Gospodarske zbornice Slovenije i predsjednika DITSDI. Bio je i predsjednik upravnog odbora Slovenijabojs - Centralna Afrička Republika i elan Savezne privredne komore u Beogradu.

Kao umirovljenik živi u Novom Mestu.

LITEBATUBA

*** SN, s. 362.

PECEK, Tomaž, (Ljubljana, 26. VIII.1956.), dipl. ing. Šumarstva,

Sin Stanislava i Matilde r, Stele. Slovenske narodnosti i državljanstva. Otac: mu je veterinarski tehničar, a majka ekonomistica. Školovao se u Ptuj: osnovnu je Školu završio 1971., a Gimnaziju I), Kveder" 1975. godine.

Šumarstvo je počeo studirati u Ljubljani, pa je skol. g. 1986.-87, prešao na Šumarski fakultet u Zagreb. Diplomirao je na ŠG odjelu 13.III.1989. iz *lovstva*, Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom *Introdukcija muflona u lov* - štu >Kozorog< - Kamnik".

Zaposlen je u Inspektoratu Ministarstva za poljoprivredu, šumarstvo i prehranu. Kao republički lovni Inspektor "pokriva" općine Ljubljana (dio), Grosuplje, Vrhnika i Logatec,

Član je Društva inženjera i tehničara šumarstva Slovenije.

PEČNIK, Franc, (Mlake, Muta, Slovenija, 1.IV.1929.), dr. sc., dipl. ing, Šumarstva,

Sin Jakoba i Matilde r. Skutnik. Slovenske narodnosti i državljanstva, rimokatolik, Potječe iz seoske obitelji. Četverogodišnju osnovnu Školu polazio je i završio u selu Pernice 1941., a gimnaziju u mjestu Bavne na Koroskem 1951. godine.

Studirao je na Šumarskom fakultetu u Ljubljani i diplomirao 1958. Poslijediplomski studij završio je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 21.VI.1973. iz područja *ekonomika i organizacija rada u šumarstvu*, Doktorat znanosti postigao je na Šumarskom fakultetu u Sarajevu 1987. godine.

U struci počeo je raditi 1958. Projektirao je i izvodio radove na šumskim komunikacijama koraškoga području, Od 1959. do 1965. radio je na uvođenju tehnike rada motornim pilama i tehnici kresanja grana te metodama individualnoga rada u Sumi uključene u sistem proizvodnje u Sloveniji. Od 1965. do 1974. bavio se projektiranjem i uvođenjem mehaniziranih skladišta na području Slovenije, Hrvatske, BiH, te provođenjem proizvodnje po mrežnim planovima, Nakon toga, do 1982. radio je na regionalnom programiranju za razvoj, izrađivao investicijske programe i njihovoj ocjeni. Narodnih osam godina radio je na istaknutim položajima. Godine 1990. sudjeluje u vladinim organizacijama i vodi inicijativu za prijelaz Slovenije u >biokmetovanje< i razvoj turizma, prije svega ekoturizma, kao glavne grane za dobrobit naroda.

Sudjelovao je u vladi pri izradi Zakona o sumama.

Sudjelovao je 1978. na Svjet-

skom IUFRO kongresu u Jakarti, a bio je i na stručnoj praksi u Švicarskoj, Njemačkoj, Švedskoj i Austriji.

Napisao je veći broj znanstvenih, stručnih i popularizatorskih radova, a o njegovom radu pisao je Gozdarski vestnik, Dnevnik, Večer, Delo, Revija Okolje i dr.

Nalazi se u mirovini.

VAŽNIJI BADOVI

Vpliv gospodarjenja na prirastek v smrekovi gozdovi, (dipl. rad). Ljubljana 1951.

Istraživanje proizvodnosti rada sa raznim lancima i metodama rada pri kresanju grana smreke sa motornom pilom, (magistarski rad). Zagreb 1973.

Istraživanje organizacije, ekonomike, lančanog sistema rada na mehaniziranim sumskim radilištima, (disertacija). Sarajevo 1983.

Sodobna oprema za secnjo in izdelavo, (ofset 1-47). Ljubljana 1970.

Klascenje iglavcev z motorno žago. GozV. 1968.

Računalnik na mehaniziranem skladišču. Ibid. 1975.

Mehanizirana lesna skladišča oblovene. Ibid. 1975.

Razvoj Koroske krajine. Nase Gospodarstvo 1976.

Inovacijski potencial koroske regije. Ibid. 1976.

Možnosti izrabe celotne biomase v gozdovih SR Slovenije. Gospodarski vestnik, Ljubljana 1981.

Briketi iz lesnih ostankov - nova energetska vrednost. Ibid. 1981.

Sonaravni turizem. Bevija Okolje (Slovenski ekološki glasnik), Ljubljana 1996.

PECANIC, Anton, (Krmpote, Novi Vinodolski, 17.VII.1935.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Mate i Marije r. Butorac. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je bio radnik, a majka domaćica. Osnovnu je Školu završio u Krmpotama 1947., a realnu gimnaziju u Senju 1955.g.

Na Poljoprivredno-Sumarski fakultet Sveuc. u Zagrebu upisuje se odmah po okončanju gimnazije. Diplomirao je na tada vec osamo-

staljenom Šumarskom fakultetu, na SG odjelu 17.11.1961. godine.

Iako Sumarnik - biolog, prvo radno mjesto, sticajem okolnosti, dobiva u DIP-u Novi Vinodolski na Pilani >Breze<, najprije kao pripravnik (1.III.1961.), a po odsluženom vojničkom roku kao upravitelj pilane (1.IX.1962.). Na toj dužnosti ostaje do sredine 1965. godine.

U Sumarstvu se zapošljava 1. VII.1965., kad je postavljen za referenta za uzgajanje Suma Šumarije Novi Vinodolski, ŠG Senj. Stekavši potrebna praktična znanja, 15.VI.1969. polaže stručni Sumarski ispit, a 26.VI.1981. pred komisijom Lovačkog saveza Hrvatske ispit za ocjenjivača lovačkih trofeja. Kao angažirani gospodarstvenik, od 1. V.1984. do 30.IV.1986. na dužnosti je predsjednika općine Crikvenica i predsjednik Izvrsnog vijeća, marljivo radeći na provedbi ambicioznog programa otpadnih voda, a s tim u svezi i cistoce mora, te poboljšanja infrastrukture.

Kad je ustanovljeno Primorsko-goransko ŠG Delnice, od 1.V. 1986. do 31.XII.1990. direktor je OOUR-a za uzgoj i zaštitu Suma Novi Vinodolski, a u JP "Hrvatske Sume", UŠ Senj, od 1.1.1991. najprije je na dužnosti pomoćnika upravitelja uprave, a od 1.VI.1996. rukovoditelj je odjela za lovstvo i po-

moćnik upravitelja uprave za uređivanje Suma. Početkom 1998. oslobođen je dužnosti rukovoditelja Odjela za lovstvo.

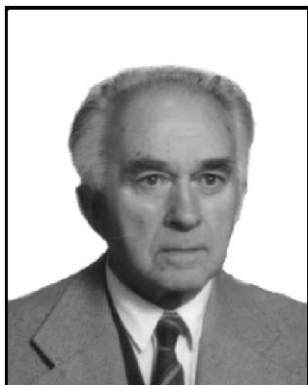
Tijekom svoje Sumarske karijere dipl. ing. Anton Pećanić zdušno se bavi i lovstvom. Tijekom tri mandata predsjednik je svog matičnog LD "Gradina" Novi Vinodolski, osnivač i prvi predsjednik Saveza lovačkih društava općine Crikvenice te jedan od organizatora moderno koncipirane općinske lovačke izložbe u Novom Vinodolskom (s katalogom). U jednom mandatu bio je elan skupštine HLS te stalni elan stručnih komisija za održavanje lovačkih ispita. Samostalno izrađuje lovnogospodarske osnove.

Za posebne zasluge na promicanju lovstva, 24.XI.1971. HLS dodjeljuje mu Lovačko odlikovanje prvog reda.

Član je HSD, podružnice Senj. Živi u Novom Vinodolskom.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 67.

PELCER, Zvonimir, (Dubrovnik, 8.VI.1920.), dipl. ing. Sumarstva, dr. sc., znanstveni savjetnik.

Sin Franje i Ruže r. Sain. Hrvat, rimokatoličke vjere. Otac mu je bio željeznički službenik, a majka domaćica. Osnovnu Školu za-

vršio je u Jajcu 1931., a srednju u Sarajevu. Maturirao je na I. muškoj realnoj gimnaziji 1939.

Sumarstvo je upisao u jesen iste godine na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Sarajevu. Za vrijeme II. svj. rata prekinuo je studij, sudjelujući u hrvatskoj domobranskoj vojsci (1943.-1945.). Nastavivši studij na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu, već kao student od 1948. sudjeluje u ekipi botaničara prof. dr. Ive Horvata na istraživanju i kartiranju vegetacije u Gorskom kotaru i Hrvatskom primorju. Apsolvirao je skol. g. 1946.-47., a diplomirao na Sumarskom odsjeku 30.V.1950., nastavivši suradnju i kao mladi Šumar na fitocenološkim istraživanjima i kartiranjima vegetacije ovog dijela gorske Hrvatske.

Na osamostaljenom Sumarskom fakultetu u Zagrebu stekao je doktorat znanosti 1975.g. iz znanstvenoga područja *Šumarska fitocenologija*.

Prvo zaposlenje dobiva 1952. u Institutu za eksperimentalno Sumarstvo JAZU, baveći se pretežno rasadničkom proizvodnjom, posumljavanjima na krsu i melioracijama degradiranih panjaca u Lici. Od 1957. zaposlen je u Institutu za Šumarska i lovna istraživanja NRH u Zagrebu, gdje u okviru svoje znanstvene djelatnosti (fitocenologija, tipologija Suma i Sumskih staništa, melioracija krša), a posebice nakon spajanja bivšeg Jugosl. instituta za četinjače i Zavoda za kontrolu Sumskog sjemenja u jedinstveni Sumarski institut Jastrebarsko, izučava i publicira radove o Šumskoj vegetaciji, vegetacijskim kartama i profilima. Izradio je više od 30 vegetacijskih karata, a u svezi sa projektom "Vegetacijska karta SFRJ" za područje SR Hrvatske sudjelovao je na kartiranju sekcija: Podr. Slatina, Donji Mi-

holjac, Ogulin, Karlovac, Petrinja, Kostajnica, Pakrac, Slav. Požega, Slav. Brod, Senj, Knin i Bihać, u mjerilu 1 : 50.000.

Kao član Istočno alpsko-dinarskoga društva za istraživanje vegetacije sudjelovao je na simpozijima društva održanima u Italiji, Austriji i Mađarskoj. U Njemačkoj boravi kraće vrijeme na specijalizaciji kod prof. H. Ellenberga u Gotingenu. Član je Ekološkog društva Hrvatske i PD "Platak" Bijeka.

Umirovljen je u zvanju znanstvenoga savjetnika 1990. godine. Živi u Bijeci.

BADOVI

Pelcer, Z.: *Prilog planinarskoj karti Sisnjak-Snježnik*, (s Bertović, S. i Matan, Z.). Planinarski savez Hrvatske. Zagreb 1952.

Pelcer, Z.: *Prilog melioraciji flisa Istre - Osvrt na uspjeh posumljavanja bujice Bračani crnim borom (Pinus nigra v. Austriaca Asch. et Arn)*. Obavijesti instituta 7, Zagreb 1959., s. 18-23.

Pelcer, Z.: *Šumska vegetacija područja Like*. Obavijesti 9, Zagreb 1959., s. 10-21.

Pelcer, Z.: *Amelioration des Forests a Chene Pubescent Degradées, ainsi que des Broussailles et des Landes Pierreuses Kaetique dans la region Sub-mediterraneenne de la RFP de Yougoslavie*. FAO/SCM/62/12/5B, Borna, 1962.

Pelcer, Z.: *Pojmovi: Anagiris, Dorik-nij, Mljecike, Sibika*. Sum. enciklopedija I. i II., LZ, Zagreb 1963.

Pelcer, Z.: *Gospodarske jedinice Veljun, Tržička šikara i Zalijske - Ekološko-gospodarski tipovi i meliorativni zahvati*. Badovi 1, sv. I, SIJ, Zagreb 1966., s. 1-59.

Pelcer, Z. et al.: *Istraživanje tipova suma na području SB Hrvatske*. Bilten 11, Zagreb 1969.

Pelcer, Z. et al.: *Savjetovanje o tipološkim istraživanjima u SB Hrvatskoj*. Badovi 16, Zagreb 1970., s. 1-63.

Pelcer, Z. et al.: *Istraživanje suma u SB Hrvatskoj*. Aktuelni problemi sumarstva, drvene ind. i hortikulture. SF Beograd 1972., s. 211-218.

Pelcer, Z., Milan, A., Martinović, J.: *Ekološko-vegetacijske značajke Senjske drage i okolice*. Badovi 20, SIJ, Zagreb 1972., s. 175.

Pelcer, Z. et al.: *Ekološko-gospodarski*

tipovi suma u NP Plitvička jezera. Plitvička jezera 1974., s. 61-66.

Fitocenološko raseljanje suma ličke visoravni i njihovo uređenje na ekološko-vegetacijskoj osnovi, (disertacija). Sum. fak. u Zagrebu, 1975.

Pelcer, Z., Cestar, D., Martinović, J.: *Analiza korelacije između proizvodnosti jele (Abies alba Mili.) i nekih svojstava tala na krsu zapadne Hrvatske*. Simpozij o problemima istraživanja sumskih zemljišta, ANUBiH, Sarajevo 1975., s. 25-33.

Pelcer, Z.: *Ekološko-vegetacijske značajke jelovih suma Hrvatske u odnosu na sušenje jele (Abies alba Mili.)*. Istraživanje uzroka i posljedica sušenja prirodnih jelovih suma u SB Hrvatskoj. Badovi 23, Zagreb 1975., s. 27-34.

Pelcer, Z. et al.: *Tipološke značajke suma u GJ Crni lug*. Badovi 26, SIJ, Zagreb 1976., s. 1-101.

Pelcer, Z. et al.: *Ekološko-gospodarski tipovi suma na području NP Plitvička jezera*. Badovi 28, SIJ, Zagreb 1976., s. 1-87.

Pelcer, Z., Cestar, D., Hren, V.: *Klasifikacija regresivnih stadija submediteranske vegetacije na tipološkoj osnovi*. Simpozij Ekološka valorizacija primorskoga krša, Split 1976., s. 25-30.

Pelcer, Z. et al.: *Istraživanje ekološko-gospodarskih tipova suma eumediteranskog i submediteranskog područja*. Sum. list 3-4, 1977., s. 168-170.

Pelcer, Z. et al.: *Tipološke značajke suma na profilu Babica-Visocica-Divoselo*. Badovi 32, SIJ, Zagreb 1977., s. 1-130.

Pelcer, Z.: *Vegetacijska područja općine Bijeka s vegetacijskom kartom*. Parkovi i nasadi, Bijeka 1977., s. 38-43.

Pelcer, Z., Cestar, D., Martinović, J.: *Tla sumskih ekosistema Slavonije i Baranje*. Projektni savjet pedološke karte SB Hrvatske, posebno izd., Zagreb 1977., s. 129-160.

Pelcer, Z.: *Mikroklima sumskih fitocenosa u području Drenovog klanca (Licka visoravan)*. Poljoprivredni pregled 3-4, 1978., Sarajevo, s. 288-296.

Pelcer, Z. et al.: *Tipološke značajke suma na profilu StirovaCa-LesCe*. Badovi 33, SIJ, Zagreb 1978., s. 1-103.

Pelcer, Z. et al.: *Ekološko-gospodarski tipovi suma okoliša Zavižana*. Badovi 34, SIJ, Zagreb 1978., s. 1-110.

Pelcer, Z.: *Suma bukve s kukurijekom (Helleboro - Fagetum Pelcer ass. Nova)*. Porocila Vzhodnoalpsko - dinarskog društva za proučavanje vegetacije 14, Ljubljana 1978., s. 263-270.

Pelcer, Z.: *Lipove sume Virovitičke Bilogore*. II. Kongres ekologe Jugoslavije, Zagreb 1979., s. 863-875.

Pelcer, Z. et al.: *Tipološka istraživa-*

nja kao osnov za suvremeno gospodarenje sumama. Glas. Sum. fakulteta, posebno izd. 4, Beograd 1979., s. 63-65.

Pelcer, Z. et al.: *Tipološke značajke suma Slavanskoga gorja*. Badovi 39, SIJ, Zagreb 1979., s. 1-213.

Pelcer, Z.: *Sumskovegetacijske karakteristike Like*. II. Kongres ekologa Jugoslavije, Zagreb 1979.

Pelcer, Z. et al.: *Ekolosko-gospodarski tipovi suma na području Moslavačke gore*. Badovi 41, SIJ, Zagreb 1981., s. 6-70.

Pelcer, Z. et al.: *Ekolosko-gospodarski tipovi suma Hrv. zagorja*. Badovi 48, SIJ, Zagreb 1982., s. 7-109.

Pelcer, Z. et al.: *Ekolosko-gospodarska osnova prostora općine Delnice (sažetak)*. Badovi 69, SIJ, Zagreb 1982., s. 5-13.

Pelcer, Z. et al.: *Prirodni sumski rezervat Medvedak*. Badovi 50, SIJ, Zagreb 1982., s. 1-76.

Pelcer, Z. et al.: *Prirodni sumski rezervat Corkova uvala-Oudinka*. Badovi 53, SIJ, Zagreb 1983., s. 1-44.

Pelcer, Z.: *Fitocenološke značajke lovorovih sastojima u istarsko-kvarnerskom primorju*. Zbornik radova Visiania Šiben-Canina, Muzej grada Šibenika, Sv. 10, Šibenik 1983., s. 229-235.

Pelcer, Z. et al.: *Tipovi nizinskih suma zapadne Posavine*. Badovi 54, SIJ, Zagreb 1983., s. 1-111.

Pelcer, Z. et al.: *Ekolosko-gospodarski tipovi suma područja Bilogore*. Badovi 57, SIJ, Zagreb 1983., s. 1-96.

Pelcer, Z., Gazi Baskova, V.: *Vegetacijska karta SB Hrvatske, list Slatina 1: 100.000 s kratkim tumačem uz vegetacijsku kartu*. Botanički zavod PMF, Zagreb 1983.

Pelcer, Z. et al.: *Prirodni sumski rezervat Kik-Visibaba*. Badovi 58, SIJ, Zagreb 1984., s. 1-40.

Pelcer, Z. et al.: *Prirodni sumski rezervat Bjecica-Javornik*. Badovi 58., Zagreb 1984., s. 41-76.

Pelcer, Z.: *Biljni pokrov fužinskoga kraja*. Monografija Fužine, Fužine 1985., s. 319-324.

Pelcer, Z. et al.: *Tipovi nizinskih suma zapadne Podravine*. Badovi 67, SIJ, Zagreb 1985., s. 1-76.

Pelcer, Z. et al.: *Tipološke značajke nizinskih suma Slavonije*. Badovi 68, SIJ, Zagreb 1986., s. 1-110.

Pelcer, Z. et al.: *Bukva i bukove sume Hrvatske*. Badovi 69, SIJ, Zagreb 1986., s. 5-13.

Pelcer, Z. et al.: *Uputstva za izradu karte ekološko - gospodarskih tipova gorskog područja (I) SB Hrvatske*. Badovi. Izvanredno izd. 4, SIJ, Zagreb 1986.

Pelcer, Z.: *Die Artenreichen Walder Kroatiens*. München 1986., AFZ, 30-31, p.

748-749.

Pelcer, Z. et al.: *Tipovi lužnjakovih suma*. Badovi 75, SIJ, Zagreb 1988., s. 6-75.

Pelcer, Z.: *Potrebno je provesti dopunska tipološka istraživanja suma Hrvatske u mjerilu 1:25.000*. Badovi SIJ 75, Zagreb 1988., s. 151-157.

Pelcer, Z., Medvedović, J.: *Kriterien für die Zonierung der subalpinen Bilchenwälder im Dinarischen Oebirge Kroatiens*. Salzburg 1988. Sauteria, Band 4, 21-24.

Pelcer, Z. et al.: *Uputstva za izradu karte ekološko - gospodarskih tipova brdskih i nizinskih područja (II) SB Hrvatske*. Badovi 79, SIJ, Zagreb 1989., s. 7-119.

Pelcer, Z., Lindić, V.: *Karlovačko-slunjska krška ploča - specifičan ekolosko-vegetacijski i sumsko - gospodarski kompleks*. Badovi 5/2, SIJ, Zagreb 1990. s. 345-363.

Pelcer, Z.: *Šumska vegetacija riječke flisne uzadoline*. Glas. sumske pokuse, 26, Sum. fakultet Zagreb, 1990.

Pelcer, Z.: *Vegetacijska istraživanja I. Horvata i suradnika u risnjacko - snježničkom gorju i njihov značaj za osnivanje N.P. Bisnjak*. Zbornik radova 40. god. N.P. Bisnjak (1953-1993), Crni Lug 1994., s. 32-34.

Pelcer, Z., Gradecki, M., Poštenjak, K.: *Ekolosko-gospodarski tipovi suma NP Paklenica s posebnim osvrtom na sume crnog bora (Pinus nigra Arn.) i obnova suma na krsu*. Paklenički zbornik vol. 1., Starigrad-Paklenica 1994., s. 109-118.

LITEBATUBA

Kauders, A.: *Šumarska bibliografija* 2, s. 270, 429.

*** SN, s. 362

*** SIM. s. 32, 52, 55, 56, 58, 59, 97, 98, 118, 131, 134, 135, 136, 137, 138, 141, 145, 153, 157, 158, 178.

*** Povijest sumarstva 1846-1976., s. 40, 165.

*** SE 2, 1983., s. 610.

*** SIB, s. 3, 5, 6, 14, 27, 50, 51, 68.

*** HSD 1846-1996., s. 295.

Maricević, I.: *Kazalo autora i struktura sadržaja Sum. lista 1976.-1995.* SL 3-4, 1997., s. 182, 188.

Ivančević, V.: *Velebitski botanički vrt*. Senj 1997., s. 13, 20.

Klepac, D.: *Iz sum. povijesti Oorskoga kotara...* Zagreb 1997., s. 140, 230.

*** HS br. 29., 1999., s. 2.

PENTEK, Tibor, (Zagreb, 24.11. 1972.), mr. sc., dipl. ing. Šumarstva.

Sin Ivana i Dubravke, r. Hrubec. Hrvat, rimokatolik. Potječe iz Šumarske obitelji: otac mu je mr. sc., dipl. ing. Šumarstva, a majka liječnica (pedijatar). Školovao se u Pazinu: osnovnu je Školu završio 1986., a CUO 'Otokar Keršovani' 1990. godine.

Studirao je Šumarstvo na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je 1995. god. iz područja *iskoriscivanje Šuma*, napisavši i obranivši diplomski rad naslova "Protupožarne ceste u UŠ Buzet i njihova uloga pri spriječavanju požara". Iz istoga znanstvenoga područja završio je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu i poslijediplomski studij. Magistrirao je početkom 1998. godine, obranivši magistarski rad naslova "Šumske protupožarne ceste kao posebna kategorija Šumskih cesta i čimbenici koji utječu na njihov razmještaj u prostor".

Od 1.1.1996. god. zaposlen je na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu, na mjestu mladeg asistenta predmeta *Šumske komunikacije* pri Zavodu za iskoriscivanje Šuma.

Sudjelovao je na nekoliko savjetovanja u zemlji i inozemstvu: "Izzivi gozdne tehnike", Ljubljana, (Slovenija, 1996.); FAO/ILO/ECE - Joint Committee on Forest Technology, management and Training & IUFBO 3.06, Sinaia (Rumunjska, 1996.); "Skrb za hrvatske Šume od 1846. do 1996.", Zagreb 1996.; International Scientific Conference FOREST - WOOD - ENVIRONMENT, Zvolen, (Slovačka, 1997.).

Član je HŠD.

BADOVI

Picman, D., Pentek, T., 1996.: *The influence of building and maintenance expenses of Forest roads on their optimal den-*

sity in Low-lying forests of Croatia, FAO/ILO/ECE - Joint Committee on Forest Technology, Management and Training & IUFBO 3.06 - Forest operations under mountainous conditions. Seminar on Environmentally Sound Forest Roads and Transport, Sinaia (Bomania), 17-22. June 1996., s. 1-20.

Picman, D., Pentek, T., 1986.: *Metode rada pri stabilizaciji tla kod izgradnje sumskih prometnica*. Savjetovanje "Izzivi gozdne tehnike", Zbornik radova, Ljubljana, Slovenija 1996., s. 125-132.

Picman, D., Pentek, T., 1996.: *Stabilizacija sumskih transportnih sustava vapnom*. Mehanizacija šumarstva 21 (2), Zagreb, s. 83-85.

Picman, D., Pentek, T., 1996.: *Prilog upoznavanju uporabe strojeva za stabilizaciju sumskih prometnica vapnom*. Šumarska mehanizacija 21 (2), Zagreb, s. 87-96.

Picman, D., Pentek, T., 1996.: *Mogućnost primjene sredstava WOS za stabilizaciju tla pri gradnji sumskih cesta*. Mehanizacija šumarstva 21 (2), Zagreb, s. 97-102.

Pentek, T., 1996.: *Međunarodna povjerenstva: Zduženo povjerenstvo za Šumarsku tehnologiju, gospodarenje i izobrazbu*. Mehanizacija šumarstva 21 (2), Zagreb, s. 119-120.

Picman, D., Pentek, T., 1996.: *Čimbenici koji utječu na opravdanost izgradnje mreže sumskih prometnica*. Savjetovanje "Skrb za hrvatske šume od 1846. do 1996.", Znanstvena knjiga "Zaštita šuma i pridobivanje drva", Zagreb, 1996., s. 293-300.

Picman, D., Pentek, T., 1996.: *Utjecaj uzdužnog nagiba traktorskih vlakna na otvorenost odjela*. Savjetovanje "Skrb za hrvatske šume od 1846. do 1996." Znanstvena knjiga "Zaštita šuma" i pridobivanje drva", Zagreb, s. 301-308.

Picman, D., Pentek, T., 1996.: *Uporaba BBP sredstava za stabilizaciju tla pri gradnji sumskih prometnica*. Sum. list 11-12, s. 469-476.

Picman, D., Pentek, T., 1996.: *Fire prevention roads in the area of the Forest enterprise Buzet*. Zbornik gozdarstva i lesarstva 49, Ljubljana, Slovenija, s. 187-203.

Picman, D., Pentek, T., 1997.: *Bazilicite mogućnosti primjene geosintetika kao metode stabilizacije tla pri gradnji sumskih cesta*. Sum. list 7-8, 383-389.

Picman, D., Pentek, T., 1997.: *Forest fire prevention roads on the Karst area of Republic Croatia*. International Scientific Conference "Forest-Wood-Environment 1997.", Working Group 1: Forest Ecology and Integrated Forest Protection, 8-11. September 1997, Zvolen (Slovakia), Zbornik, s. 287-295.

Picman, D., Pentek, T., Družić, M.: 1997.: *Utjecaj troškova izgradnje i održavanja sumskih cesta na njihovu optimalnu gustoću u nizinskim sumama Hrvatske*. Mehanizacija sumarstva 22 (2), Zagreb, s. 95-101.

Pentek, T., 1997.: *Smjernice tehnološkog razvoja u kanadskom sumarstvu*. Mehanizacija sumarstva 22 (2), Zagreb, s. 103-113.

Picman, D., Pentek, T., Mikić, B., 1997. *Planiranje i projektiranje sumskih prometnica primjenom osobnog računala*. Sum. list 11-12, s. 609-616.

Pentek, T., 1998.: *Šumske protupožarne ceste kao posebna kategorija sumskih cesta i čimbenika koji utječu na njihov razmještaj u prostoru*, (magistarski rad). Sum. fakultet Zagreb, s. 1-119.

Picman, D., Pentek, T.: *Relativna otvorenost šumskoga područja i njena primjena pri izgradnji sumskih protupožarnih prometnica*. Sum. list 1-2, 1998., s. 19-30.

PERIĆ, Josip, (Tomislavgrad, BiH, 14.X.1960.), dipl. ing. Šumarstva,.

Sin Štipana i Mare r. Tadić. Hrvat, hrvatskog državljanstva, rimokatolik. Osnovnu Školu i gimnaziju završio je u rodnome gradu.

Šumarstvo je diplomirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 25.III.1987. iz područja *Šumarske fitopatologije*. Napisao je i obratio diplomski rad pod naslovom "Nalaz gljiva na Šumskim vrstama drveća u Sumama na Širem području Duvna".

Poslijediplomskim studijem u trajanju od dvije godine specija-

lizirao je znanstveno područje *zaštita Suma*.

Od 1988. godine radio je u Šumariji "Gaj" u Tomislavgradu kao pripravnik, a 1990.g. počeo je raditi u JP "Zrinjevac" u Zagrebu na mjestu pomoćnika Sefa sekcije Njega i zaštita bilja da bi 1993. bio postavljen na mjesto sefa iste sekcije gdje radi i 1997. godine.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 70.

PERKOVIĆ, **Zeljko**, (Lic, Fužine, 21.Y.1952.), dipl. ing. Šumarstva.

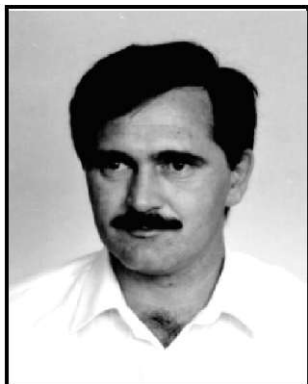
Sin Ljube i Marije r. Tomic. Hrvat, rimokatolik. Roditelji su mu bili radnici. Osnovnu je Školu završio u Fužinama 1966., a srednju u Delnicama, maturiravši na općoj gimnaziji 1970. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu II.VII. 1977. godine.

U službu stupa u listopadu 1977., zaposlivši se kao pripravnik u Šumariji Fužine ŠG Delnice. Početkom 1978. slijedi prekid zbog odsluženja vojnog roka, a godinu dana kasnije nastavlja rad u Šumariji Fužine. Završivši pripravnički staž, sredinom 1979. zapošljava se u Drvenjači Fužine, koja je tada bila u sastavu ŠG Delnice, kao rukovoditelj za pripremu sirovine. Nakon nepune godine dana, 3.V.1980. vraća se u Šumarstvo, zaposlivši se u Šumariji Crni Lug. Stručni Šumarski ispit s temom "Ekonomsko obrazloženje za gradnju Sumskih cesta" položio je 12. VII.1980.g. Najprije radi kao referent za iskoriscivanje Suma, a zatim kao referent za uzgoj i zaštitu Suma, odnosno referent za pripremu proizvodnje.

Početkom 1984.g. imenovan je upraviteljem OOUR-a Šumarije Crni Lug. Slijedi povratak u Šu-

mariju Fužine, gdje od 15.X.1985. pa narednih sedam godina obavlja dužnost upravitelja Šumarije.

Ovladavši strukom, kao perspektivan mladi Sumarnik, dipl. ing. Željko Perković početkom 1992. biva premješten u UŠ Delnice, na radno mjestu rukovoditelja Odjela za proizvodnju, a tri godine kasnije Upravni ga odbor JP Hrvatske Sume imenuje upraviteljem uprave na rok od četiri godine. Dužnost upravitelja uprave preuzima 17.Y. 1995. i vrsi je do 1.X.1996., kad je imenovan savjetnikom. Na toj dužnosti ostaje kratko vrijeme, jer mu 19.IY.1997., mimo njegove volje, prestaje radni odnos u "Hrvatskim Sumama" i njegov uspješan rad u Sumarstvu. Ostavši bez posla, prijavio se kod Zavoda za zapošljavanje Delnice. Nakon tri mjeseca bez posla, 21.YII.1997. zapošljava se u Gradu Rijeci, u Odjelu gradske uprave za komunalni sustav, kao samostalni suradnik za zelene površine.

Dugogodišnji je član HŠD, ogranak Delnice, a od 1996. i njegov predsjednik. Na 98. skupštini HŠD, održanoj 25.XI.1993. izabran je za člana Upravnog odbora HŠD. Bio je član mjesnog LD "Srtnjak" Fužine-Lokve, a u jednom mandatu i njegov predsjednik. Ispit za ocjenjivača lovačkih trofeja položio

je pred povjerenstvom HLS 31.Y. 1983. godine.

Član je Uređivačkog savjeta Šumarskog lista.

Živi u Fužinama.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 66

*** Posl. izvješće 1995 "HS", s. 64.

Klepac, D.: Iz sum. povijesti Gorskoga kotara... s. 208, 230.

*** HSD 1846-1996., s. 371, 381, 383, 386, 387, 403.

PEŠUT, Branko, (Janja-Gora, Ogulin, 27.YII.1930.), mr. sc. dipl. ing. Sumarstva.

Sin Milana i Draginje r. Grahovac. Srpske narodnosti, hrvatskoga državljanstva. Roditelji su mu bili poljodjelci. Osnovnu i srednju školu polazio je i završio u Plaskom, maturiravši na Srednjoj Šumarskoj školi 1951. godine.

Šumarstvo je studirao kao stipendist ŠG Bjelovar na Poljoprivredno-Sum. fakultetu u Sarajevu. Diplomirao je na ŠG odsjeku 1958.g.

Poslijediplomski studij pohađao je na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu iz područja ekonomike i organizacije Sumarstva. Obrativši rad pod naslovom "Sinchronizacija kamionskog transporta sa utovarom i istovarom na stovaristima u uvjetima Šumarije Ogulin", magistrirao je 1983.g.

Zaposlio se već kao apsolvant i prvo zaposlenje dobiva I.VIII. 1957. u ŠG "Garjevica" Bjelovar - Šumarija Skolovac kod Koprivnice. Tijekom 1957. na kratko se zapošljava na Katedri za uređivanje Suma Poljoprivredno - Šumarskoga fakulteta u Sarajevu, ali se vraća u Ogulin i radi u Sekciji za uređivanje Suma tadašnjeg Sekretarijata za Sumarstvo Zagreb (15.II. 1958. - 31.VII.1960.)

Osnivanjem ŠG Ogulin (1960.), imenovan je upraviteljem Šumarije Ogulin, na kojoj dužnosti ostaje punili 14 godina (1960.-1974.). Slijedeće četiri godine (1974.-1978.) rukovoditelj je Komercijalnog odjela ŠG Ogulin, a zatim, po potrebi službe, prima dužnost generalnog direktora Tvornice sulfatne celuloze i klapfleiner papira u Plaskom (I.VII.1978. - 31.III.1985.). Reorganizacijom Sumarstva i osnivanjem Goransko-primorskog ŠG Delnice, I.IV.1985. imenovan je komercijalnim direktorom gospodarstva. S tom dužnošću nastavlja i u novoustanovljenoj UŠ Ogulin JP "Hrvatske Sume" p.o. Zagreb sve do 30. VI.1992. kad postaje savjetnikom za gospodarenje Sumama. Umirovljen je 1.XI.1995. god.

Dugogodišnji je član Saveza ITŠDI, danas HŠD i Lovačkog saveza Hrvatske. Kao aktivan lovac redovito je izvješćivao o radu skupštine i natjecanju lovaca u gađanju na glinene golubove SLDO Ogulin, objavivši više članaka u zagrebačkom "Lovačkom vjesniku".

Zivi u Ogulinu.

BADOVI

Vijesti iz Ogulina. LV, LXXXII, 6, 1973., s. 166.

Oađanje na glinene golubove. LV LXXXIII, 11, 1974., s. 304.

Priroda i društvo ogulinskog kraja. Ogulin 1978., s. 524-531.

Proizvodnja sulfatne celuloze i kraft papira u Plaskom.

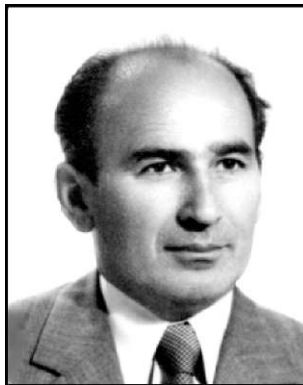
LITEBATUBA

*** Nastavnici i učenici. Branko Pesut. Šumarska škola u Plaskom, Zagreb 1991., s. 82-83.

Frković, A.: Bibliografija LBV, s. 88, 239, 431.

*** SL 1-2/1995., s. 66.

PETERKOVIĆ, Nadia, vid. PAVLEK, r. PETERKOVIĆ, s. 337.

PETKOVIC, Zivko, (Drvar, 10.XI. 1925.), dipl. ing. Sumarstva.

Odrastao je u zemljoradničkoj obitelji oca Steve i majke Ilinke r. Trikić. Srpske je nacionalnosti, hrvatskoga državljanstva, pravoslavne vjeroispovijesti. Osnovnu školu završio je u rodnom Drvaru 1939., a gimnaziju je započeo 1939.g. u Drvaru, nastavio u Banja Luci, Beogradu i Zagrebu, a završio u Bjelovaru 1949. godine.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1953.-54., a diplomirao 2. VIII.1955. na Biološkom odsjeku.

Od 1956.g. radio je u taksaciji Ministarstva Sumarstva i Šumarskog inspektorata u Zagrebu, a od 1966. pri Udruženju Sum.-privrednih organizacija i Poslovnoj zajednici Sumarstva i drv. industrije Hrvatske u Zagrebu do umirovljenja 31.V.1990. Radi na komercijalnim poslovima i dohodovnim odnosima za članice - radne organizacije. Or-

ganizira i sudjeluje u izvođenju akcija aviozastite Suma od napada Šumskih štetnika: gubara, zlatokraja, borovog cetnjaka i jelinog moljca.

Za primjenu mehanizacije u Sumarstvu radi na ispitivanju učinkovitosti Sumskih motornih pila, zglobnih traktora i ekipaža.

Stalni je suradnik časopisa "Bilten" organa Poslovnog udruženja i Poslovne zajednice.

Bio je na praksi u inozemstvu i to: u Austriji kod firme "Schwarzenbergsches segewerk" Unzmarkt od 9. VII. do 23.IX.1954. i u Švedskoj kod firme "Svenska cellulosa aktiebolaget", Kramforsgruppen Bačke od 11.VIII. do 6.XI.1955. godine. Član je HSD.

LITEBATUBA

*** SN, s. 368.

*** HSD 1846-1996., s. 280, 281.

PETRANOVIĆ, Srećko, (Delnice, 10.11.1955.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Franje i Ane r. GaSparac. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je bio službenik, a majka domaćica. Osnovnu i srednju Školu pohađao je u Delnicama. Maturirao je na Srednjoj Šumarskoj školi 1974.g.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je na SG odjelu 23.XII.1982. godine.

Pripravnički staž odradio je u SG Delnice, u Odjelu za uređivanje Suma, gdje je primljen 15.VIII.1982. Nakon pripravničkog staža u istom odjelu unaprijeđen je na radno mjesto taksatora za privatne Sume. Kad je osnovano Goransko-primorsko SG Delnice 18.III.1986. premješten je na radno mjesto koordinatora za uzgoj Suma OOUR-a za uzgoj i zaštitu Suma Delnice, da bi od 15.I.1992. pa narednih pet godina, bio upravitelj Šumarije Fužine novo ustanovljene UŠ Delnice JP "Hrvatske Sume" p.o. Zagreb.

Prilikom sastavljanja ovoga životopisa, krajem 1997., dipl. ing. Srećko Petranović nalazio se na dužnosti stručnog suradnika za iskorišćivanje Suma u Odjelu za proizvodnju UŠ Delnice, na kojem se radnome mjestu nalazi od 1.XII.1996.g.

Aktivan je član HŠD, podružnice Delnice, u kojem se, kao upravitelj Šumarije Fužine, zalagao za provedbu prijeko potrebnih sanacijskih zahvata u svrhu ozdravljenja jelika Gorskoga kotara.

Živi u Delnicama.

LITEBATUBA

*** SL 1-2,1995., s. 67.

*** Posl. izvješće 1995., "HS", s. 64.

PETRIC, Slavko, (Lipsenj, Postojna, Slovenija, 30.YI.1928.) dipl. ing. Sumarstva.

Sin Alojza i Alojzije r. Zabukovec. Slovenac, slovenskoga državljanstva. Potječe iz poljodjelsko-pilarske obitelji. Osnovnu Školu završio je u mjestu Grahovo pri Cerknici 1940., a gimnaziju je pohađao u Ljubljani od 1940. do 1943. i od 1945. do 1948. godine kada je maturirao. Od 1943. do 1945. sudjelovao je NOV Slovenije.

Šumarstvo je apsolvirao škol. g. 1951.-52, a diplomirao na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu 8.V.1953. godine.

Godine 1954. zaposlio se u GG Postojna i tri je godine radio na uređivanju Suma. Slijedeće tri godine zaposlen je kao šef Šumarskog odjeljenja pri Poslovnom savezu Rakek, koja je upravljala sa 22000 ha privatnih Suma.

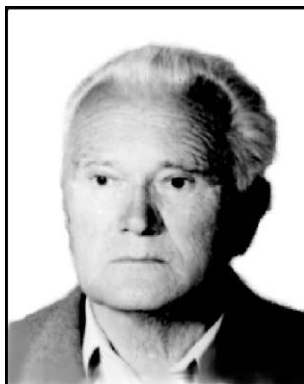

Po reorganizaciji u Sumarstvu i ukidanja Poslovnog saveza, dvije godine je radio kao šef Šumske uprave za privatne Sume pri Seoskoj zadruzi u Cerknici. Nakon ponovne reorganizacije, opet se zapošljava kod GG Postojna. Tu je radio u tehničkom odjeljenju direkcije poduzeća, na organizaciji Sumsko-uzgojnih poslova i poslova zaštite Suma, gdje je, primjenjujući nove znanstveno-proracunske postupke, izradio normative za sve faze, rezultate rada povećao za 100 posto. Posljednjih petnaest godina, sve do odlaska u mirovinu, zaposlen je u GG Postojna kao voditelj projektiranja pri izgradnji Sumskih cesta, prilagođenih za velike kamione sa prikolicama. U to vrijeme, uz njegov udio, bilo je izgrađeno oko 600 km Sumskih cesta u Sloveniji.

Godine 1985. dobio je državno odlikovanje Ordena rada sa srebrnim vijencem. Živi u Postojni.

LITEBATUBA

*** SN, s. 366.

PETROVIC, Gajo, (Moravice, Vrbovsko, 19.IV.1927.) mr. sc., dipl. ing. Sumarstva.

Sin Sime i Ane r. Vucinic. Ateist. Potječe iz trgovačke obitelji. Osnovnu Školu završio je u Moravicama 1939., a srednju u Ogulinu, maturiravši na realnoj gimnaziji 1948. godine.

Iste se godine upisao na Poljoprivredno-Sumarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Apsolvirao je na Šumarskom odjelu, biološko usmjerenje, skol. g. 1951.-52., a diplomirao je 1953. Na istom fakultetu polazio je i poslijediplomski studij. Magistrirao je na Šumarskom fakultetu 1975. iz znanstvenog područja *iskoriscivanje Suma*.

U službu je stupio 1953., odmah po okončanju studija, zaposlivši se u ŠG "Javornica" Ogulin. Radeći na svim poslovima - od uzgajanja Suma do Šumskoga građevinarstva - stiče prijeko potrebna praktična znanja od svojih pretpostavljenih, dipl. ing. Franje Preseckog (uzgajanje Suma), Đure Tonkovića (Sum. građevinarstvo) i Dušana Popovića (uređivanje Suma). God. 1955. imenovan je upraviteљem Šumarije "Bukovica" Ogulin, a 1957. upraviteљem Šumarije Drežnica. Nakon godinu dana napušta nakratko Sumarstvo, zaposlivši se u DI Bosansko Grahovo (BiH) na radnome mjestu tehničkoga direktora.

Vrativši se u Hrvatsku (1960.), najprije preuzima službu kotarskoga Šumarskog inspektora u Ogulinu, a 1961.g., prešavši u novoosnovano SG Senj, prima dužnost upravitelja Šumarije Novi Vinodolski. Ostavši u toj Šumariji pune 23 godine (1962.-1985.), to je ujedno i najplodonosnije razdoblje njegova stručnoga djelovanja. Ustrajući na uvođenju Sumske mehanizacije u sve faze iskoriscivanja Suma, otvarajući i najudaljenije Sumske predjele solidnom mrežom Sumskih prometnica, izgradnjom komfornih radničkih domova, a onda i poboljšanja uvjeta života Sumskih radnika, Sumarija Novi Vinodolski postala je primjerom uspjehnosti poslovanja za sve Šumarije Gorskoga kotara i Hrvatskoga primorja.

Reorganizacijom Sumarstva i osnivanjem Goransko - primorskog SG Delnice (1985.), mr. sc. Gajo Petrović imenovan je članom Poslovnog odbora gospodarstva, na kojoj dužnosti ostaje do 1988.g., kad se vraća u svoju matičnu Šumariju Novi Vinodolski, ali sada na dužnost savjetnika. Nakon nove reorganizacije Sumarstva i osnivanja JP "Hrvatske Sume" p.o. Zagreb i dalje se u US Senj vodi Šumarskim savjetnikom, s koje dužnosti 1991. odlazi u zasluženu mirovinu.

Bio je član Saveza DITSDI, a na 83. skupštini Saveza Šumarskih društava Hrvatske 1964. izabran je za člana Upravnog odbora.

Za rad na unapređenju Sumarstva primio je više priznanja, od kojih izdajamo Orden rada prvog reda.

Svoje umirovljeničke dane provodi u rodnom Moravicama i Novom Vinodolskom.

LITEBATUBA

*** SN, s. 366.

*** HSD 1846-1996., s. 278.

PETROVIĆ, Virna, (Zagreb, 24. XI.1967.), dipl. ing. Sumarstva.

Kći Draška, dipl. veterinara i Ivane r. Drešar, nastavnice. Hrvatica, rimokatoličke vjeroispovijesti. Osnovnu Školu završila je u Pakračkoj Poljani 1982. Srednjoškolski centar za odgoj i usmjereno obrazovanje završila je u Pakracu 1986. godine.

Diplomirala je Sumarstvo na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 16.V.1994. iz područja *parkiranje i prostorno oblikovanje*. Napisala je i obranila diplomski rad pod naslovom "Perivoj Lipik jučer i danas".

Pripravnički staž odradila je u Šumariji Lipik od 1.VII.1994. do 30.VI.1996. na radnome mjestu revirnika-pripravnika. Stalno je zaposlena u Šumariji Lipik, na radnome mjestu revirnika.

Živi u Pakračkoj Poljani (1997.).

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 62.

PICMAN, Dragutin, (Karlovac, 12. III.1948.), dipl. ing., dr. sc., sveučilišni docent.

Sin Ivana i Blaženke r. Zimpermann. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je dr. veterine, a majka domaćica. Osnovnu je Školu završio u Pisarovini 1962., a srednju u Za-

grebu. Maturirao je na "VI. gimnaziji 1966. godine.

Studirao je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu, gdje je i diplomirao 29.1.1974. na ŠG odjelu.

Nakon diplomiranja od 24. VI. do 3. VIII 1974. radi kao taksator-pripravnik u Poslovnom udruženju Šumsko-privrednih organizacija - Sekcija za uređivanje Suma Zagreb. Od 5. VIII. 1974. do 2. X. 1977. godine radi u Poljoprivrednoj zajednici Zacretje - Rasadnik "Mirko-vec" kao pripravnik, a kasnije rukovoditelj proizvodnje bilja.

Dana 3. X. 1977. primljen je na Šumarski fakultet u Zagrebu, gdje radi i 1997. u Katedri za Šumska transportna sredstva i građevinarstvo, najprije kao asistent, zatim znanstveni asistent, visi asistent i docent.

Godine 1983. završio je poslijediplomski studij na Šumarskom fakultetu Zagreb iz znanstvenoga područja *Šumske komunikacije*. Izradio je i obranio magistarski rad pod naslovom "Tehnicko-bioloska sanacija Šumske putne mreže". Iz istog područja obranio je 1993. i doktorsku disertaciju "Utjecaj konfiguracije terena i hidrografskih prilika na ekonomsku opravdanost izgradnje optimalne mreže Šumskih prometnica" i postigao stupanj doktora znanosti.

Sudjelovao je na stručnim skupovima, savjetovanjima i kongresima u zemlji i inozemstvu: na Savjetovanju Sekcije za iskoriscivanje Suma Zajednice Sumarskih fakulteta i instituta Jugoslavije (Zagreb 1978. i 1983.); na savjetovanju Mehanizacija u teoriji i praksi (Opatija, 16.-18. II. 1983.); na Kolokviju o bukvi (Velika kod Požege, 22-24. XI. 1984.); na Savjetovanju u povodu 125 godina Sumarske nastave u Hrvatskoj "Doprinos znanosti razvoju Sumarstva i prerade drva (Zagreb, 17.-18. IX. 1985.); bio je na XVIII. "VWorld Congress-u (Lju-

bljana 9.-13. IX. 1986.), sudjelovao je na simpoziju "Doprinos znanosti razvoju Sumarstva Hrvatske" (Brijuni, 20.-23. X. 1992.).

Godine 1980. bio je na studijskom putovanju u CSSR (Zvolen) i 1983. u SSSR (Moskva-Lenjingrad).

Od stručnih udruga elan je HŠD i Hrvatskog ekološkog društva.

Objavio je dvadesetak znanstvenih i stručnih radova te izradio jos toliko projekata (Šumskih cesta i hortikulturnih objekata) i Šumsko-gospodarskih karata.

BADOVI

Picman, D.: *Strojevi za zbijanje tla kod izrade šumskih prometnica*. Mehanizacija sumarstva 5 (3-4), 1981., Zagreb, s. 131-136.

Picman, D.: *Tehnicko-bioloska sanacija šumske putne mreže*, (magistarski rad). Sum. fakultet Zagreb 1983., s. 1-68.

Picman, D.: *Prikaz ispitivanja modula stisljivosti posteljice i nosive podloge na pokusnoj dionici u Lipovljanima*. Mehanizacija sumarstva 8 (9-10), 1984., Zagreb, s. 201-216.

Picman, D.: *Strojevi za gradnju šumskih cesta u CSSR*. Mehanizacija sumarstva 8 (9-10), 1984., Zagreb, s. 246-248.

Picman, D.: *Problematica izgradnje šumskih cesta i vlaka u bukovim sastojinama*. Beferat na "Kolokviju o bukvi", Velika 1984., Zbornik radova, Zagreb 1986., s. 89-92.

Sever, 8., Golja, V., Picman, D., Bisovic, 8.: *Osovinska opterećenja i dodirni tlakovi vozila na privlačenju i prijevozu drva iz proreda*. Mehanizacija sumarstva 14 (3-4), 1989., Zagreb, s. 55-64.

Knežević, I., Picman, D., Jakovac, H.: *Utjecaj načina gospodarenja na optimalnu gustoću šumskih prometnica u prebornim sumama Gorskog kotara*. Mehanizacija sumarstva 16 (1-4), 1991., Zagreb, s. 16-19.

Knežević, I., Picman, D., Jakovac, H.: *Neravnomjernost intenziteta sječe odjela - čimbenik pri utvrđivanju srednje udaljenosti privlačenja u prebornim sumama Oorskog kotara*. Mehanizacija sumarstva 16 (1-4), 1991., Zagreb, s. 20-24.

Picman, D.: *Utjecaj konfiguracije terena i hidrografskih prilika na ekonomsku opravdanost izgradnje optimalne mreže šumskih prometnica*, (disertacija). Sum. fakultet Zagreb, s. 1-116.

Kanajet, B., Picman, D.: *Biljne zajednice koje najčešće rastu na klizištima*. Geodetski list 48 (3), 1994., Zagreb, s. 277-283.

Picman, D., Tomaz, I.: *Određivanje težišta odjela primjenom osobnih računala u svrhu izračunavanja srednje udaljenosti privlačenja*. Sum. list 3, 1995., s. 91-103.

Picman, D., Pentek, T.: *Čimbenici koji utječu na opravdanost izgradnje mreže sumskih prometnica*. Savjetovanje "Skrb za hrvatske sume od 1846. do 1996.", Znanstvena knjiga "Zaštita suma i pridobivanje drva", Zagreb, 1996., s. 293-300.

Picman, D., Pentek, T.: *Utjecaj uzdužnog nagiba traktorskih vlakna na otvorenost odjela*. Savjetovanje "Skrb za hrvatske sume od 1846. do 1996.", Znanstvena knjiga "Zaštita suma i pridobivanje drva", Zagreb, 1996., s. 301-308.

Picman, D., Pentek, T.: *Metode rada pri stabilizaciji tla kod izgradnje sumskih prometnica*. Savjetovanje "Izzivi gozdne tehnike", Zbornik radova, Ljubljana, Slovenija, 1996., s. 125-132.

Picman, D., Pentek, T.: *Stabilizacija sumskih transportnih sustava vapnom*. Mehanizacija sumarstva 21 (2), Zagreb 1996., s. 83-85.

Picman, D., Pentek, T.: *Prilog poznavanju uporabe strojeva za stabilizaciju sumskih prometnica vapnom*. Mehanizacija sumarstva 21 (2) Zagreb 1996., s. 87-96.

Picman, D., Pentek, T.: *Mogućnost primjene sredstava wegs za stabilizaciju tla pri gradnji sumskih cesta*. Mehanizacija sumarstva 21 (2), Zagreb 1996., s. 97-102.

Picman, D., Pentek, T.: *Uporaba RRP sredstava za stabilizaciju tla pri gradnji sumskih prometnica*. Sum. list 11-12, 1996., s. 469-476.

Picman, D., Pentek, T.: *The influence of building and maintenance expenses of forest roads on their optimal density in low-lying forests of Croatia*. Seminar on "Environmental sound forest roads and wood transport Sinaia, Rumunjska, 1996, p. 1-20.

Picman, D., Pentek, T.: *Različite mogućnosti primjene geosintetika kao metode stabilizacije tla pri gradnji sumskih cesta*. Sum. list 7-8, 1997., s. 383-389.

Picman, D., Pentek, T.: *Utjecaj troškova izgradnje i održavanja sumskih cesta na njihovu optimalnu gustoću u nizinskim sumama Hrvatske*. Mehanizacija sumarstva 22 (2), Zagreb 1997., s. 95-101.

Picman, D., Pentek, T.: *Fire-prevention roads in the Area of the Forest enterprise Buzet*. Zbornik gozdarstva in lesarstva 49, Ljubljana, Slovenija, 1996., s. 187-203.

Picman, D., Pentek, T.: *Forest fire prevention roads on the Karst area of Re-*

public of Croatia. International Scientific Conference "Forest-WoodEnvironment 97, Zvolen, Slovačka, 1997., Zbornik radova, s. 287-295.

Picman, D., Pentek, T.: *Relativna otvorenost šumskoga područja i njena primjena pri izgradnji sumskih protupožarnih prometnica*. Sum. list 1-2, 1998., s. 19-30.

LITERATURA

*** SL 1-2/95., s. 56.

*** HSD 1846-1996, s. 313.

Lovrečković, M.: *Izvori sum. informacija - kazalo autora Meh. sumarstva*, 1997., s. 13.

Maricevic, I.: *Kazalo autora suradnika Sum. lista 1976-1995*. SL 3-4, 1997., s. 188.

PIŠKULIĆ, Damir, (Novi Vinodolski, 23.XII.1937.), dipl. ing. Sum.

Sin Vinka i Nikoline r. Mudrović. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je bio pekar, majka domaćica. Osnovnu je Školu završio u Novom Vinodolskom, a realnu gimnaziju u Senju, maturiravši 1957. godine.

Studij Sumarstva završio je na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, diplomiravši na ŠG odjelu 25.VII.1964.

Prvo radno mjesto u državnoj službi dobiva 5.X.1965. u Šumariji Jablanac ŠG Senj. Nakon pripravničkog staža tu najprije radi kao referent uzgoja. Položivši stručni Sumarski ispit (15.VI.1969.) imenovan je upraviteljem Šumarije Jablanac, na kojem radnom mjestu ostaje osam godina.

U razdoblju od 1968. do 1979. godine aktivno surađuje sa Katedrom za uzgajanje Suma Bum. fakulteta u Zagrebu (prof. dr. sc. Ivo Dekanić) kao predavač studentima treće godine, izlažući stručne podatke o GJ "Štirovaca" u Šumariji Jablanac.

Zbog potrebe službe od 1978.-1980. sef je uzgoja, zaštite Suma i lovstva u ŠG Senj, a narednih šest godina (1980.-1986.) radi u Općini Crikvenica i to prvih pet godina kao referent Sumarstva i lovstva, a zatim kao predsjednik Komiteta za privredu.

Kad je osnovano Goransko-primorsko ŠG Delnice, imenovan je upraviteljem OOUR-a za gospodarenje Sumama krša Senj - Šumarija Crikvenica (1986.-1992.). Ustrojem Hrvatskih Suma" p.o. Zagreb, UŠ Senj, postavljen je na dužnost savjetnika u stručnim službama uprave (I.II.1992.) s radnim mjestom u Šumariji Novi Vinodolski, na kojoj je dužnosti i 1997.g.

Uz mnogobrojne uspješno provedene radove na obnovi Suma u primorskom kamenjaru, dipl. ing. Damir Piskulic angažiran je i u lovstvu. Od 1970., kad je izradio prvu lovnogospodarsku osnovu za lovište "Jablanac" LD "Divokoza", izradio je više takvih elaborata, mahom za lovišta senjskog sjevernog Velebita. Posljednji takav elaborat izradio je za državno lovište "Ricicko bilo", dodijeljeno na gospodarenje UŠ Senj.

Od 1980. do 1990. bio je stalni član stručnih komisija za ispitivanje i odobrenje Šumsko-gospodarskih osnova na području ŠG Senj.

Član je SRD "Liganj" Novi Vinodolski, član lovačkoga društva "Košutnjak" Novi Vinodolski i HŠD, ogranak Senj.

Živi u Novom Vinodolskom.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 68.

PLESA, Vinko, (Sinac, Otočac, 2. IV.1893. - Rijeka, V.1968.), dipl. ing. Šumarstva, Sum. savjetnik.

Sin Nikole i Ivke r. Devčić. Hrvat, rimokatoličke vjeroispovijesti. Potječe iz Šumarske obitelji. Otac mu je bio Šumarski nadpovjerenik, a majka domaćica.

I osnovnu i srednju školu završio je u Zagrebu. Maturirao je na Kraljevskoj velikoj donjogradskoj gimnaziji 1914. godine i upisao se na Šumarsku akademiju u Zagrebu.

Nakon sto je nekoliko godina proveo u austro-ugarskoj vojsci, gdje je stekao čin satnika, apsolvirao je skol. g. 1919.-20. Šumarstvo na Gospodarsko-Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na Šumarskom odjelu 1921.g. Državni praktični ispit za samostalno vođenje Sum. gospodarstva položio je 25.VII.1922. godine.

U državnu službu stupio je 13.VII.1921., dobivši zaposlenje u Državnom uredu u Zagrebu. Surađujući kod taksacije Direkcije Suma, jedan je od sastavljača osnovne gospodarenja za Kraljevsku Šumsku upravu Kostajnica, u kojoj će deset godina biti sef uprave (13.VIII.1924. - 7.VII.1934.). Slijedi premještanje u Senj, gdje najprije

preuzima mjesto Sefa Inspektorata za poSumljavanje krSa i goleti (8.VII.1934. - 26.YI.1942.). a zatim, uz stanku od pola godine, kad je bio na dužnosti referenta kod Glavnog ravnateljstva za Sumarstvo Zagreb, Sef Ravnateljstva Suma Senj (27.YI.1942. - 1.Y.1945.). "Na toj dužnosti je zdušno i marljivo radio na poslovima poSumljavanja, parkiranja, izradbi Sumskih zgrada, lugarnica i cesta. Stekavši velika iskustva za područje Inspektorata, izradio je prvih Sest osnova poSumljavanja, prema čijem uzoru su i na ostalim područjima izrađivane osnove... Za vrijeme okupacije njegovim zalaganjem bile su spašene mnoge kulture od okupatorskog haračenja, naročito Senjska draga, jedan od najvećih uspjeha Sumarstva na poSumljavanju krSa", (N. Sepic).

Nakon II. svj. rata, od 1.Y. 1945., referent je za poSumljavanje u Okružnom NOO Hrvatskoga primorja na Sušaku, pa je privremeni upravitelj Uprave za poSumljavanje i melioraciju Sušak (od 21.YI. 1947.) te upravitelj Sekcije za poSumljavanje Senj (29.X.1947.), odnosno Sekcije za poSumljavanje Suma Rijeka (24.YI.1948.), jednako zdušno i požrtvovno radeći na poSumljavanju i organizaciji Sumske službe u Istri.

Zbog narušena zdravlja prisiljen je napustiti operativu primivši nimalo lakši posao nastavnika na Srednjoj Šumarskoj Školi za krs u Splitu (9.YIII.1948.), uspješno surađujući s upravu osnovanim Institutom za poSumljavanje i melioraciju krSa Split, kamo je konačno bio i premješten (30.YI.1950.) u svojstvu struc. suranika i zamjenika direktora. Ta je suradnja nastavljena i u razdoblju kad je JAZU preuzeo institut (10.IX. 1950.). Radeći tu do sredine 1954., sudjeluje na izradi institutske stu-

dije "Šumskovegetacijska istraživanja Kozjaka i Mosora" te samostalnog rada "Regeneracija makije i pseudomakije u srednjoj Dalmaciji", predavši je u tisak u "Anale" JAZU.

Na vlastiti zahtjev dipl. ing. Yinko Plesa 14.YIII.1954. prelazi u Sumarski inspektorat Rijeka, na poslove Sumarske inspekcije, gdje je i završio iznimno bogatu Šumarsku karijeru. Umirovljen je 30.YI.1959. Preminuo je 1968. u Rijeci.

Uz druga priznanja i nagrade za revnosno vršenje Sumarske službe, odlikovalo ga je Ministarstvo Suma i rudnika u Beogradu ordenom Sv. Save Y. reda.

LITEBATUBA

Borosić, J.: SIS, s. 5, 41, 91.

*** SN, s. 353, 563.

PLEŠE, Božidar, (Lokve, Gorski kotar, 17.XII.1939.), mr. sc., dipl. ing. drvne industrije.

Sin Ivana i Bosiljke r. Jurkovic. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je bio radnik, a majka domaćica. Osnovnu Školu završio je u Lokvama, a srednju u Varaždinu, maturiravši na Državnoj realnoj gimnaziji 26.YI.1959. godine.

Studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Na

Drvno-industrijskom odjelu diplomirao je 15.IV.1964. Na istom fakultetu pohađao je i poslijediplomsku nastavu. Magistrirao je 11.VII.1978. iz znanstvenoga područja *iskoriscivanje Suma*, obranivši rad pod naslovom "Mehanizirani utovar drveta i organizacija Sumskih stovarista u Sumi".

Prvo zaposlenje kao pripravnik dobiva u DIP-u Delnice I.V. 1964. Nakon odsluženoga vojnog roka, zapošljava se u SG Ogulin i to najprije kao referent građevinarstva (24.XI.1965), potom kao referent mehanizacije (1.XI.1966.) i konačno kao zamjenik upravitelja Šumarije Vrbovsko (1.VIII.1967.). Na kraće vrijeme, a po potrebi službe, imenovan je upraviteljem Šumarije Gornje (1.II.1969.).

Odcjepljenjem Šumarije Vrbovsko od SG Ogulin i osnivanjem zasebnog ŠG Vrbovsko, 3.VII.1975. imenovan je tehničkim direktorom i zamjenikom direktora gospodarstva, na kojim će dužnostima ostati gotovo deset godina. Na kraće vrijeme prima dužnost direktora DIP Vrbovsko (1.IV.1984.), da bi reorganizacijom Sumarstva u novoosnovanom Goransko-primorskom ŠG Delnice bio postavljen za direktora OOUR-a za iskoriscivanje Suma Delnice. Kad je osnovano JP "Hrvatske Sume" p.o. Zagreb, mr. sc. Božidar Pleše 1.1.1991. imenovan je upraviteljem UŠ Delnice. Nakon mandata od četiri godine, 16.V.1995. prelazi na rad u Direkciju HŠ, najprije na radno mjesto stručnog suradnika za razvoj, a zatim na radno mjesto stručnog suradnika interne kontrole i revizije, na kojoj se dužnosti nalazio i 1997. godine.

Obavljajući najrazlicitije poslove iz Sumarstva i drvne industrije, mahom na odgovornim dužnostima i u raznim mjestima Gorškoga kotara, mr. sc. Božidar Pleše

stekao je veliko iskustvo u svim područjima Sumarske struke. Kao vrlo gospodarstvenik i društveni djelatnik obnašao je članstvo u Privrednoj komori Jugoslavije (1985-1989.), u skupštini Hrvatske gospodarske komore (1990.-1994.), Upravnom odboru Hrvatskog Sum. društva (1990.-1994.), a bio je i predsjednik HŠD, ogranak Delnice (1987.-1991.).

Nakon članstva u Mjesnoj zajednici Lokve i Izvršnom vijeću Općine Delnice (1986.-1990.), godine 1997. izabran je za načelnika Općine Lokve. Kao aktivan lovac bio je predsjednik SLDO Vrbovsko (1976.-1980.), član stalne komisije za lovačka odlikovanja LSH i predsjednik svog matičnog LD "Srtnjak" Fužine-Lokve (1986.-1990.).

Za doprinos razvoju Sumarstva i lovstva primio je velik broj priznanja i nagrada. Uza sva tri odlikovanja HLS odlikovan je odličjem 1. reda Lovski zveze Slovenije (1981.) te priznanjem i zlatnom plaketom Narodne tehnike Hrvatske. Posljednje priznanje srebrnjak Kralj Tomislav dobio je od HŠD, u svibnju 1997. godine.

BADOVI

Prva smotra lovačkih trofeja LD Vrbovsko. LV 1-2,1977., s. 30.

LITEBATUBA

*** SL: 1-2,1995., s. 66; 1997., s. 322.

Frković, A.: Bibliografija LBV, s. 270, 432.

Klepac, D.: Iz sumarske povijesti Gorškoga kotara..., s. 209, 231.

*** HSD 1846-1996, s. 337, 338, 341, 343, 344, 346-348, 350-352, 355, 359, 361, 365, 368, 369, 371, 405.

PLEŠE, LUKE2A, Ivan, (Delnice, 10.IV.1942.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Dragutina i Katarine r. Kezele. Hrvat, rimokatoličke vjeroispovijesti. Otac mu je bio službenik, a majka domaćica. Osnovnu i srednju školu pohađao je i zavr-

Sio u rodnim Delnicama. Maturirao je u Gimnaziji "Ilonka Golik" 1961. godine.

Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Na ŠG odsjeku diplomirao je 23.XII.1970. godine.

U državnu službu stupio je 1.II.1972., kad se zapošljava u ŠG Delnice. Pripravnički staž odradio je u Šumariji Mrkopalj, u kojoj, nakon položenog Šumarskog ispita, postaje referent za iskoriscivanje Suma. Zbog potrebe službe 7.VI.1973.g. prelazi u Odjel za uređivanje Suma Delnice, radeći na poslovima taksatora - fitocenologa. Zdravstvene tegobe prisilile su ga da napusti posao taksatora, primivši dužnost referenta za investicije u EZ Zajedničkih službi (27.VII.1977.), sa četvorosatnim dnevnim radnim vremenom. Kad je osnovano Goransko-primorsko SG Delnice, od 1985.g. radi u OOUR-u za uzgoj i zaštitu Suma Delnice, kao referent za privatne Sume, koji posao obavlja i danas u UŠ Delnice JP "Hrvatske Sume" p.o. Zagreb u zvanju stručnog suradnika za privatne Sume.

"Ivan Plese-Lukeža veliki je prijatelj i ljubitelj prirode, posebice Suma Gorskog kotara, kojima je posvetio veliku pozornost izabravši Šumarsku struku, kao vodi-

lju kroz život, posvetivši se stručnim čitavim bićem. Oštrim okom upija od najranije mladosti krajolike svoje okolice - nepregledne zelene plohe Suma i svjetlo zelenilo kosanica, percipirajući promjene koje ga sve manje oduševljavaju", (Prpic, B. 1994.).

Primio je više priznanja i nagrada za svoj samoprijegoran rad na području očuvanja okoliša i rada s mladeži. Pripomenut ćemo da mu je Društvo za unapređenje kvalitete življenja dodijelilo 17.IV.1996. priznanje Charta Babuziana.

Član je HŠD, Hrvatskog ekološkog društva i Hrvatskog prirodoslovnog društva.

Zivi u Delnicama.

BADOVI

Položaj i perspektiva šumarstva. Drvosječa br. 60, Delnice 1976., s. 12.

U investicije samo s dobrim priprema. Goranski list br. 93-94, Delnice 1980., s. 7.

Bez drvoreda - a uskoro i bez polja. Iz prošlosti našeg kraja - Goranski list br. 93-94, Delnice 1980., s. 24.

Razvojne mogućnosti seoskog turizma u Oorskom kotaru. Goranski list 122, 1982., s. 7-8.

Prijeti nam ekološka katastrofa. Goranski list 145, 1984., s. 23.

Svjetski dan Čovjekova okoliša. Goranski list 174, 1987., s. 15.

Poruke ekološke tribine "Gorski kotar 87". Goranski list 181, 1988., s. 20-21.

Održana ekološka tribina "Gorski kotar 87" (Vodotoci, otpadne vode, otpadne tvari). Goranski list 182-183, 1988., s. 19-20.

Gospodarenje u privatnim sumama. Goranski list 184, 1988., s. 19-21.

Iz rada Koordinacionog odbora za zaštitu Čovjekove okoline. Goranski list 187-188, 1988., s. 21.

Sumrak goranskih suma. Ekološka problematika delnickog kraja. Zelena akcija Zagreb i BEC Budimpešta, Zagreb 1994., s. 120; Jastrebarsko 1997. (2. izdanje).

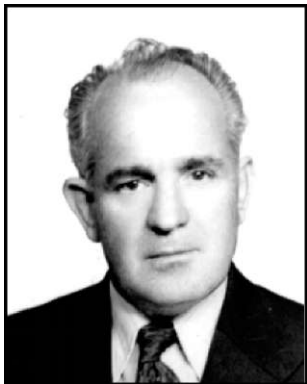
Ekološka problematika Gorskog kotara. Sum. list 7-8, 1989., s. 415-424.

LITEBATUBA

Prpic, B.: Ivan Plese-Lukeža: Sumrak goranskih suma. SL 9-10/94., s. 321.

*** SL 1-2/95., s. 66.

*** Odlikovani sumarski stručnjaci. Ivan Plese-Lukeža, dipl. inž. šumarstva (priznanje Charta Babuziana). SL 9-10/96., s. 436.

POLIMAC, Golub, (Podgorje, Drenje, Đakovo, 8.III.1924.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Svetozara i Kosane r. Ugljesić. Srpske je nacionalnosti, hrvatskoga državljanstva i pravoslavne vjeroispovijesti. Potječe iz seljačke obitelji. Osnovnu Školu završio je u rodnom Podgorju 1935., a na Gimnaziji "Ivo Lola Ribar" maturirao je u Osijeku 1955. godine.

Sumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je Škol. g. 1958.-59., a diplomirao 16.V.1960.

Radio je od 1959. do 1990. u SG "Papuk" u Osijeku i njegovim pravnim sljednicima na dužnostima: personalnog rukovoditelja, blagajnika, Sefa računovodstva, stručnog suradnika, tehničkog rukovodioca, voditelja analitičko - planskog sektora i upravitelja Šumarije Valpovo.

Za svoga radnog vijeka sudjelovao je na stručnim skupovima u Norveškoj, Švedskoj, Poljskoj Italiji i SR Njemačkoj.

Član je strukovnih Šumarskih organizacija. Kao umirovljenik živi u Osijeku.

LITEBATUBA

*** SN, s. 372.

*** HSD 1846-1996., s. 417.

PORDAN, Josip, (Virovitica, 4.II.1928. - Sisak, 11.V.1987.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Josipa i Ane r. Reseticaric. Hrvat, rimokatolik. Otac mu je bio kovač, a majka domaćica. Osnovnu i srednju Školu završio je u Virovitici, maturiravši na realnoj gimnaziji 1947. godine.

Sumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je 1950.-51. škol. g. na Šumarskom odjelu biološkog usmjerenja. Diplomirao je 9.VI.1952. godine.

Prvo zaposlenje u državnoj službi dobiva u Šumariji Fužine 1.VII.1952. Ne završivši ni pripravnički staž, 1.X.1952. odlazi na odsluženje vojnog roka. Nakon povratka zapošljava se u Šumariji Vrbanja (16.IX.1953.) kao rukovodilac glavnog rasadnika. Na toj dužnosti ostaje do 22.V.1955. kad preuzima mjesto upravitelja Šumarije Korenica, na kojoj ostaje više od pet godina - do kraja 1960. Stručni Šumarski ispit položio je 15.VI.1956., a ispit za ocjenjivača lovačkih trofeja 26.IV.1977. godine.

Reorganizacijom Sumarstva i osnivanjem Šumskih gospodarstava, 1.1.1961. zapošljava se u SG Sisak, preuzevši vođenje poslova lovne privrede. Najprije radi kao upravitelj Uzgajališta divljaci "Kotar-Suma", koje djeluje u sastavu Su-

marije Petrinja, a zatim kao referent za lovstvo ŠG Sisak, na kojoj ga dužnosti zatekla i prerana smrt 11.V.1987. godine.

Dipl. ing. Josip Pordan posljednjih 25 godina svog radnog vijeka isključivo se bavio poslovima lovstva, davši toj grani gospodarstva izuzetno značajan doprinos. Vise je mandata delegat skupštine HLS i elan njegove stalne komisije za ocjenjivanje lovačkih trofeja. Pri OpCem udruženju Sumarstva i drvene industrije duže je razdoblje predsjednik Komisije za lovstvo, koja koordinira i uspješno razrješava problematiku lovstva Sumskih gospodarstava.

Posebno se bavio problemima uzgoja krupnih vrsta divljaci (divlja svinja, muflon) u ograđenim uzgajalištima ("gaterima") te podivljavanjem umjetno uzgojene fazanske divljaci. Izradio je vise lovno-gospodarskih osnova i posebnih elaborata o tehničkim mjerama zaštite protiv šteta od divljaci, prihranjivanju divljaci u uzgajalištima i dr.

Bio je honorarni predavač iz predmeta *lovstvo* u Školskom centru za kadrove u privredi u Sisku i vanjski suradnik Šumarske škole Karlovac pri obrazovanju viših lovnih tehničara.

Aktivno znanje njemačkog, talijanskog i mađarskog jezika omogućilo mu je učestalu međunarodnu suradnju. Kao vođa puta stručnih lovačkih ekskurzija HLS te delegata na savjetovanjima i simpozijima, bio je učesnik mnogobrojnih stručnih Sumarskih i lovnih skupova u zemlji i inozemstvu (Budimpešta 1981., Dubrovnik 1983., Brno 1984., Brijuni 1986.). Svoje stručne radove publicirao je u zagrebačkom "Lovačkom vjesniku" HLS.

Dipl. ing. Josip Pordan primio je velik broj priznanja i odlič-

ja, od kojih, kao najznačajnija spominjemo lovačko odličje I. reda LSH (1979.), posebnu plaketu LSH u povodu 100. obljetnice organiziranoga lovstva u Hrvatskoj (1981.) i srebrni orden za lovačke zasluge LSJ (1981.).

Bio je elan Saveza ITŠDI.

BADOVI

Marijan Jurčić, in memoriam. LV 4, 1983., s. 92.

Razvoj zubi divljih svinja. LV 12, 1983., s. 268-269.

Šesnaesti kongres Međunarodne unije lovnih biologa (IUOB). LV 10-11, 1983., s. 234-235.

Razvoj zubi divljih svinja i određivanje starosti. LV 1-2, 1984., s. 6-7.

Umjetni uzgoj i udomljavanje tetrijeba gluhana u SR Njemačkoj. LV 3, 1984., s. 40-41.

Uzgoj divljih svinja u gateru. LV 5, 1984., s. 129.

Uzgoj jelena običnog i divlje svinje. LV 10, 1984., s. 309-311.

Dragocjena iskustva i putokazi, (Uzgoj fazanske divljaci u Mađarskoj). LV 12, 1984., s. 406-408.

Korist bez štete, (Izbor površina za ograđena lovišta i vrste divljaci). LV 9, 1986., s. 348-350.

LITEBATUBA

*** ŠN, s. 365.

*** Josip Pordan, in memoriam, LV 6, 1987., s. 199.

Frković, A.: Bibl. LBV, s. 144, 199, 297, 299, 308, 365, 432.

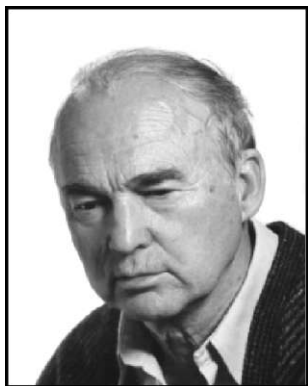
*** Sum. sk. Karlovac, 1997., s. 65, 72, 135.

POSAVEC, Karlo, (Varaždin, 2.1. 1927.), dipl. ing. Sumarstva, savjetnik, likovni umjetnik.

Potječe iz obrtničke obitelji Stjepana i Terezije r. Kuharic. Hrvat, rimokatoličke vjere. Osnovnu i srednju školu polazio je i završio u Varaždinu. Maturirao je na gimnaziji u Varaždinu 1945. godine.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno - Sumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1949.-50., a diplomirao 12.VI.1951.g. na ŠG odsjeku.

Službu je započeo u Ministarstvu Sumarstva NEH u Zagrebu 8.III.1947. Nakon deset mjeseci stažiranja, odlazi u SG "Kapela" Gospić za upravitelja Šumarije Sveti Rok (1.VII.1951. - 31.VII.1957.). Od 1.VIII.1957. do 30.IV.1963. direktor je komercijalnog sektora DIP "Lika" Gospić, a od 1.V.1963. do 30.VI.1964. šef poslovnice za drvo "Jugoinspekta" Zagreb. Usljedio je povrat u SG "Lika" Gospić, u kojem je najprije rukovoditelj Komercijalnog sektora (1.VII.1964.-30.IX.1966.), a nakon provedene dvije godine u poduzeću "Plamen" Zagreb, pomoćnik je direktora i savjetnik za Sumarstvo i drvnu industriju (1.1.1969.- 30.XI.1976.).

Dana 1.XII.1976. zapošljava se u Jugosl. naftovodu u svojstvu vještaka za procjenu šteta, u kojoj će tvrtki, uz stanku od godinu dana, kad obavlja dužnost sekretara za Sumarstvo i DI u Privrednoj komori Gospić (1.VIII.1979. - 31.IX.1980.), i okončati svoj radni vijek kao savjetnik. U mirovinu odlazi 1.V.1990. godine. Od 1.XI.1995. vršitelj je dužnosti direktora poduzeća "Javornik", pilana Mazin.

Dipl. ing. Karlo Posavec priznat je likovni umjetnik, djelujući od 1969. u likovnom krugu Likalnala. "Prve poticaje i upućivanja u likovni život primio je od prof.

Kralja Međimurca i slikara Miljenka Stancica. U početku se služi tehnikama akvarela i tempere da bi se konačno opredijelio za tehniku uljenog slikarstva. Tematski je usmjeren motivima ličke Sume i njenog života, tipičnim ličkim ambijentima..." (D. Mandekić). Do sada je izlagao na pedesetak, sto samostalnih, Sto skupnih izložbi. Njegovi radovi zastupljeni su u galerijama u Vukovaru (donacija A. Bauera), Novskoj, Jastrebarskom, Gospiću, Ogulinu ...

Kreirajući dizajn i uređenje objekata prirodne rekreacije u Parku prirode Medvednica kao vanjski suradnik Hrvatskih Suma" - US Zagreb u povodu 900. jubileja grada Zagreba, izradio je mapu grafike sijemenskih motiva za spomen-mapu "Umjetnici Zagrebu".

Uz sudjelovanje na više domaćih i međunarodnih simpozija i seminara tijekom svoga bogatoga stručnoga Šumarskoga djelovanja bio je član Suda časti UO Privredne komore Karlovac (1966.), član komisije Vijeća sindikata Hrvatske za grupaciju Sumarstvo (1974.-1975.) i predsjednik Šumarskoga društva za Liku u Gospiću (1974.-1980.).

Aktivan je član u stručnim društvima i udrugama Hrvatske: član je HSD, član nadzornog odbora Hrvatskog ekološkog društva Zagreb, član Udruge društva za zaštitu Plitvičkih jezera, član Ekološkog društva "Kap života" Gospić, predsjednik LD "CvituSa" Lovinac i član PD "Visočica" Gospić.

Pored nagrada i priznanja za svoja likovna ostvarenja, za svoj plodan rad na području Sumarstva i lovstva dipl. ing. Karlo Posavec dobitnik je odlikovanja II. reda LS Hrvatske (1977.) i povelje SIT Sumarstva i DI (1976.). Posljednje priznanje sa srebrnjakom primio je u svibnju 1997. od HSD U povodu

du 150. obljetnice njegova ustanovljenja i 120. obljetnice tiskanja Bum. lista. Za časno služenje domovini Hrvatskoj nosilac je vojničkog Odličja reda trolista kneza Visoslava.

Zivi u Zagrebu i Gospiću. I kao umirovljenik i dalje je vrlo aktivan, posebno u društvenom životu i likovnom stvaralaštvu.

BADOVI

Divlje svinje južnog Velebita. LBV 1956./57., LIV, 7/8, s. 217.

Osuda glasi smrt. LBV 1957./58., LXVI, 6, 176-177.

Crveni runolist Cvrsnice. LBV 1957./58., LXVI, 9, s. 283-284.

Oluhi pjevač. LBV 1958./59., LXVII, 1, 20-21.

Crveni jarac. LBV 1958./59., LXVII, 7, 176-177.

LITEBATUBA

*** SN, s. 364.

*** Povij. sumarstva Hrvatske 1846-1976., s. 297, 323, 418.

*** SL 9-10, 1985., s. 534-535.

*** SE 3, 1987., s. 355.

Frković, A.: Bibliografija LBV, s. 284, 338, 432.

*** HSD 1846-1996., s. 277, 280, 303, 313, 319, 406.

Maricevic, I.: Kazalo autora Sum. lista 1976.-1995. SL 3-4, 1997., s. 187.

POSAVEC, Stjepan, (Gospić, 1968.), dipl. ing. Sumarstva.

Potječe iz Sumarske obitelji: otac Karlo, diplomirani je ing. Su-

vat. Osnovnu školu pohađao je u Gospiću, a srednju školu završio je u CUO "Ruđer Bosković" u Zagrebu - smjer elektronika. Bedovni vojni rok odslužio je 1987. godine.

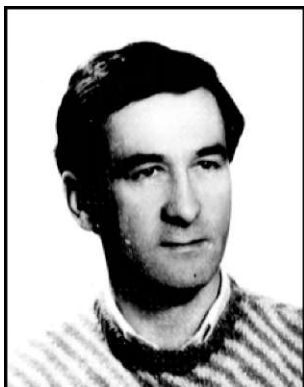
Šumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 1993. godine iz znanstvenoga područja *fotogrametrija*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Digitalni model terena kao podloga za projektiranje hortikulturnih elemenata".

Nakon završenog fakulteta radio je u tvrtki "Exportdrvo" - Zagreb, u Odjelu Sumskih proizvoda, na poslovima vanjske trgovine. Dana 1.VIII.1995. prelazi u Ministarstvo poljoprivrede i Sumarstva - Odjel za Sumarstvo, gdje radi na pripremi projekta "Obnova i zaštita obalnih Suma" u suradnji sa Svjetskom bankom, te na poslovima međunarodne suradnje. Od 15. XI.1996. radi u Odjelu za uređivanje Suma - Uprava Suma Zagreb, gdje polaže i pripravnčki ispit. Od 1.VI.1997. radi na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, na mjestu suradnika u zvanju mladeg asistenta na predmetu *ekonomika Šumarstva*, područje biotehničkih znanosti, polje Sumarstvo.

Na istom Fakultetu upisao je i poslijediplomski studij iz područja *ekonomika Šumsko gospodarskih resursa*.

U znanstvenom, stručnom i praktičnom radu koristi tri strana jezika: engleski, talijanski i njemački.

Član je Lovačkoga društva "Cvituša" Lovinac, Hrvatskog ekološkog društva i Hrvatskoga planinarskog saveza.

POŠTENJAK, Karmelo, (Split, 25.Y.1939.), mr. sc., dipl. ing. Sumarstva.

Sin Stjepana, dipl. ing. agromije, i majke Katice r. Gadže., po zanimanju učiteljice. Hrvat, rimokatolik. Školovao se u Imotskom, u Dalmatinskoj zagori: pučku školu završio je 1950., a gimnaziju, u trajanju osam godina, 1958.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je 28.IY.1964. na SG odjelu.

Nakon završetka studija i odsluženoga vojnog roka, zapošljava se početkom rujna 1965. u Šumarskoj školi Delnice, gdje predaje predmete: *meteorologija, geodezija, građevinarstvo i komunikacije*; na Drvno-industrijskoj Školi u Delnicama predaje istodobno *matematiku i nacrtu geometriju*.

Početkom srpnja 1966. dolazi u NP "Mljet" za upravitelja, gdje radi na poslovima zaštite Suma, melioracijama (unutar i izvan parka), doznakama u sastojinama u parku i izvan njega, uzgojnom odstrelu jelena aksisa i lopatara i dr.

U ožujku 1967. položio je stručni ispit u Zagrebu pri Poslovnoj zajednici Sumarstva i drvne industrije Hrvatske, a u travnju iste godine zaposlio se u SG Delnice, Šumarija Crni Lug, na mjestu refe-

renta za uzgoj, zaštitu Suma i lov. Osim redovnih poslova na Šumariji vodio je terenske taksacijske radove za izradu osnove gospodarenja GJ >Crni lug<, druge po redu tipološke osnove koju je izradio Institut za tipologiju Suma u Zagrebu.

Kako mu nije bilo dopušteno da iz rada studira poslijediplomski studij, u listopadu 1969. prekida radni odnos i upisuje se na taj studij iz znanstvenoga područja *uređivanje Suma* na SF U Zagrebu. Istodobno honorarno predaje na Srednjoj Šumarskoj Školi u Delnicama.

Koncem svibnja 1970. ponovno ga primaju u radni odnos u SG Delnice u Šumariji Ravna gora, na mjestu referenta za uzgoj, zaštitu Suma i lov, gdje veći dio vremena provodi i na projektiranju Sumskih cesta i građevina i na njihovu izvođenju.

Početkom 1971. prelazi u Zajedničke službe, Odjel za uzgoj, na mjesto referenta za uređivanje Suma, gdje uz ostalo počinje formirati taksaciju u tom gospodarstvu. Nakon sto mu nisu bile prihvaćene dvije teme za magistarski rad, treća tema "Rast i prirast jelovih kultura na gospodarskoj jedinici Čedan" mu je odobrena i magistrirao je 17.IX.1974. godine.

Početkom prosinca 1979. dolazi u Sumarski institut Jastrebarsko, u Odjel za sjemenarstvo u Rijeci, za voditelja laboratorija za ispitivanje kvalitete Šumskoga sjemena i za suradnika za uređivanje Suma posebne namjene - priznate sjemenske sastojine. Početkom srpnja 1982. postavljen je za rukovoditelja tog odjela i na tom mjestu radi i 1997. Sredinom 1991. odsjek se preseljava iz Rijeke u skućeni prostor u Jastrebarsko.

U Šumarskom institutu obnaša dvije vrste poslova: znanstve-

noistraživačke i stručne poslove za Ministarstvo poljoprivrede i Sumarstva. Istražuje problematiku rajonizacije sastojina na Šumsko-sjemenske rajone, zatim istražuje utjecaj umiranja Suma na plodonosenje značajnijih autohtonih vrsta drveća, očuvanje genofonda, izbor i bonitiranje priznatih sjemenskih sastojina te nove metode analiza Šumskoga sjemena.

U okviru stručne službe za Ministarstvo izrađuje programe gospodarenja za priznate sjemenske sastojine, obavlja stručnu i zdravstvenu kontrolu u tim sastojinama, nadzor nad sakupljanjem Šumskoga sjemena, doradom i uporabom u odgovarajućem rajonu (provenijencija), te radi na izdavanju za sve navedene faze poslova zakonom propisanu dokumentaciju vlasnicima-korisnicima priznatih i izabраних sjemenskih sastojina. Također sudjeluje u kreiranju zakonskih i drugih akata iz toga područja; učestvuje na sjednicama Republičke komisije za Šumsko sjemenarstvo i rasadnicarstvo i na drugim poslovima koje zatraži Ministarstvo.

Od 1982. voditelj je četiri istraživačka zadatka. Od 1986. "stopljena" su ta četiri zadatka u jedan, a 1993. komisija za znanstveno-istraživački rad "Hrvatskih Suma" smijenila ga je sa mjesta voditelja zadatka.

Mr. sc. Karmelo Poštenjak sudjelovao je u tijeku svog radnog vijeka na velikom broju stručnih skupova i savjetovanja: Savjetovanje srednjih Sumarskih Škola (Kraljevo 1966.); Savjetovanje ŠI Jastrebarsko (Stubičke Toplice 1984. i 1993, Jastrebarsko 1988.); Simpozij o Sumarskom sjemenarstvu (Sarajevo 1988.); Savjetovanje Šumarskoga fakulteta (Brijuni 1987.); Savjetovanje u povodu 40. obljetnice NP "Risnjak" (Crni Lug 1992.);

znanstveni skup "Uloga znanosti u održivom razvoju" (Zagreb 1993.); Savjetovanje radne grupe IUFRO P 3.04-00 "Smallscale Forestry" (Krakow, Poljska 1994.); Savjetovanje u povodu proslave 35. obljetnice NP Paklenica (Starigrad-Paklenica 1994.); Savjetovanje o prirodnim značajkama i valorizaciji otoka Mljeta (Mljet 1995.); Savjetovanje o prirodoslovnim istraživanjima Riječkog područja (Rijeka 1996.); Savjetovanje o hrastovima IUFRO Group Pl.06, (Freiburg 1997.). Sudjelovao je i na XVIII IUFRO World Congress (Ljubljana 1986.); Kongresu "Prirodoslovna istraživanja Biokovskog područja" (Makarska 1993.); III. Međunarodnom kongresu o puhovima (Mošćenicka Draga 1996.); 4. "ISTA" kongres o testiranju sjemena (Budimpešta 1996.); Simpozij o Šumskom sjemenarstvu pri UNEC i FAO (Opocno 1995.) i Kongres hrvatskih biologa (Pula 1994., Opatija 1997.).

Bio je i na stručnoj ekskurziji inženjera ŠG Delnice u CSSR 1971. godine i na Međudržavnoj institutskoj razmjeni stručnjaka ŠI Jastrebarsko i ŠI iz Zwolena (CSSR 1988.).

Rezultate znanstveno - istraživačkog i stručnog rada prezentirao je u tridesetak radova, referata i postera. Osim toga, od 1972. do 1993. izradio je 10 osnova gospodarenja za državne Sume (1 za NP "Risnjak"), 2 programa gospodarenja za privatne Sume, 7 lovnogospodarskih osnova te od 1980. do 1997. godine 390 programa gospodarenja za priznate sjemenske sastojine u Hrvatskoj.

Član je DIT Sumarstva Hrvatske, odnosno HŠD.

BADOVI

Poštenjak, K., 1975.: *Rast i prirast jelovih kultura u g.j. >Čedanj<*. Sum. list broj 4-6, s. 174-181.

- Poštenjak, K., 1983.: *Prilog poznavanju nalazišta Lactarius semisanguifolius* (Heim et Leclaire) na jugoistočnim padinama N.P. "Bisnjak". Sum. list. 9-10, s. 421-424.
- Poštenjak, K., 1984.: *Izbor i bonitiranje sumskih sastojina te njihova genetska melioracija*. Badovi 2, Izv. izd., SIJ, s. 27-34.
- Gradecki, M., Poštenjak, K., 1986.: *Ac-knowledged seed stands SB Croatia*. Congress Report - Proceedings of Division 2, Poster no. 225, IUFBO XVIII World Congress, Ljubljana.
- Gradecki M., Poštenjak, K., 1986.: *Development of the forest seed husbandry in SB Croatia*. Congress Report - Volonters paper of Division 2 XVIII IUFBO World Congress, Ljubljana.
- Gradecki, M., Poštenjak, K., 1986.: *Contribution to the knowledge of the stand structure in the N.P. "Bisnjak"* (previous report). Congress Report-Volonters paper of Division 4 XVIII IUFBO World Congress, Ljubljana.
- Gradecki, M., Poštenjak, K., 1987.: *Uređivanje priznatih sjemenskih sastojina u Hrvatskoj*. Glas za sum. pokuse, pos. izd. 3, Zagreb, s. 237-242.
- Gradecki, M., Poštenjak, K., 1988.: *Problematika proizvodnje sumskog sjemena zadnjih nekoliko godina u SB Hrvatskoj*. Badovi 7, SIJ, s. 57-68.
- Gradecki, M., Poštenjak, K., 1988.: *Šumsko sjeme i njegova upotreba zadnjih nekoliko godina u Hrvatskoj*. Badovi 7, SIJ, s. 69-80.
- Borzan, Z., Gradecki, M., Poštenjak, K., 1990.: *Procjena klijavosti lužnjakova žira rendgenografskom metodom*. Badovi 25, SIJ, s. 239-260.
- Gradecki, M., Poštenjak, K., Begent, B., 1990.: *Osnivanje, rad i razvoj organiziranog sumskog sjemenarstva u Hrvatskoj u razdoblju od trideset godina (1959-1989)*. Sum. list 114, s. 295-297.
- Borzan, Z., Gradecki, M., Poštenjak, K., 1990.: *Evaluation of English oak acorn viability by x-ray method*. Proceedings Division 2 XIX IUFBO World Congress, Montreal 487.
- Bertović, S., Gradecki, M., Poštenjak, K., 1991.: *Batna pustošenja u hrvatskim sumama*. Badovi 26, SIJ, s. 139-140.
- Gradecki, M., Poštenjak, K., Topolovec, V., 1992.: *Some phenotypic characteristics of English oak registered stands in Croatia*. Proceedings Centennial IUFBO, Berlin-Eberswalde, p. 372.
- Gradecki, M., Poštenjak, K., Topolovec, V., 1993.: *Analiza nekih kvalitativnih osobina sjemena hrasta lužnjaka iz sjemenskih sastojina u Hrvatskoj*. Badovi, 28, (1-2), SIJ, s. 37-54.
- Littvay, T., Gradecki, M., Poštenjak, K., Papes, D., 1993.: *Prikaz programa i prvih rezultata istraživanja plodonosenja hrasta lužnjaka (Quercus robur L.) u različitim stupnjevima oštećenja krošnje*. Badovi, 28, (1-2) SIJ s. 289-297.
- Gradecki, M., Poštenjak, K., 1993.: *Šumsko sjeme - osnovni činilac obnove suma*. Znanstveni skup "Uloga znanosti u održivom razvoju", Zbornik sažetaka, Zagreb.
- Gradecki, M., Krejci, V., Lindić, V., Poštenjak, K., Vrbek, B., 1993.: *Ekološko-gospodarske i neke druge osobine jele sa Bokova*. Knjiga sažetaka priopćenja, s. 71, Makarska.
- Gradecki, M., Poštenjak, K., 1993.: *Utjecaj gospodarskih prilika na sumske sastojine Šumarije Imotski*. Knjiga sažeta priopćenja, s. 76, Makarska.
- Gradecki, M., Pelcer, Z., Poštenjak, K., 1994.: *Ekološko - gospodarski tipovi suma Nacionalnog parka Paklenica sa posebnim osvrtom na Sumu crnog bora (Pinus nigra Arn.) i obnovu suma na krsu*. Paklenički zbornik 1, Starigrad-Paklenica, s. 109-118.
- Gradecki, M., Poštenjak, K., 1994.: *Šumsko sjemenarstvo u Hrvatskoj i njegov značaj u obnovi suma*. Zbornik sažetaka priopćenja, Peti kongres biologa Hrvatske, Zagreb, s. 201.
- Gradecki, M., Poštenjak, K., 1994.: *Ekološko-gospodarski tipovi suma Nacionalnog parka "Bisnjak"*, (prethodno priopćenje). Zbornik radova 40 godina nacionalnog parka Bisnjak 1953-1993., Crni lug, s. 34-46.
- Gradecki, M., Poštenjak, K., 1995.: *Forest seed production in Croatia*. Poster on Workshop "Forest seed collection, treatment and storage", Opočno 1995, UN Economic Commission for Europe and FAO.
- Gradecki, M., Poštenjak, K., Topolovec, V., 1995.: *The impact of ownership on forests of municipality Čabar* (Gorski kotar - Croatia). Proceedings of the meeting of Smallscale Forestry, IUFBO Group P3. 04-00, Freiburg, p. 179-198.
- Gradecki, M., Poštenjak, K., Topolovec, V., 1995.: *Belationsheep between crown "thinning" of fir spruce and qualitative properties of seeds on the forest enterprise unit Delnice*. Abstract of invited papers, IUFBO XX World Congress, Tampere, p. 193.
- Gradecki, M., Poštenjak, K., Topolovec, V., 1995.: *Belationsheep between crown "thinning" of fir and spruce and qualitative properties of seeds on the forest enterprise unit Delnice*. Poster Abstract, IUFBO XX World Congress, Tampere, p. 55.
- Poštenjak, K., Krznar, A., Dolenc, S., Vrbek, B., 1995.: *Evaluating of forest on*

karst according to management objectives in district of Imotski. Voluntary papers, Division 3, IUFBO Group P3.04-00, IUFBO World Congress, Tampere, p. 202-215.

Gradecki, M., Poštenjak, K., 1995.: *Autohtono nalazište pinja (Pinus pinea L.) i njegove kulture - priznate i izabrane sjemenske sastojine u Hrvatskoj*. Zbornik radova simpozija Prirodne značajke i društvena valorizacija otoka Mljeta, Zagreb, s. 337-344.

Gradecki, M., Poštenjak, K., 1996.: *Justifiability of using x-ray radiography for testing the quality of peduncled oak acorn*. "4-th ISTA seminar on statistics in seed testing" Budapest 1996.

Gradecki, M., Poštenjak, K., 1996.: *Kvalitativna svojstva sjemena jele (Abies alba Mili.) iz priznatih sjemenskih sastojina Hrvatske*. Savjetovanje o prirodoslovnim istraživanjima riječkog područja, Kijeka 1996.

Gradecki, M., Poštenjak, K., s. 1996.: *Impact of dormice on forest seed production in the seed stands*. III. International conference on dormice, Moscenicka Draga, 1996.

Krznar, A., Vuletić, D., Lindić, V., Vrbek, B., Križanec, B., Vilčić, V., Krejci, V., Poštenjak, K., Benko, M., Gradecki, M., Littvay, T., 1996.: *Vrednovanje šteta i gubitaka hrasta lužnjaka u ekološko-gospodarskom tipu II-O-IO*. Zaštita suma i pridobivanje drva, knj. 2, HSD, Skrb za hrvatske sume od 1846. do 1996., Zagreb, s. 381-386.

Gradecki, M., Poštenjak, K., Topolovec, V., 1997.: *Natural reforestation of peduncled oak forests in Croatia "yesterday-today-tomorrow"*. Proceedings advances in research in intermediate oak stands, IUFBO Group P1.06, Freiburg, 1997., p. 98-107.

Gradecki, M., Poštenjak, K., Hrasovec, B., 1997.: *Početna istraživanja cvatnje i plodonosenja grupa poljskog brijesta (Ulmus minor Mili.) u istočnoj Hrvatskoj*. Poster na 6. kongresu biologa Hrvatske, Opatija 1997.

LITEBATUBA

*** Povijest sum. Hrvatske 1846-1996., s. 418.

*** SIM, s. 32, 61, 119, 159, 178.

*** ŠL 1-2/95., s. 56.

*** SIB, s. 2, 5, 12-14, 31, 51, 68.

Maricević, I.: Kazalo autora Sum. lista 1976-1995. SL 3-4, 1997., s. 188.

*** HS br. 31., 1999., s. 22.

PREBANIĆ, Franjo, (Novi Vinodolski, 24.VIII.1949.), dipl. ing. Šumarstva, pomoćnik ministra i načelnik inspekcijskih službi za Šumarstvo i lovstvo.

Sin Đure i Katarine r. Pisculic. Hrvat, hrvatskoga državljanstva, katolik. Otac mu je po zanimanju krojač, a majka domaćica. Školovao se u Zagrebu: osnovnu školu završio je 1964., a V. gimnaziju 1969. godine.

Šumarstvo je diplomirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 11.IX.1975. godine.

Radio je na raznim poslovima u struci: kao inženjer operative, referent za uzgoj Suma i lovstvo pri Šumariji Vrbanja, upravitelj Šumarije, direktor OOUR-a iskorištavanja Suma Vrbanja. Zatim je radio na radnome mjestu upravitelja Šumarije Vrbanja te kao stručni suradnik za lovstvo na Upravi Suma Vinkovci.

Bio je pomoćnik ministra za Šumarstvo i lovstvo u Ministarstvu poljoprivrede i Šumarstva. Trenutno (1998.) načelnik je Inspekcije u Šumarstvu i lovstvu.

Član je Upravnog odbora JP "Hrvatske Sume" p.o. Zagreb.

Član je HŠD.

LITEBATUBA

*** ŠL 1-2/95., s. 58.

*** Posl. izvješće 1995., "HŠ", s. 51.

*** HŠD 1846-1996., s. 389, 392.

PRELESNIK, Heliodor, (Supetar na Bracu, 3.X.1914.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Bože i Eleonore r. Thiard de Laforest. Hrvat, katolik. Otac mu je bio sudski činovnik, a majka trgovkinja i domaćica. Osnovnu školu završio je 1924. u Kotaru (Boka), isto kao i Državnu realnu gimnaziju 1933. godine.

Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno-Sumarskim fakultetima u Zagrebu i Zemunu, gdje je diplomirao 1939. Stručni ispit položio je 1951. godine.

Od 10.XII. do 31.XII.1940.g. radio je kao nadničar u Direkciji Suma Sarajevo, a od 21.I. do 31.VIII.1941. zaposlen je kao Sumarski vježbenik u Pododsjeku za Šumarstvo Ispostave banske vlasti Banovine Hrvatske u Splitu. Kad su Talijani okupirali Split, prešao je 1.IX.1941. u Makarsku gdje je kao Sumarski vježbenik radio do 22.VI.1942.g. u Šumsko-tehničkom uredu za uređivanje bujica. Odatle je premješten u Dubrovnik gdje od 23.VI.1942. radi u Ravnateljstvu Suma, a zatim kod NOO do 31.I.1945. kao izvjestitelj za bujicarstvo. Nakon toga od 1.II.1945. do 28.XII.1946. radi kao Sumarski referent za otoke Brac i Hvar kod Kotarskog NO u Supetru. Od 29.XII.1946. do 10.VIII.1948. radio je kao upravitelj i nastavnik Srednje

Šumarske škole (prvobitno Kraška Šumarska škola) u Drnišu. Od 11.VIII.1948. do 30.VI.1949. sef je netom osnovane Sekcije za posumljavanje Sinj, zatim je referent pri NO kotara Sinj od 1.VII.1949. do 30.VI.1950. Upravitelj je novo osnovane Šumarije Sinj od 1.VII.1950. do 15.III.1963., s tim da je istodobno od 1.I.1961. do 15.III.1963., bez posebne naknade, radio u ŠG Split kao Sef Sektora za plan i proizvodnju. Od 16.III.1963. u istom svojstvu radi u gospodarstvu do kraja 1964., kada je to gospodarstvo, u čijem su sastavu bile Šumarije Sinj, Split, Brac i Hvar, rasformirano, a od 1.I.1965. do 18.11.1969. opet je upravitelj Šumarije Sinj.

U Šumskom gospodarstvu Split ponovno radi od 10.II.1969. kao referent za uzgoj, iskoriscivanje i plan, pa kao v.d. direktora. Od 8.IX.1975. direktor je ŠG Split do umirovljenja 30.VI.1979. godine.

Čitav svoj radni vijek od 38,5 godina proveo je u Dalmaciji, najviše radeći na unapređivanju krša (organizacija Sumarske službe, posumljavanje, melioracija šikara, regulacija, sječa...), a dao je i doprinos izobrazbi Sumarskih kadrova (tehničara, lugara i radnika), kojih je iza II. svj. rata nedostajalo. Godine 1946. organizirao je prvu srednju Šumarsku školu u Dalmaciji, u Drnišu, te bio njezin upravitelj i nastavnik, u sklopu koje je upravljao đačkim internatom, poljoprivrednim dobrom (40 ha) i Šumskim rasadnikom za praktičnu nastavu. Rasadnik je 1948. god. raspolagao sa više od milijun i pol jednogodišnjih i dvogodišnjih sadnica od 40-ak Šumskih, voćarskih, pčelarskih i parkovnih vrsta, kojima su đaci posumljavali u okolini Drniša. Osnutkom Savezne srednje Sumarske škole za krs u Splitu, škola u Drnišu je ukinuta, pa su đaci poslije

druge školske godine prešli u tu školi, a nekoliko ih je prešlo u srednju Šumarsku Školu Karlovac. Dipl. ing. H. Prelesnik je u školi u Splitu honorarno predavao Skol. g. 1963.-64., *poSumljavanje krSa*. Godine 1946. u Zadru je predavao *uzgoj Suma* i *poSumljavanje*, polaznicima lugarskih tečajeva, također i u Sinju od 1948. do 1950.

U Sinju je djelovao punih 20 godina, a u Splitu 10, pa je na tom području ostavio najviše podignutih Šumskih kultura i melioriranih niskih Suma i šikara. U Šumariji Sinj, kojoj je pri osnivanju dodijeljen kompleks obradivog zemljišta od 12 ha, osnovao je velik Šumski rasadnik čija je svrha, pored proizvodnje sadnica i stablasica za poSumljavanje i druge nasade, bio uzgoj sadnica euroameričkih topola brzog rasta (posebno klon 1-214) za vjetrozastitne pojaseve u Sinjskom polju, koji su podizani u sklopu hidrotehničke i biološke melioracije toga polja. U poSumljavanju submediteranskoga područja nastojao je obogatiti tradicionalni asortiman vrsta (crni bor, te ponešto alepski bor i obični čempres) unoseći na prikladnim terenima i druge vrste četinjača i listaca: primorski, eldarski i obični bor, atlaski cedar, arizonski čempres, crni grab, brijest, bagrem trnovac, topole, platane, dafina, žuka i dr., a neuspjelu sjetvu sjemena crnog jasena zamijeniti sadnicama u dublje jamice, kao i za žir hrasta medunca i cera. Ustanovio je da su u melioracijama šikara i niskih Suma pretežito najvredniji medunac i crni grab.

Godine 1957. izradio je po narudžbi Dalmatinskih hidroelektrana Split "Elaborat za poSumljavanje područja oko brane HE Peruca i bujicnih slivova Corina draga - Zeleni vir", po kojemu je Šumarija Sinj u slivnom području ri-

jeke Cetine izvodila radove poSumljavanja i suzbijanje erozije tla. Tada je prvi puta u Dalmaciji primijenjena tehnika gradona po izohipsama terena.

Godine 1959. bio je tri mjeseca na studijskom putovanju u Italiji kao stipendist FAO UN u svezi s temom "PoSumljavanje krSa - Mehanizacija i organizacija radova poSumljavanja krSa i goleti i primjena suvremenih metoda i novih strojeva", napisavši potom izvješće na 30 tipkanih stranica.

Suradivao je u ekipi za izradu projekta hortikulturnog uređenja Rekreatijskog centra luke "Lora" u Splitu (1964.).

U razdoblju od 1970. do 1979. bio je član republičkih komisija u Zagrebu za sjemenarstvo, zaštitu Suma i biljne bolesti.

Kao umirovljenik, 1987. godine bio je suradnik Instituta za jadranske kulture i melioraciju krSa - Split, izradio je glavninu "Programa gospodarenja Sumama i Šumskim zemljištem užeg područja krša za razdoblje 1982-1991." za ŠG Sinj i ŠG Drniš.

Napise o poSumljavanju, uzgoju i zaštiti Suma na krSu povremeno je objavljivao u Slobodnoj Dalmaciji, Šumarskim novinama, Glasniku Cetinske krajine i u Hrvatskim Sumama.

Član je Udruženja inženjera i tehničara Split i HŠD.

Daleke 1939. god. bio je tajnik Gradske organizacije HSS-a u Kotoru, djelujući, kao bokeljski Hrvat, na pripajanju Boke Banovini Hrvatskoj, popularizirajući težnju te stranke i Hrvata Boke i prilike u Boki u splitskom "Hrvatskom glasniku" (šifra G.O.) 1940. i 1941., a povijesne, kulturne, vjerske i političke odnose u Boki obrađivao je u Slobodnoj Dalmaciji 1991. i 1992.

Dipl. ing. H. Prelesnik djelo-

vao je u vrlo nepovoljno vrijeme za dalmatinsko Sumarstvo. S izuzetkom kratkog razdoblja od 1950. do 1954., kada su Sumarske organizacije bile objedinjene u ŠG Dalmacija Split, sve ostalo vrijeme, a naročito od 1961. do 1977. godine životarile su na rubu egzistencije. Ukidanjem republičkog i kotarskih fondova za unapređivanje Sumarstva iz kojih se financirala služba, poSumljavanje i ostale investicije, te stavljanjem Sumarskih organizacija na samostalno financiranje, a bez ekonomske osnove (krs) drastično je smanjeno osoblje, oslabio je intenzitet gospodarenja, reducirana su poSumljavanja, cuvarska služba je doživjela tešku krizu, a osobni dohoci svih djelatnika u Sumarstvu bili su vrlo niski.

U takvim prilikama moglo se izdržati samo velikim odricanjima, upornoSCu i ljubavlju prema struci i zavičaju. Socijalističko društvo nije imalo sklonosti ni smisla za Sumarstvo u Dalmaciji. Iznijeli smo ove navode kako bi zasluge i doprinosi dipl. ing. H. Prelesnika bili uočljiviji i stavljeni u realan okvir.

LITEBATUBA

*** SL: 1941., s. 42, 259; 1942., s. 218; 1952., s. 74; 1999., s. 593-598.

Kauders, A.: Sum. bibliografija II, s. 305, 430.

PRERADOVIĆ, Savo, (Ciglenik, Požega, 2.1.1946.), mr. sc., dipl. ing. Sumarstva.

Sin Nikole i Savice r. Krajnovic. Potječe iz seoske obitelji. Djetinjstvo je proveo u selu Lukacu kod Kutjeva, a osmogodišnju osnovnu školu pohađao je u Kutjevu i Vetovu. Gimnaziju je završio u Požegi 1964. Tada se upisuje na Šumarski fakultet Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na ŠG odjelu 19. III.1969. godine.

Po završetku studija zapošljava se u svojstvu pripravnika (5. V.1969.) u Šumariji Đurđevac. Pri kraju pripravnčkog staža odlazi na odsluženje vojnog roka. Vrativši se, preuzima poslove i radne zadatke referenta isko-riscivanja Suma u Šumariji Đurđevac. Te poslove obavlja do 1.X.1975. kada je izabran za upravitelja Šumarije Repas. Iste godine upisuje poslijediplomski studij iz *znanstvene organizacije rada i ekonomike Sumarstva*.

U Šumariji Repas ostaje do 31.1.1984., kada preuzima poslove i radne zadatke upravitelja Šumarije Đurđevac, koje obavlja do kraja godine, kada dolazi do reorganizacije hrvatskoga Sumarstva po funkcionalnom sustavu. Od 1.1.1985. upravitelj je OOUR-a uzgoja u Šumariji Đurđevac na kojim poslovima ostaje do 1.VIII.1985. god., kad je izabran za upravitelja PJ Uzgoja i zaštite Suma Šumarije Đurđevac.

Nakon osnivanja JP "Hrvatske Sume" p.o. Zagreb, 1.1.1991. postavljen je na radno mjesto pomoćnika upravitelja Šumarije Đurđevac.

Poslijediplomski studij završava 22.1.1998. obranom magistarskog rada pod naslovom "Proučavanje radnih pokreta pri radu Sumarskih radnika".

Vise od četvrt stoljeća radio je na poslovima vezanim uz proiz-

vodnju u Šumariji. Uvijek je nastojao da organizacijska jedinica racionalnije i efikasnije posluje. Nastojao je da se ljudski rad racionalizira i humanizira i da se stvore radni uvjeti za rad na siguran i biotehnoški način.

Mnogobrojne kvalitetno obnovljene sastojine na području, Šumarija na kojima je radio, rezultat su njegovog ustrajnog i predanog strukovnog rada. Zalagao se za očuvanje Sumskih resursa. Pri projektiranju hidroelektrane bio je među prvima koji je naslutio opasnost koju donosi prokapanje derivacijskoga kanala kroz Sumu Repas. Jedan je od zaslužnih sto je spašena Suma Repas i da se razmišlja o gradnji hidroenergetskog objekta u koritu rijeke Drave.

Na mnogim natjecanjima Sum. radnika u organizaciji Narodne tehnike i Sumskih gospodarstava Hrvatske, sudjelovao je u svojstvu republičkoga sudca.

Za svoj rad u Sumarstvu i Sire mr. sc. Savo Preradović dobio je više priznanja.

Član je HSD, Lovačkog društva "Fazan" Virje i Pčelarskoga društva Đurđevac.

Živi i radi u Đurđevcu.

BADOVI

Preradović, 8., Tomanić, 8., Vondra, V., 1997.: *Pokreti dijelova tijela pri učinkovitom radu sjekača*. Mehanizacija sumarstva 22 (1), Zagreb, s. 3-18.

Preradović, 8., 1997.: *Proučavanje radnih pokreta pri radu sumskih radnika*, (magistarski rad). Sum. fakultet u Zagrebu, s. 1-116+VIII.

Vondra, V., Preradović, 8., Tomanić, 8., 1998.: *Položaji tijela pri učinkovitome radu sjekača*. Mehanizacija sum. 22 (4), Zagreb, s. 189-198.

LITEBATUBA

*** SL 1986., s. 494; 1-2, 1995., s. 63.

PRGIN, Davorin, (Šibenik, 6.XII. 1922.), mr. sc., dipl. ing. Sumarstva.

Sin Mate i Jelene r. Kronja. Hrvatske nacionalnosti i državljanstva te rimokatoličke vjere. Otac mu je bio trgovac, a majka domaćica. Osnovnu školu završio je u Šibeniku 1933. a realnu gimnaziju 1941. godine.

Sumarstvo je studirao na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1948.-49., a diplomirao 20. III. 1953. godine.

Od 1.V.1953. do 31.X.1955., radio je kao pripravnik i referent u Sekciji za uređivanje Suma Šumskoga gospodarstva "Dalmacija" u Splitu, a od 1.XI.1955. do 30.IV. 1956., bio je referent za iskorištavanje i uređivanje Suma u Šumariji Zadar. Od 1.V.1956. do 30.IV. 1959., upravitelj je Uprave Nacionalnog parka "Paklenica" u Stariograd-Paklenici. Od 1.V.1959. do 31. XII.1977. bio je na radnome mjestu direktora Šumskoga gospodarstva Šibenik. Nakon toga od 1.I. 1978. do 31.XII.1984., predsjednik je Poslovne zajednice Sumarstva Dalmacije u Splitu. I na kraju od 1.1.1985. do 31.XII.1988. godine bio je direktor Šumskoga gospodarstva "Dalmacija" u Splitu, kada je umirovljen. Koncem iste (1988.) godine upisuje poslijediplomski studij iz uređivanja Suma na Sumarskom

fakultetu u Zagrebu. Dana 11.1. 1996. obranio je svoj magistarski rad i stekao akademski stupanj magistra znanosti.

BADOVI

Sume s posebnom namjenom na području dalmatinskoga krsa. Glas. za sum. pokuse 26, Zagreb 1990., s. 547-551.

Uspijevanje alepskog bora (Pinus halepensis Mili.) na području sibenskog primorja, (magistarski rad). Zagreb 1996.

LITEBATUBA

*** SN 363.

PRPIĆ, Miroslav, (Senj, 26.X.1926.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Krunoslava i Milke r. Špalj. Hrvat, rimokatoličke vjeroispovijesti. Otac mu je bio postolar, a majka domaćica. Pučku je školu završio u Senju 1937., a gimnaziju je pohađao u Senju i Zagrebu. Maturirao je na III. muškoj realnoj gimnaziji u Zagrebu 1945. godine.

Kao prva poratna generacija, studij Sumarstva upisuje na Poljoprivredno-Sumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsolvirao je skol. g. 1949-50, a diplomirao 2.VIII.1952. Državni ispit za samostalno vođenje Šumskoga gospodarstva položio je 1957. godine.

Pripravnički staž odradio je u Šumariji Klana ŠG "Visevica"

Rijeka od 1.X.1953. do 31.1.1955. Od tada pa do kraja 1955. zaposlen je u NP Plitvička jezera sa sjedištem u Plitvičkom Ljeskovcu, gdje radi kao referent za iskoriscivanje Suma (sanitarna sječa). Od 1.1. do 30. IX.1956.g. vrši dužnost upravitelja Šumarije "Jelovac" Krasno, kao novoosnovane Šumarije, a od 1.X.1956. vraća se u svoj rodni Senj gdje preuzima dužnost upravitelja Pogona Senj DIP-a Senj, koji je imao u svom sastavu vozni park, pilanu na Alanu, doradnu pilanu u Senju i eksportnu luku Senj. Dvije godine kasnije (1958.) u upravi istog poduzeća postavljen je na dužnost referenta za primarnu i finalnu proizvodnju, a 1959. na radno mjesto rukovoditelja tehničke pripreme u Tvornicu namještaja DIP Senj.

Prema potrebi službe od 1. IX.1959. do 31.III.1960. vrši dužnost upravitelja Šumarije Rab na istoimenom otoku, koja je u to vrijeme budžetska ustanova i obavlja intenzivne Sumskouzgojne radove iz novčanih sredstava Fonda za Sumarstvo tadanjega kotara Rijeka. Uz poSumljavanje otoka Dolina, u svrhu smirivanja pjeskovitog dijela Lopara, provodi sadnju topole. Za vrijeme boravka na Rabu (do 31.III.1960.) pomoćnik je sefa nadzornog organa u investicijskom zahvatu uređenja parka "Komrcar" u gradu Rabu.

Osnivanjem ŠG Delnice dipl. ing. Miroslav Prpic odlazi u Gorski kotar, gdje narednih deset godina obavlja dužnost upravitelja Šumarije Ravna Gora (1.IV.1960.-31.XII.1970.), narednih 14 godina (1.I.1971.-7.VI.1984.) dužnost rukovoditelja Nabavno-prodajnog odjela u RZ Zajedničke službe u Delnicama. Plasman proizvoda Sumarstva u to je vrijeme bio uglavnom usmjeren na podmirenje potreba drvne industrije (Delnice, Čabar,

Ravna Gora, Klana), a kasnije Tvornice drvenjače Fužine (jelova celuloza). Drvenjača, kao sirovina za proizvodnju papira, plasira se putem tvrtke "IMEXO" na talijansko tržište.

Reorganizacijom Sumarstva i osnivanjem Goransko-primorskoga SG Delnice, sredinom 1984.g. prelazi na radno mjesto internoga Šumarskoga kontrolora, na kojim poslovima radi do umirovljenja 1. VIII.1987. godine.

Za vrijeme aktivne službe u SG Delnice bio je punopravni član Komisije za cijene proizvoda Sumarstva Hrvatske i član HŠD.

Živi u rodnom Senju.

BADOVI

Moj prvi jelen. LBV 1961./62., LXX, br. 7-8, s. 181-182.

Tržište. Zbornik "Deset godina razvitka Sumskog gospodarstva Delnice". Delnice 1970., s. 73-84.

Proizvodi i tržište. Zbornik "Sumsko gospodarstvo Delnice 1960-1980", Delnice 1981., s. 267-278.

LITEBATUBA

*** SN, s. 364.

Frković, A.: Bibliografija LBV, s. 339., 433.

PRPIĆ, Siniša, (Virovitica, 26.VIII.1963.), dipl. ing. Sumarstva.

Sin Tomislava i Katice r. Araminac. Hrvat, rimokatolik. Ro-

ditelji su mu ekonomisti. Osnovnu školu završio je u Virovitici 1978., a na srednjoj Drvno - tehnološkoj školi maturirao je u Virovitici 1982. godine.

Sumarstvo je diplomirao na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 1992. iz područja *ekonomika Sumarstva*. Napisao je i obranio diplomski rad pod naslovom "Upravljanje Sumama u svijetu i u nas".

Završivši pripravnički staž u trajanju od jedne godine, od 4.X. 1993. zaposlen je kao revirnik u Šumariji Virovitica.

LITEBATUBA

*** SL 1-2/95., s. 62.

PULJAK, Stjepan, (Podbrežje, Ozalj, 28.VII.1946.), dipl. ing. Sumarstva, mr. sc.

Sin Vinka i Kate r. Tuskan. Hrvat, rimokatoličke vjere. Roditelji su mu poljodjelci. Osnovnu školu završio je u Ozlju 1961., a srednju u Karlovcu. Maturirao je na Gimnaziji "Dr. Ivan Ribar" 1965. godine.

Sumarstvo je studirao na Šumarskom fakultetu Sveuc. u Zagrebu. Diplomirao je na Sumsko-biološkom odsjeku 11.11.1972. Na istom fakultetu pohađao je i poslijediplomsku nastavu iz znanstvenoga područja *iskoriscivanje Suma*. Magistarski rad pod naslovom "Is-

traživanje promjena ergonomske i tehničke značajke nekih motornih pila lančanica tijekom propisanog uporabnog razdoblja", obratio je 1999. godine.

Prvo zaposlenje u struci dobio je u Sloveniji, kod Kmetijsko-gozdarskog posjesta Kocevje - Gozdni obrat Draga, 17.V.1972. Šest godina kasnije zapošljava se u ŠG "Josip Kozarac" Nova Gradiška na radnome mjestu pomoćnika direktora za iskoriscivanje Suma Šumarije Lipovljani. God. 1980. prelazi u Poljoprivrednu zadrugu Ozalj za komercijalnog rukovoditelja zadruge. Slijedi njegov odlazak u Gorski kotar u ŠG Delnice, gdje najprije radi kao tehnički rukovodilac u Šumariji Prezid (1982.-1984.), a zatim u Odjelu za razvoj gospodarstva kao referent za Šumsku mehanizaciju. Zbog potrebe službe 2.1.1992. premješten je u Direkciju "Hrvatskih Suma" u Zagreb na mjesto stručnoga suradnika za iskoriscivanje Suma. Od 1.VII.1995.g. stručni je suradnik za mehanizaciju pri Službi za proizvodnju "Hrvatskih Suma".

Suradujući sa Šumarskim fakultetom u Zagrebu, dipl. ing. Stjepan Puljak, autor je više sustava tehničkih normi u iskorišćivanju Suma i Šumskom transportu te elaborata i studija za primarno i sekundarno otvaranje Šumskih sastojina, unapređenja tehničkih rješe-

nja na sredstvima rada u iskorišćivanju Suma, Šumskom transportu i građevinarstvu.

Sudjelovao je na nekoliko simpozija i stručnih skupova održanih u Austriji, Njemačkoj, Švedskoj i Rusiji.

Aktivan je član HŠD, a bio je i član predsjedništva Saveza DITŠDIH. Član je i Hrvatskoga mjeriteljskoga društva.

BADOVI

Istraživanje opravdanosti uvođenja i mogućnosti primjene žičara (visebubanj-skih vitala) na težim i neotvorenim područjima. Mehanizacija sumarstva 7-8, 1987., s. 111-122.

Iveranje bukove granjevine mobilnim iveračem Bruck 800 CT na području OOUR iskoriscivanje suma Delnice i Ogulin. Goransko primorsko Sum. gospodarstvo Delnice 1987., s. 1-3.

Razvoj i organizacija hrvatskog energetskog sektora - PROMES, (suradnik u struc. timu). "Gospodarenje sumama u Hrvatskoj" - Proizvodnja i potrošnja energenata i energije, knjiga 6, Zagreb 1996., s. 38-60.

LITEBATUBA

*** HSD 1846-1996., s. 339.

Lovreković, M.: Organizacija i korištenje izvora sum. informacija. Sum. Fakultet Zagreb 1997., s. 13.

Raguž, Đ.: Novi magistri biotehničkih znanosti u "Hrvatskim sumama", p.o. Zagreb. Stjepan Puljak. SL 1999., s. 513-516.

Martinić, I.: Novi znanstvenici. Mr. sc. Stjepan Puljak. Mehanizacija sumarstva, vol. 24., br. 1-2., 1999., s. 61-62.